

โครงการออกแบบตกแต่งภายในโรงแรมราชพฤกษ์ แกรนด์ ไฮเทล
(INTERIOR DESIGN PROJECT OF RACHAPHRUK GRAND HOTEL)

นางสาว ขจรศรี เรืองธारा

A022152

เลขหมู่..... 02384 022152
เลขทะเบียน.....
วัน เดือน ปี..... - ร.ค. ๖๕๓๐

ยานีพจน์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต
สาขาวิชาสถาปัตยกรรมภายใน ภาควิชาครุศาสตร์อุตสาหกรรม
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2539

1. สภาพการณ์และแนวโน้มของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและแนวโน้มความต้องการห้องพักในจังหวัดนครราชสีมา
2. ลักษณะพฤติกรรมและความต้องการของผู้ใช้อาคาร
3. รายละเอียดและการกำหนดองค์ประกอบของโรงแรม
4. ศึกษาจากอาคารตัวอย่างที่ประกอบการแบบเดียวกัน
5. ศึกษาแนวทางและหลักเกณฑ์ในการออกแบบส่วนต่าง ๆ ของโรงแรม

สรุปผลการวิจัย

ผลจากการวิจัย

1. สภาพการท่องเที่ยวในจังหวัดนครราชสีมาจัดว่าอยู่ในเกณฑ์ดี แนวโน้มความต้องการห้องพักของจังหวัดนครราชสีมาเป็นที่ต้องการอีกมาก ซึ่งมีผลกระทบต่อเศรษฐกิจ และอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว
2. ลักษณะของผู้ใช้บริการทั้งชาวต่างประเทศและคนไทยที่เข้ามาใช้บริการของโรงแรมต่างมี ลักษณะความต้องการและพฤติกรรมที่คล้ายคลึงกันคือ ความต้องการความสะดวกสบายความหรูหรา ความประทับใจในการพักอาศัยและการใช้บริการ รวมถึงบรรยากาศที่ดีในการพักผ่อนและบรรยากาศ ที่เหมาะสมในแต่ละส่วน
3. จากการศึกษาตัวอย่างของอาคารประเภทเดียวกัน สรุปได้ว่าโรงแรมทั่วไปเห็นความ หุรรุหาสง่างาม มีจุดประทับใจเพื่อดึงดูดแขกให้กลับมาใช้บริการในรูปแบบที่ทันสมัยขึ้น มีการ บริการที่ดีเยี่ยม พร้อมทั้งอุปกรณ์อำนวยความสะดวกที่ทันสมัยต่าง ๆ

ข้อเสนอแนะ

1. ต้องมีการออกแบบตกแต่งภายในโรงแรมที่ได้มาตรฐานสากล เพื่อตอบสนองความ ต้องการของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว และนักธุรกิจ
2. เนื่องจากสถานที่ตั้งมีทั้งความเจริญและความเป็นเอกลักษณ์ทางศิลปวัฒนธรรม ดังนั้น จึงควรมีการออกแบบตกแต่งภายในให้สอดคล้องกันระหว่างความทันสมัยกับเอกลักษณ์ของศิลปวัฒน ธรรมพื้นถิ่น โดยคำนึงถึงประโยชน์ใช้สอยความสะดวกสบายของผู้มาใช้บริการเป็นหลัก
3. โครงการออกแบบตกแต่งภายในโรงแรมชั้นหนึ่งจังหวัดนครราชสีมา ควรจัดให้มีองค์ ประกอบครบทั้งด้านผู้ให้บริการหลัก ด้านผู้บริการร่วม ด้านผู้บริหารและด้านผู้ให้บริการรวมทั้ง องค์ประกอบเสริม เพื่อให้โครงการนี้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

วิทยานิพนธ์เรื่อง โครงการออกแบบตกแต่งภายในโรงแรมราชพฤกษ์ แกรนด์ ไฮเทล
ชื่อนักศึกษา นางสาว ขจรศรี เรืองธาวา
อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ สัตยชัย สุพิพัฒน์มงคล

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ คณะกรรมการตรวจปริญญาณิพนธ์ ได้ตรวจพิจารณาและเห็นชอบ แล้ว
จึงขออนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต ประจำปีการ
ศึกษา 2539

(รองศาสตราจารย์ ดร.ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์)

คณบดี

กิติกรรมประกาศ

การทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี เนื่องจากความร่วมมือและความช่วยเหลือจากหลายฝ่ายในด้านการค้นคว้าข้อมูลทางด้านเอกสาร การสัมภาษณ์ สอบถามการถ่ายภาพงานที่เกี่ยวข้องกับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ทำให้งานสำเร็จตามเป้าหมาย ผู้ทำวิทยานิพนธ์จึงใคร่ขอขอบคุณผู้ให้ความอนุเคราะห์ช่วยเหลือทุก ๆ ด้านมา ณ โอกาสนี้

1. บิดา มารดา ครูบาอาจารย์ ผู้เป็นกำลังใจและให้ความช่วยเหลือทุก ๆ ด้านตลอดมา
2. คุณ ไพบุลย์ พฤกษ์พนาเวช และคุณส้มชาย ชลประเสริฐสุข
3. อาจารย์ สัญชัย สุพิพัฒน์มงคล อาจารย์ที่ปรึกษา
4. เพื่อน ๆ ที่คอยให้ความช่วยเหลือ

สุดท้ายนี้ผู้ทำปริญญาโทใคร่ขอขอบพระคุณ ผู้ที่ให้ความช่วยเหลือในด้านต่าง ๆ ทุกฝ่าย ตลอดจนพี่น้องและเพื่อนที่ให้กำลังใจและความช่วยเหลือมาตลอด

นางสาว ขจรศรี เรืองธาวา
ผู้จัดทำวิทยานิพนธ์

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทคัดย่อ	ก-ง
คำนำ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญ	ช-ณ
รายการตารางประกอบ	ญ
รายการรูปภาพประกอบ	ฎ-ฬ
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 ความเป็นมาของโครงการ	1
1.2 เหตุผลในการเสนอโครงการในการทำวิทยานิพนธ์	1
1.3 วัตถุประสงค์ของวิทยานิพนธ์	2
1.4 ที่มาของโครงการ	2
1.5 ที่มาของปัญหา	2
1.6 แนวทางการแก้ปัญหา	3
1.7 วิธีดำเนินการวิจัย	3
1.8 ขอบเขตของการศึกษาข้อมูล	4
1.9 ขอบเขตของโครงการและวิทยานิพนธ์	6
1.10 ขอบเขตของการออกแบบ	7
1.11 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้	7
บทที่ 2 การศึกษาข้อมูลประกอบโครงการ	
2.1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับโรงแรม	8
2.1.1 ประวัติความเป็นมาและการแบ่งประเภทชนิดของโรงแรม	8-13
2.1.2 การบริหารและหน้าที่รับผิดชอบของบุคคล	14-25
2.1.3 หลักในการออกแบบตกแต่งภายในโรงแรม	26-65
2.1.4 ระบบเทคนิคต่าง ๆ	66-78
(1) ระบบติดต่อสื่อสารภายในและนอกทางอิเล็กทรอนิกส์	
(2) ระบบปรับอากาศ	
(3) ระบบแสงสว่าง	
(4) ระบบเสียง	
(5) ระบบป้องกันอัคคีภัย	
(6) ระบบคอมพิวเตอร์	

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
2.1.5 นโยบายและแผนพัฒนาการท่องเที่ยวที่มีผล ต่อโครงการ	79-81
2.2 การศึกษาข้อมูลโครงการเปรียบเทียบ	
2.2.1 โรงแรมสีมาธานี จังหวัดนครราชสีมา	82-87
2.2.2 โรงแรมสุขโขทัย กรุงเทพฯ	88-94
2.2.3 โรงแรมในต่างประเทศ	95-98
บทที่ 3 การศึกษารายละเอียดประกอบโครงการ	
3.1 การศึกษาสภาพที่ตั้งและสภาพแวดล้อมของโครงการ	99-102
3.2 การศึกษาลักษณะทางสถาปัตยกรรม	102-106
3.3 การศึกษาสภาพแวดล้อมภายในอาคารของโครงการโดยทั่วไป	107-110
3.4 การศึกษาระบบการดำเนินงานของบุคลากรภายในโรงแรม	111-131
3.5 การศึกษาลักษณะของส่วนบริการพิเศษ	131-139
3.5.1 AROBIC & EXERCISE	
3.5.2 HEALTH CLUB	
3.6 การศึกษาลักษณะสถาปัตยกรรมภาคอีสานและประวัติศาสตร์ ของจังหวัดนครราชสีมา	140-161
3.7 การศึกษาข้อมูลวัสดุท้องถิ่นที่ใช้ในการตกแต่งในบริเวณ จ. นครราชสีมา	162-184
บทที่ 4 การวิเคราะห์เพื่อการออกแบบ	
4.1 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมและผลกระทบต่อตัวอาคารของโครงการ	185-186
4.2 การวิเคราะห์พฤติกรรมของผู้ใช้อาคาร	187-199
4.3 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการเนื้อที่ใช้สอยในอาคาร	200-226
4.4 การวิเคราะห์การจัดแบ่งเนื้อที่ใช้สอยของโครงการ	227-283
4.5 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถาปัตยกรรม ศิลปวัฒนธรรมอีสาน	284-287
4.6 การศึกษาและวิเคราะห์ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านของ จังหวัด นครราชสีมา	289-290
4.7 การศึกษาและวิเคราะห์ศิลปสมัยใหม่	291-296
4.8 การวิเคราะห์เพื่อหาแนวความคิดและแนวทางในการออกแบบ	297-298
บทที่ 5 บทสรุปแนวทางในการออกแบบ	
5.1 สรุปผลเพื่อแนวทางการออกแบบ	299
5.2 แนวความคิดในการออกแบบ	299

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
5.3 แนวทางในการออกแบบตกแต่งภายในโรงแรมราชพฤกษ์แกรนด์ โฮเทล	299
5.3.1 ส่วนโถงพักคอย (LOBBY HALL)	300
5.3.2 ส่วนคอฟฟี่ช็อป (COFFEE SHOP)	307
5.3.3 ส่วนภัตตาคารจีน (CHINESE RESTURANT)	311
5.3.4 ส่วนห้องจัดเลี้ยง (BANQUET)	317
5.3.5 ส่วนห้องประชุม (FUNCTION ROOM)	321
5.3.6 ส่วนออกกำลังกายและเฮลท์คลับ (EXERCISE & HEALTH CLUB)	324
5.3.7 ส่วนเล้าจน์และคาราโอเกะ (LOUNGE & KARAOKE)	329
5.3.8 ส่วนห้องพักแบบธรรมดา (GUEST ROOM TYPE A & B)	333
5.3.9 ส่วนห้องพักแบบสูท (SUIT ROOM TYPE C)	338
บรรณานุกรม	

รายการตารางประกอบ

ตารางที่		หน้า
ตารางที่ 2.1	แสดงลักษณะและขนาดต่างๆของห้องประชุม	48-49
ตารางที่ 4.2	แสดงช่วงเวลาของผู้ใช้โครงการในส่วนต่างๆ	188
ตารางที่ 4.3.1	แสดงความสัมพันธ์ในส่วนต่างๆของโครงการ	201
ตารางที่ 4.3.2	แสดงความสัมพันธ์ในส่วนโรงลือบบี	205
ตารางที่ 4.3.3	แสดงความสัมพันธ์ในส่วนคอฟฟี่ช้อฟ	209
ตารางที่ 4.3.4	แสดงความสัมพันธ์ในส่วนภัตตาคารจีน	211
ตารางที่ 4.3.5	แสดงความสัมพันธ์ในส่วนห้องจัดเลี้ยง	213
ตารางที่ 4.3.6	แสดงความสัมพันธ์ในส่วนห้องประชุม	215
ตารางที่ 4.3.7	แสดงความสัมพันธ์ในส่วนออกกำลังกายและเฮลป์คลับ	217
ตารางที่ 4.3.8	แสดงความสัมพันธ์ในส่วนเล้าจน์และคาราโอเกะ	220
ตารางที่ 4.3.9	แสดงความสัมพันธ์ในส่วนห้องพักแบบธรรมดา	223
ตารางที่ 4.3.10	แสดงความสัมพันธ์ในส่วนห้องพักแบบพิเศษ	225
ตารางที่ 4.4.1	แสดงตารางวิเคราะห์พื้นที่ในส่วนโรงลือบบี	233
ตารางที่ 4.4.2	แสดงตารางวิเคราะห์พื้นที่ในส่วนคอฟฟี่ช้อฟ	239
ตารางที่ 4.4.3	แสดงตารางวิเคราะห์พื้นที่ในส่วนภัตตาคารจีน	241
ตารางที่ 4.4.4	แสดงตารางวิเคราะห์พื้นที่ในส่วนห้องจัดเลี้ยง	250
ตารางที่ 4.4.5	แสดงตารางวิเคราะห์พื้นที่ในส่วนห้องประชุม	254
ตารางที่ 4.4.6	แสดงตารางวิเคราะห์พื้นที่ในส่วนออกกำลังกายและเฮลป์คลับ	259
ตารางที่ 4.4.7	แสดงตารางวิเคราะห์พื้นที่ในส่วนเล้าจน์และคาราโอเกะ	264
ตารางที่ 4.4.8	แสดงตารางวิเคราะห์พื้นที่ในส่วนห้องพักแบบธรรมดา	271
ตารางที่ 4.4.9	แสดงตารางวิเคราะห์พื้นที่ในส่วนห้องพักแบบพิเศษ	272

รายการรูปภาพประกอบ

รูปภาพที่		หน้า
รูปภาพที่ 2.1	แสดงการใช้พื้นที่มาตรฐานของที่นั่งสำหรับ 2 คน	30
รูปภาพที่ 2.2	แสดงการใช้พื้นที่มาตรฐานของที่นั่งสำหรับ 3 คน	30
รูปภาพที่ 2.3	การใช้พื้นที่มาตรฐานของเคาน์เตอร์ส่วนหน้า	31
รูปภาพที่ 2.4	การใช้พื้นที่มาตรฐานของเคาน์เตอร์บริการส่วนหน้า	31
รูปภาพที่ 2.5	การใช้พื้นที่มาตรฐานของที่นั่งสำหรับ 1 คน	32
รูปภาพที่ 2.6	การใช้พื้นที่มาตรฐานของที่นั่งสำหรับ 1 คนและทางสัญจร	32
รูปภาพที่ 2.7	การใช้พื้นที่มาตรฐานของเคาน์เตอร์โทรศัพท์สาธารณะ	33
รูปภาพที่ 2.8	การใช้พื้นที่มาตรฐานในการจัดวางแปลนในลักษณะต่างๆ	37
รูปภาพที่ 2.9	การใช้พื้นที่มาตรฐานของโต๊ะรับประทานอาหาร	38
รูปภาพที่ 2.10	การใช้พื้นที่มาตรฐานของโต๊ะรับประทานอาหารและทางสัญจร	38
รูปภาพที่ 2.11	การใช้พื้นที่มาตรฐานของโต๊ะรับประทานอาหาร	39
รูปภาพที่ 2.12	การใช้พื้นที่มาตรฐานของโต๊ะรับประทานอาหารและทางสัญจร	39
รูปภาพที่ 2.13	การใช้พื้นที่มาตรฐานของโต๊ะรับประทานอาหาร 4 ที่นั่ง	40
รูปภาพที่ 2.14	การใช้พื้นที่มาตรฐานของโต๊ะรับประทานอาหาร 6 ที่นั่ง	40
รูปภาพที่ 2.15	การใช้พื้นที่มาตรฐานของโต๊ะรับประทานอาหาร 8 ที่นั่ง	41
รูปภาพที่ 2.16	การใช้พื้นที่มาตรฐานในระยะความห่างของโต๊ะรับประทานอาหาร	41
รูปภาพที่ 2.17	การใช้พื้นที่มาตรฐานในความกว้างยาวของโต๊ะรับประทานอาหารแบบสี่เหลี่ยม 2 ที่นั่ง	42
รูปภาพที่ 2.18	การใช้พื้นที่มาตรฐานในความกว้างยาวของโต๊ะรับประทานอาหารแบบสี่เหลี่ยม 2 ที่นั่ง	42
รูปภาพที่ 2.19	แสดงการจัดวางแปลนของห้องประชุมในลักษณะต่างๆ	51
รูปภาพที่ 2.20	แสดงเก้าอี้ชนิดไม่มีเท้าแขน	52
รูปภาพที่ 2.21	แสดงเก้าอี้ชนิดมีเท้าแขน	52
รูปภาพที่ 2.22	แสดงลักษณะการฉายหน้าจอ	52
รูปภาพที่ 2.23	แสดงลักษณะการฉายหลังจอ	54
รูปภาพที่ 2.24	แสดงการฉายหน้าจอและมาตรฐานต่างๆ	54
รูปภาพที่ 2.25	แสดงการจัดโต๊ะประชุมและพื้นที่ต่างๆโดยรอบ	55
รูปภาพที่ 2.26	แสดงการจัดโต๊ะประชุม	56
รูปภาพที่ 2.27	แสดงการใช้ระยะมาตรฐานในความกว้างสูงและการใช้พื้นที่ของเตียงนอน	57

รูปภาพที่ 2.28 แสดงการใช้ระยะมาตรฐานในความกว้างสูงและความห่างของเตียงนอน 62

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายการรูปภาพประกอบ

รูปภาพที่		หน้า
รูปภาพที่ 2.29	แสดงการใช้ระยะมาตรฐานในความกว้างสูงและความห่างของเตียงนอน	62
รูปภาพที่ 2.30	แสดงการใช้ระยะมาตรฐานในความกว้างสูงของเตียงนอน	63
รูปภาพที่ 2.31	แสดงการใช้พื้นที่มาตรฐานในระยะความกว้างสูงของเตียงนอน	63
รูปภาพที่ 2.32	แสดงการใช้ระยะมาตรฐานในความกว้างสูงของตู้เสื้อผ้า	64
รูปภาพที่ 2.33	แสดงการใช้พื้นที่มาตรฐานในความกว้างสูงของชุดโต๊ะเครื่องแป้ง	64
รูปภาพที่ 2.34	แสดงการใช้ระยะมาตรฐานในความกว้างสูงของโต๊ะเครื่องแป้ง	65
รูปภาพที่ 2.35	แสดงการใช้ระยะมาตรฐานในความกว้างสูงของตู้เสื้อผ้า	65
รูปภาพที่ 2.36	แสดงแผนผังของอาคารโรงแรมสีมาธานี ชั้นที่ 1	82
รูปภาพที่ 2.37	แสดงลักษณะทางสถาปัตยกรรมภายนอกอาคารของโรงแรมสีมาธานี	83
รูปภาพที่ 2.38	แสดงบรรยากาศภายในส่วนล็อบบี้ของโรงแรมสีมาธานี	84
รูปภาพที่ 2.39	แสดงการตกแต่งหน้าเคาน์เตอร์บริการส่วนหน้าของโรงแรมสีมาธานี	84
รูปภาพที่ 2.40	แสดงการตกแต่งหน้าลิฟท์ของโรงแรมสีมาธานี	85
รูปภาพที่ 2.41	แสดงบรรยากาศภายในสีมาธานีคอฟฟี่ช็อป	85
รูปภาพที่ 2.42	แสดงบรรยากาศภายในห้องประชุมของโรงแรมสีมาธานี เซอรادتัน	86
รูปภาพที่ 2.43	แสดงบรรยากาศภายในภัตตาคารจีนแมนดาริน โรงแรมสีมาธานี	86
รูปภาพที่ 2.44	แสดงบรรยากาศภายในห้องพักของโรงแรมสีมาธานี	87
รูปภาพที่ 2.45	แสดงแผนผังของอาคารโรงแรมสุโขทัย	89
รูปภาพที่ 2.46	แสดงลักษณะทางสถาปัตยกรรมของตัวอาคารโรงแรมสุโขทัย	89
รูปภาพที่ 2.47	แสดงบรรยากาศภายในส่วนโถงล็อบบี้ของโรงแรมสุโขทัย	90
รูปภาพที่ 2.48	แสดงบรรยากาศภายในส่วนล็อบบี้ล่างของโรงแรมสุโขทัย	91
รูปภาพที่ 2.49	แสดงรูปแบบในการตกแต่งของห้องประชุม	91
รูปภาพที่ 2.50	แสดงแผนผังเฟอร์นิเจอร์ในส่วนคอฟฟี่ช็อป	92
รูปภาพที่ 2.51	แสดงแผนภูมิประโยชน์ใช้สอยในส่วนคอฟฟี่ช็อป	92
รูปภาพที่ 2.52	แสดงบรรยากาศภายในส่วนคอฟฟี่ช็อปของโรงแรมสุโขทัย	93
รูปภาพที่ 2.53	แสดงบรรยากาศของสระน้ำที่มีเจดีย์จำลองเรียงอยู่กึ่งกลางน้ำ	93
รูปภาพที่ 2.54	แสดงบรรยากาศภายในส่วนห้องพักของโรงแรมสุโขทัย	94
รูปภาพที่ 2.55	แสดงลักษณะของอาคาร ADELPHI HOTEL	95
รูปภาพที่ 2.56	แสดงบรรยากาศภายในส่วนล็อบบี้ล่างของ ADELPHI HOTEL	96
รูปภาพที่ 2.57	แสดงบรรยากาศภายในส่วนคอฟฟี่ช็อปของ ADELPHI HOTEL	97
รูปภาพที่ 2.58	แสดงบรรยากาศภายในส่วนห้องพักของ ADELPHI HOTEL	98
รูปภาพที่ 2.59	แสดงบรรยากาศบริเวณสระว่ายน้ำของ ADELPHI HOTEL	98

รายการรูปภาพประกอบ

รูปภาพที่	หน้า
ภาพที่ 3.1.1 แสดงแผนที่จังหวัดนครราชสีมาและอาณาเขตติดต่อก	99
ภาพที่ 3.1.2 แสดงแผนผังที่ตั้งของโครงการ	104
ภาพที่ 3.1.3 แสดงสภาพแวดล้อมทางด้านทิศเหนือ	105
ภาพที่ 3.1.4 แสดงสภาพแวดล้อมทางด้านทิศใต้	105
ภาพที่ 3.1.5 แสดงสภาพแวดล้อมทางด้านทิศตะวันออก	106
ภาพที่ 3.1.6 แสดงสภาพแวดล้อมทางด้านทิศตะวันตก	106
ภาพที่ 3.2.1 แสดงแผนผังของอาคารโครงการ	107
ภาพที่ 3.2.2 แสดงรูปด้านหน้าทิศเหนือของอาคารโครงการ	108
ภาพที่ 3.2.3 แสดงรูปด้านหน้าทิศตะวันออกของอาคารโครงการ	108
ภาพที่ 3.2.4 แสดงรูปด้านหน้าทิศตะวันตกของอาคารโครงการ	109
ภาพที่ 3.2.5 แสดงรูปด้านหน้าทิศใต้ของอาคารโครงการ	109
ภาพที่ 3.5.1 แสดงการใช้พื้นที่มาตรฐานในส่วนแอโรบิค	137
ภาพที่ 3.5.2 แสดงการใช้พื้นที่มาตรฐานในส่วนห้องล็อกเกอร์และห้องซาวน่า	138
ภาพที่ 3.5.3 แสดงการใช้พื้นที่มาตรฐานในการจัดวางแปลนในส่วนห้องซาวน่า	139
ภาพที่ 3.6.1 แสดงสิม	143
ภาพที่ 3.6.2 แสดงสิมเก่า	143
ภาพที่ 3.6.3 แสดงรูปตัดชิ้นส่วนของสิม	144
ภาพที่ 3.6.4 แสดงชิ้นส่วนและชื่อเรียกของสิมอีสาน	144
ภาพที่ 3.6.5 แสดงรูปแบบหน้าจั่วลายต่างๆของเรือนอีสาน	146
ภาพที่ 3.6.6 แสดงรูปแบบลวดลายต่างๆ	147
ภาพที่ 3.6.7 แสดงโครงสร้างของเรือนอีสาน	148
ภาพที่ 3.6.8 แสดงฝาของเรือนอีสาน	149
ภาพที่ 3.6.9 แสดงลวดลายส่วนประดับตกแต่งของเรือนอีสาน	150
ภาพที่ 3.6.10 แสดงภาพรูปด้านต่างๆของเรือนโทโคราช	154
ภาพที่ 3.6.11 แสดงแผนผังปราสาทหินพิมาย	157
ภาพที่ 3.6.12 แสดงแผนผังของปราสาทหินพนมวัน	158
ภาพที่ 3.6.13 แสดงภาพถ่ายลายเส้นของศิลปถ้าเขาจันทร์งาม	161
ภาพที่ 3.7.1 แสดงรูปแบบของภาษาเหนดินเผาแบบคนโทปากแตร	170
ภาพที่ 3.7.2 แสดงรูปแบบของภาษาเหนดินเผาแบบต่างๆ	171
ภาพที่ 3.7.3 แสดงรูปแบบของภาษาเหนดินเผาแบบต่างๆ	172
ภาพที่ 3.7.4 แสดงรูปแบบของภาษาเหนดินเผาแบบต่างๆ	173

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาของโครงการ

นครราชสีมาเป็นเมืองแห่งการท่องเที่ยวที่สำคัญจังหวัดหนึ่งในภาคอีสาน จากสภาพแวดล้อมและภูมิอากาศที่ยังคงธรรมชาติอันสวยงาม ภูมิประเทศที่สำคัญในด้านศิลปวัฒนธรรม สถาปัตยกรรม ศิลปหัตถกรรม ความมีน้ำใจไมตรีของผู้คน ความงดงามในวัฒนธรรมประเพณี วัฒนธรรมความเป็นอยู่แบบพื้นบ้าน เป็นเสน่ห์ที่สามารถดึงดูดใจนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ พวกท่านทั้งหลายเข้ามาท่องเที่ยวและเยี่ยมชมจังหวัดนครราชสีมากันมากมาย

โดยเฉพาะในปัจจุบันเกิดการขยายตัวในการพัฒนาประเทศ รัฐบาลได้ให้ความสำคัญกับธุรกิจอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวมากขึ้น

จังหวัดนครราชสีมาเป็นจังหวัดหนึ่งที่เป็นศูนย์กลางความเจริญ ทางด้านอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี ธุรกิจการลงทุน และเป็นศูนย์รวมทางด้านหน่วยงานต่าง ๆ จึงทำให้มีนักธุรกิจและนักท่องเที่ยวเข้าสู่จังหวัดนครราชสีมาเพิ่มขึ้นมาก ทำให้สถานที่รองรับนักท่องเที่ยวเกิดการไม่เพียงพอ

ดังนั้นโครงการโรงแรมราชพฤกษ์ แกรนด์ ไฮเทล จึงเกิดขึ้นโดยผู้ริเริ่มโครงการได้ตระหนักถึงการขยายตัวของการท่องเที่ยวและธุรกิจในจังหวัดนครราชสีมา จึงได้จัดตั้งโรงแรมเพื่อให้บริการสำหรับนักท่องเที่ยว นักธุรกิจทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ โดยให้มีรูปแบบและบรรยากาศที่ทันสมัยสื่อถึงศิลปท้องถิ่นในรูปแบบใหม่ เพื่อต้องการลดความน่าเบื่อจากรูปแบบเดิม และต้องการให้มีความโดดเด่นจากโรงแรมใกล้เคียง เพื่อการดึงดูดและความประทับใจแก่ผู้รับบริการ

1.2 เหตุผลในการเลือกโครงการเสนอเป็นวิทยานิพนธ์

1. ภายในโครงการมีพื้นที่ใช้สอยและองค์ประกอบในส่วนต่าง ๆ ที่ครบวงจรที่มีความต่อเนื่องกับรูปแบบอาคารภายนอก
2. สามารถศึกษาค้นคว้า และวิเคราะห์ศิลปวัฒนธรรมอีสานและศิลปสมัยใหม่โดยเป็นโอกาสอันดีที่จะนำมาดัดแปลงและประยุกต์ใช้ควบคู่กันในการออกแบบตกแต่งภายใน
3. เป็นโครงการซึ่งสามารถตอบสนองนโยบายของรัฐบาล ในด้านการส่งเสริมอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ซึ่งก่อประโยชน์ให้แก่ประเทศทั้งทางด้านเศรษฐกิจและสังคม
4. โรงแรมราชพฤกษ์ แกรนด์ ไฮเทล เป็นโครงการจริงที่กำลังดำเนินการก่อสร้างซึ่งยังไม่มี การออกแบบตกแต่งภายใน และสามารถดำเนินตามขั้นตอนได้ตามความเป็นจริง
5. การศึกษาในการออกแบบตกแต่งภายในโครงการประเภทโรงแรม เป็นประโยชน์ในการประกอบอาชีพ และสำหรับผู้ที่ต้องการจะศึกษาต่อ ๆ ไป

1.3 วัตถุประสงค์ของวิทยานิพนธ์

1. เพื่อศึกษาค้นคว้า การจัดตกแต่งภายในโรงแรมทั้งทางทฤษฎี และปฏิบัติให้ถูกต้องสอดคล้องกับโครงการจริง
2. เพื่อสามารถออกแบบสร้างสรรค์ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นและศิลปะสมัยใหม่ มาประยุกต์ใช้ในการออกแบบตกแต่งภายในให้เหมาะสม และสอดคล้องกับประโยชน์ใช้สอยในส่วนต่าง ๆ
3. เพื่อศึกษาถึงปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหา พร้อมทั้งแนวทางการออกแบบสร้างสรรค์ศิลปวัฒนธรรมอีสานและศิลปะสมัยใหม่ ให้เกิดลักษณะและบรรยากาศที่ทันสมัยแต่แฝงไว้ซึ่งศิลปวัฒนธรรมอีสาน
4. เพื่อศึกษาพฤติกรรมของผู้ใช้บริการ สำหรับเป็นแนวทางในการออกแบบตกแต่งภายใน และสามารถอำนวยความสะดวกสบายสำหรับผู้ใช้บริการได้อย่างครบถ้วน
5. สามารถดึงดูดใจนักท่องเที่ยวได้สัมผัสบรรยากาศการตกแต่งภายในและชื่นชมศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นที่แฝงอยู่ในรูปแบบที่ทันสมัย ซึ่งนำความประทับใจในรูปแบบที่แตกต่างจากเดิม ควรค่าแก่การจดจำ

1.4 ที่มาของปัญหา

1. เป็นโครงการที่ยังดำเนินการก่อสร้างยังไม่มี การออกแบบตกแต่งภายในอย่างเหมาะสม ได้มาตรฐานที่ดีของโรงแรมชั้นหนึ่ง
2. เป็นโครงการที่สนองตอบต่อนักท่องเที่ยว นักธุรกิจ และบุคคลทั่วไป โดยการออกแบบตกแต่งภายในต้องสื่อถึงศิลปวัฒนธรรมพื้นถิ่นในรูปแบบที่ทันสมัยขึ้นเพื่อความแตกต่างและโดดเด่นกว่าโรงแรมใกล้เคียงในระดับเดียวกัน
3. โครงการมีสถานที่ตั้งอยู่ในตัวเมือง จึงต้องได้รับการตกแต่งในด้านเนื้อที่ใช้สอยให้เกิดประโยชน์สูงสุด

1.5 แนวทางในการแก้ปัญหา

1. ศึกษาค้นคว้า รวบรวมข้อมูล และรายละเอียดประกอบเพื่อเป็นแนวทางดังนี้
 - อัตรากำลังตลอดจนสายงานในหน่วยงานต่าง ๆ
 - พฤติกรรมใช้งานของผู้ใช้บริการ
 - การจัดพื้นที่ใช้สอย และทางเดินสัญจรของผู้ใช้บริการ
 - ภูมิสถาปัตยกรรมและสภาพแวดล้อมของโครงการ
 - การใช้เครื่องเรือนและวัสดุในการตกแต่ง
 - การใช้แสงสว่างภายในอาคาร และระบบเครื่องปรับอากาศ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ศึกษาค้นคว้าและรวบรวมข้อมูลศิลปวัฒนธรรม สถาปัตยกรรมของอีสานรูปแบบต่าง ๆ และศิลปสมัยใหม่ เพื่อนำมาดัดแปลงประยุกต์ใช้ในการตกแต่งภายใน
3. ศึกษากิจการธุรกิจโรงแรมที่มีระดับมาตรฐานเพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการออกแบบ ตกแต่งและสามารถส่งผลในการอำนวยความสะดวกสบายแก่ผู้ใช้บริการ

1.6 วิธีดำเนินการวิจัย

1. ศึกษารายละเอียดของโครงการโดยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูลปฐมภูมิ จากการสังเกต สอบถามจากผู้เกี่ยวข้องในโครงการ และจากงานค้นคว้าที่มีผู้วิจัยไว้แล้ว โดยจำแนกได้ ดังนี้
 - ความเป็นมาของโครงการ
 - วัตถุประสงค์ของโครงการ
 - สภาพแวดล้อม ลักษณะที่ตั้งของโครงการ
 - พฤติกรรมการใช้งานต่าง ๆ ของผู้ใช้อาคาร
 - ระบบเทคนิคและอุปกรณ์อำนวยความสะดวกในโครงการ
 - ลักษณะสถาปัตยกรรม และศิลปวัฒนธรรมอีสาน
 - ลักษณะศิลปสมัยใหม่
 - การจัดระบบการใช้พื้นที่ ความสัมพันธ์ ตลอดจนปัญหาต่าง ๆ ภายในโครงการ
2. นำข้อมูลที่เกี่ยวข้องในส่วนต่าง ๆ มาวิเคราะห์และสังเคราะห์เพื่อหาข้อสรุป
3. สรุปผลวิจัยเพื่อนำสู่การออกแบบ

1.7 ขอบเขตของการศึกษาข้อมูล

1. ศึกษาความเป็นมาและวัตถุประสงค์ของโครงการ
2. ศึกษาที่ตั้งและสภาพแวดล้อมของโครงการ
 - ที่ตั้งของโครงการ
 - สภาพแวดล้อมและลักษณะทางสถาปัตยกรรมของโครงการ
3. ศึกษาถึงรายละเอียดของโครงการ
 - หน้าที่ความรับผิดชอบ การแบ่งส่วนงาน
 - ความสัมพันธ์ของสายงาน
 - ความต้องการของเจ้าของโครงการ ตลอดจนผู้ให้และผู้ให้บริการ
4. ศึกษาโครงการเปรียบเทียบในลักษณะเดียวกัน
5. ศึกษาถึงการวิเคราะห์โครงการ
 - การวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยภายในอาคาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- การวิเคราะห์พฤติกรรมของผู้ใช้อาคาร
- 6. ศึกษาข้อมูลทางเทคนิคต่างๆที่จะนำมาใช้ในการออกแบบตกแต่งภายในอาคาร เช่น
 - ระบบไฟฟ้า ,ระบบแสง ,ระบบเสียง ,ระบบปรับอากาศ
 - ระบบคอมพิวเตอร์ - วัสดุต่างๆ
- 7. ศึกษาข้อมูลเฉพาะสำหรับโครงการ เช่น
 - ศิลปวัฒนธรรมพื้นถิ่นโคราช
 - ศิลปะจีน
 - ศิลปะสมัยใหม่

1.8 ขอบเขตของโครงการ

โครงการโรงแรมราชพฤกษ์ แกรนด์ ไฮเต็ล เป็นอาคารสูง 10 ชั้น แบ่งเป็น ZONE A และ ZONE B ซึ่งประกอบด้วยส่วนต่างๆ ดังนี้

<u>ชั้นที่ 1</u>	ZONE (A) มีพื้นที่ประมาณ 1071 ตารางเมตร	
	ZONE (B) มีพื้นที่ประมาณ 709 ตารางเมตร	
	ZONE (A) ประกอบด้วยส่วนต่างๆดังนี้	
	- LOBBY HALL	240 ตารางเมตร
	- FRONT OFFICE	13 ตารางเมตร
	- LIFT LOBBY	22.5 ตารางเมตร
	- MAIN KITCHEN	154 ตารางเมตร
	- CHINESE RESTURANT	212 ตารางเมตร
	- KITCHEN FOR RESTURANT	70 ตารางเมตร
	- COFFEE SHOP	280 ตารางเมตร
	- SHOP & AHU	25 ตารางเมตร
	- FEMALE & MALE TAILET	41.7 ตารางเมตร
	- PUBLIC HOUSE PHONE	13 ตารางเมตร
	ZONE (B) ประกอบด้วยส่วนต่างๆดังนี้	
	- LOUNGE & KARAOKE	650 ตารางเมตร
	- KITCHEN FOR LOUNGE & KARAOKE	59.5 ตารางเมตร
<u>ชั้นที่ 2</u>	ZONE (A) มีพื้นที่ประมาณ 1061 ตารางเมตร	
	ZONE (B) มีพื้นที่ประมาณ 922 ตารางเมตร	
	ZONE (A) ประกอบด้วยส่วนต่างๆดังนี้	
	- LIFT LOBBY	20 ตารางเมตร
	- FUNCTION ROOM 1,2,3,4	321 ตารางเมตร

- PANTRY	16.5	ตารางเมตร
- FEMALE & MALE TOILET	55.5	ตารางเมตร
- STORE	22	ตารางเมตร
- ACCOUNTING	63	ตารางเมตร
- AHU & PANTRY	16.25	ตารางเมตร
- GENERAL MANAGER	13.5	ตารางเมตร
- EXECUTIVE	22.5	ตารางเมตร
- PANTRY	8	ตารางเมตร
- MEETING	16	ตารางเมตร
- BUSINESS CENTER	27	ตารางเมตร

ZONE (B) ประกอบด้วยส่วนต่างๆดังนี้

- BANQUET	560	ตารางเมตร
- CONTROL AREA	8	ตารางเมตร
- PANTRY 1	27.5	ตารางเมตร
- PANTRY 2	20	ตารางเมตร
- STORE	54	ตารางเมตร
- AHU 1,2	24	ตารางเมตร
- FORYER	180.75	ตารางเมตร

ชั้นที่ 3

ZONE (A) มีพื้นที่ประมาณ 1022 ตารางเมตร

ประกอบด้วยส่วนต่างๆดังนี้

- LIFT LOBBY	20	ตารางเมตร
- AROBIC & EXERCISE	146	ตารางเมตร
- ARTIST WORKSHOP	26	ตารางเมตร
- HEALTH CLUB & FEMALE & MALE TOILET	245	ตารางเมตร
- FLOPIST ,OFFICE & HOUSE KEEPEK STORE	156	ตารางเมตร
- SWIMMING POOL & POOL SIDE DECK		

ชั้นที่ 4-9

ประกอบด้วยส่วนต่างๆดังนี้

- GUEST ROOM TYPE A 114 ห้อง มีพื้นที่ประมาณ 2736 ตร.ม.
- GUEST ROOM TYPE B 24 ห้อง มีพื้นที่ประมาณ 744 ตร.ม

ชั้นที่ 10

ประกอบด้วยส่วนต่างๆดังนี้

- GUEST ROOM TYPE A 17 ห้อง มีพื้นที่ประมาณ 408 ตร.ม.
- GUEST ROOM TYPE B 2 ห้อง มีพื้นที่ประมาณ 62 ตร.ม
- GUEST ROOM TYPE C 2 ห้อง มีพื้นที่ประมาณ 100 ตร.ม

ชั้นล่าง ZONE B มีพื้นที่ทั้งหมด ประมาณ 881.2 ตารางเมตร

- DISCO ENTERTAINMENT		
- FEMALE & MALE TOILET	62.6	ตารางเมตร
- LOCKER	26.5	ตารางเมตร
- KITCHEN	48	ตารางเมตร
- CARPENTER WORKSHOP	54	ตารางเมตร
- OFFICE & TOILET & ENGINEER WORKSHOP	48	ตารางเมตร
- CONTROL ROOM	75	ตารางเมตร
- ELECTRICAL ROOM	88	ตารางเมตร

BASEMENT FLOOR PLAN มีพื้นที่ทั้งหมดประมาณ 256 ตารางเมตร

ประกอบด้วยส่วนต่างๆดังนี้

- WATER TANK	180	ตารางเมตร
- PUMP ROOM	76	ตารางเมตร

1.9 ขอบเขตของการออกแบบ

ใน ZONE A และ ZONE B ซึ่งประกอบด้วยส่วนต่างๆ ดังนี้

<u>ชั้นที่ 1</u>	ZONE (A) มีพื้นที่ประมาณ	732	ตารางเมตร
	ZONE (B) มีพื้นที่ประมาณ	650	ตารางเมตร
	ZONE (A) ประกอบด้วยส่วนต่างๆดังนี้		
	- LOBBY HALL	240	ตารางเมตร
	- CHINESE RESTURANT	212	ตารางเมตร
	- COFFEE SHOP	280	ตารางเมตร
	ZONE (B) ประกอบด้วยส่วนต่างๆดังนี้		
	- LOUNGE & KARAOKE	650	ตารางเมตร
<u>ชั้นที่ 2</u>	ZONE (A) มีพื้นที่ประมาณ	321	ตารางเมตร
	ZONE (B) มีพื้นที่ประมาณ	560	ตารางเมตร
	ZONE (A) ประกอบด้วยส่วนต่างๆดังนี้		
	- FUNCTION ROOM 1,2,3,4	321	ตารางเมตร
	ZONE (B) ประกอบด้วยส่วนต่างๆดังนี้		
	- BANQUET	560	ตารางเมตร
<u>ชั้นที่ 3</u>	ZONE (A) มีพื้นที่ประมาณ	391	ตารางเมตร
	ประกอบด้วยส่วนต่างๆดังนี้		
	- AROBIC & EXERCISE	146	ตารางเมตร
	- HEALTH CLUB &		

	FEMALE & MALE TOILET	245	ตารางเมตร
<u>ชั้นที่ 4-9</u>	ประกอบด้วยส่วนต่างๆดังนี้		
	- GUEST ROOM TYPE A	มีพื้นที่ประมาณ 24	ตารางเมตร
	- GUEST ROOM TYPE B	มีพื้นที่ประมาณ 31	ตารางเมตร
<u>ชั้นที่ 10</u>	ประกอบด้วยส่วนต่างๆดังนี้		
	- GUEST ROOM TYPE C	มีพื้นที่ประมาณ 50	ตารางเมตร
	รวมพื้นที่ทั้งหมดในการออกแบบโดยประมาณ	2759	ตารางเมตร

1.10 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการทำปฏิยานิพนธ์เรื่องนี้

1. ได้รับความรู้ในข้อมูลและรายละเอียดต่างๆเกี่ยวกับการดำเนินงานและการออกแบบตกแต่งภายในโรงแรมได้อย่างถูกต้องและสมบูรณ์
2. ทราบถึงขั้นตอนการหาข้อมูล ตลอดจนขบวนการวิเคราะห์ ขั้นตอนการออกแบบตกแต่งภายในจากโรงแรมต่างๆ
3. ได้ทราบถึงการนำเอาศิลปวัฒนธรรมอีสานและศิลปสมัยใหม่ มาใช้ควบคู่กันในการออกแบบตกแต่งภายใน และได้ทราบถึงปัญหาที่เกิดขึ้นรวมถึงทราบถึงวิธีการแก้ปัญหาเพื่อนำไปใช้ในอนาคต
4. ได้เผยแพร่วัฒนธรรมไทยในรูปแบบที่ทันสมัย นำความประทับใจในศิลปและวัฒนธรรมไทยที่แตกต่างจากรูปแบบเดิม
5. สามารถนำความรู้และประสบการณ์ในการทำวิทยานิพนธ์ ไปใช้ประโยชน์ในการประกอบอาชีพ และเป็นประโยชน์สำหรับผู้ต้องการศึกษาในอนาคตต่อไป

1.11 แหล่งศึกษาค้นคว้าข้อมูล

1. คุณไพบุลย์ พุทธิศพนาวะ (กรรมการผู้จัดการและเจ้าของโครงการ) บริษัท ราชสีมานครทิพย์ จำกัด
2. คุณพงษ์เทพ สกุลคู
คุณสมชาย ชลประเสริฐสุข
บริษัท AUGUST DESIGN CONSULTANT
4. ห้องสมุดสถาบันต่าง ๆ
5. การท่องเที่ยวจังหวัดนครราชสีมาและการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
6. สอบถามจากผู้ทรงคุณวุฒิและผู้มีประสบการณ์ทางด้านวงการโรงแรม

บทที่ 2

การศึกษาข้อมูลประกอบโครงการ

2.1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับโรงแรม

2.1.1 ประวัติความเป็นมาและการแบ่งประเภทชนิดของโรงแรม

ประวัติความเป็นมาของธุรกิจการโรงแรม

การดำเนินธุรกิจการโรงแรม คือ การประกอบธุรกิจที่นำเอาหลักวิชามาปฏิบัติ เพื่อหาทางจำหน่ายอาหาร เครื่องดื่ม และที่พักให้แก่คนเดินทาง ธุรกิจนี้เป็นงานที่ต้องใช้หลักวิชาหลายสาขาเข้ามาช่วย ทั้งหลักการบริหาร การประกอบอาหาร วิศวกรรม สถาปัตยกรรมและอื่นๆ นำมาผสมผสานกัน เพื่อให้การดำเนินการมีประสิทธิภาพ

ยุคแรกของธุรกิจการโรงแรม

ธุรกิจการโรงแรมเริ่มมีขึ้นในประเทศอังกฤษ เรียกว่า INN มีสภาพเป็นเพียงที่พักค้างคืนและรับประทานอาหารสำหรับผู้เดินทางมาจากแดนไกล ใช้เป็นที่พักผ่อนชั่วคราวและเมื่อถึงเวลาที่ผู้เดินทางจะจากไปก็อาจมีการให้เงินหรือทรัพย์สินเป็นการตอบแทนแก่เจ้าของบ้านตามสมควร

ในประเทศกรีซ มีที่พักคนเดินทางที่เรียกว่า TAVERN มีสตรีคอยให้การปฏิบัติ และมีการบรรเลงขับกล่อมดนตรี ต่อมายุคอาณาจักรโรมันรุ่งเรือง (ค.ศ. 079) มีการจัดทำรูปแบบการดำเนินธุรกิจโรงแรมอย่างเต็มที่ แต่ในปี ค.ศ. 500 กิจการโรงแรมก็เสื่อมลง เมื่อถึงช่วงเวลาของ “ยุคปฏิวัติสังคม” (SOCIAL REVOLUTION) กิจการโรงแรมกลายเป็นอาชีพที่มั่นคงและเป็นที่แพร่หลาย

ประวัติการโรงแรมในประเทศไทย

การโรงแรมในเมืองไทย เริ่มในรัชสมัยสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ประมาณ 120 ปีมาแล้ว มีผู้คนเดินทางไปมาค้าขายกันมากขึ้น โดยเฉพาะการติดต่อกับชาวต่างชาติจากหลักฐานหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ ที่พิมพ์จำหน่ายในประเทศไทย พ.ศ. 2405 -2407 เริ่มมีประกาศแจ้งความโรงแรม 2-3 แห่ง แถบบริเวณ ด.คอกควาย ริมฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยา ข้างกงสุลฝรั่งเศส ต่อมา พ.ศ. 2408 เกิดไฟไหม้ครั้งใหญ่ที่ ด.คอกควายนี้ โรงแรมเหล่านี้ต่างสูญเสียชีวิตทรัพย์สินไปเป็นอันมาก และไม่มีการบูรณะหรือฟื้นอีก จนกระทั่ง พ.ศ. 2419 ในรัชสมัยรัชกาลที่ 5 จึงมีการสร้างโรงแรมใหม่ขึ้น สันนิษฐานว่าบนเนื้อที่ที่ถูกไฟไหม้นั้น ซึ่งก็คือ “โรงแรมโอเรียลเต็ล” ในปัจจุบัน นอกจากนั้นยังมีโรงแรมอื่นๆอีก 4-6 แห่ง สมัยรัชกาลที่ 6 พ.ศ. 2454 มีโรงแรมใหม่ที่ถนนสารเสนือคือ “ROYAL HOTEL” เป็นตึก 3 ชั้น บันไดหินอ่อน ทุกห้องมีพัดลม กริ่งและไฟฟ้า โรงแรมนี้ปัจจุบันคือ สถานทูตรัสเซีย พ.ศ. 2468 ในสมัยรัชกาลที่ 7 มีโรง

แรมเคอูลุกซ์แห่งแรกของไทยคือ “ไฮเต็ลวังพญาไท” ประกอบด้วย ห้องรับรอง ห้องอาหาร บาร์ ห้องนั่งเล่น ห้องเขียนหนังสือ มีห้องพักประมาณ 60 ห้อง

วังพญาไท ได้รับการยกย่องว่าเป็น PALACE HOTEL ที่ยอดเยี่ยมที่สุดในประเทศตะวันตก

พ.ศ. 2470 มีโรงแรมราชธานีที่สถานีรถไฟหัวลำโพง ปัจจุบันเป็นกองโรงแรมและคลังพัสดุกระทรวงการรถไฟแห่งประเทศไทย

ในปัจจุบันกรุงเทพฯมีโรงแรมชั้นหนึ่งมากกว่า 70 แห่ง

การแบ่งประเภทชนิดของโรงแรม

* โรงแรมแบ่งออกเป็น 2 ประเภทคือ

1. โรงแรมที่เปิดตามฤดูกาล (SEASONAL HOTEL)
2. โรงแรมที่เปิดตลอดปี (NON - SEASONAL HOTEL)

1. โรงแรมที่เปิดตามฤดูกาล (SEASONAL HOTEL) คือโรงแรมที่เปิดในช่วงฤดูกาลของการท่องเที่ยวหรือพักผ่อนซึ่งมักเป็นช่วงเดือนตุลาคม - เดือนพฤษภาคม เช่นในต่างประเทศเพื่อเล่นสกีและปิดช่วงฤดูร้อน (ในประเทศไทยไม่มีโรงแรมประเภทนี้)

2. โรงแรมที่เปิดตลอดปี (NON - SEASONAL HOTEL) เช่น

(1) โรงแรมรีสอร์ท (RESORT HOTELS) คือโรงแรมที่ตั้งอยู่ในบริเวณแหล่งท่องเที่ยวชายทะเลหรือภูเขา เช่น ภูเก็ต พัทยา เชียงใหม่ เป็นต้น โรงแรมประเภทนี้นักท่องเที่ยวนิยมไปพักผ่อนไม่กี่เดือน ในรอบเดือนอื่น ๆ มีแขกไปพักผ่อนน้อย

(2) โรงแรมในเขตเมือง (TOWN HOTEL) คือโรงแรมที่อยู่ในเมืองหรือศูนย์กลางธุรกิจ เพื่อสะดวกในการติดต่อธุรกิจ โรงแรมประเภทนี้มีจุดประสงค์เพื่อบริการนักธุรกิจทั่วไปแต่ในขณะเดียวกันก็มีแหล่งดึงดูดใจนักท่องเที่ยวให้ไปชมอยู่ใกล้ๆแขกที่มาพัก จึงเป็นนักธุรกิจผสมกับนักท่องเที่ยว

(3) โรงแรมสถานีรถไฟ (STATION AND AIRPORT HOTEL) คือโรงแรมที่ตั้งอยู่ใกล้สถานีรถไฟหรือสนามบิน แขกที่มาพักส่วนใหญ่จะพักชั่วคราวระยะเวลาสั้นๆ เพื่อรอการเดินทาง ช่วงระยะเวลาพักจะน้อยกว่าโรงแรมในเมือง เช่น โรงแรมแอร์พอร์ต โรงแรมอยู่ใกล้สนามบินมักจะมีการบริการเพื่ออำนวยความสะดวกให้พวกเดินทางในสนามบินด้วย

(4) โรงแรมสำหรับจัดประชุม (CONFERENCE HOTEL) คือโรงแรมที่ตั้งอยู่ในเมืองหรือชานเมือง เน้นหนักในการบริการประชุมหรือจัดเลี้ยง โรงแรมประเภทนี้ จะมีสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับเข้าร่วมประชุม สัมมนาอย่างสมบูรณ์ ทั้งในเรื่องห้องพัก ห้องอาหาร ห้องประชุม ตลอดจนอุปกรณ์ที่ใช้สำหรับการประชุมอย่างทันสมัย เช่น โรงแรมเซ็นทรัลพลาซ่า โรงแรมเอเชียพัทยา

* ที่มา : หนังสือโรงแรมและการบริการอาหาร-เครื่องดื่ม โดย สมสุข ตั้งเจริญ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(5) โรงแรมที่ตั้งอยู่ใกล้กับถนนหลวง (MOTER HOTEL หรือ MOTEL) คือ โรงแรมที่พัฒนาขึ้นเพื่อสนองความต้องการของผู้เดินทางโดยรถยนต์ ไม่ว่าจะเป็นนักท่องเที่ยว หรือนักท่องเที่ยว มักตั้งอยู่ใกล้ถนนใหญ่หรือรอบตัวเมือง ซึ่งมีการจราจรไม่หนาแน่นมาก มีสิ่งอำนวยความสะดวกภายในโรงแรมเหมือนโรงแรมทั่วไป มีที่จอดรถมากพอที่จะให้นักเดินทางที่ผ่านมาแวะเข้าไปจอดรถพักได้ในระหว่างเดินทาง ซึ่งมักเป็นการพักเพียงค้างคืน เพื่อพักผ่อนเดินทางต่อไป

(6) โรงแรมขนาดเล็ก (INNS.) คือโรงแรมเล็กๆตามเมืองต่างๆที่พัฒนาขึ้นเพื่อบริการแก่ผู้เดินทาง ไม่ว่าจะเดินทางด้วยหนทางใดในราคาปานกลาง บางโรงแรมจะสร้างให้มีบรรยากาศตามท้องถิ่นเป็นแบบเก่าหรือแบบโบราณ ซึ่งได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวมาก

(7) โรงแรมเล็กในเมือง (PENSIONS) คือโรงแรมเล็ก ๆที่ตั้งในเมือง ลักษณะคล้ายหอพักมีห้องพักและอาหารบริการในราคาถูก แขกจะพักอยู่นานกว่าโรงแรมประเภทอื่น

การแบ่งประเภทของโรงแรมตามหลักวิชาการ

สามารถแบ่งได้หลายวิธีดังนี้

- (1) การแบ่งประเภทตามลักษณะที่ตั้ง
- (2) การแบ่งประเภทตามมาตรฐานของโรงแรม
- (3) การแบ่งประเภทตามลักษณะการดำเนินงาน
- (4) การแบ่งประเภทตามขนาดของโรงแรม
- (5) การแบ่งประเภทตามระยะเวลาการเข้าพัก
- (6) การแบ่งประเภทตามลักษณะของการเข้าพัก

(1) การแบ่งประเภทตามลักษณะที่ตั้ง

ก. โรงแรมในเมือง (CITY HOTEL) คือโรงแรมในเมืองใหญ่ๆที่มีความสำคัญทางธุรกิจการค้า การชูดหรือการท่องเที่ยว สถานที่ท่องเที่ยวและอื่นๆ ผู้ที่ใช้บริการโรงแรมประเภทนี้จะได้รับความสะดวกสบายเป็นพิเศษและยังมีการจัดบริการเพื่ออำนวยความสะดวกต่างๆแก่แขกโรงแรมและบุคคลภายนอก เช่น ภัตตาคารสโตร์ต่างๆ ดิสโก้ เล้าจน์และคาราโอเกะ ห้องจัดเลี้ยง ห้องประชุม เป็นต้น

ข. โรงแรมในเมืองเล็ก (SMALL CITY HOTEL) คือโรงแรมที่อยู่ในเมืองที่อยู่ห่างไกลจากชุมชนเมืองใหญ่หรือแหล่งท่องเที่ยวที่มีความสำคัญทางประวัติศาสตร์

ค. โรงแรมสำหรับการพักตากอากาศ คือโรงแรมที่ตั้งขึ้นเพื่อการพักผ่อนตากอากาศโดยเฉพาะ ตั้งอยู่ในบริเวณที่เป็นสถานที่พักผ่อนตากอากาศต่างๆ ในด้านการบริการสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เช่นเดียวกับโรงแรมในเมือง

(2) การแบ่งประเภทตามมาตรฐานของโรงแรม

แบ่งได้เป็น 5 ประเภทดังนี้

ก. โรงแรมชั้นพิเศษ (LUXURY HOTEL)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มีส่วนที่ให้บริการและการบริการพิเศษต่างๆครบ

ข. โรงแรมชั้นหนึ่ง (FIRST CLASS HOTEL)

มีส่วนที่ให้บริการและความสะดวกสบายต่างๆครบ มีการบริการและระบบการ

บริหารที่ดี

ค. โรงแรมชั้นสอง (SECOND CLASS HOTEL)

ลักษณะการบริการและส่วนประกอบน้อยกว่าโรงแรมชั้นหนึ่ง

ง. โรงแรมชั้นสาม (THIRD CLASS HOTEL)

การบริการและส่วนประกอบที่อำนวยความสะดวกต่างๆมีน้อย

จ. โรงแรมชั้นสี่หรือโรงแรมราคาถูก (CHEAP HOTEL)

ให้บริการด้านที่พักค้างคืนหรือห้องนอนเท่านั้น

(3) การแบ่งประเภทตามลักษณะการดำเนินงาน

โดยถือจำนวนห้องพักเป็นเกณฑ์พิจารณา

ก. โรงแรมขนาดใหญ่ มีจำนวนห้องพักตั้งแต่ 300 ห้องขึ้นไป

ข. โรงแรมขนาดกลาง มีจำนวนห้องพักไม่เกิน 300 ห้อง

ค. โรงแรมขนาดเล็ก มีจำนวนห้องพักไม่เกิน 100 ห้อง

(4) การแบ่งประเภทตามขนาดของโรงแรม

ก. ลักษณะอเมริกัน (AMERICAN PLAN HOTEL)

คืออัตราห้องพักที่รวมค่าอาหารด้วย

ข. ลักษณะยุโรป (EUROPE PLAN HOTEL)

คืออัตราค่าห้องพักเท่านั้นส่วนค่าอาหารถ้าแขกที่มาพักจะรับบริการต้องเสียเพิ่มเอง

ค. ลักษณะผสม (DUAL PLAN HOTEL)

คือมีการให้บริการทั้งสองแบบข้างต้น โดยจะให้แขกที่มาพักเป็นผู้เลือกรับบริการเอง

(5) การแบ่งประเภทตามระยะเวลาการเข้าพัก

ก. TRANSIENT HOTEL

มีระยะเวลาการเข้าพักสั้นเพียงวันเดียวหรือมากกว่านั้น ไม่มีการจองห้องล่วงหน้า

ข. RESIDENT HOTEL

โรงแรมประเภทนี้ มีวัตถุประสงค์เสนอบริการและอำนวยความสะดวกแก่แขกที่มาพักมากกว่าการเข้าพักใน APARTMENT อัตราค่าที่พักคิดเป็นรายสัปดาห์ รายเดือน หรือรายปี

ค. RESORT HOTEL

เป็นแบบพักผ่อนหรือพักผ่อน อาจมีระยะเวลาเข้าพัก 3 วัน ไปจนถึง 20 วัน ตามลักษณะความต้องการเข้าพัก

(6) การแบ่งประเภทตามลักษณะของการเข้าพัก

ก. โรงแรมสำหรับนักธุรกิจ (BUSINESS HOTEL)

โดยมุ่งบริการด้านที่พัก อาหารและบริการเกี่ยวกับธุรกิจต่างๆ เช่น มีห้องประชุม พร้อมอุปกรณ์ มีอุปกรณ์การสื่อสารต่างๆ เป็นต้น

ข. โรงแรมสำหรับนักท่องเที่ยว (TOURIST HOTEL)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โดยบริการอาหาร ที่พัก และอำนวยความสะดวกเรื่องการท่องเที่ยวสำหรับนักท่องเที่ยว ซึ่งจะมาเป็นหมู่คณะ

ค. โรงแรมระหว่างทาง (MOTOR HOTEL)

บริการผู้พักที่เดินทางมา โดยวันรุ่งขึ้นจะเดินทางต่อ บริการที่พักและอาหาร สถานที่จึงอยู่ระหว่างทางจากเมืองหนึ่งไปอีกเมืองหนึ่ง มีบริเวณจอดรถ

การแบ่งระดับของโรงแรม

การแบ่งระดับของโรงแรม (HOTEL CLASSIFICATION) เพื่อให้แขกสามารถมองสภาพของโรงแรมอย่างกว้างๆเป็นแนวทางให้แขกเลือกโรงแรมที่จะเข้ามาพักได้ตรงตามความต้องการ การแบ่งระดับโรงแรมแตกต่างกันไปในแต่ละประเทศ บางแห่งใช้วิธีการแบบง่าย ๆ โดยเน้นจุดสำคัญ เช่น ราคาห้องพักและขนาดของโรงแรม แต่บางประเทศคำนึงถึงจุดสำคัญมากมาย

วิธีการจัดระดับของโรงแรมที่นิยมอันเป็นแนวทางอย่างกว้าง ๆพิจารณาจากสิ่งเหล่านี้

ก. ราคา คือ ราคาเช่าต่อห้องต่อหนึ่งคืน เพื่อเป็นแนวทางให้แขกมองภาพอย่างกว้าง ๆตามกำลังเงินที่จะต้องจ่าย

ข. สถานที่ตั้ง อาจจะใช้พื้นฐานการจัดระดับตามเขตอันเป็นสถานที่ตั้งโรงแรม เช่น อยู่ใจกลางเมือง ชานเมืองรอบนอก หรือชายทะเล เป็นต้น

ค. ขนาดของโรงแรม ขนาดของโรงแรมเป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่ง เพื่อเป็นแนวทางให้แขกทราบว่าจะมีสิ่งอำนวยความสะดวกมากน้อยเพียงไร เช่น โรงแรมขนาดใหญ่ มักจะมีสถานที่สิ่งอำนวยความสะดวกมากกว่าโรงแรมขนาดเล็ก แต่แขกบางกลุ่มอาจชอบโรงแรมขนาดเล็ก เนื่องจากจะได้รับการบริการและบรรยากาศที่อบอุ่นกว่าโรงแรมใหญ่ ๆ

ง. สิ่งอำนวยความสะดวกประเภทต่าง ๆ สิ่งอำนวยความสะดวกที่ให้บริการแขก เป็นปัจจัยสำคัญอีกประการหนึ่งในการเลือกใช้บริการของแขกโรงแรมจึงจำเป็นต้องแจ้งให้แขกได้รับทราบสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆที่มีบริการในโรงแรม เช่น สระว่ายน้ำ สนามเทนนิส ห้องอาหารต่างๆ บาร์ ห้องประชุมขนาดต่างๆ เป็นต้น

จ. มาตรฐาน มาตรฐานของการบริการนับว่าเป็นสิ่งที่ยาก ไม่เหมือนกับระดับราคา ขนาดโรงแรม หรือสิ่งอำนวยความสะดวก ซึ่งบ่งบอกได้โดยง่ายและชัดเจน คุณภาพของการบริการที่แขกได้รับ อาหารที่เสิร์ฟ การต้อนรับ เป็นเครื่องตัดสินว่ามีมาตรฐานเพียงไร โรงแรมที่เรียกว่า มีมาตรฐานการบริการสูงในประเทศหนึ่ง อาจจะมีการเทียบเท่าโรงแรมที่มีมาตรฐานปานกลางของอีกประเทศหนึ่งก็ได้ ฉะนั้นมาตรฐานของการบริการ ของโรงแรมต่างๆจึงนิยมเปรียบเทียบกันในประเทศนั้นๆอย่างไรก็ตามการแบ่งระดับโรงแรมอาจจะแบ่งได้หลายรูปแบบ เช่น ระบบการให้ดาว (STAR) โดยโรงแรมที่มีมาตรฐานดีที่สุดจะได้ 5 ดาว ในทางตรงกันข้ามโรงแรมมาตรฐานต่ำสุดจะได้ 1 ดาว

ระบบการจัดแบ่งเป็นคำพูดแสดงชั้น เช่น

1. โรงแรมที่หรูหรา (DELUXE)
2. โรงแรมชั้นหนึ่ง (FIRST CLASS)

3. โรงแรมชั้นสอง (SECOND CLASS)

4. โรงแรมชั้นสาม (THIRD CLASS)

ระบบตัวอักษร เช่น ระดับ A ,ระดับ B ,ระดับ C เป็นต้น

การวิเคราะห์ลักษณะของโรงแรมในโครงการ

จากการแบ่งประเภทของโรงแรม สามารถสรุปได้ว่าโรงแรมราชพฤกษ์ แกรนด์ ไฮเทลจัดอยู่ในกลุ่มโรงแรมที่เปิดตลอดปีและแบ่งตามประเภทได้ดังนี้

1. การแบ่งตามลักษณะที่ตั้ง

โครงการตั้งอยู่ในตัวเมืองของจังหวัดนครราชสีมาจัดเป็นย่านธุรกิจและแหล่งท่องเที่ยว จึงจัดเป็นลักษณะของโรงแรมในเมือง (CITY HOTEL)

2. การแบ่งตามมาตรฐานของโรงแรม

โครงการมีการจัดบริการที่ดี เครื่องอำนวยความสะดวกครบครันจึงจัดเป็นโรงแรมชั้นหนึ่ง (FIRST CLASS HOTEL)

3. การแบ่งตามการดำเนินงานของโรงแรม

โครงการเป็นลักษณะการดำเนินงานแบบผสม (DUAL-PLAN HOTEL) คือมีการให้บริการคิดค่าอัตราห้องพักพร้อมกับค่าอาหารหรือคิดค่าห้องพักเพียงอย่างเดียว

4. การแบ่งตามขนาดของโรงแรม

โครงการโรงแรมราชพฤกษ์ แกรนด์ ไฮเทล มีห้องพักจำนวน 159 ห้อง จัดเป็นลักษณะของโรงแรมขนาดกลาง

5. การแบ่งตามระยะเวลาการเข้าพัก

โรงแรมราชพฤกษ์ แกรนด์ ไฮเทลจัดได้เป็นทั้ง 2 แบบ คือ TRANSIENT HOTEL และ RESIDENT HOTEL เพราะการเข้าพักมีทั้งมีการจองห้องพักไว้ล่วงหน้าและการเข้าพักเลย และการคิดอัตราค่าห้องพักในลักษณะเป็นวัน หรือเป็นรายสัปดาห์ รายเดือน รายปี ตามแต่ลักษณะของผู้เข้ามาพัก

6. การแบ่งชนิดของโรงแรมตามลักษณะการเข้าพัก

โรงแรมราชพฤกษ์ แกรนด์ ไฮเทล จัดเป็นโรงแรมสำหรับนักท่องเที่ยว (TOURIST HOTEL) ซึ่งพร้อมที่จะบริการนักท่องเที่ยวด้วย

สรุปได้ว่า

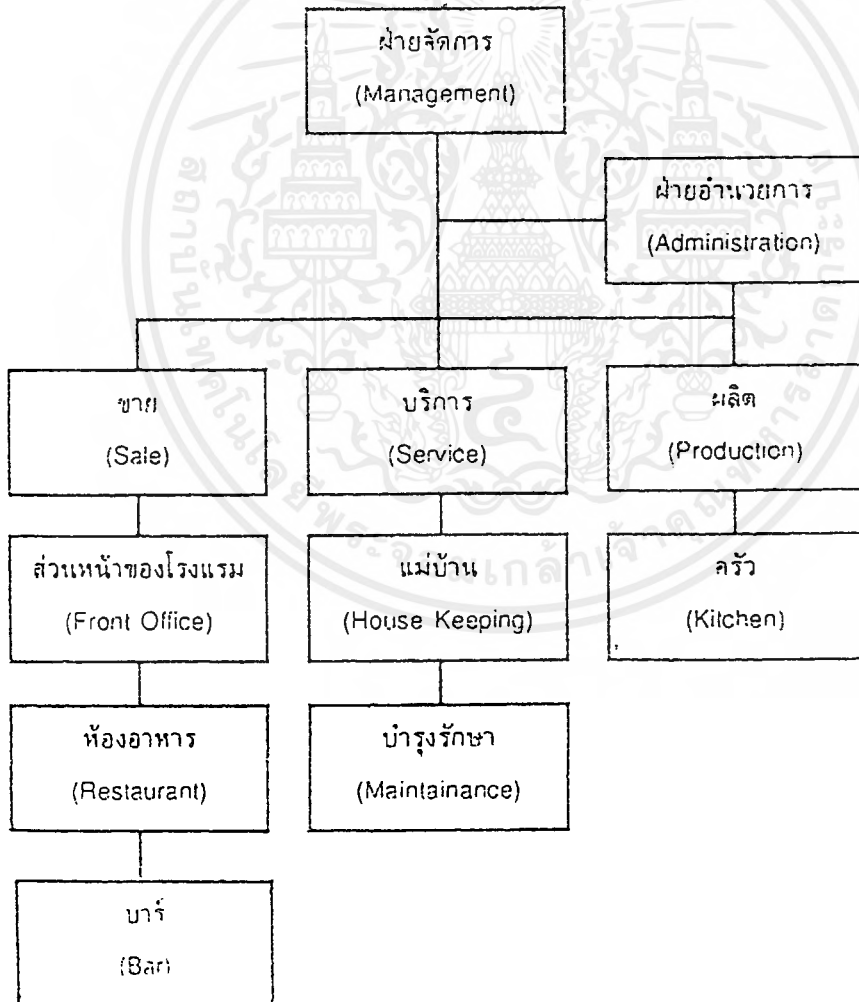
โรงแรมราชพฤกษ์ แกรนด์ ไฮเทล เป็นโรงแรมชั้นหนึ่งขนาดกลางในลักษณะของ City Hotel ให้บริการสำหรับนักท่องเที่ยวและนักธุรกิจ การดำเนินงานเป็นแบบผสม

2.1.2 การบริหารและหน้าที่รับผิดชอบของบุคคล

โรงแรมทุกโรงแรมจะมีหน่วยงานหลักที่เหมือนกันคือ*

1. ฝ่ายจัดการและอำนวยการ (MANAGEMENT AND ADMINISTRATION)
2. ฝ่ายบริการส่วนหน้าของโรงแรม (FRONT OFFICE / FRONT HALL)
3. ฝ่ายแม่บ้าน (HOUSE KEEPING)
4. ฝ่ายบริการอาหารและเครื่องดื่ม (RESTAURANT AND BAR)
5. ฝ่ายครัว (KITCHEN)
6. ฝ่ายช่างหรือแผนกซ่อมบำรุง (MAINTAINANCE AND SECURITY)

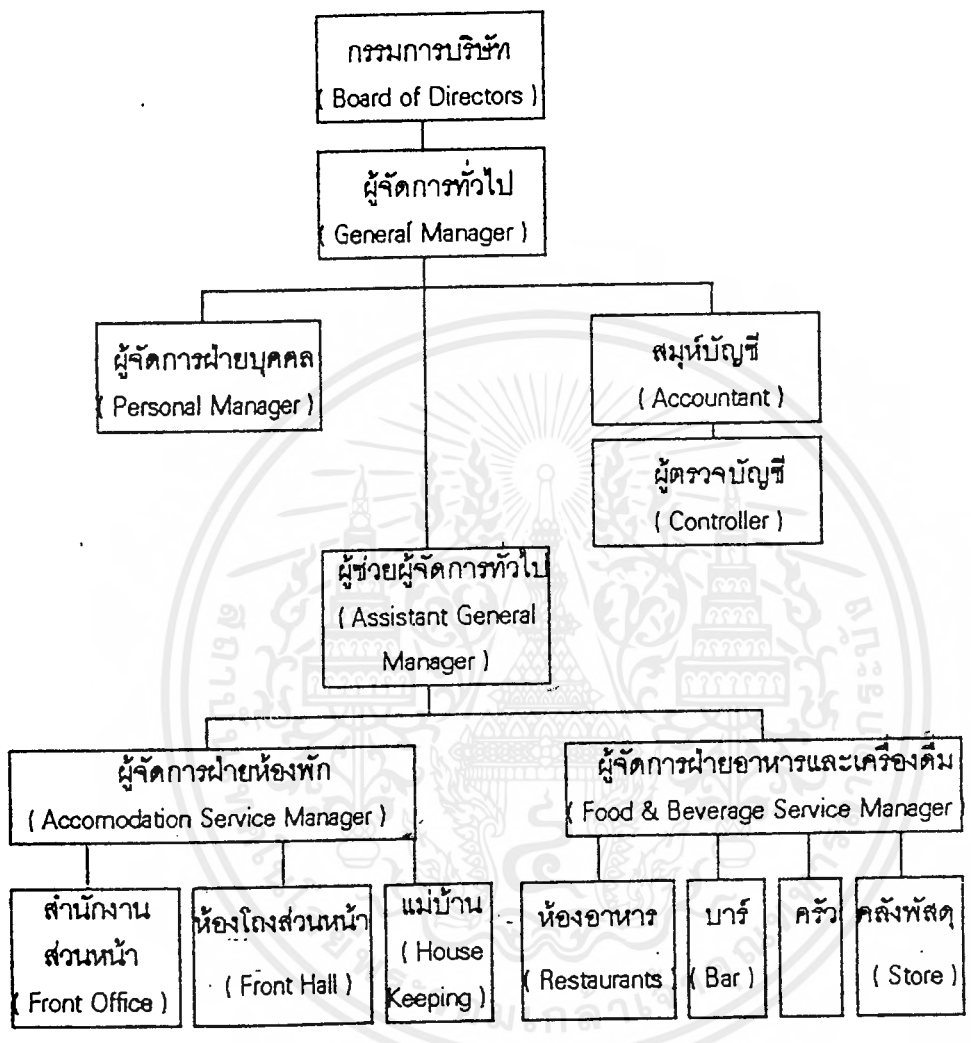
หน่วยงานหลักทั้ง 6 หน่วยงาน ฝ่ายบริการส่วนหน้าของโรงแรม, ฝ่ายห้องอาหารและบาร์ จัดเป็นหน่วยงานขายที่ทำรายได้ให้แก่โรงแรม ฝ่ายแม่บ้านและบำรุงรักษา เป็นหน่วยงานที่ทำหน้าที่ให้บริการ ส่วนฝ่ายครัวนั้นเป็นฝ่ายผลิต ดังแผนผัง

ที่มา : หนังสือโรงแรมและการบริการอาหาร-เครื่องดื่ม โดย สมสุข ตั้งเจริญ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ฝ่ายจัดการและอำนวยการ (MANAGEMENT AND ADMINISTRATION DEPARTMENT)

สำหรับโรงแรมเล็กๆหน้าที่ของฝ่ายจัดการและอำนวยการอาจจะดูแลโดยคนไม่มากนัก บางกรณีเจ้าของโรงแรมจะทำหน้าที่ผู้จัดการเอง

พนักงานในฝ่ายจัดการและอำนวยการ

1. เจ้าของโรงแรม เป็นผู้กำหนดเป้าหมายของธุรกิจให้เจ้าหน้าที่จัดการปฏิบัติตาม (PROPRIETOR)
2. กรรมการบริษัท ประกอบด้วยหุ้นส่วนใหญ่ๆหรือผู้ตัดสินใจเกี่ยวกับนโยบายการบริหารงาน (Board of directors)
3. ผู้จัดการทั่วไป เป็นผู้ที่บัญชางานจัดการบางส่วนหรือบางฝ่ายของโรงแรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้ง

02384

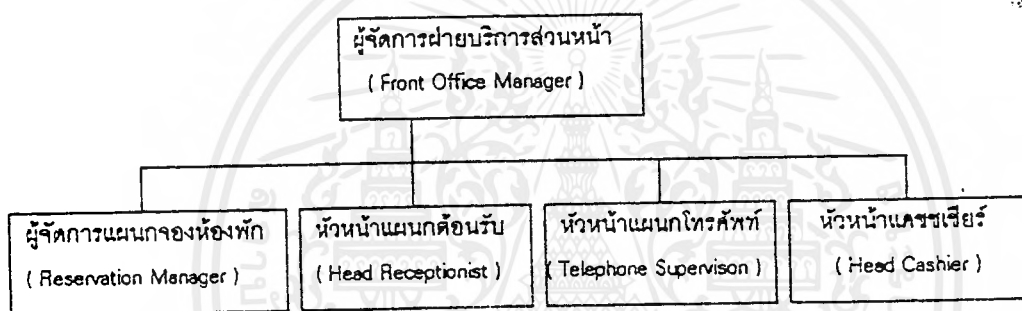
002159

(General Manager/Manager) หรือหลาย ๆ ฝ่ายก็ตาม

4. สมุห์บัญชี (Accountant) เป็นผู้ควบคุมรายรับและรายจ่ายของโรงแรม ให้ข้อมูลเกี่ยวกับสภาวะการเงินแก่ผู้จัดการและกรรมการบริษัท
5. ผู้จัดการฝ่ายบุคคล (Personal Manager) เป็นผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับพนักงานทั้งหมดของโรงแรม รวมทั้งการจัดหาพนักงาน สวัสดิการ และบันทึกหลักฐานต่าง ๆ เกี่ยวกับเวลาการทำงาน

2. ฝ่ายบริการส่วนหน้าของโรงแรม (Front Office Department)

ฝ่ายบริการส่วนหน้ามีความรับผิดชอบเกี่ยวกับงานขาย การจัดห้องพักแขก ดูแลกฎเกณฑ์การจ่ายค่าห้องพักและค่าใช้จ่ายอื่นของแขกที่เข้าพัก แบ่งสายงานเป็นหน่วยงานย่อย ๆ ดังนี้

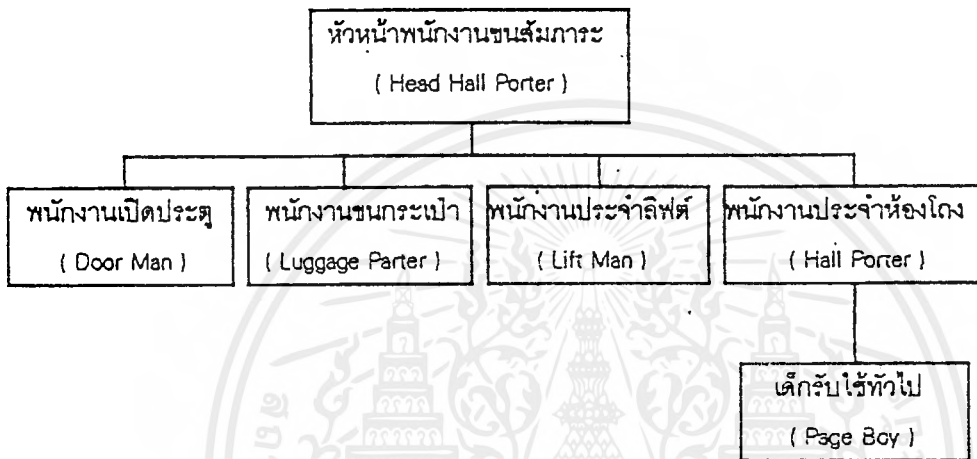
แผนผังการแบ่งสายงานของฝ่ายบริการส่วนหน้า

พนักงานของฝ่ายบริการส่วนหน้า

1. ผู้จัดการฝ่ายบริการส่วนหน้า (Front Office Manager) เป็นผู้บังคับบัญชางานประจำวันของแผนกต่าง ๆ ในฝ่าย
2. ผู้จัดการแผนกจองห้องพัก (Resevsion Manager) ดูแลงานในการจองห้องพัก
3. หัวหน้าแผนกต้อนรับ (Head Receptionist) อำนวยความสะดวกและรับผิดชอบในการต้อนรับแขกเข้าพัก และดำเนินการลงทะเบียนการเข้าพัก
4. หัวหน้าแผนกโทรศัพท์ (Telephone Supervisor) รับผิดชอบเกี่ยวกับการติดต่อสื่อสารทางโทรศัพท์
5. หัวหน้าแคชเชียร์ (Head Cashier) ดูแลเกี่ยวกับบัญชีการใช้จ่ายของแขก

แผนกห้องโถงส่วนหน้าของโรงแรม (FRONT HALL DEPARTMENT)

ฝ่ายห้องโถงส่วนหน้า มีหน้าที่และความรับผิดชอบบริเวณทางเข้าของโรงแรม ลิฟท์ และ
 ชั้นสัมภาระ บริการตอบข้อสอบถามและบริการด้านจดหมาย ไปรษณีย์ภัณฑ์ และข่าวสารแก่แขก
 และอาจจะดูแลกุญแจห้องพักด้วย
 การแบ่งสายงานในฝ่ายเป็นดังนี้

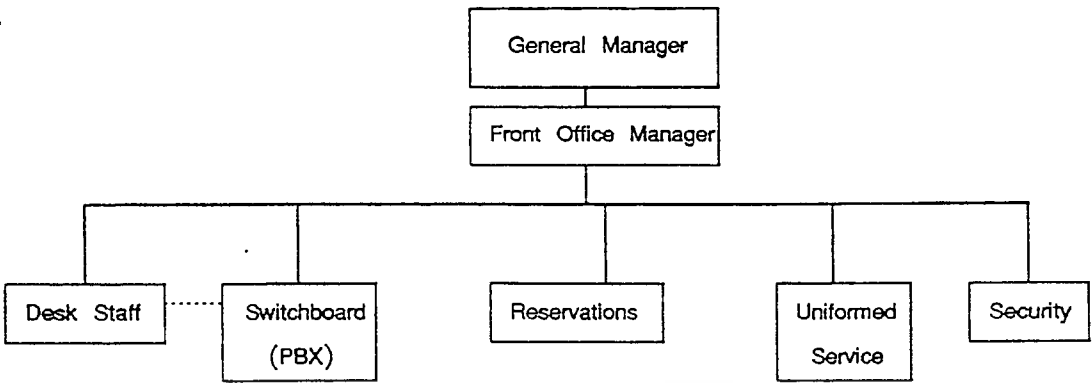

แผนผังการแบ่งสายงานในฝ่ายห้องโถง

พนักงานแผนกห้องโถงส่วนหน้า

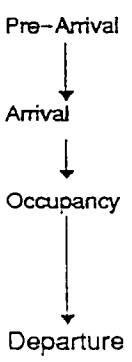
1. พนักงานแผนกห้องโถงส่วนหน้า (Head Hall Porter)	มีหน้าที่ดูแลงานของพนักงานชนสัมภาระ
2. พนักงานเปิดประตู (Door Man)	ดูแลบริเวณหน้าประตูโรงแรม
3. พนักงานขนกระเป๋า (Luggage Porter)	อำนวยความสะดวกเกี่ยวกับการขนสัมภาระของแขก
4. พนักงานประจำลิฟท์ (Lift Man)	ดูแลและจัดการเกี่ยวกับการทำงานของลิฟท์โดยสาร
5. พนักงานประจำห้องโถง (Hall Man)	เป็นผู้ช่วยของหัวหน้าพนักงานในหน้าที่ต่างๆ
6. เด็กรับใช้ทั่วไป (Page Box)	จัดส่งข่าวสารจดหมายต่างๆหรือทำตามที่ได้รับมอบหมาย

แผนผังแสดงสายงานบริหารของฝ่ายบริการส่วนหน้าของโรงแรมขนาดกลาง *

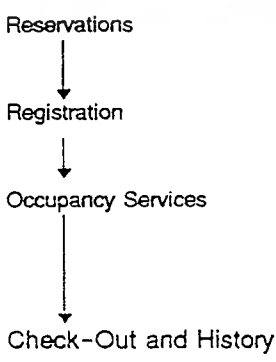
แผนผังแสดงประโยชน์ใช้สอยของแขกกับฝ่ายบริการส่วนหน้า *

Guest Cycle

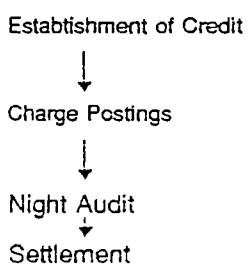

Front Office Functions

Guest Services

Guest Accounting

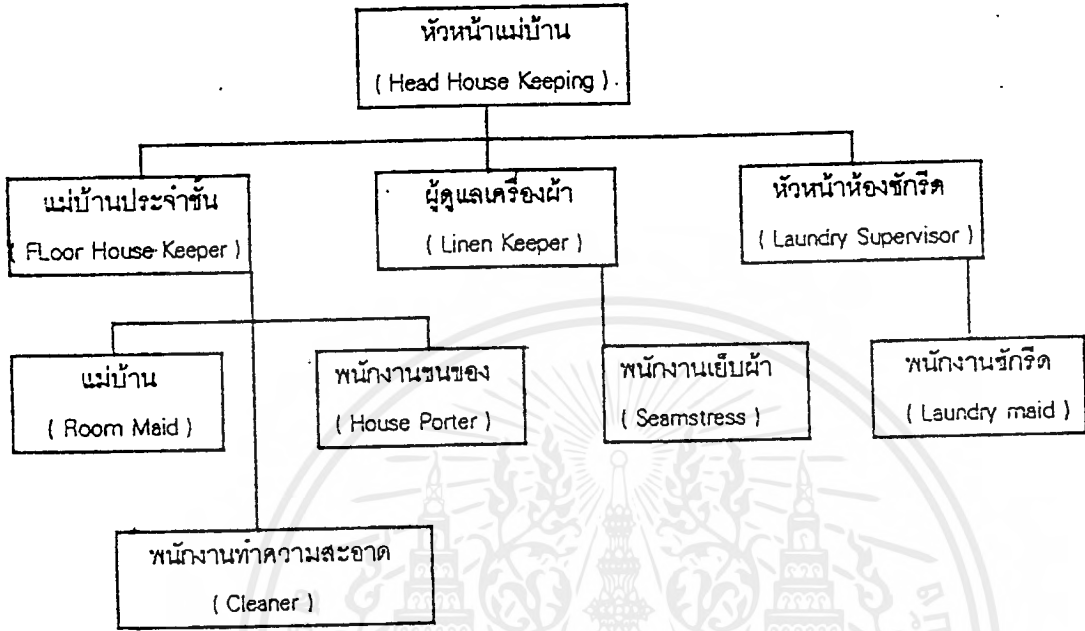
* ที่มา : หนังสือ THE WORLD OF HOTEL AND FRONT OFFICE

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ฝ่ายแม่บ้าน (HOUSE KEEPING DEPARTMENT)

ฝ่ายแม่บ้านเป็นผู้ดูแลเกี่ยวกับการจัดการห้องพักทั้งหมด ให้มีความสะอาดและดูแลความเรียบร้อยบริเวณที่สาธารณของโรงแรมทั้งหมด

การแบ่งสายงานของฝ่ายแม่บ้านเป็นดังนี้

พนักงานในฝ่ายแม่บ้าน

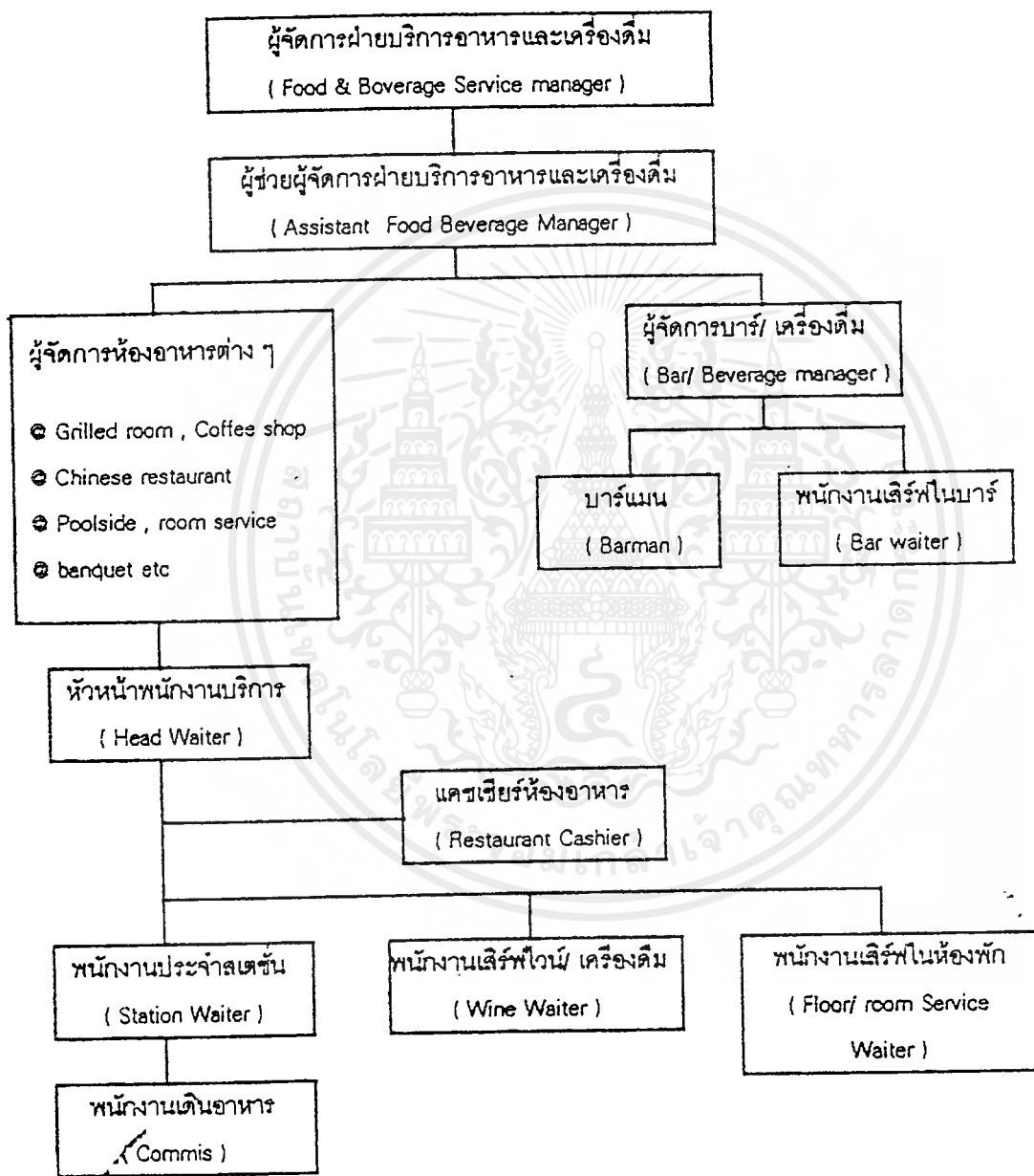
1. หัวหน้าแม่บ้าน (Head House Keeper) รับผิดชอบการดำเนินงานทั้งหมดของฝ่ายบังคับบัญชามอบหมายและควบคุมงาน
2. แม่บ้านประจำชั้น (Floor House Keeper) ดูแลรับผิดชอบงานประจำชั้นหรือส่วนที่ได้รับมอบหมาย
3. แม่บ้าน (Room Maid) รับผิดชอบงานการเตรียมห้องพักสำหรับแขก
4. พนักงานทำความสะอาด (Cleaner) ทำความสะอาดบริเวณทั่วไปของโรงแรม
5. พนักงานขนของ (House Porter) มีหน้าที่ในการยกของหนักๆ
6. พนักงานดูแลเครื่องผ้า (Linen Keeper) รับผิดชอบคลังพัสดุเครื่องผ้า
7. พนักงานเย็บผ้า (Seamstress) ซ่อมแซมและตัดเย็บผ้าที่ใช้ในโรงแรม
8. หัวหน้าห้องซักรีด (Laundry Supervisor) รับผิดชอบงานซักรีด มอบหมายงานและควบคุมงาน
9. พนักงานซักรีด (Laundry Maid) ทำหน้าที่ซักและรีดผ้าต่างๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. ฝ่ายบริการอาหารและเครื่องดื่ม (FOOD & BEVERAGE SERVICE DEPARTMENT)

มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการขาย การบริการอาหารและเครื่องดื่มทั้งภายในโรงแรมและภายนอกโรงแรม

มีการแบ่งสายงานการรับผิดชอบ ดังนี้

แผนผังการแบ่งสายงานรับผิดชอบของฝ่ายบริการและเครื่องดื่ม

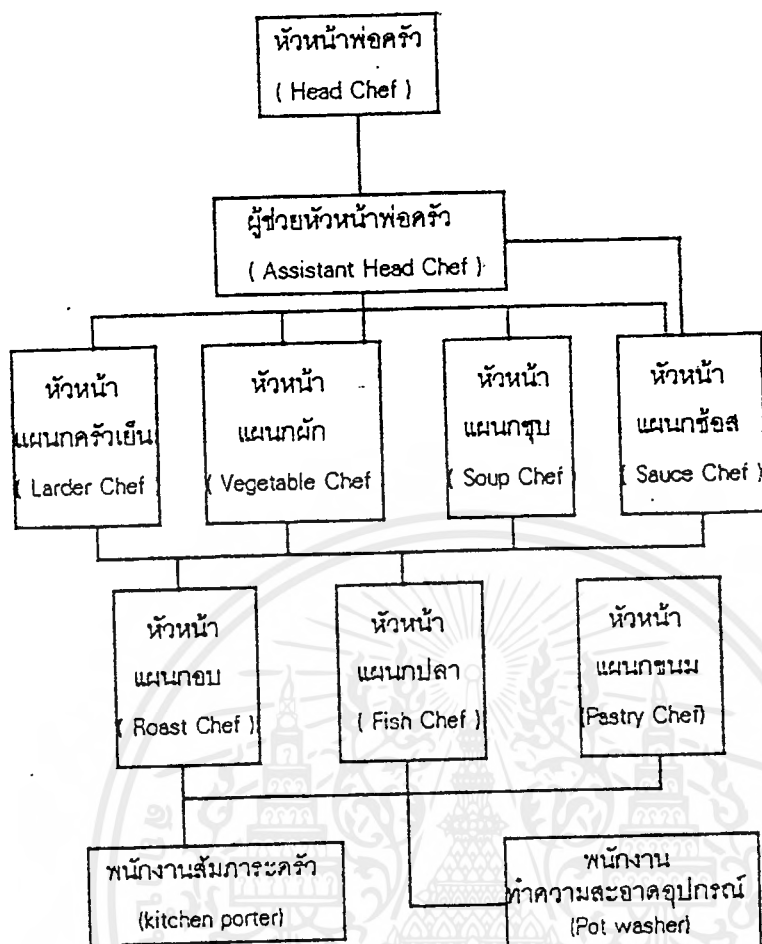
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พนักงานในฝ่ายบริการอาหารและเครื่องดื่ม

1. ผู้จัดการฝ่ายอาหารและเครื่องดื่ม (Food&Service Manager)	มีหน้าที่รับผิดชอบงานบริการเกี่ยวกับอาหารทั้งหมด
2. ผู้จัดการห้องอาหารต่างๆ (Outlet/Restaurant Manager)	มีหน้าที่รับผิดชอบบริการของห้องอาหารและความคุมพนักงาน
3. หัวหน้าพนักงานบริการ (Head Waiter or Maitre d Hotel)	ดูแลงานประจำวันของห้องอาหารและมอบหมายการทำงาน
4. พนักงานประจำสแตชั่น (Station Waiter)	รับผิดชอบในการต้อนรับแขก
5. พนักงานเดินอาหาร (Commis Waiter)	เป็นผู้ช่วยพนักงานประจำสแตชั่น
6. พนักงานเสิร์ฟไวน์/เครื่องดื่ม (Wine Waiter)	เสิร์ฟเครื่องดื่มและไวน์ในห้องอาหาร
7. พนักงานเสิร์ฟในห้องพัก (Floor/Room Service Waiter)	เสิร์ฟอาหารและเครื่องดื่มแก่แขกบนห้องพัก
8. แคชเชียร์ประจำห้องอาหาร (Restaurant Cashier)	ทำหน้าที่บันทึกเงินที่ได้จากการบริการ
9. ผู้จัดการบาร์/เครื่องดื่ม (Bar/Beverage Manager)	ดูแลเกี่ยวกับการจัดการบาร์และเครื่องดื่มและมอบหมายงาน
10. พนักงานบาร์ (Barman)	ทำงานเกี่ยวกับการจัดเตรียมบาร์ ผสมเครื่องดื่มแก่แขกในห้องอาหาร บาร์ต่างๆ ตามที่แขกสั่ง
11. พนักงานเสิร์ฟเครื่องดื่มในบาร์ (Bar Waiter)	มีหน้าที่ต้อนรับแขก รับคำสั่ง เสิร์ฟเครื่องดื่ม ดูแลอำนวยความสะดวกและจัดเก็บอุปกรณ์ต่างๆ

5. ฝ่ายครัว (KICHEN DEPARTMENT)

ฝ่ายครัวเป็นฝ่ายผลิตของโรงแรมในการจัดเตรียมปรุงอาหารแก่แขกของห้องอาหารในโรงแรม
การแบ่งสายงานในฝ่ายของครัวเป็นดังนี้

แผนผังการแบ่งสายงานในฝ่ายครัว

พนักงานในฝ่ายครัว

1. หัวหน้าพ่อครัว (Head Chef หรือ Chef de Cuisine)	ดูแลงานการจัดปรุงอาหารต่าง ๆ และควบคุมงานแผนกต่าง ๆ ที่อยู่ในความรับผิดชอบ
2. ผู้ช่วยหัวหน้าพ่อครัว (Assistant Head หรือ Sous-Chef)	ทำหน้าที่ผู้ช่วยหัวหน้าพ่อครัว
3. หัวหน้าแผนกครัวเย็น (Larder Chef หรือ Chef Garde-Manager)	ทำหน้าที่จัดเตรียมก่อนการปรุงและจัดเตรียมอาหารชนิดเย็นและอาหารเรียกน้ำย่อย
4. หัวหน้าแผนกผัก (Vegetable Chef หรือ Chef Entremettier)	ทำหน้าที่จัดเตรียมและปรุงผักต่าง ๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. หัวหน้าแผนกซอส (Sauce Chef หรือ Chef Saucier)	จัดเตรียมซอสทุกชนิด
6. หัวหน้าแผนกอบ (Roast Chef หรือ Chef Rotisseur)	ทำอาหารประเภทอบและย่างทุกชนิด
7. หัวหน้าแผนกปลา (Fish Chef หรือ Chef Poissonier)	จัดเตรียมและปรุงอาหารประเภทปลา
8. หัวหน้าแผนกขนม (Pastry Chef หรือ Chef Pâtissier)	จัดเตรียมของหวาน
9. ผู้ช่วยพ่อครัว (Assistant Cook)	เป็นผู้ช่วยในการจัดเตรียมอาหารให้พ่อครัวในแผนกนั้นๆ
10. พนักงานล้างอุปกรณ์ครัว (Pot Washer)	ทำความสะอาดอุปกรณ์ครัวทุกชนิด
11. พนักงานสัมภาระในครัว (Kitchen Porter)	ทำความสะอาดและจัดอุปกรณ์ในครัว

แผนกคลังวัสดุ (STORE SECTION)

แผนกคลังวัสดุมีหน้าที่ดูแลรักษาปริมาณอาหาร เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์และเครื่องดื่มอื่นๆ ให้เพียงพอที่ห้องอาหารต่างๆ จะเบิกไปจำหน่าย

แผนผังการแบ่งสายงานในแผนกคลังวัสดุ

พนักงานในแผนกหัตถ์

1. ผู้ดูแลคลังหัตถ์
(Store Keeper)

ดูแลรับผิดชอบคงคลังของอาหารแห่งควบคุมการรับของ จัดเก็บ และการเบิกจ่ายหัตถ์ต่างๆ

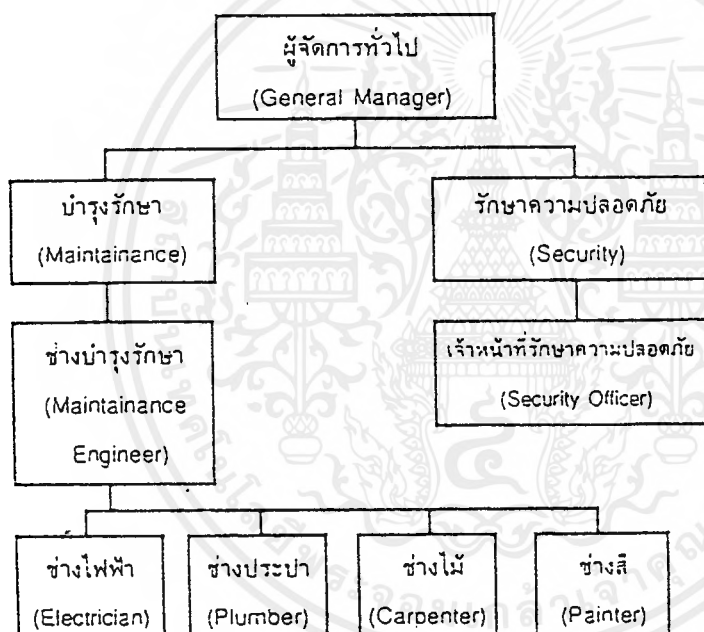
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. เสมียนคลังพัสดุ (Store Clerk)	เป็นผู้ช่วยในการเบิกจ่าย รับของ และตรวจสอบ
3. ผู้ดูแลเหล้า/ไวน์ (Cellar Man)	ดูแลรับผิดชอบเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ต่าง ๆ และควบคุมการรับ จัดเก็บและการเบิกจ่ายพัสดุ
4. ผู้ช่วยผู้ดูแลเหล้าไวน์ (Assistant Cellarman)	เป็นผู้ช่วยเหลือในการรับ การเบิกจ่ายเครื่องดื่มและตรวจสอบ

6. ฝ่ายบำรุงรักษาและรักษาความปลอดภัย (MAINTAINANCE AND SECURITY DEPARTMENT)

ฝ่ายบำรุงรักษาและรักษาความปลอดภัย มีหน้าที่และความรับผิดชอบเกี่ยวกับการบำรุงรักษาตัวอาคารโรงแรม รวมทั้งรักษาความปลอดภัยของทรัพย์สินของโรงแรมและของแขก

ฝ่ายบำรุงรักษาและรักษาความปลอดภัย จะขึ้นตรงต่อผู้จัดการทั่วไปหรือผู้ช่วยผู้จัดการทั่วไปและมีการแบ่งสายงานดังนี้

แผนผังการแบ่งสายงานในฝ่ายบำรุงรักษาและรักษาความปลอดภัย

พนักงานฝ่ายบำรุงรักษาและรักษาความปลอดภัย

1. ช่างบำรุงรักษา (Maintenance Engineer)	มีหน้าที่รับผิดชอบของฝ่าย ดูแลเกี่ยวกับการรักษาซ่อมบำรุง
2. ช่างไฟฟ้า (Electrician)	รักษา ซ่อมแซมอุปกรณ์เกี่ยวกับไฟฟ้า
3. ช่างประปา (Plumber)	รักษาและซ่อมแซมเครื่องมือ อุปกรณ์เกี่ยวกับการจ่ายน้ำทุกชนิด
4. ช่างไม้ (Carpenter)	จัดทำและซ่อมแซมเฟอร์นิเจอร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.3 หลักในการออกแบบตกแต่งภายในโรงแรม

การออกแบบตกแต่งภายในโรงแรมนั้นต้องคำนึงถึงหลักเกณฑ์ต่างๆและการวิเคราะห์ภายในแต่ละส่วน ซึ่งโรงแรมจะประกอบด้วยส่วนต่างๆดังนี้

- (1) ส่วนโถงพักคอย (LOBBY HALL)
- (2) ส่วนห้องอาหารและคอฟฟี่ช็อป (RESTURANT AND COFFEE SHOP)
- (3) ส่วนห้องจัดเลี้ยง (BANQUET HALL)
- (4) ส่วนห้องประชุม (FUNCTION ROOM)
- (5) ส่วนห้องพัก (GUEST ROOM)

การวิเคราะห์ในส่วนต่าง ๆ ดังนี้

(1) ส่วนโถงล็อบบี้ (Lobby Hall)

มีลักษณะเป็นห้องโถงขนาดใหญ่อยู่ด้านหน้าติดกับบริเวณทางเข้า ประกอบด้วย ส่วนพักคอย ส่วนต้อนรับ ประชาสัมพันธ์ เคาน์เตอร์บริการเกี่ยวกับลงทะเบียนห้องพัก แคชเชียร์ รวมถึงทางเดินร่วมโดยทั่วไป และหน่วยอื่นๆที่จะคอยให้บริการแก่แขก ห้องโถงจะเป็นจุดศูนย์รวมใจกลางของการหมุนเวียนของแขกและแขกสามารถไปใช้บริการในส่วนอื่นๆได้ ดังนั้นโถงนี้จึงเป็นส่วนแรกและส่วนที่สำคัญที่จะให้แขกได้รับความรู้สึกและภาพพจน์ของโรงแรมนั้นๆ จึงเป็นส่วนที่มีการตกแต่งที่ดี เพราะจะมีส่วนช่วยในการโฆษณาโรงแรม

- ขนาดของห้องโถง

ขึ้นอยู่กับชนิดและขนาดของโรงแรมนั้นๆ ห้องโถงควรรวมกับบริเวณนั่งพักผ่อนในการออกแบบห้องโถงต้องคำนึงถึงความรู้สึกและความเหมาะสมในขณะที่ยืนพักรออยู่ โถงจึงควรมีขนาดใหญ่พอประมาณเพื่อความสะดวกและความเหมาะสม

- การออกแบบห้องโถง

ในการตกแต่งห้องโถงจะต้องให้ดูเด่น สง่าและโอโถง มีการสร้างบรรยากาศ เพื่อเน้นความสำคัญของห้องโถง และกำหนดจุดที่นั่งของกลุ่มพักคอย ให้ไม่เป็นการสร้างปัญหาในการสัญจร การจัดวางชุดนั่งพักคอยควรจัดในลักษณะตัวเดียว และในลักษณะเป็นกลุ่ม

- เคาน์เตอร์บริการส่วนหน้า (FRONT DESK)

เป็นหน่วยงานส่วนใหญ่ของ FRONT OFFICE ซึ่งมีส่วนสัมพันธ์กับห้องโถงพักคอยมากเพราะการติดต่อต้อนรับแขกจะอยู่บริเวณส่วนหนึ่งส่วนใดของโถง การลงทะเบียน แคชเชียร์ และประชาสัมพันธ์ ติดต่อห้องพัก จะอยู่ติดต่อกันโดยตลอดก็ได้ แต่พนักงานหลังเคาน์เตอร์สามารถไปสู่ห้องทำงาน FRONT OFFICE ได้โดยสะดวก แผนกต้อนรับควรจะมีการติดต่อกับแขกได้โดยตรงทันทีที่แขกเข้ามาในโถงของโรงแรมและตำแหน่ง FRONT OFFICE ควรอยู่ที่

สามารถมองเห็นหน้าลิฟท์และบันไดขึ้นลงได้ชัดเจน รวมทั้งแผนกต้อนรับของห้องพักและแคชเชียร์ ตำแหน่งที่ตั้ง CAPTAIN หรือเคาน์เตอร์สำหรับ BELL CAPTAIN

การออกแบบเคาน์เตอร์บริการส่วนหน้า

ควรจัดให้เห็นถึงความเป็นกลุ่มก้อนของแผนกนี้ด้วย และควรโชว์ด้านหน้าของเคาน์เตอร์ที่ได้รับการออกแบบ เพื่อเน้นถึงความสำคัญของเคาน์เตอร์และขอบเขตบริเวณ คำนึงถึงทางสัญจร และพื้นที่สำหรับแขกติดต่อหน้าเคาน์เตอร์

สัดส่วนของเคาน์เตอร์

ลักษณะของเคาน์เตอร์ควรเป็น 2 ระดับคือ ส่วนด้านหน้าสำหรับแขกยืนเขียนสูงประมาณ 1 เมตร และส่วนด้านในสำหรับพนักงานสูงประมาณ 70 เซนติเมตร สำหรับนั่งทำงานและเก้าอี้สูงประมาณ 43 เซนติเมตร ช่วงด้านในนี้เว้นช่องให้พนักงานเดินช่องอย่างน้อย 1.00 เมตร (ไม่รวมส่วนเก้าอี้พนักงาน) ความกว้างของเคาน์เตอร์เพื่อสะดวกในกรณียื่นของไปมาควรกว้างประมาณ 0.60 - 0.65 เมตร

ขนาดของเคาน์เตอร์ที่เหมาะสมกับขนาดของโรงแรม *

จำนวนห้องพักของโรงแรม (จำนวนห้อง)	ขนาดเคาน์เตอร์ (เมตร)	เนื้อที่สำหรับ FRONT DESK (ตารางเมตร)
50	3.00	5.50
100	4.50	9.50
200	7.50	18.50
400	10.50	30.00

เนื้อที่ใช้สอยบริเวณเคาน์เตอร์

เนื้อที่	ยาว (ซม.)	ลึก (ซม.)
สำหรับเขียนหนังสือ	75	60
สำหรับแขกยืนด้านหน้าและสัมภาระ	90	90
สำหรับการเดินทางผ่านของแขกและสัมภาระ	-	180
สำหรับพนักงานพร้อมตู้เอกสารและส่วนประกอบอื่นๆ	150	60
สำหรับหลังเคาน์เตอร์ของพนักงานในการทำงานและทางเดิน		150

อุปกรณ์และเครื่องมือที่ติดตั้งในส่วนต่าง ๆ ของส่วนให้บริการส่วนหน้า

อุปกรณ์และเครื่องมือที่ติดตั้งเพื่อประกอบการออกแบบตัวเคาน์เตอร์ โดยสามารถจัดเป็น ส่วนได้ดังนี้

* ที่มา : หนังสือ HOTELS, MOTELS AND CONDOMINIUMS

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ส่วนลงทะเบียน-จองห้องพัก
2. ส่วนติดต่อสื่อสาร
3. ส่วนแคชเชียร์

อุปกรณ์ EQUIPMENT

ประโยชน์ใช้สอย FUNCTION

1. ส่วนลงทะเบียนจองห้องพัก

คอมพิวเตอร์

เก็บข้อมูลต่างๆที่เกี่ยวกับห้องพัก เช่น แสดงถึงห้องพักที่มีคนพัก ห้องที่จองแล้วห้องที่ยังว่าง เก็บข้อมูลชื่อแขกที่มาพักตามลำดับอักษรและคู่กับเบอร์ห้องเพื่อได้ทราบว่าแขกพักห้องไหนชื่ออะไร ต้องการออกเมื่อไร การค้นหาการจองห้องพักล่วงหน้า เป็นต้น

โทรศัพท์

เพื่อติดต่อยังส่วนต่างๆของโรงแรมและแขกที่ต้องการติดต่อจองห้องพัก

ลิ้นชักเก็บเอกสารและแบบฟอร์ม

สำหรับเก็บเอกสาร แบบฟอร์มในการลงทะเบียนและจองห้องพักต่างๆ หรืออุปกรณ์อื่นๆ

ช่องเก็บข่าวสารและกุญแจ

ช่องใส่จดหมายหรือเอกสารต่างๆและกุญแจห้องพัก

กล่องหรือช่องรับกุญแจห้องพัก

เป็นที่สำหรับมอบกุญแจหรือคืนกุญแจกับทางโรงแรม

2. ส่วนติดต่อสื่อสาร

โทรศัพท์

เพื่อบริการโทรศัพท์ทางไกลและใกล้กับแขก

คอมพิวเตอร์

ทำให้ทราบรายละเอียดในการโทรศัพท์ เช่น วัน เวลา สถานที่และราคา เป็นต้น เพื่อการเก็บเงินที่ถูกต้อง

3. ส่วนแคชเชียร์

คอมพิวเตอร์

เพื่อคิดเงินรวมและค่าใช้จ่ายต่างๆที่เกี่ยวกับแขกที่มาพัก

ลิ้นชักเก็บเงิน

เป็นลิ้นชักสำหรับใส่เงินสด

ลิ้นชักสำหรับเก็บเอกสาร

เป็นลิ้นชักสำหรับเก็บบิล เก็บเอกสารต่างๆที่เกี่ยวข้อง

เครื่องรูดการ์ด

ใช้สำหรับรับบัตรเครดิตของลูกค้า ในกรณีที่แขกไม่ต้องการจ่ายเงินสด

โทรศัพท์

เพื่อติดต่อกับส่วนต่างๆภายในโรงแรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ห้องน้ำสำหรับแขก (TOLLET FOR GUEST)

เป็นส่วนที่สร้างความสุขสบายให้แขกที่มาใช้บริการ ควรได้รับการตกแต่งให้สวยงามและถูกอนามัย คำนึงถึงการวางตำแหน่งของทางเข้าห้องน้ำ การออกแบบควรจัดให้มีห้องเฉลี่ยงเล็กหรือ ทางผ่านสำหรับห้องน้ำสุภาพสตรี เพื่อสามารถแต่งหน้าได้ ไม่ควรจัดให้บริเวณนี้อยู่กับแผนกอาหารหรือเครื่องใช้สอยอื่นๆ

ลักษณะสำคัญในการออกแบบ (DESIGN FEATURE)

มาตรฐาน (STANDARD)

จำนวนของส้วมชักโครก ที่ปัสสาวะ อ่างล้างหน้า จะต้องขึ้นอยู่กับจำนวนผู้ใช้และความกว้างของบริเวณนี้ ขึ้นอยู่กับการวางตำแหน่งและจำนวนอุปกรณ์ติดตั้ง

แสงสว่าง (LIGHTING)

การให้แสงสว่างที่ดีเพื่อลดความเสียหาย อุบัติเหตุ และความสะอาด ควรติดตั้งไฟฟ้าให้สว่างพอประมาณ

การก่อสร้าง (CONSTRUCTION)

ผนังควรเป็นวัสดุผิวมันหรือโมเสก แต่พื้นไม่ควรปูด้วยหินอ่อนหรือผิวขัดมัน เพดานอาจฉาบหรือทาสีเพื่อลดเสียง และช่วยกั้นกรองอากาศ ผนังที่กั้นระหว่างส้วมภายในอาจฉาบด้วยพลาสติกลามิเนต เพื่อสะดวกในการทำความสะอาด ช่วงล่างควรสูงจากพื้นทิ้งไว้เป็นช่อง ประมาณ 15 ซม. และส่วนสูงไม่ควรเกิน 2.00 เมตร

การลดระดับเสียง

ใช้ผนังก่ออิฐกันห้อง เพื่อกันเสียงชักโครกและเสียงจากท่อน้ำ ส่วนประตูควรเป็นประตูที่สวิงกลับได้เองโดยอัตโนมัติ เพดานบุด้วยวัสดุกันเสียง

การระบายอากาศ

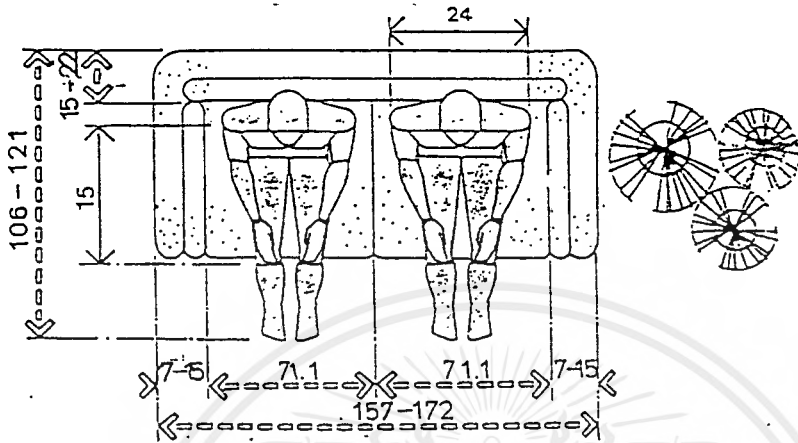
ควรมีอากาศหมุนเวียนอยู่ตลอดเวลา อาจใช้พัดลมดูดอากาศ

อุปกรณ์ที่ติดตั้งและส่วนประกอบอื่น

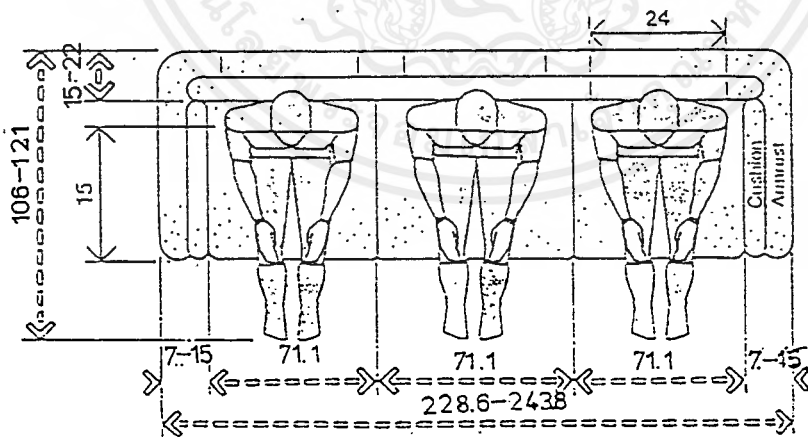
สำหรับส่วนสาธารณะ อุปกรณ์ที่ใช้ในห้องน้ำควรมีความแข็งแรงทนทานกว่าและตกแต่งแบบเรียบง่ายกว่าส่วนห้องพัก ส่วนห้องพักจะต้องซ่อมแซมได้ง่าย

- บริเวณเป็นสัมปทานหรือบริเวณแบ่งให้เช่า

ส่วนต่างๆของบริเวณนี้จะถูกตกแต่งเองโดยการจ้ดหน้าร้านของผู้มาเช่าสัมปทาน ควรจัดให้บริเวณนี้อยู่ใกล้กับห้องโถง สามารถไปอย่างสะดวกและรู้สึกปลอดภัย

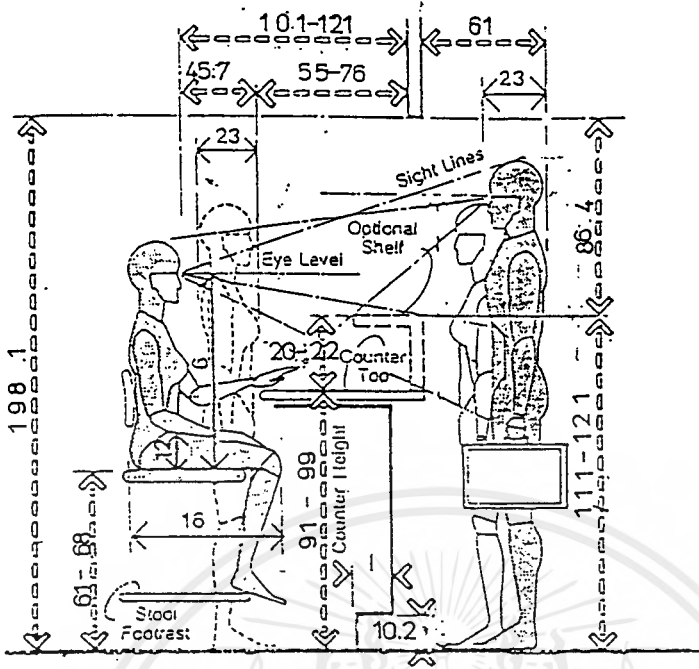

ภาพที่ 2.1 การใช้พื้นที่มาตรฐานในระยะความกว้างยาวของที่นั่งสำหรับ 2 คน

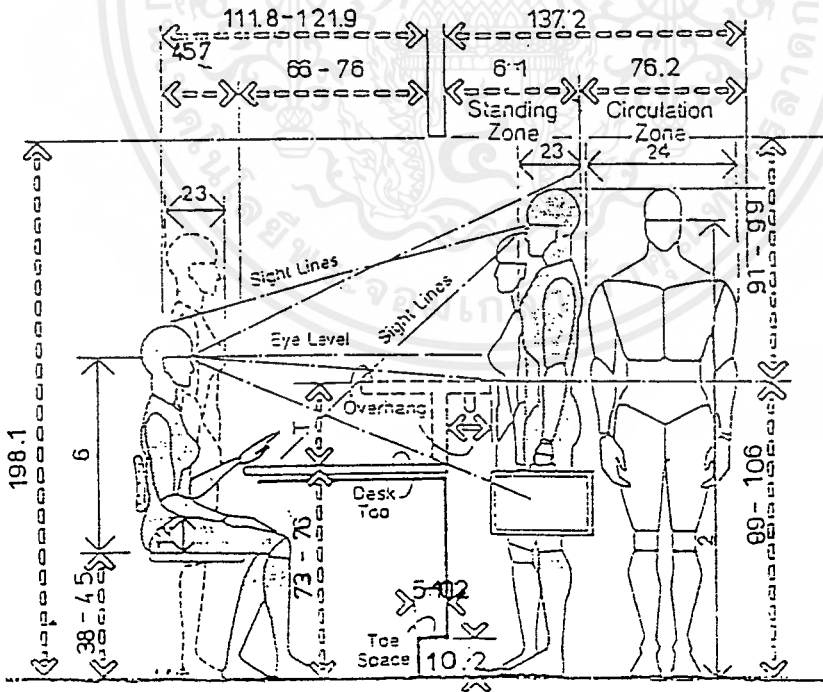

ภาพที่ 2.2 การใช้พื้นที่มาตรฐานในระยะความกว้างยาวของที่นั่งสำหรับ 3 คน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

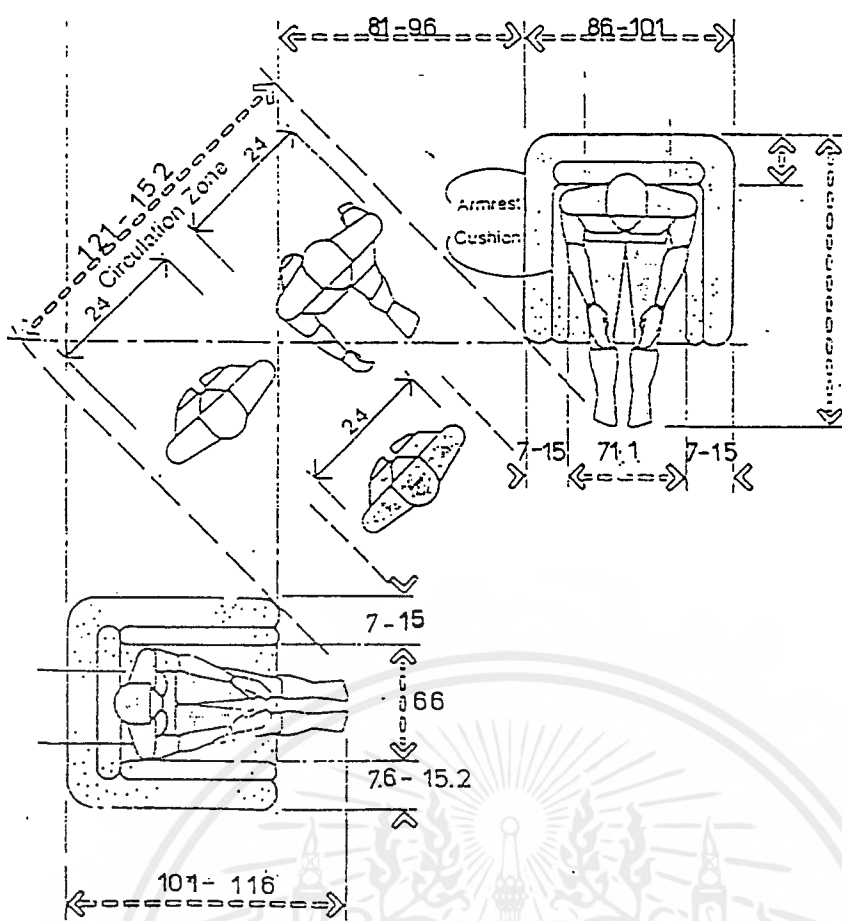

ภาพที่ 2.3 การใช้พื้นที่มาตรฐานในระยะความกว้างสูงของเคาน์เตอร์ส่วนหน้า

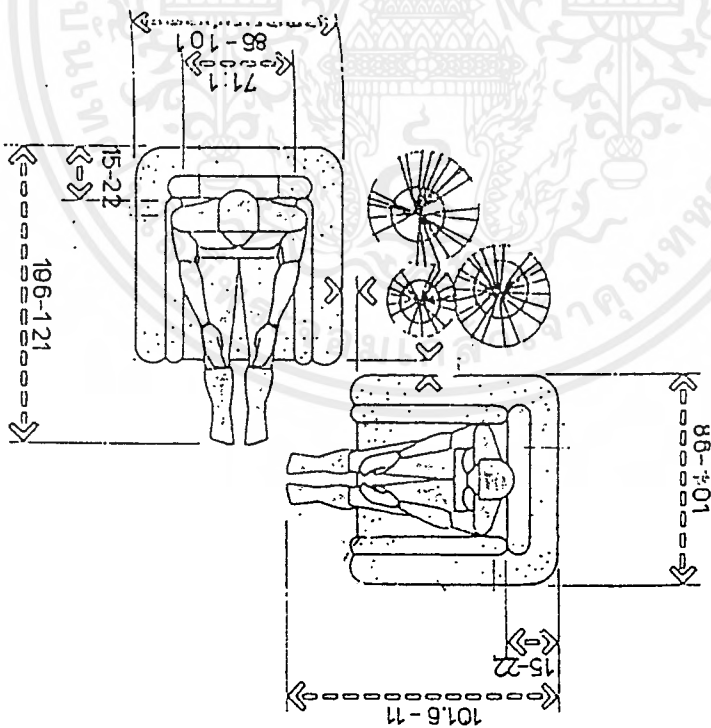

ภาพที่ 2.4 การใช้พื้นที่มาตรฐานในระยะความกว้างสูงของเคาน์เตอร์บริการส่วนหน้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

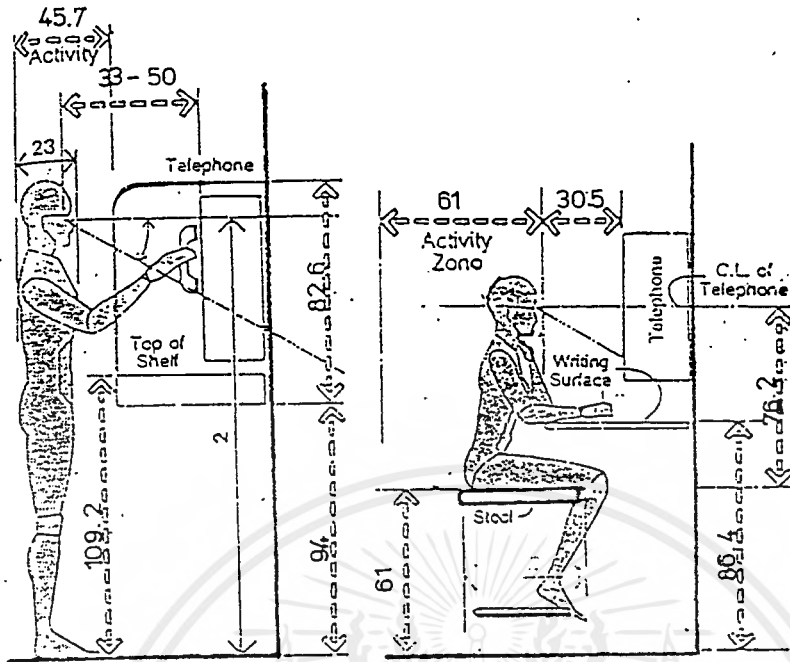

ภาพที่ 2.5 การใช้พื้นที่มาตรฐานในระยะความกว้างยาวของที่นั่งสำหรับ 1 คน

ภาพที่ 2.6 การใช้พื้นที่มาตรฐานในระยะความกว้างยาวของที่นั่งสำหรับ 1 คนและทางสัญจร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.7 การใช้พื้นที่มาตรฐานในระยะความกว้างสูงของเคาน์เตอร์โทรศัพท์สาธารณะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(2). กัฏดาการและคอฟฟี่ช้อฟ (RESTAURANT & COFFEE SHOP)

กัฏดาการจะต้องมีบรรยากาศที่เชือเชิญ สงบ หรุหรา โรแมนติก มีสภาพแวดล้อมที่ดี การรับประทานอาหารเป็นประเภทที่มีพิธีรีตอง ซึ่งจะต่างกับคอฟฟี่ช้อฟที่ให้บริการอาหารเร่งด่วนและมีราคาปานกลาง ส่วนประกอบของ DINING ROOM ประกอบด้วยส่วนทางเข้า ส่วนพักคอย ส่วนรับประทานอาหาร และมีดนตรีเบาๆมีเคาน์เตอร์บาร์

เคาน์เตอร์จะแบ่งเป็นสองส่วน คือส่วนนุปรกรรมในการปรุงอาหารและบริเวณทำงาน ซึ่งจะอยู่ทางด้านหลังของเคาน์เตอร์และมีที่นั่งเพื่อรับประทานอาหารหรือเครื่องดื่มของแขกอยู่ด้านหน้า

ข้อค้ำงในการออกแบบ

1. ไฟฟ้า

ไฟฟ้าจะช่วยให้เกิดบรรยากาศที่ดี เช่น การสร้างมุมชวนมองและการเน้นจุดสำคัญ การใช้ไฟให้มีแสงลอดออกมาจากเพดาน

2. เพดาน

เพดานควรสูงไม่น้อยกว่า 2.75 เมตร และต้องมีการดูดซับเสียง การติดตั้งดวงไฟเพดานควรปราณีต

3. ผิวของผนัง

ผิวของผนัง DINING ROOM สามารถใช้ได้หลายชนิด เช่น การกรุทับด้วยพลาสติกหลอมไยพลาสติก เพื่อป้องกันเพลิงไหม้ กระจก กระจกเงา ไม้ โลหะ ผิวพลาสติกทาสีปิดบุผ้าหรือ หินอ่อนหรือโซ่วอิฐเปลือย

4. พื้นและผิวพื้น

ส่วนใหญ่จะปูพรมเพื่อช่วยลดเสียงและให้ความรู้สึกอบอุ่นสบาย ควรมีลายซ้ำกันเป็นลายเล็กๆเพื่อซ่อนรอยและเงา ความหนาต้องสะดวกสำหรับการเดินและรถเข็นอาหาร

5. เครื่องเรือน (FURNITURE)

รูปแบบของเครื่องเรือนจะต้องเหมาะสมกับลักษณะของการตกแต่งภายในในส่วน DINING ROOM ซึ่งมี 2 แบบคือ แบบติดตาย และแบบที่สามารถเคลื่อนย้ายได้ ต้องได้รับการออกแบบให้ นั่งสบาย การจัดโต๊ะมักมีผ้าปู 2 ชั้น ผืนล่างคลุมยาวลงไป โดยจะเป็นผ้าสีอ่อน ผืนบนคลุมส่วนหน้าโต๊ะ เป็นสีเข้ม เครื่องเรือนประกอบด้วย

5.1 โต๊ะอาหาร

ควรมีขนาดสัดส่วนที่เหมาะสมกับประเภทของอาหาร โต๊ะควรมี 4 ขา หรือถ้าโต๊ะใหญ่มากก็มีขาเกิน 4 ขา วัสดุที่ใช้ทำโต๊ะอาจเป็นไม้ เหล็ก หรือพลาสติก พื้นผิวของโต๊ะจะต้อง

เรียบ ถ้าหาก เป็นโครงโลหะอาจใช้ได้ทั้งโลหะชนิดท่อหรือโลหะชนิดเส้นมาเพื่อเชื่อมต่อกันเป็นรูปร่าง ส่วนพื้นบนโต๊ะนั้นต้องใช้วัสดุที่มีคุณสมบัติทนทานและทำความสะอาดง่าย

5.2 โต๊ะแบบติดตาย

การจัดนั้นอาจนั่งได้ 2 ถึง 3 ด้าน โต๊ะที่มีที่นั่งเป็นแถวประกอบโต๊ะนั้นเป็นแบบที่เหมาะสมกับที่นั่งที่มีด้านหนึ่งอยู่ติดผนัง บางครั้งอาจทำให้การเข้าออกลำบากขึ้น วิธีแก้คือ จัดฐานโต๊ะติดตายกับพื้น แต่หน้าโต๊ะเลื่อนเข้าออกได้เพื่อความสะดวกในการเข้าออก

5.3 เก้าอี้

ขนาดของที่นั่งต้องลึก 0.43-0.45 เมตร ความสูงของที่นั่ง 0.43 เมตร ควรใช้กับโต๊ะสูง 0.70 เมตร ความเอียงของพนักพิงประมาณ 3 - 5 องศา

5.4 BOOTH

โต๊ะควรมีขนาดเล็ก แต่อย่างต่ำต้องกว้าง 0.60 เมตร ขนาดมาตรฐานคือ กว้าง 0.75 เมตร ส่วนความยาวมีขนาดยาว 1.10 เมตร สำหรับนั่ง 2 คน หากเป็น BOOTH ที่มีด้านหนึ่งติดผนังจะต้องคำนึงถึงช่วงแขนของบริการที่เอื้อมเข้ามาบริการด้วย ซึ่งไม่ควรเกิน 1.20 เมตร

5.5 เคาน์เตอร์ และสตูล

เคาน์เตอร์สามารถจัดได้หลายวิธี คือ แบบตรง , แบบรูปตัว U ,แบบรูปตัว U หลายตัวประกอบกัน ส่วนสตูลชนิดติดตาย มีพนักหรือไม่มีก็ได้ (จะต้องมีความห่างจากทางเดิน 0.55-0.60 เมตร) สตูลลอยตัวชนิดพนักพิง, สตูลลอยตัวชนิดไม่มีพนักพิง

5.6 โต๊ะบริการ

อาจมีลักษณะเป็นโต๊ะหรือเป็นตู้ สำหรับเก็บอุปกรณ์ในการรับประทานอาหารต่างๆ ขนาดความกว้าง 0.45-0.60 เมตร ยาวประมาณ 0.90 เมตร สูง 0.80 เมตร ควรอยู่ในจุดที่ไม่กีดขวางทางสัญจรและสะดวกในการบริการให้รวดเร็ว

ลักษณะ

สิ่งที่ต้องคำนึง

ขนาด

ขนาดของโต๊ะแบบต่างๆ ขนาดและรูปร่าง เพื่อที่จะสนองกลุ่มคนขนาดต่างๆ ความสูงของโต๊ะควบคู่กับความสูงของเก้าอี้ รูปร่างของเคาน์เตอร์สามารถดัดแปลงได้

พื้นที่

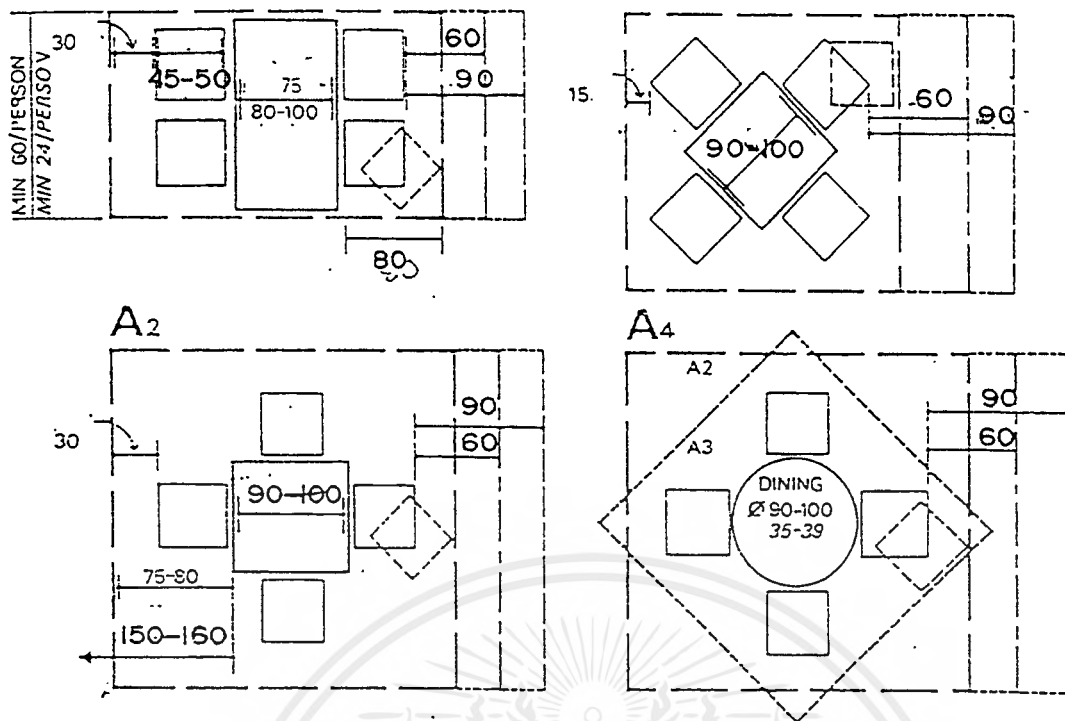
การจัดวางเคลื่อนย้าย การบริการที่หมุนเวียน และสำหรับการประกอบอาหารบนโต๊ะต้องมีพื้นที่เพียงพอ การดัดแปลงวัสดุที่เคลื่อนย้ายได้ น้ำหนัก และการเคลื่อนย้ายที่จะไม่ทำให้พื้นที่เสียหาย

ลักษณะ	สิ่งที่ต้องคำนึง
อายุการใช้งาน	ความแข็งแรงของงาน กรอบ รวมทั้งผ้าบุและการติดตั้งของผิวรอยเบื่อน รอยฉุ รวมทั้งรอยไหม้ สามารถทำความสะอาดได้ง่าย รวมทั้งการเปลี่ยนหรือซ่อมแซมได้ด้วย
ความปลอดภัย	มุมแหลม ผิวหยาบ งานที่ไม่เรียบร้อย เห็นรอยต่อและมุมที่โผล่ขึ้นมา ความหนาแน่นของหมุดยึด ความปลอดภัยในการยึด
รูปร่างภายนอก	ความเหมาะสมต่อโรงแรม มาตรฐานและลักษณะของภัตตาคาร บรรยากาศและรูปแบบ
ความสบาย	ขึ้นอยู่กับระยะเวลาในการนั่งทานอาหาร รวมทั้งขนาดของที่นั่ง เคน์เตอร์บริการ ช่องทางเดิน

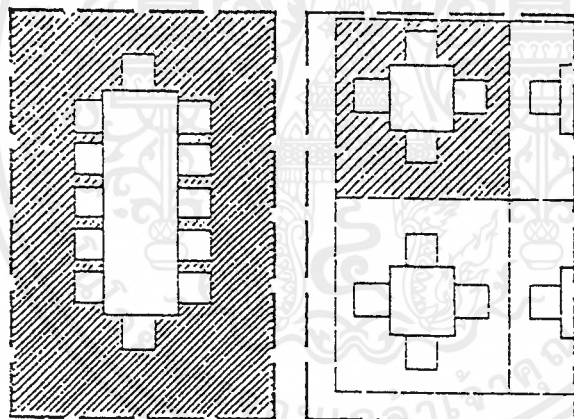
ข้อพิจารณา

โครงสร้าง

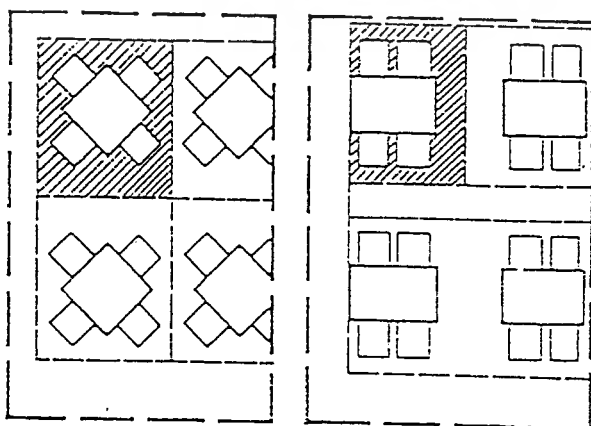
โครงสร้าง	ไม้อัด ไม้เนื้อแข็ง โลหะหล่อ หรือเหล็กกล้า พลาสติกหล่อใยแก้ว
ผิว	พลาสติกอัด หรือไม้วีเนียร์ พลาสติกพวก LAMINATE และพลาสติกบุผิวต่างๆ
การทำเบาะ	หนังหรือหนังเทียม ผ้าทอธรรมชาติ ผ้าฝ้ายอ่อนนุ่ม ฝ้ายสังเคราะห์

ภาพที่ 2.8 การใช้พื้นที่มาตรฐานในการจัดวางแปลนในลักษณะต่างๆ

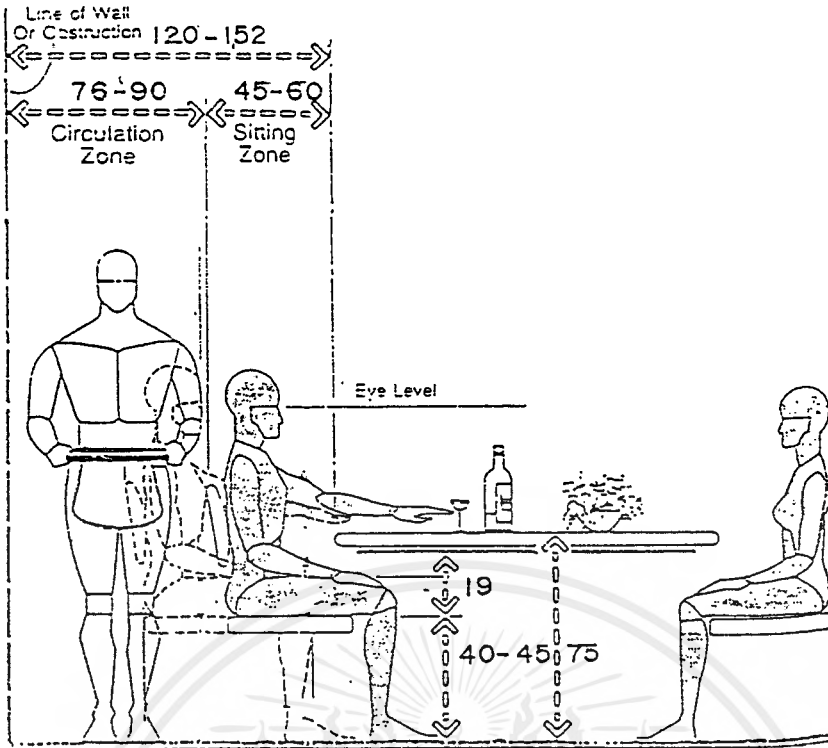
พื้นที่ 1.56 ตร.ม./คน

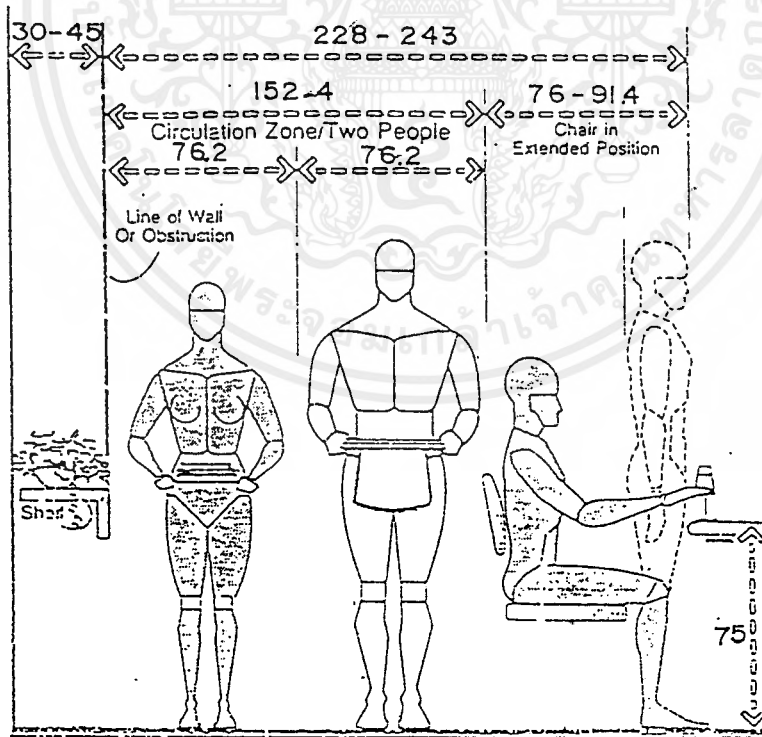
พื้นที่ 1.05 ตร.ม. / คน

พื้นที่ 0.90 ตร.ม. / คน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

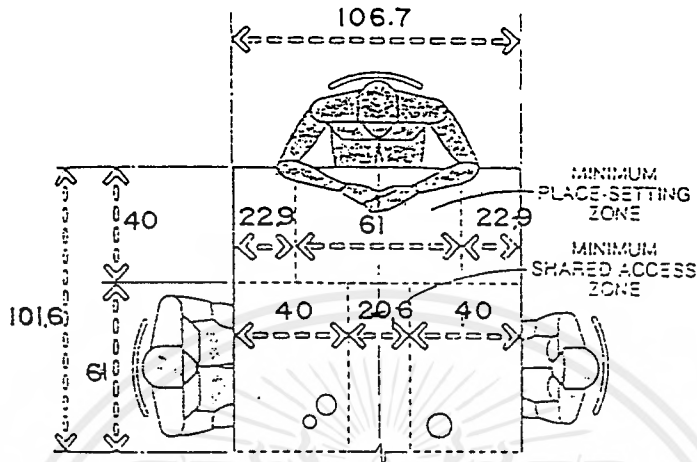

ภาพที่ 2.9 การใช้พื้นที่มาตรฐานในระยะความกว้างสูงของโต๊ะรับประทานอาหาร

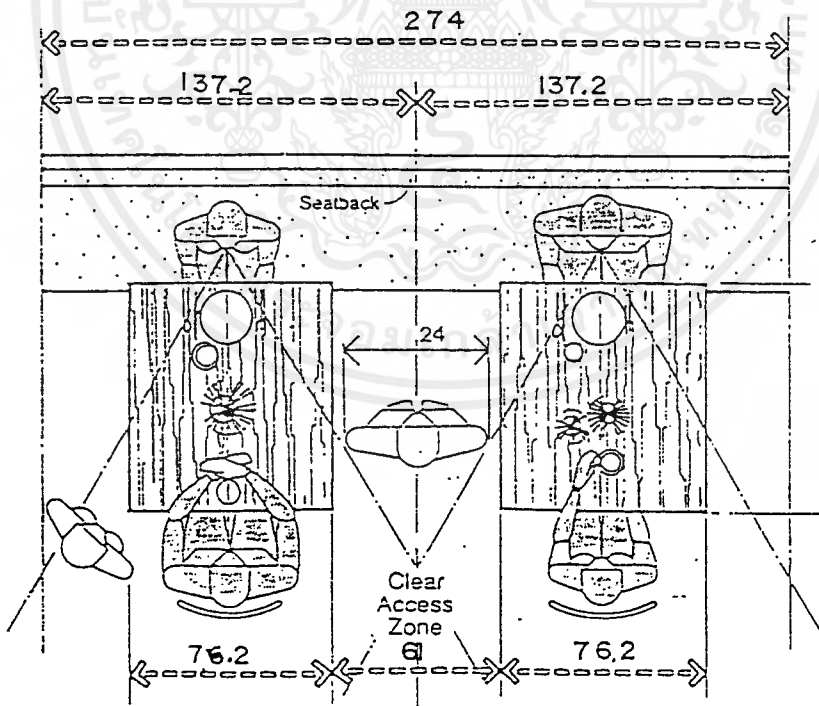

ภาพที่ 2.10 การใช้พื้นที่มาตรฐานในระยะความกว้างสูงของโต๊ะรับประทานอาหารและทางสัญจร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

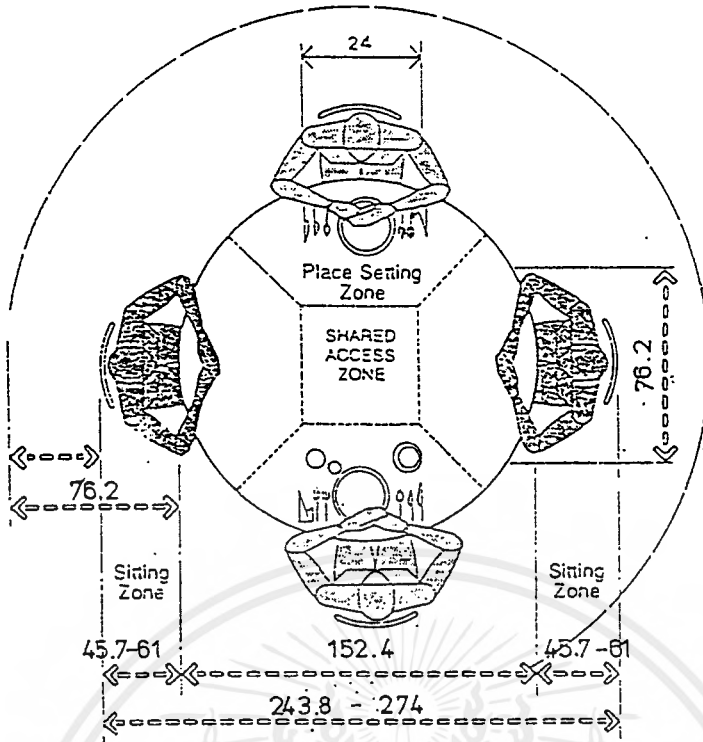

ภาพที่ 2.11 การใช้พื้นที่มาตรฐานในระยะความกว้างยาวของโต๊ะรับประทานอาหาร

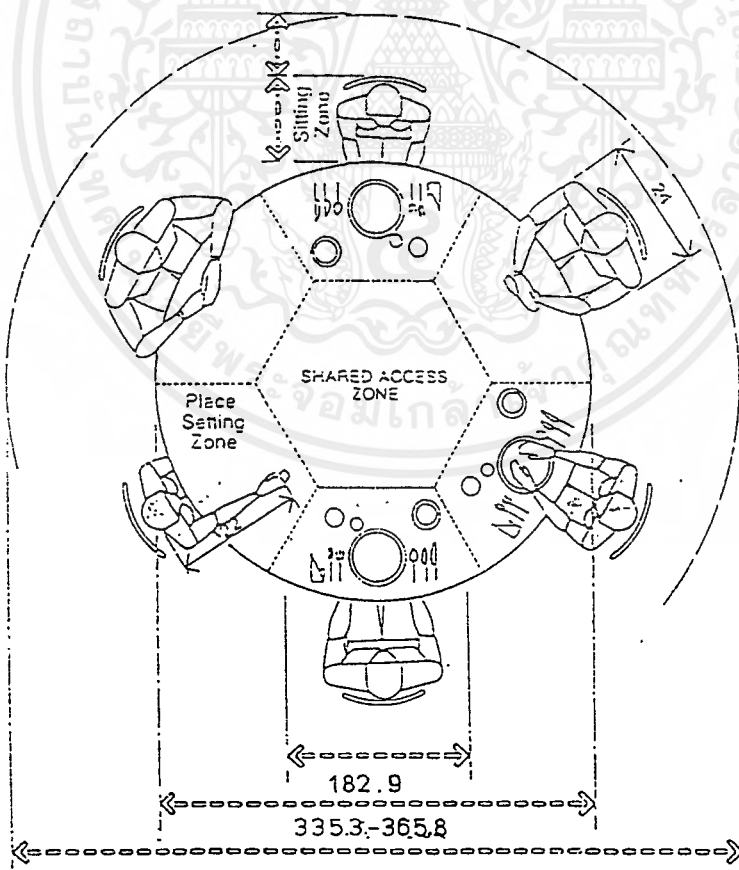

ภาพที่ 2.12 การใช้พื้นที่มาตรฐานในระยะความกว้างยาวของโต๊ะรับประทานอาหารและทางสัญจร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

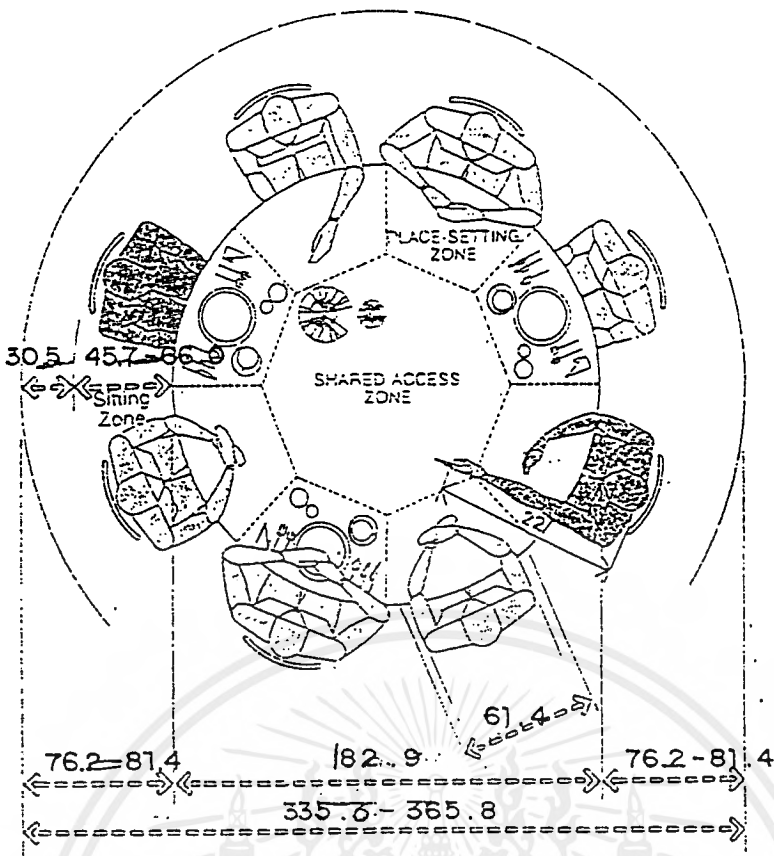

ภาพที่ 2.13 การใช้พื้นที่มาตรฐานในระยะความกว้างยาวของโต๊ะรับประทานอาหาร 4 ที่นั่ง

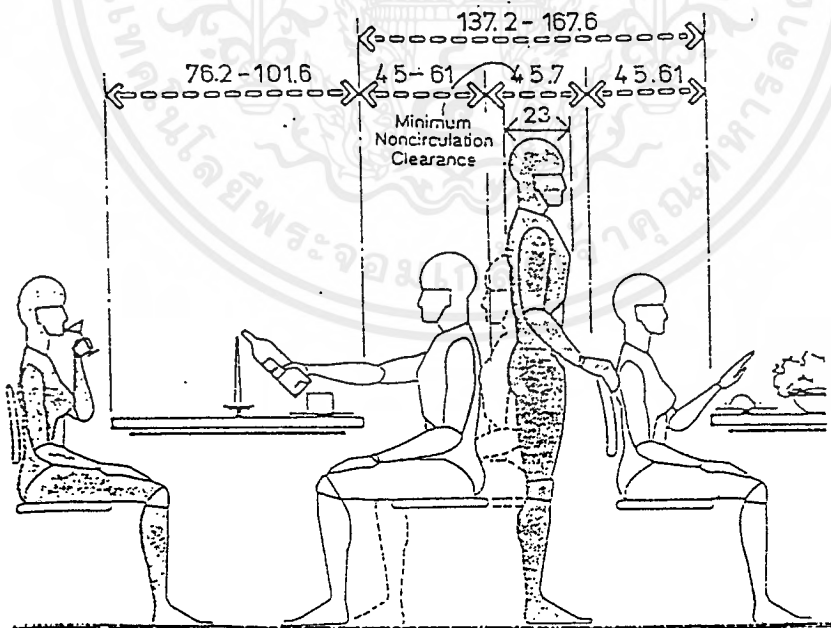

ภาพที่ 2.14 การใช้พื้นที่มาตรฐานในระยะความกว้างยาวของโต๊ะรับประทานอาหาร 6 ที่นั่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

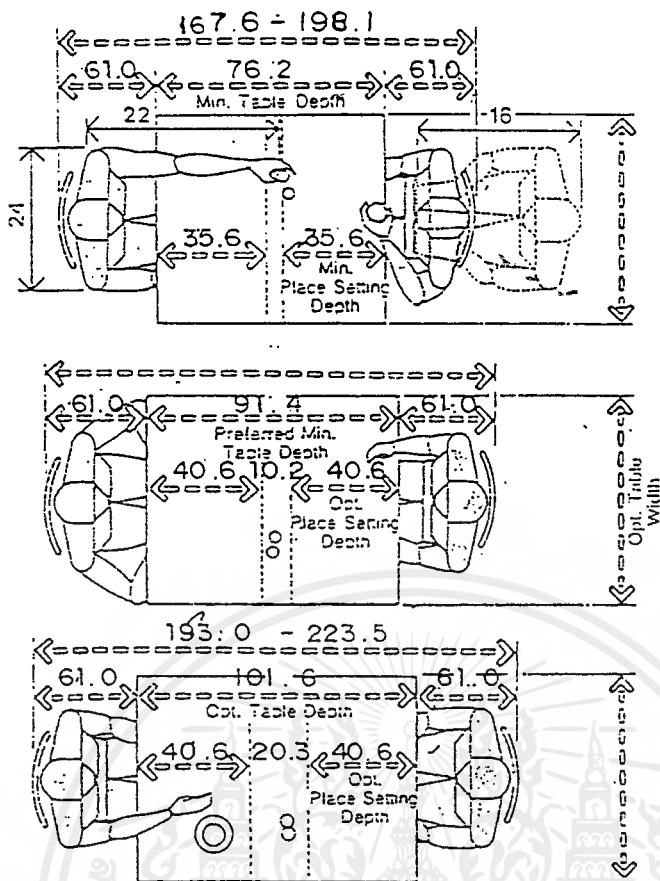

ภาพที่ 2.15 การใช้พื้นที่มาตรฐานในระยะความกว้างยาวของโต๊ะรับประทานอาหาร 8 ที่นั่ง

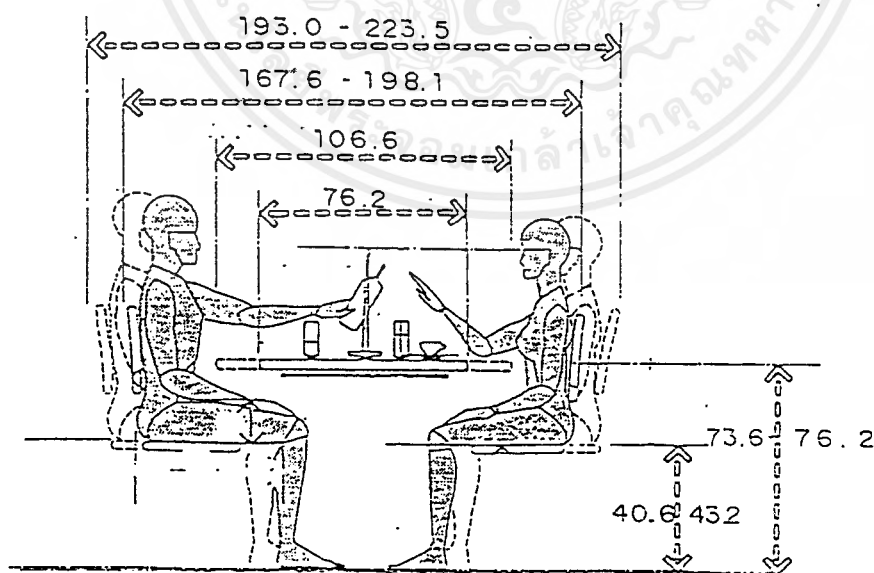
ภาพที่ 2.16 การใช้พื้นที่มาตรฐานในระยะความห่างระหว่างโต๊ะรับประทานอาหาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.17

การใช้พื้นที่มาตรฐานในระยะความกว้างยาวของโต๊ะรับประทานอาหารแบบสี่เหลี่ยม 2 ที่นั่ง

ภาพที่ 2.18

การใช้พื้นที่มาตรฐานในระยะความกว้างยาวของโต๊ะรับประทานอาหารแบบสี่เหลี่ยม 2 ที่นั่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(3) ส่วนห้องจัดเลี้ยง (BANQUET HALL)

การออกแบบห้องจัดงานเลี้ยง

การจัดโต๊ะในงานเลี้ยงต่างๆจะเป็นรูปแบบใดขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่าง เช่น

- วัตถุประสงค์ของการจัดงาน
- ลักษณะของงานประเภทต่างๆ
- ความต้องการของเจ้าภาพ
- ขนาดของรูปร่างของห้อง
- จำนวนแขก

(3.1) การจัดโต๊ะในงานเลี้ยง

ลักษณะการจัดโต๊ะในงานเลี้ยงมีหลายชนิดขึ้นอยู่กับขนาดของสถานที่ จำนวนคน และชนิดของงานเลี้ยงตามความประสงค์ของเจ้าภาพ การจัดควรถือหลักว่า ให้ลูกค้าทุกคนอยู่ในกลุ่มเดียวกัน การจัดโต๊ะสำหรับงานเลี้ยงมีรายละเอียดดังนี้

ประเภทของโต๊ะที่ใช้ในการจัดเลี้ยง มี 3 แบบคือ

- โต๊ะกลม (ROUND TABLE)
- โต๊ะสี่เหลี่ยมจัตุรัส (SQUARE TABLE)
- โต๊ะสี่เหลี่ยมผืนผ้า (RECTANGULAR TABLE)

(3.2) ประเภทของการจัดรูปร่างโต๊ะอาหาร อาจแบ่งได้เป็น 2 แบบ คือ

1. งานที่ไม่เป็นพิธีการ (FORMAL TYPE)

เพื่อให้แขกนั่งโต๊ะเดียวกันโดยอาจนั่งด้านเดียวเพื่อให้แขกเห็นกันหมดทุกคน หากสถานที่อำนวยหรืออาจนั่งสองด้านในกรณีที่มีสถานที่จำกัด เช่น จัดเป็นอักษรโรมัน I, T, U, E

2. งานที่ไม่เป็นทางการ (INFORMAL TYPE)

การจัดโต๊ะอาจจะจัดแยกกันได้หลายแบบ นิยมให้มีโต๊ะสำคัญสำหรับเจ้าภาพและแขกอาวุโส ซึ่งจะจัดเป็นโต๊ะยาวเป็นประธานของงาน เรียกโต๊ะนี้ว่า โต๊ะหลัก

การคิดเนื้อที่สำหรับการจัดโต๊ะ

การจัดโต๊ะที่ดีต้องให้ห้องที่จัดงานเลี้ยงมีเนื้อที่เพียงพอที่แขกได้รับความสะดวกกับพนักงานสามารถเดินบริการได้อย่างรวดเร็ว จึงต้องทราบความต้องการเนื้อที่ที่ใช้อยู่ เพื่อการบริการที่ดี ดังนี้

ความกว้างของโต๊ะปกติ	75 เซนติเมตร
ความยาวของโต๊ะ	1.5 เมตร - 2.00 เมตร
ความกว้างที่แขกต้องการต่อคน	50 - 60 เซนติเมตร

ความกว้างของเก้าอี้	46 เซนติเมตร
โต๊ะกลม เส้นผ่าศูนย์กลาง	1 เมตร
เส้นผ่าศูนย์กลาง	1.5 เมตร
เส้นผ่าศูนย์กลาง	2 เมตร
ช่องทางเดิน	1 เมตร
ความห่างระหว่างโต๊ะ	2 เมตร

พื้นที่ใช้สอยต่อคน

การคำนวณพื้นที่ต่อคนขึ้นอยู่กับประเภทลักษณะของงานว่าต้องการให้แขกมีความสะดวกสบายเพียงใด อุปกรณ์ที่จัดวางบนโต๊ะ และแบบของการบริการ

งานที่ใช้พนักงานเสิร์ฟอาหาร (SIT DOWN)

งานประเภทนี้มักจะมีรายการอาหาร และไวท์หลายชนิด อุปกรณ์ในการรับประทานอาหารและแก้วไวน์จะต้องจัดวางให้พร้อมก่อนแขกเข้า พนักงานจะเป็นผู้เสิร์ฟทั้งอาหาร และ เครื่องดื่มให้แขก ใช้พื้นที่ประมาณ 1 - 14 ตารางเมตร

งานที่แขกไปตักอาหารด้วยตนเอง (BUFFET)

งานแบบบุฟเฟต์จะไม่ใช้เนื้อที่มากนัก เนื่องจากอุปกรณ์บนโต๊ะมีน้อยชิ้น พนักงานจะนำเครื่องดื่มมาให้แขกเลือก ส่วนอาหารแขกจะไปตักด้วยตนเอง ใช้เนื้อที่ประมาณ 0.90 ตารางเมตร ต่อคน

แผนผังการจัดที่นั่ง (SEATING PLAN)

การคิดคำนวณการจัดโต๊ะควรทำเป็นขั้นตอน คือ ต้องทราบข้อมูลต่อไปนี้

- จำนวนแขกทั้งหมด
- จำนวนแขกที่นั่งโต๊ะหลัก
- จำนวนแขกที่เหลือนั่งที่คน
- จำนวนโต๊ะอื่นที่โต๊ะและนั่งด้านเดียวหรือสองด้าน
- นั่งด้านละกี่คน

ข้อควรหลีกเลี่ยง

- หลีกเลี่ยงการจัดด้านละ 13 คน ซึ่งถือกันว่าไม่ใช่เลขดี
- หลีกเลี่ยงการจัดที่นั่งโดยนั่งหันหลังให้โต๊ะหลัก

งานเลี้ยงแบบค็อกเทล (COCKTAIL PARTES)

งานแบบค็อกเทลเหมาะสมสำหรับโอกาสพิเศษ เช่น งานเปิดบริษัท ร้านค้า งานแสดงความยินดีในโอกาสต่างๆ งานมงคลสมรส แนะนำสินค้าใหม่ ต้อนรับผู้จัดการคนใหม่ และ อลาผู้จัดการคนเก่า ฉลองความสำเร็จตามกรณี งานค็อกเทลใช้เวลาประมาณ 2 ชั่วโมง เนื่องจากมีเวลาสั้นและแขกหมุนเวียนเข้าออกมาก ดังนั้นงานประเภทนี้จึงนับว่าทำรายได้เฉลี่ยสูงกว่างานแบบอื่นๆ ขณะบริการพนักงานจะต้องเดินเสิร์ฟเครื่องดื่มตลอดเวลารวมทั้งเติมอาหารที่พรั่งโดยไม่รบกวนการสนทนาของแขก เครื่องดื่มสำหรับงานค็อกเทลไม่มีกำหนดเฉพาะเจาะจงเจ้าภาพมักเลือกให้เสิร์ฟเครื่องดื่มก่อนอาหารแขกจะเป็นผู้เลือกจากถาดเสิร์ฟหากเป็นงานใหญ่ ส่วนงานเล็กๆแขกจะเลือกสั่งหลังจากถามว่ามีเครื่องดื่มอะไรเสิร์ฟบ้าง

เครื่องดื่มที่นิยมจัดเสิร์ฟในงาน ได้แก่

- น้ำผลไม้
- เครื่องดื่มเรียกน้ำย่อย ได้แก่ VERMOUTH, BITTER, ANIS
- สุรา ได้แก่ WHISKY, GIN, VODKA, RUM, BRANDY
- น้ำอัดลม ได้แก่ PEPSI, TONIC, 7 UP
- เครื่องดื่มผสมต่างๆ เช่น WHISKY, SODA, GIN, TONIC, CAMDARI

อาหารที่เสิร์ฟในงานค็อกเทลนั้นต่างกันไปตามความนิยมโดยการจัดวางแบบบุฟเฟต์เป็นอาหารที่รับประทานง่ายๆโดยไม่ต้องใช้อุปกรณ์มากนัก ส่วนใหญ่เป็นอาหารกับแกล้มแบบฝรั่ง ไทย จีน ผสมกันไป โดยจัดอย่างสวยงามน่ารับประทาน

งานแบบบุฟเฟต์ (BUFFETS)

งานเลี้ยงแบบบุฟเฟต์เป็นงานที่ไม่เป็นทางการนัก และราคาไม่แพงมาก ใช้เวลาสำหรับการรับประทานอาหารไม่นานนัก ต้องการพนักงานบริการน้อย แขกจะเป็นผู้ไปตักอาหารเอง

การตกแต่งห้องหรือโต๊ะบุฟเฟต์สามารถดัดแปลงเป็นแบบต่างๆตามต้องการ เช่น ต้องการบรรยากาศเป็นแบบไทยๆมีอาหารไทยบริการ ก็ตกแต่งห้องแบบไทยๆตามประเภทของอาหารที่จัด พนักงานแต่งกายแบบประเพณีของท้องถิ่นนั้นๆ ประดับประดาดอกไม้อย่างสวยงาม หรือมีดนตรีประกอบให้สอดคล้องกับบรรยากาศ

สิ่งที่ควรคำนึงถึง คือ การจัดวางโต๊ะบุฟเฟต์ อาจจะต้องจัดวางกลางห้องหรือมุมห้อง โต๊ะบุฟเฟต์อาจมีรูปร่างต่างๆ เพื่อให้กลมกลืนกับลักษณะห้อง แต่การจัดวางควรให้สะดวกกับแขกและการเสิร์ฟ

อุปกรณ์เครื่องมือในการรับประทานอาหาร เช่น แก้ว มีด ช้อนส้อม ผ้าเช็ดมือ ควรวางให้พร้อมบนโต๊ะบุฟเฟต์อย่างเป็นระเบียบพอเพียง หรือเพื่อความสะดวกแก่แขก อาจจัด

ในการคำนวณความยาวของโต๊ะควรคำนึงถึงสิ่งอื่น ๆ ที่จะต้องวางบนโต๊ะด้วย เช่น

- สิ่งประดับกลางโต๊ะอาหาร
- จานอาหาร
- จานของหวาน
- ถ้วยชุปและอื่น ๆ ที่จะจัดวาง

รูปร่างขนาดของโต๊ะบุฟเฟต์ที่เหมาะสมอาจจะต้องคำนึงถึงปัจจัยอื่นด้วย เช่น

- การจัดโต๊ะอาหาร
- รูปร่างของห้องอาหาร
- ขนาดของห้องอาหาร
- โอกาสพิเศษในการจัดงาน
- จำนวนทางเดินเข้าตักอาหาร
- เนื้อที่สำหรับจัดกิจกรรมพิเศษของงาน เช่น การแสดง เวทีดนตรี ฟลอร์เต้นรำ

รำและเนื้อที่ยืนดื่มเครื่องดื่มก่อนอาหาร

- บาร์เครื่องดื่มและอื่นๆ

ลักษณะการบริการแขกในงานบุฟเฟต์ส่วนใหญ่พ่อครัวจะเป็นผู้ดูแลอาหาร ของต่าง ๆ บนโต๊ะบุฟเฟต์ บาร์เทนเดอร์จะดูแลและจัดเตรียมเครื่องดื่มที่เสิร์ฟในงาน และพนักงานจะดูแลในการเสิร์ฟเครื่องดื่ม และจัดเก็บจานที่ใช้แล้ว

การออกแบบภายในห้องจัดเลี้ยง

ภายในห้องจัดเลี้ยงควรมีลักษณะโล่งๆ โอ้อ่างหรูหราสมฐานะของแขก สามารถจัดวางโต๊ะได้หลายลักษณะ มีการตกแต่งผนังที่มีแพทเทิร์นซ้ำๆ กันเพื่อสะดวกในการปรับเปลี่ยนการใช้งานของห้อง การใช้แสงที่เหมาะสมกับการรับประทานอาหารโดยอาจเน้นที่บางจุด เช่น เวที โต๊ะบุฟเฟต์ เป็นต้น การใช้วัสดุคำนึงถึงการทำความสะอาดได้ง่าย คงทนถาวร โต๊ะเก้าอี้ควรมีลักษณะที่เก็บเคลื่อนย้ายได้สะดวกรวดเร็ว องค์ประกอบของห้องจัดเลี้ยงจะมีพื้นที่ต้อนรับ-ลงชื่อทางด้านหน้า มีกลุ่มที่นั่งที่เป็นกลุ่มหลักหรือประธาน และกลุ่มที่นั่งของแขกที่เป็นส่วนเดียวกันทั้งงาน จุดบริการอาหารหรือโต๊ะบุฟเฟต์ควรอยู่ในตำแหน่งที่สะดวกแก่แขกและควรประดับตกแต่งให้สวยงาม มีบริเวณเวทีหรืออาจจะมีฟลอร์เต้นรำ

(4) ส่วนห้องประชุม (FUNCTION ROOM)

การออกแบบห้องประชุมสัมมนา

สิ่งที่ต้องยึดถือและใช้เป็นกฎเกณฑ์ที่สำคัญ คือ

1. ผู้ออกแบบจะต้องศึกษาถึงคุณลักษณะรูปแบบของการประชุมว่าเป็นอย่างไร การประชุมจะใช้สถานที่ใดเป็นที่ประชุม
2. ศึกษาถึงอุปกรณ์ต่างๆที่จะต้องใช้ในที่ประชุมโดยละเอียด
3. ศึกษาถึงการจัดโต๊ะประชุมและขนาดพื้นที่ต่างๆของความต้องการประโยชน์ใช้สอย
4. ศึกษาถึงขนาด และจำนวนที่นั่งของโต๊ะประชุมในแบบต่างๆ

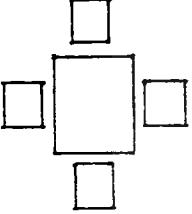
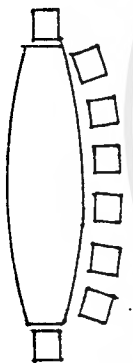
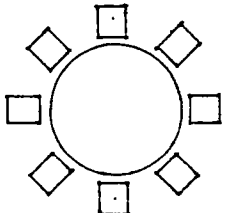
เมื่อผู้ออกแบบได้ทำความเข้าใจในเรื่องต่างๆ ได้อย่างถ่องแท้แล้วต้องออกแบบห้องประชุมได้ถูกต้องตามความต้องการ และถูกต้องตามเป้าหมายของการใช้งานได้ดี และสมบูรณ์ที่สุด เฟอร์นิเจอร์และอุปกรณ์ต่างๆ ประกอบด้วย

โต๊ะประชุม

ตารางที่ 2.1 แสดงลักษณะและขนาดต่างๆของโต๊ะประชุม

ลักษณะของโต๊ะ	ขนาด(เมตร)				จำนวนที่นั่ง
	เส้นผ่าศูนย์กลาง D	ความกว้างมากที่สุด W	ความกว้าง W	ความยาว L	
โต๊ะสี่เหลี่ยมผืนผ้า	-	-	1.50	6.00	20 - 22
	-	-	1.35	4.80	18 - 20
	-	-	1.35	5.40	16 - 18
	-	-	1.35	4.20	14 - 16
	-	-	1.20	3.60	12 - 14
	-	-	1.20	3.30	10 - 12
	-	-	1.20	2.70	8 - 10
	-	-	1.05	2.25	6 - 8

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลักษณะของโต๊ะ	ขนาด (เมตร)				จำนวนที่นั่ง
	เส้นผ่าศูนย์กลาง	ความกว้างมากที่สุด	ความกว้าง	ความยาว	
	D	W	W	L	
โต๊ะสี่เหลี่ยมจัตุรัส	-	-	1.50	1.50	8 - 12
	-	-	1.35	1.35	4 - 8
โต๊ะรูปแปดเหลี่ยม	-	1.80	1.20	6.00	20 - 25
	-	1.65	1.20	5.40	18 - 20
	-	1.65	1.20	4.80	16 - 18
	-	1.50	1.05	4.20	14 - 16
	-	1.35	1.05	3.60	12 - 14
	-	1.20	0.95	3.30	10 - 12
	-	1.05	0.90	2.70	8 - 10
	-	0.90	0.75	1.80	6 - 8
โต๊ะกลม	2.40	-	-	-	10 - 12
	2.10	-	-	-	8 - 16
	1.80	-	-	-	7 - 8
	1.50	-	-	-	6 - 7

ส่วนสูงของโต๊ะประชุมทั้งหมด สูงประมาณ 0.30 - 0.75 เมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เก้าอี้

ในวาระการประชุมแต่ละครั้ง ขณะประชุมผู้เข้าร่วมมือรียบบหรือพฤติกรรมต่างๆกัน และอยู่กับที่จึงจัดได้ว่า เก้าอี้เป็นเฟอร์นิเจอร์ส่วนหนึ่งที่สำคัญในห้องประชุม เพราะมีความสัมพันธ์กับผู้ใช้เป็นอย่างมาก ในการออกแบบจึงต้องคำนึงถึงหลักที่สำคัญ 4 ประการ คือ

1. ความแข็งแรง
2. ความคงทนถาวร
3. ความสวยงาม
4. ประโยชน์ใช้สอย

ลักษณะของเก้าอี้ในห้องประชุม

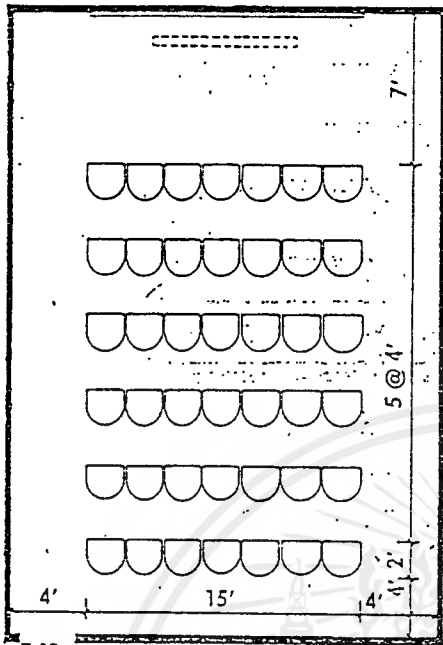
ในการพิจารณาลักษณะของเก้าอี้ ได้กำหนดจากหลักการออกแบบ 4 ประการข้างต้นเป็นเกณฑ์ ซึ่งคุณลักษณะเก้าอี้ที่ดีที่ใช้ในห้องประชุม ควรมีดังนี้

1. มีสัดส่วนสัมพันธ์กันทั้ง 3 มิติ กับลักษณะการนั่งของคน คือ กว้าง ยาว และสูง ซึ่งถือเป็นมาตรฐานในการนั่งที่สะดวกสบาย
2. พนักพิงควรทำมุมกับที่นั่งเป็นมุม 105 องศา และเอียงโค้งสัมพันธ์กับกระดูกลำตัวของคน เพื่อมิให้เกิดการเมื่อยล้าในการนั่ง
3. เก้าอี้ควรมีลักษณะเคลื่อนไหวหมุนรอบตัวเองได้ โดยมีแกนกลางเป็นจุดหมุน ทั้งนี้เพื่อความสะดวกในการเปลี่ยนท่าทางในขณะนั่งประชุมอยู่นานๆ เพื่อลดความเมื่อยล้าของร่างกาย
4. ขาเก้าอี้ที่นิยมใช้กันโดยมาก มักจะเป็นชนิดขาเดี่ยวแกนกลาง และมีขาแยกต่างหาก มีทั้งชนิด 4 ขา และ 5 ขา และควรมีล้อยึดติดที่ปลายขา เพื่ออำนวยความสะดวกในการปรับและเคลื่อนที่และลดปัญหาการเสียดสีกับพื้นห้อง ซึ่งอาจทำให้เกิดเสียงรบกวนได้
5. ควรมีที่เท้าแขนซึ่งอยู่ในลักษณะที่พร้อมจะทำงานบนโต๊ะได้โดยสะดวก
6. เก้าอี้สำหรับประธานในที่ประชุม หรือบุคคลสำคัญที่จัดไว้หุ้มมโตะอาจมีลักษณะพิเศษแตกต่างไปจากเก้าอี้ของผู้ร่วมประชุมอื่นๆ บริเวณพนักพิงอาจจะเสริมส่วนสำหรับหนุนศีรษะเพิ่มขึ้นให้ได้ระดับพอดีกับศีรษะ เป็นการเพิ่มความภูมิฐาน และเหมาะสมกับตำแหน่งประธานในที่ประชุมนั้น
7. ที่นั่งและพนักพิงควรทำด้วยสปริง หรือฟองยางบุด้วยวัสดุที่มีคุณสมบัติดูดเสียงเพื่อกันเสียงสะท้อน

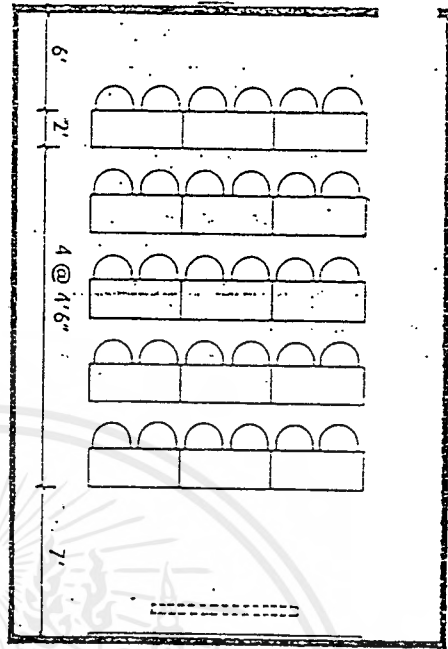
การจัดที่นั่งโต๊ะประชุมสัมมนา

การจัดที่นั่งจะจัดเป็นแถวเรียงล้อมรอบโต๊ะประชุม ขึ้นอยู่กับขนาดและลักษณะของโต๊ะแบบต่างๆ เช่น โต๊ะเหลี่ยม โต๊ะกลม หรือโต๊ะรูปตัวยู เป็นต้น ที่นั่งควรมีระยะห่างจากที่นั่งข้างเคียงที่

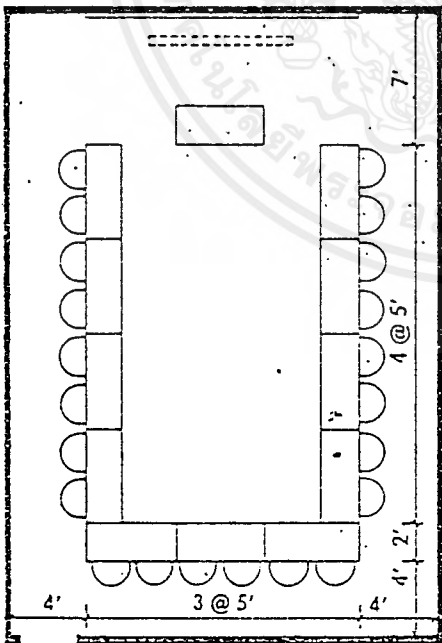
ภาพที่ 2.19 แสดงการจัดวางแปลนในลักษณะต่างๆ

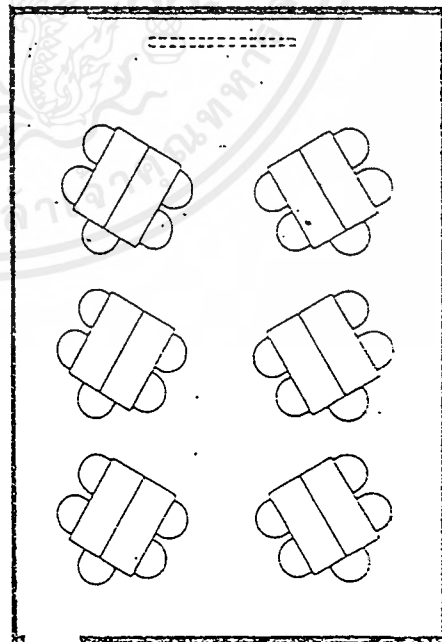
แบบ THEATER จำนวน 42 ที่นั่ง
เฉลี่ยต้องการพื้นที่ 1.6 ตร.ม./คน

แบบ CLASS ROOM จำนวน 30 ที่นั่ง
เฉลี่ยต้องการพื้นที่ 2.3 ตร.ม./คน

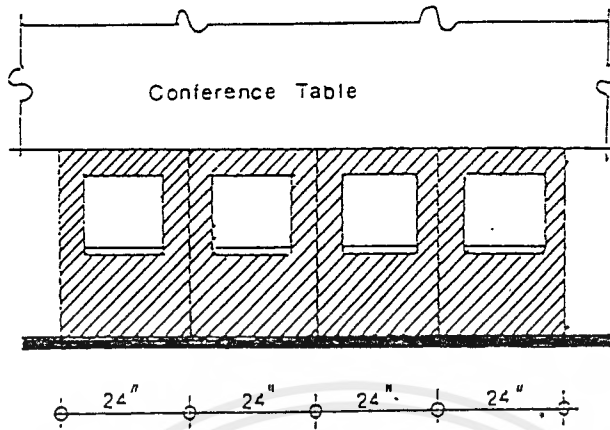
แบบ U-SHAPED จำนวน 22 ที่นั่ง
เฉลี่ยต้องการพื้นที่ 3.18 ตร.ม./คน

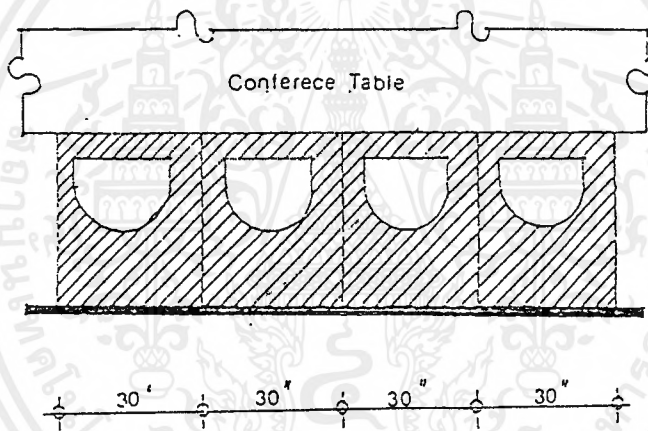
แบบ CLUSTER จำนวน 30 ที่นั่ง
เฉลี่ยต้องการพื้นที่ 3.18 /คน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

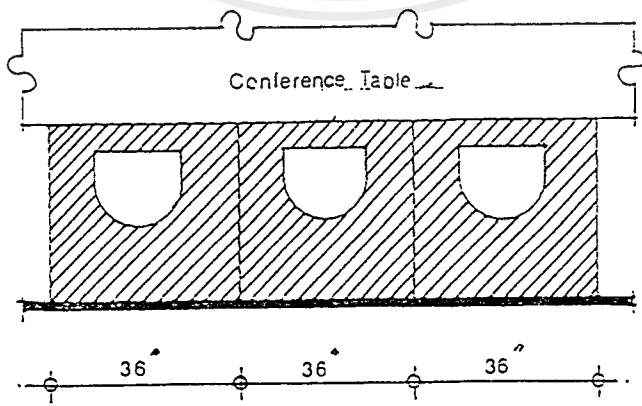
เหมาะสม ไม่ควรขีดหรือห่างเกินไป มาตรฐานโดยทั่วไปในการจัดระยะชั้นอยู่กับชนิดของเก้าอี้ที่ใช้ ซึ่งมีอยู่ 3 ชนิด ดังนี้

ภาพที่ 2.20 แสดงเก้าอี้ชนิดไม่มีเท้าแขน (SIDE CHAIR) ระยะที่วางตำแหน่งเก้าอี้ช่วงละ 24 นิ้ว

ภาพที่ 2.21 แสดงเก้าอี้ชนิดมีเท้าแขนปรับหมุนไม่ได้ (ARM CHAIR) ระยะที่วางตำแหน่งเก้าอี้ช่วงละ 30 นิ้ว

ภาพที่ 2.22 แสดงเก้าอี้ชนิดมีเท้าแขนปรับหมุนได้ (SWIVEL CHAIR) เป็นที่นิยมใช้กันมากที่สุด ระยะที่วางตำแหน่งเก้าอี้ช่วงละ 35 นิ้ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เครื่องฉายสไลด์

อุปกรณ์พิเศษที่ควรจะมีสำหรับห้องประชุมสัมมนา คือ เครื่องฉายสไลด์ เพราะนอกจากจะเห็นการให้ตัวอย่างประกอบที่ชัดเจนแล้ว ยังเป็นการแสดงผลงานต่างๆ การฉายสไลด์อาจจะมีคนทำหน้าที่ฉายโดยใช้ห้องเล็กๆ ขนาด 3.60 x 5.40 เมตร ขึ้นไปทำการฉายหลังจอ เพื่อผู้ประชุมจะได้มองเห็นจากข้างจอ โดยไม่มีเครื่องฉายวางกีดขวางอยู่ด้านหน้า ภายในห้องดังกล่าวควรมีที่นั่งบนผนังสำหรับวางของด้วย ส่วนลำโพงนั้นควรแยกออกไปตามจุดที่เหมาะสมให้ได้ยินกันอย่างทั่วถึง ประมาณ 2 - 4 ตัว

เครื่องฉายสไลด์มีอยู่หลายชนิด แต่ที่เหมาะสมที่จะนำมาใช้ในห้องประชุม คือ

1. เครื่องฉายสไลด์ขนาด 2 x 2 นิ้ว เป็นเครื่องฉายที่นิยมใช้กันมากเพราะผลิตได้ง่ายจึงมีราคาถูก การถ่ายสไลด์ใช้กล้องขนาด 33 มม. ก็ได้ นอกจากนี้ยังใช้ได้ทุกสถานที่
2. เครื่องฉายสไลด์ขนาด 16 หรือ 8 มม. เป็นเครื่องฉายที่นิยมใช้กันมากอีกชนิดหนึ่ง เพราะง่ายต่อการใช้และสะดวกต่อการเก็บรักษา เหมาะสำหรับห้องประชุม

อุปกรณ์ร่วมใช้

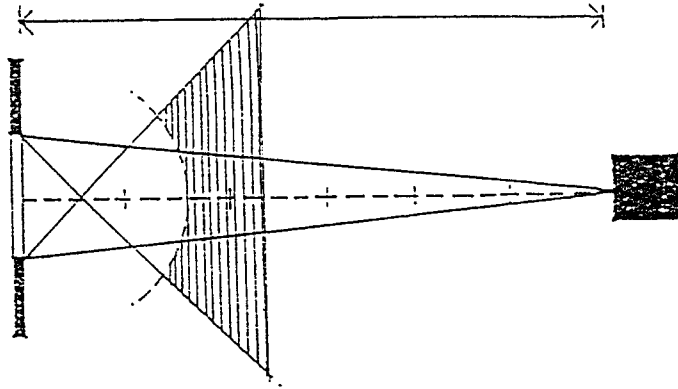
- ฉาก	- โต๊ะตั้งเครื่องฉายเลื่อนได้
- ไมโครโฟน	- ลำโพง
- ฟิล์ม	- เลนซ์
- แสงไฟ	- ม้วนหนัง หรือสไลด์

ขนาดจอ มี 3 แบบ คือ

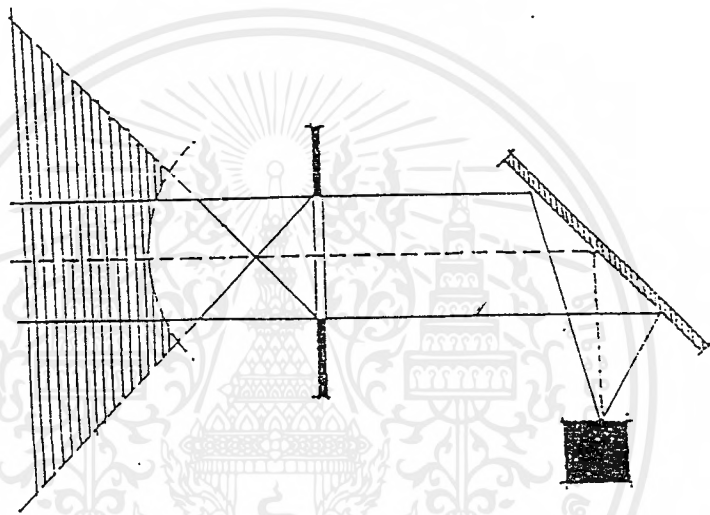
1. จอธรรมดา สำหรับห้องประชุมห้องเรียน
100 ซม. x 100 ซม. 120 ซม. x 120 ซม. 175 ซม. x 175 ซม.
2. จอธรรมดา สำหรับคนส่วนใหญ่ขนาด
2.70 ซม. x 3.60 ซม. 3.60 ซม. x 3.60 ซม.
3. จอขนาดพิเศษ มีทั้งขนาดธรรมดาจนถึงขนาดใหญ่

ระยะการฉายไปยังจอ

เครื่องฉายควรอยู่ห่างจากจอ 2 - 10 เท่าของความกว้างจอจึงจะทำให้เกิดความสบายในการมอง โดยประมาณให้เครื่องฉายอยู่ใกล้ที่สุดในระยะ 2 เท่าของความกว้างและห่างที่สุด 6 - 10 เท่าของความกว้างจอ

ภาพที่ 2.23 แสดงลักษณะการฉายหน้าจอ

ภาพที่ 2.24 แสดงลักษณะของการฉายหลังจอ

เครื่องฉายห่างจากจอเป็น 2 เท่าของความกว้าง แต่ถ้าเนื้อที่หลังจอมีจำกัดวิธีเลื่อนให้เครื่องฉายใกล้จอเข้ามาจะทำให้เกิดความไม่สบายในการมอง ควรใช้วิธีใช้มุมสะท้อนหักเหกระจก ดังภาพ

ระบบการวางแผนสำหรับเครื่องฉาย

ไม่ว่าจะเป็นการฉายหน้าหรือหลังจอ
ประกอบด้วย

การออกแบบเกี่ยวกับระบบการฉายควรที่จะต้อง

1. ขนาดของภาพที่ต้องการ
2. ขนาดของจอที่เหมาะสม
3. ลักษณะของจอที่ถูกต้อง
4. เครื่องฉายที่เหมาะสม
5. ระดับแสงสว่างสูงสุดที่ปรากฏบนจอ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

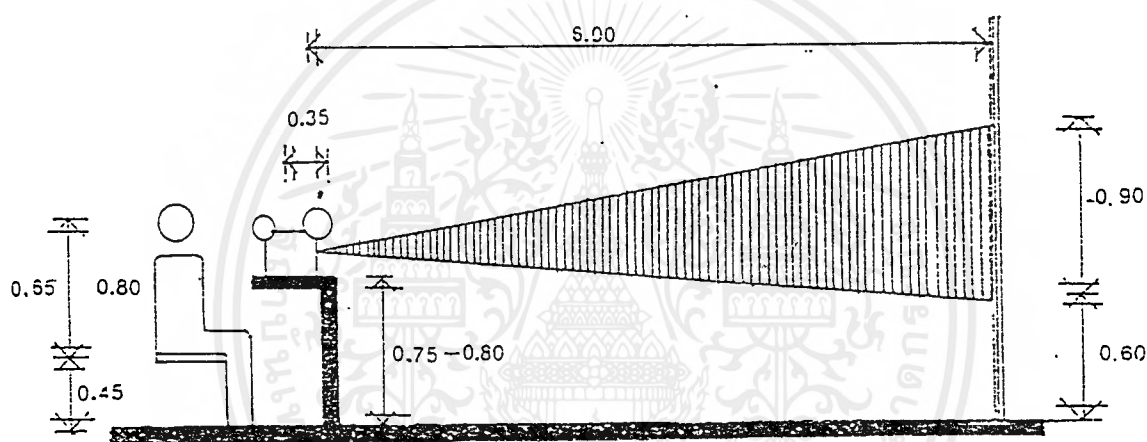
มาตรฐานความสว่างบนจอ

สำหรับภาพยนตร์

- 5 กำลังเทียบ - น้อยที่สุด
- 10 กำลังเทียบ - ตัวอย่างสบาย
- 15 กำลังเทียบ - ดีมาก
- 20 กำลังเทียบ - มากที่สุด

สำหรับสไลด์

- 2.5 กำลังเทียบ - น้อยที่สุด
- 5 กำลังเทียบ - น้อยที่สุดสำหรับสไลด์ที่ต้องการรายละเอียด
- 10 กำลังเทียบ - ตัวอย่างสบาย
- 20 กำลังเทียบ - ดีมาก

ภาพที่ 2.25 แสดงการฉายหน้าจอและมาตรฐานต่างๆ

กระดานดำ

มีไว้เพื่อการเขียนคำบรรยายทางวิชาการประกอบในที่ประชุม อุปกรณ์ชนิดนี้ในบางกรณีไม่มีความจำเป็นต้องใช้ อาจตัดออกเสียได้ ทั้งนี้เพราะในการประชุมในเรื่องที่มีความสำคัญๆ จะใช้สไลด์และชาร์ทประกอบการบรรยายด้วย

กระดานดำมี 2 ชนิด คือ

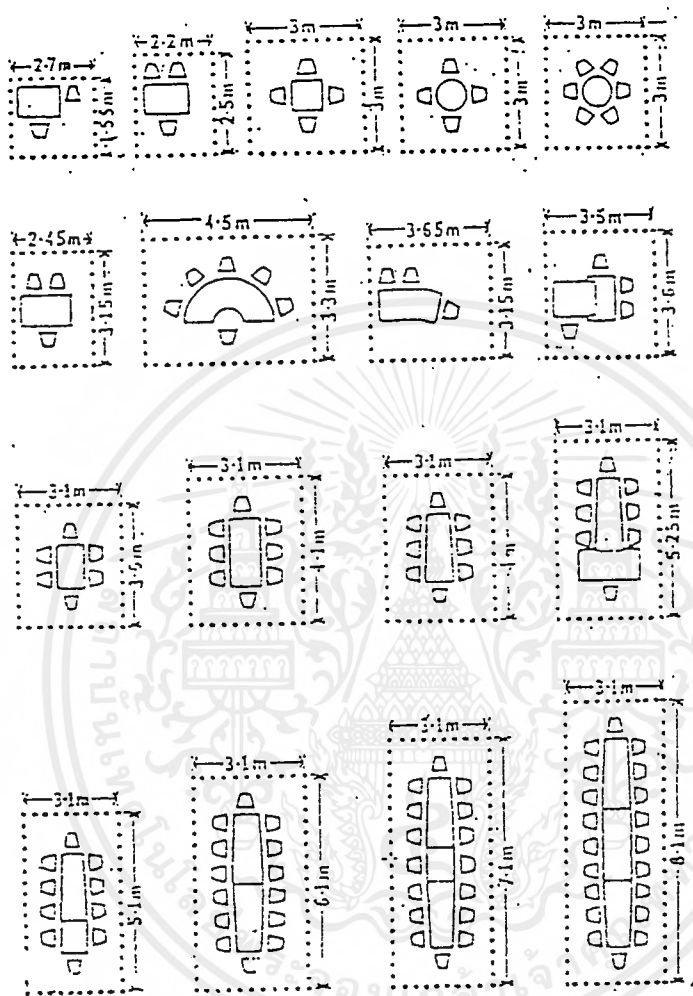
1. ชนิดติดตายกับผนัง
2. ชนิดเลื่อนเข้า - ออก กับผนัง

กระดานติดเอกสารประกอบ

ลักษณะและขนาดของกระดานใช้ขนาดเดียวกับกระดานดำ การติดตั้งควรตั้งให้สูงจากพื้น 0.90 เมตร ผิวหน้าของกระดานต้องกรุด้วยกระดานชนวน อ้อย บุด้วยผ้ากำมะหยี่ เพื่อช่วยในการดูดซับเสียง

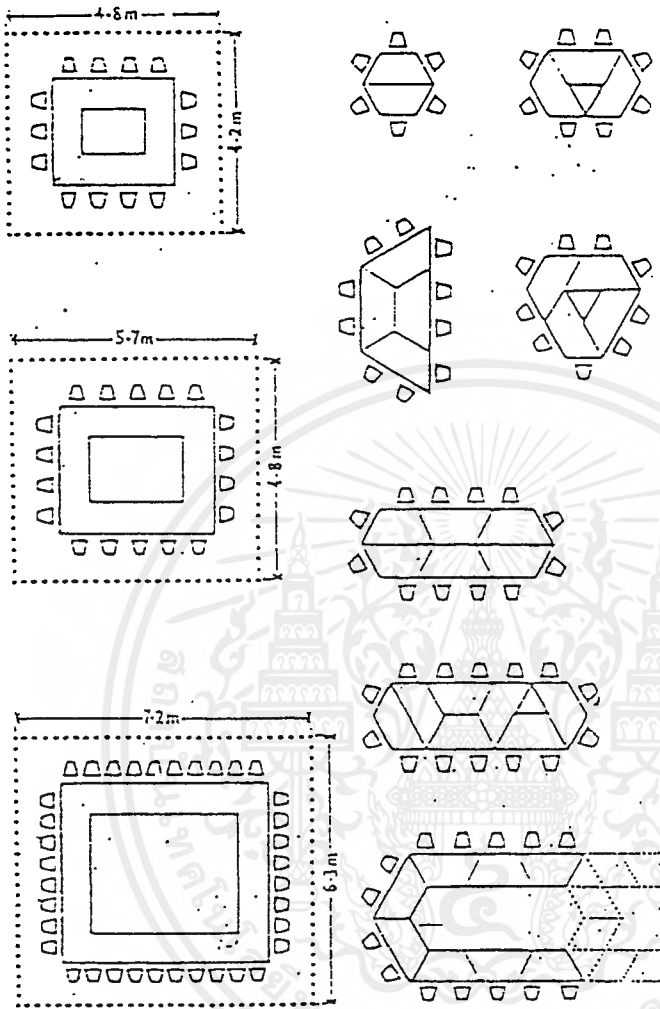
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.26 การจัดโต๊ะและพื้นที่ต่างๆโดยรอบ

แสดงการจัดโต๊ะประชุมแบบธรรมดา มีลักษณะไม่เป็นพิธีการมากนัก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.27 การแสดงการจัดโต๊ะประชุมแบบมีพิธีการแน่นอน

แสดงการจัดโต๊ะประชุมโดยระบบพิกัด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(5.) ส่วนห้องพัก (GUEST ROOM)

เป็นส่วนสำหรับให้แขกพักผ่อน และสร้างความสะอาดสบายแก่แขกมากที่สุด

การออกแบบห้องพัก

ห้องพักแขกมีหลายแบบ ห้องที่มีความต้องการมากคือ ห้องที่มีเตียงคู่ การออกแบบสีของห้องควรเลือกใช้เพียงสีเดียว เพื่อไม่ให้เกิดการเลือกของห้องจากแขกผู้มาพักและยังสร้างความสะดวกในการดูแลรักษา ส่วนห้องชุดนั้นต้องมีลักษณะเด่นออกไป มีส่วนต้อนรับแขกหรือจัดประชุมส่วนตัวในห้องพัก ห้องชุดนับเป็นสัญลักษณ์อย่างหนึ่งของโรงแรม เพื่อผู้ที่ต้องการห้องพักที่สมฐานะ และยังเป็นที่ยังนักธุรกิจจะมาใช้เป็นสถานที่พบปะกัน

ส่วนประกอบของห้องพักแขกโดยทั่วไป**เตียงนอน**

โดยมากใช้เตียงแบบแฝด (TWIN BED) นอกจากเนื้อที่ห้องไม่อำนวย จึงใช้เป็นเตียงเดี่ยวหรือเตียงคู่

ขนาดของห้องนอนต่อขนาดของเตียง

ลักษณะของห้อง	ขนาดของเตียง	เนื้อที่ห้องพัก
SINGLE	1.00 x 2.00	7 ตร.ม. หรือ 6.5 ตร.ม.
DOUBLE BED	1.50 x 2.00	8.4 ตร.ม. หรือ 9.0 ตร.ม.
TWIN BED	1.00 x 2.00	10.2 ตร.ม. หรือ 11.00 ตร.ม.

ขนาดของเตียงนอนแบบยุโรป

ลักษณะของเตียง	ขนาดความกว้าง	ขนาดความยาว
TWIN BED	0.95	1.90
DOUBLE BED	1.37	2.03
QUEEN SIZE	1.52	2.10
KING SIZE	1.83	2.10

ขนาดของเตียงนอนแบบอเมริกา

ลักษณะของเตียง	ขนาดความกว้าง	ขนาดความยาว
SINGLE	1.00	2.00
DOUBLE	1.50	2.00
SMALL SINGLE	0.90	1.90
SMALL DOUBLE	1.35	1.90

ขนาดความสูงของเตียง

ข้อพิจารณาในการเลือกใช้	มม.	นิ้ว
ก. ใช้กันทั่วไป	450 - 500	16 - 18

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กว่า 60 - 70 ซม. โต๊ะข้างเตียงควรเคลื่อนย้ายได้เพื่อความสะดวกในการทำความสะดวก ความกว้างถ้าเป็นโต๊ะที่ขนาดข้างเตียงใช้ขนาด 37 - 45 ซม. ถ้าอยู่ระหว่างสองเตียง ใช้ขนาด 60 ซม.

ที่ตั้งกระเป๋าเดินทาง (LUGGAGE RACK)

ควรมีความยาวประมาณ 75 - 90 ซม. ควรอยู่ติดกับโต๊ะแต่งตัวและโต๊ะเขียนหนังสือสูงจากพื้นประมาณ 45 ซม. สำหรับห้องนอนคู่ควรมีบริการไว้ 2 ที่

โต๊ะเขียนหนังสือและโต๊ะแต่งตัว (WRITING DESK AND DRESSING TABLE)

ความกว้างควรกว้างประมาณ 40 - 45 ซม. ควรเป็นแบบติดตายสูงประมาณ 30 - 75 ซม. ความสูงของเก้าอี้ประมาณ 43 - 45 ซม.

สิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ

โทรทัศน์ โทรศัพท วิทยุ

กริ่งกดเรียกบอยบริการ แผ่นประกาศบอกอัตราค่าห้องพัก แบบฟอร์ม 1 แผ่น ประกาศ กฎข้อบังคับของโรงแรม เมนูอาหาร แผ่นราคาซักรีด

ระบบไฟฟ้าในห้องพักแขก

ความสำคัญของแสงสว่างในห้องพัก คือ ช่วยสร้างบรรยากาศที่น่ายกแบบ ต้องการ และทำให้แขกรู้สึกว่าเป็นห้องพักที่ดี การจัดวาง ตำแหน่งไฟที่โต๊ะเขียนหนังสือไฟหัวเตียงซึ่งมีที่บัง เพื่อว่าคนใช้ไฟคนหนึ่งจะไม่รบกวนอีกคนในเตียงเดียวกัน ควรติดตั้งสวิทช์สามทาง เพื่อสะดวกในการดับไฟห้องพักแขก ต้องการแสงสว่างเพียงพอ แต่ไม่มากเกินไป ควรติดตั้งไฟส่องในตู้เสื้อผ้า

ตำแหน่งที่ให้แสงสว่างในห้องพัก

ทางเข้า

เหนือทางเข้าบริเวณห้องพัก ควรใช้ดวงไฟประมาณ 60 - 100 วัตต์

ที่แต่งตัวและโต๊ะเขียนหนังสือ

ติดซ่อนอยู่เหนือกระจกส่องหรือมีโคมไฟตั้งโต๊ะประมาณ 100 วัตต์

หัวเตียง

มักจะอยู่เหนือหัวเตียง ในกรณีเตียงแฝดอาจติดแบบสองจุด เหนือโต๊ะข้างตรงกลางหรือใช้ไฟแยกกันเลยก็ได้ ประมาณ 40 - 100 วัตต์

ห้องน้ำ

เป็นไฟแยกแต่ละดวงด้วยสวิทช์แยกภายในห้องน้ำ ไฟเหนืออ่างล้างหน้าหรือกระจกตามปกติ จะควบคุมด้วยสวิทช์เดียวกัน ใช้ FLUORETSCENT ประมาณ 30 วัตต์

ตู้เสื้อผ้า

ใช้ FLUORESCENT ประมาณ 15 วัตต์

บริเวณกลางห้อง

ควรเป็นแสงสว่างที่ให้ความสว่างได้ทั่ว มีสวิทช์อยู่ที่ทางเข้าห้องพัก

ตำแหน่งติดปลั๊กและสวิทช์

ปลั๊กตัวเมียทั่วไป	สูงเหนือระดับพื้น 0.30 เมตร
ปลั๊กสำหรับเครื่องใช้ที่วางบนโต๊ะ	สูงเหนือระดับพื้น 1.20 เมตร
สวิทช์	สูงเหนือระดับพื้น 1.20 เมตร
ปลั๊กเครื่องโกนหนวด	สูงเหนือระดับพื้น 1.35 เมตร

อ่างอาบน้ำ

ที่มีฝักบัว ขนาดอย่างน้อยที่สุด 1.50 เมตร ถึง 1.70 เมตร กว้าง 0.70 เมตร

อุปกรณ์ในห้องน้ำชนิดทองเหลือง

ควรแข็งแรงทนทาน โดยเฉพาะหัวก๊อกน้ำร้อน - น้ำเย็น

โถส้วม

ควรเป็นแบบยาวหรือกลม เปิดข้างหน้าที่นั่งเป็นพลาสติกแข็ง สามารถยกขึ้นได้

โดยไม่ล้ม

ที่แต่งตัวและอาบหน้า

จะต้องประกอบไปด้วยอุปกรณ์ ดังนี้

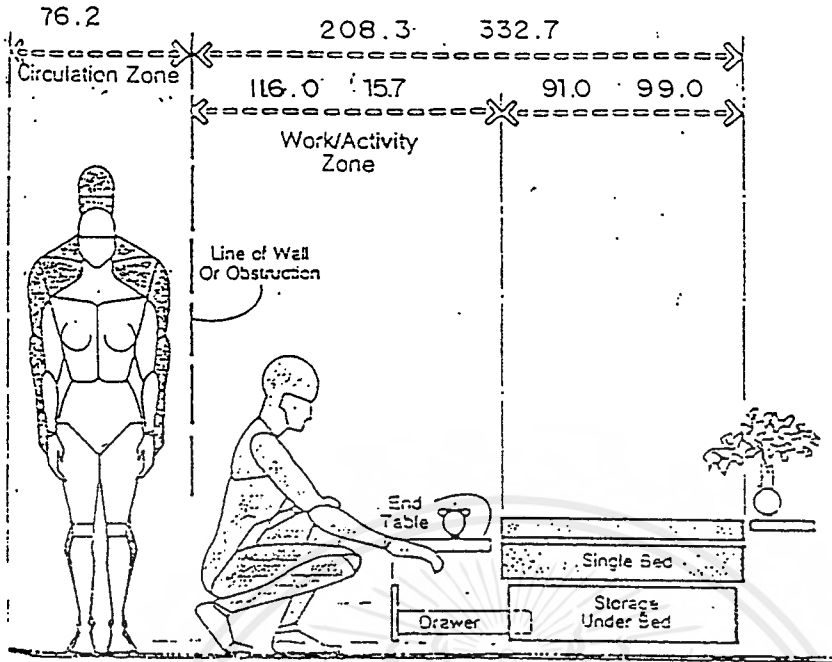
- กระจกเช็ดหน้า
- กระจกม้วนรวมทั้งที่ยึดกระจกสำหรับห้องส้วม
- ราวแขวนผ้าเช็ดตัว 1 ราว ขนาด 0.60 ซม.
- ที่แขวนผ้าเช็ดตัวแบบขึงหรือแบบวางซ้อนรวมกัน
- ราวจับโครเมียม ขนาด 60 ซม. อยู่เหนืออ่างอาบน้ำที่ยึดราวต้องแน่นหนา
- ที่วางสบู่
- พรมยางปูภายในอ่าง
- อ่างล้างหน้า, ล้างมือ พร้อมกับที่วางสบู่

ควรมีลักษณะสวยงามสะดวกสบายต่อการใช้ และการวางตำแหน่งของสุขภัณฑ์นี้

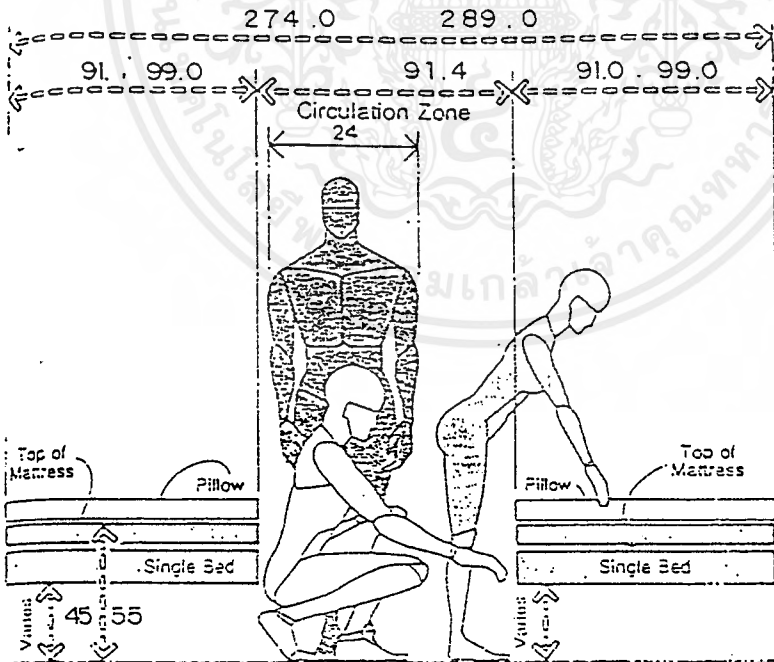
เพื่อให้เกิดความสะดวกสบาย

กระจกเงา

ขนาดไม่น้อยกว่า 0.50 - 1.00 เมตร ติดอยู่เหนืออ่างล้างหน้า

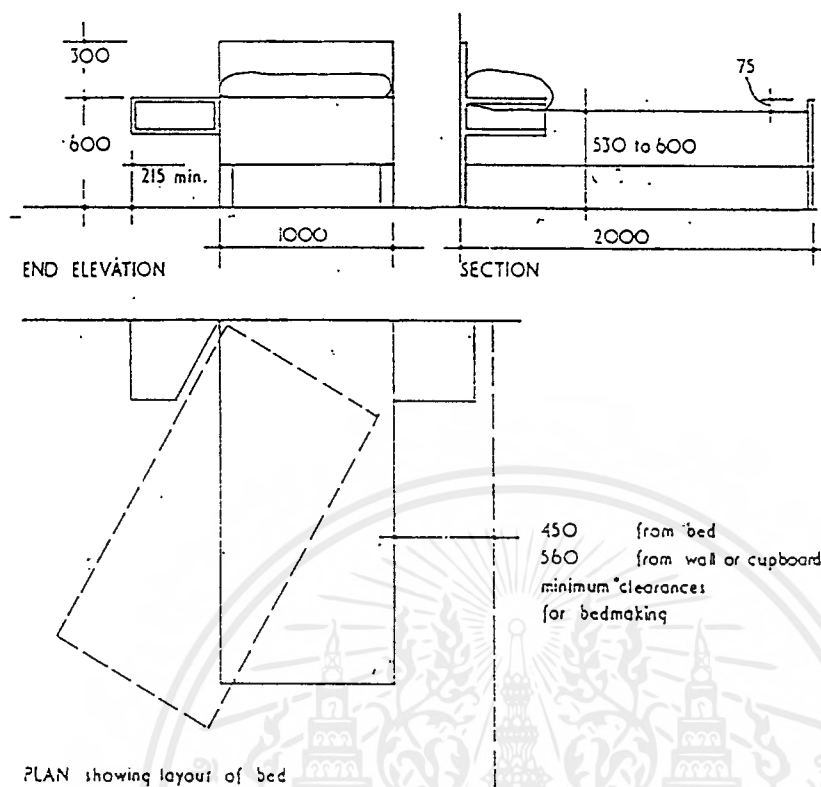

พที่ 2.28 แสดงการใช้ระยะมาตรฐานในระยะความกว้างสูงและการใช้พื้นที่ของเตียงนอน

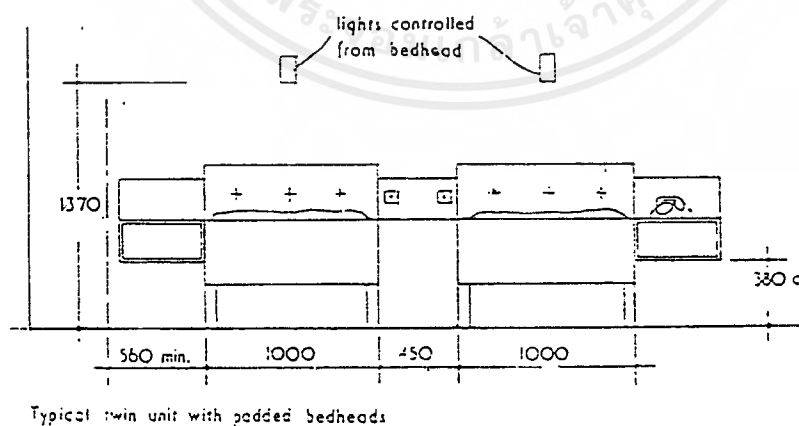

พที่ 2.29 การใช้พื้นที่มาตรฐานในระยะความกว้างสูงและระยะความห่างของเตียงนอน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

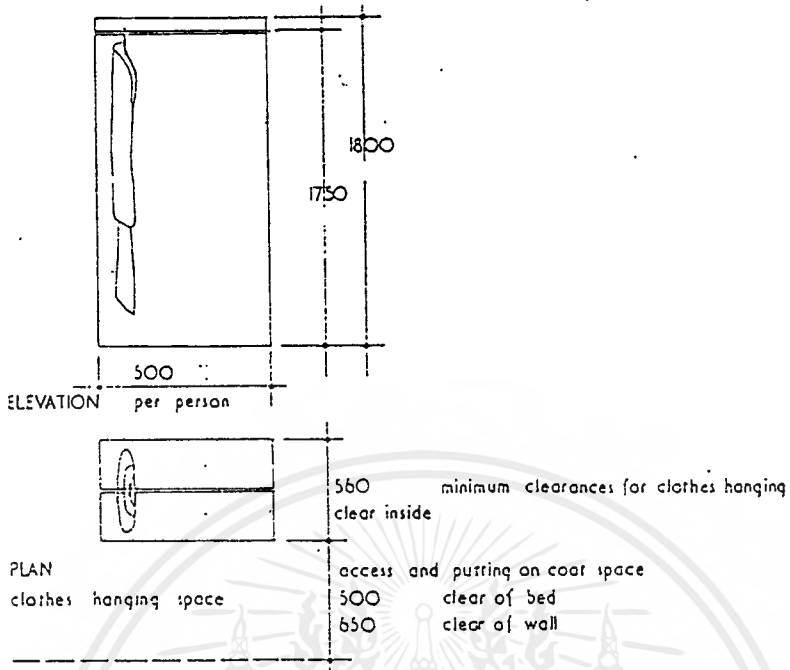

ภาพที่ 2.30 แสดงการใช้ระยะมาตรฐานความกว้างสูงของเตียงนอน

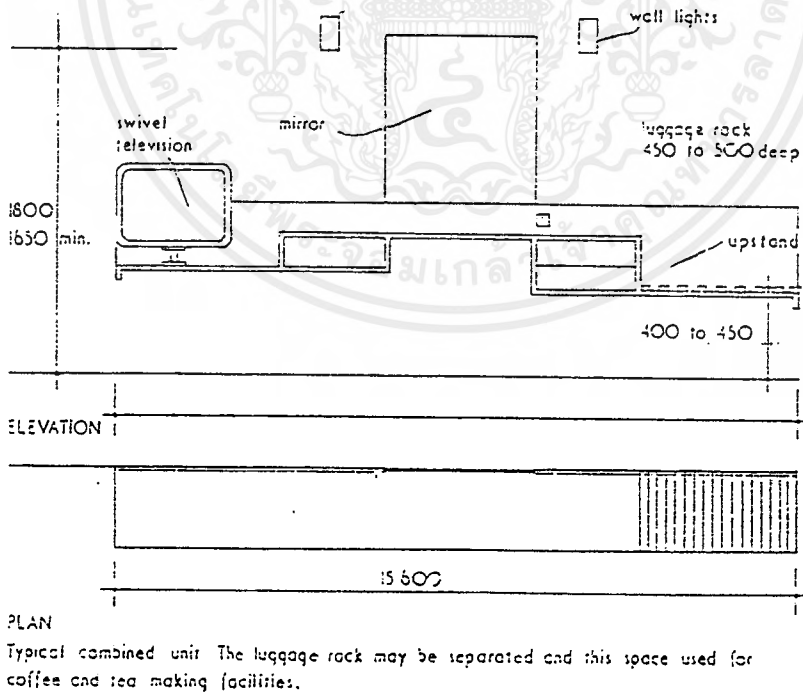

ภาพที่ 2.31 การใช้พื้นที่มาตรฐานในระยะความกว้างสูงของเตียงนอน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

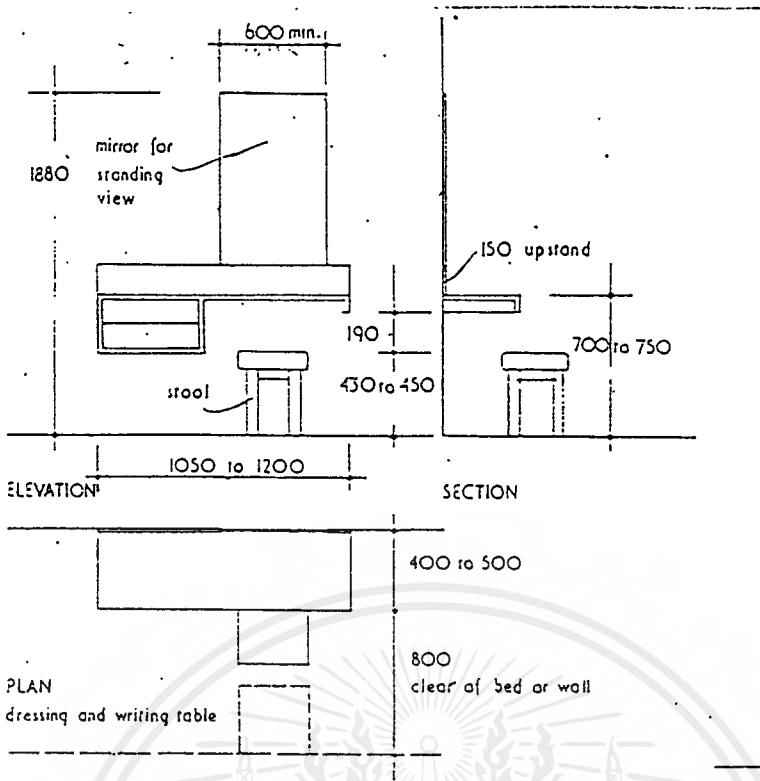

ภาพที่ 2.32 แสดงการใช้ระยะมาตรฐานในระยะความกว้างสูงของตู้เสื้อผ้า

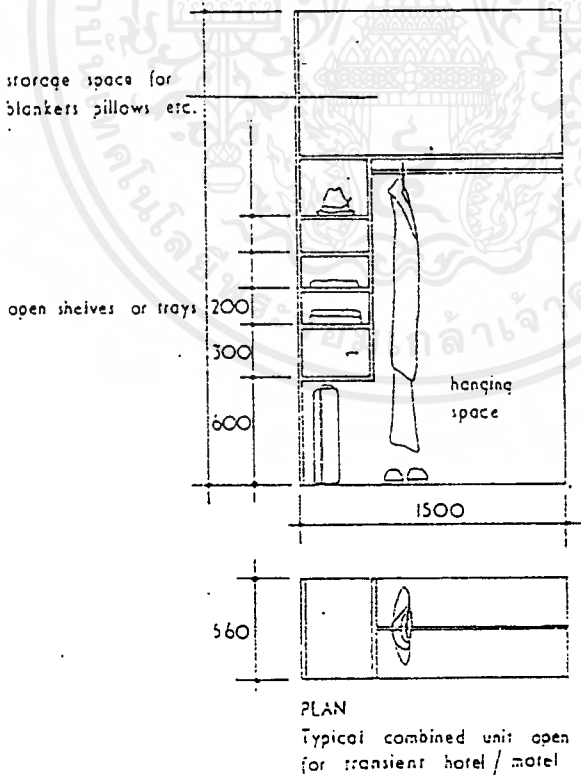

ภาพที่ 2.33 การใช้พื้นที่มาตรฐานในระยะความกว้างสูงของชุดโต๊ะเครื่องแป้ง, ชั้นวางทีวีและวางกระเป๋า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.34 แสดงการใช้ระยะมาตรฐานในระยะความกว้างสูงของโต๊ะเครื่องแป้ง

ภาพที่ 2.35 การใช้พื้นที่มาตรฐานในระยะความกว้างสูงของตู้เสื้อผ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.4 ระบบเทคนิคต่างๆที่เกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อมภายใน

ข้อมูลเชิงเทคนิคในเฉพาะส่วนที่ทำการออกแบบ มีอยู่หลายประเภท ดังนี้

- (1) ระบบติดต่อสื่อสารภายในและนอกทางอิเล็กทรอนิกส์
- (2) ระบบปรับอากาศ
- (3) ระบบแสงสว่าง
- (4) ระบบเสียง
- (5) ระบบป้องกันอัคคีภัย
- (6) ระบบคอมพิวเตอร์
- (7) วัสดุตกแต่งภายใน

(1) ระบบติดต่อสื่อสารภายในและภายนอกทางอิเล็กทรอนิกส์

ระบบติดต่อสื่อสารทั้งภายในและภายนอกของโรงแรม แบ่งได้เป็น 4 ชนิดคือ

(1.1) PRIVATE MANUAL BRANCH EXCHANGE

การใช้โทรศัพท์ เข้า - ออก กระทำได้โดยเชื่อมระบบการติดต่อภายในเข้ากับระบบการติดต่อภายนอก โดยผ่านพนักงานต่อสาย ติดต่อภายในได้มากกว่า 50 คู่สาย และติดต่อภายนอกได้ 10 คู่สาย

(1.2) PRIVATE AUTOMATION BRANCH EXCHANGE

เป็นการติดต่อระหว่างภายในกับภายนอกหรือภายในกับภายใน โดยผ่านเครื่องอัตโนมัติ สามารถติดต่อได้มากกว่า 50 คู่สาย

(1.3) PRIVATE MANUAL EXCHANGE & PRIVATE AUTOMATION BRANCE

เป็นระบบการติดต่อสู่บริเวณที่เป็นสาธารณะ โดยแยกเป็นระบบอิสระ โดยมีการกำหนดขอบเขตของการติดต่อเอาไว้ ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นการบริการเกี่ยวข้องกับสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เช่น การเรียกพนักงาน การบริการรักษาความปลอดภัย การแจ้งสัญญาณเพลิงไหม้

(1.4) INTERROOM OR DIRECT SPEECH

เป็นระบบติดต่อโดยตรงระหว่างคู่สายภายใน ปกติจะสามารถรวมการติดต่อได้เต็มที่ 8 คู่สาย แต่อาจเพิ่มได้ถึง 64 คู่สาย ถ้าเป็นการติดต่อจากห้องทำงานสู่ห้องประชุม

ระบบโทรศัพท์ PABX

เป็นระบบการที่นิยมใช้ในธุรกิจ เนื่องจากมีการเพิ่มหรือกระจายสายภายในได้มากกว่าทั้งยังสามารถใช้สายได้ ในขณะที่มีการติดต่อเข้าไปในหน่วยงานอื่นๆ

การนำโทรศัพท์ PABX ไปใช้พิจารณาได้จาก

- ปริมาณการใช้ การติดต่อจำนวนคู่สาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ระบบการติดต่อ ซึ่งสามารถดำเนินไปตามขั้นตอน
- ความต้องการอื่นๆ

การปฏิบัติตามหลัก PABX

ในการกำหนดหมายเลขโทรศัพท์ในหน่วยงานต่างๆส่วนใหญ่จะกำหนดหมายเลข

ห้องและหมายเลขชั้น เช่น ห้องหมายเลข 10	บนชั้น 5	จะเป็น	0510
ห้องหมายเลข 7	บนชั้น 11	จะเป็น	1107

(2) ระบบปรับอากาศ

ระบบปรับอากาศที่พบทั่วไป มี 3 ระบบ คือ

1. ระบบแอร์หน้าต่าง (PACKAGE AIR CONDITION)
2. ระบบแยกส่วน (SPIT SYSTEM)
3. ระบบчилเลอร์ (CHILLED WATER SYSTEM)

หลักการทำความเย็น

วงจรทำความเย็นโดยทั่วไปของเครื่องปรับอากาศไม่ว่าแบบใดก็ตาม จะมีหลักในการทำความเย็นเหมือนกันทั้งสิ้น โดยมีอุปกรณ์หลัก 4 ส่วน คือ

- เครื่องความดัน
- ขดท่อระบายความร้อน
- วาล์วลดความดัน
- ขดท่อทำความเย็น

หลักในการทำความเย็น คือ วงจรของน้ำยามีอยู่ 2 ภาค ภาคหนึ่งมีความดันสูง อีกภาคหนึ่งมีความดันต่ำ ส่วนของขดท่อระบายความร้อนจะอยู่ในภาคที่มีความดันสูง และส่วนที่ทำความเย็นจะอยู่ในภาคที่มีความดันต่ำ โดยมีคอมเพรสเซอร์คั่นอยู่ระหว่างภาคที่มีความดันต่ำไปยังภาคที่มีความดันสูง ความดันคั่นระหว่างภาคที่มีความดันสูงไปยังภาคที่มีความดันต่ำ

(1.) ระบบแอร์หน้าต่าง (PACKAGE AIR CONDITION)

อุปกรณ์ส่วนประกอบทั้งหมดจะถูกบรรจุให้อยู่ภายในตู้เดียว เหมาะสำหรับใช้กับห้องที่มีขนาดเล็ก เช่น ห้องนอน ห้องทำงาน มีขนาดตั้งแต่ 0.5 - 5 ตัน

ข้อดี

- มีขนาดเล็ก ติดตั้งง่าย
- ราคาถูกเหมาะสมที่จะนำไปใช้ตามบ้านเรือนหรือสำนักงานขนาดเล็ก
- การบำรุงรักษาทำได้ง่าย โดยการถอดเครื่องปรับอากาศลงมาทั้งเครื่อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อเสีย

- ถูกจำกัดให้ใช้กับห้องที่มีขนาดเล็ก
- การติดตั้งจำเป็นต้องเจาะผนังเพื่อติดตั้ง ทำให้อาคารขาดความสวยงาม
- มีเสียงดังกว่าแบบอื่น เพราะอุปกรณ์ทุกอย่างรวมกันอยู่ในกล่องเดียว

(2.) ระบบแยกส่วน

เป็นเครื่องปรับอากาศที่มีการแยกหน่วยทำความเย็น และชุดท่อทำความเย็นไว้ในบริเวณปรับอากาศ กับหน่วยระบบความร้อน (ชุดท่อระบายความร้อน เครื่องอัดความดัน) ซึ่งเป็นส่วนระบายความร้อนไว้ภายนอกบริเวณเครื่องปรับอากาศเชื่อมต่อกันด้วยท่อ มักใช้กับห้องที่มีขนาดเล็กจนถึงขนาดใหญ่ เช่น ห้องทำงาน สำนักงาน หอประชุมที่ไม่ฝหุญัก มีขนาดตั้งแต่ 1.5 - 60 ตัน มีการส่งลม 3 แบบ คือ

1. เครื่องส่งลมชนิดตั้งเป่า ใช้ตั้งกับพื้น
2. เครื่องส่งลมชนิดตั้งมีท่อต่อออกไป แบบนี้สามารถใช้ได้กับห้องที่มีขนาดใหญ่

เพราะสามารถใช้ท่อลมจ่ายแอร์ไปตามที่ต่างๆได้ตามต้องการ

3. เครื่องส่งลมชนิดนอน (ต่อท่อลม) จะต่อท่อลมหรือไม่ก็ได้ถ้าต่อท่อลมก็สามารถจ่ายแอร์ไปที่ต่างๆได้ เครื่องส่งลมเย็นชนิดนี้จะใช้เมื่อไม่มีตั้งพื้น หรือเมื่อต้องการให้เครื่องอยู่สูงระดับที่แขวนอยู่ในช่วง 2 - 3 เมตร สูงมากก็ไม่ดีเพราะลมจะไปเป่าลมร้อนระดับบนๆลงมา แต่ถ้าต่ำเกินไปก็จะเป่าโดนคน

ข้อดี

- เครื่องเดินเรียบ เพราะอุปกรณ์ที่ก่อให้เกิดเสียงถูกจัดอยู่ภายนอกอาคาร
- มีขนาดตั้งแต่ขนาดเล็ก จนถึงใหญ่มาก
- หน่วยทำความเย็นสามารถออกแบบให้สวยงามเป็นอุปกรณ์ตกแต่งภายใน

ข้อเสีย

- มีท่อน้ำยาต่อระหว่าง หน่วยทำความเย็นกับหน่วยระบายความร้อนทำให้ต้องเจาะผนังอาคาร

- ความร้อนสามารถแทรกซึมเข้าไปตามท่อต่างๆได้ทำให้ประสิทธิภาพลดลง
- การกระจายอากาศไม่ทั่วถึง

(3.) ระบบчилเลอร์

อุปกรณ์และองค์ประกอบต่างๆมีดังนี้

- เครื่องчилเลอร์ คือ เครื่องทำความเย็น ประกอบด้วยอุปกรณ์ 4 ส่วน คือ
- คอมเพรสเซอร์มี 2 แบบ คือ แบบลูกสูบและแบบหอยโข่ง สำหรับเครื่องขนาด 120 ตันขึ้นไป จะใช้คอมเพรสเซอร์แบบหอยโข่งซึ่งราคาแพงกว่าแต่จะช่วยลดการสิ้นเปลืองและ สามารถเกิดคอมเพรสเซอร์ไว้ในส่วนทำความเย็น และส่วนระบายความร้อนได้เลย สามารถประหยัดเนื้อที่ได้มาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ส่วนระบายความร้อนซึ่งใช้น้ำเป็นตัวกลาง
- ลินลดความดัน
- ส่วนที่ทำความเย็นซึ่งใช้น้ำเป็นตัวกลาง เครื่องตั้งในที่โล่ง หรือที่เครื่องสามารถระบายความร้อนออกได้โดยสะดวก

หน้ากากจ่ายลมและหน้ากากลมกลับ (ช่องทางออกและช่องทางดูด)

ช่องทางออกของความเย็นจากระบบปรับอากาศ มีทั้งแบบติดเพดาน ติดผนังและติดพื้นชนิดที่มีอุปกรณ์ปรับควบคุมปริมาตรลม เรียกว่า วียิสเตอร์ หรือหน้ากากปรับปริมาตรลมได้ ชนิดที่ไม่มีอุปกรณ์ปรับควบคุมปริมาตรลม เรียกว่า “กริล” หรือหน้ากากปรับปริมาตรไม่ได้

1. ช่องทางไหลออกแนวแกน (AXIAL FLOW OUTLET)

ช่องทางออกแบบนี้ให้อากาศที่จะเป่าออกมาไหลออกตามแนวแกนของทางออกเข้าไปในห้องและมีแบบต่างๆดังนี้คือ

แบบหัวฉีด (NOZZIE)

หัวฉีดเป็นแบบง่ายๆและส่งอากาศได้ไกล และมีข้อเสียน้อยกว่าแบบอื่นๆที่นิยมใช้ในโรงภาพยนตร์ โรงละครและโรงงาน หัวฉีดจะติดตั้งที่ฝ้าเพดานหรือผนัง

แบบบานเกล็ด พันกา (PUNDA LOWER)

บานเกล็ดพันกา เป็นทางออกของลมที่สามารถใช้เปลี่ยนทิศทางของลมที่จะเป่าออกไป อาจใช้ปรับปริมาณของลมที่ออกได้ มีข้อเสีย คือ มีความต้านทานการเคลื่อนไหวของอากาศสูงกว่าแบบอื่นๆเมื่อเทียบกับปริมาณของลมที่เป่าออก เป็นแบบที่ใช้กันแพร่หลาย สำหรับการปรับอากาศในโรงงาน โถงครัวใหญ่ และการทำความเย็นเฉพาะจุด

ช่องทางออกแบบครีป

ช่องทางออกแบบนี้จะมีครีปกว้างประมาณ 20 ซม. ติดตั้งอยู่แนวตั้ง แนวนอนหรือทั้งสองแนว แบบที่มีครีปสามารถเป่าลมออกไปในทิศทางต่างๆได้ตามที่ปรับ ช่องทางออกแบบครีปนี้นิยมใช้กันแพร่หลายในสำนักงานใหญ่ๆ และบ้านพักอาศัยโดยติดตั้งที่ผนังหรือช่องหน้าต่าง

ช่องทางออกแบบร่องยาว

ช่องทางออกแบบร่องยาวนี้ เป็นร่องยาวที่มีอัตราส่วนความกว้างต่อความรู้อากาศสูงและจ่ายลมออกเป็นแนว ช่องทางออกนี้จะติดผนังหรือที่พื้น ปัจจุบันได้พัฒนาให้รวมเป็นส่วนเดียวกับโคมไฟฟ้าซึ่งติดบนฝ้าเพดาน และเรียกว่า “ช่องทางออกแบบอินดิเกด” หรือช่องทางออกแบบร่วมกันกับโคมไฟฟ้า (INTECKATED OUTLET)

ช่องทางออกแบบรูพรุน (REREPDATED OUTLET)

ช่องทางออกแบบรูพรุนเป็นช่องทางที่ทำด้วยแผ่นที่มีรูพรุนประมาณเป็นช่องทางออกที่มีคุณสมบัติในการกระจายลมสูง แต่มีเสียงดัง ช่องทางออกแบบติดฝ้าเพดานและมีรูพรุนเล็กๆ ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางน้อยกว่า 10 มม. ที่มีพื้นที่รูพรุนประมาณ 30 ถึง 50 เรียกว่า ช่องทางออกแบบฝ้าเพดานโปร่ง

2. ช่องทางออกไหลรอบด้าน (RADIAL FLOW OUTLET)

ช่องทางออกแบบไหลรอบด้าน เป็นช่องทางที่อากาศไหลออกไปเป็นรัศมีโดยรอบมีแบบต่างๆดังนี้

(ก) ช่องทางออกแบบจาน (PAN OR PLAQUE OUTLET)

ช่องทางออกแบบจานเป็นช่องทางออกรูปกลม หรือสี่เหลี่ยมผืนผ้า ใช้ติดใต้ท่อลมในฝ้าเพดาน แล้วเป่าลมออกมาปะทะกับแผ่นจาน เป็นช่องทางออกที่ออกแบบมาให้ลมที่จ่ายออกมาไหลนาน และออกไปเป็นรัศมีกับฝ้าเพดาน เป็นช่องทางออกที่มีลักษณะง่าย ๆ สำหรับในการทำความเย็น ช่องทางออกแบบนี้สามารถใช้งานได้ดี ส่วนสำหรับในการทำความอบอุ่นนั้นลมร้อนจะค้างอยู่ในระดับฝ้าเพดานเพราะเบากว่า ทำให้มีความแตกต่างระหว่างอุณหภูมิ ในส่วนบนและส่วนล่างของห้องมาก

(ข) ช่องทางออกแบบหัวจ่ายติดฝ้า (CELLING DIFFUSER)

หัวจ่ายติดฝ้า เป็นช่องทางออกที่ดัดแปลงแบบจาน ช่องทางออกแบบนี้มักเป็นแหวนหรือพวยขนาดต่างๆกันมาประกอบเข้าด้วยกัน เป็นแบบที่ใช้ติดตั้งตรงช่องของท่อลมในฝ้า หัวจ่ายลมแบบนี้จะดูดลมในห้องใกล้ๆกับฝ้า และกระจายลมที่จ่ายออกไปโดยรอบอย่างทั่วถึง

ช่องทางดูด (SUCTION INLET)

ช่องทางดูดมีใช้กันอยู่เพียงแบบที่ใช้กันมากมีแบบแผ่นรูพรุน และแบบมีแผ่นกริบตายตัว สำหรับแบบที่ใช้ติดผนังในโรงพยาบาลนอร์ มักเป็นรูปเห็ด

ช่องทางดูดมักจะติดตั้งฝ้าเพดาน หรือผนังของห้องและในบางครั้ง ก็ติดตั้งที่บานประตูผนัง โดยให้ อากาศไหลผ่านตามทางเท้า ผ่านกริล หรือช่องที่เจาะในบานประตูหรือผนัง

การออกแบบท่อลม (AIR DUCT DESIGN)

การจัดแบบท่อลม (AIR DUCT ARRANGEMENT)

ท่อลม คือ ท่อที่อากาศพัดลมของเครื่องปรับอากาศถูกส่งผ่านไปยังช่องทางออกหรือท่อจากช่องทางดูด หรือท่อจากช่องอากาศภายนอกถูกดูดผ่านเข้าไปยังเครื่องปรับอากาศ จัดแนวท่อลมระหว่าง เครื่องปรับอากาศ และช่องทางออกหรือช่องทางเข้าของห้อง อาจแบ่งเป็น 2 แบบ ดังนี้ คือ

(1) แบบท่อลมประธาน (TRUNK AIR SYSTEM)

เป็นระบบที่ท่อลมประธานต่อระหว่างเครื่องปรับอากาศกับช่องทางออก ระบบนี้เป็นที่นิยมใช้กันมากที่สุด เพราะเมื่อเทียบกับระบบอื่นๆแล้ว ระบบนี้เป็นระบบที่ออกแบบและติดตั้งได้ง่ายใช้เนื้อที่น้อยและราคาติดตั้งถูก

(2) ระบบท่อลมเฉพาะหัวจ่าย (INDIVIDUAL AIR DUCT SYSTEM)

เป็นระบบที่ท่อลมต่อระหว่างเครื่องปรับอากาศ และหัวจ่ายแต่ละหัวเป็นระบบที่นิยมใช้กับเครื่องปรับอากาศแบบชุดที่ติดตั้งไว้กลางห้อง เป็นระบบที่สามารถควบคุมปริมาตรของอากาศที่แต่ละหัวจ่ายได้ที่จุดใกล้เครื่องปรับอากาศแต่ระบบนี้ราคาติดตั้งแพง และต้องการพื้นที่สำหรับติดตั้งท่อมาก เพราะท่อหลายท่อ

(3) ระบบท่อลมวง (LOOP AIR DUCT SYSTEM)

ระบบท่อลมวง เป็นระบบที่มีท่อลมต่อโยงระหว่างท่อลมประธาน 2 ท่อเป็นระบบที่สามารถปรับสมดุลปริมาตรของอากาศที่ช่องทางออกที่ใกล้ปลายทางหรือการขาดอากาศเป็น ระบบที่นิยมใช้กันในโรงงาน และบ้านอยู่อาศัย แต่ระบบนี้ไม่ควรนำไปใช้ที่ภาวะความร้อนของเครื่องปรับอากาศต่างกัน อาทิทางด้านตะวันตก/ ตะวันออกของอาคารหรือทางด้านใต้/ เหนือของอาคาร

การปรับอากาศภายในโรงแรม

โรงแรมเป็นอาคารที่ประกอบด้วยอาคารปรับอากาศในหลายๆด้าน ซึ่งแต่ละส่วนจะมีเวลาของความต้องการใช้แตกต่างกันไป ได้แก่ บริเวณสาธารณะ เช่น ทางเข้าห้องโถง ห้องอาหาร ห้องประชุม ฯลฯ

สำหรับห้องพักแขกนั้น ระบบการปรับอากาศจะต้องเป็นแบบที่สามารถควบคุมภาวะอุณหภูมิและความชื้นตามความต้องการของแต่ละห้อง ดังนั้นแต่ละห้องจึงต้องมี FAN COIL UNIT แยกเป็นอิสระแต่ละห้องไป เพื่อจะปิดการทำงานเย็นได้เมื่อไม่มีแขกใช้ ห้องระบบนี้นิยมใช้กันและเหมาะสมที่สุดสำหรับห้องพักแขกในโรงแรมใหญ่ๆจึงเป็นระบบ CHILLED WATER SYSTEM ที่มีอุปกรณ์ควบคุมอุณหภูมิ หรือ THERMOSTAT ติดตั้งไว้สำหรับอุณหภูมิภายในห้อง โดยมักจะต่อเชื่อมกับสวิทช์ของพัดลมใน FAN COIL UNIT พัดลมที่ใช้กันโดยทั่วไปจะมีความเร็ว 3 จังหวะ

เครื่องปรับอากาศแบบ “แอร์หน้าต่าง” ก็สามารถใช้กับห้องรับแขกได้ เพราะสามารถ ปิด-เปิด ควบคุมได้โดยอิสระแต่ละห้อง แต่จะมีปัญหายุ่งยากในเรื่องการบำรุงรักษา เสี่ยงรบกวนอันเกิดจากเครื่อง ปัญหาความสวยงามของตัวอาคารและขีดจำกัดความสามารถของเครื่อง

สำหรับบริเวณสาธารณะ เช่น โถงลิโอบบี้ล็องจน์ ห้องอาหาร ห้องประชุม มีพื้นที่ใหญ่ๆมาก และเวลาใช้งานแตกต่างกันไป ควรแบ่งเขตตามความประสงค์ในการใช้ โดยหลักการก็ยังคงเป็น CHILLED WATER SYSTEM โดยแต่ละเขตมีเครื่องเป่าลมเย็นขนาดใหญ่

(3) ระบบแสงสว่าง

ระบบการให้แสงสว่างภายในโรงแรม

ความมุ่งหมายการส่องแสงสว่างเพื่อสามารถเห็นสิ่งของได้ง่ายหรือเห็นเด่นชัด การที่เรามองเห็นวัตถุนั้น เนื่องจากแสงสะท้อนจากวัตถุมาเข้าตาเรา การที่จะสะท้อนออกมาได้นั้นจะต้องมีแหล่งกำเนิดแสงสว่างออกไปยังวัตถุและสะท้อนเข้ามาสู่สายตาเรา การที่ตาจะเห็นชัดเจนเพียงใดขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของแสงสะท้อนเข้าตา จากการทดลองเมื่อเราค่อยๆเพิ่มแสงสว่างที่จะน้อยต่อจะได้ความจริงว่า

1. ความต้องการการส่องสว่างมองวัตถุชัด
2. เพื่อเพิ่มแสงสว่างมากขึ้น ตามความสามารถของการเห็นจะเป็นปฏิกิริยาโดยตรงต่อการเห็น
3. เมื่อเพิ่มต่อไปการเห็นเด่นชัดจะไม่เป็นปฏิกิริยากับการส่องสว่าง

ตารางแสงสว่างที่จำเป็นสำหรับการใช้งานในสถานที่ต่าง ๆ กัน หน่วยเป็นฟุตกำลังเทียน

ร้านอาหาร - คอฟฟี่ช็อป - ลิโอบบี้เล่าจน์		
โต๊ะเก็บเงิน	50	ฟุตกำลังเทียน
ห้องครัว	70	ฟุตกำลังเทียน
ห้องอื่นๆ	30	ฟุตกำลังเทียน

แสงและการให้แสง

การใช้แสงเป็นสิ่งสำคัญอีกอย่างหนึ่งในงานสถาปัตยกรรม และการตกแต่งภายใน โรงแรมแสงเป็นส่วนช่วยเน้นให้เห็นลักษณะรูปทรงของอาคาร เป็นส่วนช่วยสร้างบรรยากาศที่เชื้อเชิญ บริเวณทางเข้า และประโยชน์ของการให้แสงจะเป็นส่วนสำคัญเกี่ยวกับความปลอดภัย การรักษาความปลอดภัยและระบบการควบคุมต่างๆ แสงที่ใช้ในอาคารควรจะเป็นส่วนช่วยเน้นลักษณะของการตกแต่งภายในเป็นส่วนช่วยเน้นลักษณะของพื้นผิววัสดุ สร้างความรู้สึกให้เกิดความสูงลึก หรือทำให้การตกแต่งภายในเป็นส่วนช่วยเน้นลักษณะของพื้นผิววัสดุ สร้างความรู้สึกให้เกิดความสูงลึก หรือทำให้เกิดความรู้สึกว่าเล็กลง สร้างสรรค์ให้รูปแบบและพื้นผิววัสดุรวมทั้งสีให้มีคุณค่า

หลอดแสงชนิดต่างๆรวมทั้งแสงที่ใช้กับการตกแต่ง

- หลอดที่มีไส้ INCANDESCENT จะทำให้อุณหภูมิสูงขึ้น และจะให้แสงในโทนร้อน มีแสงค่อนข้างไปในทางแดง - เหลือง เหมาะที่จะใช้กับเล่าจน์ ร้านอาหาร และห้องนอน

- หลอด FLUORESCENT และหลอดไม่ใช้ไส้อื่นๆโดยเฉพาะหลอด FLUORESCENT มีประโยชน์มาก เนื่องจากมีอายุการใช้งานนานกว่า และมีแสงที่นุ่มนวลเหมือนแสงธรรมชาติ โดยมากใช้กับส่วนที่ต้องการทำงาน เช่น โต๊ะทำงาน ทางสัญจร ครัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- แสง INFRARED HEATING ใช้ในส่วนบริการต่างๆ ส่วนที่ต้องการใช้
อาหารและในบางครั้งอาจใช้ในห้องน้ำเพื่อสร้างความรู้สึกอบอุ่น

ชนิดของโคมและการกระจายแสง

1. DIRECT	แสงสว่างลงข้างล่าง	90 - 100 %	ส่องขึ้น	100 %
2. INDIRECT	แสงสว่างลงข้างล่าง	10 %	ส่องขึ้น	90 - 100 %
3. SEMI - DIRECT	แสงสว่างลงข้างล่าง	60 - 90 %	ส่องขึ้น	10 - 40 %
4. SEMI - INDIRECT	แสงสว่างลงข้างล่าง	10 - 40 %	ส่องขึ้น	80 - 90 %
5. GENERAL DIFFUSE	แสงสว่างลงข้างล่าง	40 - 60 %	ส่องขึ้น	40 - 60 %

LIGHTING METHOD วิธีการติดตั้งดวงโคม

1. การใช้ดวงโคมติดเพดาน (CELLING MOUNTED FITTING)
2. การดวงโคมห้อยลงมา (SUSPENDED OF PENDANT FITTING)
3. การใช้ดวงโคมติดผนัง (WALL BRACKETS)
4. การใช้ดวงโคมซ่อน (RECESSED FITTING)
5. การใช้ดวงโคมตั้งโต๊ะ (PORTABLE FITTING)

หลักในการให้แสงสว่างในส่วนต่างๆของโรงแรม

โรงแรมในเมืองใหญ่ จุดประสงค์ใหญ่ของผู้มาพักมักจะกลับถึงโรงแรมในตอนหัวค่ำ แสงควรจะใช้ในการเน้นทางเข้า เพื่อเป็นการนำสู่ภายในโรงแรม และยังเป็นส่วนเสริมความปลอดภัย การกำหนดความสว่างของดวงไฟภายในโรงแรมตาม ILLUMINATING ENGINEERING SOCIETY 195 % AND IES LIGHTING HANDBOOK 1972 ในหนังสือ TIMESAVER STANDARDS FOR ARCHITECTUREAL DESIGN DATA ได้กำหนดหลักการไว้ดังนี้

1. โถงทางเข้า

- ควรจะใช้ดวงไฟซึ่งให้ความสว่างสูง ทั้งนี้เพื่อทำให้เกิดความรู้สึกนุ่มนวลขึ้น และไม่ขัดลูกนัยน์ตา ระหว่างแสงสว่างภายในและแสงสว่างภายนอกอาคาร

- แสงที่ซ่อนในบริเวณภายในอาคารเหนือทางเข้า และม่านหน้าต่าง
- การซ่อนหลอดไฟใต้ CANOPY หรือบริเวณพนักงานขนสัมภาระ
- โคมไฟข้างถนนตลอดทางเข้าของโรงแรม

เพื่อให้สายตาสามารถปรับตัวได้กับแสง ความเข้มของแสงควรกำหนดให้เป็นระดับตั้งแต่ทางเข้าถึงส่วนห้องโถง ซึ่งความเข้มของแสงบริเวณนี้ควรประมาณ 200 LUX และเน้นส่วนของ RECEPTION COUNTER ความเข้มของแสงประมาณ 400 LUX สีของแสงที่ให้ความรู้สึก

โถง โถง กว้างขวาง ในส่วนทางเข้าเป็นส่วนสำคัญ แสงที่ให้สีเหลืองอ่อนให้ความรู้สึกอบอุ่น เป็นกันเอง และเชื่อเชื่อกว่าแสงสีขาวนวลที่เกิดจากหลอดไฟ

2. โถงต้อนรับ

ควรใช้ไฟฟ้าที่ให้แสงสว่างพอประมาณ โดยอาจให้แสงสว่างพิเศษในบางจุด ซึ่งมีความสำคัญหรือมีความต้องการพิเศษ เช่น ในส่วนดะโต๊ะทำงาน โทรศัพท์ ที่อ่านหนังสือ บอร์ดประกาศหรือโฆษณาของโรงแรม คู่มือร้านค้า สำหรับหลักการในการให้แสงไฟนั้นใช้ผลระหว่าง DIRECT และ INDIRECT LIGHT ส่วนที่เป็น INDIRECT LIGHT นั้นเพื่อที่จะให้แสงไฟส่องกระทบฝ้าเพดานแล้วสะท้อนกลับมา ทำให้เกิดความรู้สึกอบอุ่น และไม่ให้เกิดเงา

3. โถงนั่งเล่น (LOUNGE)

ควรจะเป็นแสงไฟซึ่งให้ความอบอุ่น ความสว่างของดวงไฟ โดยทั่วไปค่อนข้างต่ำ และมักจะใช้โคมไฟตั้งสำหรับอ่านหนังสือ

4. ส่วนทางเดิน (CORRIDOR)

แสงไฟในส่วนทางเดินควรจะเป็นแสงไฟที่ให้ความรู้สึกบรรยากาศน่าประทับใจ และสงบเงียบ แสงสว่างที่กำหนดจะต้องเพียงพอที่จะเห็นเลขห้องและใส่กุญแจได้ง่าย สำหรับระยะในการติดตั้งดวงไฟที่เหมาะสมให้คิดระยะห่างเป็น 2 เท่า ของความสูงระหว่างพื้นถึงเพดานทางเดิน และถ้าหากเป็นไปได้สวิตช์ไฟควรอยู่ใกล้กันกับประตูห้องพักแขก เพื่อที่จะติดตั้งไฟฉุกเฉินประจำทางเดินในแต่ละชั้น

5. ห้องน้ำ

การให้แสงสว่างในส่วนนี้ ความเข้มของแสงต้องมากพอ และมีความสว่างพอในการทำความสะอาดห้องน้ำ และติดตั้งหลอดไฟในตำแหน่งเหนืออ่างล้างหน้า และกระจกเงาใต้ฝ้าเพดาน ความเข้มของแสงสว่างควรมากกว่า 200 LUX และในบริเวณทางเข้าซึ่งติดกับทางสัญจรความเข้มของแสงควรลดลงเล็กน้อย เพื่อสายตาสามารถปรับตัวได้

6. ไฟฉุกเฉิน

การให้แสงในกรณีฉุกเฉินมักจะติดตั้งไว้ประมาณ 20 % ความเข้มของแสงสว่างประมาณ 100 LUX ในตอนกลางวัน เพื่อลดความแตกต่างของแสงที่มากเกินไประหว่างภายนอกอาคารกับภายในอาคาร และจะลดแสงประมาณครึ่งหนึ่งในตอนกลางคืน

7. ห้องพัก

การให้แสงในด้านหัวเตียงซึ่งเป็นเตียงแฝด ซึ่งอยู่ระหว่างกลางเตียงทั้งสอง หรือใช้เป็นโคมไฟตั้งโต๊ะข้างเตียง และควรมีสวิตช์ที่สามารถเอ้าเปิด - ปิด ได้โดยไม่ต้องลุกจากที่นอน ความเข้มของแสงประมาณ 800 LUX โดยมีสวิตช์ที่บริเวณทางเข้าห้องแต่งตัว มักจะติดตั้งเหนือกระจก

8. ภัตตาคารและคอฟฟี่ช็อป

การใช้แสงสว่างในภัตตาคารเป็นส่วนสำคัญมาก เนื่องจาก แสงสามารถสร้างบรรยากาศ โดยปกติในภัตตาคารมักจะใช้แสงจากหลอด INCANDESCENT มากกว่าแสง

จากหลอด FLUORESCENT แต่จากหลอด FLUORESCENT เหมาะที่จะใช้เป็นแสง พื้น ในคอฟฟี่ช็อปแต่โดยมากมักจะใช้แสงที่มักจะใช้แสงที่มีโทนสีค่อนข้างไปทางแดง โดยเฉพาะใน บริเวณเคาน์เตอร์ภายใน ภัตตาคารจะใช้แสงหลายชนิดปะปนกัน แล้วแต่ลักษณะการออกแบบ และประโยชน์ใช้สอย แสง BACK GROUND ควรติดตั้งกับฝ้าเพดานแสงเฉพาะจุด

การติดตั้งวงจรไฟฟ้าแบบต่างๆ เช่น การติดตั้งระบบไฟที่สามารถปรับแสงให้สว่าง ขึ้น หรืออ่อนลงเป็นสิ่งที่ควรจะได้รับพิจารณา ความสว่างของแสง BACK GROUND มักจะใช้ ประมาณ 100 LUX และเพิ่มแสงเฉพาะ เช่น เหนือโต๊ะอาหาร เหนือเคาน์เตอร์

9. ครัว การให้แสงสำหรับห้องครัวสมัยปัจจุบันนั้น มักจะมีปัญหาซึ่งไม่อาจจะ แก้ไขได้นั้น คือ การสะท้อนแสงของวัตถุ เช่น สแตนเลสสตีล สำหรับชนิดของดวงไฟฟ้าที่อาจ จะใช้ไฟ นอกจากนั้นยังมีบางส่วนในห้องครัวที่ต้องการใช้ไฟเป็นพิเศษ เช่น บริเวณล้างถ้วยชาม

10. BALLROOM & CONVENTION HALL ต้องการแสงสว่างทั่วไปโดยปกติจะใช้ หลอด FLUORESCENT หรือ INCANDESCENT ที่สามารถปรับแสงให้สว่างหรือสลัวลงได้ และสามารถปรับแสงที่เวทีเด่นรำด้วย เช่น SPOTLIGHT, COLOURS, LENSE & RETATIONAL

(4) ระบบเสียง

เสียงเป็นพลังงาน ไม่สามารถผ่านสุญญากาศได้ ต้องผ่านตัวกลางทั้งอากาศ ของ เหลวและของแข็ง

หลักการจัดระบบเสียงในห้อง

การออกแบบเพื่อให้มีระบบเสียงที่ดีต้องคำนึงถึงการสะท้อนของเสียง การดูดกลืน เสียงและการกระจายของเสียง ทั้งนี้มีความเกี่ยวข้องกับ

1. การเลือกใช้วัสดุ
2. การออกแบบรูปร่างของห้อง
3. การจัดเครื่องเรือน

การดูดเสียง

พลังงานของเสียงประกอบด้วย AIR PRESSURE ซึ่งเกิดจากการไหวตัวของ มัชฌิมในรูปและขนาดที่คลื่นเสียงที่ประสาทหูรับได้

PREFABRICATED ACOUSTICAL UNITS

แบ่งออกเป็น 4 ประเภท คือ

(1) เป็นแผ่นสำเร็จรูป รูปทรงแปดเหลี่ยม หรือผิวหน้าขรุขระ แบ่งเป็น

- ALL MATERIAL UNIT เป็นเม็ดเล็กๆและใช้ PORTLAND CEMENT เป็น ตัวยึด

- ALL MATERIAL UNIT เป็นเม็ดเล็กๆและใช้ยิปซัม หรือ LIMES เป็นตัวยึด

- MINERAL หรือใช้ไม้อ่อนๆผสมกับ MINERAR BINDER ซึ่งไม่ติดไฟ เช่น แผ่น SOFTIONS

(2) เป็นแผ่นสำเร็จรูปที่เจาะรูพรุนด้วยเครื่องจักร และมีรูเป็น PATTERN มีระเบียบ แบ่งเป็น

- เป็นแผ่นที่มีผิวหนาแข็งและแกร่ง เจาะรูพรุน ใช้สำหรับเป็นแผ่นปิดหน้าหรือเป็นตัวยึด ใช้วัสดุดูดเสียงที่อ่อนนุ่ม

- เป็นแผ่นวัสดุที่มีผิวหน้าอ่อนนุ่มกว่าแบบแรก และเจาะรูพรุนสามารถที่จะทาสีได้ โดยไม่ทำให้คุณสมบัติดูดเสียงลดลง

- เป็นวัสดุแบบเดียวกับแบบที่สอง แต่เจาะให้ทะลุเป็นทางบาง หรือทำเป็นร่องซึ่งสามารถดูดเสียงได้ดี

(3) เป็นแผ่นผิวหน้าเป็นใย (FISSURED SURFACE) อาจทำได้จากวัสดุหลายชนิด เช่น จาก MINERAL UNIT เป็นเม็ดหรือพวก CORK มีคุณสมบัติดูดเสียง วัสดุชนิดนี้มีผิวหน้าหยาบ เป็นหลุมเป็นบ่อมาก

(4) เป็นแผ่นผิวหน้าเป็นใย (TOLTED FIBER SURFACE) แบ่งเป็น

- เป็นแผ่นทำด้วยใยไม้บางๆ เช่น ซีกบผสมกับ MINERAL BINDER ผิวหน้ามีทั้งเรียบปานกลางและหยาบ

- ทำด้วย MINERAL FIBERS นำมาอัดขึ้นรูป ซึ่งทำเช่นเดียวกับพวก ACOUSTIC PLASTIC AND SPRAYED ON METEERIAL คุณสมบัติขึ้นอยู่กับที่ใช้ความหนาเสียงรบกวน(NOISE)

คือ เสียงที่ดังเกิน 100 เดซิเบลขึ้นไป เป็นเสียงที่เราไม่ต้องการ เสียงรบกวนทำให้ประสิทธิภาพในการทำงานลด ทำให้ประสาทหูเสื่อมลงอาจทำให้เป็นผลเสียทางอารมณ์ ทำให้เป็นโรคเส้นประสาทได้

(5) ระบบป้องกันอัคคีภัย

ใช้ระบบ PRESIGNAL NON - CODE เป็นไปตามมาตรฐาน โดยการทำงานของระบบ จะสรุปได้โดยย่อดังนี้ คือ

(1) แผงควบคุมจะมี GRAPHIC ANNUNCIATOR เพื่อแสดงตำแหน่งต่างๆในโรงงานที่สัญญาณแจ้งจุดเกิดเพลิงไหม้ทำงาน จะถ่วงเวลาช่วงหนึ่งสำหรับผู้ควบคุมตรวจสอบได้แน่ใจว่าเกิดเพลิงไหม้จริงหรือไม่ ถ้าเกิดเพลิงไหม้จริงก็สามารถกดสวิตซ์ให้กระดิ่งเตือนภัยทำงาน โดยมี 2 จังหวะ คือ

ขั้นแรก กระดิ่งจะดังบริเวณใกล้เคียงที่เสี่ยงต่อการเกิดอันตราย เพื่อมิให้ผู้คนในบริเวณอื่นแตกตื่น

ขั้นที่สอง เมื่อเกิดเพลิงไหม้รุนแรงยากแก่การควบคุมแล้ว ก็สามารถให้กระดิ่งดังทั่วบริเวณ

(2) แผนควบคุมที่ระบบสื่อสาร ติดต่อด่วนวาระระหว่างผู้ควบคุมในห้องควบคุมกับพนักงานดับเพลิง โดยพนักงานดับเพลิงสามารถพกเครื่องรับโทรศัพท์ติดตัว และนำไปเสียบเข้ากับเต้ารับโทรศัพท์ของระบบสัญญาณแจ้งเหตุเพลิงไหม้ และพูดติดต่อกับผู้ควบคุม เพื่อสั่งงานให้ดำเนินการดับเพลิงได้อย่างมีประสิทธิภาพ

(3) ที่แผนควบคุมจะมีไฟสัญญาณแจ้งข้อขัดข้องของวงจร แจ้งสัญญาณแต่ละวงจร เช่น สายบางช่วงของวงจรหลุดหรือชำรุด นอกจากนี้ยังมีไฟสัญญาณแจ้งข้อขัดข้องเนื่องจากกระแสสลับจากการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคหรือไฟฟ้ากระแสตรงจากแบตเตอรี่

(4) มีตัวแจ้งสัญญาณ แบ่งออกเป็น 3 ชนิด คือ

- HEAT DETECTOR จะทำงานโดยอัตโนมัติ เพื่ออุณหภูมิบริเวณนั้นสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว หรือสูงขึ้นถึงจุดกำหนด โดยจะติดตั้งในส่วนของห้องพักแขกและบริเวณทั่วไป
- SMOKE DETECTOR ซึ่งจะทำงานโดยอัตโนมัติเมื่อเกิดควันในบริเวณนั้น โดยจะติดตั้งในห้องที่สำคัญๆ เช่น ห้องควบคุม เป็นต้น
- MANUAL STATION ทำงานเมื่อคนที่เห็นเหตุเพลิงไหม้ กดหรือดึงเพื่อส่งสัญญาณไปสู่ห้องควบคุม ติดตั้งบริเวณหนีไฟหรือทางออก

(6) ระบบคอมพิวเตอร์

ปัจจุบันโรงแรมได้นำระบบคอมพิวเตอร์มาใช้กับงานด้านต่างๆ มากมาย เช่น

- งานแผนกรับจองห้องพัก
- งานบัญชีของแผนกงานส่วนหน้า
- งานข่าวสารข้อมูล
- งานบันทึกและคำนวณค่าโทรศัพท์
- งานจัดซื้ออาหารและเครื่องดื่ม
- งานคำนวณต่างๆ
- งานบริการห้องพัก
- งานดูแลตู้เย็น ฯลฯ

1. การใช้คอมพิวเตอร์ในการจัดการงานรับจองห้องพัก

การบริหารงานรับจองห้องพัก คือการดูแลการรับจองห้องพักของแผนกรับจองห้องพักและงานจัดสรรห้องพักของแผนกงานส่วนหน้า

เมื่อนำคอมพิวเตอร์มาใช้ก็จะทำให้สามารถรู้สภาพการสั่งจองห้องพักในแต่ละวันได้ทันที เช่น รู้ว่าแขกที่จองห้องไว้จะมาถึงวันไหน ห้องเดี่ยวห้องใดที่จะให้แขกเข้าพักได้ ห้องเดี่ยวราคาคืนละ 2,000 บาทยังว่างอยู่ที่ห้อง ห้องเดี่ยวราคา 2,700 บาทยังว่างอยู่ที่ห้อง ข้อมูลเหล่านี้

นี้จะแสดงให้เห็นบนจอภาพทันทีที่ต้องการ นอกจากนี้แล้วยังสามารถรู้ล่วงหน้าว่าวันไหนแขกจะคืนห้องจำนวนกี่ห้อง

2. การใช้คอมพิวเตอร์ในงานบัญชีของแผนกงานส่วนหน้า

เจ้าหน้าที่ประจำห้องอาหาร บาร์ และคอฟฟี่ช็อป ฯลฯ เพียงแต่กดปุ่มส่งข้อมูลมายังคอมพิวเตอร์ที่แผนกงานส่วนหน้า ค่าอาหาร ราคาเครื่องดื่มต่างๆ ที่แขกสั่งแต่ละครั้งก็จะถูกบันทึกไว้ พอถึงเวลาเคลียร์บัญชีคอมพิวเตอร์ก็จะแสดงรายการค่าใช้จ่ายของแขกแต่ละคนได้ทันที ทำให้เคลียร์บัญชีได้อย่างรวดเร็ว และยังสามารถนำมาใช้ในการบันทึกข้อมูลรายรับของห้องอาหาร บาร์หรือแผนกอื่นๆแต่ละวัน รวมทั้งยังช่วยวิเคราะห์เปรียบเทียบยอดรายได้เทียบกับปีที่ผ่านมา ฯลฯ

3. การใช้คอมพิวเตอร์ในงานบริหารห้องพัก

แคนเตอร์ส่วนหน้าจะสามารถรู้ได้ทันทีว่าห้องพักใดว่าง ห้องพักใดกำลังทำความสะอาดซ่อมแซม ห้องพักใดมีแขกเข้าพักแล้ว ฯลฯ โดยอาศัยพนักงานบริการห้องพักและเจ้าหน้าที่ฝ่ายห้องพักส่งข้อมูลเข้าคอมพิวเตอร์ แคนเตอร์ส่วนหน้าก็จะสามารถเข้าใจสภาพของห้องพักทั้งหมดได้อย่างชัดเจน

2.1.5 นโยบายและแผนพัฒนาการท่องเที่ยวที่มีผลต่อโครงการ

แผนพัฒนาการท่องเที่ยว ฉบับที่ 7 (2535-2539)

นโยบาย

จะมุ่งเน้นการมีส่วนร่วมของภาครัฐบาล เอกชนและประชาชนโดยใช้ประโยชน์จากโอกาสและศักยภาพในการพัฒนา เพื่อให้อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวยังคงเป็นกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่มีบทบาทสนับสนุนวัตถุประสงค์หลักในการรักษาอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ ส่วนรวมให้อยู่ในระดับที่เหมาะสม การกระจายรายได้ การกระจายความเจริญทางเศรษฐกิจไปในภูมิภาคและชนบทที่ดียิ่งขึ้น นโยบายการท่องเที่ยวจึงได้กำหนดไว้ดังนี้

- (ก) ส่งเสริมให้นักท่องเที่ยวระหว่างประเทศเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยเพิ่มขึ้นและส่งเสริมให้คนไทยเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศกว้างขวางขึ้น
- (ข) อนุรักษ์ฟื้นฟูและพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยว และสิ่งแวดล้อม
- (ค) ดำเนินการให้ประเทศไทย เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้
- (ง) พัฒนาและยกระดับกำลังคนด้านการท่องเที่ยวทั้งในเชิงคุณภาพและปริมาณ
- (จ) สร้างจิตสำนึกและให้ความรู้แก่ประชาชน

วัตถุประสงค์

- (ก) เพื่อรักษาอัตราการขยายตัวของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไว้ในระดับสูง
- (ข) เพื่อก่อให้เกิดความร่วมมือในการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และพัฒนาทรัพยากร การท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อม
- (ค) เพื่อพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยว และสิ่งแวดล้อม
- (ง) เพื่อสนองนโยบายของรัฐ
- (จ) เพื่อให้อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว สามารถรองรับแรงงานเพิ่มมากขึ้นรวมทั้งสามารถพัฒนากำลังคนทุกระดับ

เป้าหมาย

- (ก) เป้าหมายด้านการขยายตัวของจำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้จากการท่องเที่ยว
 1. ทำรายได้เป็นเงินตราต่างประเทศให้ขยายตัวโดย
 - เพิ่มระยะเวลาพักนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศ
 - เพิ่มค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อวันต่อคนของนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศ
 2. เพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวประเทศเป็น 7 ล้านคน ในปี พ.ศ. 2539
 3. เพิ่มจำนวนชาวไทยให้เดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศเป็น 40 ล้าน

คน ในปี 2539

- (ข) เป้าหมายด้านอนุรักษ์และฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยว
ดำเนินการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่มีศักยภาพและความพร้อม ทางด้านการท่องเที่ยว รวมทั้งในพื้นที่มีปัญหาและมีสภาพเสื่อมโทรม
- (ค) เป้าหมายด้านการจ้างงานและพัฒนากำลังคนในสาขาการท่องเที่ยว
1. ในการจ้างงานโดยตรงในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวขยายตัวเฉลี่ยประมาณร้อยละ 11 ต่อปี
 2. เพิ่มการผลิตกำลังคนที่มีคุณภาพทุกระดับในทุกสาขาธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

แนวทางและมาตรการหลักในการพัฒนาการท่องเที่ยว

- ก. การรักษาอัตราการขยายตัวของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในระดับสูง มีมาตรการดังนี้
1. ร่วมมือกับกลุ่มประเทศอาเซียน
 2. กำหนดแนวทางสนับสนุนให้ไทย เป็นประตูทางออกสู่การพัฒนาวงจรการท่องเที่ยวในกลุ่มประเทศอินโดจีน ประเทศเพื่อนบ้านและประเทศจีนตอนใต้
 3. สนับสนุนการดำเนินงานของภาคเอกชน ในการพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวประเภทใหม่ๆ
 4. ร่วมมือและสนับสนุนการส่งเสริมการตลาดของหน่วยงานภาครัฐ และธุรกิจการท่องเที่ยวสาขาต่างๆระดับท้องถิ่น
 5. สนับสนุนให้ธุรกิจการท่องเที่ยวภาคเอกชนจัดรายการนำเที่ยว และบริการทางการท่องเที่ยวที่มีลักษณะแปลกใหม่
- ข. การพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อมโดยเน้นการอนุรักษ์และฟื้นฟู
1. รณรงค์เผยแพร่ให้ความรู้ความเข้าใจแก่ประชาชนทุกกลุ่มอาชีพ
 2. สนับสนุนให้องค์กรและประชาชนทุกกลุ่มอาชีพในระดับท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วม
 3. สนับสนุนให้มีการจัดแผนพัฒนาการท่องเที่ยว และอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยวในระดับจังหวัดและดำเนินงานตามแผน
 4. ประสานแผนงาน และโครงการเพิ่มประสิทธิภาพการบริการด้านสาธารณูปโภคสาธารณูปการ
 5. ประสานการพิจารณานำกลไกของกฎหมายมาใช้ในการจัดระเบียบ
 6. ให้มีกลไกการบริหารการพัฒนาและอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยวเฉพาะพื้นที่
 7. ออกพระราชกฤษฎีกากำหนด แต่พื้นที่แหล่งท่องเที่ยวให้เป็นแหล่งอนุรักษ์

- ค. การกระจายรายได้ และสร้างงานออกสู่ภูมิภาคมากขึ้น มีมาตรการดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. พิจารณาและประสานแผนงาน เพื่อรองรับการกระจายการเดินทางท่องเที่ยวจาก ส่วนกลาง

2. สนับสนุนให้มีการฝึกทักษะและเพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับอุตสาหกรรมบริการทางการท่องเที่ยว

ง. การพัฒนากำลังคนที่เป็นคนไทย มีมาตรการดังนี้

1. เพิ่มการสนับสนุนและประสานงานให้มีการขยายการผลิตกำลังคน

2. สนับสนุนภาคเอกชนเข้ามามีบทบาทในทางการลงทุนการผลิตและฝึกอบรมกำลังคนในระดับต่างๆ

การวิเคราะห์สรุปผลของแผนพัฒนาการท่องเที่ยวฯ ฉบับที่ 7 ที่จะมีส่วนต่อโครงการ

1. โรงแรมราชพฤกษ์ แกรนด์ โฮเทล สร้างขึ้นในเมืองย่านศูนย์กลางของธุรกิจและสถานที่ท่องเที่ยวของจังหวัดนครราชสีมา เพื่อรองรับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวที่กำลังขยายตัวขึ้น นับได้ว่าเป็นการสนองต่อนโยบายและวัตถุประสงค์หลักของแผนฯ ในการเน้นให้เอกชนเข้ามามีส่วนร่วม

2. โรงแรมราชพฤกษ์ แกรนด์ โฮเทล ตั้งอยู่ในจังหวัดนครราชสีมา ซึ่งเป็นจังหวัดที่สำคัญ มีพื้นที่และประชากรมาก จึงช่วยให้มีการกระจายรายได้และความเจริญทางด้านเศรษฐกิจไปในส่วนภูมิภาค ตามนโยบายของแผนฯ

3. โรงแรมราชพฤกษ์ แกรนด์ โฮเทล จัดเป็นโรงแรมชั้นหนึ่งที่มีขนาดกลาง จึงสามารถรองรับแรงงานได้เพิ่มมากขึ้นและช่วยพัฒนากำลังคนไทยในด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวตามวัตถุประสงค์ของแผนฯ

4. โรงแรมราชพฤกษ์ แกรนด์ โฮเทล มีวัตถุประสงค์ที่จะให้เป็นโรงแรมที่มีรูปแบบทันสมัย โดดเด่นและการสื่อถึงวัฒนธรรมของท้องถิ่นในลักษณะที่พิเศษแตกต่างไปจากเดิม ในการเพิ่มจุดดึงดูดความสนใจ ทำให้มีส่วนในการเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวและเพิ่มระยะเวลาเข้าพัก และทำให้เกิดความร่วมมือในการอนุรักษ์ ฟื้นฟูและพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อม

สรุป

โรงแรมราชพฤกษ์ แกรนด์ โฮเทล เป็นโรงแรมที่รองรับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ซึ่งจะช่วยให้มีการกระจายรายได้ ความเจริญมาสู่ภูมิภาค สามารถช่วยให้คนไทยมีงานทำมากขึ้นและพัฒนากำลังคนในด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ช่วยให้เพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวและระยะเวลาเข้าพักและอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่น ซึ่งตรงตามนโยบาย เป้าหมาย และแนวทางของแผนฯ

2.2 การศึกษาข้อมูลโครงการเปรียบเทียบ

2.2.1 โรงแรมสีมาธานี เซอรادتัน

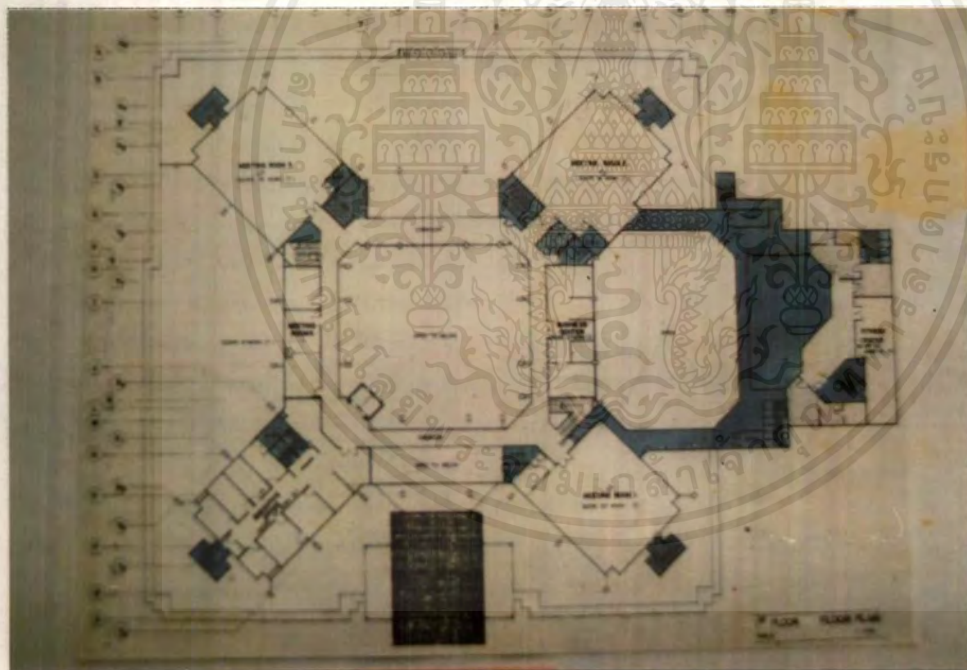
เป็นโรงแรมในเขตเมือง ระดับ 5 ดาว

สถานที่ตั้ง

โรงแรมสีมาธานี ก่อตั้งขึ้นบนพื้นที่ 10 ไร่ ติดถนนมิตรภาพ อำเภอเมือง จังหวัด นครราชสีมา

รูปแบบและลักษณะของอาคาร

เป็นลักษณะอาคารแบบ LOW RISE BUILDING เป็นอาคารแนวราบเหมือนกับ บ้านหลังใหญ่ การออกแบบไม่ได้เน้นให้เป็นโรงแรมทันสมัยที่มีความสูงมาก แต่ต้องการให้มีความ รู้สึกใกล้ชิดเป็นกันเอง มีความเรียบง่ายและสืบสานเอกลักษณ์ของศิลปวัฒนธรรม ในภาคอีสานมารวมไว้

ภาพที่ 2.36 แสดงแผนผังของอาคารชั้นที่ 1

โครงสร้าง

เป็นการนำศิลปะสมัยใหม่ผสมผสานเข้ากับศิลปะของขอมโบราณ เป็นอาคาร 5 ชั้น บางส่วนใช้การก่อพื้นฐานด้วยหินทราย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.37 แสดงลักษณะทางสถาปัตยกรรมภายนอกของอาคาร
โรงแรมสีมาราณี เซอรรัตน์

ลักษณะการตกแต่งภายใน

ได้รับอิทธิพลจากอารยธรรมของภาคอีสาน มาประกอบเข้าเป็นเนื้อเรื่องเดียวกัน จุดมุ่งหมายสำคัญคือ ให้สีมาราณีเป็นตัวแทนของภาคอีสาน โดยได้วาง CONCEPT โดยนำเอา ศิลปวัฒนธรรมของภาคอีสานมาผสมผสานเข้ากับรูปแบบของอาคารและการตกแต่งภายใน ให้เป็น สื่อกลางที่ถ่ายทอดเรื่อง

- ลีอบบี้ โถงโล่ง มีขนาดใหญ่ สูงโอ้อ่า รับแสงธรรมชาติได้ดี มีการตกแต่ง ด้วยต้นไม้ประดิษฐ์ขนาดใหญ่ รวมทั้งน้ำตกสร้างความเป็นธรรมชาติ ภายในบริเวณลีอบบี้มีทับ หลัง จำลองและพญานาค ซึ่งเป็นศิลปะขอม พรหมใช้การทอมือ โดยทอลายให้รับกับสदनกลาส ซึ่งอยู่ด้านบน เป็นการจำลองลายผ้าขิดของภาคอีสานมาใช้ในบริเวณลีอบบี้และลิฟท์

ภาพที่ 2.38 แสดงบรรยากาศภายในส่วนล็อบบี้

ภาพที่ 2.39 แสดงการตกแต่งเคาน์เตอร์ส่วนหน้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- บันไดทางขึ้น มีใบเสมาประกอบการตกแต่ง รวมถึงนายทวารประดู่ยืนอยู่บริเวณทางเข้าและลิฟท์
- สีอาคารภายนอกใช้สีขาวและหลังคาสีน้ำเงิน
- ส่วนประดับตกแต่งใช้หินทราย รูปปั้นต่างๆ การใช้สีของหินทราย

ภาพที่ 2.40 แสดงการตกแต่งหน้าลิฟท์ทางขึ้น

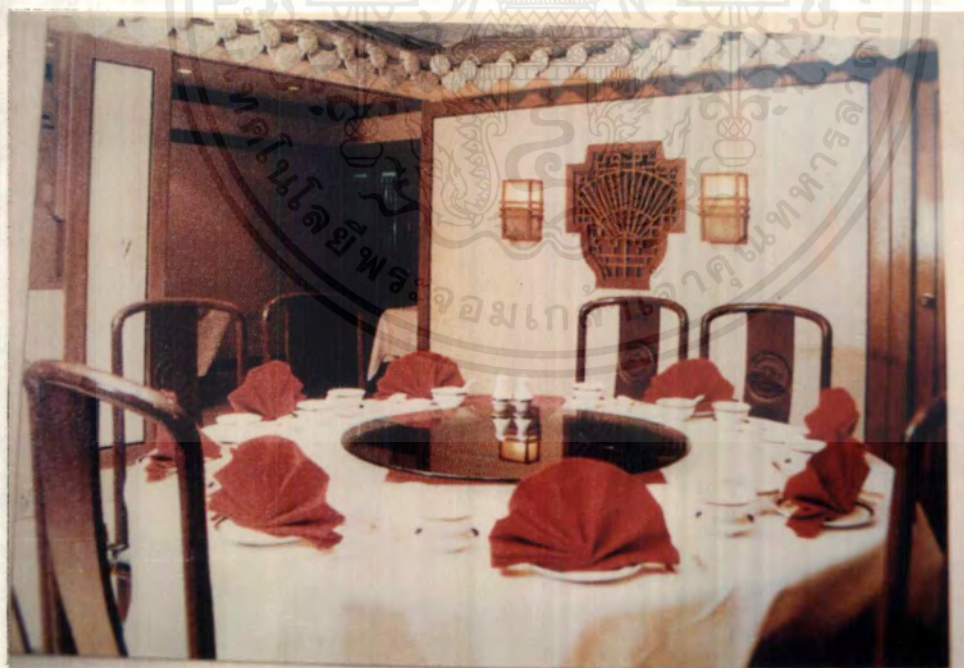

ภาพที่ 2.41 แสดงบรรยากาศภายในสิมาคอฟฟี่ช็อป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.42 แสดงบรรยากาศภายในห้องประชุมของโรงแรมสยามธานี เซอวาทัน

ภาพที่ 2.43 แสดงบรรยากาศภายในภัตตาคารจินแมนดาริน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.44 แสดงบรรยากาศภายในห้องพักของโรงแรมสีมาธานี เซอรادتัน

พื้นที่ใช้สอย

มีห้องพักประมาณ 137 ห้อง และมีโครงการสร้างห้องพักเพิ่มขึ้นอีก 130 ห้อง คือฟฟี่ซีออฟ จุคนได้ 500 คน ห้องประชุม 6 ห้อง ปรับเปลี่ยนเป็นห้องจัดเลี้ยงได้ ห้องอาหาร จีน ผับ ห้องอาหารกลางแจ้ง ศูนย์ออกกำลังกาย สระว่ายน้ำ ซ็อบปิ้งอาเขต บิสซิเนสเซ็นเตอร์ ระบบความปลอดภัย

มียามรักษาความปลอดภัยประจำที่ม้อมยามประตูทางเข้าออกตลอด 24 ชม. และจุดสำคัญ ตันในของอาคาร

สรุป การศึกษารูปแบบในการตกแต่งภายใน

เป็นการตกแต่งในลักษณะที่มีความทันสมัยและเป็นสากล โดยนำเอาศิลปะวัฒนธรรมของภาคอีสานมาผสมผสานเข้ากับรูปแบบของอาคารและการตกแต่งภายใน ให้เป็นสื่อกลางที่ถ่ายทอดเรื่อง ซึ่งการนำเอาศิลปะวัฒนธรรมอีสานมาใช้นั้นมีหลายลักษณะคือ

- การจำลองแบบเหมือนจริง
- การตัดทอนรายละเอียดบางส่วน
- การนำลวดลายมาใช้โดยเปลี่ยนวัสดุ
- การนำบรรยากาศของสีหินทรายมาใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.2. โรงแรมสุโขทัย

เป็นโรงแรมที่อยู่ใจกลางเมือง ในระดับ 5 ดาว มีบรรยากาศที่ร่มรื่น

สถานที่ตั้งของโรงแรม

โรงแรมสุโขทัย ตั้งอยู่ริมถนนสาทรใต้ อยู่ติดกับ YWCA ทางเข้าจากถนนสาทร เป็นทางยาวมีสะพานข้ามถนนทางเข้า และมีการติดตั้งโคมไฟส่องจากพื้นหญ้าเป็นระยะๆตลอดทางเข้า

รูปแบบและลักษณะของอาคาร

เป็นกลุ่มอาคารตั้งแต่ BLOCK A ถึง BLOCK H โดยแยกออกเป็นชั้นที่ต่างระดับกัน ดังนี้ อาคาร A, B เป็นอาคารสูง 4 ชั้น อาคาร C เป็นอาคารสูง 5 ชั้น อาคาร D เป็นอาคารสูง 9 ชั้น อาคาร E เป็นอาคารสูง 4 ชั้น อาคาร F เป็นอาคารสูงชั้นเดียว ชั้นใต้ดินเป็นที่จอดรถและห้องเครื่อง ลักษณะของอาคารเป็น CLASSIC เรียบง่าย เนื่องจากชื่อโรงแรมได้ตั้งขึ้นเป็นชื่อสุโขทัย จึงได้ออกแบบให้มีเสาเรียงราย มีทั้งเสาจริงและเสาหลอก โดยเฉพาะในส่วนของ LOBBY เสาเป็นแถวแนวยาวเพื่อให้เกิดภาพ PERSPECTIVE ดูคล้ายกับเสาศิลาแลงที่สลักหักพังในเมืองเก่าของสุโขทัย รวมทั้งสัญลักษณ์เจดีย์ 5 องค์กลางน้ำ

ส่วนอาคาร G เป็นอาคาร 7 ชั้น ชั้นใต้ดินเป็นศูนย์สุขภาพประกอบด้วยห้อง AEROBIC DANCE ห้อง SQUASH COURT ห้อง MASSAGE และเสริมสวย ส่วนอื่นๆเป็นที่จอดรถเพิ่มเติมจากที่จอดรถเดิม ชั้นบนเป็น ALL SUITE ทั้งหมด

อาคาร H เป็นอาคารทรงไทย 1 ชั้น ออกแบบเป็นทรงไทยเพราะเป็นห้องอาหารไทย ชื่อว่า "ศิลาตล" มีห้องอาหารส่วนในเป็นห้องปรับอากาศและส่วนนอกเป็นระเบียงยื่นลงไปบนสระน้ำที่ขุดขึ้น

พื้นที่ใช้สอย

พื้นที่ใช้สอยรวมทั้งหมดประมาณ 35000 ตารางเมตร เป็นห้องพัก 222 ห้อง BALL ROOM จุได้ 350 คน ห้อง COFFEE SHOP จุได้ 60 ที่นั่ง และมีห้อง PREMIER - RESTAURANT จุได้ 60 ที่นั่งและมีห้อง PRIVATE ROOM จุคนได้ 16 ที่นั่ง อาคารจอดรถชั้นใต้ดินและบนพื้นจอดได้รวมประมาณ 306 คัน

ลักษณะโครงสร้าง

เป็นคอนกรีตเสริมเหล็ก ผนังโดยทั่วไปก่ออิฐฉาบปูนหนา 15 ซม. ฉาบปูนเรียบ ทาสี หลังคาปูกระเบื้องหางมลิสีเขียว โครง TRUSS หลังคาเป็น ค.ส.ล. แปเป็นเหล็กตัวยู

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

BLOCK 01, 02, 03

BLOCK F

BLOCK A1, A2

BLOCK B2, B1

BLOCK D

ภาพที่ 2.45 แสดงแผนผังของอาคารโรงแรมสุโขทัย

ลักษณะการตกแต่งภายใน

ลักษณะการตกแต่งภายในของส่วนต่างๆ ได้นำศิลปะสุโขทัยมาใช้ โดยสื่อในรูปแบบที่เป็นสากลและใช้วัสดุที่ทันสมัย บรรยากาศโดยรวมจะมีความต่อเนื่องกันในทุกส่วน โดยเน้นจุดสนใจของแต่ละส่วนด้วย สิ่งประดับที่เลียนแบบมาจากศิลปะสุโขทัย เช่น ลวดลายแกะสลัก ชุมประติมากรรม เป็นต้น

รูปแบบของเฟอร์นิเจอร์จะอยู่ในรูปแบบเดียวกันในทุกส่วน โดยเปลี่ยนวัสดุที่ผ้าบุหรือเปลี่ยนแปลงรูปแบบเพียงเล็กน้อย

ภาพที่ 2.46 แสดงลักษณะทางสถาปัตยกรรมของตัวอาคารโรงแรมสุโขทัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.47 แสดงบริเวณเคาน์เตอร์บริการส่วนหน้า

ภาพที่ 2.47 แสดงสเปซบริเวณทางเดินไปยังห้องพัก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

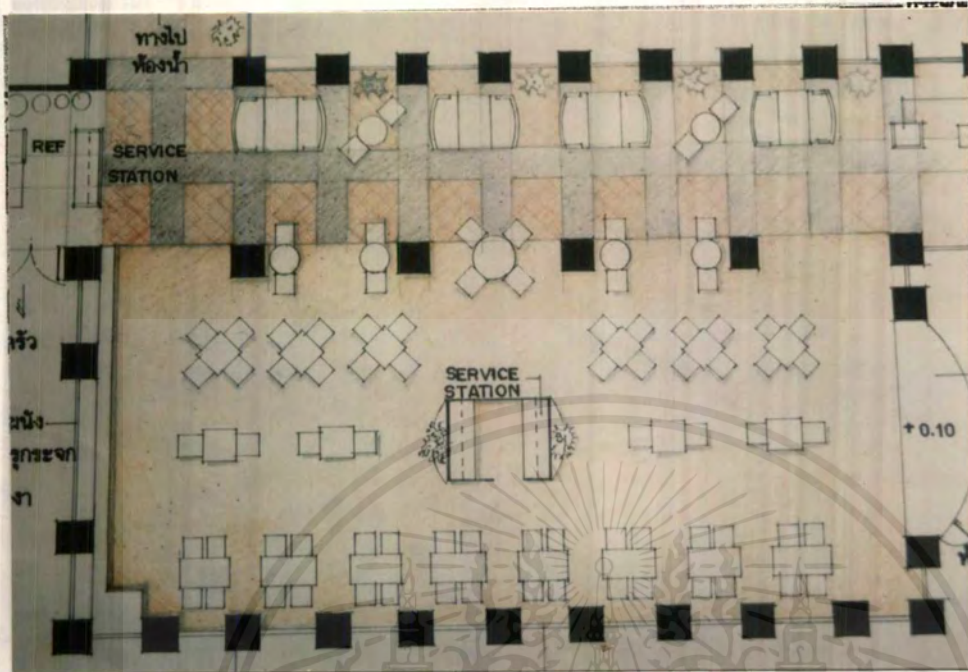

ภาพที่ 2.48 แสดงบรรยากาศภายในส่วนล็อบบี้เลี้ยงของโรงแรมสุโขทัย

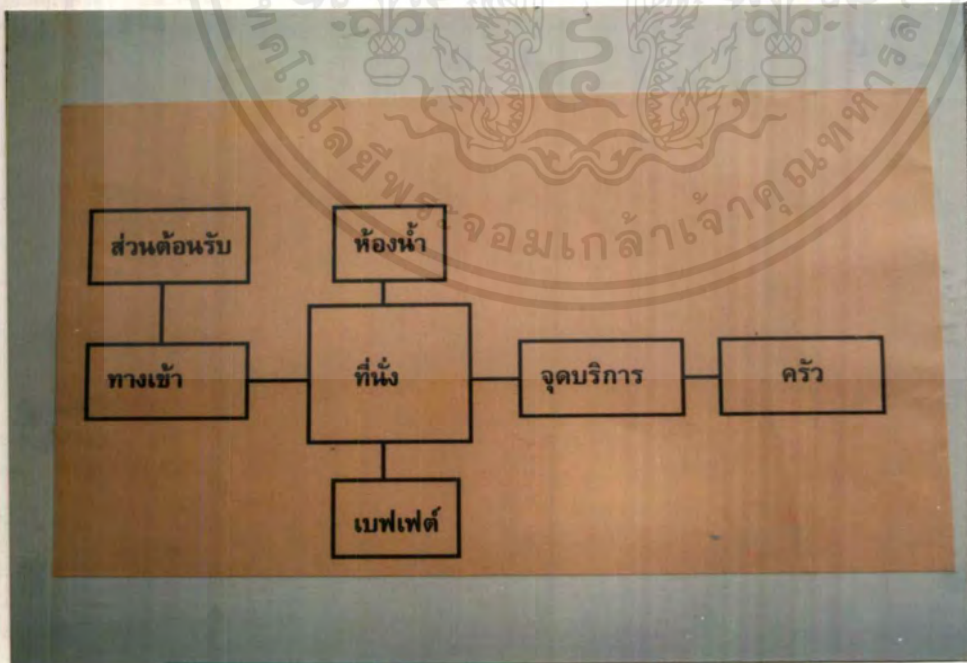

ภาพที่ 2.49 แสดงรูปแบบในการตกแต่งของห้องประชุม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.50 แสดงแผนผังเฟอร์นิเจอร์ในส่วนคอฟฟี่ช็อป

ภาพที่ 2.51 แสดง FUNCTION DIAGRAM ของส่วนคอฟฟี่ช็อป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.52 แสดงบรรยากาศภายในส่วนคอฟฟี่ช็อปของโรงแรมสุโขทัย

ภาพที่ 2.53 แสดงบรรยากาศของสระน้ำที่มีเจดีย์จำลองเรียงอยู่กลางน้ำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.54 แสดงบรรยากาศภายในส่วนห้องพักของโรงแรมสุโขทัย

ระบบความปลอดภัย

มียามรักษาความปลอดภัยประจำที่ป้อมยามประตูทางเข้าออกตลอด 24 ชั่วโมง และจุดสำคัญด้านในของอาคาร

ระบบสุขาภิบาล

ถังเก็บน้ำใต้ดินและถังเก็บน้ำบนหลังคา WASTE ต่าง ๆ ต่อลงไปสู่ TREAT MENT PLANT ถึงรวมขนาดใหญ่

สรุป การศึกษารูปแบบในการตกแต่งภายในดังนี้

การออกแบบตกแต่งภายใน เป็นลักษณะที่ต่อเนื่องกับส่วนอื่นๆ มีความเป็นสากล ดัดทอนรายละเอียด เรียบๆ แต่เน้นจุดเด่นที่รูปปั้นหรือไม้แกะสลัก เครื่องปั้นดินเผาจำลอง และ มีการนำผ้าไหมมาใช้กรุผนังและเฟอร์นิเจอร์ ให้ความรู้สึกที่มีคุณค่า โดยใช้สีของสีลาตลและอิฐ เป็นบรรยากาศโดยรวม รูปแบบของเฟอร์นิเจอร์จะมีรูปฟอร์มเดียวกัน โคมไฟติดผนังทำจากบรอนซ์รูปแบบเข้ากับส่วนอื่นๆ

2.2.3 โรงแรม ADELPHI

เป็นโรงแรมขนาดเล็ก ที่มีชื่อเสียงโด่งดังของเมือง MELBOURNE ซึ่งเป็นเมืองใหญ่ริมฝั่งทะเลด้านใต้ของออสเตรเลีย เพราะความที่ไม่เหมือนใคร

สถานที่ตั้งของโรงแรม

ADELPHI HOTEL ตั้งอยู่ใจกลางเมือง MELBOURNE ประเทศออสเตรเลีย ซึ่งเดิมในปี.ศ. 1930 อาคารหลังนี้เป็นโรงเก็บของกว้างประมาณ 8 เมตร และสูง 8 ชั้น เมื่อมองจากถนนขึ้นไปจะเห็นหน้าต่างตามแบบโรงเก็บของอยู่ติดๆกันเป็นแนว

ภาพที่ 2.55 แสดงลักษณะของอาคาร ADELPHI HOTEL

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลักษณะตัวอาคารและสภาพแวดล้อมทั่วไป

เป็นอาคารที่สร้างอย่างมั่นคงแข็งแรงและอยู่ใจกลางเมือง สภาพข้างเคียงก็เป็นอาคารในลักษณะเดียวกัน ตัวอาคารกว้าง 8 เมตร และสูง 8 ชั้น ประกอบด้วย ชั้นที่ 1 และ 2 เป็นส่วนล็อบบี้ สโมสรและภัตตาคาร ส่วนอีก 6 ชั้นเป็นห้องพัก จำนวน 34 ห้อง และสิ่งที่เป็นเอกลักษณ์โดดเด่นของโรงแรมอยู่ที่ส่วนบนสุดคือสรวายน้ำบนหลังคา ที่มีส่วนของสรวายน้ำล้าออกมาเหนือถนน โดยมีพื้นสรวายเป็นกระจกใส

ลักษณะการตกแต่งภายใน

ลักษณะการตกแต่งภายในส่วนต่างๆ ดึงดูดลูกค้าด้วยการดีไซน์ที่ทันสมัยและแหวกแนว เป็นงานดีไซน์แปลกๆ แต่ก็ยังคงบรรยากาศของโรงแรมเล็กๆ คือ สบายๆและอบอุ่น เป็นมิตร ส่วนโถงทางเข้าของโรงแรม มีบรรยากาศที่ดูเชิ้อชวนและเป็นกันเอง

ภาพที่ 2.56 แสดงบรรยากาศภายในส่วนล็อบบี้ของADELPHI HOTEL

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.57 แสดงบรรยากาศภายในส่วนคอฟฟี่ช็อปของADELPHI HOTEL

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.58 แสดงบรรยากาศภายในส่วนห้องพักของADELPHI HOTEL

ภาพที่ 2.59 แสดงบรรยากาศบริเวณสระว่ายน้ำของADELPHI HOTEL

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

การศึกษารายละเอียดประกอบโครงการ

3.1 การศึกษาสภาพที่ตั้งและสภาพแวดล้อมของโครงการ

3.1.1 ลักษณะและสภาพทั่วไปของจังหวัดนครราชสีมา

ลักษณะและสภาพทางภูมิศาสตร์

ที่ตั้งและอาณาเขต จังหวัดนครราชสีมาตั้งอยู่บนที่ราบสูงในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย สูงกว่าระดับน้ำทะเล ประมาณ 200-300 เมตร

อาณาเขตติดต่อ

ทิศเหนือ

ทิศใต้

ทิศตะวันออก

ทิศตะวันตก

7 จังหวัดคือ

ติดต่อจังหวัดชัยภูมิและขอนแก่น

ติดต่อจังหวัดนครนายกและปราจีนบุรี

ติดต่อจังหวัดบุรีรัมย์

ติดต่อจังหวัดสระบุรีและลพบุรี

1. ประชาชนทั้งหมด
2. ประชาชนเมือง
3. ประชาชนในชนบท
4. ประชาชนเมืองเก่า
5. ประชาชนเมืองใหม่
6. ประชาชนในเขต
7. ประชาชนบุรี

- สัญลักษณ์
- ที่ตั้งจังหวัด
 - ที่ตั้งอำเภอ
 - ทางหลวงแผ่นดิน จังหวัด
 - - - - - เส้นแบ่งเขตจังหวัด
 - - - - - เส้นแบ่งเขตประเทศ

มาตราส่วน 1 : 1,000,000

10 5 10 20 30 กม.

ภาพที่ 3.1.1 แสดงแผนที่จังหวัดนครราชสีมาและอาณาเขตติดต่อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลักษณะภูมิประเทศ

- มีพื้นที่รวมทั้งสิ้น 20,548 ตารางกิโลเมตร
- มีพื้นที่กว้างใหญ่เป็นอันดับ 2 ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นอันดับ 4 ของประเทศไทย โดยมีพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบสูงเป็นตอนๆและมีแนวภูเขาทั้งเขตแดนโดยรอบ ลักษณะพื้นที่ทั่วไปเป็นที่ราบ 42% นอกนั้นเป็นที่ราบและหนองน้ำต่างๆ
- มีเนื้อที่ทำการเกษตรประมาณ 3,922,800 ไร่
- จังหวัดนครราชสีมา มีลำน้ำสำคัญไหลผ่าน 3 สาย คือ ลำน้ำมูล ลำตะคอง ลำปลายมาศ

3.1.2 ลักษณะภูมิอากาศและฤดูกาล

ได้รับอิทธิพลจากมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือและมรสุมตะวันออกเฉียงใต้ ทำให้มีอากาศแตกต่างกัน 3 ฤดู คือ

- ฤดูฝน** เริ่มในเดือนพฤษภาคมถึงเดือนกันยายนจะมีฝนตกมากที่สุดในเดือนพฤษภาคม ฝนเฉลี่ยประมาณ 162.8 มิลลิเมตรต่อปี
- ฤดูหนาว** เริ่มในเดือนพฤศจิกายนถึงเดือนกุมภาพันธ์ มีฝนตกน้อย อากาศหนาวมากในเดือนธันวาคมจนถึงเดือนมกราคม อุณหภูมิต่ำสุดประมาณ 12-13 องศาเซลเซียส
- ฤดูร้อน** เริ่มในเดือนมีนาคมถึงเดือนเมษายน อุณหภูมิจะอยู่ในระหว่าง 33-43 องศาเซลเซียส

ทิศทางลม

- ได้รับมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือในเดือนพฤศจิกายนถึงเดือนธันวาคม
- ได้รับลมมรสุมตะวันออกเฉียงใต้ในเดือนพฤษภาคมถึงเดือนมิถุนายน

อิทธิพลของลมมรสุม

ในช่วงเดือนกันยายนถึงเดือนพฤษภาคม ระหว่างนี้จะได้รับลมมรสุมตะวันออกเฉียงใต้ จะพัดเอาไอน้ำจากมหาสมุทรอินเดียเข้ามาในประเทศไทยทำให้ฝนตกชุกและทำให้จังหวัดนครราชสีมา มีความชุ่มชื้น

ในช่วงเดือนพฤศจิกายนถึงเดือนกุมภาพันธ์ ระหว่างนี้จะได้รับลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งจะมีลมหนาว

สภาพและปริมาณน้ำฝน

- เฉลี่ยน้ำฝนประมาณ 162.8 มิลลิเมตรต่อปี ในช่วงเดือนพฤษภาคมถึงเดือนตุลาคม
- ได้รับอิทธิพลลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ซึ่งเป็นลมพายุฝนฟ้าคะนองในเดือนพฤษภาคมถึงเดือนมิถุนายน
- ฝนตกมากที่สุดในเดือนกันยายน มีค่าเฉลี่ยปริมาณน้ำฝนประมาณ 226 มิลลิเมตร
- อุณหภูมิเฉลี่ยสูงสุด 33-43 องศาเซลเซียส ในฤดูร้อน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- อุณหภูมิเฉลี่ยต่ำสุด 12-13 องศาเซลเซียส ในฤดูหนาว
- อุณหภูมิเฉลี่ยตลอดปี 24.1 องศาเซลเซียส

แสงแดด

แสงแดดในช่วงฤดูร้อน จะแผ่รังสีร้อนมากก่อนไปทางทิศเหนือเล็กน้อย ในฤดูหนาว แนวของแสงอาทิตย์จะก่อนไปทางทิศใต้

3.1.3 สภาพทางเศรษฐกิจและสังคม

ลักษณะการขยายตัวทางเศรษฐกิจ

- มีการขยายตัวทางเศรษฐกิจที่สูงและมีแนวโน้มที่จะมีการขยายตัวทางเศรษฐกิจที่สูงขึ้น เช่น การขยายตัวทางอุตสาหกรรม การเงินการธนาคารและการท่องเที่ยว
- การเพิ่มขึ้นของการบริการการท่องเที่ยว
- มีการขยายตัวทางด้านอุตสาหกรรมและการคลังสินค้าชนิดต่างๆ

การลงทุน

- ในกิจการต่างๆ มีการขยายตัวมากขึ้นได้แก่ การลงทุนด้านหัตถกรรมและ อุตสาหกรรม ซึ่งมีผลมาจากการเกษตรและการท่องเที่ยว
- การลงทุนในระดับรองลงมาได้แก่ การลงทุนด้านธุรกิจ อสังหาริมทรัพย์ เช่น การจัดสรรที่ดิน อาคารที่อยู่อาศัยต่างๆ

การท่องเที่ยว

- จังหวัดนครราชสีมา เป็นศูนย์กลางทางการท่องเที่ยวของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
- เป็นเมืองที่อุดมสมบูรณ์ ทางด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว ความงามตามธรรมชาติ ศิลปกรรม โบราณสถาน โบราณวัตถุ และขนบธรรมเนียมประเพณี

สภาพสังคม

- จังหวัดนครราชสีมา เป็นศูนย์กลางทางการศึกษาจากระดับอนุบาลจนถึงระดับอุดมศึกษา
- จังหวัดนครราชสีมา เป็นศูนย์กลางเกษตรกรรมของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

3.1.4 สภาพการปกครองการบริหารของจังหวัดนครราชสีมา

การปกครอง

- แบ่งเขตการปกครองเป็น 24 อำเภอ กับ 1 กิ่งอำเภอ ได้แก่

1. อำเภอเมือง	14. อำเภอโชคชัย
2. อำเภอครบุรี	15. อำเภอชุมพวง
3. อำเภอคง	16. อำเภอบัวใหญ่
4. อำเภอเนินสูง	17. อำเภอปักธงชัย
5. อำเภอประทาย	18. อำเภอขามทะเลสอ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. อำเภอสีคิ้ว	19. อำเภอขามสะแกแสง
7. อำเภอพิมาย	20. อำเภอปากช่อง
8. อำเภอสูงเนิน	21. อำเภอโนนไทย
9. อำเภอเสิงสาง	22. อำเภอโนนไทย
10. อำเภอด่านขุนทด	23. อำเภอแก้งสนามนาง
11. อำเภอบ้านเหลื่อม	24. อำเภอห้วยแถลง
12. อำเภอโนนแดง	25. กิ่งอำเภอวังน้ำเขียว
13. อำเภอจักราช	

การคมนาคม

1. ทางรถยนต์ ระยะทางประมาณ 304 กิโลเมตรจากกรุงเทพมหานคร
2. รถโดยสารประจำทาง
3. ทางรถไฟ
4. ทางเครื่องบิน

การบริหาร

- มีหน่วยงานราชการจังหวัด 1 แห่ง เทศบาลเมือง 1 แห่ง เทศบาลตำบล 1 แห่ง
สุขาภิบาล 18 แห่ง และองค์การบริหารส่วนตำบล 2 แห่ง

สถานที่ท่องเที่ยว

ที่น่าสนใจ

1. อนุสาวรีย์ท้าวสุรนารี
2. อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่
3. ปราสาทหินพนมวัน
4. ปราสาทหินพิมาย
5. วัดศาลาลอย
6. ด่านเกวียน

คำขวัญประจำจังหวัด

เมืองหญิงกล้า ผ้าไหมดี หมี่โคราช ปราสาทหิน ดิน
ด่านเกวียน

3.2 ที่ตั้งของโครงการราชพฤกษ์ แกรนด์ โฮเทล

โครงการตั้งอยู่บนถนนมิตรภาพ เขตอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา

อาณาเขตติดต่อข้างเคียง

ทิศเหนือ (N.)	:	ติดกับอาคารพาณิชย์ อาคารทางการค้า ถนนมิตรภาพและ ธนาคารกรุงไทย
ทิศใต้ (S.)	:	ติดกับบ้านพักอาศัย อาคารพาณิชย์ และที่ดินว่างเปล่า
ทิศตะวันออก (E.)	:	ติดกับบริเวณลานจอดรถของสถานีขนส่งและโรงแรมเฟิสท์
ทิศตะวันตก (W.)	:	ติดกับบ้านพักอาศัย และที่ดินว่างเปล่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนวทางในการแก้ปัญหา

การใช้ภูมิสถาปัตยกรรมเข้ามาช่วย เช่น การปลูกต้นไม้ภายนอกก่อนถึงตัวอาคาร จะช่วยให้มีบรรยากาศที่ร่มรื่นสวยงามและป้องกันฝุ่นละออง และช่วยลดเสียงรบกวนจากภายนอกได้ด้วย

ลม

ลมประจำที่พัดผ่านจะเป็นลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ และลมมรสุมตะวันออกเฉียงใต้ โดยลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือจะเข้ามาทางด้านหน้าของอาคารโครงการแต่จะมีอาคารพาณิชย์บังอยู่ในส่วนด้านล่าง ส่วนลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้จะพัดผ่านอาคารในส่วนด้านหลัง

อุณหภูมิ

เนื่องจากจังหวัดนครราชสีมาตั้งอยู่บนที่ราบสูงจึงทำให้มีอุณหภูมิค่อนข้างสูง ทำให้อากาศร้อน

แนวทางการแก้ปัญหา

เนื่องจากภายในโครงการได้มีการติดตั้งระบบปรับอากาศ ดังนั้นลมและอุณหภูมิจึงไม่เป็นปัญหามากนัก ยกเว้นส่วนที่มีแสงแดดส่องในช่วงกลางวัน จำเป็นต้องใช้ผ้าม่านหรือพิจารณาจากการจัดวางแปลนที่หลีกเลี่ยงผลกระทบ

น้ำฝน

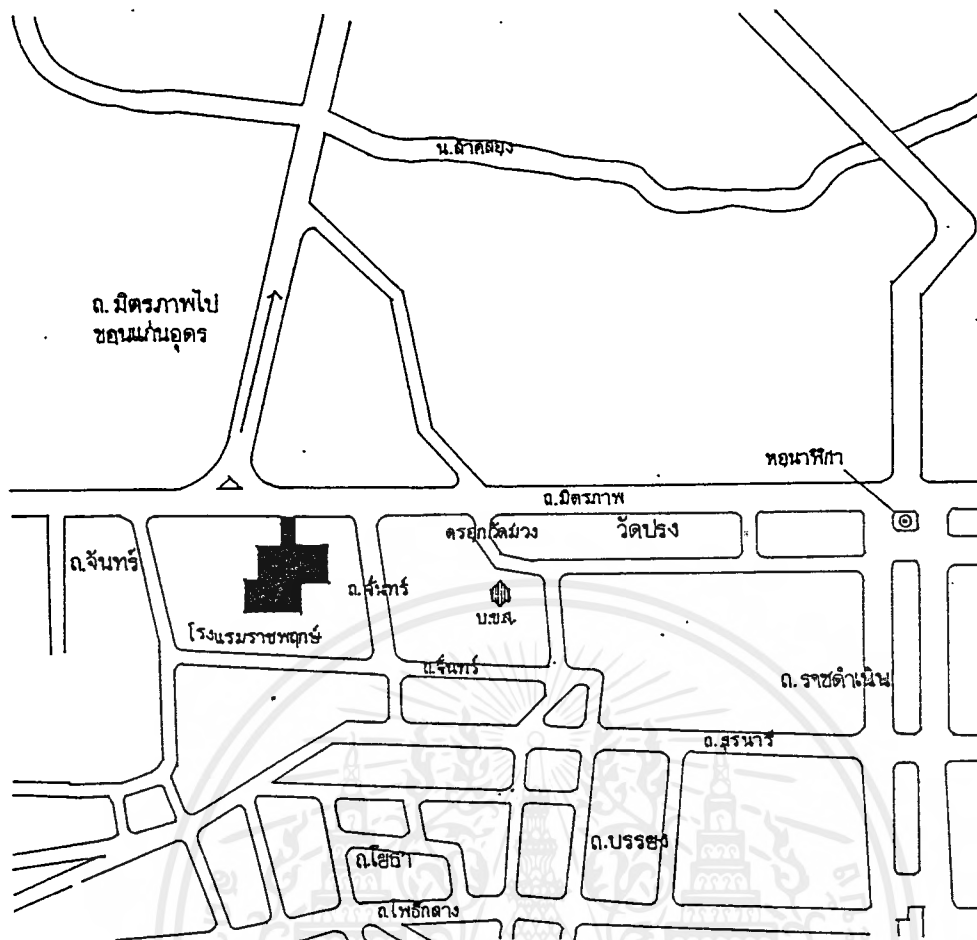
ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ย 162.8 มิลลิเมตรต่อปี โดยตกมากที่สุดในเดือนพฤษภาคม และเนื่องจากเป็นที่ราบสูงจึงไม่มีปัญหาในเรื่องน้ำท่วม โดยเฉพาะทางเทศบาลเมืองมีการระบายน้ำที่ดี

แสงแดด

- ในฤดูร้อน** ตอนเช้าแสงแดดจะส่องเข้าทางด้านข้างทิศตะวันออกของโรงแรมซึ่งเป็นส่วนของคอฟฟี่ช็อป ห้องประชุมและห้องออกกำลังกาย
ตอนบ่ายแสงแดดจะส่องเข้าทางด้านข้างทิศตะวันตกของโรงแรมซึ่งส่วนที่ได้รับผลกระทบคือห้องจัดเลี้ยง
แนวของแสงแดดก่อนไปทางทิศเหนือเล็กน้อย
- ในฤดูหนาว** แสงแดดจะก่อนไปทางทิศใต้ ทำให้มีผลกระทบกับทางด้านหลังของตัวอาคารซึ่งส่วนที่มีผลกระทบก็คือห้องพักทิศทางด้านหลัง

แนวทางในการแก้ปัญหา

การเลือกใช้ม่านกันแดดชนิดต่าง ๆ ที่เหมาะสมกับการออกแบบตกแต่งภายในและประโยชน์ใช้สอย และการพิจารณาถึงมุมมองของแสงแดดที่จะกระทบกับบริเวณส่วนต่างๆ และการจัดวางแปลนที่หลีกเลี่ยงผลกระทบ

ภาพที่ 3.1.2 แผนผังแสดงที่ตั้งของโครงการ
ซึ่งตั้งอยู่บนถนนมิตรภาพ อ.เมือง จ.นครราชสีมา

สภาพแวดล้อมทั่วไป

สภาพแวดล้อมโดยรอบๆส่วนใหญ่จะเป็นอาคารพาณิชย์ บ้านพักอาศัย อาคารทางการค้า ทางเข้าโครงการลึกเข้าไปประมาณ 50 เมตรจะมีอาคารพาณิชย์ 3 ชั้น ครึ่ง หนาบทางเข้า แต่ก็สามารถมองเห็นโรงแรมได้เพราะตัวอาคารมีความสูงมากและทางเข้าก็มีความกว้างพอสมควร จากตัวอาคารสามารถมองเห็นวิวภายในเมืองนครราชสีมาได้ ส่วนทางด้านข้างทิศตะวันออกเป็นบริเวณลานจอดรถของสถานีขนส่งและโรงแรมเฟิสท์

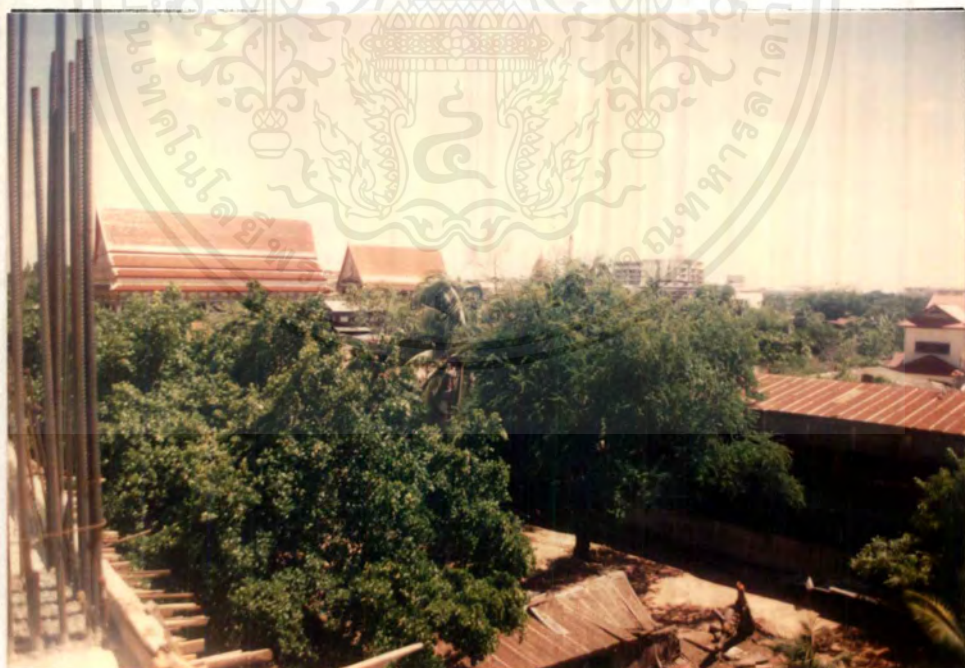
สรุปสภาพแวดล้อมที่มีผลต่อโครงการคือ

เสียง

เสียงมีผลกระทบกับตัวอาคารของโครงการทางด้านทิศเหนือจากยานพาหนะบนถนนข้างเล็กน้อยแต่มีอาคารพาณิชย์ 3 ชั้นครึ่งบังอยู่จึงช่วยทำให้ลดเสียงลงบ้างและทางด้านทิศตะวันออกจะมีผลกระทบจากเสียงของบริเวณลานจอดรถของสถานีขนส่งข้างเล็กน้อยเพราะมีระยะห่าง

ภาพที่ 3.1.3 แสดงสภาพแวดล้อมทางด้านทิศเหนือ (ทางเข้า)
ซึ่งติดกับอาคารพาณิชย์ อาคารทางการค้า ถนนมิตรภาพ

ภาพที่ 3.1.4 แสดงสภาพแวดล้อมทางด้านทิศใต้
ซึ่งติดกับบ้านพักอาศัย อาคารพาณิชย์ และที่ดินว่างเปล่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.1.5 แสดงสภาพแวดล้อมทางด้านทิศตะวันออก
ซึ่งติดกับบริเวณลานจอดรถของสถานีขนส่งและโรงแรมเฟิร์ส

ภาพที่ 3.1.6 แสดงสภาพแวดล้อมทางด้านทิศตะวันตก
ซึ่งติดกับบ้านพักอาศัย และที่ดินว่างเปล่า

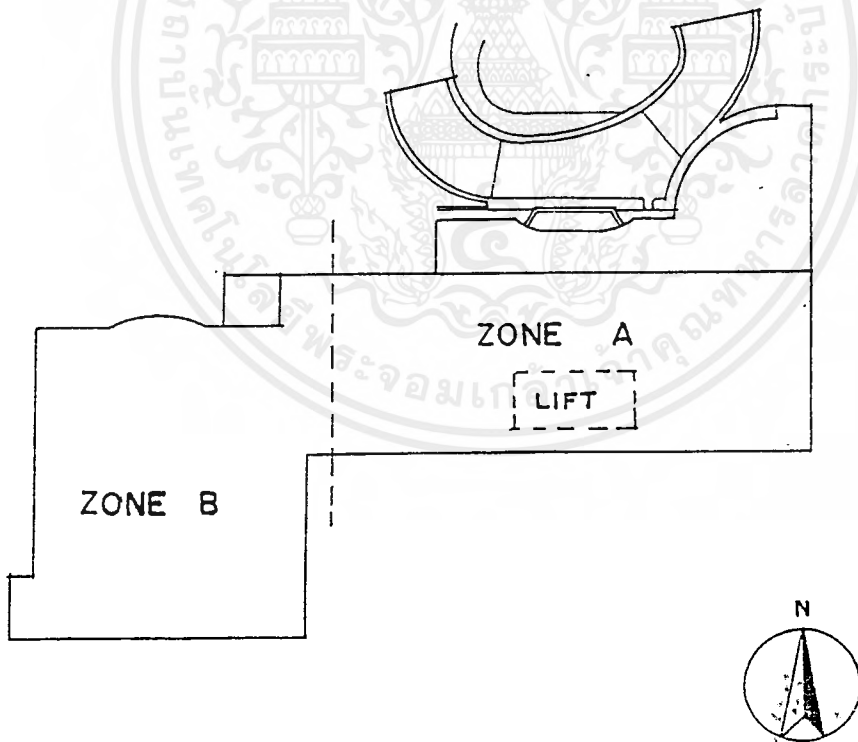
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2 การศึกษาลักษณะทางสถาปัตยกรรมของโครงการ

รูปแบบและลักษณะของอาคาร

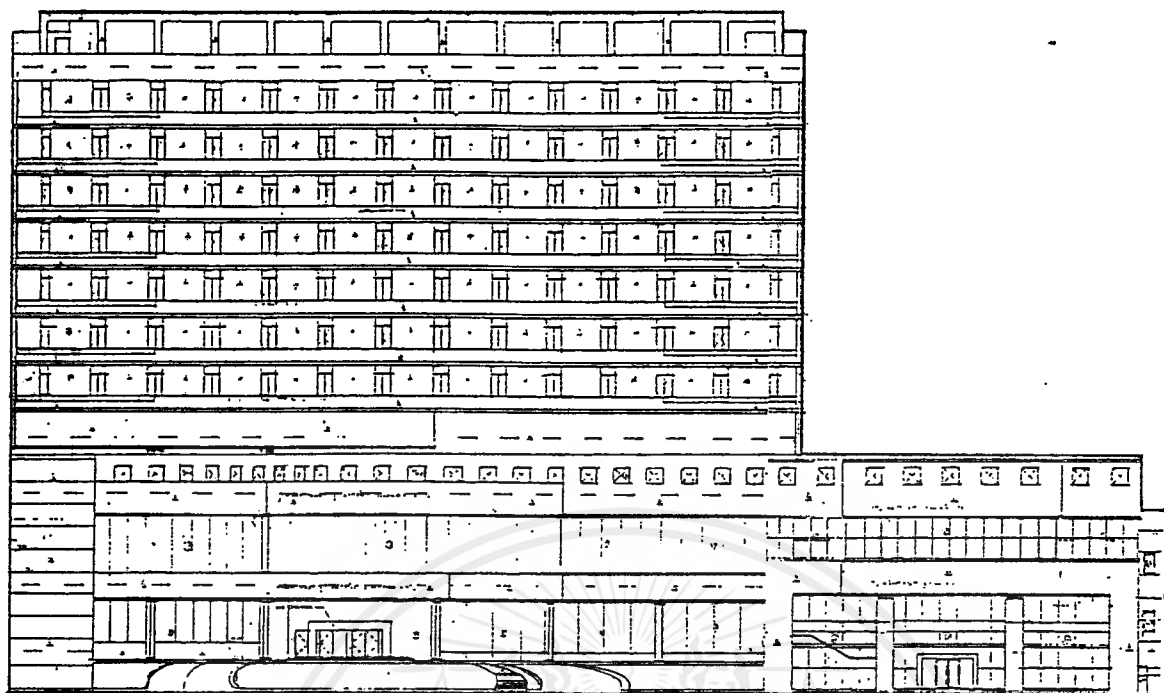
มีลักษณะเป็นอาคาร 2 ส่วนคือ อาคาร ZONE A และอาคาร ZONE B ตั้งอยู่ในลักษณะที่เหลื่อมกัน โดยที่ ZONE A มีความสูง 10 ชั้น ส่วน ZONE B สูง 2 ชั้น (ไม่รวม ชั้นล่างซึ่งเป็นส่วนของดิสโก้เทคและห้องเครื่องต่างๆ)

รูปแบบของอาคารเป็นแบบเรียบง่าย ส่วนใหญ่จะใช้เส้นตรงแนวนอน โดยเน้นจุดเด่นในบางส่วนด้วยเส้นโค้งหรือเส้นเฉียง เช่น ในบริเวณทางเข้าหลัก ประตูทางเข้าจะเฉียงกับตัวอาคาร ซึ่ง จะรับกันกับส่วนทางขึ้นที่เฉียงกับตัวอาคารเช่นกัน เป็นการเน้นจุดสนใจในส่วนทางเข้า และในส่วนผนังด้านหน้าของคอฟฟี่ช็อปจะเป็นกระจกโค้ง ต่อเนื่องทั้งส่วนภายนอกและภายในของอาคาร ซึ่งส่วนโค้งที่อยู่ภายนอกก็จะรับกันขึ้นไปอีก 2 ชั้น ในส่วนของห้องประชุมและสระว่ายน้ำ ชั้น 3 ซึ่งเปิดโล่ง ทำให้เหลือส่วนของอาคารชั้น 4-10 นั้น เป็นลักษณะของสี่เหลี่ยมผืนผ้ายาวมาเชื่อมกับอาคาร ZONE B ที่ตั้งเหลื่อมไปทางด้านหลัง เป็นรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัส

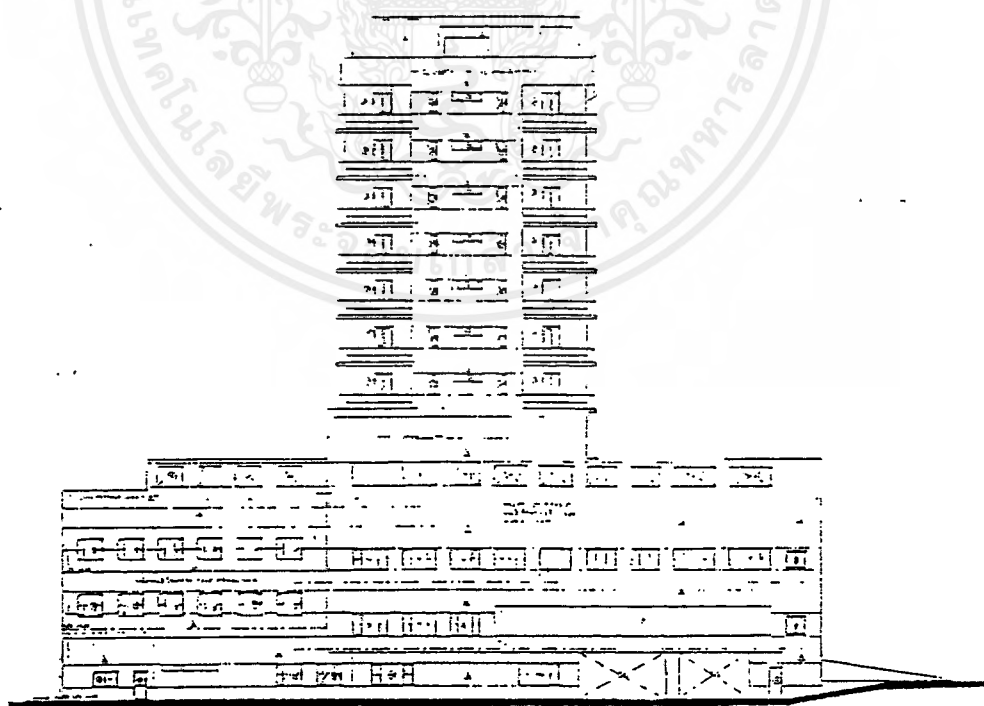

ภาพที่ 3.2.1 แสดงแผนผังของอาคารโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

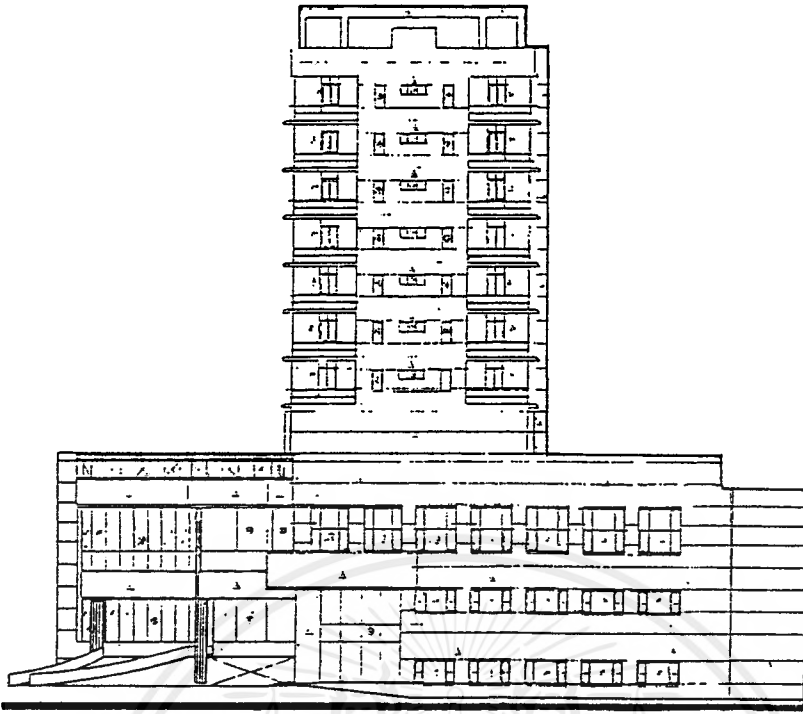

ภาพที่ 3.2.2 แสดงรูปด้านหน้าทิศเหนือของอาคารโครงการ

ภาพที่ 3.2.3 แสดงรูปด้านข้างทิศตะวันออกของอาคารโครงการ .

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.2.4 แสดงรูปด้านข้างทิศตะวันตกของอาคารโครงการ

ภาพที่ 3.2.5 แสดงรูปด้านหลังทิศใต้ของอาคารโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนประกอบ

อาคาร ZONE A ชั้น 1 ประกอบด้วยทางเข้าหลัก โถงลิโอบบี้ ซึ่งเป็นจุดศูนย์กลางในการแยกไปส่วนต่างๆ โดยมีโถงลิฟท์อยู่ส่วนกลางเพื่อไปยังส่วนต่างๆและห้องพัก ทางด้านซ้ายของลิโอบบี้เป็นคอฟฟี่ช็อป และทางขวาเป็นทางเดินเชื่อมไปสู่ห้องอาหารจีน สำหรับผู้ที่ต้องการมาใช้บริการสำหรับห้องประชุม สัมมนา หรือห้องจัดเลี้ยง โดยเฉพาะ ก็สามารถขึ้นทางบันไดได้จากบริเวณใกล้กับทางเข้า เมื่อขึ้นไปจะเป็นบริเวณโถงเพื่อแยกไปส่วนห้องประชุมและห้องจัดเลี้ยง โดยบริเวณรอบนอกของชั้น 2 นี้จะเป็นทางเดินสำหรับพนักงานบริการเพื่อเป็นทางเข้า-ออก จะเชื่อมกันตลอดทั้งชั้น มีลิฟท์บริการอาหารอยู่ในส่วน ZONE A ใกล้กับโถงลิฟท์และห้องครัวใหญ่ ชั้น 1 เพื่อให้การให้บริการอาหารสะดวกรวดเร็ว

ในส่วนชั้น 3 ของ ZONE A เมื่อออกจากลิฟท์จะแยกไปสู่ 3 ส่วน คือ ส่วนแอโรบิค ส่วนสระว่ายน้ำ และส่วนเฮลปคัลบ จากชั้น 4-10 จะเป็นส่วนของห้องพัก ซึ่งแยกเป็น 2 ข้างมีทางเดินตรงกลาง และโถงลิฟท์ก็จะอยู่ในส่วนกลางของชั้น ในส่วนมุมทั้ง 4 ของอาคารตั้งแต่ชั้น 4-9 จะเป็นห้องพักแบบพิเศษ (TYPE B) และใน 2 มุมของอาคารด้านทิศตะวันออก บนชั้นที่ 10 เป็นห้องพักแบบพิเศษ (TYPE C) นอกนั้นก็จะเป็นห้องพักแบบธรรมดา (TYPE A)

ในอาคาร ZONE B ชั้นล่างเป็นดิสโก้เทค ซึ่งสามารถเข้าได้จากทางเข้าในส่วนนี้โดยไม่ต้องผ่านทางเข้าหลัก ชั้น 1 เป็นเล้าจน์และคาราโอเกะ ซึ่งสามารถเข้าได้จากทางเดินเชื่อมจากลิโอบบี้มายังห้องอาหารจีนและขึ้นบันไดมายังส่วนนี้หรือขึ้นจากบันไดในส่วนอาคาร ZONE B ชั้น 2 จะเป็นห้องจัดเลี้ยง

ที่จอดรถ สามารถจอดรถได้ 70 คัน โดยจะจอดบริเวณทางเข้าทั้ง 2 ด้านและทางด้านหน้าของอาคาร ทางด้านข้างทิศตะวันตกและทางด้านหลัง

พื้นที่ใช้สอย

พื้นที่ใช้สอยทั้งหมดประมาณ 9,972 ตารางเมตร แบ่งเป็นห้องพัก 159 ห้อง ห้องประชุม สามารถแบ่งได้เป็น 4 ห้อง ห้องจัดเลี้ยงที่แบ่งได้เป็น 2 ห้อง ภัตตาคารจีนที่แบ่งส่วนเป็นห้องวีไอพีได้ 2 ห้อง คอฟฟี่ช็อปต่อเนื่องกับลิโอบบี้ ห้องออกกำลังกายและเฮลปคัลบและสระว่ายน้ำอยู่ในบริเวณชั้นเดียวกัน

ลักษณะโครงสร้าง

เป็นคอนกรีตเสริมเหล็ก ผนังภายนอกฉาบปูนเรียบทาสี หลังคา ZONE A เป็นคอนกรีต คสล. ZONE B หลังคาปูกระเบื้อง วัสดุประดับตกแต่ง กระฉก

ระบบรักษาความปลอดภัย

มียามรักษาความปลอดภัยประจำที่ป้อมยาม ประตูทางเข้า-ออก ตลอด 24 ชั่วโมง และจุดสำคัญภายในอาคาร

3.4 การศึกษาระบบการดำเนินงานของบุคลากรภายในโรงแรม

โรงแรมราชพฤกษ์ แกรนด์ โฮเทล เป็นธุรกิจด้านการบริการที่ดำเนินการตลอด 24 ชั่วโมงทุกวันไม่มีวันหยุด และมีลักษณะเป็นอุตสาหกรรมประเภทหนึ่ง ที่ประกอบด้วยพนักงานจำนวนมาก ดังนั้นจำเป็นต้องมีผู้รับผิดชอบในตำแหน่งต่างๆ ซึ่งสามารถแบ่งประเภทพนักงานของโรงแรมออกเป็น 4 ระดับ ดังนี้

3.4.1 ระดับผู้กำหนดนโยบายและผู้ควบคุมนโยบายไปปฏิบัติ ได้แก่ ผู้จัดการทั่วไปและระดับหัวหน้าฝ่ายหรือแผนกต่างๆ (GENERAL MANAGER AND DEPARTMENT HEAD) คือ ระดับบริหาร

3.4.2 ระดับรอง และผู้ช่วยหัวหน้าฝ่ายหรือแผนก (SUD AND ASSISTANT = DEPARTMENT HEAD) คือ ระดับงานเหนือเทคนิค

3.4.3 ระดับหัวหน้างาน (SUDPERVISOR) คือ ระดับใช้เทคนิคปานกลาง

3.4.4 พนักงานปฏิบัติงานทั่วไป (GENERAL STAFF) คือ ระดับไม่ได้ใช้เทคนิค

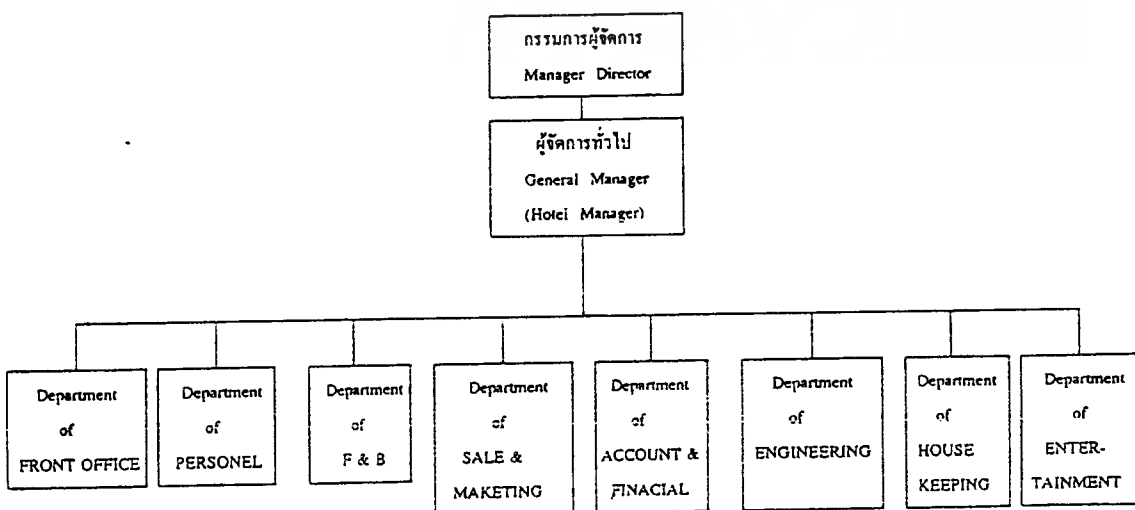
การดำเนินงานทั้งหมดของโรงแรมราชพฤกษ์ แกรนด์ โฮเทล นั้นทางโรงแรมมีนโยบายที่จะบริหารเอง การบริหารและสายงานการบริหารจึงไม่เหมือนกับโรงแรมชั้นหนึ่งโดยทั่วไป โดยแบ่งออกเป็นหน่วยงานฝ่ายต่างๆทำหน้าที่ปฏิบัติร่วมกันโดยมีผู้บริหารสูงสุด เรียงตามลำดับดังนี้

ก) เจ้าของโครงการ เป็นผู้ดูแลกิจกรรมทั้งหมดของโรงแรม

ข) ผู้จัดการทั่วไป (GENERAL MANAGER) เป็นผู้รับผิดชอบในการจัดการด้านธุรการโดยมีผู้ช่วยฝ่ายต่างๆตามความเหมาะสม โดยมีหน้าที่ดังนี้

- จัดแบ่งงานแก่พนักงานอย่างเหมาะสม
- ควบคุมการทำงานของพนักงานให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

สายงานของโรงแรมราชพฤกษ์ แกรนด์ โฮเทล สามารถแบ่งออกได้เป็น 8 ฝ่ายดังนี้

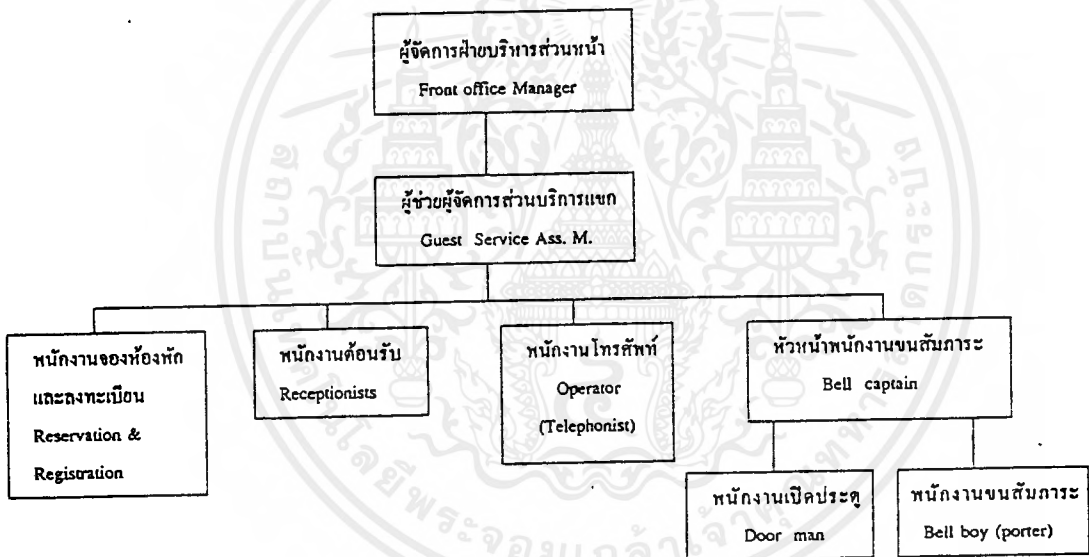
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประกอบด้วย 8 ฝ่าย ดังนี้

1. ฝ่ายบริการส่วนหน้า (DEPARTMENT OF FRONT OFFICE)
2. ฝ่ายอาหารและเครื่องดื่ม (DEPARTMENT OF FOOD & BEVERAGE)
3. ฝ่ายขายและการตลาด (DEPARTMENT OF SALE & MAKETING)
4. ฝ่ายการเงินและบัญชี (DEPARTMENT OF ACCOUNT & FINACIAL)
5. ฝ่ายบุคคล (DEPARTMENT OF PERSONEL)
6. ฝ่ายวิศวกรรม (DEPARTMENT OF ENGINEERING)
7. ฝ่ายแม่บ้าน (DEPARTMENT OF HOUSE KEEPING)
8. ฝ่ายบันเทิง (DEPARTMENT OF ENTERTAINMENT)

1. ฝ่ายบริการส่วนหน้า

บริการด้านเกี่ยวกับห้องพัก

- (ข้อมูลจากโรงแรมราชนครินทร์ แกรนด์ โฮเทล) -

แผนภูมิสายงานการบริหารของฝ่ายบริการส่วนหน้า

โดยแบ่งความรับผิดชอบเป็น 3 ส่วนคือ

1.1 ส่วนต้อนรับ

- ส่วนต้อนรับและติดต่อสอบถาม
- ส่วนสัมภาระ

มีหน้าที่คอยบริการแก่แขกบริเวณล็อบบี้ ซึ่งประกอบด้วย มีหน้าที่คอยต้อนรับแขกของโรงแรม ทำหน้าที่ร่วมกับส่วนสัมภาระ ตอบข้อซักถาม แนะนำและบริการเกี่ยวกับการติดต่อต่างๆกับแขกของโรงแรม มีหน้าที่คอยบริการขนกระเป๋าเดินทางของแขกที่มาพัก โดยนำกระเป๋าไปยังห้องพัก

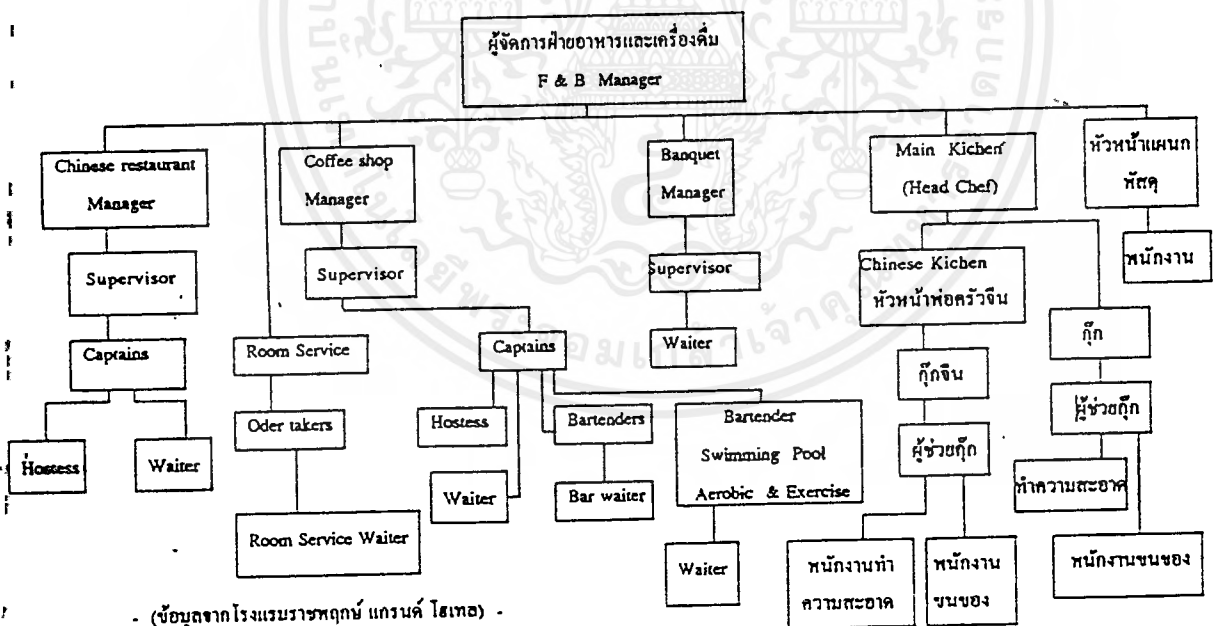
1.2 ส่วนบริการส่วนหน้า (FRONT DESK) ประกอบด้วยส่วนต่างๆดังนี้

- ส่วนลงทะเบียนห้องพัก มีหน้าที่ให้บริการเกี่ยวกับการจัดเลือกห้องพักและลงทะเบียนห้องพัก จองห้องพัก
- ส่วนเก็บกุญแจและข่าวสาร มีหน้าที่บริการเก็บกุญแจและข่าวสารที่มีถึงแขก

1.3 ส่วนสำนักงานส่วนหน้า (FRONT OFFICE) ประกอบด้วย

- ส่วนโทรศัพท์ มีหน้าที่บริการติดต่อโทรศัพท์ทั้งภายในและภายนอก
- ส่วนทำงานของผู้จัดการ และผู้ช่วยผู้จัดการ มีหน้าที่ควบคุมดูแลการทำงาน บริหารงานในความรับผิดชอบในส่วนของฝ่ายบริการส่วนหน้า

2. ฝ่ายอาหารและเครื่องดื่ม มีหน้าที่จัดการบริการอาหารและเครื่องดื่มแก่แขกที่เข้ามาใช้บริการ

แผนภูมิสายงานการบริหารของฝ่ายอาหารและเครื่องดื่ม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โดยแบ่งออกเป็นส่วนๆดังนี้

2.1 แผนกอาหารและเครื่องดื่ม

- ห้องอาหารและค็อฟฟี่ช็อฟ มีหน้าที่ให้บริการอาหารและเครื่องดื่มแก่แขกผู้มาใช้บริการ
- ห้องจัดเลี้ยง มีหน้าที่ให้บริการในการจัดเลี้ยง ประชุม สัมมนา ต่างๆ

2.2 แผนกครัว

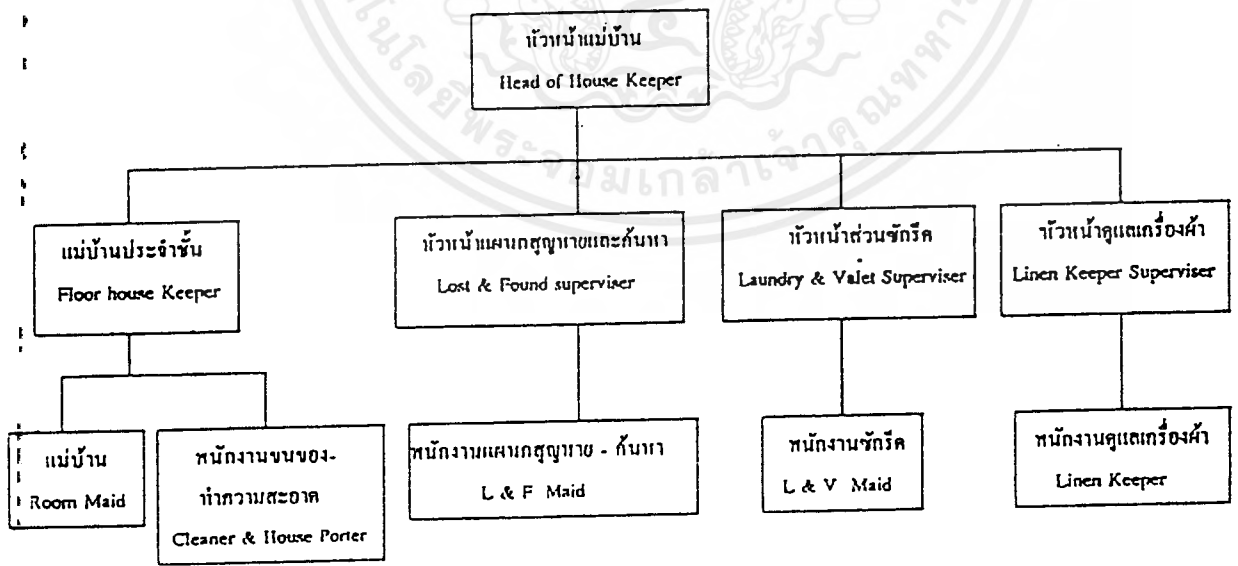
- ครัวใหญ่ มีหน้าที่บริการอาหารต่างๆภายในโรงแรม รวมทั้งเก็บรักษาวัตถุดิบที่ใช้ในครัว ตลอดจนการเตรียมรายการในการสั่งซื้อและคำนวณต้นทุน ประกอบด้วย
- ครัวจีน มีหน้าที่ให้บริการอาหารและเครื่องดื่มไทยและสากล
- ครัวจีน มีหน้าที่ให้บริการอาหารและเครื่องดื่มจีน

2.3 แผนก STORE KEEPER & STORE CLERK มีหน้าที่ดูแลรับผิดชอบ

ปริมาณคงคลังของอาหารแห้ง ควบคุมการรับของ จัดเก็บและการเบิกจ่ายพัสดุ จัดเก็บบันทึกหลักฐานต่างๆและตรวจสอบ

3. ฝ่ายแม่บ้าน

มีหน้าที่ดูแลเกี่ยวกับด้านความสะอาดเรียบร้อย

แผนภูมิสายงานการบริหารของฝ่ายแม่บ้าน

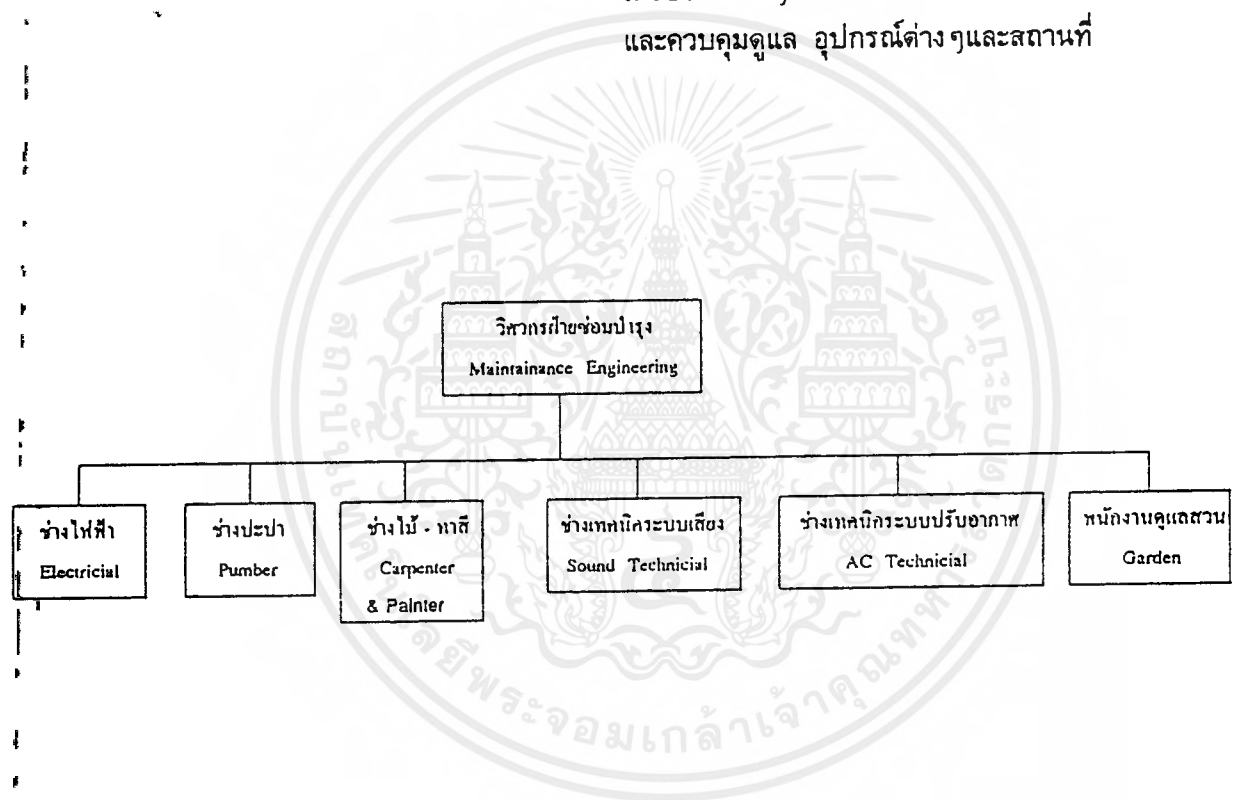
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โดยแบ่งได้ดังนี้

- แผนกห้องพักรักษาชั้น ดูแลรับผิดชอบงานประจำชั้นหรือส่วนที่ได้รับมอบหมาย
- แผนกซักกรีด รับผิดชอบงานซักกรีดทั้งหมดของโรงแรม
- แผนกดูแลเครื่องผ้า รับผิดชอบคลังพัสดุเครื่องผ้า
- แผนกสูญหายและค้นหา รับผิดชอบการให้บริการเรื่องของสูญหาย

4. ฝ่ายวิศวกรรม

มีหน้าที่ปรับปรุงดูแลรักษาสถานที่ เครื่องมือ เครื่องใช้ต่าง ๆ ที่อำนวยความสะดวกแก่โรงแรม และควบคุมดูแล อุปกรณ์ต่างๆและสถานที่

แผนภูมิสายงานการบริหารของฝ่ายวิศวกรรม

โดยแบ่งได้ดังนี้

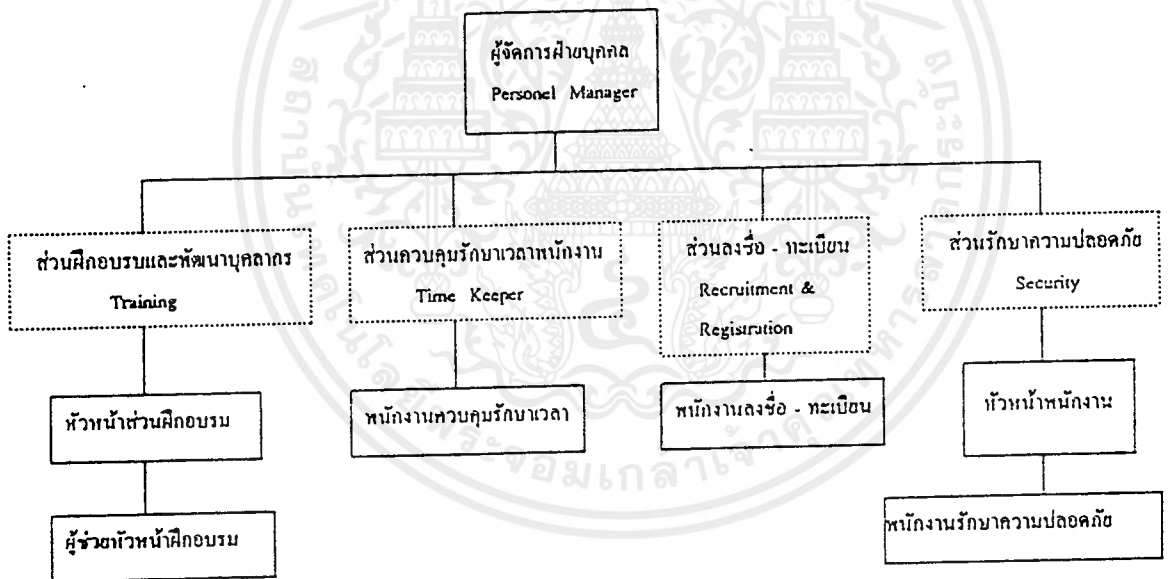
- ส่วนไฟฟ้า มีหน้าที่รับผิดชอบรักษาซ่อมแซมอุปกรณ์เกี่ยวกับไฟฟ้าและจัดหาตามความต้องการ
- ส่วนประปา มีหน้าที่รักษาและซ่อมแซมเครื่องมือ อุปกรณ์เกี่ยวกับการจ่าย น้ำทุกชนิด
- ส่วนงานไม้และทาสี มีหน้าที่จัดทำและซ่อมแซมเฟอร์นิเจอร์และอุปกรณ์ที่ใช้เป็นวัสดุไม้ และดูแลงานเกี่ยวกับการตกแต่งต่างๆในโรงแรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ส่วนเทคนิคระบบเสียง มีหน้าที่ดูแลซ่อมแซมเกี่ยวกับระบบเสียงทั้งหมดในโรงแรม
- ส่วนเทคนิคระบบปรับอากาศ มีหน้าที่ดูแลซ่อมแซมเกี่ยวกับเครื่องปรับอากาศ
- ส่วนดูแลสวน มีหน้าที่ดูแลและจัดบริเวณโรงแรมให้สวยงามในเรื่องต้นไม้ สนามหญ้า สวนดอกไม้ และจัดหาดอกไม้ประดับโรงแรม

5. ฝ่ายบุคคล

มีหน้าที่ควบคุมการทำงานของพนักงานต่าง ๆ ตลอดจนการจัดการเกี่ยวกับขบวนการรักษาความปลอดภัยภายในโรงแรม ทั้งประชาสัมพันธ์โรงแรม ควบคุมรายได้สวัสดิภาพของพนักงาน อบรมการทำงานของพนักงาน

- (ข้อมูลจากโรงแรมราชนครินทร์ แกรนด์ โฮเทล) -

แผนภูมิสายงานการบริหารของฝ่ายบุคคล

โดยแบ่งได้เป็นดังนี้

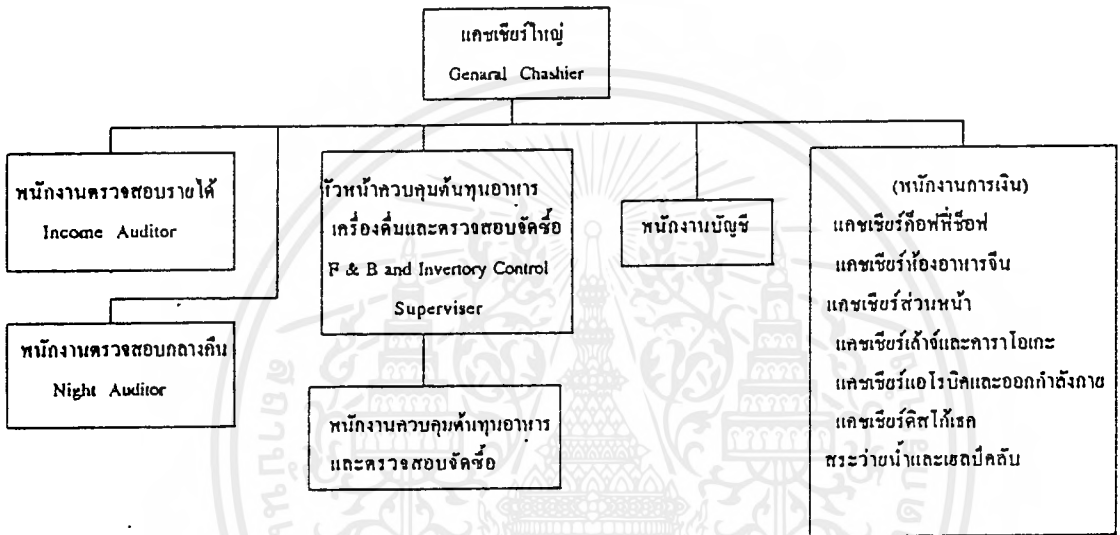
- ส่วนฝึกอบรม มีหน้าที่ฝึกอบรมพนักงานในโรงแรมและพนักงานชั่วคราว
- ส่วนควบคุมรักษาเวลาพนักงาน มีหน้าที่ดูแลเรื่องเวลาการทำงานของพนักงาน
- ส่วนลงชื่อ - ทะเบียน มีหน้าที่ดูแลเรื่องทะเบียนประวัติพนักงาน ปก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ส่วนรักษาความปลอดภัย
- ครองดูแลพนักงาน
มีหน้าที่ดูแลรับผิดชอบเกี่ยวกับความปลอดภัย
ของโรงแรมและแขก

6. ฝ่ายบัญชีและการเงิน

มีหน้าที่ดูแลเกี่ยวกับเรื่องการเงินการทำบัญชี
รายรับ-รายจ่ายทั้งหมดของโรงแรม

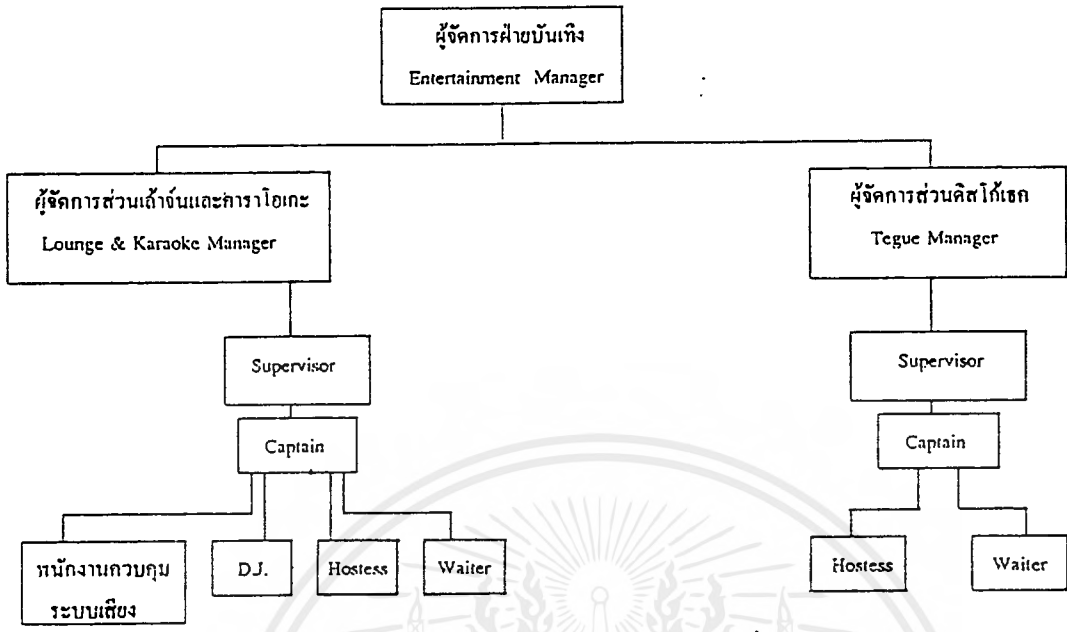
แผนภูมิสายงานการบริหารของฝ่ายบัญชีและการเงิน

โดยแบ่งได้เป็นดังนี้

1. แคชเชียร์ มีหน้าที่คิดเงิน ทำบัญชีรายรับรายจ่ายของส่วนต่าง ๆ ในโรงแรม ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ของแขกที่มาพัก ดูแลรายได้ต่าง ๆ ของโรงแรมจากกิจกรรมต่าง ๆ เช่น คีอ์ฟที่ซีอ์ฟ ภัตตาคารจีน ฯลฯ
2. ส่วนตรวจสอบรายได้ มีหน้าที่ตรวจสอบรายได้ของโรงแรม
3. ส่วนควบคุมต้นทุนอาหารและเครื่องดื่ม มีหน้าที่ดูแลเรื่องราคาในการซื้อของประกอบอาหารและเครื่องดื่มต่าง ๆ ให้เหมาะสม

7. ฝ่ายบันเทิง

มีหน้าที่ให้บริการและดูแลกิจการด้านความบันเทิงต่าง ๆ เช่น ส่วนเล้าจน์และคาราโอเกะ ส่วนดิสโก้เธค

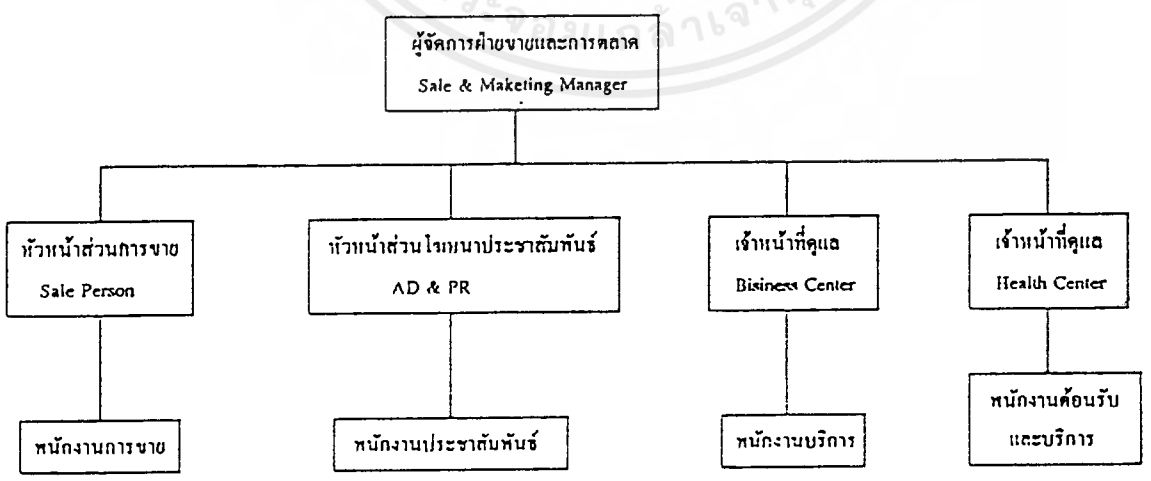

- (ข้อมูลจากโรงแรมราชพฤกษ์ แกรนด์ ไฮเทล)

แผนภูมิสายงานการบริหารของฝ่ายบันเทิง

8. ฝ่ายขายและการตลาด

มีหน้าที่รับผิดชอบงานเกี่ยวกับการขายและการตลาด ของโรงแรม รวมทั้งการโฆษณา ประชาสัมพันธ์ การวางแผนในการขายห้องพัก

แผนภูมิสายงานการบริหารฝ่ายขายและการตลาด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โดยแบ่งเป็นส่วนได้ดังนี้

- ส่วนการขาย มีหน้าที่วางแผนการขายห้องพัก
- ส่วนโฆษณาประชาสัมพันธ์ มีหน้าที่รับผิดชอบงานที่เกี่ยวกับการโฆษณาประชาสัมพันธ์โรงแรม
- ส่วน BUSINESS CENTER มีหน้าที่ดูแลรับผิดชอบส่วนห้องประชุม
- ส่วนสุขภาพ มีหน้าที่ดูแลรับผิดชอบในส่วนของห้องออกกำลังกายและเฮลป์คลับ สระว่ายน้ำ

อัตรากำลัง

จากหน่วยงานและหน้าที่รับผิดชอบภายในโรงแรม ราชพฤกษ์ แกรนด์ ไฮเทล ที่กล่าวมาแล้วข้างต้นในส่วนนี้ จะได้กล่าวถึงระดับสายงานการบริหารในแต่ละฝ่ายและจำนวนของบุคลากรของแต่ละฝ่ายซึ่งมีดังนี้

1. ระดับบริหาร เช่น ผู้อำนวยการฝ่ายจัดการ รองผู้อำนวยการฝ่ายจัดการ รองประธานฝ่ายปฏิบัติงาน ประธานกรรมการผู้จัดการใหญ่ เลขานุการ ผู้จัดการใหญ่ ผู้ช่วยผู้จัดการใหญ่ ผู้อำนวยการฝ่ายการเงิน ฯลฯ
2. ระดับงานเหนือเทคนิค เช่น ผู้จัดการฝ่ายห้องพัก ผู้จัดการฝ่ายต้อนรับ ผู้จัดการฝ่ายอาหารและเครื่องดื่ม ผู้ตรวจสอบภายในแม่บ้าน
3. ระดับใช้เทคนิคปานกลาง เช่น ผู้ผสมเครื่องดื่ม หัวหน้าพนักงานบริการ ผู้ควบคุมงานครัว พนักงานเก็บเงิน ผู้ควบคุมการทำความสะอาด พนักงานบัญชี เลขานุการ
4. ระดับไม่ใช้เทคนิค เช่น พนักงานทำความสะอาดห้องพัก พนักงานขนของ พนักงานขายอาหาร ผู้ช่วยงานครัว พนักงานโทรศัพท์ พนักงานต้อนรับ พนักงานรักษาความปลอดภัย

จากมาตรฐาน จำนวนพนักงานต่อห้องของโรงแรม 1.098 คน / ห้อง *

โครงการโรงแรม ราชพฤกษ์ แกรนด์ ไฮเทล ขนาด 159 ห้อง

จำนวนพนักงานเท่ากับ 1.098 คน / ห้อง

จำนวนพนักงานทั้งหมด $159 \times 1.058 = 174.58$ คน
= 175 คน

(*) มาตรฐานของสถิติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

สายงานและหน้าที่ในแต่ละฝ่าย

ผู้จัดการทั่วไป มีหน้าที่บัญชางานจัดการบางส่วนหรือบางฝ่ายของโรงแรมหรือหลายๆฝ่ายก็ตาม จากการมอบหมายอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบจากผู้จัดการทั่วไป

1. ฝ่ายบริการส่วนหน้า (DEPARTMENT OF FRONT OFFICE)

- ผู้จัดการฝ่ายบริหารส่วนหน้า มีหน้าที่เป็นผู้บังคับบัญชางานประจำวันของแผนกต่างๆในฝ่ายให้ดำเนินไปด้วยดี
- ผู้ช่วยผู้จัดการฝ่ายบริหารส่วนหน้า มีหน้าที่เป็นผู้ช่วยดูแลแผนกต่างๆและสั่งการแทนขณะผู้จัดการไม่อยู่
- หัวหน้าสัมภาระ มีหน้าที่รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายและดูแลผู้ใต้บังคับบัญชา
- พนักงานเปิดประตู มีหน้าที่เปิด - ปิดประตู ให้แขก
- พนักงานขนสัมภาระ มีหน้าที่ขนสัมภาระของแขก
- พนักงานต้อนรับ- สอบถาม มีหน้าที่อำนวยความสะดวกในการต้อนรับและแนะนำสิ่งต่างๆ
- พนักงานลงทะเบียนห้องพัก มีหน้าที่บริการในการจองห้องพัก ดำเนินการและจองห้องพัก ลงทะเบียนเข้าพัก รับฝากกุญแจและบริการข่าวสาร
- พนักงานโทรศัพท์ มีหน้าที่บริการติดต่อสื่อสารทางโทรศัพท์ทั้งภายในและภายนอกโรงแรม

2. ฝ่ายอาหารและเครื่องดื่ม (DEPARTMENT OF FOOD & BEVERAGE)

- ผู้จัดการฝ่ายอาหาร มีหน้าที่รับผิดชอบงานบริการเกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่มทั้งหมดที่โรงแรมมี มอบหมายและควบคุมการทำงานของแผนกต่างๆที่อยู่ในความรับผิดชอบและติดต่อประสานงานกับแผนกที่เกี่ยวข้อง
- ผู้จัดการค็อกฟีช็อฟ มีหน้าที่รับผิดชอบงานบริการของห้องอาหารที่ได้รับมอบหมาย ควบคุมพนักงาน แก้ไขปัญหาต่างๆที่อาจจะเกิดขึ้นและติดต่อประสานงานกับหน่วยอื่น

- ผู้ช่วยผู้จัดการค็อฟฟี่ช็อฟ มีหน้าที่ช่วยเหลืองานของผู้จัดการค็อฟฟี่ช็อฟ และทำงานแทนในขณะที่ยังไม่อยู่
- กัปตัน มีหน้าที่ดูแลงานประจำวันของค็อฟฟี่ช็อฟ
- พนักงานต้อนรับ ด้อนรับแขก มอบหมายเขตการทำงานให้แก่ พนักงานที่อยู่ใต้บังคับบัญชา
- พนักงานต้อนรับ มีหน้าที่รับผิดชอบในการต้อนรับแขก แนะนำ อาหาร
- พนักงานเสิร์ฟ มีหน้าที่รับคำสั่งและเสิร์ฟอาหาร-เครื่องดื่มใน เขตที่ตนได้รับมอบหมาย แนะนำอาหาร
- พนักงานบาร์ มีหน้าที่เกี่ยวกับการจัดเตรียมบาร์ ผสมเครื่องดื่มที่แขกต้องการ
- พนักงานเสิร์ฟในบาร์ มีหน้าที่เกี่ยวกับการผสมเครื่องดื่มแก่แขก เสิร์ฟเครื่องดื่มแก่แขกบริเวณบาร์ เก็บอุปกรณ์ -ทำความสะอาดในบาร์
- พนักงานบริการ อาหารบนห้องพัก มีหน้าที่ดูแลรับผิดชอบงานบริการ อาหารบนห้องพัก ประสานงานกับส่วนห้อง อาหารต่างๆ
- พนักงานรับคำสั่งอาหาร มีหน้าที่รับคำสั่งอาหารจากแขกบนห้องพัก ตรวจสอบเช็คอาหาร แนะนำอาหารแก่แขก
- พนักงานบริการเสิร์ฟ อาหารบนห้องพัก มีหน้าที่เสิร์ฟอาหาร-เครื่องดื่มบนห้องพัก เก็บ อุปกรณ์
- ผู้จัดการห้องอาหารจีน มีหน้าที่รับผิดชอบงานบริการของห้องอาหารจีน ที่ได้รับมอบหมาย ควบคุมพนักงาน แก้ไข ปัญหาต่างๆที่อาจจะมีขึ้นและติดต่อประสาน งานกับหน่วยอื่น
- กัปตัน ดูแลงานประจำวันของห้องอาหารจีน ด้อนรับ แขก มอบหมายเขตการทำงานให้แก่พนักงาน ผู้ใต้บังคับบัญชา
- พนักงานต้อนรับ มีหน้าที่รับผิดชอบในการต้อนรับแขก จัดหาที่ นั่ง แนะนำอาหาร
- พนักงานเสิร์ฟ มีหน้าที่รับคำสั่งและเสิร์ฟอาหาร-เครื่องดื่มใน เขตที่ตนได้รับมอบหมาย แนะนำอาหาร
- ผู้จัดการห้องจัดเลี้ยง มีหน้าที่รับผิดชอบงานบริการห้องจัดเลี้ยงต่างๆ ที่ได้รับมอบหมาย ควบคุมพนักงาน แก้ไข ปัญหาต่างๆที่อาจจะมีขึ้นและติดต่อประสานงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2 ส่วนโฆษณาประชาสัมพันธ์

- หัวหน้าส่วนโฆษณาประชาสัมพันธ์ มีหน้าที่วางแผนในการโฆษณาที่เหมาะสม
 - พนักงานประชาสัมพันธ์ รวบรวมข้อมูลในการโฆษณาเสนอหัวหน้า
- คิดสื่อต่างๆ

3.3 ส่วน BUSINESS CENTER

- เจ้าหน้าที่ดูแล BUSINESS CENTER มีหน้าที่รับผิดชอบการบริการในส่วนออกกำลัง
 - หรือครูฝึก ภาย ดูแลการออกกำลังภายใต้ถูกวิธี
 - พนักงานต้อนรับ มีหน้าที่ให้การต้อนรับให้คำแนะนำและดูแลใน
 - และพนักงานบริการ การใช้เครื่องมือที่ถูกวิธี บริการกุญแจล็อก
- เกอร์และผ้าเช็ดตัว

3.4 ส่วน HEALTH CENTER

- เจ้าหน้าที่ดูแล HEALTH CENTER มีหน้าที่รับผิดชอบการบริการในส่วนเฮลป์คลับ
- หรือครูฝึก ดูแลการใช้ห้องอบไอน้ำและชามาน้ำที่ถูกต้อง
- พนักงานต้อนรับ มีหน้าที่ให้การต้อนรับ ให้คำแนะนำ ให้บริการ
- และพนักงานบริการ กุญแจล็อกเกอร์และผ้าเช็ดตัว

4. ฝ่ายบัญชี (DEPARTMENT OF ACCOUNT & FINANCIAL)

- แคชเชียร์ใหญ่ มีหน้าที่รวบรวมยอดเงินประจำวันและจัดทำ
- บัญชีเงินสดรายวัน

4.1 แผนกแคชเชียร์

- แคชเชียร์ห้องอาหารจีน มีหน้าที่คิดเงินและรวบรวมเงินประจำวันใน
- ส่วนห้องอาหารจีน
- แคชเชียร์คอฟฟี่ช็อป มีหน้าที่คิดเงินและรวบรวมเงินประจำวันใน
- ส่วนคอฟฟี่ช็อป
- แคชเชียร์ส่วนหน้า มีหน้าที่คิดเงินและรวบรวมเงินประจำวันใน
- ส่วนห้องพักรับและบริการแลกเปลี่ยนเงินตรา
- แคชเชียร์ส่วนเสิร์ฟและคาราโอเกะ มีหน้าที่คิดเงินและรวบรวมเงินประจำวันในส่วน
- เสิร์ฟและคาราโอเกะ
- แคชเชียร์ส่วนดิสโก้เทค มีหน้าที่คิดเงินและรวบรวมเงินประจำวันในส่วน
- ดิสโก้เทค
- แคชเชียร์ในส่วนออกกำลังกาย มีหน้าที่คิดเงินและรวบรวมเงินประจำวันในส่วน
- และเฮลป์คลับ สระว่ายน้ำ ส่วนออกกำลังกายและเฮลป์คลับ สระว่ายน้ำ

4.2 แผนตรวจสอบรายได้

- ผู้จัดการกลางคืน มีหน้าที่ดูแลความเรียบร้อยของโรงแรมและพนักงานประจำในเวลากลางคืนแทนผู้จัดการทั่วไป
- พนักงานตรวจสอบรายได้ มีหน้าที่รวบรวมรายได้ประจำวันและประจำเดือน ประจำปี และตรวจสอบความผิดพลาดรายงานให้ผู้บังคับบัญชาทราบเป็นระยะๆ

4.3 แผนควบคุมต้นทุนอาหารและเครื่องดื่มและตรวจสอบจัดซื้อ

- พนักงาน มีหน้าที่ดูแลเรื่อง การควบคุมราคาการจัดสรรหาของที่จะประกอบเป็นอาหารและเครื่องดื่มให้มีราคาที่เหมาะสมและตรวจสอบราคาในการจัดซื้อ

5. ฝ่ายบุคคล (DEPARTMENT OF PERSONEL)

- ผู้จัดการฝ่ายบุคคล มีหน้าที่ดูแลรับผิดชอบเกี่ยวกับพนักงานทั้งหมดของโรงแรมรวมทั้งการจัดหาพนักงานสวัสดิการ ความปลอดภัยและบันทึกหลักฐานต่างๆ เกี่ยวกับเวลาทำงาน
- หัวหน้าส่วนฝึกอบรม มีหน้าที่เกี่ยวกับการฝึกอบรมพนักงาน การจัดหาพนักงาน ดูแลสวัสดิการของพนักงาน แก้ไขปัญหาต่างๆ ควบคุมพนักงานได้บังคับบัญชา
- ผู้ช่วยหัวหน้าฝึกอบรม มีหน้าที่จัดเตรียมการฝึกอบรมพนักงานในโรงแรม ช่วยงานของหัวหน้า
- พนักงานควบคุมรักษาเวลา มีหน้าที่บันทึกหลักฐานเกี่ยวกับเวลาทำงาน
- พนักงานลงชื่อ - ทะเบียน มีหน้าที่ดูแลเรื่องทะเบียนประวัติพนักงาน ปกครองดูแลพนักงาน
- หัวหน้าพนักงานรักษา มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับความปลอดภัยความปลอดภัยของโรงแรมและแขก ดูแลควบคุมผู้ได้บังคับบัญชาให้ปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ
- พนักงานรักษา มีหน้าที่ดูแลรับผิดชอบเกี่ยวกับความปลอดภัยความปลอดภัยของโรงแรมและแขก ตรวจสอบไม่ให้บุคคลภายนอกที่ไม่เกี่ยวข้องเข้ามาใน

บริเวณโรงแรมจัดทำรายงานการรักษาความปลอดภัยประจำวันเสนอแก่หัวหน้า

6. ฝ่ายวิศวกรรม (DEPARTMENT OF ENGINEERING)

- วิศวกรฝ่ายซ่อมบำรุง มีหน้าที่รับผิดชอบงานของฝ่าย ดูแลเกี่ยวกับการรักษาซ่อมบำรุงโรงแรมและอุปกรณ์ต่างๆให้อยู่ในสภาพดี รวมทั้งจัดทำบันทึกงานซ่อมต่างๆ
- ช่างไฟฟ้า มีหน้าที่รักษาซ่อมแซมอุปกรณ์เกี่ยวกับไฟฟ้า และจัดหาตามความต้องการ
- ช่างปะปา รักษาและซ่อมแซมเครื่องมือ อุปกรณ์เกี่ยวกับการจ่ายน้ำทุกชนิด
- ช่างไม้ - ทาสี มีหน้าที่จัดทำและซ่อมแซมเฟอร์นิเจอร์และอุปกรณ์ที่ใช้ไม้เป็นวัสดุทุกชนิด และดูแลงานเกี่ยวกับการตกแต่งต่างๆที่จำเป็นในโรงแรม
- ช่างเทคนิคระบบเสียง มีหน้าที่รักษาและซ่อมแซม อุปกรณ์เกี่ยวกับระบบเสียง
- ช่างเทคนิคระบบปรับอากาศ มีหน้าที่รักษาและซ่อมแซม อุปกรณ์เกี่ยวกับระบบปรับอากาศ
- พนักงานดูแลสวน ดูแลและจัดบริเวณโรงแรมให้สวยงามในเรื่องต้นไม้สนามหญ้า สวนดอกไม้ และจัดหาดอกไม้ประดับโรงแรม

7. ฝ่ายแม่บ้าน (DEPARTMENT OF HOUSE KEEPING)

- หัวหน้าแม่บ้าน มีหน้าที่รับผิดชอบการดำเนินงานทั้งหมดของฝ่ายบังคับบัญชามอบหมายงานและควบคุมงานให้สำเร็จตามเป้าหมาย
- แม่บ้านประจำชั้น มีหน้าที่ดูแลรับผิดชอบงานประจำชั้นหรือส่วนที่ได้รับมอบหมาย ตรวจสอบความสะอาดของห้องพัก รายงานหากต้องการซ่อมแซม ดูแลการทำงานของแม่บ้านและพนักงานทำความสะอาดที่อยู่ในบังคับบัญชา

- แม่บ้าน มีหน้าที่รับผิดชอบงานการเตรียมห้องพักสำหรับแขก เช่น ทำความสะอาด จัดเตียงนอน เตรียมเครื่องผ้าและอุปกรณ์อื่นๆที่จำเป็นภายในห้องนอน
- พนักงานขนของ-ทำความสะอาด มีหน้าที่ทำความสะอาดบริเวณที่สาธารณะทั่วไปของโรงแรม สำนักงานของฝ่ายต่างๆ รวมทั้งบริเวณทางเดิน ห้องโถง ห้องอาหารและห้องจัดเลี้ยงและมีภาระในการยกของหนัก เช่น การเคลื่อนย้ายเฟอร์นิเจอร์และลำเลียงเครื่องผ้า
- หัวหน้าส่วนซักรีด มีหน้าที่รับผิดชอบงานซักรีดของโรงแรม มอบหมายงานและควบคุมการทำงานของพนักงานซักรีด
- พนักงานซักรีด มีหน้าที่ซัก-รีดผ้าต่างๆที่ผู้บังคับบัญชามอบหมายให้ อาจเป็นเสื้อผ้าของแขกหรือผ้าที่ใช้ในโรงแรม
- หัวหน้าดูแลเครื่องผ้า มีหน้าที่รับผิดชอบคลังพัสดุเครื่องผ้า ส่งมอบผ้าที่สะอาดให้แม่บ้านและห้องอาหารต่างๆ ตรวจสอบจำนวนผ้าที่สกรปรกและจัดส่งไปซักรีด
- พนักงานเครื่องผ้า ซ่อมแซมเครื่องผ้าและตัดเย็บผ้าที่ใช้ในโรงแรม ให้อยู่ในสภาพเรียบร้อย
- หัวหน้าแผนกสูญหาย มีหน้าที่ดูแลเกี่ยวกับของที่สูญหายทั้งของแขกและของทางโรงแรม ดูแลผู้ได้บังคับบัญชา
- พนักงาน มีหน้าที่เช็คและตรวจค้นหาของที่สูญหายทั้งของแขกและของโรงแรม

8. ฝ่ายบันเทิง (DEPARTMENT OF ENTERTAINMENT)

- ผู้จัดการฝ่ายบันเทิง มีหน้าที่รับผิดชอบงานบริการในส่วนเล้าจน์และคาราโอเกะและส่วนดิสโก้เทคให้ดำเนินไปด้วยดี ดูแลพนักงานได้บังคับบัญชา ประสานงานกับแผนก อื่นๆ

8.1 ส่วนเล้าจน์และคาราโอเกะ

- ผู้จัดการส่วนเล้าจน์และคาราโอเกะ มีหน้าที่รับผิดชอบงานบริการของส่วนเล้าจน์และ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- คาราโอเกะ ควบคุมพนักงาน แก้ไขปัญหา
ต่างๆ
- ผู้ช่วยผู้จัดการส่วนเล้าจัน และคาราโอเกะ เป็นผู้ช่วยผู้จัดการ มอบหมายงานให้พนักงาน ติดต่อประสานงานกับแผนกอื่นๆ
 - กัปตัน มีหน้าที่รับคำสั่งจากผู้จัดการทั่วไป ต้อนรับแขกพิเศษ มอบหมายเขตการทำงาน ดูแลความเรียบร้อยของส่วนต่างๆ เช่น โต๊ะ เก้าอี้ ผ้าปูโต๊ะ ฯ รวมถึงความสะอาด
 - พนักงานต้อนรับ มีหน้าที่คอยต้อนรับและให้คำแนะนำแก่แขก รับคำสั่งอาหาร
 - พนักงานบริการชาย - หญิง มีหน้าที่บริการนำอาหารและเครื่องดื่มมาเสิร์ฟ และรับคำสั่งอาหารพร้อมทั้งคอยบริการแขก ทำความสะอาดโต๊ะให้เรียบร้อย

8.2 ส่วนดิสโก้เทค

- ผู้จัดการส่วนดิสโก้เทค มีหน้าที่รับผิดชอบงานบริการในส่วนดิสโก้เทค ติดต่อประสานงานกับแผนกอื่นๆ
- ผู้ช่วยผู้จัดการส่วนดิสโก้เทค มีหน้าที่เป็นผู้ช่วยผู้จัดการ ดัดสินใจแทนขณะที่ผู้จัดการไม่อยู่ มอบหมายงานแก่พนักงาน
- กัปตัน มีหน้าที่ดูแลงานประจำวัน ต้อนรับแขกพิเศษ มอบหมายเขตงานให้พนักงานบริการ
- พนักงานต้อนรับ มีหน้าที่ให้การต้อนรับ และคำแนะนำต่างๆ
- พนักงานบริการชาย - หญิง มีหน้าที่บริการเสิร์ฟอาหารและเครื่องดื่มแก่แขก ในบริเวณที่ได้รับมอบหมาย คอยบริการแขกและทำความสะอาดบริเวณให้เรียบร้อยเมื่อแขกกลับ

การจัดอัตรากำลังคน

โครงการโรงแรมราชพฤกษ์ แกรนด์ โฮเทล มีห้องพัก 159 ห้อง

เจ้าของโรงแรม	1	คน
ผู้จัดการทั่วไป	1	คน

1. ฝ่ายบริการส่วนหน้า

1.1 ผู้จัดการฝ่ายบริหารส่วนหน้า	1	คน
1.2 ผู้ช่วยผู้จัดการฝ่ายบริหารส่วนหน้า	1	คน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.3 หัวหน้าสัมภาระ	1	คน
1.4 พนักงานเปิดประตู	3	คน (3ผลัด)
1.5 พนักงานขนสัมภาระ	3	คน (3ผลัด)
1.6 พนักงานต้อนรับ-สอบถาม	3	คน (3ผลัด)
1.7 พนักงานลงทะเบียนห้องพัก	3	คน (3ผลัด)
1.8 พนักงานโทรศัพท์	3	คน (3ผลัด)

2 ฝ่ายอาหารและเครื่องดื่ม

2.1 ผู้จัดการฝ่ายอาหารและเครื่องดื่ม	1	คน
2.2 ผู้จัดการค็อฟฟี่ช็อป	1	คน
2.3 ผู้ช่วยผู้จัดการค็อฟฟี่ช็อป	1	คน
2.4 กัปตัน	3	คน (3ผลัด)
2.5 พนักงานต้อนรับ	3	คน (3ผลัด)
2.6 พนักงานเสิร์ฟ	6	คน (3ผลัด)
พนักงานบาร์	3	คน (3ผลัด)
- พนักงานเสิร์ฟในบาร์	3	คน (3ผลัด)
- พนักงานบริการ อาหารบนห้องพัก	3	คน (3ผลัด)
- พนักงานรับคำสั่งอาหาร	3	คน (3ผลัด)
- ผู้จัดการห้องอาหารจีน	1	คน
- กัปตัน	2	คน
- พนักงานต้อนรับ	1	คน
- พนักงานเสิร์ฟ	4	คน
- ผู้จัดการห้องจัดเลี้ยง	1	คน
- กัปตัน	2	คน
- พนักงานเสิร์ฟ	6	คน (3ผลัด)
- หัวหน้าพ็อคครัว	1	คน
- พ็อคครัว	3	คน (3ผลัด)
- ผู้ช่วยพ็อคครัว	6	คน (3ผลัด)
- พนักงานทำความสะอาด	3	คน (3ผลัด)
- พนักงานขนของ	3	คน (3ผลัด)
- พ็อคครัวอาหารจีน	1	คน
- ผู้ช่วยพ็อคครัวห้องอาหารจีน	3	คน
- พนักงานทำความสะอาด	1	คน
- พนักงานขนของ	1	คน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- หัวหน้าแผนกพัสดุ	1	คน
- พนักงาน	2	คน

3. ฝ่ายแม่บ้าน

- หัวหน้าแม่บ้าน	1	คน
- แม่บ้านประจำชั้น	6	คน
- แม่บ้าน	3	คน
- พนักงานขนของ- ทำความสะอาด	2	คน
- หัวหน้าส่วนซักรีด	1	คน
- พนักงานซักรีด	3	คน
- หัวหน้าดูแลเครื่องผ้า	1	คน
- พนักงานเครื่องผ้า	3	คน
- หัวหน้าแผนกสูญหาย และค้นหา	1	คน
- พนักงาน	2	คน

4. ฝ่ายวิศวกรรม

- วิศวกรฝ่ายซ่อมบำรุง	1	คน
- ช่างไฟฟ้า	1	คน
- ช่างปะปา	1	คน
- ช่างไม้ - ทาสี	1	คน
- ช่างเทคนิคระบบเสียง	4	คน
- ช่างเทคนิคระบบปรับอากาศ	1	คน
- พนักงานดูแลสวน	2	คน

5. ฝ่ายบุคคล

- ผู้จัดการฝ่ายบุคคล		
- หัวหน้าส่วนฝึกอบรม	1	คน
- ผู้ช่วยหัวหน้าฝึกอบรม	1	คน
- พนักงานควบคุมรักษาเวลา	1	คน
- พนักงานลงชื่อ - ทะเบียน	3	คน (3ผลัด)
- หัวหน้าพนักงานรักษาความปลอดภัย	3	คน (3ผลัด)
- พนักงานรักษาความปลอดภัย	9	คน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. ฝ่ายบัญชี

- แคชเชียร์ใหญ่	1	คน
6.1 แผนกแคชเชียร์		
- แคชเชียร์ห้องอาหารจีน	1	คน
- แคชเชียร์คีย์ออฟฟิศออฟ	3	คน (3ผลัด)
- แคชเชียร์ส่วนหน้า	3	คน (3ผลัด)
- แคชเชียร์ส่วนเล้าจันและคาราโอเกะ	1	คน
- แคชเชียร์ส่วนดิสโก้เทค	1	คน
- แคชเชียร์ในส่วนออกกำลังกาย และเฮลป์คลับ สระว่ายน้ำ	1	คน
6.2 แผนกตรวจสอบรายได้		
- ผู้จัดการกลางคืน	1	คน
- พนักงานตรวจสอบรายได้	2	คน
6.3 แผนกควบคุมต้นทุนอาหารและเครื่องดื่มและตรวจสอบจัดซื้อ		
- พนักงาน	2	คน

7. ฝ่ายบันเทิง

- ผู้จัดการฝ่ายบันเทิง	1	คน
7.1 ส่วนเล้าจันและคาราโอเกะ		
- ผู้จัดการส่วนเล้าจันและคาราโอเกะ	1	คน
- ผู้ช่วยผู้จัดการส่วนเล้าจัน และคาราโอเกะ	1	คน
- กัปตัน	3	คน
- พนักงานต้อนรับ	2	คน
- พนักงานบริการชาย - หญิง		
- ดีเจ	1	คน

7.2 ส่วนดิสโก้เทค

- ผู้จัดการส่วนดิสโก้เทค	1	คน
- ผู้ช่วยผู้จัดการส่วนดิสโก้เทค	1	คน
- กัปตัน	3	คน
- พนักงานต้อนรับ	3	คน
- พนักงานบริการชาย - หญิง		คน
- ดีเจ	2	คน

8. ฝ่ายขายและการตลาด

- ผู้จัดการฝ่ายขายและการตลาด	1	คน
- หัวหน้าส่วนการขาย	1	คน
- พนักงานการขาย	2	คน
8.2 ส่วนโฆษณาประชาสัมพันธ์		
- หัวหน้าส่วนโฆษณาประชาสัมพันธ์	1	คน
- พนักงานประชาสัมพันธ์	2	คน
8.3 ส่วน BUSINESS CENTER		
- เจ้าหน้าที่ดูแล BUSINESS CENTER หรือครุฝึก	1	คน
- พนักงานต้อนรับ และพนักงานบริการ	1	คน
8.4 ส่วน HEALTH CENTER		
- เจ้าหน้าที่ดูแล HEALTH CENTER หรือครุฝึก	1	คน
- พนักงานต้อนรับ และพนักงานบริการ	1	คน

3.5 การศึกษาลักษณะของส่วนบริการพิเศษ

3.5.1 ส่วนแอโรบิคและออกกำลังกาย

โดยปกติแล้วแต่ละบุคคลมีความจำกัดทางธรรมชาติ ในการปรับปรุงรูปร่าง ให้มีรูปร่างสวยงามตามลักษณะประจำเพศ การออกกำลังกายเหล่านี้ช่วยให้ร่างกายได้สัดส่วน กล้ามเนื้อที่อ่อนแอได้มีโอกาสปรับปรุง ทั้งยังช่วยเสริมทรวดทรงและเสริมสร้างสุขภาพ การออกกำลังกายเสมอจะช่วยให้ร่างกายแข็งแรง ดังนั้นการออกแบบตกแต่งภายในส่วนออกกำลังกายจึงมีส่วนช่วยดึงดูดให้บุคคลเข้ามาใช้บริการมากขึ้น เพราะสามารถออกกำลังกายได้อย่างถูกวิธี และมีสิ่งอำนวยความสะดวก สะดวก มีบรรยากาศที่ดี

บริเวณส่วนนี้เป็นที่สำหรับออกกำลังกายด้วยวิธีการต่างๆ รวมถึงการอาศัยเครื่องมือและอุปกรณ์ต่างๆที่เกี่ยวข้องมาประกอบด้วย ในส่วนนี้แบ่งออกเป็น 6 ส่วน ได้แก่

1. ส่วนเคาน์เตอร์ติดต่อ
2. ส่วนบริหารร่างกายด้วยเครื่องมือและอุปกรณ์ต่างๆ
3. ส่วนบริหารร่างกายด้วยการไม่ใช้เครื่องมือ และอุปกรณ์การบริหาร คือ FLOOR EXERCISE แบบต่างๆ เช่น แอโรบิก แจส ฯ
4. ส่วนพักผ่อน ได้แก่ ส่วนนั่งพักหรือเล่นเกมต่างๆ

5. ส่วน PANTRY ได้แก่ ส่วนที่มีเครื่องงดิมต่างๆ อาจรวมไปถึงอาหารเบาๆ เช่น ผลไม้ แขนวิช และอื่นๆ

6. ส่วนเก็บของและเซนลิ้นเสื้อผ้า

1. ส่วนเคาน์เตอร์ติดต่อ คือ เป็นส่วนที่ลูกค้าต้องติดต่อก่อนเข้ารับบริการ เพื่อติดต่อ สอบถาม และติดต่อกการใช้บริการ คิดเงินค่าบริการ บริการทำบัตรสมาชิก มอบและรับคืนกุญแจ ล็อคเกอร์ ซึ่งอาจจะใช้พนักงานเพียงคนเดียวเพราะลูกค้าในบริเวณนี้มีไม่มากนัก

ในเนื้อที่ส่วนนี้ประกอบไปด้วย

ประโยชน์ใช้สอย

พ.ท.ส่วนแคชเชียร์ ประกอบด้วย

- เครื่องคอมพิวเตอร์หรือ
 - ลิ้นชักเก็บเงิน
 - โทรศัพท์
 - เครื่องรูดการ์ดบัตรเครดิต
- สำหรับคิดเงินค่าบริการในแต่ละครั้งหรือ ในการทำบัตรสมาชิก
 - สำหรับเก็บเงินและทอนเงิน
 - สำหรับติดต่อกับฝ่ายต่างๆภายในโรงแรม หรือแขกโทรติดต่อบริการจากภายนอก
 - สำหรับรับบัตรเครดิตแทนเงินสด

พ.ท.ส่วนต้อนรับ

ประโยชน์ใช้สอย

- กล่องใส่แผ่นพับ
 - ตู้เก็บเอกสาร
 - กล่องเก็บกุญแจล็อคเกอร์
- สำหรับประชาสัมพันธ์และแนะนำในส่วนนี้
 - สำหรับลูกค้าเซ็นบิลหรือกรอกบัตรสมาชิก
 - เก็บเอกสารและแบบฟอร์มต่างๆ
 - เก็บกุญแจล็อคเกอร์

2. ส่วนบริหารร่างกายด้วยเครื่องงมือและอุปกรณ์ต่างๆ

ในเนื้อที่ส่วนนี้จะประกอบไปด้วยเครื่องงมือและอุปกรณ์สำหรับออกกำลังกายประเภท ต่างๆ แล้วแต่สถานที่ที่จะให้บริการ อาจจะมีมากหรือน้อยก็ได้ เครื่องงมือและอุปกรณ์เหล่านี้ สามารถแบ่งออกเป็น 3 ประเภท ซึ่งส่วนประกอบในแต่ละประเภท เช่นนี้ดังนี้

อุปกรณ์ให้ความอบอุ่นแก่ร่างกาย

- ได้แก่
- ประเภทจักรยาน
 - ประเภทลู่วิ่ง เดิน วิ่ง
 - ประเภทเตียงจิม
 - ประเภทเอ็กซ์เซอร์ไซซ์โรลเลอร์
 - ฯลฯ

อุปกรณ์ในการออกกำลังกาย

- ได้แก่
- ประเภทเตียงทรมียมิม
 - ประเภทเชือกซูปเช่นอร์เซฟบอร์ด
 - ประเภทรมเบลท์
 - ประเภทลูกกลิ้ง
 - ประเภทบาร์เบลท์
 - ประเภทกรรเชียง
 - ประเภทเตียงเอ็กเซอร์ไซซ์
 - ฯลฯ

เครื่องมือและอุปกรณ์ในการผ่อนคลายความตึงเครียดนี้ โดยส่วนมากจะแยกออกจาก ส่วนห้องออกกำลังกาย แต่ในบางสถานที่ ก็จะนำบางอย่างเข้ามาไว้ในห้องออกกำลังกาย บางที่ไม่นำมาไว้เนื่องจากเหตุผลที่จะทำให้เสียบรรยากาศ ถ้าผู้ที่กำลังพักผ่อนอย่างสบายนานๆ จะทำให้ผู้ที่ออกกำลังกายอยู่จะต้องพักผ่อนด้วยในบางแห่ง เช่น CLINIC AND HEALTH CENTRE ที่โรงแรมแอมบาสเตอร์ จะไม่ให้ผู้มาใช้บริการในห้องออกกำลังกายนั่งพักตามใจชอบ ถ้า ต้องการพักผ่อนจะให้นั่งตรงส่วนที่จัดไว้ให้ แม้แต่เก้าอี้นวดก็ตามก็จะแยกไปไว้ที่ส่วนพักผ่อน ในการออกกำลังกายด้วยเครื่องนี้ ผู้ใช้บริการส่วนใหญ่จะเป็นสุขภาพบุรุษ เนื่องจากเป็นการออกกำลังกายที่ให้เหงื่อมากและเครื่องมือบางชนิดสุขภาพสตรีใช้ได้ยากกว่า

ในส่วนนี้จะมีพนักงานคอยแนะนำในการใช้เครื่อง และการให้บริการต่างๆ ตลอดจนดูแลในด้านความปลอดภัยกับผู้ใช้เครื่องมือและอุปกรณ์ ในด้านการจัดตกแต่ง เครื่องมือ อุปกรณ์ เหล่านี้จะจัดวางบนพื้น เป็นพื้นระนาบไม่มีการยกกระดืบ เพื่อการเปลี่ยนแปลงปรับปรุงได้สะดวกและในด้านใช้งานก็ปลอดภัย

3. ส่วนบริหารร่างกายด้วยการไม่ใช้เครื่องมือ และอุปกรณ์การบริหาร คือ FLOOR EXERCISE ในการออกกำลังกายที่เรียกว่า FLOOR EXERCISE นี้ จะจัดเป็นการเต้นรำแบบต่างๆ ที่ช่วยให้เหงื่อออก วิธีนี้ส่วนใหญ่ผู้ใช้บริการจะเป็นสุขภาพสตรี เนื่องจากได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลินไปด้วย การออกกำลังกายแบบ FLOOR EXERCISE นี้ โดยทั่วไปจะแยกออกเป็นการเต้นแบบต่างๆ ดังนี้

- AEROBIC DANCE
- JAZZ DANCE
- และอื่นๆ

การออกกำลังกายประเภท FLOOR EXERCISE นี้จะประกอบไปด้วยพื้นที่สำหรับการเต้น เช่นในกลุ่มที่เป็นพื้นที่ราบเรียบ ทั่วไปมักปูพรม ซึ่งช่วยให้เกิดความอ่อนนุ่มสบาย เวลาสัมผัสพื้นและไม่ลื่น นอกจากนี้ประกอบด้วย วีดีโอ ที่เป็นการสอนเต้นในวิธีต่างๆ หรือมีเครื่ององเล่นเสียงที่ให้จังหวะดนตรี โดยมีครูฝึกเป็นผู้เต้นรำหรือผู้สอน จะใช้เวลาในการนี้ประมาณ 45 นาที

4. ส่วนพักผ่อน เนื่องจากผู้ใช้บริการได้ออกกำลังกายจนร่างกายรู้สึกเหนื่อย ต้องการพักผ่อนชั่วขณะ จึงจัดส่วนพักผ่อนไว้ ซึ่งโดยทั่วไปจะประกอบด้วยส่วนต่างๆ ดังนี้

- ส่วนนั่งพัก เป็นกลุ่มจำนวนหลายที่นั่ง ขึ้นอยู่กับจำนวนผู้มาใช้บริการ
- โต๊ะกลาง สำหรับวางของต่างๆ เช่น เครื่องดื่ม หนังสืออ่านเล่น
- บางแห่งจะมีการฉายภาพยนตร์ วีดีโอ ให้ดูเป็นการผ่อนคลายด้วย

ในส่วนพักผ่อนนี้ในบางสถานที่อาจจะมีห้องเล่นเกมส์ หรือเครื่องอบนวดต่างๆไว้เป็นการพักผ่อนด้วย แต่จะแยกไว้ในห้องหรือแยกไม่ให้ปะปนกับพื้นที่ออกกำลังกาย

5. ส่วน PANTRY เช่นส่วนที่ให้ความสะดวกกับผู้ใช้บริการในด้านของอาหารเบาๆ และเครื่องดื่มต่างๆ เช่น ผลไม้ต่างๆ น้ำส้ม น้ำเย็น ฯลฯ ใน PANTRY นี้จะประกอบด้วยส่วนต่างๆ ดังนี้

- เคาน์เตอร์บริการและตู้เก็บของ
- อ่างซักล้างและโต๊ะหรือพื้นที่ที่ใช้ประกอบอาหารเบาๆ หรือเครื่องดื่ม
- ตู้เก็บแก้วและอื่นๆ
- ตู้เย็น

ส่วน PANTRY นี้ในบางแห่งก็ไม่มี เนื่องจากมีส่วนบริการอาหารและเครื่องดื่มอยู่ใกล้ๆ กับห้องออกกำลังกายแล้ว ก็จะไม่จำเป็นต้องมี โดยทั่วไปจะให้เจ้าหน้าที่คอยให้คำแนะนำและฝึกสอนผู้มาใช้บริการ เช่นผู้ให้บริการใน PANTRY ด้วย ซึ่งไม่ต้องมีเจ้าหน้าที่ประจำเคาน์เตอร์ เนื่องจากผู้ใช้บริการตรงส่วนนี้ไม่ได้มีตลอดเวลาและไม่มีจำนวนมาก

6. ส่วนเปลี่ยนเสื้อผ้าและเก็บของ ในการออกกำลังกายประเภทต่างๆควรจะใส่เสื้อผ้าที่กระชับมากที่สุดเพราะจะได้ถนัดและเหมาะสม ไม่ควรสวมใส่เครื่องประดับต่างๆ เพราะอาจทำให้สูญหายในขณะที่ออกกำลังกายได้ ดังนั้นจึงต้องมีการเปลี่ยนเสื้อผ้าให้เหมาะสมกับการออกกำลังกายในแต่ละประเภท และมีที่เก็บของมีค่าและสัมภาระที่เป็นส่วนตัว โดยจะแยกเป็นของสุภาพบุรุษและสุภาพสตรี

เนื้อที่ในบริเวณนี้จะประกอบด้วย

ประโยชน์ใช้สอย

- พ.ท.เก็บของ
- ล็อคเกอร์เก็บของ
- พ.ท.เปลี่ยนเสื้อผ้า
- บริเวณเปลี่ยนเสื้อผ้า
- กระจกเงา
- อุปกรณ์แขวน
- สำหรับเก็บของมีค่า สัมภาระต่างๆของแขก
- สำหรับให้แขกเปลี่ยนเสื้อผ้า

ลักษณะการให้บริการของส่วนบริหารร่างกาย

ในการบริหารร่างกายและพักผ่อน ที่ประกอบด้วย 4 ส่วนนี้ อาจจะแยกเฉพาะเป็นส่วนๆ หรือรวมกันในพื้นที่เดียวกัน มองเห็นตลอดได้ ในบางแห่งจะแยกห้องสำหรับ FLOOR EXERCISE ออกต่างหาก เพราะโดยส่วนมากผู้ใช้บริการส่วนมากเป็นสุภาพสตรีและส่วนออกกำลังกายด้วยเครื่องมือ ผู้ใช้บริการส่วนใหญ่เป็นสุภาพบุรุษ เช่น สถานที่ส่งเสริมสุขภาพสปอร์ตเอ็กซ์ หรือในบางแห่งจะแยกให้บริการเป็นส่วนสุภาพบุรุษและสุภาพสตรีหรือออกเป็น 2 ส่วน โดยไม่มีส่วนบริการใดที่ใช้ร่วมกัน ด้านการบริการจะมีครูผู้ฝึกควบคุมและคอยให้คำแนะนำถึงวิธีการปฏิบัติต่างๆ ที่ถูกต้อง โดยแยกเป็นครูผู้ควบคุมฝ่ายบุรุษและสตรี

ลักษณะการตกแต่งและวัสดุที่ใช้ในห้องบริหารร่างกาย

- พื้นควรปูพรมเพื่อให้เกิดความนุ่มนวลขณะบริหารร่างกาย ไม่ลื่น และดูดซับเสียงได้
- ผ้าม่านเพดานกรุกระจกเงารอบๆห้อง เพื่อให้เห็นภาพตัวเอง และดูห้องกว้างขึ้น
- เพดานควรติดไฟให้ค่อนข้างสว่าง อาจใช้หลอดไฟฟลูออเรสเซนต์ ภายในห้องควรให้ดูมีระเบียบ บรรยากาศนุ่มนวล สบายตา
- วัสดุพื้นผิวอื่นๆ เช่น ฝ้าเพดานควรจะเป็นวัสดุกันเสียงสะท้อน เพราะมีดนตรีประกอบการเดิน

3.5.2 ส่วนเฮลป์คลับ (HEALTH CLUB)

เป็นส่วนที่ให้บริการเครื่องมือและอุปกรณ์ในการผ่อนคลายความตึงเครียด โดยส่วนมากจะแยกออกจากส่วนออกกำลังกาย แต่ในบางสถานที่ก็นำบางอย่างเข้ามาไว้ในห้องออกกำลังกาย บางที่จะไม่นำมาไว้เนื่องจากเหตุผลที่จะทำให้เสียบรรยากาศ ถ้าผู้ที่กำลังพักผ่อนอย่างสบายนานๆ จะทำให้ผู้ที่ออกกำลังกายอยู่จะต้องพักผ่อนด้วย ในบางแห่ง เช่น CLINIC AND HEALTH CENTER ที่โรงแรมแอมบาสเดอร์ จะไม่ให้ผู้มาใช้บริการในห้องออกกำลังกายนั่งพักตามใจชอบ ถ้าต้องการพักผ่อนจะให้นั่งตรงส่วนที่จัดไว้ให้ แม้แต่เก้าอี้นวดก็ตามก็จะแยกไปไว้ที่ส่วนพักผ่อน

อุปกรณ์ในการผ่อนคลายความตึงเครียด ได้แก่

- ประเภทเครื่องซาร์มเบลท์
- ประเภทเก้าอี้นวด
- ประเภทเครื่องอบชาวน้ำ
- ประเภทเครื่องอบไอน้ำ
- ประเภทสายรัดแมกเนติก

ในที่นี่จะศึกษาเฉพาะส่วนที่มีในโครงการ คือ ห้องอบชาวน้ำ

ห้องอบชาวน้ำ

ชาวน้ำ คือ วิธีการอบตัวเพื่อสุขภาพพลานามัย โดยการใช้ความร้อนแห้ง (DRYHEAT BATHING) ซึ่งได้รับความร้อนที่เกิดจากหินเผาไฟที่กระจายออกมา

โครงสร้างและลักษณะของห้องซาวหน้า

มีลักษณะเป็นห้องรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า หรือสี่เหลี่ยมจตุรัส เป็นกล่อง การตกแต่งโครงสร้างด้านนอกมีรูปทรงแตกต่างกันออกไป โครงสร้างส่วนใหญ่นิยมใช้ไม้สน ขนาดและรูปร่างของห้องซาวหน้า

ขนาดห้องที่เล็กที่สุด กว้าง X ยาว X สูง 0.90 X 0.90 X 2.10 เมตร ขนาดใหญ่ที่สุด 3.60 X 4.90 X 2.70 เมตร มาตรฐาน 1 คน ใช้พื้นที่ 1.755 ลูกบาศก์เมตรหรือ 65 ลูกบาศก์ฟุต อาจจัดให้มีส่วนประกอบของห้องอาบน้ำ แต่งตัว อยู่ภายในที่เดียวกัน ระบบไฟฟ้า

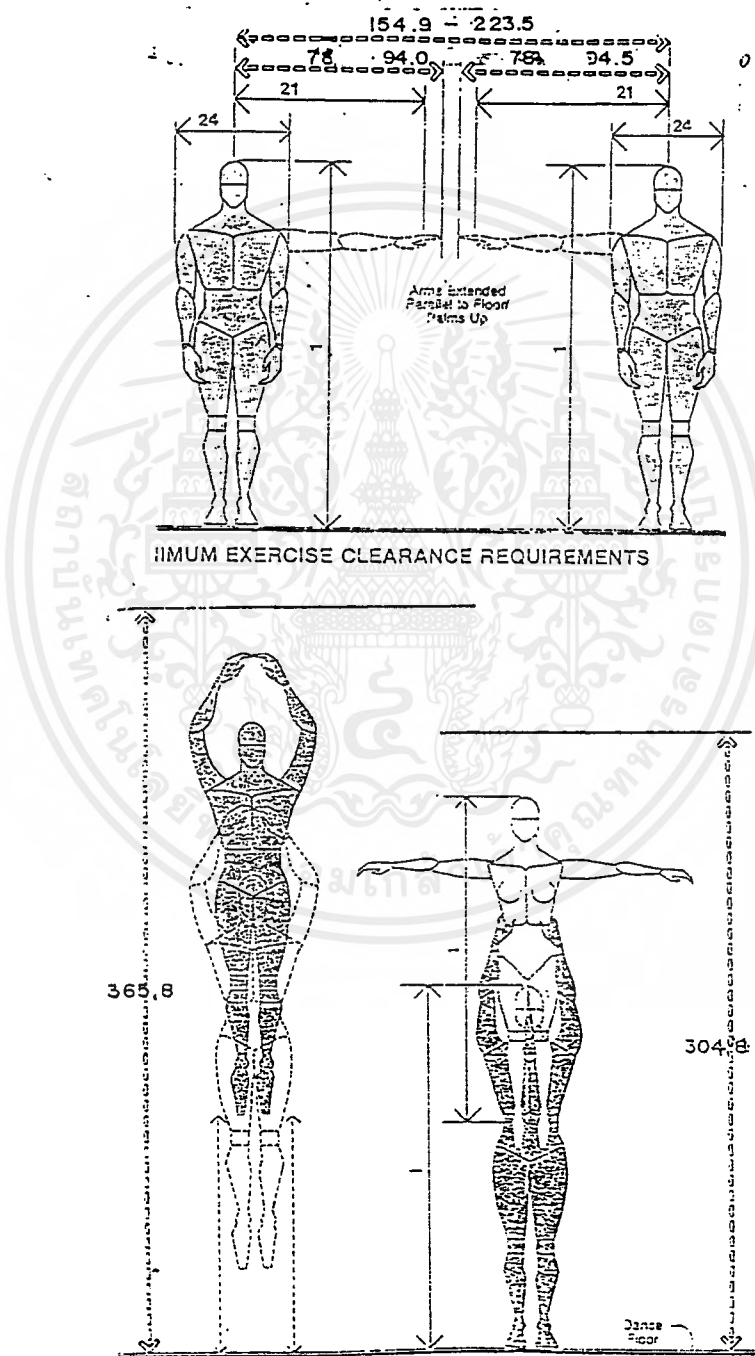
1. สายไฟและอุปกรณ์จะฝังอยู่ในผนัง เตาควรมีตัวควบคุมและสามารถปรับความร้อนได้เอง
2. การใช้แสงไฟในห้องควรเป็นแสงสลัวๆ ติดตั้งโคมไฟห่างจากเตาและควรรอยู่บนผนังสูง

ผนังและเพดานตกแต่งภายใน

ไม้ที่ใช้ทำผนังควรเป็นไม้ที่มีเนื้ออ่อน มีความหนาแน่นน้อย ขนาดของแผ่นไม้ 1 X 3 หรือ 1 X 6 เข้าลิ้นตามแนวตั้ง เพื่อให้รอยต่อผนังสนิท กันความร้อนรั่วออกไปภายนอกห้อง การตกแต่งผนังด้านนอกขึ้นอยู่กับลักษณะความต้องการ

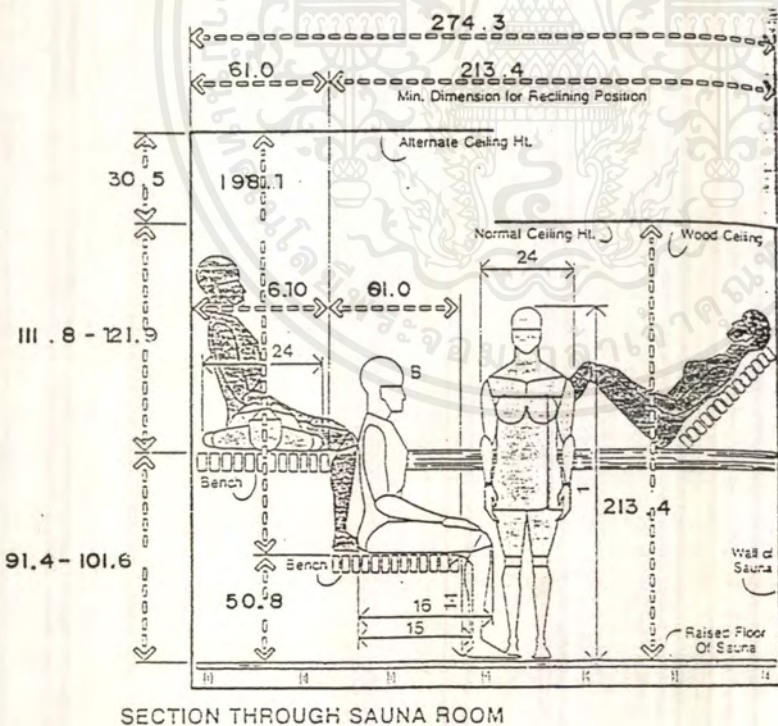
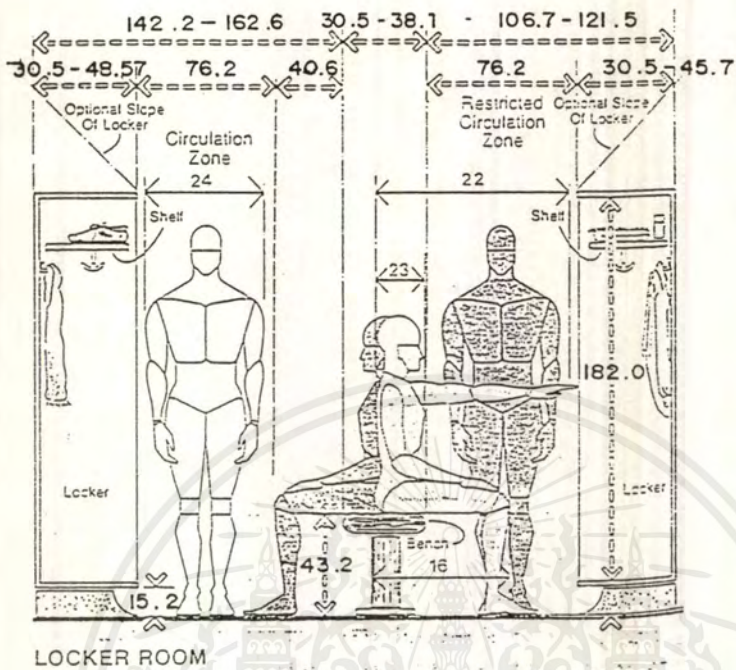
ประตูและหน้าต่าง จะเป็นช่องทางการระบายอากาศ เปิด - ปิด ได้ง่าย ขนาดของประตู สูง 1.80 - 2.00 เมตร กว้างน้อยที่สุด 0.60 เมตร โครงสร้างของประตูมี 2 ชั้น

หน้าต่าง คือ บานกระจกที่สามารถมองออกไปเห็นภายนอกห้องได้ ส่วนมากจะเจาะช่องที่บานประตูเป็นบานกระจกสองชั้นติดตาย

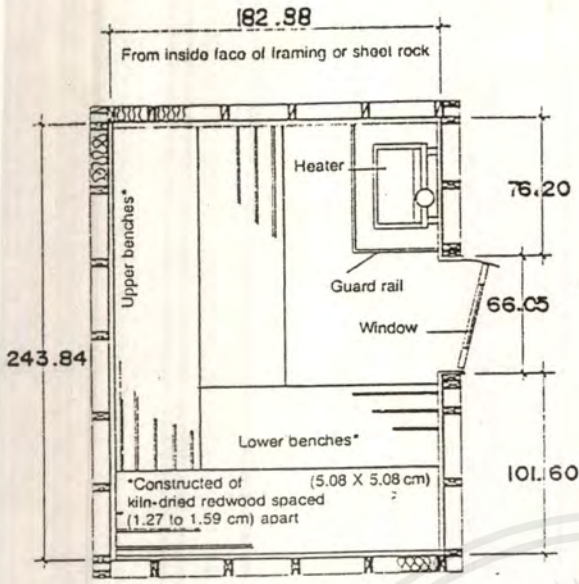
ภาพที่ 3.5.1 แสดงการใช้พื้นที่มาตรฐานในส่วนแอโรบิค

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

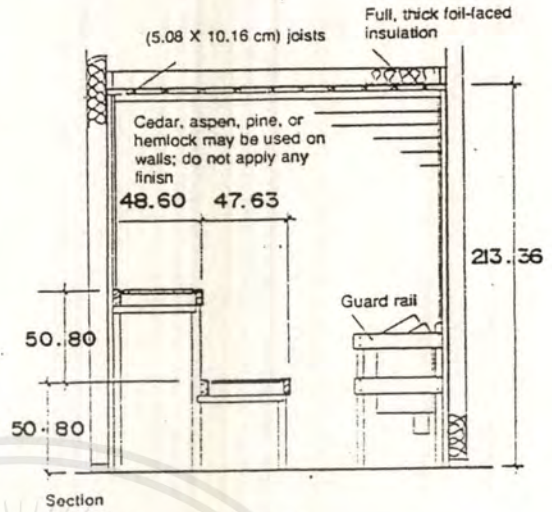

ภาพที่ 3.5.2 แสดงการใช้พื้นที่มาตรฐานในส่วนห้องล็อกเกอร์และห้องซาวน่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Dry heat baths make use of low humidity. Some water is poured over heater rocks to release hot moisture.

Section

Plan

Dimensions (not to scale):

	in.	cm		in.	cm
A	20	50.80	J	16-25	40.64-63.50
B	40	101.60	K	9-14	22.86-35.56
C	30	76.20	L	18-33	45.72-83.84
D	26	66.04	M	44	111.76
E	72	182.88	N	47-48	119.38-121.92
F	96	243.84	O	60	152.40
G	84	213.36 max.	P	78	198.12
H	19	48.26	Q	120	304.80
I	18 3/4	47.53	R	144	365.76

SPECIFICATION GUIDELINES

Recommend 6 sq ft (0.56 m²) per person.
Minimum 3 1/2 sq ft (0.33 m²).

Window glass

- (1) Tempered insulating, twin glazed.
- (2) Clear sheet polycarbonate.

Interior surfaces

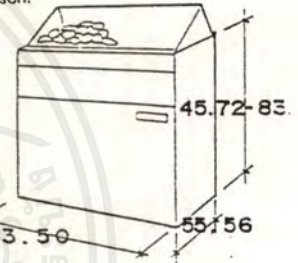
No metal or plastic.

Door hardware

Wood handles, no locking devices. Must have friction or roller catches.

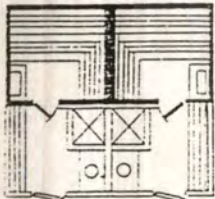
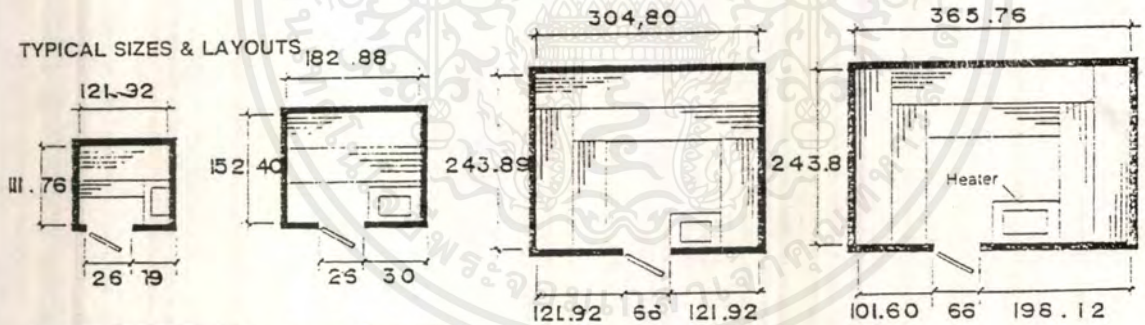
FDA requirement

Elderly people or those with heart disease or high blood pressure should consult a physician before use.

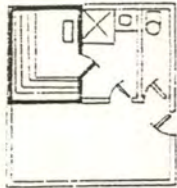

Rock heater

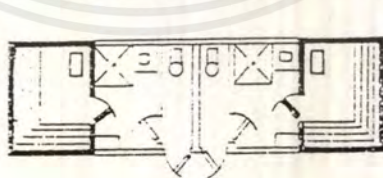
TYPICAL SIZES & LAYOUTS

Apartment complex

Office building

Poolside cabana

Note: Try to locate saunas adjacent to shower areas. Heater controls are placed inside the sauna for safety. No electrical receptacles are allowed in the sauna.

ภาพที่ 3.5.3 แสดงการใช้พื้นที่มาตรฐานในการจัดวางแปลนในส่วนห้องซาวน่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.6 การศึกษาลักษณะสถาปัตยกรรมภาคอีสานและประวัติศาสตร์ของ จังหวัดนครราชสีมา

3.6.1 การศึกษาลักษณะทางสถาปัตยกรรมและศิลปวัฒนธรรมอีสาน

ลักษณะของสถาปัตยกรรมสามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ

- (1.) สถาปัตยกรรมทางศาสนา เช่น สิม ศาลา เป็นต้น
- (2.) สถาปัตยกรรมเพื่ออยู่อาศัย เช่น บ้าน เถียงนา เป็นต้น

(1) สถาปัตยกรรมทางศาสนา

สิม

“กลุ่มไทย-ลาว” เป็นกลุ่มชนเก่าแก่ที่เข้ามาตั้งถิ่นฐานในบริเวณภาคอีสานมาตั้งแต่ พุทธศตวรรษที่ 19-20 นักประวัติศาสตร์เชื่อว่า ดินแดนฝั่งตะวันตกของแม่น้ำโขงบริเวณแอ่งสกลนครมาก่อน จนถึงบริเวณที่ราบสูงโคราชอาจจะเป็นดินแดนในปกครองของอาณาจักรล้านช้างมาก่อน เป็นบริเวณที่มีผู้คนอาศัยอยู่น้อยมาก จนประมาณ พ.ศ. 2231 จึงมีชาวล้านช้างอพยพเข้ามาตั้งถิ่นฐานในภาคอีสานมากขึ้น โดยแบ่งเป็นสองกลุ่มใหญ่ๆคือ กลุ่มหนึ่งข้ามแม่น้ำโขงมุ่งมาทางใต้ แล้วตั้งบ้านแปลงเมืองกระจายกันหลายเมือง เช่น เมืองอุดร ชัยภูมิ สกลนคร และกาฬสินธุ์ ขณะที่อีกกลุ่มหนึ่งเดินทางเลียบตามฝั่งแม่น้ำโขงมาทางตะวันออกเฉียงใต้จนถึงร้อยเอ็ด มหาสารคาม ขอนแก่น ชาวล้านช้างทั้งสองกลุ่มนี้ได้ตั้งถิ่นฐานกระจายอยู่ในภาคอีสานมาเป็นเวลานานถึงสามร้อยปีเศษ การอพยพของชาวลาวจากล้านช้างเข้ามาสู่บริเวณภาคอีสานนั้นทยอยกันเข้ามาอีกหลายยุคหลายสมัย จนกระจายกันตามท้องถิ่นต่างๆทั่วภาคอีสาน นักวิชาการเรียกวัฒนธรรมของชนกลุ่มนี้ว่า “วัฒนธรรมไทย-ลาว”

“ฮิตสิบสอง” ที่ถือกันว่าเป็นวัฒนธรรมหลัก ซึ่งเป็นจารีตที่ถือเป็นแนวปฏิบัติในการดำเนินชีวิตในรอบสิบสองเดือน ชาวอีสานในกลุ่มวัฒนธรรมไทย-ลาว นับถือพระพุทธศาสนาผสมผสานกันไปกับการนับถือผี จึงมี ศาลปู่ตา ประจำหมู่บ้านควบคู่ไปกับวัดประจำหมู่บ้าน การผสมผสานความเชื่อทั้งสองเข้าด้วยกันจึงทำให้ ศิลปกรรมเนื่องในพุทธศาสนาของชาวอีสานมีรูปแบบที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่นเป็นของตนเอง ไม่ว่าจะเป็นโบสถ์ วิหาร ศาลาการเปรียญ สถูป เจดีย์และธาตุ

สิม หรือโบสถ์พื้นบ้านภาคอีสานเป็นสถาปัตยกรรมเนื่องในพุทธศาสนาที่มีรูปแบบเฉพาะเพราะเป็นศิลปกรรมพื้นบ้านที่สะท้อนวัฒนธรรมของกลุ่มชนไทย-ลาวได้ดี สิมพื้นบ้านอีสาน แบ่งออกได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ๆคือ สิมหน้า และ สิมบก

ลิมน้ำ

เป็นอาคารที่สร้างขึ้นกลางน้ำ เพื่อใช้ประกอบศาสนกิจเช่นเดียวกับโบสถ์ทั่วไปแต่ใช้พื้นน้ำเป็นอาณาเขตแทนวิสุคามสีมาที่มีพัทธสีมาเป็นเครื่องกำหนดเขต ลิมน้ำอาจสร้างขึ้นเป็นอาคารชั่วคราวอยู่กลางน้ำ เช่น บึง สระน้ำ ส่วนมากจะอยู่บริเวณ วัดประจำหมู่บ้าน ลิมอาจทำเป็นโรงเรียนขึ้นบนแพลอยน้ำ หรือปลูกเป็นอาคาร มีสะพานทอดถึงฝั่ง ขณะประกอบศาสนกิจจะชักสะพานออก ลิมน้ำโดยทั่วไปมีขนาดเล็ก เป็นอาคารโปร่งไม่มีฝา หากมีฝาักจะใช้ไม้ตีซ้อนกันเป็นเกล็ด อย่างฝาเรือนไม้กระดาน หลังคามักมุงด้วยกระเบื้องไม้หรือ “แป้นมุง” ลิมน้ำมักสร้างในชุมชนที่ห่างไกล เช่น ลิมน้ำวัดเทพนาคา บ้านนาหนาด อำเภอธาตุพนม จังหวัดนครพนมซึ่งเป็นอาคารขนาดเล็กสร้างอยู่กลางสระน้ำมีแผ่นกระดานไม้ขนาดพอวางเท้า ให้ทอดจากขานฝั่งสำหรับให้ภิกษุเดินขึ้นลง

ลิมน้ำอาจเป็นศิลปกรรมเนื่องในพุทธศาสนาเก่าแก่ของอีสานที่สร้างขึ้นตามฐานะความเป็นอยู่ของชาวบ้านที่ให้ความสำคัญแก่พิธีกรรมและพระธรรมวินัยตามควรแก่ฐานะและสภาพของผู้คน การสร้างลิมจึงสอดคล้องกับสภาพชีวิตผู้คน เพื่อประโยชน์ในการใช้สอยเป็นหลัก

ลิมบก เป็นโบสถ์ที่สร้างขึ้นบนบกโดยมีเสมาเป็นเครื่องกำหนดขอบเขต ลิมบกของอีสานแบ่งออกเป็น 3 ประเภทคือ ลิมไม้ ลิมโถง และลิมทึบ

- **ลิมไม้** เป็นลิมที่สร้างด้วยไม้ อาจเป็นลิมพื้นบ้านเก่าแก่ที่สืบทอดมาจากลิมน้ำ สร้างด้วยไม้ทั้งหลังอย่างภูมิสงฆ์ แต่มีเสมาปักเป็นเครื่องกำหนดเขตทั้งแปดทิศ ลิมไม้คงเป็นการสร้างโบสถ์อย่างง่าย ๆ ตามสภาพความเป็นอยู่ของชาวบ้าน ให้ความสำคัญในการใช้ประโยชน์ใช้สอยเป็นหลักและให้ความสำคัญตามพุทธบัญญัติเพียงใช้เสมาเป็นเครื่องกำหนดเขตเท่านั้น

- **ลิมโถง** หรือลิมโปร่งเป็นอาคารรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า มีบันไดขึ้นด้านหน้าผนังโปร่ง มักเป็นอาคารขนาดเล็กมีเพียง 2-3 ห้อง เพราะลิมเป็นวิสุคามสีของภิกษุเท่านั้น อุบาสก อุบาสิกา ต้องอยู่นอกลิม ฐานยกพื้นสูงจากพื้นพอสมควร ส่วนที่นั่งของภิกษุจะก่อสูงขึ้นมาเล็กน้อย ส่วนที่เป็นที่ประดิษฐานพระประธานก่อเป็นฐานชุกชีอย่างง่าย ๆ ติดกับผนังหุ้มกลองด้านหลัง เป็นการประหยัดเนื้อที่ภายในลิม ผนังลิมนี้บางแห่งยกสูงเป็นช่วง ๆ จากด้านหน้าสูงขึ้นไปเรื่อย ๆ ผนังอาจก่อด้วยอิฐหรือดินดิบ เครื่องหลังคามีสเอาไม้หรือเสาอิฐก่อรับน้ำหนักโครงสร้างหลังคาทำด้วยไม้พื้นบ้านอย่างง่าย ๆ หลังคามุงด้วยกระเบื้องไม้หรือแป้นมุงทรงหลังคามักเป็นหลังคาจั่ว มีบันลมเรียบ ๆ หรือบางแห่งทำเป็นนาคลำยองหรือนาคสะดุ้ง เป็นไม้แกะสลักตามแบบพื้นบ้าน บางแห่งมีหลังคาปีกนกยื่นออกมาด้านหน้าหรือบางแห่งมีพาลียื่นออกมาคลุม ทั้งสี่ด้าน ลิมโถงเป็นอาคารที่

สร้างขึ้นอย่างเรียบง่ายแต่แสดงให้เห็นพลังศรัทธาของพุทธศาสนิกชนที่ศาน กับ
ขนบนิยมและวัฒนธรรมพื้นบ้านสร้างสรรค์ให้ปรากฏออกมาเป็นรูปธรรมที่งดงามเรียบง่าย

- **ลิมก่อผนัง หรือลิมทึบ** เป็นลิมก่อผนังทึบทั้งสี่ด้าน แปลนเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าเช่นเดียวกับลิมโถง ขนาดของลิมมักมีขนาดเล็ก 3-4 ห้องเสา ฐานและผนังก่ออิฐถือปูนหรือก่อด้วยอิฐดิบ (อิฐดิบทำด้วยดินเหนียวที่เรียกว่าดินโพน ผสมกับฟางข้าว แกลบ และขี้วัว ขี้ควายนามา คลุกเคล้าให้เข้ากันแล้วปั้นเป็นก้อน ขนาดประมาณ 4 X 8 นิ้ว ปล่อยกทิ้งไว้ให้แห้ง การก่ออาจจะสอดด้วยยางบงผสมทรายในการฉาบผนังใช้ยางบงผสมทราย) ผนังก่อทึบทั้งสี่ด้าน ด้านหน้ามีประตู 1 ประตู หน้าประตูบางแห่งก่ออิฐถือปูนเป็นราวบันไดหรือบันเป็นรูปสัตว์ต่างๆ เช่น รูปนาค สิงห์ มกร และมอม

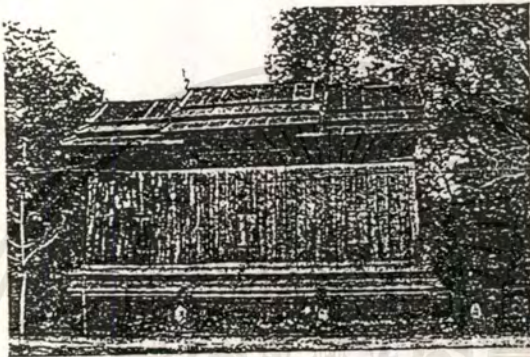
ด้านข้างลิมเจาะหน้าต่างข้างละบาน เพื่อให้แสงสว่างเข้าไปภายในลิมและเป็นช่องระบายอากาศด้วย ลิมบางแห่งอาจจะเจาะหน้าต่างเล็กๆเพิ่มอีกด้านละบานหรือสองบาน บางแห่งทำเป็นซุ้มกุกรงลูกมะหวดด้วยไม้ก็มีผนังด้านหลังก่อทึบทั้งผนังภายในลิมมีฐานพระประธานก่ออิฐผนังด้านหลัง หลังคาลิมเป็นหลังคาจั่ว แบบตับเดียวหรือแฝงเดียวมีชายคาปีกนก หรือเป็นหลังคาลดชั้นสองตับ มีชายคาปีกนกโดยรอบ มีทวยรับปีกนก มีช่อฟ้า หางหงส์ และลำยอง เป็นไม้เรียบๆ หรือแกะสลักเป็นหัวนาคและตัวนาคตามแบบพื้นบ้าน หลังคาลิมแต่เดิมมุงด้วย กระเบื้องไม้หรือแป้นมุง ปัจจุบันมุงสังกะสีแทนกระเบื้องไม้ที่ผุพังไปตามกาลเวลา หลังคาด้านหน้าลิมมักทำเป็นเพิงหรือพาไลยื่นออกมาด้านแดดและฝน ผนังด้านนอกของลิมทึบหลายแห่งตกแต่งด้วยภาพจิตรกรรมหรือ "ฮูปแต้ม" ซึ่งส่วนมากเป็นฝีมือช่างพื้นบ้าน เรื่องที่เขียนมีหลายเรื่องตั้งแต่พุทธประวัติ ชาดก ปรีชาธรรม และวรรณกรรมพื้นบ้าน ปัจจุบันลิมก่อผนังหรือลิมทึบที่มีฮูปแต้มหรือจิตรกรรมฝาผนังด้านนอกนั้นมีเหลืออยู่ไม่มากนัก

รูปแบบของลิมก่อผนังหรือลิมทึบของอีสานได้รับการพัฒนาเปลี่ยนแปลงเรื่อยมา ดังจะเห็นได้จากลิมพื้นบ้านรุ่นเก่าที่เป็นฝีมือช่างพื้นบ้านอย่างแท้จริง มักสร้างในชุมชนเล็กๆ และมักเป็นลิมขนาดเล็กก่อด้วยอิฐดิบ ฐานยกสูงสองถึงสามศอก ผนังฉาบปูนหรือดินดิบ ฝีมือช่างไม่ประณีตแต่มีความงาม ได้สัดส่วนเรียบง่าย ต่อมาเมื่อวัฒนธรรมต่างถิ่นแพร่เข้าไป รูปแบบของลิมก็เปลี่ยนไปตามกระแสวัฒนธรรมของอิทธิพลของศิลปะที่แพร่เข้าไปในท้องถิ่นนั้น ช่างจึงรับรูปแบบของโบสถ์ภาคกลางเข้าไปผสมผสานกับรูปแบบของลิมพื้นบ้านทำให้รูปแบบของลิมเปลี่ยนไป เช่น ลิมวัดแจ้ง อำเภอเมืองจังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งมีรูปแบบที่ผสมผสานกันระหว่างรูปแบบของโบสถ์ภาคกลางและลิมพื้นบ้านอีสาน ทำให้เกิดลิมที่มีรูปทรงและความสวยงามต่างไปจากลิมพื้นบ้านที่นิยมสร้างกันในอดีต

มีลิมอีกชนิดหนึ่ง เรียกว่า **ลิมปูน** (ปูซีเมนต์) เป็นลิมขนาดเล็กสร้างโดยชาวญวนที่อพยพเข้ามาในสมัยแรกๆ ส่วนมากพบในเขตอีสานเหนือ เป็นลิมก่ออิฐถือปูน ทำซุ้มประตู และหน้าต่างโค้งอย่างฝรั่ง ช่างประติมากรรมปั้นเทวดาปูนแบบหุ่นต่ำหรือหุ่นสูงไว้สอง

ข้างประตู หน้าบันตกแต่งด้วยลวดลายปูนปั้น มีช่อฟ้า หางหงส์ แกะสลักด้วยไม้ตามแบบ
อย่างพื้นบ้าน เช่น สิมวัดบ้านธาตุ อำเภอวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร

กระแสวัฒนธรรมและอิทธิพลศิลปะจากภายนอกที่เข้าไปสู่ภาคอีสานนั้น มีปรากฏให้
เห็นเรื่อยมาทุกยุคทุกสมัย แต่ถ้าช่างพื้นบ้านสามารถปรับศิลปะที่รับมาจากต่างถิ่นให้ผสม
เข้ากับศิลปะพื้นบ้านดั้งเดิมได้แล้ว ก็จะเป็นศิลปกรรมที่มีรูปแบบใหม่ที่งดงาม เช่น
โบสถ์และจิตรกรรมฝาผนังวัดหน้าพระธาตุหรือวัดตะคุด อำเภอปักธงชัย จังหวัดนครราชสีมา
หอไตรวัดทุ่งศรีเมือง จังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความประสานกัน
ระหว่างศิลปะพื้นบ้านและศิลปะจากต่างถิ่นว่าสามารถผสมผสานกันได้อย่างงดงาม

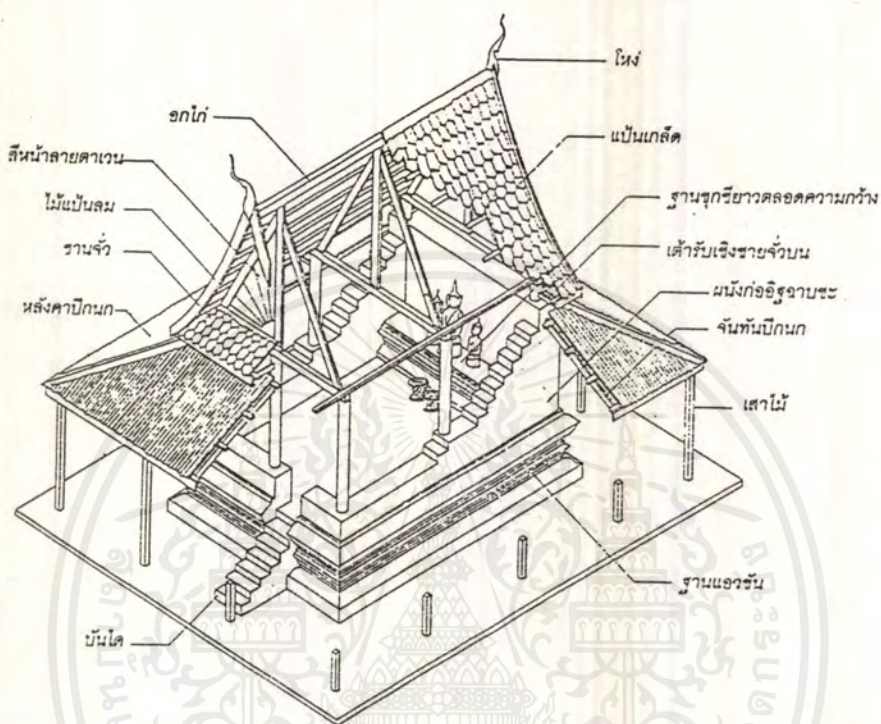
ภาพที่ 3.6.1 สิม วัดกุดชุม อำเภอกุดชุม จังหวัดยโสธร สมัยกรุงรัตนโกสินทร์

ภาพที่ 3.6.2 สิมเก่า วัดสุวรรณาวาส อำเภอ กันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม

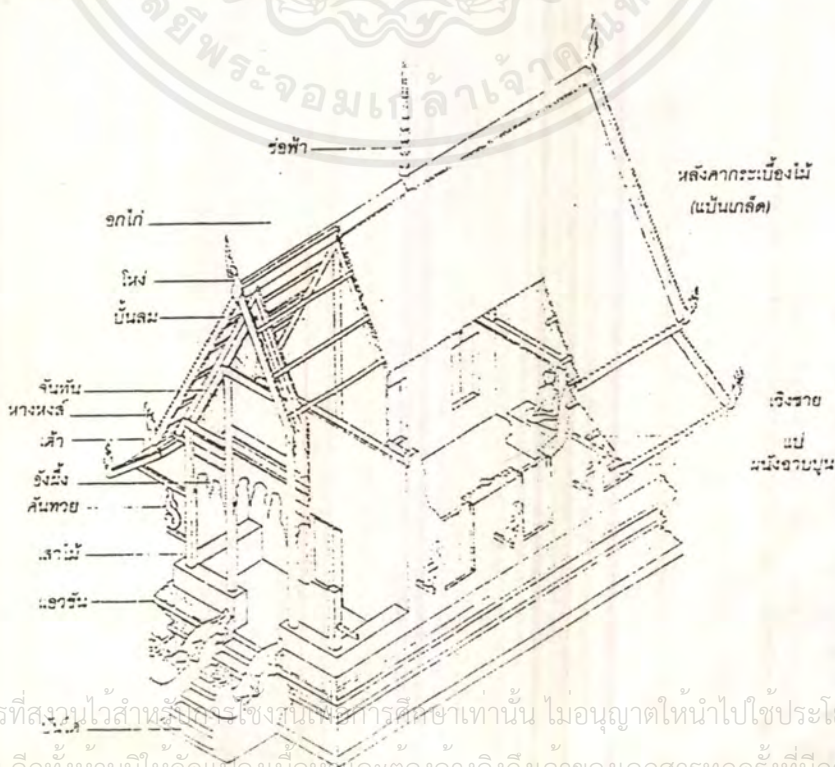
ภาพที่ 3.6.3

รูปตัดแสดงชั้นส่วนและชื่อเรียกของ "สิมอีสาน" (ชนิดสิมโปร่ง)

ภาพที่ 3.6.4

รูปตัดแสดงชั้นส่วนและชื่อเรียกของ "สิมอีสาน" (ชนิดสิมทึบ)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ในงานเพื่อการศึกษานั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(2.) สถาปัตยกรรมเพื่อยู่ออาศัย

บ้านอีสาน

บ้านอยู่อาศัยของชาวอีสานหรือ เอือนอีสาน นั้นในทางรูปธรรมอาจมองไม่เห็นไม่ได้เด่นชัดดังเช่นภาคอื่นๆ อาจเป็นเพราะข้อจำกัดทาง

- ก. อายุของการตั้งถิ่นฐาน
- ข. สภาพของภูมิประเทศ
- ค. ความแตกต่างทางวัฒนธรรม แต่ละชุมชน

ทั้งนี้ย่อมต้องพิจารณาจากการอพยพโยกย้ายของชุมชนเหล่านั้น ว่ามาจากที่ใด เผ่าพันธุ์ไหน ตั้งอยู่บนความเชื่ออย่างไร และรูปแบบของ เอือนอีสาน นั้น กว่าจะหล่อหลอมออกมาจน เป็นเอกลักษณ์อันโดดเด่น ก็ต้องมีเงื่อนไขประกอบอีกหลายประการ เช่น

- ทางเศรษฐกิจ
- ทางความเชื่อ
- ทางสภาพภูมิประเทศ
- ทางสภาพวัสดุพื้นถิ่น

บรรยากาศบ้านอีสาน

เมื่อเข้าสู่ชนบทอีสาน จะเห็นภาพชีวิตทั่วไป คือ เห็นการทำงานสานตะกร้า การหาอาหารการกิน

บ้านในภาคอีสานมีทั้งเรือนเครื่อง สับและเรือนเครื่องผูก เช่นเดียวกับบ้านในภาคกลางและภาคเหนือ

บ้านอีสานปลูก 2 แบบคือ บ้านแอม่ฝากับบ้านแอม่แป้น บ้านแอม่ฝามักมุงหลังคาด้วยไผ่หญ้า บ้านแอม่แป้นมักมุงหลังคาด้วยดินขอหรือสังกะสี เพราะบ้านบอกฐานะของบุคคล บ้านแอม่แป้นมุงดินขอหรือสังกะสีส่อคนมีฐานะดี นอกนั้นฐานะหลดหลั่นลงไป

ตัวบ้านแบ่ง 3 ส่วน คือ

1. เอือนใหญ่ เป็นที่นอนแบ่งเป็น 3 ส่วน คือ

- เปีง คือ ที่เป็นห้องพระหรือห้องผี บางทีเจ้าของบ้านนอน
- ห้องนอนบิดา-มารดา
- ห้องส้วม (ส้วม) เรือนหอของลูกชาย ลูกสาว

2. เอือนน้อย เป็นที่นั่งพักผ่อน รับประทานอาหารและรับแขก บางที่เราเรียก "เกย" หรือ "ซด"

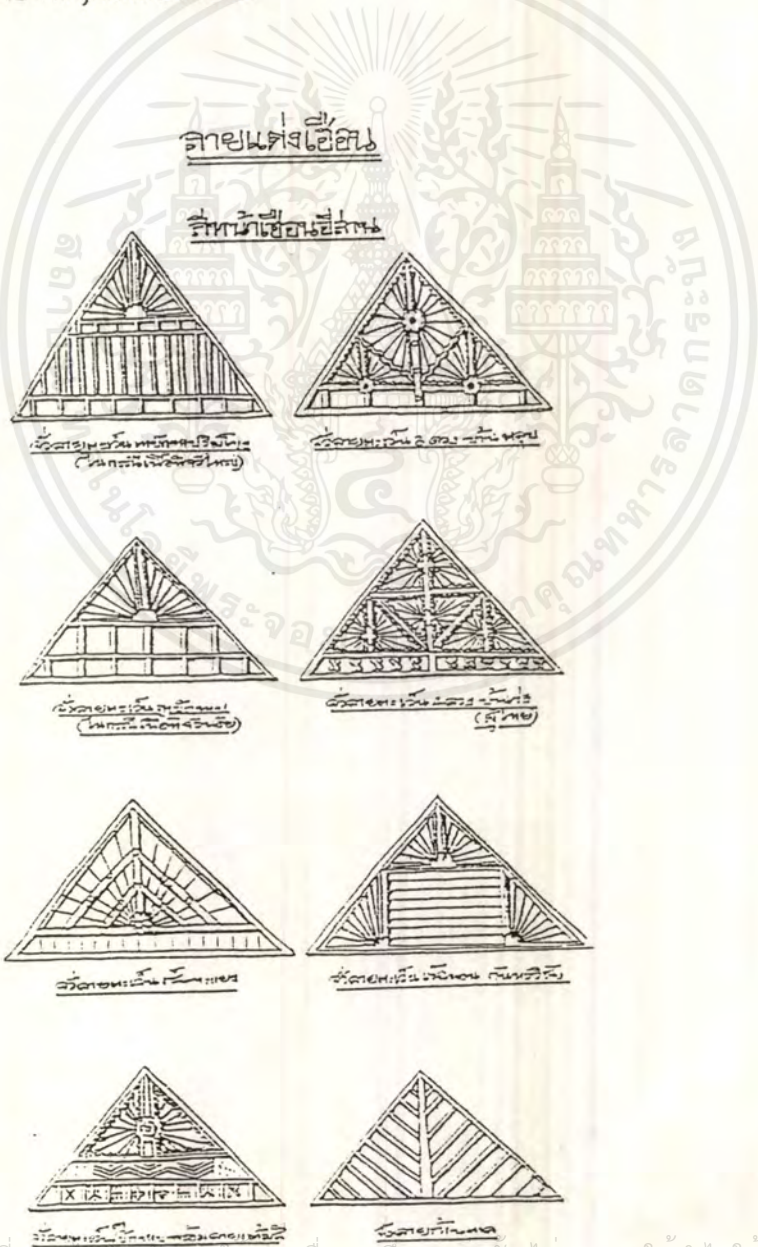
3. ชาน เป็นที่ปรุงอาหาร ไว้โองน้ำใช้และเป็น ที่พักก่อนเดินเข้าเอือนน้อย บ้านใดจะก่ายที่ชานนี้ถึงจะขึ้นบ้านได้ ชาวบ้านมักปลูกหอมกระเทียม สระแทน พักแพรว หรือแม้แต่ต้นสะเลเตไว้ ส่วนแองน้ำกินก็ทำ เป็นร้านชั้นเรียกว่า "ฮ้านแองน้ำ" อยู่ติดกับ

ชานใต้ถุนบ้านโดยมากสูง เว้นแถบจังหวัดเลย ที่มีใต้ถุนบ้านต่ำติดดิน เป็น เพราะสิ่งแวดล้อม เช่น ในที่มีบรรยากาศร้อนมักทำสูง เพราะต้องการ เป็นที่อยู่ของสัตว์เลี้ยง เช่น ไก่ ควาย วัว และเป็นที่ทำางาน เช่น ทอผ้า ทอเสื่อ บั่นฝ้าย เย็นสบายเพราะอากาศพัดผ่าน ได้สะดวก แถบนี้มีอากาศหนาว ไม่นิยมผูกสัตว์เลี้ยงไว้ใต้ถุนบ้านเพราะอากาศชื้น จะทำให้ มีกลิ่นเหม็น จึงผูกสัตว์ไว้ข้างนอก จึงไม่จำเป็นต้องทำใต้ถุนสูง บ้านใต้นิยมทำด้วยไม้แก่น เช่น ไม้มันปลา ไม้พยอบ ส่วนที่ประกอบ 2 ข้าง เรียก “แม่บันได” ไม้ไม่เช่น สามเหลี่ยม นิยมแกะสลักเป็นลวดลาย ส่วนที่หนึ่งขึ้นไม้กลมๆเรียกว่า “ลูกบันได” นิยมทำลูกบันไดดี คือ 3, 5, 7, 9, 11 โดยถือจากสุภาษิตว่า

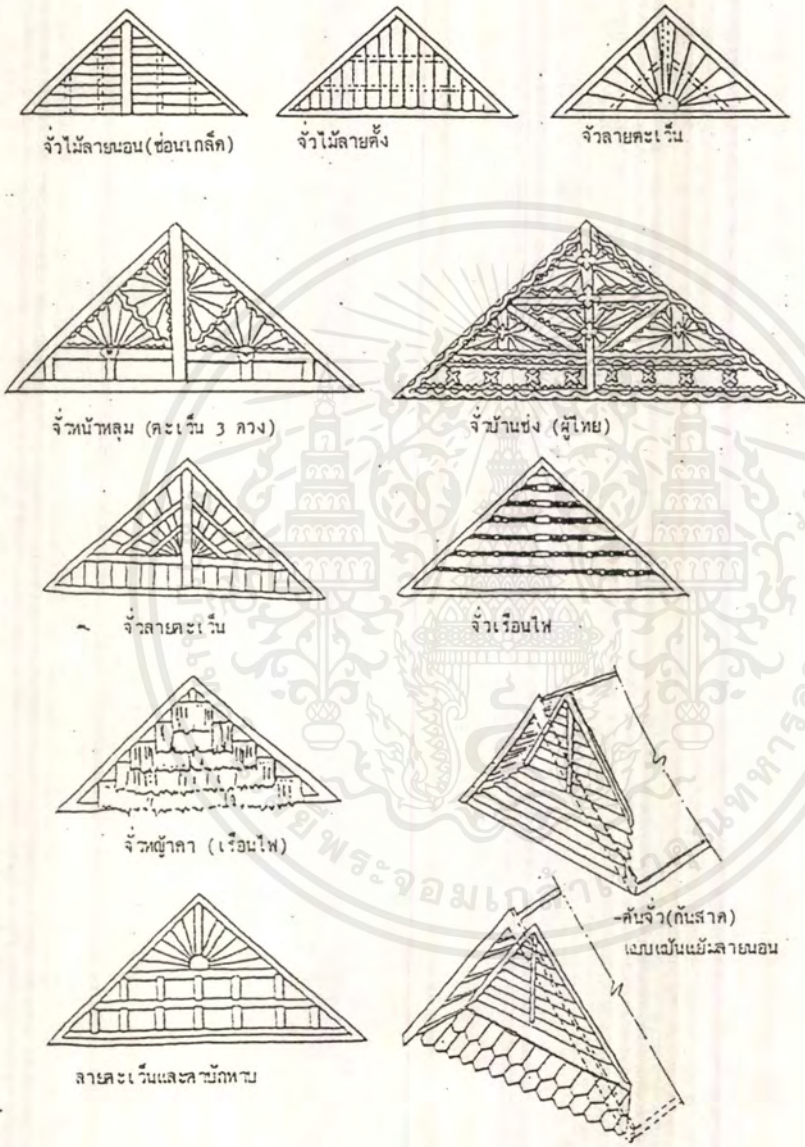
“คูบันไดสี่ คีบันไดคน”
 “คิก(คี่)อยู่ คูหนี”

ภาพที่ 3.6.5

รูปแบบหน้าจั่วลายต่างๆของเรือนอีสาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สืบทอดมาหรือได้รับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

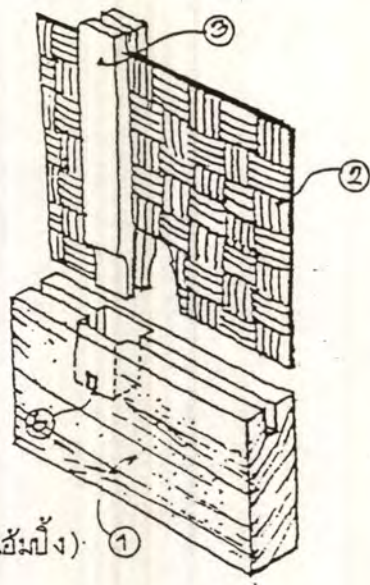
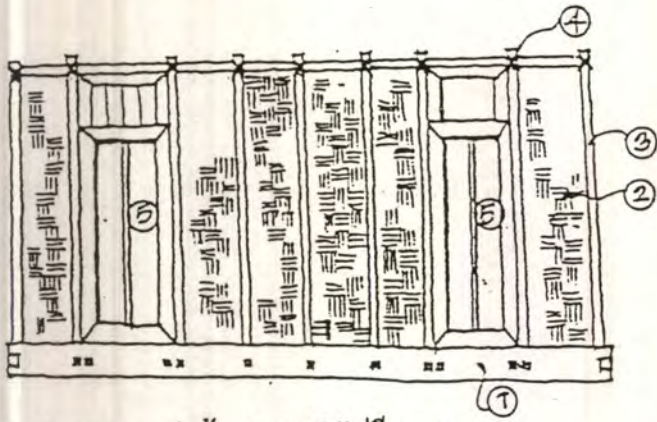
ภาพที่ 3.6.6 แสดงรูปแบบลวดลายต่างๆของหน้าจั่ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

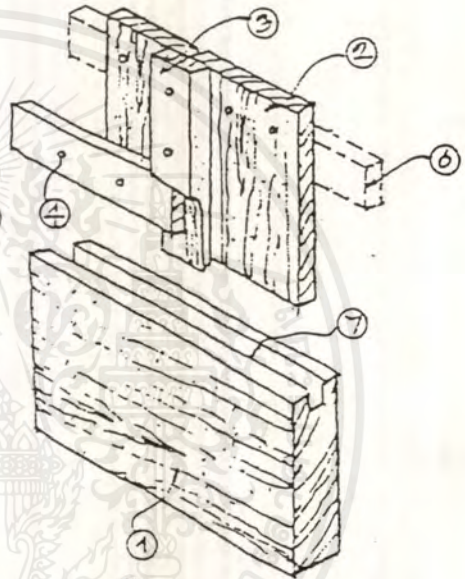
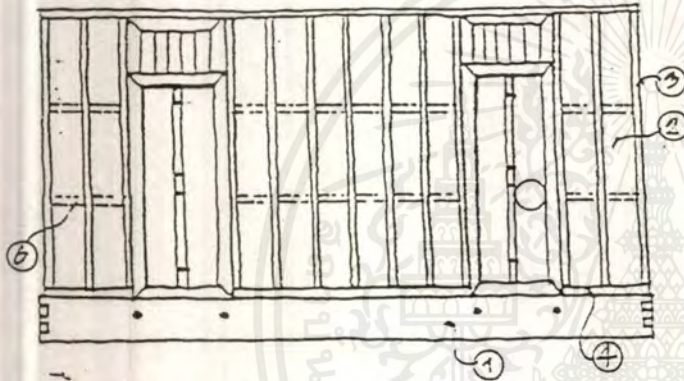
ภาพที่ 3.6.7 แสดงโครงสร้างของเรือนอีสาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

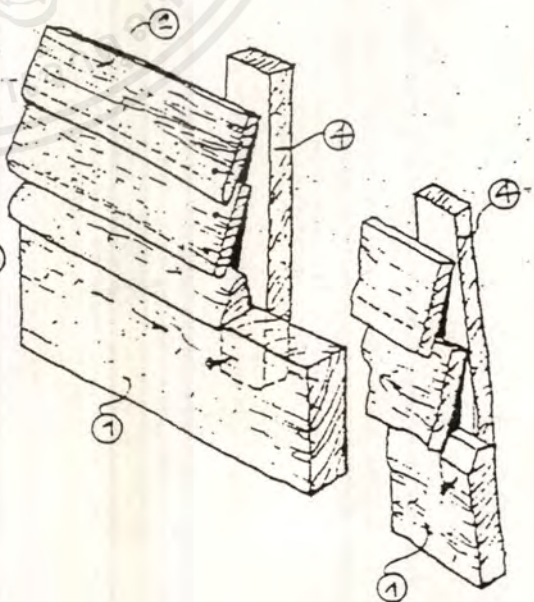
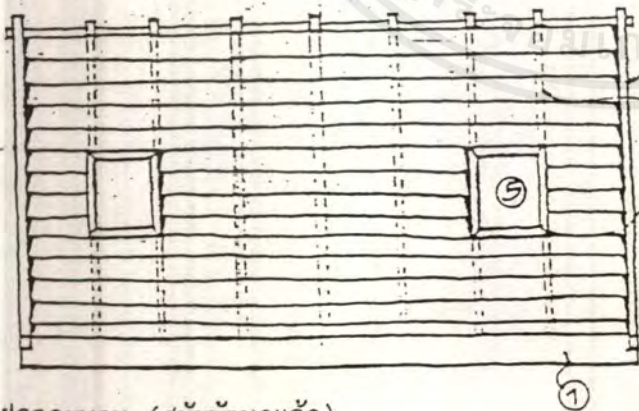
ฝาตายคลุม เข็นตั้ง (สมัยยังไม่มีตาปู)

- 1. กะทอก 2. ฝาตายคลุม(ไม้ไผ่สาน) 3. เข็นตั้งประกบ(แฉับปิ้ง)
- 4. ผูกเคียวนาง 5. ผักตู(ประตู) 6. รุระบายน้ำ

ฝาไม้ลายตั้ง (เข็นตั้ง) (สมัยเริ่มมีตาปู)

- 1. กะทอก 2. แป้นแฉับ(แป้นตาก) 3. เข็นตั้ง
- 4. เข็นนอน 5. ผักตู(ประตู) 6. เกร่า 7. ยางบง ดินเหนียว ชักว้าย

ฝาตายนอน (สมัยพัฒนาแล้ว)

- 1. กะทอก 2. แป้นลายนอน 3. ไม้ปักมุม
- 4. เกร่าตั้ง 5. ป่องเอี่ยม(หน้าค่าง)

ภาพที่ 3.6.8 แสดงฝาของเรือนอีสาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เถียงนา

เถียงนา หมายถึง ที่พักในเวลากลางวันขณะที่ออกไปทำงานประจำวัน เช่น ชาวนาที่ออกไปทำนา ซึ่งต้องใช้เวลายุ่งในนาเกือบตลอดวัน จึงจำเป็นจะต้องมีที่พักสำหรับพักเหนื่อย หลบฝน หลบแดดและความร้อน จึงมักจะสร้างเพิงพักอาศัยอย่างง่าย ๆ ไว้ได้ต้นไม้ริมนาหรือใกล้นา เรียกว่า เถียงนา เถียงนาบางแห่งปลูกอย่างดีมีมั่นคงแข็งแรงแต่ไม่มีฝายหรือมีฝายอย่างง่าย ๆ คล้ายบ้านขนาดเล็กที่ ผนังโล่ง ส่วนมากจะยกพื้นสูงป้องกันสัตว์ร้ายและหนิ้ำ บางแห่งจะใช้อ้อยอาศัยนอนค้างคืนหรือใช้ชีวิตอยู่ที่เถียงนาในระยะสั้น ๆ หรือตลอดฤดูทำนา ซึ่งเถียงนาลักษณะนี้จะมีพื้นที่ใช้สอยมากกว่าเถียงนาทั่วไป

ยั้งข้าว

ยั้งข้าวหรือที่ทางภาคอีสานเรียกว่า “เล้า” จะใช้เก็บพืชผลต่างๆมักสร้างอยู่ในบริเวณบ้านเยื้องไปด้านหลังบ้านหรือด้านใดด้านหนึ่งมักสร้างขึ้นเป็นอาคารเดี่ยวขนาดห้องเดี่ยว สร้างบนเสาสูงมีหลังคาลาดชัน ฝายั้งบางแห่งสร้างด้วยไม้จริง บางแห่งสร้างด้วยไม้ไผ่สานขัดแตะที่ทำด้วยดินผสม เพื่อป้องกันสัตว์เข้าไปกินข้าวหรือพืชผลที่เก็บไว้

3.6.2 ประวัติศาสตร์และสถาปัตยกรรมของจังหวัดนครราชสีมา

ประวัติศาสตร์จังหวัดนครราชสีมา

จังหวัดนครราชสีมา เป็นจังหวัดที่มีร่องรอยอารยธรรมโบราณปรากฏอยู่มากมาย ตั้งแต่สมัยก่อนประวัติศาสตร์ที่มีอายุประมาณ 6,000 ปีลงมาถึงสมัยประวัติศาสตร์ เช่น แหล่งภาพเขียนสี ที่เขาจันทร์งาม ก่อนประวัติศาสตร์ อำเภอสีคิ้ว ภาพเขียนที่เพิงผาเป็นงานกลุ่มคนและสัตว์ บอกเล่าวิถีชีวิตกลุ่มคน

ต่อมาเมื่อวิวัฒนาการเจริญขึ้น เป็นบ้านเมือง เข้าสู่ยุคประวัติศาสตร์ มีร่องรอยชุมชนโบราณที่มีคูและคันดินล้อมรอบเป็นจำนวนมาก ชุมชนเหล่านี้ได้มีการแลกเปลี่ยนและรับวัฒนธรรมที่เจริญจากที่อื่นมาผสมผสานกับวัฒนธรรมดั้งเดิมของตนที่ปรากฏชัดได้แก่ วัฒนธรรมทราวดี ที่แพร่มาจากดินแดนทางภาคกลางและวัฒนธรรมขอมจากอาณาจักรขอม ร่องรอยวัฒนธรรมทั้งสอง บางทีก็พบในบริเวณเดียวกันหรือใกล้เคียงกัน เช่น ที่ “เมืองเสมา” เมืองโบราณในเขตอำเภอสูงเนิน ทางฝั่งใต้ของลำตะคอง คู่กับเมืองโบราณอีกแห่งทางฝั่งเหนือชื่อ “โคราชปุระ” ที่เชื่อว่า ฝืนที่มาของชื่อ “โคราช”

บริเวณรอบเมืองเสมามีร่องรอยของชุมชนโบราณที่รับวัฒนธรรมทราวดีปรากฏอยู่ เช่น บ้านคลองขวาง มีธรรมจักรและพระพุทธรูปหินทรายแบบทราวดีบ้านหินตั้ง พบใบเสมาหินปักเรียงกันเป็นระยะๆเหมือนใบเสมาที่พบในชุมชนโบราณสมัยทราวดีในที่อื่นๆ แต่ภายในบริเวณเมืองโบราณนั้นก็พบร่องรอยของวัฒนธรรมขอม เช่น ศิลาจารึกภาษาขอมและภาษาสันสกฤต แสดงให้เห็นว่าวัฒนธรรมทั้งสองได้แพร่เข้ามาในระยะเวลาที่ต่อเนื่องกัน

แต่เมื่ออาณาจักรขอมรุ่งเรืองสูงสุดในราวพุทธศตวรรษที่ 16-18 วัฒนธรรมขอมก็เข้ามาเจริญอยู่ในภูมิภาคนี้อย่างเต็มที่ ขณะที่วัฒนธรรมทวารวดีค่อยเสื่อมลงไป ดังที่เห็นปราสาทหินอยู่ทั่วไปในเขตอีสานใต้ (หินที่นำมาสร้างปราสาทเป็นหินทรายที่ตัดมาจากแหล่งหินทรายที่มีอยู่ในบริเวณใกล้เคียง เช่น ที่อำเภอสัตตวิสัย)

ในสมัยสมเด็จพระนารายณ์มหาราชแห่งกรุงศรีอยุธยา (พ.ศ. 2199-2231) ทรงโปรดให้สร้างเมืองใหม่ขึ้นบริเวณเมืองโบราณเก่า 2 เมือง เพื่อเป็นเมืองยุทธศาสตร์สำคัญสำหรับการป้องกันกรุงศรีอยุธยา เพราะมีเส้นทางเดินทางผ่านของแคว้นลาวและเขมรกับภาคกลาง, และยังเป็นชุมกำลังพลอีกจุดหนึ่งของกรุงศรีอยุธยา เช่นเมืองหน้าด่านที่สำคัญมากทางด้านทิศตะวันออกเฉียงเหนือ เมืองยุทธศาสตร์สำคัญจึงได้สร้างอย่างเร่งรีบและใหญ่โต มีป้อมปราการแข็งแรงมาก โดยมีมือการออกแบบของช่างชาวฝรั่งเศสซึ่งมารับราชการอยู่ในสมัยนั้น เมืองใหม่นี้ต้องอยู่ระหว่างชายดงและทุ่งทะเลหญ้า สร้างแบบเมืองยุทธศาสตร์ที่พร้อมการสู้รบอย่างแข็งแรง มีค่ายคูทอรบกำแพงเมืองอย่างสมบูรณ์ รายรอบด้วยคันคูและประตูทั้ง 4 ทิศ ลักษณะสี่เหลี่ยมผืนผ้ากว้าง 1,000 เมตร ยาว 1,700 เมตร แต่ละทิศมีประตูเมืองทิศเหนือเรียก “ประตูแสนพล” ทิศใต้เรียก “ประตูไชยณรงค์” ทิศตะวันออกเรียก “ประตูพลล้าน” และทางทิศตะวันตกเรียก “ประตูชุมพล” ส่วนชื่อเมืองสมเด็จพระนารายณ์ก็โปรดให้เอานามของชื่อสองเมืองเดิม คือ เสมากับโคราช มาผูกขนานนามใหม่ว่า “นครราชสีมา” จนทุกวันนี้

ต่อมาในสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ตรงกับสมัยสมเด็จพระที่นั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว พุทธศักราช 2309 เจ้านุวงศ์แห่งเขมรจันทร์เป็นกบฏต่อกรุงเทพ ยกกองทัพมายึดเมืองนครราชสีมาได้ แล้วกวาดต้อนครอบครัวชาวนครราชสีมาไปถึงทุ่งสำริด ท่านผู้หญิงโมรวบรวมกำลังชายหญิงเข้าต่อสู้อย่างตะลุมบอน กองทหารเวียงจันทร์แตก เจ้านุวงศ์ถอยทัพกลับไป กองทัพไทยยกตามไปปราบจับเจ้านุวงศ์ได้ ท่านผู้หญิงกล้าหาญได้นามว่าเช่นวีรสตรี กอบกู้อิสรภาพนครราชสีมาไว้ได้ สมเด็จพระที่นั่งเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ สถาปนาท่านผู้หญิงโมเป็นท้าวสุรนารีและให้พระยาปลัดเมืองนครราชสีมา (ทองคำ) ผู้เป็นสามีท้าวสุรนารีเป็นพระยามหิศราธิบดี

เรือนไทโคราช

เรือนพักอาศัยพื้นบ้านของชาวจังหวัดนครราชสีมา เขตอำเภอเมืองและอำเภอใกล้เคียง เช่น อำเภอโชคชัย อำเภอเสิงสาง และอำเภอพิมาย มีลักษณะแตกต่างไปจากบ้านเรือนชาวไทยอีสานในจังหวัดอื่นๆ เมืองโคราชได้รับการสถาปนาเช่นเมืองหน้าด่าน ที่สำคัญเพื่อป้องกันทัพลาว เขมร มาแต่รัชสมัยสมเด็จพระนารายณ์มหาราช ผู้คนจากอยุธยา รวมทั้งมอญเชื้อสายเขมร (อีสานใต้) ได้ผสมผสานทางวัฒนธรรมขึ้นจึงเกิดเป็นภาษาพูดที่เช่น เอกลักษณะของตนเองเพียงจังหวัดเดียว แม้แต่การละเล่นเพลงโคราชก็แต่งกายแบบโจงกระเบน ไม่มีแคนประกอบ ผิดไปจากการละเล่นของชาวไทยอีสานทั่วไป ดังนั้นบ้านพักอาศัยของชาวบ้านจึงได้รับอิทธิพลจาก เรือนไทยภาคกลางตั้ง

แต่สมัยอยุธยา จนเกิดคลี่คลายในรูปแบบและรายละเอียดเกิดเป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่นขึ้น เรียกว่า “เรือนไทโคราช”

เรือนไทโคราช นิยมสร้าง ตัวเรือน 3 ห้องนอน (เสากลม 4 ต้น 3 ช่วงเสา) มีหน้าต่าง 3 บาน ประตู 1 บาน ช่วงก้ำวลงจากประตูลงสู่ระเบียง (พระระเบียง) สูง 0.80 เมตร จนต้องมีไม้รองแทนบันไดอีก 1 ชั้น พระระเบียงนี้เป็นที่นั่งพักผ่อน ส่วนหลังคาเป็นจั่วสูงมากกว่า 50 องศา มีบันลมและการตกแต่งหน้าจั่วเป็นลวดลาย

การเข้าไม้และแกะสลักต่างๆ จั่วที่แตกต่างกันมีชื่อเรียกต่างกัน เช่น จั่วเกล็ดลม จั่วลูกพิ๊ก การเรียกชื่อเรือนก็แตกต่างกัน อาทิ เรือนมาต หมายถึง เรือนที่เจ้าของได้สร้างขึ้นเป็น เรือนหอในการแต่งงานออกเรือน ส่วนเรือนหอ หมายถึง เรือนที่สร้างไว้รับแขกหรือ ส่วนที่ให้แขกพัก เป็นต้น

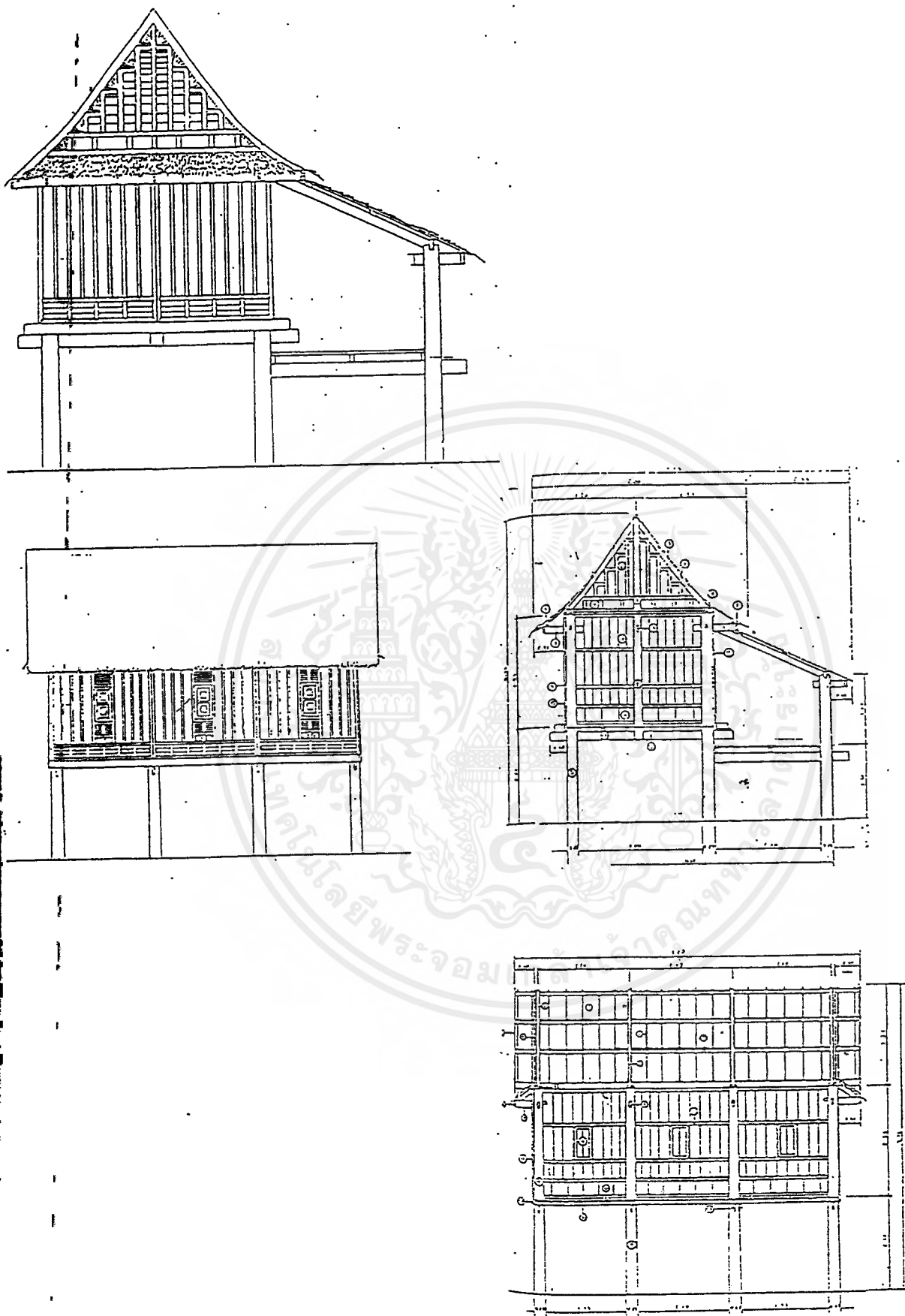
1. ลักษณะของโครงสร้าง ใช้เสากลมแต่งผิว เส้นผ่าศูนย์กลาง 5-5.5 นิ้ว เป็นไม้เต็งรังฝังในดิน 1 คอก เจาะกลางเสารอดหรือคานให้ทะลุไหลลงทั้ง 2 ด้าน ราว 30 ซม. หัวเสาจะทำเป็นเตี้ยในตัวเรียก ดินเทียน สูง 1 คืบ สำหรับสวมช่อทางนอนลงบนดินเทียน ยึดข้อไว้ทั้งสองด้านกลางช่อตัวท้ายจะเจาะทะลุให้ปลายตั้งสอดขึ้นจนถึงรอยบาก (ความสูงเท่าความสูงของจั่วบ้าน) เสาตั้งจะบากกลาง ตั้งบนคานหัวท้ายไม้อะเส (รัดหัวเสา) จะบากลือคองบนร่องบากของช่อทุกตัว จันทันจะบากวางบนไม้อะเสอีกต่อหนึ่งและจะบากจันทันวางแปทางนอน ไม้กลอนนิยมไม้ไผ่รวกหรือไม้หมาก เอาเฉพาะผิวและมุงหญ้าเท่านั้น ส่วนปีกนก (เต้า) จะสอดทะลุเสาออกไปรับเชิงชาย

2. ลักษณะฝาผนัง มี 3 ประเภทคือ

2.1 ประเภทฝาดั้ง (ฝาสายบัว) ใช้วางแผ่นกระดานฝาทางตั้งตีคร่าวขนาด 1 นิ้ว 2 นิ้ว ปะกับเฉพาะด้านนอกทุกรอยต่อของแผ่นกระดาน ยกเยื้องฝาดั้งให้ดูเหมือนฝาทางนอน โดยการเจาะร่องกระดานฝาทางขวางไปในทางนอน เห็นเป็นเส้นๆ ให้หลอกตานึกว่าเป็นฝานอน

2.2 เป็นการแบ่งกระดานฝาเป็นช่วงๆไปในทางนอน ตั้งคร่าว 1.5 นิ้ว 3 นิ้ว เจาะร่องให้ปลายกระดานสอดซ้อนกันขึ้นไปจนตลอดความสูงของฝา

2.4 ประเภทฝาปรือ (ฝากรู เซงดำ) ข้างพื้นบ้านได้นำต้นปรือหรือต้นแวง ซึ่งเป็นหญ้าชนิดหนึ่งมาสอดใส่เบียดกันจนแน่น จนไม่มีช่องลมหรือฝนซึมเข้าได้ แล้วปะกับด้วยไม้ไผ่ผ่าเสี้ยวรวมไฟและทาร์กจนดำ เพื่อกันมอดและแมลง (ชาวบ้านเรียกเซงดำ) ทั้งด้านนอกและด้านใน ปลายไม้ไผ่สอดเข้าไปในคร่าว ตั้งไม้จริงขนาด 1.2 X 3 นิ้ว ห่างกันประมาณ 40 ซม. เจาะร่องให้โค้งรับกับรูปร่างของไม้ไผ่ทั้ง 2 ท่อน ซึ่งหนีบเอาต้นปรือไว้อย่างหนาแน่น เรือนไทโคราช คามชนบทมักนิยมใช้ฝาปรือเพราะมีราคาถูกและเป็นฉนวนกันความร้อนได้ดี สามารถซ่อมแซมได้ง่าย

ภาพที่ 3.6.10 แสดงภาพรูปด้านต่างๆของเรือนไทโคราช

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ศิลปะร่วมแบบเขมร

ดินแดนประเทศไทยโดยเฉพาะบริเวณภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้ปรากฏวัฒนธรรมที่สำคัญสองวัฒนธรรมคือ ทวารวดีและวัฒนธรรมร่วมแบบเขมร เช่นสาเหตุสำคัญที่ทำให้ชุมชนในสังคมเกษตรกรรมพัฒนาสู่ระดับชุมชนเมืองที่มีแผนผัง

ชุมชนในวัฒนธรรมร่วมแบบเขมรมีจำนวนมากในเขตอีสานใต้บริเวณลุ่มแม่น้ำมูล (ชุมชนดังกล่าวมักอยู่ไม่ไกลจากแหล่งน้ำ เช่น เมืองพิมาย ตั้งอยู่บนฝั่งแม่น้ำมูล แต่ก็มีชุมชนอีกมากที่รู้จักวิธีการท่อน้ำแบบเหมืองฝาย (ซึ่ง เป็นระบบชลประทานขนาดเล็ก)

ดินแดนที่ปรากฏวัฒนธรรมร่วมแบบเขมรเกิดจากการแผ่กระจายของวัฒนธรรมเขมร โดยมีอำนาจทางการเมืองและจากความสัมพันธ์ทางด้านวัฒนธรรมและการค้าขาย และได้มีการพัฒนาการทางด้านชุมชน เศรษฐกิจ และการเมืองของตนเองมาโดยลำดับ และมีความต้องการหลุดพ้นจากอำนาจทางการเมืองและวัฒนธรรมจากศูนย์กลางอำนาจของเขมรในขณะที่ราชธานีของเขมรเสื่อมอำนาจลง

จากจารึกปราสาทพนมวัน แสดงว่า

พระราชอำนาจของพระเจ้าไชยวรมันที่ 1 ได้แผ่ขยายมาถึงจังหวัดนครราชสีมา ในภาควางกลางพุทธศตวรรษที่ 15

ดินแดนภาคตะวันออกเฉียงเหนือคงเป็นส่วนหนึ่งของอาณาจักรเขมรในรัชกาลพระเจ้าชัยวรมันที่ 7 (พ.ศ. 1724-1762)

ศิลปะร่วมแบบเขมรในประเทศไทย หมายถึง ศิลปกรรมแบบหนึ่ง ซึ่งได้รับอิทธิพลโดยตรงจากศิลปะเขมรในประเทศไทยกัมพูชา แม้ไม่ใช่ศิลปะเขมรโดยตรง แต่เกิดขึ้นร่วมสมัยหรือมีอายุ เวลาใกล้เคียงกันมาก - เกิดควบคู่กับศิลปะเขมรและมีความสัมพันธ์โดยตรงอย่างใกล้ชิดกับศิลปะเขมร

การจำแนกรูปแบบและอายุสมัยของศิลปะร่วมแบบเขมรในประเทศไทย จำแนกออกเป็นสองสมัยใหญ่ คือ

1. สมัยก่อนราชวงศ์มหินทรปุระ ซึ่งมีอายุราวครั้งแรกของพุทธศตวรรษที่ 12 - ครั้งหลังของพุทธศตวรรษที่ 16
2. สมัยราชวงศ์มหินทรปุระ ซึ่งมีอายุราวครั้งแรกพุทธศตวรรษที่ 17 - ครั้งหลังของพุทธศตวรรษที่ 18

ราชวงศ์มหินทรปุระนี้เป็นผู้สร้างสรรค์และสร้างเสริมโบราณสถานที่มีความสำคัญและยิ่งใหญ่ที่สุดถึง 3 แห่งในประเทศไทย ได้แก่

ปราสาทหินพิมาย, ปราสาทหินพนมวัน จังหวัดนครราชสีมา, ปราสาทพนมรุ้ง จังหวัดบุรีรัมย์ เอกลักษณ์ของปราสาทหินพิมาย ทั้งด้านรูปแบบศิลปกรรม ด้านสถาปัตยกรรม ประติมากรรม ภาพสลักและคติทางศาสนามีความแตกต่างอย่างเด่นชัดจากศิลปกรรมและคติทางศาสนา

ในช่วงก่อนหน้านี้อันทั้งในและนอกดินแดนประเทศไทย ความสำคัญทั้งของเครื่อง บน ปราสาทซึ่งسوبเป็นพุ่ม การแสดงภาพพระพุทธรูปทรงเครื่อง ประทับยืน , พระพุทธรูปนาคปรกทรงเครื่อง และพระพุทธรูปแสดงภูมิสถาพรสมุทธา รวมทั้งการปรากฏของภาพสลักในพุทธศาสนานิกายวัชรยาน ที่ถือกำเนิด ณ ปราสาทหินเช่นนี้เป็นครั้งแรก ยังได้ส่งอิทธิพลของความสำคัญ เหล่านี้ย้อนกลับไปเป็นต้นแบบของศิลปกรรมและคติทางศาสนาในประเทศกัมพูชาในระยะต่อมา

ปราสาทพนมวันมีเอกลักษณ์บางประการ เช่น เสาลูกทรง 8 เหลี่ยม ที่ไม่ เป็นที่รู้จักกันในศิลปะเขมรในประเทศกัมพูชา

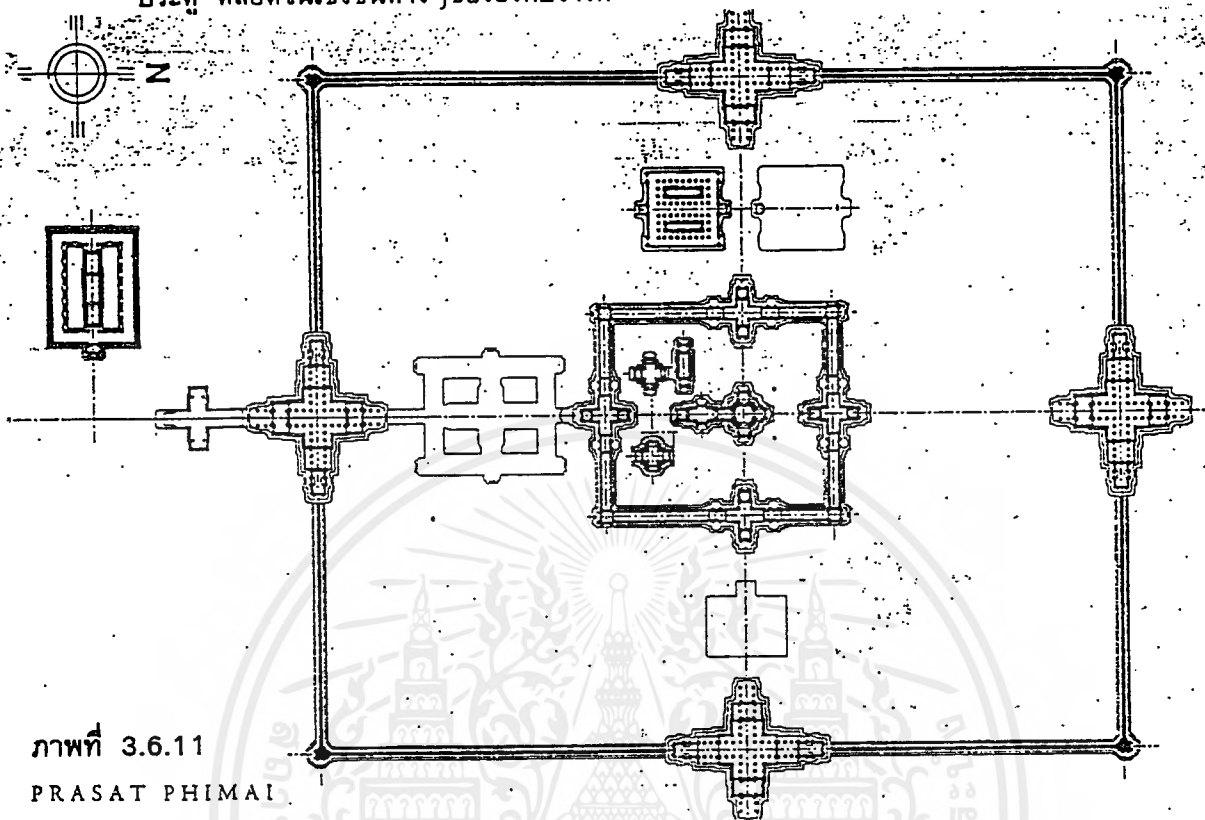
ปราสาทหินพิมาย

เมืองเก่าพิมาย ในเขตอำเภอพิมาย มีกำแพงศิลาแลงและกำแพงดิน เป็นรูปสี่เหลี่ยมล้อมอยู่โดยมีประตูเมืองอยู่ 4 ทิศ ประตูทางด้านทิศใต้ จะมีความสำคัญมากที่สุด เพราะจะตรงกับถนนโบราณที่ตัดผ่านจากเมืองพระนคร (ของเขมร) เข้าสู่ตัวปราสาทที่หันหน้ามาทางทิศ จากศิลาจารึกที่พบในปราสาทหินบริเวณมุมทิศตะวันออกของปราสาทประธาน พบว่ามีข้อความสรรเสริญพระพุทธเจ้าและกษัตริย์สุริยวรมันที่ 1 แห่งอาณาจักรเขมรซึ่งนับถือศาสนาพุทธ ลัทธิมหายาน จากจารึกบนกรอบประตูระเบียงคดด้านทิศใต้ กล่าวถึงชื่อของรูปเคารพในพุทธศาสนา ลัทธิมหายาน ตลอดจนการศึกษาเรื่องราวจากภาพสลักที่ปรากฏในองค์ปราสาท สันนิษฐานว่า ศาสนสถานแห่งนี้คงสร้างขึ้นเนื่องในศาสนาพุทธ ลัทธิมหายานมากกว่าศาสนาฮินดู แม้ว่าเรื่องราวในภาพสลักจะมีทั้งเรื่องในพุทธศาสนาและศาสนาฮินดูก็ตาม แต่เมื่อพิจารณาจากตำแหน่งที่ตั้ง จะพบว่าตำแหน่งของเรื่องในพุทธศาสนาจะอยู่ในที่สำคัญกว่า อายุของโบราณสถานเข้าใจว่าคงสร้างขึ้นในราวพุทธศตวรรษที่ 16 เป็นต้นมา ได้มีการก่อสร้างเพิ่มเติมครั้งใหญ่ในสมัยของพระเจ้าชัยวรมันที่ 7 แห่งเขมร ในราวพุทธศตวรรษที่ 18 อีก

บริเวณขององค์ปราสาทจะมีกำแพงสี่เหลี่ยมก่อด้วยหินทรายล้อมอยู่ มีประตูชุมอยู่ทั้ง 4 ทิศ แต่เฉพาะประตูชุมด้านทิศใต้จะมีสะพานนาคราชตั้งอยู่ คงเพื่อให้รับกับทางเข้าที่เชื่อมต่อมา จากประตูกำแพงเมืองเก่าพิมาย ถัดจากกำแพงชั้นนอกก็จะเป็นลานกว้าง มีสระน้ำอยู่ 4 มุม ต่อจากนั้นจะถึงระเบียงคดที่มีประตูชุมทั้ง 4 ทิศ (ตรงกับประตูชุมของกำแพงชั้นนอก) แล้วจึงเข้าสู่ลานชั้นใน อันเป็นที่ตั้งของปราสาทประธานขนาดใหญ่ โดยมีปราสาทเล็ก 2 องค์ อยู่ทางมุมด้าน หน้า คือ ปราสาทพรหมทัตอยู่ด้านซ้ายก่อด้วยศิลาแลง และปราสาทซึ่งก่อด้วยหินทรายสีแดงทางด้านขวา และมีบรรณาลัยอีก 1 หลังอยู่ทางด้านข้างปราสาทหินแดง

ปราสาทประธาน สร้างด้วยหินทรายสีแดง มีผัง เป็นรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัสย่อมุม มีมุขยื่นออกไป 3 ด้านยกเว้นด้านทิศใต้ ที่มีมณฑปทำเป็นห้องสี่เหลี่ยมเชื่อมต่อกับองค์ปราสาท โดยมีฉนวน (ทางเดิน) คั่น ส่วนบนขององค์ปราสาทก่อซ้อนลดขึ้นไปเป็นทรงพุ่มสำหรับสิ่งที่สวยงามที่สุดจน เป็นเอกลักษณ์อย่างหนึ่งเมื่อกล่าวถึง ปราสาทหินพิมาย

คือ ลวดลายแกะสลักหินในบริเวณส่วนประกอบต่างๆ เช่น ทับหลัง หน้าบัน เสากรอบ ประตู ตลอดจนเชิงชั้นต่างๆขององค์ปราสาท

ภาพที่ 3.6.11
PRASAT PHIMAI

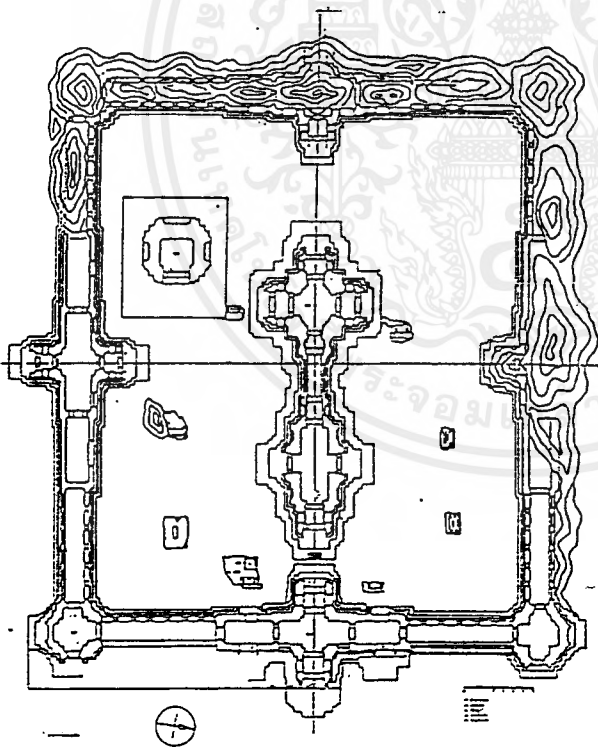
ปราสาทพนมวัน

เป็นโบราณสถานตั้งอยู่ในเขตบ้านมะค่า ตำบลนาโพธิ์ อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา จากหลักฐานทางสถาปัตยกรรมภายหลังการขุดแต่งของกรมศิลปากร พบว่าแต่เดิมน่าจะประกอบด้วย อาคารอิฐ 8 หลัง อาจสร้างขึ้นในราวพุทธศตวรรษที่ 15 (ในศิลปะขอมแบบบาแล็ง) ต่อมาในสมัยหลังจึงมีการสร้างอาคารหินที่ปรากฏอยู่ในปัจจุบันทับซ้อนลงไปบนอาคารอิฐ 3 หลัง วัสดุที่ใช้ในการก่อสร้างในส่วนฐานรากเป็นศิลาแลงบนพื้นทรายอัดแน่น องค์ปราสาทก่อด้วยหิน ทราวยังสีขาวและสีแดง มีการแกะสลักลวดลายบริเวณที่ใช้ กรอบประตู ทับหลังและเชิงชั้น ต่าง ๆ อยู่บ้างขึ้นแต่ไม่ครบทุกด้าน สันนิษฐานว่าปราสาทหินแห่งนี้คงสร้างไม่เสร็จทั้งร่างไปก่อน โดยไม่ทราบเหตุผล

ปราสาทพนมวันมีปราสาทจตุรมุขเป็นประธานหลักและมีมณฑป อยู่ด้านหน้า (ทิศตะวันออก) โดยมีฉนวน (ที่ใช้เป็นทางเดิน) เชื่อมต่อระหว่างอาคารทั้งสองทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ขององค์ปราสาทมีอาคารก่อด้วยหินทรายสีแดง (ปราสาทน้อย) ตั้งอยู่โดยภายในจะประดิษฐานพระพุทธรูปหินขนาดใหญ่ บริเวณโดยรอบปราสาทหิน จะมีระเบียงคดที่สร้างด้วยหินทรายและศิลาแลงล้อมเป็นกำแพง มีซุ้มโคปุระ (ซุ้มทางเข้า) 4 ทิศและมีอาคารประจำมุมอยู่ทั้ง 4 มุม หลักฐานประเภทจารึกส่วนใหญ่จะพบอยู่บริเวณกรอบประตูหรือเสาซุ้มประตู ซึ่งมีศักราชแตกต่างกันไป แสดงให้เห็นว่าโบราณสถานนี้มีอายุยืนยาวสืบเนื่องมาหลายสมัย จารึกสำคัญที่อยู่บนกรอบประตูด้านใต้ กล่าวถึงพระเจ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

... ชัยวัฒน์ที่ 6 มีพระบรมราชโองการให้พระอนุชา ขุนนางดูแลและถวายสิ่งของแก่ “เทวาศรม” หรือที่สิงสถิตของเทวะแห่งนี้ ในศักราชที่ปรากฏทั้งหมดพบว่าศักราชที่กล่าวถึงมากที่สุดคือ พ.ศ. 1625 เมื่อนำมาพิจารณาประกอบกับการศึกษาลวดลายสลักและรูปทรงสถาปัตยกรรมจึงสันนิษฐานได้ว่า ปราสาทหินแห่งนี้สร้างขึ้นในราวพุทธศตวรรษที่ 16-17 เช่นนี้สันมา โดยแต่เดิมคงสร้างขึ้นเนื่องในศาสนาฮินดูและต่อมาอาจได้รับการเช่นเปลี่ยนแปลงเพื่อใช้เป็นพุทธสถานในราวพุทธศตวรรษที่ 18-19 ปัจจุบันจึงพบพระพุทธรูปอยู่เป็นจำนวนมากภายในองค์ปรางค์ประธานใกล้เคียงกับปราสาทหินพนมวันทางทิศตะวันออก มีโบราณสถานขนาดย่อมแห่งหนึ่งชื่อว่า “เนินอรทิม” พบแนวฐานอาคารหินรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า ซึ่งอาจอยู่ในรูปของกำแพงหรือระเบียงคด อยู่ตลอดทั้งแนว แต่ไม่ทราบว่ามีภายในกรอบกำแพงหรือระเบียงจะมีอาคารสิ่งก่อสร้างอยู่หรือไม่และอยู่ในรูปแบบใด

ภาพที่ 3.6.12

ภาพแสดงแผนผังของปราสาทหินพนมวัน

กฤตยาศิลา

ที่ตั้ง

ตำบลประจักษ์ อำเภอยะผิง จังหวัดนครราชสีมา

โบราณสถานแห่งนี้ นักวิชาการบางท่านเชื่อว่า คือ อโรคยาศาล ซึ่ง เป็นสิ่งก่อสร้างที่กล่าวถึงในจารึกปราสาทตาพรหมว่า พระเจ้าชัยวรมันที่ 7 โปรดฯ ให้สร้างขึ้นในช่วงระยะเวลาที่ครองราชสมบัติ ประมาณ พ.ศ. 1724-1768 ทั่วราชอาณาจักรจำนวน 102 แห่ง การที่มีความเชื่อเช่นนี้เนื่องจากมีการพบจารึกในเมืองพิมายหลักหนึ่ง (กรมศิลปากร, จารึกในประเทศไทย, 2529) มีข้อความที่อ่านแปลแล้วน่าจะเป็นอโรคยาศาล จึงสันนิษฐานว่าคงจะเป็นจารึกประจำกฤตยาศิลาแห่งนี้ เนื่องจากการขุดแต่งบูรณะ เมื่อ พ.ศ. 2531-2532 มีการพบประติมากรรมหินทรายรูปพระวัชรสัตว์ ซึ่งเป็นรูปเคารพที่สำคัญในศาสนาพุทธ ลัทธิมหายานเหมือนกับที่พบที่กุแก้ว อำเภอเมืองจังหวัดขอนแก่น ซึ่งมีจารึกระบุว่า เป็นอโรคยาศาล

องค์ประกอบของโบราณสถาน

โครงการสำรวจและขึ้นทะเบียนโบราณสถาน กองโบราณคดี ดำเนินการสำรวจศาสนสถานขอมแห่งนี้ เมื่อปี พ.ศ. 2528 พบว่า ประกอบด้วย

1. ปราสาทประธาน สร้างด้วยหินทรายและศิลาแลง มีแผนผัง เป็นรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัส องค์ปราสาทชำรุดพังทลาย แต่ยังมีร่องรอยให้เห็นว่ามี ประตูทางเข้า 2 ทาง คือ ทางด้านทิศตะวันออกและด้านทิศตะวันตก แต่ประตูหลักที่ใช้ในการเข้าออก คือ ประตูทางด้านทิศตะวันออก

2. บรรณาลัย ตั้งอยู่ทางด้านทิศตะวันออกเฉียงใต้ ภายในกำแพงแก้ว ปัจจุบันพังทลายเหลือเพียงฐานศิลาแลง

3. กำแพงแก้วและซุ้มประตู จากร่องรอยที่ยังเหลืออยู่แสดงว่าเป็นกำแพงศิลาแลงที่สร้างขึ้นภายหลังจากที่กำแพงแก้วของเก่าพังทลายแล้ว เนื่องจากพบว่าแนวกำแพงแก้วดังกล่าวสร้างต่อออกมาปิดล้อมแนวซุ้มประตูเก่าที่ตั้งอยู่ทางด้านทิศตะวันออกของปราสาทประธาน

4. สระน้ำ ตั้งอยู่ทางด้านทิศตะวันออกเฉียงเหนือนอกกำแพงแก้ว มีแผนผังเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้ากรวยของสระด้วยศิลาแลง ที่สระน้ำนี้ก็เช่นเดียวกันกับกำแพงแก้วคือ พบหลักฐานว่ามีการขุดลอกสระมาครั้งหนึ่งโดยพบมูลดินโดยรอบสระ

อายุสมัย

หากพิจารณาจากลักษณะการเข้ากรอบประตูหินทรายและการกรวยของสระน้ำด้วยศิลาแลงแล้ว โบราณสถานแห่งนี้แสดงแบบแผนของศาสนสถานที่ยังคงเหลืออยู่เมื่อประมาณกลางพุทธศตวรรษที่ 16 - ต้นพุทธศตวรรษที่ 17 (โครงการสำรวจและขึ้นทะเบียนโบราณสถานเร่งด่วน กองโบราณคดี) แต่ถ้าหากพิจารณาจากจารึกที่พบที่เมือง

พิมายที่กล่าวว่า อโรคยศาลและประติมากรรมหินทรายรูปพระวัชรสัตว์ที่พบที่นี้ ศาสนสถานขอมแห่งนี้ก็ควรจะมีอายุอยู่ในรัชสมัยของพระเจ้าชัยวรมันที่ 7 ราวพุทธศตวรรษที่ 18 (เอกสารหน่วยศิลปากรที่ 6 กองโบราณคดี)

จากสภาพร่องรอยของโบราณสถานและหลักฐานโบราณวัตถุ รวมทั้งข้อสันนิษฐานถึงอายุสมัยของปฏิภาณน้อยดังกล่าวแล้วกล่าวได้ว่า แต่เดิมโบราณสถานแห่งนี้คงสร้างขึ้นประมาณกลางพุทธศตวรรษที่ 16 - ต้นพุทธศตวรรษที่ 17 ต่อมาราวพุทธศตวรรษที่ 18 ในสมัยพระเจ้าชัยวรมันที่ 7 ศาสนาพุทธลัทธิมหายานได้เจริญรุ่งเรืองขึ้น จึงปรับเปลี่ยนศาสนสถานแห่งนี้ให้เป็นไปตามคตินิยมของศาสนาพุทธลัทธิมหายานและคงจะเป็นอโรคยศาลด้วย

ศิลปะสมัยก่อนประวัติศาสตร์ในจังหวัดนครราชสีมา

สมัยที่ยังไม่มีหนังสือใช้ มนุษย์ใช้ศิลปะเป็นสื่อมากกว่าสมัยนี้เพราะเป็นทั้งหนังสือบอกเล่าให้คนในกลุ่มสังคมเดียวกันเข้าใจอีกทางหนึ่งเพิ่มเติมจากภาษาพูดและเป็นสื่อติดต่อกับพลังเหนือธรรมชาติอีกหลายเรื่องหลายทางด้วยกัน

ศิลปะถ้ำ จึงเป็นของที่ศิลปินสร้างขึ้นเพื่อส่วนรวม “ศิลปะชุมชน(COMMUNAL ART)” นั่นเอง โดยที่การสร้างสรรค์นั้นๆ กำหนดโดยวัฒนธรรม (CULTURALLY CONDITIONED) จากแหล่งบันดาลใจต่างๆ เช่น ความเชื่อทางศาสนา หรือพิธีกรรม ตลอดจนสภาพแวดล้อมและการดำรงชีวิตของคนในชุมชนที่ศิลปินเป็นสมาชิกสังคม

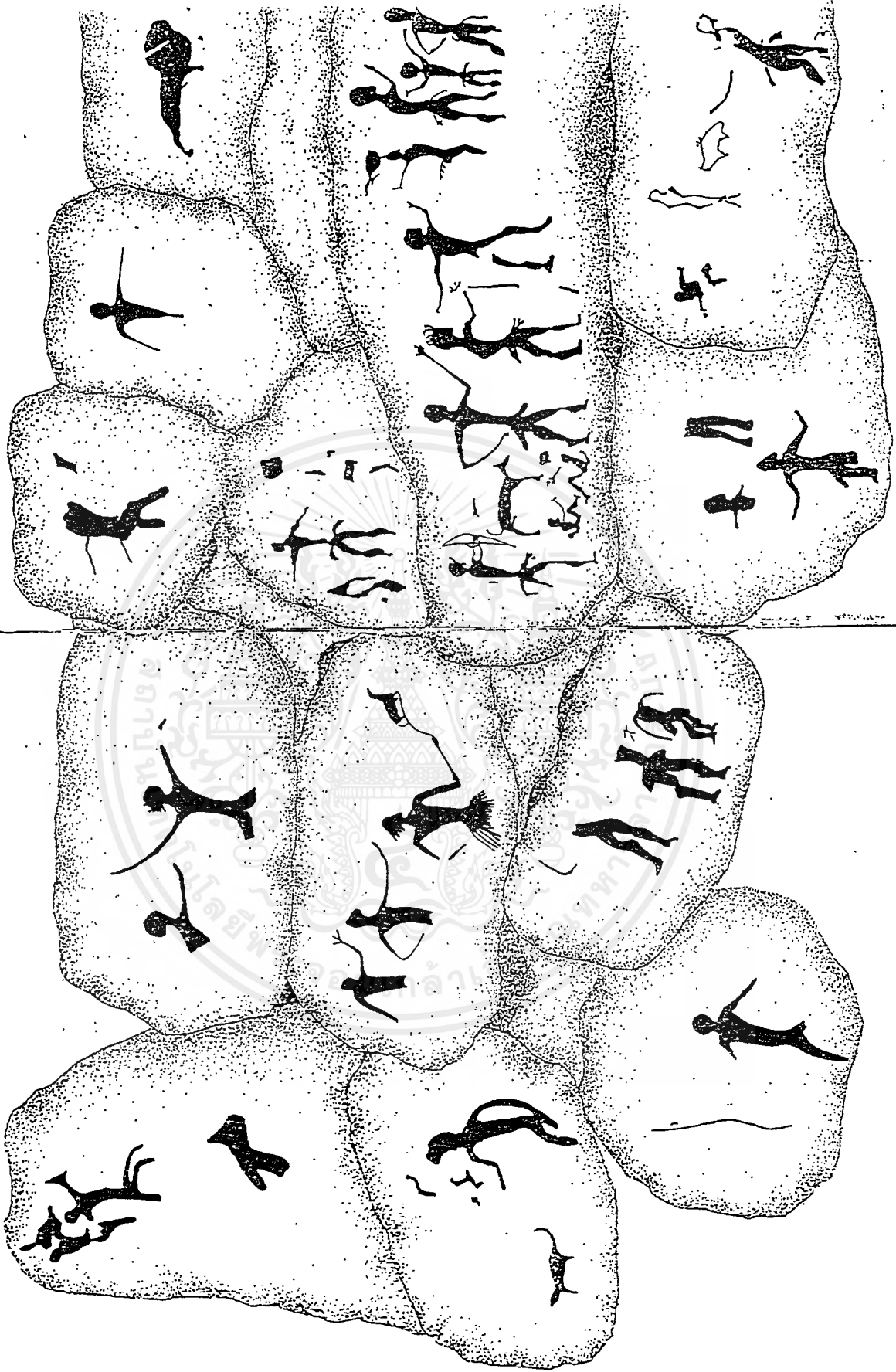
ศิลปะประเภทนี้สร้างขึ้นด้วยวัตถุประสงค์ 2 ประการ คือ เพื่อใช้ในพิธีการและเพื่อ “ศิลปะ” เอง

1. ศิลปะเพื่อพิธีการ (RITUALISTIC หรือ CEREMONIAL ART) ทำขึ้นเนื่องในความเชื่อทางศาสนา ขนบประเพณีซึ่งมักจะมี “ข้อบังคับ” บางประการว่า ทำอะไรได้ อย่างไร และทำอะไรไม่ได้ เช่น รูปแบบ สีหรือวัสดุ เป็นต้น

2. ศิลปะทั่วไป (SECULAR ART) เป็นเรื่องที่ไม่เกี่ยวกับศาสนาที่ศิลปินเลือกทำได้ตามใจ ไม่ว่าจะป็นรูปแบบเทคนิค วิธีการหรือเรื่องราวที่ศาสนาประเพณีไม่ได้ห้ามไว้

ศิลปะดังกล่าวนี้ส่วนมากเป็นของที่สร้างมาแต่สมัยก่อนประวัติศาสตร์ โดยศิลปินนิรนามแล้วขาดช่วงไปเลย เราจึงไม่รู้ความหมายของภาพส่วนใหญ่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่เป็นเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ และด้วยเหตุที่มักพบตามถ้ำ เพิงผา หน้าผา หรือก้อนหินใหญ่ๆตามภูเขา จึงเรียกรวมๆไปว่า “ศิลปะถ้ำ (CAVE ART)” ซึ่งทางวิชาการเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า “ศิลปะบนหิน (ROCK ART)” นั่นเอง

ศิลปะเก่าเขาก

ศิลปะเขากมัญญะ นครราชสีมา

ภาพที่ 3.6.13 แสดงภาพลายเส้นของศิลปะเก่าเขากมัญญะ นครราชสีมา
 เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการเรียนเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.7 การศึกษาข้อมูลวัสดุท้องถิ่นที่ใช้ในการตกแต่ง ในบริเวณจังหวัดนครราชสีมา

เครื่องปั้นดินเผาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

เครื่องปั้นดินเผาในประเทศไทยเริ่มมีมาเมื่อประมาณเกือบ 10,000 ปีที่แล้ว เช่นยุคที่คนยังอาศัยอยู่ตามถ้ำ ตามป่าใกล้ธารน้ำที่อุดมด้วยอาหารธรรมชาติ ประมาณ 5,000 ปีลงมาเกิดสังคมหมู่บ้านขึ้นในภูมิภาคต่างๆ แหล่งสำคัญที่พบหลักฐานเกี่ยวกับเครื่องปั้นดินเผามากที่สุดอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคกลาง ในยุคนี้มีทั้งประเภทที่ทำขึ้นเพื่อพิธีกรรมและเพื่อการใช้สอย ประเภทเพื่อพิธีกรรมมักทำอย่างปราณีต ทำให้เกิดรูปแบบเฉพาะถิ่น เฉพาะกลุ่มชน เป็นเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมของกลุ่มชนร่วมเผ่าพันธุ์หรือร่วมวัฒนธรรมเดียวกัน เป็นทั้งศิลปกรรมและสัญลักษณ์ของระบบความเชื่อในสังคม

ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ แบ่งกลุ่มชนออกได้เป็นกลุ่มใหญ่ ๆ ตามลักษณะของเครื่องปั้นดินเผาที่เนื่องในพิธีกรรม ได้แก่

กลุ่มบ้านเชียงในแอ่งสกลนครและกลุ่มทุ่งกุลลา กลุ่มทุ่งสำริด กลุ่มโนนชัยในแอ่งโคราช

แอ่งโคราช มีแหล่งชุมชนโบราณกระจายอยู่ในบริเวณลุ่มแม่น้ำมูลและลุ่มน้ำต่างๆที่เป็นสาขา ชุมชนเหล่านี้เช่น สังคมหมู่บ้าน มีประเพณีและใช้ภาชนะดินเผามังในหลุมศพ พิจารณาจากรูปแบบเฉพาะเครื่องปั้นดินเผาที่เนื่องในประเพณีฝังศพในแอ่งโคราช มี 3 กลุ่มใหญ่ ๆ คือ

1. กลุ่มทุ่งกุลลา
2. กลุ่มทุ่งสำริด
3. กลุ่มโนนชัย

กลุ่มทุ่งกุลลาและกลุ่มทุ่งสำริด มีแหล่งกระจายอยู่ในบริเวณที่ราบลุ่มน้ำท่วมถึง (FLOOD PLAN) ของลุ่มน้ำมูลและลุ่มน้ำชี กลุ่มโนนชัยกระจายอยู่ตามที่ราบขั้นกระไดต่ำ (LOW TERRACE) ของลุ่มน้ำชี

1. กลุ่มทุ่งกุลลา อยู่บริเวณที่ราบลุ่มน้ำท่วมถึงฝั่งเหนือของลำน้ำมูลและฝั่งใต้ของลำน้ำชี ความหนาแน่นของชุมชนพบในบริเวณทุ่งกุลาร้องไห้และบริเวณใกล้เคียงในระยะแรกๆทำเครื่องปั้นดินเผาอย่างหยาบๆและหนา ไม่มีระเบียบมาตรฐานเหมือนเครื่องปั้นดินเผาสมัยแรกของกลุ่มวัฒนธรรมบ้านเชียง แต่ต่อมาก็มมีการพัฒนาขึ้น ในบริเวณทุ่งกุลาร้องไห้มีก้นยืมขีดเส้นที่ขอบภาชนะเพียง 2-3 เส้น แต่ขึ้นไปทางที่ราบขั้นกระไดต่ำของแม่น้ำชีของตอนเหนือ โดยเฉพาะเขตจังหวัดมหาสารคาม ร้อยเอ็ด กาฬสินธุ์ จะมีหลายเส้นกว่า บางแห่งขีด เส้นใหญ่ๆด้วยสีแดงหรือสีเลือดหมู

วัฒนธรรม จากรูปแบบของเครื่องปั้นดินเผาที่เนื่องในพิธีกรรม จะเห็นว่า กลุ่มชนน่าจะมีเผ่าพันธุ์แตกต่างกัน 3 กลุ่ม คือ กลุ่มทุ่งกุลลา กลุ่มทุ่งสำริด กลุ่มโนนชัย

ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือแต่ละท้องถิ่น ยังคงมีการผลิตเครื่องปั้นดินเผาประเภทใช้สอยของตนเองสืบมา เพราะสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและการดำรงชีวิตไม่ได้เปลี่ยนจากสมัยก่อนเท่าใด แต่ขณะเดียวกันก็พัฒนารูปแบบเครื่องปั้นดินเผาที่เนื่องในพิธีกรรมให้เหมาะสมกับระบบความเชื่อและประเพณีทางศาสนาที่เกิดขึ้นใหม่

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือควรจะเป็นภูมิภาคที่มีการผลิตเครื่องปั้นดินเผาชนิดเนื้อดินแกร่งและเครื่องเคลือบก่อนภาคอื่นๆ เพราะในด้านเทคโนโลยีการทำเครื่องปั้นดินเผาชนิดเผาด้วยไฟแรงสูงแบบเนื้อแกร่ง (STONE WARE) และแบบเครื่องเคลือบ (GLAZED POTTERY) พัฒนาการมาจากการติดต่อเกี่ยวข้องกับประเทศเพื่อนบ้านเช่น เมืองพระนครหรือกัมพูชา และเมืองพุกาม ประเทศพม่า อันเป็นศูนย์กลางวัฒนธรรมทางศาสนา โดยเฉพาะพุทธศาสนาและศาสนาฮินดู จากการพบแหล่งผลิตในบริเวณที่สูงสลับที่ราบลุ่มตามเทือกเขาพนมดงรัก เตาเผาเครื่องปั้นดินเผาเป็นของเนื่องในวัฒนธรรม “ขอม” สมัยเมืองพระนคร

ภาชนะดินเผาที่มีบทบาทเกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตมนุษย์อย่างแท้จริงและอย่างต่อเนื่องมายาวนานนั้นจะเป็นประเภทเนื้อแกร่ง (ซึ่งแพร่หลายมากที่สุดอยู่ที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ) ซึ่งเป็นภาชนะที่คงทนค่อนข้างถาวรและราคาถูกเพราะผลิตได้เองในท้องถิ่น เหมาะสำหรับใส่เครื่องดื่มและเก็บอาหารเช่น เกลือเอาไว้กิน ปัจจุบันเครื่องปั้นดินเผาทั้งชนิดเนื้อแกร่งและเนื้อธรรมดา ยังคงมีบทบาทอยู่ในชีวิตประจำวันของประชาชน ถึงแม้ว่าจะมีบทบาทน้อยลงบ้างในเรื่องภาชนะใช้สอยแต่เครื่องปั้นดินเผาเหล่านี้มีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบและประโยชน์ใช้สอยมากขึ้น เช่น บางแห่งกลายเป็นกระถางต้นไม้ ตุ๊กตา โคมไฟ ฯลฯ ที่แตกต่างไปจากเดิม เช่น บ้านด่านเกวียน เขตอำเภอยางชุมน้อย จังหวัดนครราชสีมา เป็นบริเวณที่มีดินดี ผลิตภาชนะพวกโอ่ง ไห ที่ใช้ใส่น้ำและใส่ปลาไว้ ไปขายตามท้องถิ่นในเขตจังหวัดนครราชสีมาและบริเวณใกล้เคียง และปัจจุบันได้พัฒนาการผลิตไปสู่ผลิตภัณฑ์รูปแบบอื่นๆอีก เช่น กระเบื้องดินเผา แจกันดินเผา ฯลฯ สำหรับประชาชนทั่วไป

เครื่องปั้นดินเผาด่านเกวียน

เดิมมีการปั้นกันมานานตั้งแต่สมัยโบราณ ต่อมาได้มีการผลิตสินค้าให้สอดคล้องกับความต้องการกับตลาดและสังคมปัจจุบันผลิตสินค้าหลายประเภทขึ้นทำให้รู้จักและมีชื่อเสียง ลักษณะเด่นที่สำคัญของเครื่องปั้นดินเผาด่านเกวียน คือ เนื้อดินมีส่วนผสมของแร่ธาตุ เมื่อเผาแล้วจะได้สีดำ-แดง มันวาว

เครื่องปั้นดินเผาที่ผลิตและขายในบริเวณบ้านด่านเกวียนปัจจุบันมีหลายประเภท ตลอดจนมีรูปแบบต่างๆมากมาย แบ่งออกเป็นประเภทต่างๆ ได้ดังนี้

- เครื่องปั้นดินเผาประเภทเครื่องใช้ในครัวเรือน

จนถึงสมัยประวัติศาสตร์ นิยมทำภาชนะบาง ๆ สีเหลืองและสีน้ำตาลกันมาก บางชนิดมีลายเชือกทาบที่มีการทาสีแดงหรือสีดำลงไปบนพื้นทา แต่บางชนิดผิวเรียบสีขาวหรือน้ำตาล เผาด้วยไฟแรงสูงขึ้น

ลักษณะพิเศษที่สำคัญอีกอย่างของเครื่องปั้นดินเผากลุ่มทุ่งกุลาในสมัยประวัติศาสตร์คือ มีลักษณะเป็นสีขาว เนื่องจากดินที่ใช้ปั้นเป็นสีขาวนวลอมเหลือง ซึ่งเป็นดินที่พบทั่วไปในบริเวณนี้

2. กลุ่มทุ่งสำริด อยู่บริเวณตอนบนของกลุ่มน้ำมูลในเขตจังหวัดนครราชสีมา ตั้งแต่อำเภอโนนสูง อำเภอพิมาย อำเภอจักราช อำเภอห้วยแถลง อำเภอบัวใหญ่ อำเภอประทาย ชุมชนที่มีอายุเก่าแก่ในสมัยก่อนประวัติศาสตร์หนาแน่นในบริเวณทุ่ง เช่น ซึ่งเป็นบริเวณที่ราบลุ่มน้ำท่วมถึง เช่น ที่บ้านปราสาท โดยเฉพาะบ้านปราสาทพบเครื่องปั้นดินเผาสีน้ำตาล มีลายเขียนสีบ้าง ชูบน้ำโคลนสีแดงบ้างและมีลายเชือกทาบบ้าง แต่ที่เป็นลักษณะเด่นพิเศษคือ มีรูปร่างแตกต่างไปจากเครื่องปั้นดินเผาในท้องถิ่นอื่นๆของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ คือ รูปทรงมีคอคอดและส่วนปากบานคล้ายปากแตร บางใบก็มีขอบเชิงต่อจากบริเวณส่วนก้นลงไป เป็นภาชนะดินเผาสีน้ำตาลอมแดง มีทั้งชูบน้ำโคลนสีแดง ลายเขียนสีและลายเชือกทาบที่มีคอแคบเล็กและปากผายใหญ่เป็นปากแตร

ชุมชนอื่นๆในบริเวณทุ่งสำริดซึ่งส่วนใหญ่เช่นชุมชนที่มีคูน้ำล้อมรอบนั้น ตามผิวดินพบเศษภาชนะดินเผาสีดำกระจายกันทั่วไป อาจกล่าวได้ว่า บริเวณทุ่งกุลามีเครื่องปั้นดินเผาสีขาว ทางทุ่งสำริดนิยมใช้เครื่องปั้นดินเผาสีดำ ภาชนะเหล่านี้มีมากมายหลายแบบทั้งชนิดผิวเรียบและมีลวดลาย มีชนิดหนึ่งเรียกว่า “พิมายดำ” (PHIMAI BLACK) ภาชนะสีดำผิวเรียบมีร่องรอยการขูดลายเป็นเส้นมันเงา ไม่ใช่เป็นภาชนะขนาดใหญ่แต่มีลักษณะเป็นขามรูปกลม (เครื่องปั้นดินเผาแบบพิมายดำได้เคยกำหนดอายุว่ามีอายุไม่เกิน 2,500 ปีมาแล้ว) เมื่อมีการขุดแต่ปราสาทหินพิมายเพื่อบูรณะก็ได้พบภาชนะแบบพิมายดำในชั้นดินใต้พื้นฐานปราสาทหินลงไป และจากการขุดค้นที่บ้านปราสาทเห็นว่าชั้นดินที่พบภาชนะดินเผาสีดำนั้นอยู่ในระดับสูงกว่าชั้นดินที่พบโครงกระดูกมนุษย์และภาชนะแบบปากแตร แสดงให้เห็นว่ามีการทำเครื่องปั้นดินเผาชนิดนี้เป็น ประเพณีต่อเนื่องกันนาน

3. กลุ่มโนนชัย กระจายอยู่ในบริเวณที่ราบขั้นกระไดต่ำ บริเวณตอนบนของลำน้ำชีและลำน้ำสาขาในเขตจังหวัดขอนแก่น ค่อยกับเขตจังหวัดมหาสารคาม เครื่องปั้นดินเผาโนนชัยนี้ มีลักษณะทั้งลายขูดขีดและเขียนสีรอบๆภาชนะ ตลอดจนเคลือบสีแดง แต่ที่โนนชัยแตกต่างจากที่อื่นก็คือ ผนังแหล่งโบราณคดีที่มีขนาดใหญ่กว่าและซับซ้อนมากกว่า มีความหลายหลากในเรื่องรูปแบบ พบทั้งชนิดที่ประดิษฐ์อย่างปราณี (โดยการใช้แป้นหมุน) และมีทั้งที่ประดับลวดลายขูดขีดหรือเขียนสี

สรุปได้ว่า “แอ่งโคราช” ซึ่งเป็นดินแดนส่วนใหญ่ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือเช่นกันที่ตั้งหลักแหล่งของชุมชนมนุษย์มาไม่น้อยกว่า 3,000 ปี จากลักษณะทาง

- เครื่องปั้นดินเผาประเภทเครื่องใช้ในการเกษตร
- เครื่องปั้นดินเผาประเภทตกแต่งในงานสถาปัตยกรรม
- เครื่องปั้นดินเผาประเภทเครื่องประดับตกแต่งร่างกาย
- เครื่องปั้นดินเผาประเภทของที่ระลึก
- เครื่องปั้นดินเผาประเภทเครื่องใช้ในครัวเรือน คือ เครื่องใช้ที่ผลิตขึ้นเพื่อสำหรับใช้ในครัวเรือนของคนท้องถิ่น เช่น โอ่ง ไหที่ใช้ใส่น้ำ ไหมปลาร้า หม้อน้ำครก ฯ

- เครื่องปั้นดินเผาประเภทเครื่องใช้ในการเกษตร คือ เครื่องปั้นดินเผาที่ผลิตขึ้นเพื่อนำไปใช้ในงานเกษตรกรรม เช่น กระจ่างปลูกต้นไม้ กระจ่างเขavnสำหรับต้นไม้ อย่างเลี้ยงปลา อย่างปลูกบัว อย่างใส่อาหารสัตว์ กระจ่างปลูกต้นกุหลาบหิน

- เครื่องปั้นดินเผาประเภทตกแต่งในงานสถาปัตยกรรม คือ เครื่องปั้นดินเผาที่ผลิตขึ้นเพื่อใช้ในงานสถาปัตยกรรม เช่น กระจ่างปูพื้น กระจ่างประดับผนัง ทั้งชนิดอัดพิมพ์และปั้นแกะสลัก มีทั้งชนิดเคลือบสี ตะเกียงและโคมไฟประดับสวน รูปปั้นประดับสวน เครื่อง ห้อยแขวนประดับอาคาร ฯลฯ สถานที่ที่นำกระจ่างไปประดับผนังไปใช้และรู้จักกันมีชื่อเสียง ได้แก่ อุโบสถวัดศาลาลอย

- เครื่องปั้นดินเผาประเภทเครื่องประดับตกแต่งร่างกาย คือ เครื่องปั้นดินเผาที่ผลิตขึ้นเพื่อเป็นเครื่องประดับร่างกาย ใช้ดินนำมาปั้นเจาะรูแล้วนำไปเผาเป็น สร้อยคอ ต่างหู เข็มขัด สร้อยข้อมือ เป็นต้น เดิมใช้ดินจากแหล่งดินในบริเวณใกล้เคียงหาได้สีด่างแดงบ้าง ปัจจุบัน มีการสั่งดินขาวเข้ามาทำ หรือผสมกับดินต่านเกวียนทำให้มีสีต่างๆเพิ่มขึ้น เช่น แดง ชมพู ขาว เขียว และมีการเขียนลายทั้งก่อนและหลังการเผาด้วย

- เครื่องปั้นดินเผาประเภทของที่ระลึก คือ เครื่องปั้นดินเผาที่ผลิตขึ้นเป็นของใช้เล็กๆ ของตกแต่งบ้าน เช่น พวงกุญแจ แจกัน โคมไฟ เขิงเทียน รูปปั้นลอยตัวต่างๆ เช่น นกยูง ปลา ซึ่งนิยมซื้อไปเป็นของที่ระลึก

ศิลปะของแหล่งโบราณคดีบ้านปราสาท จังหวัดนครราชสีมา

จากร่องรอยหลักฐานทางโบราณคดี กล่าวได้ว่า เมื่อราว 3,000 ปีมาแล้ว ได้มีกลุ่มชนโบราณเริ่มเข้ามาอยู่อาศัยบริเวณเทวเนินบ้านปราสาท คนเหล่านั้นมีความสามารถในการผลิต ภาชนะดินเผาที่มีคุณภาพดี รูปแบบสวยงามเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว นั่นคือ ภาชนะดินเผารูปทรงต่างๆ ซึ่งเคลือบผิวด้วยน้ำดินสีแดงและขี้ดมัน โดยเฉพาะแบบที่เรียกว่า ทรงปากแตรหรือปากบาน มีรูปร่างเหมือนคนโทคอแคบปากบานสูง บางใบมีการตกแต่งผิวด้วยลายเชือกทาบหรือลายเขียนสีคล้ายแบบบ้านเชียงและยังนิยมทำภาชนะแบบมีมุมหรือสันกลางภาชนะด้วย

หลังจากนั้นต่อมาอีกในราว 500 ปี พบว่ามีพัฒนาการในการอยู่อาศัยและการทำเครื่องมือ เครื่องใช้ที่เปลี่ยนไป โดยเฉพาะรูปแบบของภาชนะดินเผา จากลักษณะคนโทคอแคบปากบานเคลือบน้ำดินสีแดง ซึ่งเป็นที่นิยมอย่างมากในระยะแรกนั้นได้หมดไป คงเหลือแต่เพียงภาชนะแบบมีสันและแบบทรงกลมธรรมดาคว้างปากไม่สูงบานมาก ตกแต่งผิวด้านนอกด้วยลายเชือกทาบ การเคลือบผิวด้วยน้ำดินสีแดงก็ลดน้อยลงมากและหายไปในที่สุด ส่วนการตกแต่งด้วยการเขียนสีนั้นหลังจากระยะแรกแล้วแทบจะไม่ปรากฏอีกเลย จากนั้นก็เริ่มมีภาชนะดินเผาอีกแบบหนึ่งซึ่งมีลักษณะเฉพาะตัวเช่นกันเข้ามาแทนที่ นั่นคือภาชนะดินเผาแบบที่เรียกว่า “พิมายดำ” โดยเฉพาะภาชนะดินเผาประเภทนี้ (กำหนดอายุอยู่ในราว 2,500-1,000 ปี มาแล้ว) มีผิวสีดำขี้ดมัน

เนื้อหยาบบาง มักจะตกแต่งผิวภายในและภายนอกด้วยลายเส้นขี้ดมันเส้นเป็นเส้นขนานบ้าง ลายวงกลมบ้างหรือลายกันหอย ซึ่งภาชนะดินเผาแบบพิมายดำนี้ได้พบในแหล่งโบราณคดีหลายแห่งในพื้นที่ของอีสานตอนล่างบริเวณใกล้เคียงกันนี้

โบราณวัตถุที่พบที่แหล่งโบราณคดีบ้านปราสาท ไม่ว่าจะเป็นจากที่ชาวบ้านขุดพบเอง หรือจากการขุดค้นทางวิชาการ มีจำนวนมากพอสมควรทั้งชนิด ประเภทและปริมาณ โบราณวัตถุเหล่านี้มีทั้งของใช้ในชีวิตประจำวันของคนสมัยก่อน ซึ่งพบในชั้นดินที่อยู่อาศัยเดิม และสิ่งของซึ่งฝังรวมอยู่กับคน

โดยสามารถแบ่งแยกได้ตามประเภทของวัสดุได้ คือ

1. โบราณวัตถุประเภทดินเผา
2. โบราณวัตถุประเภทสำริด
3. โบราณวัตถุประเภทเหล็ก
4. โบราณวัตถุประเภทหิน
5. โบราณวัตถุประเภทแก้ว
6. โบราณวัตถุประเภทเปลือกหอย
7. โบราณวัตถุประเภทกระดูกสัตว์

สิ่งที่เป็นเอกลักษณ์ของบ้านปราสาทก็คือ โบราณวัตถุประเภทดินเผาเพราะนอกจากจะมีรูปแบบที่เป็นเอกลักษณ์แล้ว ยังเป็นภาชนะดินเผาที่มีคุณภาพดีอีกด้วย ซึ่งวัตถุดินเผานั้นก็ สามารถแบ่งได้เป็น ประเภทด้วยกันคือ

1. ภาชนะดินเผา

โบราณวัตถุที่พบมากที่สุดในแหล่งโบราณคดีแห่งนี้และแหล่งโบราณคดีสมัยก่อนประวัติศาสตร์ทั่วไปคือ ภาชนะดินเผา (หมายความรวมถึง เศษภาชนะดินเผาที่แตกหักด้วย) ทั้งนี้เพราะเป็นเครื่องใช้จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตประจำวันของผู้คนสมัยก่อน ไม่ว่าจะเป็นการปรุงอาหาร การใส่อาหารขณะรับประทานอาหารหรือการเก็บถนอมอาหารต่างๆ

ภาชนะดินเผาที่พบสามารถแบ่งย่อยตามลักษณะรูปแบบได้ ดังนี้

1.1 ภาชนะดินเผาแบบคนโทปากแคบ

ลักษณะจะคล้ายคนโทก้นกลมหรือเกือบกลม คอแคบสูง ปากบานออกมาก ผิวด้านนอกเคลือบน้ำโคลนสีแดง (RED SLIP) ส่วนปาก คอ และตัว ด้านบน (ส่วนปาก) จะเป็นผิว เรียบ ส่วนตัวภาชนะด้านล่างและส่วนก้นตกแต่งด้วยลายเชือกทาบ ที่ขอบปากบางใบมีรอยประทับอยู่ด้วย ผิวด้านในเรียบเคลือบน้ำโคลนสีแดง

1.2 ภาชนะดินเผาแบบคนโทปากแคบมีเชิง

รูปแบบจะคล้ายคนโทปากแคบ คือ ปากกว้างบาน คอแคบยาว แต่ส่วนลำตัวจะแตกต่างออกไปคือ จากส่วนคอลงไปจะผายออก จนถึงกลางตัวภาชนะแล้วทำเป็นมุมมนสอบเข้าหาส่วนก้น จากนั้นใต้ส่วนก้นจะทำเป็นเชิงต่อลงไปอีกชั้นหนึ่ง ซึ่งเชิงมีทั้งสูงและเตี้ย ผิวภาชนะด้านในเรียบเคลือบน้ำโคลนสีแดง (RED SLIP) ผิวด้านนอกเคลือบน้ำโคลนสีแดงเช่นกัน แต่การตกแต่งผิวด้านนอก จะมีทั้งแบบผิวเรียบทั้งใบ แบบผิวเรียบตั้งแต่ส่วนปาก คอและตัว ด้านบน (ปาก) ส่วนตัวภาชนะด้านล่างตกแต่งด้วยลายเชือกทาบ บางใบมีการเขียนสีเป็นเส้นโค้งหรือวงกลมบนส่วนตัวด้านบนด้วย และบางใบมีการตกแต่งด้วยลายกดประทับที่ขอบปากและขอบเชิงด้านล่าง

1.3 ภาชนะดินเผาแบบพาน

ลักษณะจะคล้ายกับจานแต่จะมีฐานหรือเชิงต่อจากส่วนก้นภาชนะ ซึ่งมีทั้งเชิงเตี้ยและเชิงสูง ผิวด้านนอกเรียบสีดํา สีแดง ตกแต่งรอบปากด้วยลายเส้นขีดโดยรอบ ส่วนผิวด้านในทำเป็นลายเส้นขั้ดมันหรือลายขูดขีด

1.4 ภาชนะดินเผาแบบชามก้นตัด

มีลักษณะปากกว้างบานออก ทำเป็นหยักก่อนถึงส่วนปากเล็กน้อย ขอบปากมีทั้งกลมมนและตัดเรียบ ตัวภาชนะโค้งเล็กน้อยก้นตัดตรง ผิวเรียบสีแดง

1.5 ภาชนะดินเผาแบบหม้อก้นกลม

มีลักษณะเป็นภาชนะทรงกลม คอกว้างคอตื้นเล็กน้อย ปากสั้นผายออก ขอบปากมีทั้งแบบกลมมน ตัดตรงหรือทำเป็นหยักด้านนอก ผิวด้านนอกมีทั้งแบบผิว

เรียบสีแดงมีรอยดำงีเทา (FIRE CLOUDS) ผิวเรียบสีดำหรือขัดมันและตกแต่งด้วยลายเชือกทาบหรือลายเส้นขัดมัน

1.6 ภาชนะดินเผาแบบโอ่ง

มีรูปร่างคล้ายโอ่งทรงสูง ปากผายบาน คอกกว้างสอบเข้า ลำตัวโค้งออก ส่วนกันสอบเข้าและตัดตรงวางตั้งได้ ผิวภายนอกปาก คอ จนถึงไหล่จะเป็นผิวเรียบ บริเวณไหล่ตกแต่งด้วยลายปั้นแปะเป็นเส้นริ้วรอบภาชนะ ได้เส้นริ้วตกแต่งด้วยลายเชือกทาบจนถึงส่วนกัน และมีลายเขียนสีแดงเป็นเส้นโค้งและเส้นแนวตั้งทับบนผิวด้านนอกทั่วทั้งใบ ส่วนผิวด้านในจากขอบปากถึงคอกเป็นผิวเรียบขัดมันสีส้มและมีลายเขียนสีแดงเป็นเส้นโค้งทับเช่นเดียวกับด้านนอก

1.7 ภาชนะดินเผาทรงเตี้ย

รูปร่างของตัวภาชนะจะเตี้ยสั้น ก้นแบนคอสูงกว้าง ปากผายออก ผิวด้านนอกสีส้มแดงจากส่วนปากถึงคอกเป็นลักษณะผิวเรียบ ส่วนตัวและก้นภาชนะตกแต่งด้วยลายเชือกทาบ

1.8 ภาชนะดินเผาแบบไห

ลักษณะเกือบเป็นทรงกระบอก โดยส่วนปากและส่วนกันจะสอบแคบเข้ากว่าส่วนตัวเล็กน้อย ปากและกันตัดตรง เนื้อภาชนะค่อนข้างหนา ผิวเรียบสีน้ำตาล มีการตกแต่งขอบปากด้านนอกเป็นลายเส้นขัดมันตามรอยโค้งรอบขอบปาก ลำตัวมีลายเส้นขัดมันแนวตั้ง ผิวด้านในขัดมัน เป็นลายเส้นวงกลมรอบตัวภาชนะ ส่วนกันขัดมันเป็นลายเส้นตัดกันเป็นรูปสี่เหลี่ยมขนมเปียกปูน

1.9 ภาชนะดินเผาแบบหม้อมุมมนก้นกลม

ลักษณะเป็นภาชนะประเภทหม้อปากกว้างคอสอบเข้าเล็กน้อย จากนั้นผายออกลงไปเป็นส่วนใหญ่จนถึงตัวภาชนะจะเป็นสันหรือมุมมนแล้วโค้งลงไปเป็นส่วนกัน ผิวด้านนอกมักเป็นผิวแบบเรียบสีแดงหรือขัดมัน และตกแต่งด้วยลายขูดขีดและลายประทับ

1.10 ภาชนะดินเผาแบบหม้อมุมก้นตัดมีเชิง

เป็นภาชนะดินเผาที่มีลักษณะคล้ายแบบที่ 1.9 แต่ที่ส่วนกันจะทำเป็นเชิงรองรับ มีทั้งแบบเชิงเตี้ยและเชิงสูง ผิวด้านนอกเรียบขัดมันสีแดง

1.11 ภาชนะดินเผาแบบชามก้นกลม

มีลักษณะปากกว้างบานออกหรือสอบเข้าเล็กน้อย ลำตัวโค้ง ก้นกลม ขอบปากกลมมนหรือตัดตรงหรือมีรอยหยัก ผิวภาชนะเป็นแบบผิวเรียบสีแดงหรือแบบสีดำที่มีการตกแต่งผิวเป็นลายเส้นขัดมันทั้งด้านนอกและด้านใน ซึ่งเป็นลักษณะแบบที่เรียกว่า ภาชนะดินเผาสีดำขัดมัน แบบพิมาย (PHIMAI BLACK POTTERY) และพบว่ามีบางใบเคลือบผิวด้านในด้วยน้ำโคลนสีแดง (RED SLIP) แล้วทำเป็นลายเส้นขัดมัน

1.12 ภาษนะดินเผาแบบขามก้นตัดมีเชิง

ลักษณะของภาษนะดินเผาแบบนี้จะคล้ายกับแบบที่ 1.11 คือ เป็นรูปทรงของขาม ปากกว้างบานออกหรือสอบเข้าเล็กน้อย ตัวภาษนะโค้ง แต่ส่วนก้นจะทำเป็นเชิงสูงขึ้น เล็กน้อย ผิวด้านนอกเรียบ สีเหลืองปนเทา (เป็นรอยต่างที่เกิดจากการเผา เรียกว่า FIRE CLOUDS) หรือสีดำ ผิวด้านในสีดำขัดมันหรือมีลายเส้นขัดมัน

1.13 ภาษนะดินเผาแบบจาน

เป็นภาษนะทรงกลมแบน ก้นตัน ขอบปากกลมมน มีทั้งแบบผิวเรียบขัดมันสีแดงหรือผิวด้านในเคลือบน้ำโคลนสีแดงที่ขอบปากและตกแต่งด้วยลายเส้นขัดมัน

1.14 ภาษนะดินเผาแบบถ้วยก้นกลม

เป็นภาษนะขนาดเล็ก ปากกว้าง ขอบปากกลมมน ผิวเรียบสีดำ ด้านในขัดมันเป็นลายเส้น (แบบพิมายดำ) พบลักษณะวางคว่ำอยู่ในขามก้นกลม

1.15 ภาษนะดินเผาแบบถ้วยก้นตัด

ลักษณะปากบาน ตัวภาษนะเกือบจะเป็นแนวตรงสอบลงไปสู่ก้นถ้วยซึ่งตัดแบนเรียบ ขอบปากมีทั้งกลมมนหรือมีรอยหยักเล็กน้อย ผิวด้านนอกเป็นแบบผิวสีแดงขัดมันหรือผิวเรียบสีดำมีลายเส้นขัดมัน ส่วนผิวด้านในเป็นลายเส้นขัดมันเป็นรูปก้นหอยและวงกลม

2. แวดินเผา

เป็นอุปกรณ์ที่ใช้สำหรับปั้นด้ายจากเส้นใยชนิดต่างๆ ขนาดของแวดินเผาจะมีความสัมพันธ์ขึ้นอยู่กับขนาดของเส้นด้ายและประเภทของเส้นใย

แวดินเผาที่พบที่แหล่งโบราณคดีบ้านปราสาท มีหลายรูปแบบได้แก่ มีลักษณะเป็นรูปกลมแบน รูปครึ่งวงกลมโค้งมากหรือครึ่งวงกลมโค้งน้อยคล้ายฝ่าซี ทรงกรวยฐานตัด ทรงกรวย หัวตัดฐานตัด ทรงกรวยหัวตัดฐานโค้งออก รูปทรงคล้ายระฆังหรือวง (คือส่วนที่เป็นกรวยจะเว้าแ่นเข้าไปเล็กน้อย) และรูปทรงกรวยประกบกัน แวดทุกแบบจะเจาะรูตรงกลาง ทำจากดินเผาเนื้อหยาบ ส่วนใหญ่จะเป็นแบบผิวเรียบ สีดำ สีแดง สีนวล ผิวขัดมันหรือเคลือบน้ำโคลนสีแดงก็มีและบางอันมีลายขีดตกแต่งด้วย มีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางต่าง ๆ กัน ตั้งแต่ 2.1-2.8 ซม.

3. หินดู่

เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการทำภาษนะดินเผา หินดู่มีลักษณะรูปทรงคล้ายดอกเห็ดบานหรือบางอันเป็นทรงกระบอกปลายโค้งมน ส่วนที่โค้งมนหรือบานออก จะเป็นตัวรองรับผิวภาษนะ ส่วนที่คล้ายลำต้นของดอกเห็ดจะเป็นส่วนด้ามจับหรือมือถือ

4. กระจกสนดินเผา

มีทั้งแบบผิวเรียบและผิวขรุขระ สีดำ สีแดง (จากการเผา) และเคลือบน้ำ
ดินสีแดง มีบ้างเล็กน้อยที่เป็นกระสุนดินดิบ ลักษณะเป็นรูปทรงกลมขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง
กลาง ตั้งแต่ 1.3-2.3 ซม.

5. แม่พิมพ์ดินเผา

พบ 3 ชิ้น น้ำหนักเบา ผิวสีแดงและน้ำตาลแดง ชิ้นหนึ่งเป็นแม่พิมพ์
ชวาน

6. เบ้าหลอมโลหะ

ทำจากดินเผาเนื้อหยาบ ลักษณะคล้ายถ้วยก้นกลม มีร่องปากสำหรับเท
โลหะที่หลอมละลายแล้วลงในแม่พิมพ์

7. ตักตาดินเผา

ทำเป็นรูปผู้หญิงครึ่งตัว สภาพชำรุด ส่วนหัวและอกข้างขวาหักหายไป
แขนทั้งสองข้างแนบลำตัว มือกุมส่วนท้องที่มีลักษณะคล้ายตั้งครุฑ ขนาดกว้าง 3.1
ซ.ม. สูง 4.4 ซม. สันนิษฐานว่าน่าจะเป็นของที่ทำขึ้นเพื่อใช้ในพิธีกรรมหรือความเชื่อ
บางอย่าง

8. ลูกปัดดินเผา

มีทั้งแบบสลักสีแดงเป็นมันเงาและสีน้ำตาลแดง โดยมีรูปแบบต่างกัน 3
แบบ คือ แบบเม็ดกลม แบบทรงกระบอกยาวและสั้นและแบบเป็นแวนกลมบาง ลูกปัด
ทุกเม็ดเจาะรูตรงกลางและมีขนาดค่อนข้างเล็ก

ภาพประกอบ(ลายเส้น) แสดงลักษณะภาชนะแบบต่าง ๆ

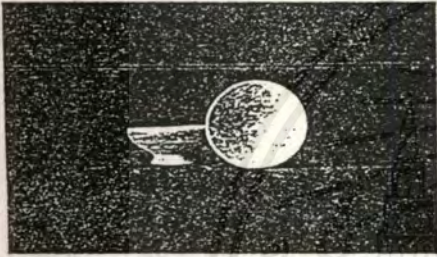
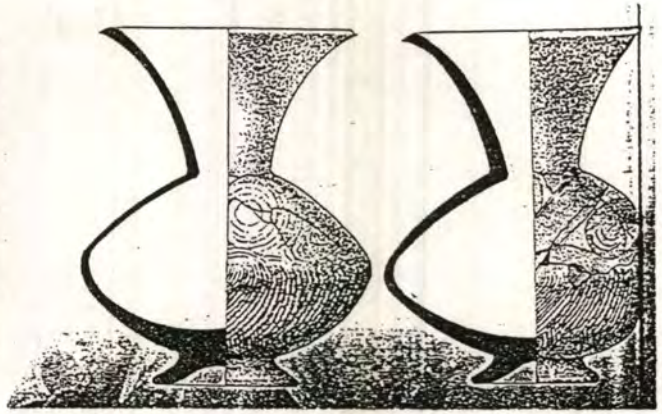
ภาชนะดินเผาแบบคนโทปากแตร
Trumpet rim globular pot.

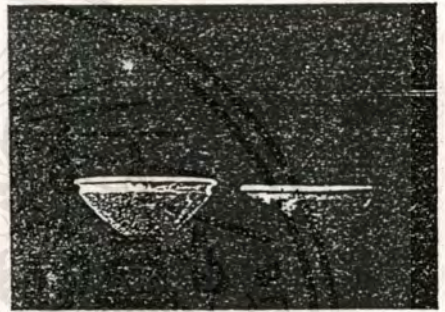
ภาพที่ 3.7.1 แสดงรูปแบบของภาชนะดินเผาแบบคนโทปากแตร

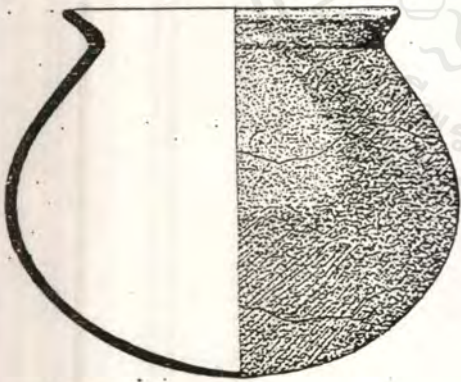
ภาชนะแบบทนต์โกลบาครมีริ่ง
Trumpet rim globular pot with
pedestal

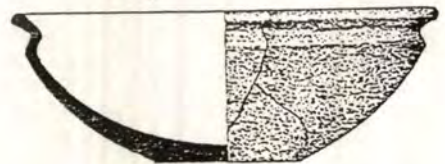
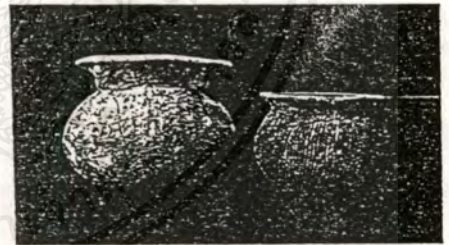
ภาชนะดินเผาแบบชาม
Pedestal bowl

ภาชนะดินเผาแบบชามก้นคี่
Conical bowl with flat base.

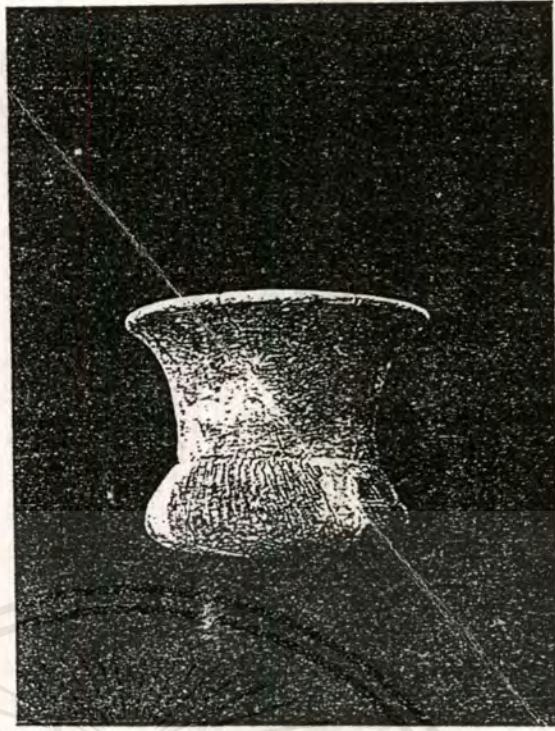
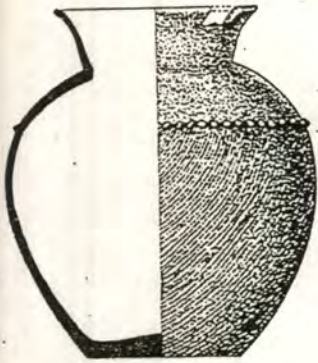

ภาชนะดินเผาแบบหม้อก้นกลม
Globular pots

ภาพที่ 3.7.2 แสดงรูปแบบของภาชนะดินเผาแบบต่างๆ

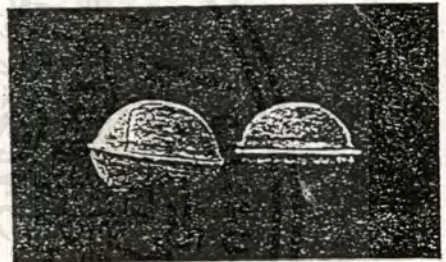
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

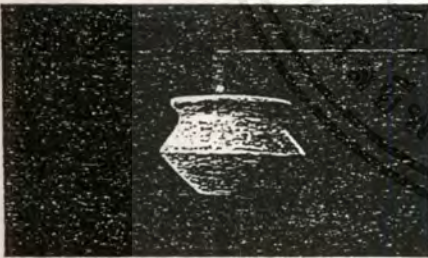
ภาชนะดินเผาทรงเตี้ย Stout potteries

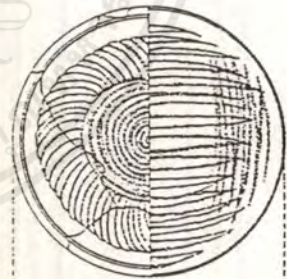
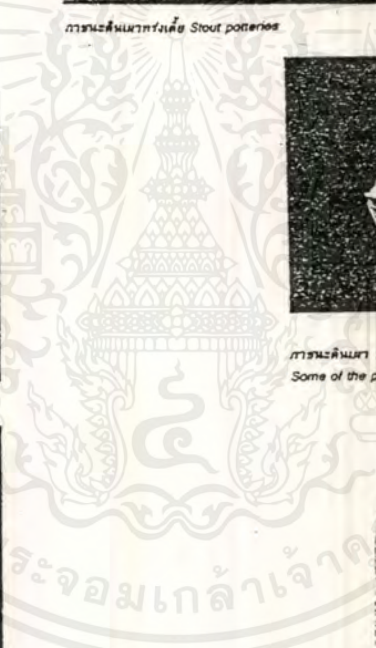
ภาชนะแบบก้นกลมมนก้นกลม Rounded bottom carinated pot

ภาชนะดินเผา ขนาดตั้งพบในลักษณะประกบกัน
Some of the potteries were placed rim to rim when buried.

ภาชนะแบบก้นแบนก้นเตี้ย
Flat bottom carinated pot

๐ ๑ ๒ ๓ ๔ ๕ ๖ ๗ ๘ ๙ ๑๐ ๑๑ ๑๒ ๑๓ ๑๔ ๑๕ ๑๖ ๑๗ ๑๘ ๑๙ ๒๐ ๒๑ ๒๒ ๒๓ ๒๔ ๒๕ ๒๖ ๒๗ ๒๘ ๒๙ ๓๐ ๓๑ ๓๒ ๓๓ ๓๔ ๓๕ ๓๖ ๓๗ ๓๘ ๓๙ ๔๐ ๔๑ ๔๒ ๔๓ ๔๔ ๔๕ ๔๖ ๔๗ ๔๘ ๔๙ ๕๐ ๕๑ ๕๒ ๕๓ ๕๔ ๕๕ ๕๖ ๕๗ ๕๘ ๕๙ ๖๐ ๖๑ ๖๒ ๖๓ ๖๔ ๖๕ ๖๖ ๖๗ ๖๘ ๖๙ ๗๐ ๗๑ ๗๒ ๗๓ ๗๔ ๗๕ ๗๖ ๗๗ ๗๘ ๗๙ ๘๐ ๘๑ ๘๒ ๘๓ ๘๔ ๘๕ ๘๖ ๘๗ ๘๘ ๘๙ ๙๐ ๙๑ ๙๒ ๙๓ ๙๔ ๙๕ ๙๖ ๙๗ ๙๘ ๙๙ ๑๐๐

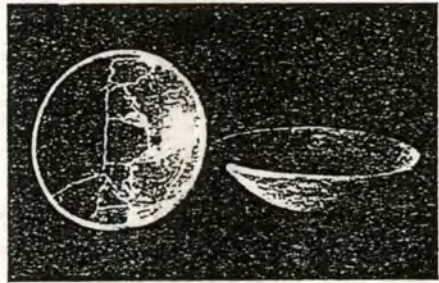
ภาชนะดินเผาแบบราบก้นกลมเขี้ยวสีดำ
ภาพบน แสดงการตกแต่งผิวด้วยลายวงและลายเส้นในลวดลายเขี้ยว
สีเข้ม (PHIMAI BLACK POTTERY)

ภาชนะแบบราบก้นกลม
สีเข้มดำ
"Black Phimai"
rounded bottom bowl

ภาพที่ 3.7.3 แสดงรูปแบบของภาชนะดินเผาแบบต่างๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาชนะดินเผาแบบจาน Earthenware plate

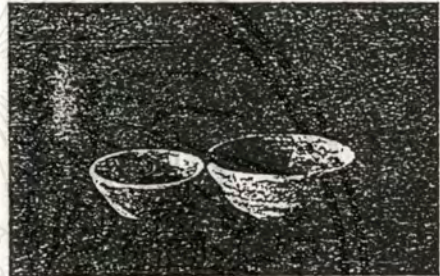

ภาชนะดินเผา
263
SE 105/1
SPS'91

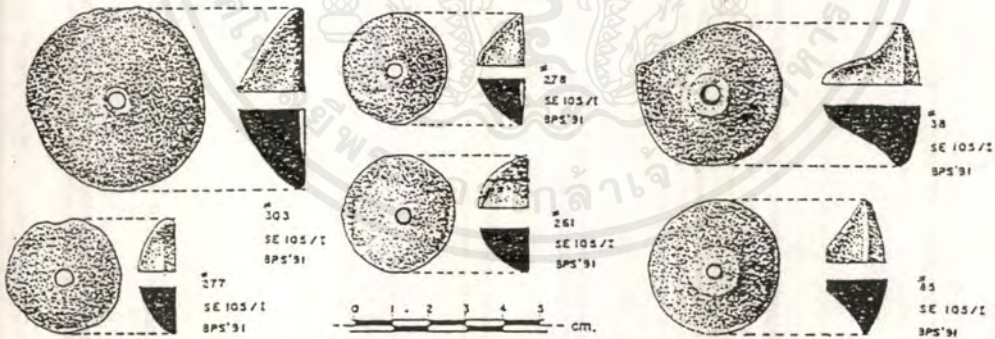

ภาชนะดินเผา
263
SE 105/1
SPS'91

ลายเขียนสีบนปาก
ภาชนะดินเผา
Red paint on the top rim

ภาชนะดินเผาแบบถ้วยก้นคด
Small conical bowl with flat base

278
SE 105/1
SPS'91

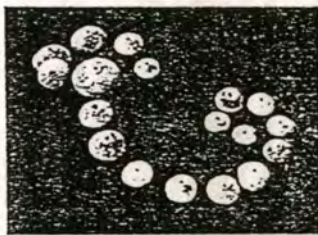
38
SE 105/1
SPS'91

303
SE 105/1
SPS'91

261
SE 105/1
SPS'91

277
SE 105/1
SPS'91

33
SE 105/1
SPS'91

แฉับดินเผา
Spindles

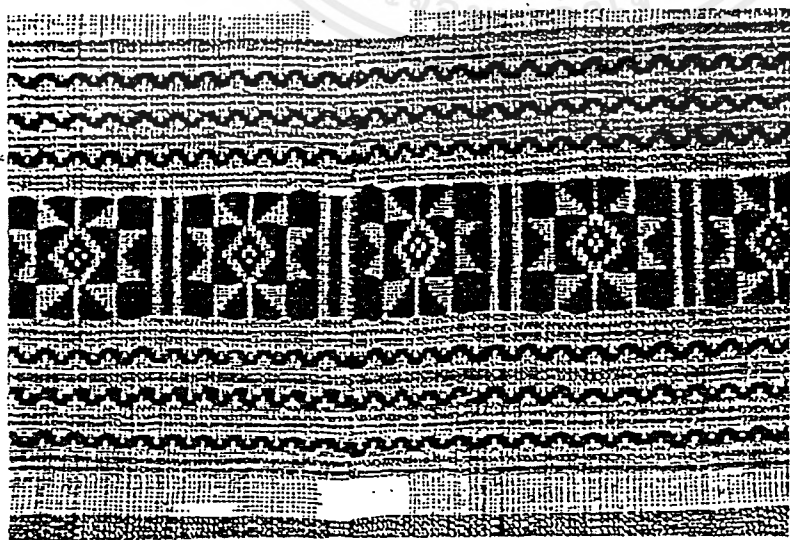
ภาพที่ 3.7.4 แสดงรูปแบบของภาชนะดินเผาแบบต่างๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผ้าพื้นเมืองอีสาน

กลุ่มชนชาวไทยเชื้อสายลาวหรือที่คนไทยภาคอื่นมักเรียกว่า ลาว นั้น เป็นชนกลุ่มใหญ่ที่อาศัยอยู่ในดินแดนภาคตะวันออกเฉียงเหนือหรือภาคอีสาน

เนื่องจากลักษณะภูมิประเทศมีผลเชื่อมโยงต่อการทำมาหากินและการตั้งถิ่นฐานของชาวอีสาน โดยมี 2 ลักษณะใหญ่ๆคือ ชุมชนที่อยู่ใกล้แม่น้ำหรือปากแม่น้ำและชุมชนที่อยู่ห่างไกลจากแม่น้ำ ลักษณะการตั้งถิ่นฐานโดยทั่วไปของภาคอีสาน โดยเฉพาะกลุ่มชนเชื้อสายลาวซึ่งเป็นชนกลุ่มใหญ่ของภาคอีสานซึ่งกระจายอยู่ทั่วไปแทบทุกจังหวัดและสามารถแบ่งออกเป็นกลุ่มๆอย่างคร่าวๆได้ดังนี้ กลุ่มชนที่อยู่ในจังหวัดเลย นครราชสีมา และชัยภูมิ เป็นกลุ่มเชื้อสายลาวที่มีความใกล้ชิดกับหลวงพระบาง กลุ่มคนในเขตจังหวัดหนองคาย อุดรธานี ขอนแก่น มีความใกล้ชิดกับเวียงจันทน์ กลุ่มชนที่อยู่ในเขตจังหวัดนครพนม สกลนครและกาฬสินธุ์ เป็นกลุ่มชนที่มีเชื้อสายผู้ไทยหรือภูไท กลุ่มที่อยู่ในเขตจังหวัดอุบลราชธานี ยโสธร ร้อยเอ็ด มุกดาหาร และมหาสารคาม เป็นกลุ่มชนที่มีแนวโน้มไปทางจำปาศักดิ์ ซึ่งกลุ่มชนเหล่านี้เป็นคนไทยเชื้อสายลาวเป็นส่วนใหญ่

ภาพที่ 3.7.5 แสดงลวดลายของผ้าชนิดผ้าพื้นเมืองอีสาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กลุ่มชนชาวลาวหรือไทยลาว เป็นกลุ่มชนที่มีความสำคัญยิ่งในการผลิตผ้าพื้นบ้านของอีสานเพราะเป็นกลุ่มชนที่มีวัฒนธรรมการทอผ้าสืบต่อกันมาจนปัจจุบันเป็นจำนวนมาก และแม้ว่า กลุ่มชนนี้จะมีเชื้อสายลาวเช่นเดียวกันก็ตาม แต่ยังคงแยกกลุ่มย่อยที่มีวัฒนธรรมประจำกลุ่มของตนต่างกันไปอีกหลายกลุ่ม เช่น ลาวกาง ลาวพวน ลาวโซ่ง ลาวต้ง เป็นต้น ส่งผลถึงความแตกต่างกันในรูปแบบปลีย่อยของผ้าทอพื้นบ้านด้วย

ในสมัยต้นรัตนโกสินทร์ตรงกับรัชกาลพระเจ้าอนุวงศ์ของลาว ลาวเกิดความขัดแย้งแตกแยกกันขึ้น ทำให้ลาวบางกลุ่มหนีเข้ามาลี้ภัยในบริเวณภาคอีสานของไทย แต่ภายหลังชาวลาวที่เข้ามาอาศัยก็เกิดความขัดแย้งกับเจ้าอนุวงศ์ จนเกิดเป็นสงคราม ซึ่งสงครามครั้งนั้นส่งผลให้ประชาชนลาวหลายเผ่าพันธุ์ต้องโยกย้ายที่อยู่อาศัย บางกลุ่มโยกย้ายไปอยู่ในเขตญวน บางกลุ่มโยกย้ายเข้ามาในเขตไทยและบางพวกถูกกวาดต้อนเข้ามาอยู่ในบริเวณภาคกลางเช่น บริเวณจังหวัดชลบุรี เพชรบุรี กำแพงเพชร ปราชินบุรี ฉะเชิงเทราและนครนายก เป็นต้น

ชาวลาวที่อพยพเข้ามาตั้งถิ่นฐานในส่วนต่าง ๆ มิได้เป็นพวกเดียวกันทั้งหมด มีหลายเผ่าหลายพวก มีวัฒนธรรมเป็นกลุ่มชนของตน ซึ่งเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่มีผลต่อการสร้างรูปแบบของผ้าทอของชาวไทยเชื้อสายลาวแต่ละกลุ่มแตกต่างกันไป

ชาวอีสานเป็นสังคมเกษตรกรรมเพื่อยังชีพ การทำนาเป็นอาชีพหลักส่วนใหญ่ ยามว่างจากงานนา ผู้หญิงทอผ้า ผู้ชายจักสาน ผู้หญิงจะเตรียมทำเคื่องนุ่งห่ม เครื่องใช้ในชีวิตประจำวันพวกเครื่องนอน หมอนมุ้ง ผ้าห่ม เสื้อ ชิ้น(ผ้าถุง) ช่ง(กางเกง) โสร่ง ผ้าขาวม้าและเครื่องใช้ที่ถวายพระในพิธีกรรมงานบุญประเพณีต่างๆ เช่น ที่นอน หมอน ผ้าคลุมไหล่ ผ้าห่อคัมภีร์ ผ้ากราบ เป็นต้น

นอกจากนี้ลักษณะการสร้างลวดลายรูปแบบและการใช้ผ้าในโอกาสต่างๆยังเป็นไปตามความเชื่อและชนบประเพณี ที่สืบทอดกันมาด้วยเป็นต้นว่า ลายผ้าชีนของชาวไทยเชื้อสายลาว จะนิยมใช้ลายขนานกับตัว ต่างกับชีนล้านนาไทย ซึ่งนิยมลายขวางตัว และนุ่งยาวกรอมเท้า ในขณะที่ชาวไทยลาวนิยมนุ่งสูงระดับเข่าหรือเหนือเข่า การต่อหัวชีนและตีนชีน ถ้าเป็นชีนใหม่จะต่อตีนด้วยไหม แต่ถ้าเป็นชีนฝ้ายก็จะต่อด้วยฝ้าย และตีนชีนจะมีขนาดแคบๆไม่นิยมเชิงใหญ่ ส่วนหัวชีนนิยมต่อด้วยผ้าไหมชีนเดียวทอเก็บขิดเป็นลายโบกคว่ำและโบกหงายสีขาวหรือสีแดงเป็นพื้น ซึ่งจะใช้ได้ทั้งกับผ้าชีนใหม่และชีนฝ้าย ส่วนการต่อตะเข็บและลักษณะการนุ่งก็จะมีลักษณะเฉพาะแตกต่างไปจากภาคอื่นคือ การนุ่งชีนจะป้ายหน้าเก็บซ่อนตะเข็บ (ยกเว้นกลุ่มคนไทยเชื้อสายเขมรในบริเวณอีสานใต้)

ผ้าทอพื้นบ้านอีสานเป็นที่รู้จักกันดีและทำกันมาแต่โบราณนั้นมี 2 ชนิด คือ ผ้าทอจากเส้นใยฝ้ายและไหม

ผ้าทอพื้นบ้านอีสานทั้งที่เป็นผ้าฝ้ายและไหม มีผ้าประเภทต่างๆที่เรียกตามกรรมวิธีในการทอที่เป็นรู้จักกันดี คือ

1. ผ้ามัดหมี่
2. ผ้าขิด
3. ผ้าจก
4. ผ้าพื้น

ซึ่งชาวอีสานนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ตั้งแต่ใช้เป็นเครื่องนุ่งห่ม ใช้เป็นเครื่องใช้
อื่นๆไปจนถึงประดิษฐ์เป็นเครื่องใช้สอย เพื่อสนองชนบประเพณี ความเชื่อและศาสนา
ของชาวอีสานไปจนถึงการผลิตจำหน่าย

1. ผ้ามัดหมี่

เป็นกรรมวิธีในการย้อมสีอย่างหนึ่งที่เรียกว่า มัดย้อม (TIE DYE) ทำให้
ผ้าที่ทอเกิดเป็นลวดลายสีสันต่างๆ คล้ายคลึงกับการทำผ้าปาเต๊ะ (BATIK) จะต่างกันก็ที่
การกันสีย้อม ผ้าปาเต๊ะใช้ขี้ผึ้ง แต่การมัดย้อมใช้เชือกกล้วยหรือเชือกฟาง ในลอนหรือ
พลาสติกก่อน ผูกมัดรัดบางส่วนของเส้นฝ้ายหรือไหมเพื่อสีย้อมซึมติดส่วนที่มัดไว้

การมัดหมี่หรือมัดย้อมจะยากง่ายต่างกันขึ้นอยู่กับความซับซ้อนของลวด
ลายและสีสันต่างๆที่ต้องการ เพราะถ้าทำลวดลายสลับซับซ้อนก็ต้องมัดถี่และมัดมากขึ้น
และถ้าต้องการสีสันซับซ้อนแพรวพราวมากก็จะต้องมัดแล้วย้อมหลายครั้งตามตำแหน่งสี
ต่างๆมากขึ้น ซึ่งผู้มัดจะต้องมีความเข้าใจและมีความชำนาญ ทั้งในด้านลักษณะรูปแบบ
ของลวดลายและหลักวิธีการผสมสีเป็นอย่างดี จึงจะได้ลวดลายที่สวยงามด้วยสีสันตามที่
ต้องการ

2. ผ้าขิด

เป็นชื่อเรียกผ้าทอที่มักเป็นลวดลายชนิดหนึ่งที่แต่เดิมจะใช้ไม้แผ่นแบนยาว
ปาดโค้งให้ ปลายแหลมด้านหนึ่ง เป็นเครื่องมือสำหรับสะกิดเส้นเครือ หรือเส้นยืน
เพื่อเก็บยกขึ้นตามรูป ลักษณะลวดลายที่ต้องการ ในแต่ละแถวแต่ละลาย เมื่อเก็บยกได้
ตลอดเส้นเครือแล้ว ก็จะยกไม้เก็บตั้งขึ้นเพื่อพุ่งกระสวยเส้นพุ่งเส้นหนึ่ง ทำเช่นนี้ไป
เรื่อยๆจนกว่าจะได้ลายแต่ละแถวจนหมดเส้นเครือ ซึ่งต้องใช้เวลาและความอดทนมาก
เช่นเดียวกันกับการทอผ้ามัดหมี่ เพียงแต่ไม่ยุ่งยากซับซ้อนเท่าเพราะการทอผ้าขิดจะใช้
เขา(ตะกอล) เพียงสองเขาเท่านั้น

จากกรรมวิธีที่ต้องการใช้ไม้เก็บยกเส้นเครือโดยการนับเส้นเครือแล้วเก็บ
ยกตามลักษณะลวดลายนี้เอง จึงมักนิยมเรียกกันทั่วไปว่า เก็บขิด มากกว่าที่จะเรียก
ทอขิด ซึ่งก็มีเรียกกันอยู่บ้าง แต่ก็เป็นที่รู้กันว่า การเก็บขิด คือการเก็บลวดลาย ส่วน
การทอนั้นเป็นขั้นตอนที่เมื่อพุ่งเส้นพุ่งแล้วกระแทกให้เนื้อผ้าแน่น

ผ้าตีนชิ้น

เป็นผ้าขิดที่ทอเพื่อใช้ต่อชายล่างของผ้าชิ้น (ผ้านุ่ง) ซึ่งเป็นผ้าหน้าแคบ
เวลานุ่งจะสั้นมาก จึงต้องใช้วิธีต่อตีนและหัว ขิดตีนชิ้นนิยมใช้ฝ้ายทอเช่นเดียวกันกับชิ้น

แต่มีสีสันทดลายนมากกว่า ทั้งไปจะกว้างประมาณ 2-3 นิ้วขึ้นไป และไม่แน่นอน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับขนาดของความกว้างหรือความสูงของตัวขึ้นและความต้องการของผู้ใช้

บิดหัวขึ้น

เป็นผ้าชนิดที่ใช้ต่อชายบนของตัวขึ้น ส่วนใหญ่นิยมทอด้วยผ้าไหมเพราะเวลาป้ายพับและขมวดที่เอว จะทำให้ไม่เจ็บเอวและแน่นกว่า นิยมทอด้วยผ้าไหมเป็นพื้นสีแดงและขาว ถ้าทอเป็นลวดลายก็นิยมใช้สีแดง ขาว เหลืองกันมากที่สุด

บิดหมอน

จะเก็บและทอด้วยฝ้ายเพื่อใช้สำหรับทำหมอนโดยเฉพาะ นิยมทำหลายแบบ หลายขนาด เช่น หมอนสี่เหลี่ยม หมอนเก้า (หมอนสี่เหลี่ยมแต่มีขนาดใหญ่) หมอนสามเหลี่ยม (หมอนขวาน) และหมอนช่อง (หมอนสามเหลี่ยมที่ยัดนุ่นช่องเว้นช่อง) เป็นต้น ความกว้างของลายจะใหญ่กว่า ขิดตีนขึ้นและขิดหัวขึ้น นิยมใช้พื้นสีขาว เหลือง เก็บลายสีดำหรือคราม จะวางลายขิดพากลาง ตัวหมอนแล้วต่อข้างทั้งสองออกไปด้วยสีขาว แดง ครามหรือดำ เหมือนกันทั้งสองข้าง

กลุ่มชนที่นิยมทอผ้าขิดกันมากและมีรูปแบบลวดลายสีสันทนเด่นชัดและหลากหลายก็คือพวกกลุ่มไทยลาว ซึ่งมีทอกันอยู่ทั่วไปมากมาย ดังที่พบในปัจจุบันในเขตจังหวัด มหาสารคาม ขอนแก่น อุดรธานี อุบลราชธานี ชัยภูมิ เป็นต้น จนกระทั่งสามารถนำสีสันทสมัยใหม่ เข้ามาประสมประสานกับลวดลายแบบเก่า พร้อมทั้งประดิษฐ์ลวดลายใหม่ๆเพิ่มขึ้น เพื่อตอบสนอง ประโยชน์ใช้สอยในสังคมสมัยใหม่ได้เป็นอย่างดี จนเป็นที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลายในปัจจุบัน เช่น ขยายขนาดให้กว้างขึ้นเพื่อประดิษฐ์เป็ชยาวม กระเป๋าดือ กระเป๋าสะพาย ผ้าปูโต๊ะ ผ้ารองจานและถ้วยแก้ว เพิ่มลวดลายลักษณะซ้ำๆกันทั้งผืน เพื่อนำไปตัดเสื้อ กระโปรง กางเกง ตลอดจนทำเป็นผ้าพันคอ ผ้าคลุมไหล่และผ้าคลุมเตียง เป็นต้น

3. ผ้าจก

เป็นผ้าที่ใช้วิธีการเก็บแล้วทอเช่นเดียวกับผ้าขิดแต่ยุ่งยากมากกว่า เพราะเป็นผ้าที่มักจะมุ่งให้มีควมวิจิตรสวยงามทั้งด้านลักษณะรูปแบบของลวดลายและสีสันทเป็นพิเศษมากกว่าขิด มีทั้งชนิดที่ทอด้วยไหมและฝ้าย แต่กลุ่มชนทางภาคอีสานจะนิยมทอผ้าจกด้วยไหมมากที่สุด

ลักษณะความแตกต่างของผ้าจกกับผ้าขิด ที่พอจะแยกให้สังเกตเห็นได้ก็คือ ผ้าขิดจะมีสีของลวดลายในแถวเดียวกัน ทางเส้นพุ่งจะเป็นสีเดียวกันทั้งหมดและภายในของแต่ละลายก็เป็นสีเดียวกันด้วยเช่นกัน ส่วนผ้าจกสามารถทำให้มีลักษณะแตกต่างไปได้มากทั้งสีสันทของแต่ละลายในแถวเดียวกัน และสามารถสอดสีภายในลายแต่ละลายได้อย่างอิสระตามความต้องการ จึงทำให้ลายจกมักจะมีสีสันทแปรพราววิจิตรงดงามมากกว่าลายขิด

การทอผ้าประเภทต่างๆของอีสานไม่ว่าจะเป็นผ้ามัดหมี่ ขิด จก ก็ตาม นอกเหนือจากกรรมวิธีและขั้นตอนในการทอผ้าแล้ว การกำหนดลวดลายและสีสันทก็มีส่วน

สำคัญยิ่ง ที่จะช่วยให้ผ้าเกิดความงดงามประสานกับคตินิยมของกลุ่มชน โดยเฉพาะการออกแบบลวดลายต่าง ๆ นั้นนอกเหนือจากช่วยให้เกิดความงามแล้ว ในบางกลุ่มชนลวดลายของผ้ายังใช้เป็นสิ่งบ่งบอกถึงสถานะทางสังคม เศรษฐกิจ และอื่น ๆ ด้วย

การประดิษฐ์ลวดลายของผ้าในภาคอีสานก็คล้ายคลึงกับการออกแบบลายผ้าพื้นบ้านทั่วไป ที่มักจะได้รับความบันดาลใจด้านรูปแบบมาจากธรรมชาติแวดล้อมเป็นหลัก ซึ่งพอจะประมาณได้ เป็น 4 ประเภทด้วยกันคือ

1. ลวดลายที่ได้มาจากรูปทรงของสัตว์ เช่น ลายแมงป่องหรือลายแมงออด ลายตะขาบ ลายนาคเกี้ยว ลายนาคชุกาบหลวง ลายขอแมงมุมหรือลายขีดขอแมงมุม ลายขีดคน ลายม้า นกยูง ไก่ สิงโต หางกระรอก ช้าง นก เป็นต้น
2. ลวดลายที่มาจากรูปทรงของพืช เช่น ลายของดอกสร้อย ดอกต้นพิกุล ลายอ้อ ลายข้าวตอก ดอกพวง ดอกจันทร์ หมากเหม็ง ฯลฯ
3. ลวดลายที่มาจากสิ่งประดิษฐ์ เช่น ลายสามไม้ใหญ่ ลายสองไม้ ลายข้อเครี ลายตะเกาหลงเกาะ ลายกานใหญ่ ลายโคมเจ็ด ลายปลาสาท ลายธรรมาสัน ลายพุ่มขิงบิณฑ์ ฯลฯ
4. ลวดลายเบ็ดเตล็ด เช่น ลายขีดตา ลายข้อหว่าน ลายหมี่ร้าย ลายผสม ลายหมี่เชิง ลายอัมปรม เป็นต้น

4. ผ้าพื้นและผ้าอื่น ๆ

ส่วนใหญ่จะเป็นผ้าที่มักจะมียอกกันทั่วไป เนื่องจากเป็นผ้าที่ต้องทอไว้เพื่อประโยชน์ใช้สอยในชีวิตประจำวัน ที่จำเป็นจะต้องมีตอไข้อยู่แล้ว ที่ทั้งชนิดที่ทอด้วยไหมและฝ้ายตามความต้องการ ถ้าเป็นสิ่งที่ต้องใช้ในโอกาสพิเศษ ก็อาจจะทอด้วยไหม และอาจมีการเก็บขีดหรือเก็บจกที่दनชายทั้งสองข้าง ฯลฯ แต่ส่วนใหญ่ก็มักจะทอด้วยฝ้ายเป็นผ้าพื้นสีเดียวหรือสองสีเป็นลายตา หมากรุก เช่น ผ้าโสร่ง ผ้าขาวม้า เป็นเส้นขีดตาตารางหรือเป็นลายเส้นธรรมดา เช่น ผ้าแฝง(ผ้าห่ม) ผ้าตัดเสื้อ กางเกง ฯลฯ

การทอ ผ้าพื้นจัดว่าเป็นการทอที่ใช้เทคนิควิธีการอย่างง่ายที่สุดในกระบวนการทอผ้าทุกชนิด โดยจะทอเป็นลายขีดธรรมดา ที่ใช้ “เขา” เหยียบเพียงสองเขาเท่านั้น แม้บางครั้งจะมีทำเป็นเส้นตารางต่างสี ลายเส้นเป็นริ้วหรือลายตาหมากรุกบ้างก็สามารถทำได้ง่ายด้วยการสับทูกเส้นเครือหรือเส้นยืนด้วยมีดต่างกันก็ได้หรือจะเอาเส้นต่างสีพุ่งสลับตามที่ต้องการได้

ผ้าพื้นแต่ก่อนผู้หญิงจะต้องทอเก็บไว้ใช้กันเอง เพื่อเอาไว้ตัดเสื้อ ชิน กางเกง และอื่นๆของสมาชิกในครอบครัว และจะต้องทอกันทุกปีเป็นประจำ และบางครั้งก็อาจจะนำไปถวายพระที่วัดเพื่อประโยชน์อื่น ๆ ภายในวัด ปัจจุบันการทอผ้าได้กลายเป็นอาชีพรองที่มีความสำคัญต่อการดำรงชีพ ซึ่งมีผลกระทบต่อขบวนการทอผ้าและรูปแบบของผ้าพื้นเมืองอีสานด้วย

ผ้าไหม

ซึ่งถือว่าเป็นผ้าของอีสานที่รู้จักกันดีมาแต่โบราณ รัฐบาลเคยให้ความสนใจการเลี้ยงไหมในภาคอีสานมาตั้งแต่ พ.ศ. 2446 โดยขยายกิจการส่งเสริมการเลี้ยงไหมพันธุ์ที่ซื้อมาจากญี่ปุ่นแทนไหมพื้นเมือง แต่การส่งเสริมนั้นก็ได้ล้มเลิกไปใน พ.ศ. 2451 เพราะเกิดโรคระบาดตัวไหมขึ้นทั่วไป แม้ว่ารัฐบาลในอดีตจะมิให้ความสนใจ การทอผ้าในภาคอีสานมาหลายยุคหลายสมัย แต่ชาวบ้านในภาคอีสานก็ยังคงทอผ้าไว้ใช้ในครอบครัวเรือนสืบต่อกันเรื่อยมา บางครอบครัวที่ทอผ้าได้มากเหลือใช้ก็จะนำไปจำหน่ายเป็นรายได้พิเศษให้ครอบครัว นอกจากรายได้หลักที่ได้รับจากการทำไร่ทำนา

ความแตกต่างระหว่างหมี่ของแต่ละจังหวัด

หมี่ที่ทอขึ้นแต่ละท้องถิ่นมีความแตกต่างกันโดยลักษณะของหมี่ดังนี้ คือ

หมี่ชนบท

หมี่สกล

หมี่ร้อยเอ็ด

หมี่ปักธงชัย

หมี่อุบล

หมี่พระตะบอง(สุรินทร์)

หมี่ชนบท

ชนบทเป็นอำเภอหนึ่ง ซึ่งอยู่ห่างจากบ้านไผ่ประมาณ 10 กิโลเมตร ขึ้นอยู่กับจังหวัดขอนแก่น หมี่ชนบทมีลักษณะดังนี้คือ พื้นหมี่แข็ง (ผ้า) ไม่อ่อนพลิ้วเนื้อแน่นหนัก นิยมทำเป็นสายดอกสี่เหลี่ยมมีทั้งใหญ่และเล็ก สีพื้นหมี่เป็นสีเดียวทำเป็นสีต่างๆ แล้วแต่ผู้ทอชอบหรือความต้องการของผู้สั่งทอ

หมี่สกล

หมี่สกลฯ เป็นหมี่ที่ชาวบ้านทางแถบจังหวัดเลย สกลนคร อุตรดิตถ์ นครพนม กาฬสินธุ์ นิยมทำใช้กัน แต่หาได้ใช้เฉพาะที่สกลฯแห่งเดียวไม่ ลักษณะโดยทั่วไปเป็นหมี่สายต่างๆ แต่มีข้อสังเกตของสายอยู่อย่างหนึ่งคือ มักจะทำเป็นสายหยักแหลมๆหรือเป็นสายคมๆ เหมือนกับฟันปลาเรียกตามภาษาท้องถิ่นว่า “หมี่กบ” เนื้อแน่นละเอียด เวลาสัมผัสดูจะลื่น สีที่ใช้หลายสีคละกันไป แต่บางครั้งสีเดียวก็มีนับว่ายากแก่การสังเกต ฉะนั้นจึงต้องใช้ความชำนาญหรือเห็นบ่อยๆ จึงจะแยกได้

หมี่ร้อยเอ็ด

ร้อยเอ็ดไม่มีหมี่เป็นแบบฉบับของตัวเอง นิยมนำมาจากที่อื่น โดยเฉพาะทำมาจากชนบท

หมี่อุบลฯ

หมี่อุบลฯที่จะกล่าวต่อไปนี้ไม่ใช่ในตัวเมือง แต่เป็นอำเภอที่ห่างไกลจากตัวเมืองเล็กน้อย ลักษณะของเนื้อผ้าแน่นแข็งไม่พริ้วเหมือนหมี่ปักธงชัย มีปุ่มปมตามผืนผ้าตลอดทั่วไป สีพื้น นิยมทำเป็นสีน้ำตาลไหม้ ดอกสี่เหลี่ยม มีทั้งดอกเล็กและดอกใหญ่ ส่วนสีอื่นไม่ใครจะมีนักถึงมีก็น้อยมาก

หมี่พระตะบอง(สุรินทร์)

หมี่พระตะบองหรือหมี่สุรินทร์ เป็นหมี่ขอมมีทั้งขอลี้นและขอลใหญ่ทอบนพื้นสีน้ำตาล เป็นริ้วๆตามทางยาวคั่นด้วยเส้นสีเหลือง เล็กๆตามแนวตั้งของผ้า เนื้อผ้าไม่ละเอียดแต่เนื้อมันมีลักษณะคล้ายๆกับผ้าของชนบท

หมี่ปักธงชัย

ปักธงชัยเป็นอำเภอหนึ่งในจังหวัดนครราชสีมาและเป็นอำเภอที่มีการเลี้ยงไหมมากแห่งหนึ่ง สามารถทอผ้าได้ดีและมากที่สุดแห่งหนึ่งของภาคอีสานเลยทีเดียว ลักษณะของผ้าที่ทอออกมาแล้วมีลักษณะพิเศษคือ เป็นผ้าที่มีเนื้อแน่นละเอียดเรียบบางพริ้วและมีน้ำหนักเบา สีมักจะเป็นสีแดงเข้มๆ (ครั้ง) ดอกสีขาวมีทั้งดอกเล็กและดอกใหญ่ แต่มักนิยมทำเป็นลายดอกเล็กเสียส่วนมาก

ลักษณะลวดลายต่างๆของหมี่สามารถแบ่งออกได้เป็น 4 ประเภทใหญ่ๆด้วยกันคือ

1. หมี่ลายสัตว์
2. หมี่ลายพันธุ์ไม้
3. หมี่ลายสิ่งของเครื่องใช้
4. หมี่ลายเบ็ดเตล็ด

หมี่ลายสัตว์ 5 ลาย มีชื่อเรียกต่างๆกัน ได้แก่

หมี่นกก หมี่นาคเลื้อย หมี่เหลื่อมเครือ หมี่นาคชูสน
หมี่เครือนาค

หมี่ลายพันธุ์ไม้มีชื่อเรียกต่างๆกัน ได้แก่

1. หมี่ดอกแก้ว 1
2. หมี่ดอกแก้ว 2
3. หมี่ปักโม
4. หมี่ปักโม 2
5. หมี่คุ่มมะจับ
6. หมี่คุ่ม 1
7. หมี่คุ่ม 2
8. หมี่ทาบหลวง
9. หมี่ดอกสมอ

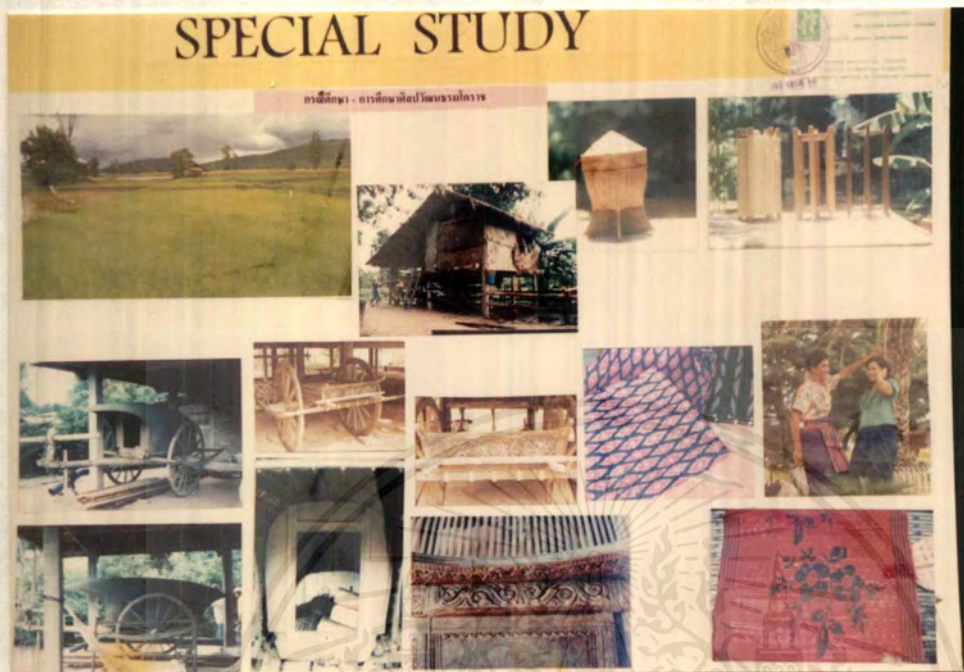
หมี่ลายสิ่งของเครื่องใช้ 5 ลาย มีชื่อเรียกต่างๆกัน ได้แก่

1. หมี่ลูกโซ่
2. หมี่กงเจ็ด
3. หมี่ขออ้อย
4. หมี่กง
5. หมี่ไม้

หมี่ลายเบ็ดเตล็ด 18 ลาย มีชื่อเรียกต่างกัน ได้แก่

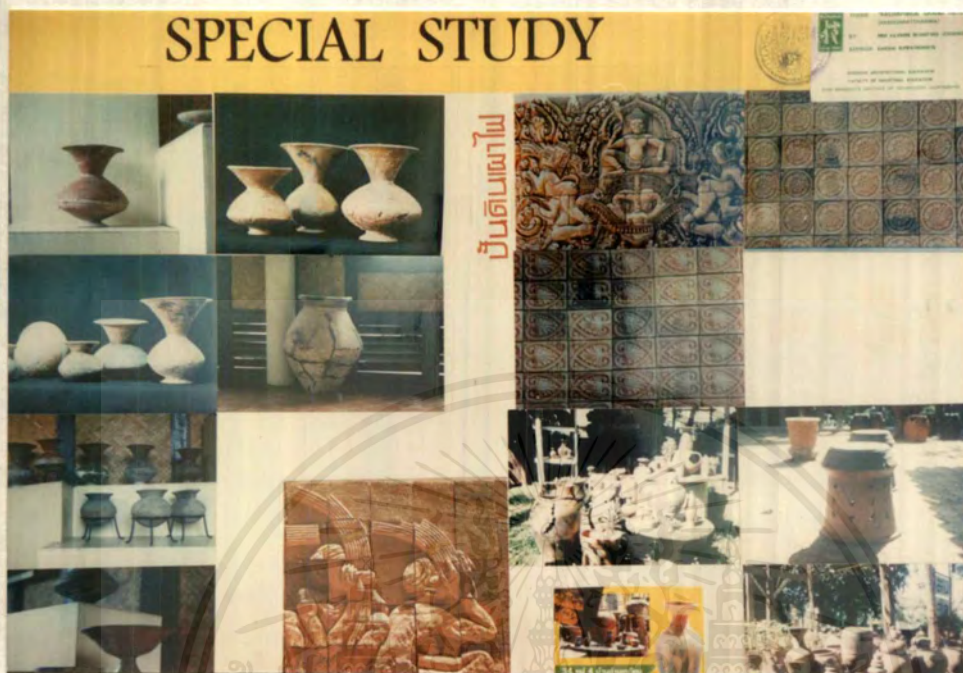
1. หมี่ตุ้ม
2. หมี่กั้น
3. หมี่ซ้อกั้น
4. หมี่กั้นผสม
5. หมี่ตา
6. หมี่ฝน
7. หมี่ตีนช่อ
8. หมี่เควี่กั้นสลับเดี่ยว
9. หมี่เควี่กั้นสลับซ้อน
10. หมี่ตั้งสลับซ้อน
11. หมี่ตั้งสลับเดี่ยว
12. หมี่ฟองน้ำ
13. หมี่ตาข้าวหลามตัด
14. หมี่ตาข้าวหลามตัดผสม
15. หมี่ตั้งสลับเดี่ยวข้าวหลามตัด
16. หมี่ตุ้มผสมกั้นสลับเดี่ยว
17. หมี่กั้นขอตัง

ภาพที่ 3.7.6 แสดงการศึกษาศิลปวัฒนธรรมโคราช

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.7.7 แสดงการศึกษาศิลปวัฒนธรรมโบราณ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.7.8 แสดงการศึกษาศิลปวัฒนธรรมโคราช

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

การวิเคราะห์เพื่อการออกแบบ

4.1 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมและผลกระทบต่อตัวอาคารของโครงการ สภาพแวดล้อมโดยทั่วไป

ตัวอาคารของโครงการโรงแรมราชพฤกษ์ แกรนด์ ไฮเทล ด้านหน้าอยู่ทางทิศเหนือ โดยมีทางเข้าสู่ตัวอาคารติดกับถนนมิตรภาพและมีอาคารพาณิชย์ 3 ชั้นครึ่งขนาด 2 ข้างทางเข้าทางด้านข้างของตัวอาคารทิศตะวันออก ติดกับบริเวณลานจอดรถของสถานีขนส่งและโรงแรมเฟิสท์ ด้านข้างของตัวอาคารทิศตะวันตกติดกับบ้านพักอาศัย และที่ดินว่างเปล่า ด้านหลังของอาคารทางทิศใต้ติดกับบ้านพักอาศัย วัด และที่ดินว่างเปล่า บริเวณจอดรถของทางโรงแรมจะอยู่ในส่วนทางเข้าและด้านหน้า ด้านข้างของตัวอาคาร สภาพแวดล้อมรอบตัวอาคารเหล่านี้ทำให้มีผลกระทบต่อตัวอาคารทางด้านต่าง ๆ ดังนี้

เสียง

เสียงที่มีผลกระทบต่อโครงการนั้นมีสองทางคือ ด้านทิศเหนือและทิศตะวันออก ผลกระทบจากเสียงของยานพาหนะบนถนนมิตรภาพ ทางด้านหน้าแต่จะมีเพียงเล็กน้อยเพราะมีตัวอาคารพาณิชย์ 3 ชั้นครึ่งบังอยู่ และมีระยะห่างจากถนนถึงตัวอาคารพอสมควร ทางด้านข้างทิศตะวันออกซึ่งติดกับลานจอดรถของสถานีขนส่งนั้น ไม่มีสิ่งใดมาบังจึงทำให้เสียงรบกวนเข้ามาภายในตัวอาคารมากกว่าทางด้านหน้าแต่ไม่มากเพราะมีระยะห่างพอสมควร สามารถแก้ปัญหาได้ด้วยการปลูกต้นไม้ภายนอกก่อนถึงตัวอาคาร เพื่อป้องกันเสียงรบกวนและป้องกันฝุ่นละออง ทั้งยังสร้างความร่มรื่น ส่วนเสียงรบกวนภายในและส่วนห้องพักสามารถใช้วัสดุที่ดูดซับเสียงชนิดต่างๆ

แสงแดด

ในฤดูร้อน แสงแดดมีผลกระทบกับตัวอาคารของโครงการทางด้านทิศตะวันออกและทิศตะวันตก ซึ่งในตอนเช้าถึงประมาณเที่ยงจะส่องบริเวณส่วนคอฟฟี่ช็อป ห้องประชุม ครัว ว่ายน้ำ และบางส่วนของห้องพักที่อยู่ด้านริม เวลาช่วงบ่ายแสงแดดจะส่องในส่วนของห้องจัดเลี้ยงและส่วนล็อบบี้และคาราโอเกะ (แต่ส่วนคาราโอเกะนั้นเปิดให้บริการในช่วงกลางคืนจึงไม่มีผลกระทบ)

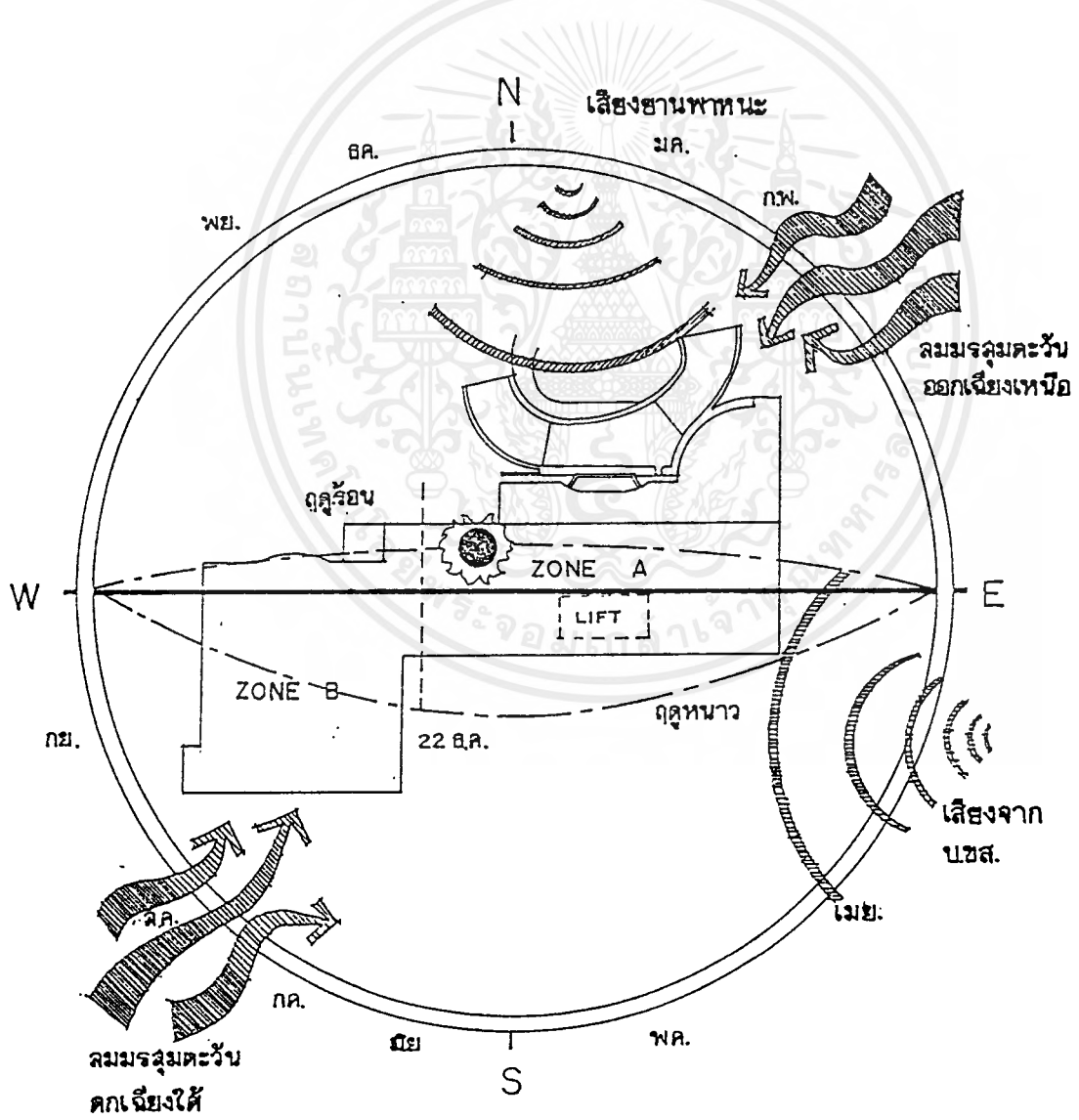
ในฤดูหนาว แสงอาทิตย์จะเบี่ยงเบนไปทางทิศใต้ ทำให้มีผลกระทบต่อตัวอาคารทางด้านทิศใต้ ซึ่งสามารถแก้ปัญหาได้โดยใช้ผ้าม่านชนิดที่สามารถป้องกันแสงแดด โดยจะต้องพิจารณาถึงมุมของแสงแดดที่จะกระทบกับบริเวณส่วนต่างๆของโครงการ ตลอดจนรูปแบบและชนิดของม่านที่เหมาะสมกับการใช้สอยในส่วนต่างๆด้วย

ลม

ลมประจำที่พัดผ่านตัวอาคารคือ ลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ และลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ โดยลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือจะพัดผ่านมาทางด้านหน้าของอาคาร แต่ทางด้านหน้ามีอาคารพาณิชย์ 3 ชั้นครึ่งบังอยู่ จึงทำให้รับลมนี้ในช่วงของอาคารตอนบน ส่วนลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้จะพัดผ่านอาคารในส่วนด้านหลัง ซึ่งไม่มีสิ่งใดบัง ทำให้รับลมเต็มที่

อุณหภูมิ

เนื่องจากจังหวัดนครราชสีมาเป็นที่ราบสูง จึงมีอุณหภูมิสูงมาก ในฤดูร้อนอากาศแห้งและหนาวในฤดูหนาว แต่ภายในโครงการติดตั้งระบบปรับอากาศจึงมีผลกระทบต่อเรื่องอุณหภูมิของอากาศไม่มากนัก ยกเว้นส่วนที่มีผลกระทบของแสงแดดในช่วงกลางวัน ที่จำเป็นต้องใช้มาตรการพิจารณาในการจัดวางแปลนที่หลีกเลี่ยงผลกระทบ

ภาพที่ 4.1.1 แสดงผลกระทบอาคารจากสภาพแวดล้อมและธรรมชาติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2 การศึกษาและวิเคราะห์พฤติกรรมผู้ใช้อาคาร

ประเภทของผู้ใช้อาคารในโครงการโรงแรมราชพฤกษ์ แกรนด์ โฮเทล แบ่งออกได้ เป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ คือ

(1) ผู้ให้บริการ แบ่งออกเป็น 3 ฝ่าย คือ

1. ฝ่ายบริหารและเจ้าหน้าที่ระดับสูง เช่น ผู้จัดการ
2. เจ้าหน้าที่ทั่วไป เช่น พนักงานลงทะเบียน พนักงานบัญชี
3. ลูกจ้าง เช่น พนักงานเสิร์ฟ พนักงานรักษาความปลอดภัย

(2) ผู้รับบริการ คือ บุคคลที่เข้ามาใช้บริการต่างๆในโรงแรม ซึ่งแบ่งได้เป็น 2 ประเภทคือ

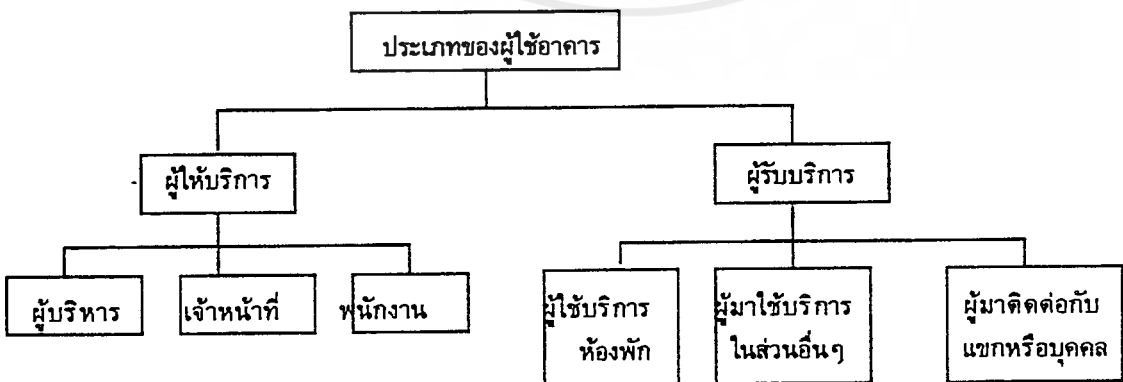
1. ผู้เข้ามาพักในโรงแรม คือ ผู้ที่มาใช้บริการห้องพักของโรงแรม เพื่อพักค้างคืน สามารถแบ่งได้ดังนี้

- ผู้ที่เดินทางมาเป็นส่วนตัว
- ผู้ที่เดินทางมากับกลุ่มทัวร์

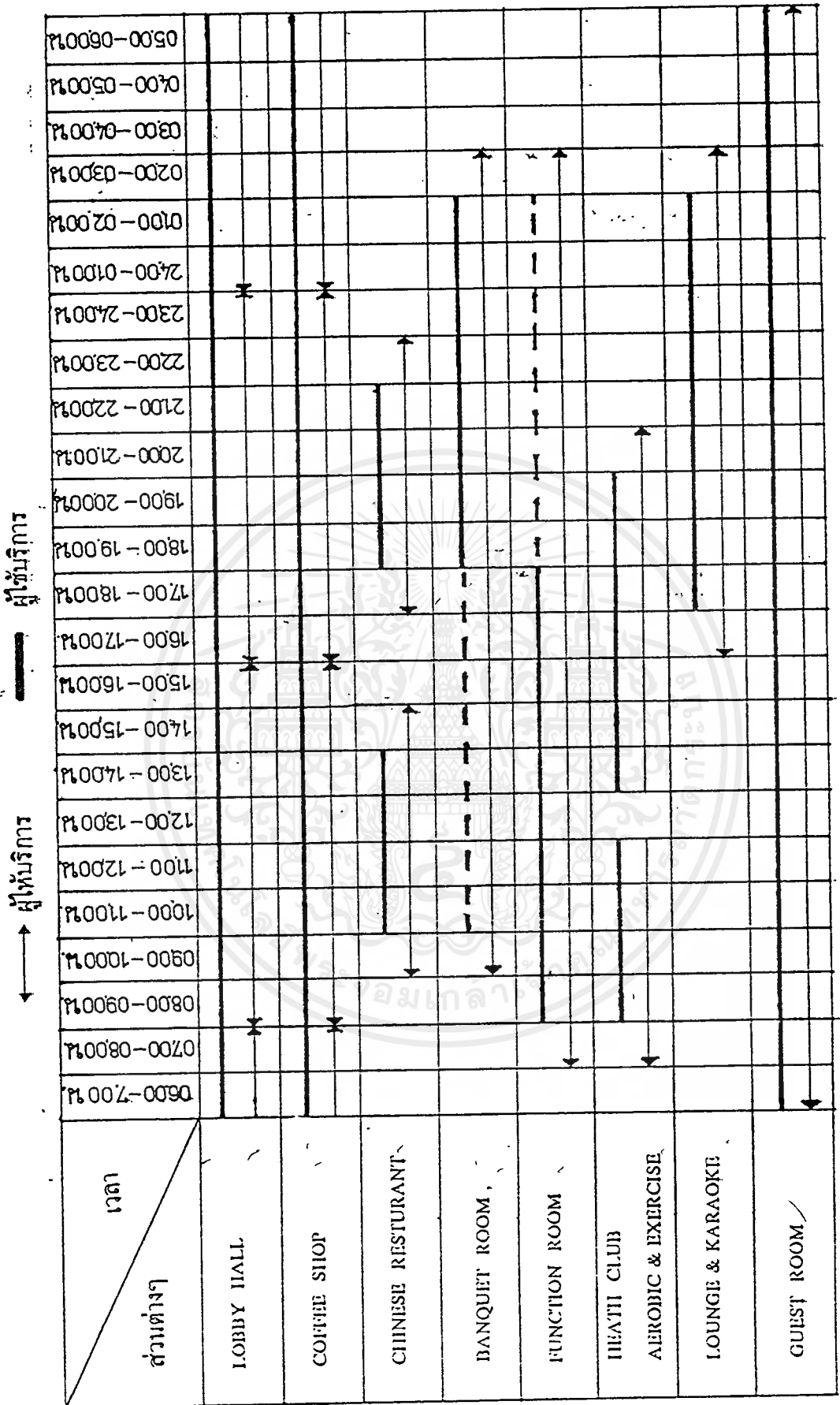
2. ผู้มาใช้บริการในส่วนอื่นๆ โดยมากจะเป็นลูกค้าภายในเขตจังหวัด ซึ่งปัจจุบัน นิยมใช้บริการของโรงแรม ในด้านอาหารและสถานที่มากขึ้น สามารถแบ่งได้ดังนี้ คือ

- ผู้มาใช้บริการห้องประชุมสัมมนา
- ผู้มาใช้บริการสถานที่จัดงานเลี้ยงต่างๆ
- ผู้มาใช้บริการด้านอาหารและเครื่องดื่ม เช่น คีอफीช็อป ห้องอาหาร
- ผู้มาใช้บริการด้านความบันเทิง เช่น คาราโอเกะ ดิสโก้เทค
- ผู้มาใช้บริการด้านสุขภาพ เช่น ออกกำลังกาย อบไอน้ำ ว่ายน้ำ ฯ
- ผู้มาติดต่อกับแขกที่มาพักภายในโรงแรม

แผนภูมิแสดงประเภทของผู้ใช้โครงการ

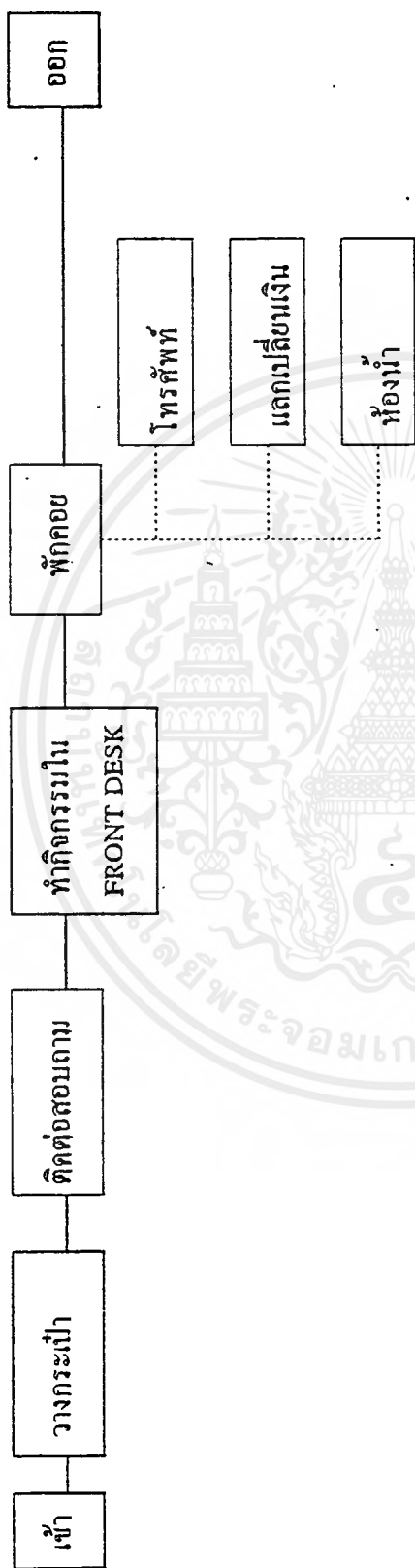

ตารางที่ 4.1 TIME OF USER (ช่วงเวลาของผู้ใช้โครงการในส่วนต่างๆ)

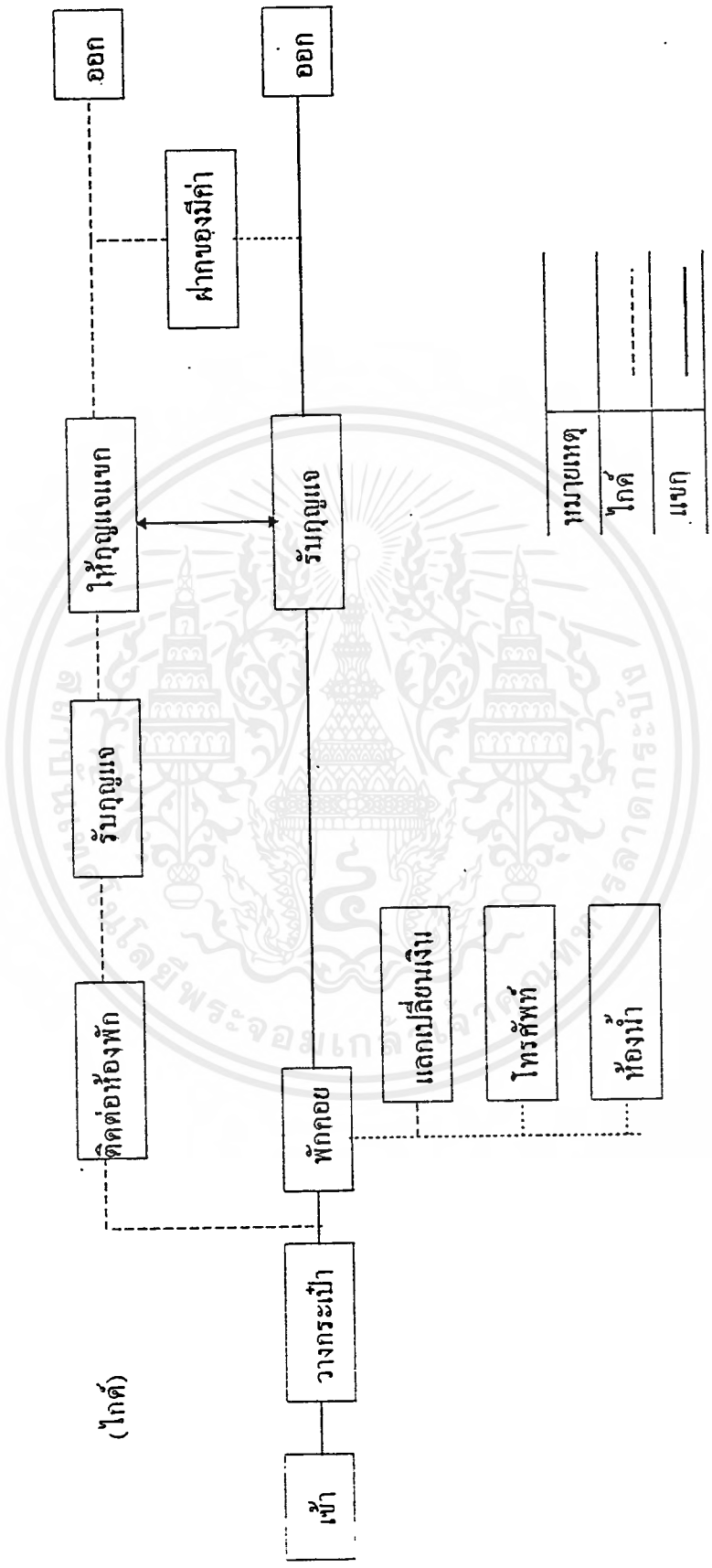
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

**พฤติกรรมของผู้ใช้อาคารในสวนโถงล้อมบีและเล้าจน์
ผู้ใช้บริการห้องพักที่มาเป็นส่วนตัว**

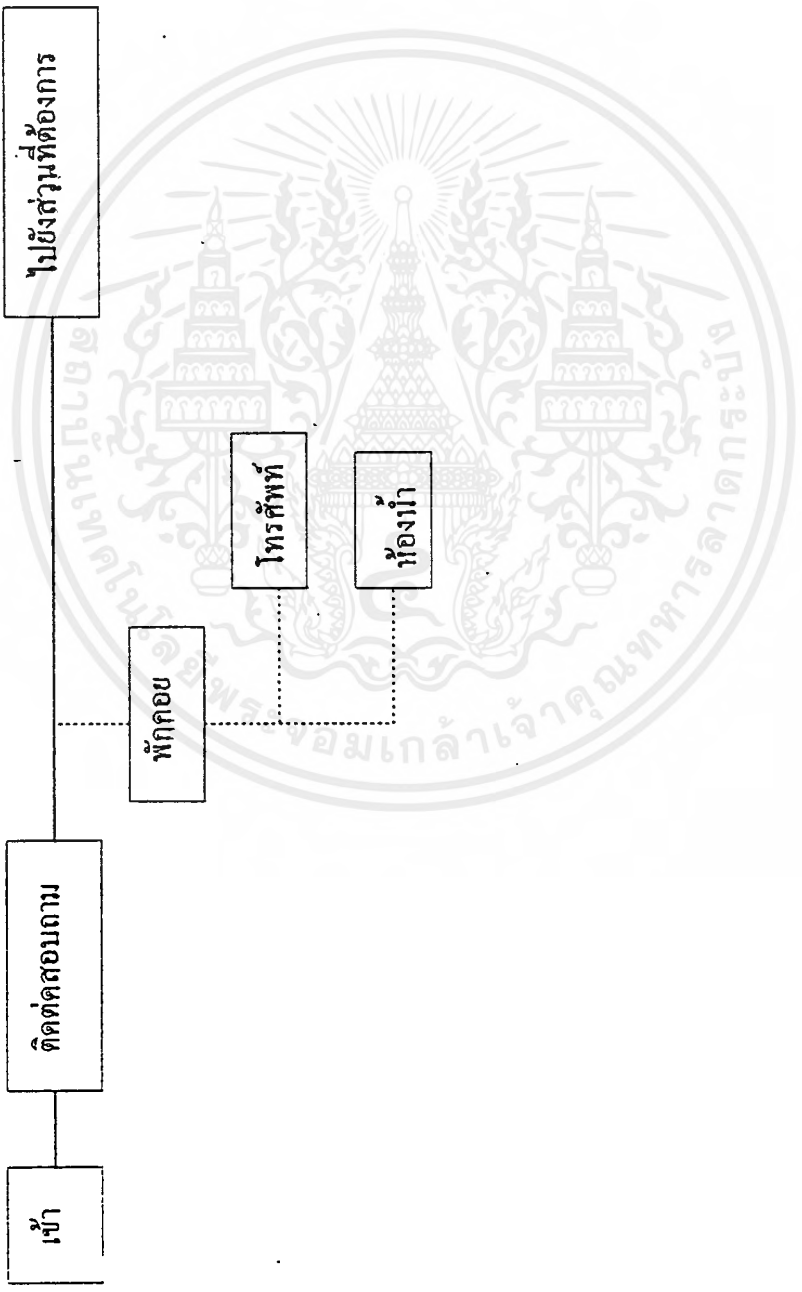
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พฤติกรรมของผู้ใช้อาคารในส่วนโถงลิฟต์และเส้า
ผู้ให้บริการห้องพักที่มากับกลุ่มทัวร์

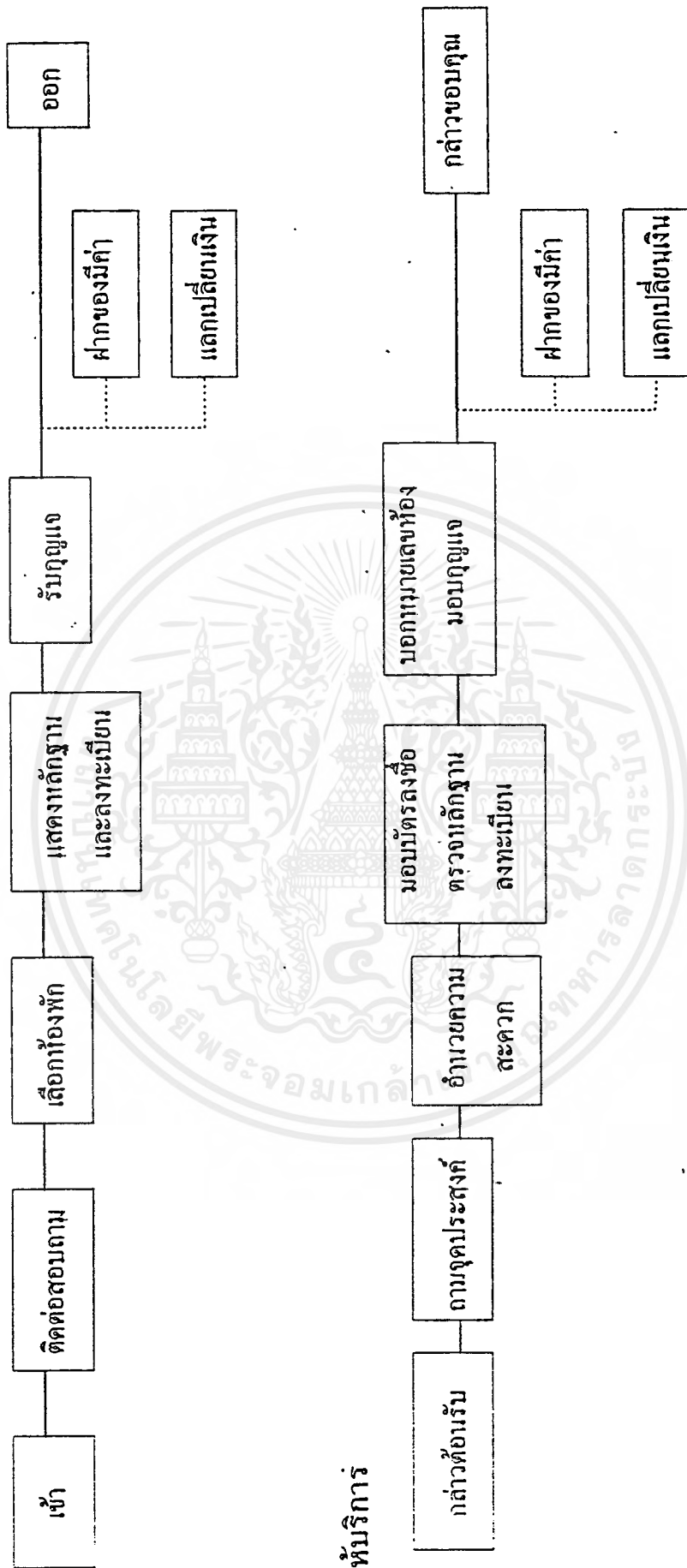
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พฤติกรรมของผู้ใช้อาคารในส่วนโถงลิโอบมีและเล้าห้ ผู้ใช้บริการในส่วนอื่นหรือติดต่อครูประจำตัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พฤติกรรมผู้ใช้อาคารในสวนเคาน์เตอร์บริการส่วนหน้า ผู้ใช้บริการห้องพัก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

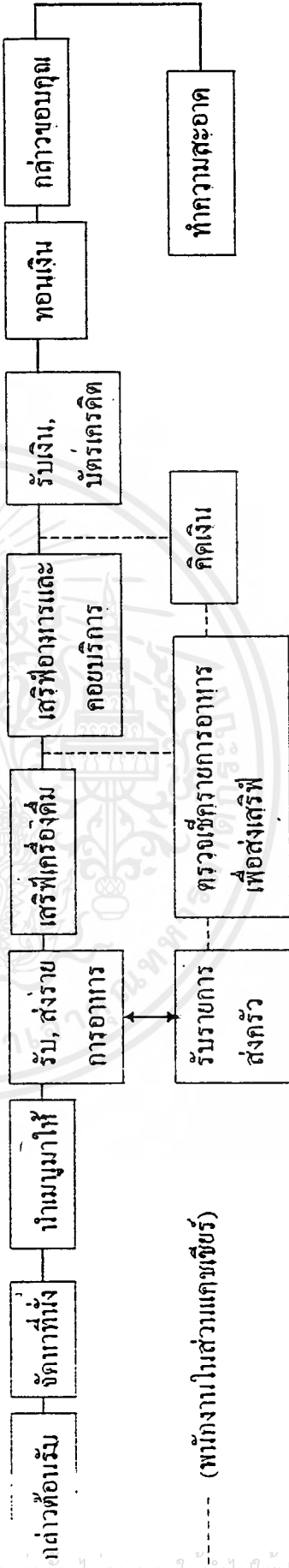
พฤติกรรมของผู้ใช้อาคารในส่วนคอมพิวเตอร์

ผู้ใช้บริการ

ผู้ให้บริการ

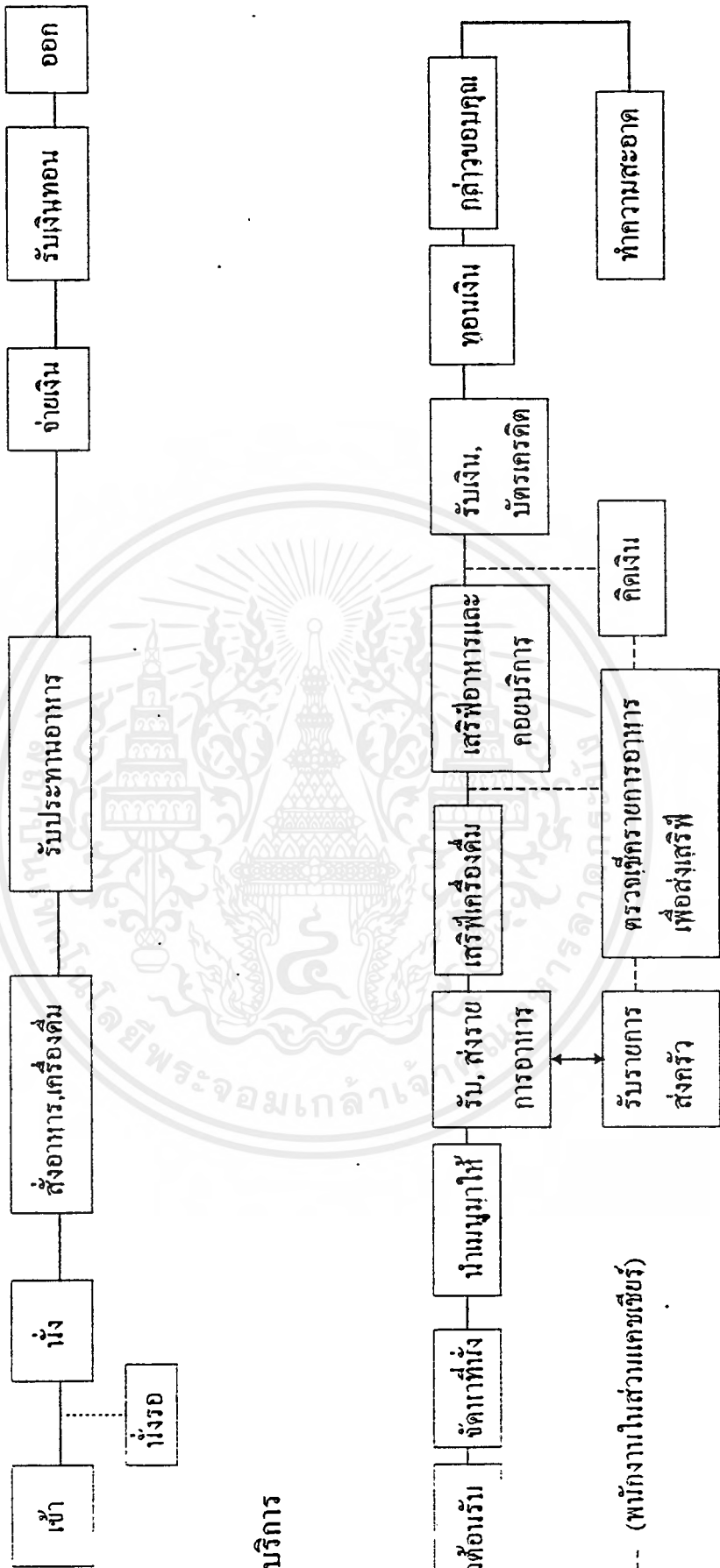
(พนักงานเสิร์ฟ)

(พนักงานในสวนแคชเชียร์)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พฤติกรรมผู้ใช้อาคารในส่วนห้องอาหารจีน ผู้ใช้บริการ

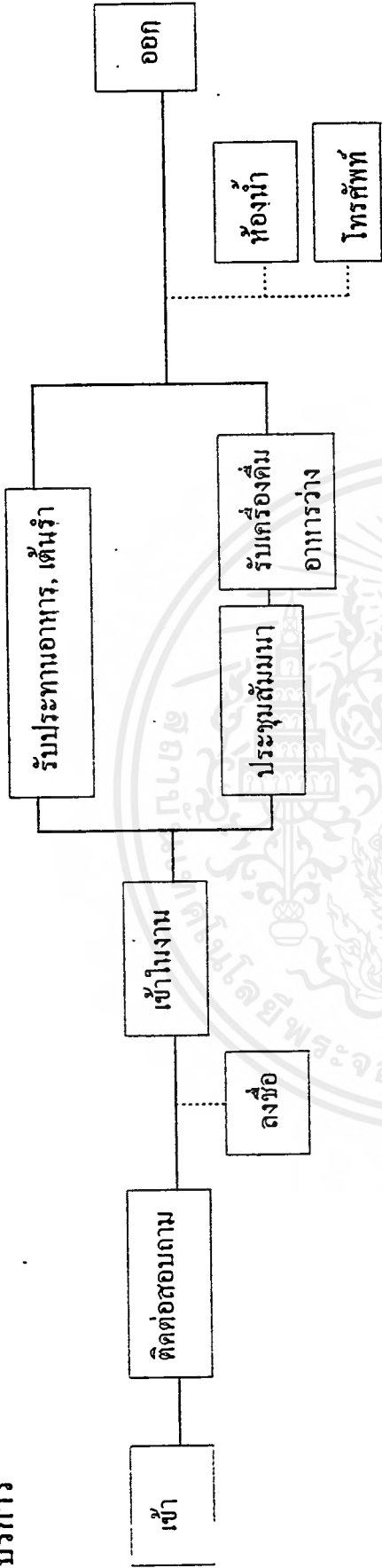

----- (พนักงานในส่วนแคชเชียร์)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พฤติกรรมของผู้ใช้อาคารในส่วห้องจัดเลี้ยง,ประชุมสัมมนา

ผู้ใช้บริการ

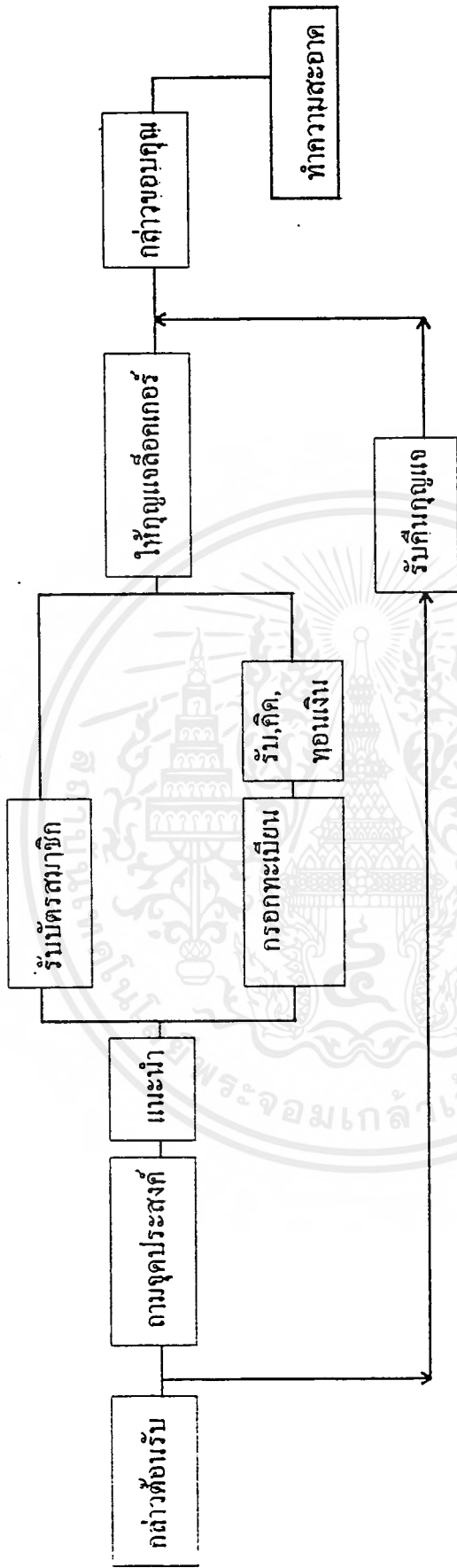

ผู้ให้บริการ

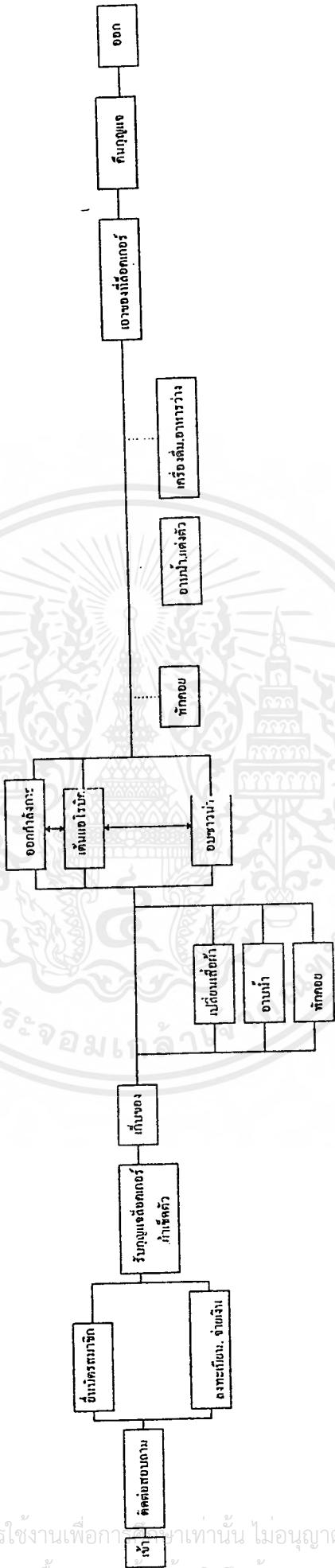
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พฤติกรรมของผู้ใช้อาคารในส่วนออกกำลังกายและเฮลท์คลับ ผู้ให้บริการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พฤติกรรมของผู้ใช้อาคารในส่วนออกกำลังกายและเฮลท์คลับ
ผู้ใช้บริการ

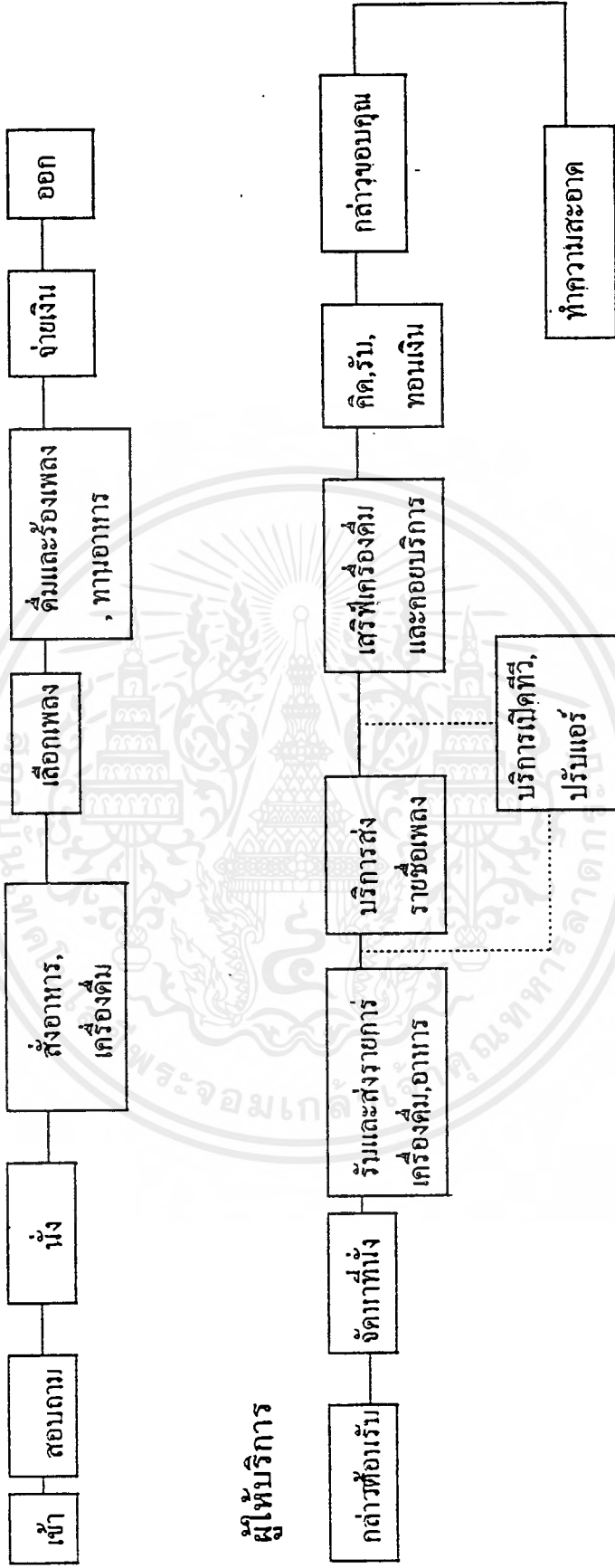

๕๕

๕๖

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้... ไม่อนุญาติให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า... ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น... ขอสงวนสิทธิ์ในเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พฤติกรรมของผู้ใช้อาคารในส่วนล่างและคาราโอเกะ ผู้ใช้บริการ

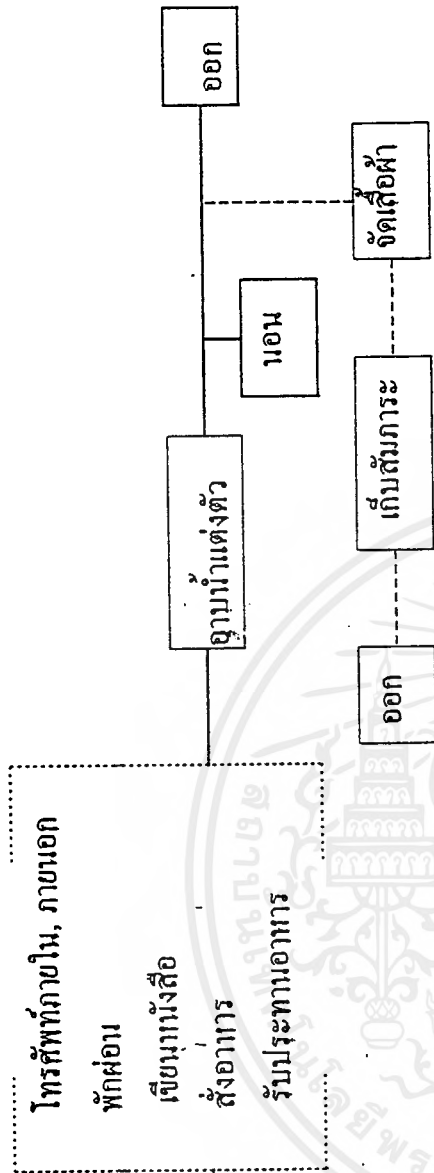

..... ห้องวีไอพี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พฤติกรรมของผู้ใช้อาคารในส่วห้องพัก

ห้องพักแบบธรรมดา

ห้องพักแบบพิเศษ

ในกรณีที่แยกต้องการกลับ

ในกรณีที่แยกต้องการกลับ

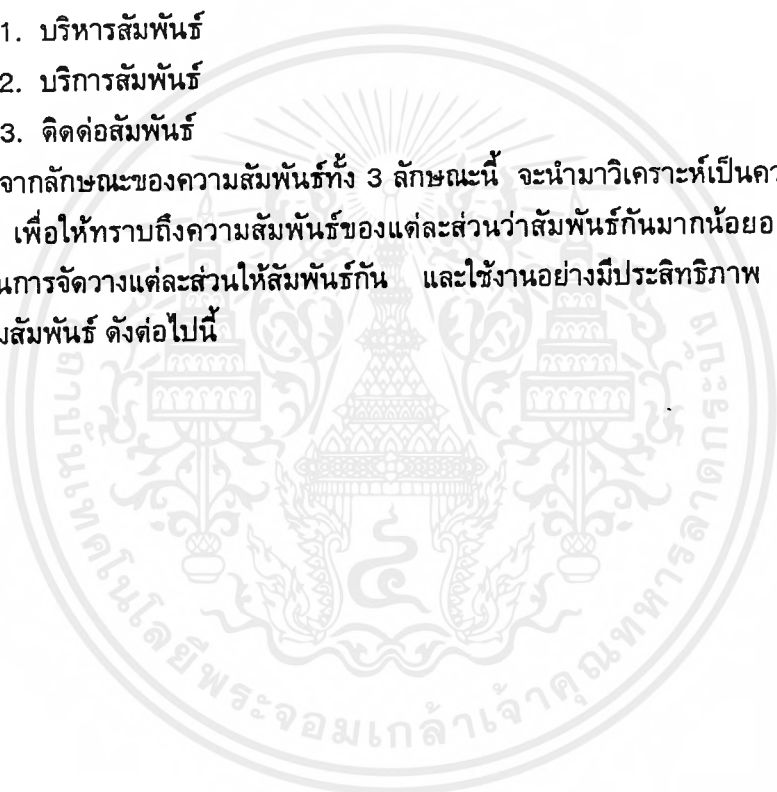
4.3 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับเนื้อที่ใช้สอยในอาคาร

จากการศึกษาและวิเคราะห์พฤติกรรมของผู้ใช้อาคารของ โรงแรม ราชพฤกษ์ แกรนด์ โฮเทล และการวิเคราะห์ค่าความสัมพันธ์ภายในหน่วยงานจะทำให้ทราบถึงความสัมพันธ์ในส่วนต่างๆ ที่มีมากน้อยต่างกันออกไป และในการจัดพื้นที่ให้สัมพันธ์กันตามลักษณะและ การใช้งานของพื้นที่แต่ละส่วน เพื่อแบ่งการจัดวางให้ถูกต้องตามพฤติกรรมการทำงานที่แท้จริง อันจะก่อให้เกิดประสิทธิภาพในการทำงาน

การหาค่าความสัมพันธ์ภายในโครงการ โดยใช้ลักษณะการทำงานและลักษณะ ของประโยชน์ใช้สอยและการวางองค์ประกอบ โดยแยกความสัมพันธ์ออกเป็น 3 ลักษณะดังนี้ คือ

1. บริหารสัมพันธ์
2. บริการสัมพันธ์
3. ติดต่อสัมพันธ์

จากลักษณะของความสัมพันธ์ทั้ง 3 ลักษณะนี้ จะนำมาวิเคราะห์เป็นความสัมพันธ์ ของแต่ละส่วน เพื่อให้ทราบถึงความสัมพันธ์ของแต่ละส่วนว่าสัมพันธ์กันมากน้อยอย่างไร เพื่อประโยชน์ในการจัดวางแต่ละส่วนให้สัมพันธ์กัน และใช้งานอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะดูได้จากตารางความสัมพันธ์ ดังต่อไปนี้

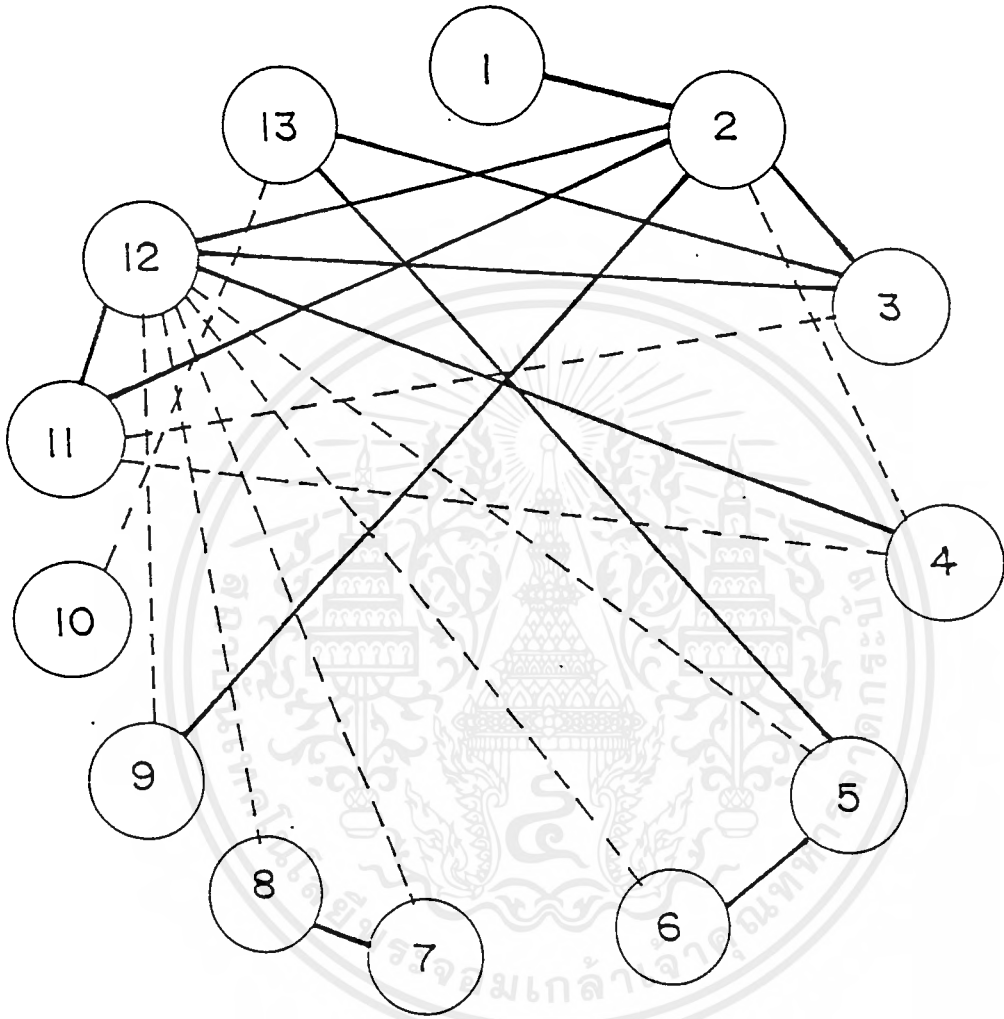
ตารางที่ 4.3.1 แสดงความสัมพันธ์ในส่วนต่างๆของโครงการ

องค์ประกอบ														
1.	ทางเข้า	4												
2.	ส่วนโถงลิอบบี้	4	2											
3.	ส่วนคอฟฟี่ช็อป	4	3	2										
4.	ส่วนภัตตาคารจีน	2	2	2	2	1								
5.	ส่วนห้องจัดเลี้ยง	2	2	2	2	1	2	2						
6.	ส่วนห้องประชุม	4	1	1	1	4	1	1	1					
7.	ส่วนออกกำลังกาย	1	1	1	1	1	1	3	4	4	2	1		
8.	ส่วนเฮลิคอปเตอร์	4	2	1	2	3	4	4	4	1				
9.	สำนักงานส่วนหน้า	1	1	2	3	3	2	4						
10.	ส่วนเล้าจันและคาราโอเกะ	1	2	3	3	1								
11.	ส่วนห้องพัก	1	3	1										
12.	ส่วนโถงลิฟท์	4	3											
13.	ส่วนครัวใหญ่	1	1											

หมายเหตุ

- 4 สัมพันธ์กันมาก
- 3 สัมพันธ์กันปานกลาง
- 2 สัมพันธ์กันน้อย
- 1 สัมพันธ์กันน้อยมาก

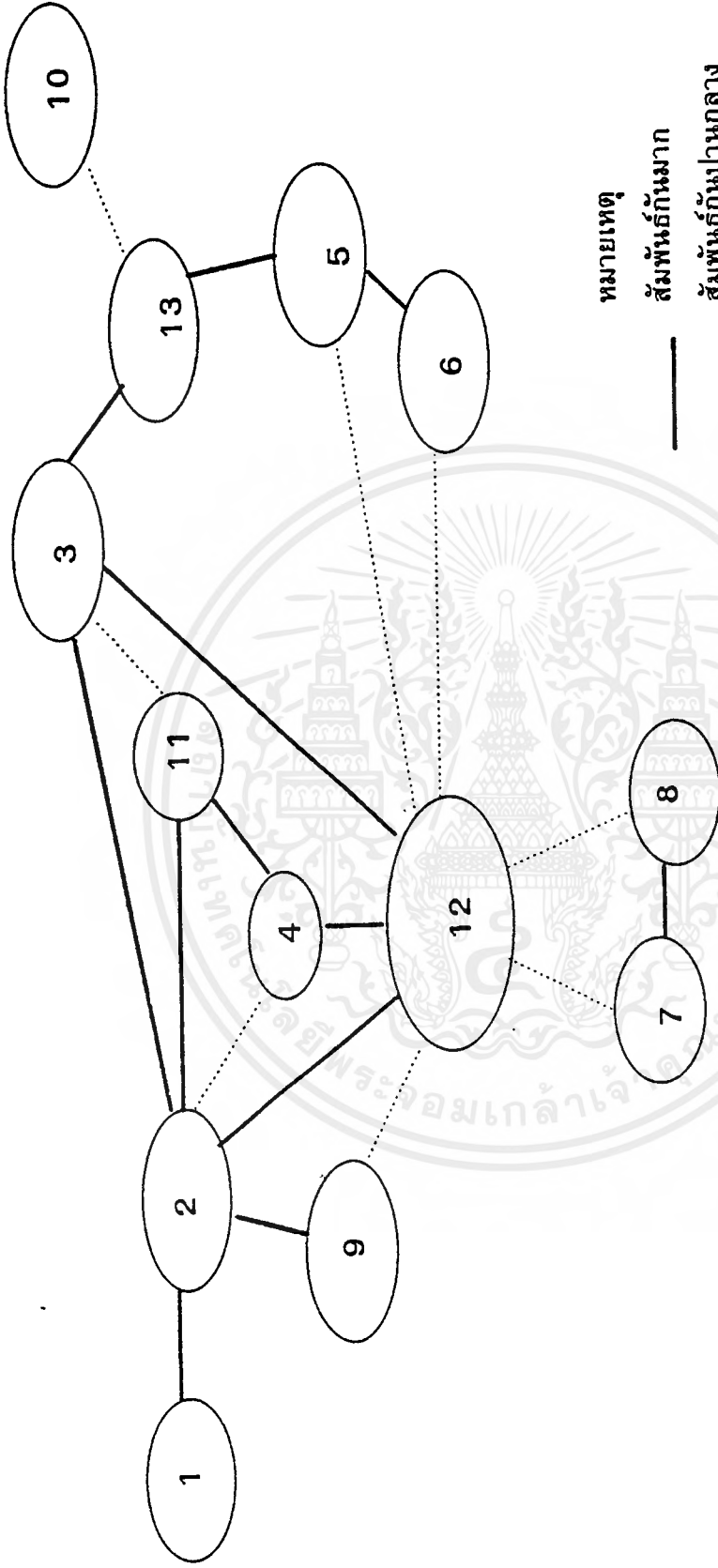
แผนภูมิรูปฟองอากาศของส่วนต่างๆ ของโครงการ

- หมายเหตุ
- สัมพันธ์กันมาก
 - สัมพันธ์กันปานกลาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แผนภูมิประโยชน์ใช้สอยของส่วนต่างๆของโครงการ

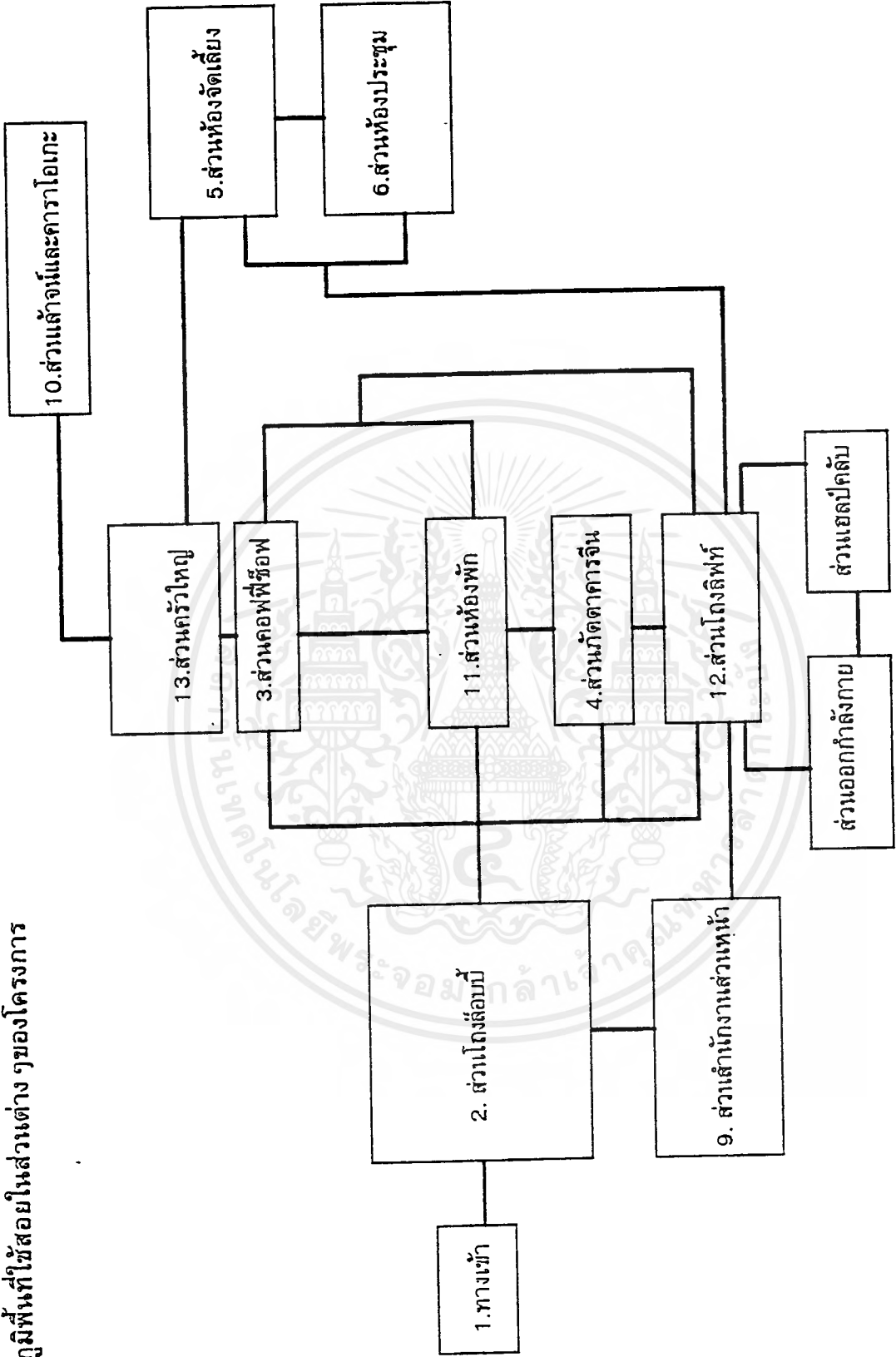
หมายเหตุ

— สัมพันธ์กันมาก

..... สัมพันธ์กันปานกลาง

- 1. ทางเข้า
- 2. ส่วนเดอบี
- 3. ส่วนคอที่ข้อฟ
- 4. ส่วนเก็ดตาการจิม
- 5. ส่วนห้องจัดเลี้ยง
- 6. ส่วนห้องประชุม
- 7. ส่วนเอกกำลังกาย
- 8. ส่วนแฮตปคัลบ
- 9. ส่วนสำนักงานส่วนหน้า
- 10. ส่วนล้างโน้และคาราโอเกะ
- 11. ส่วนห้องพัก
- 12. ส่วนโดจิลฟท์
- 13. ส่วนครัวใหญ่

แผนภูมิพื้นที่ใช้สอยในส่วนต่างๆ ของโครงการ

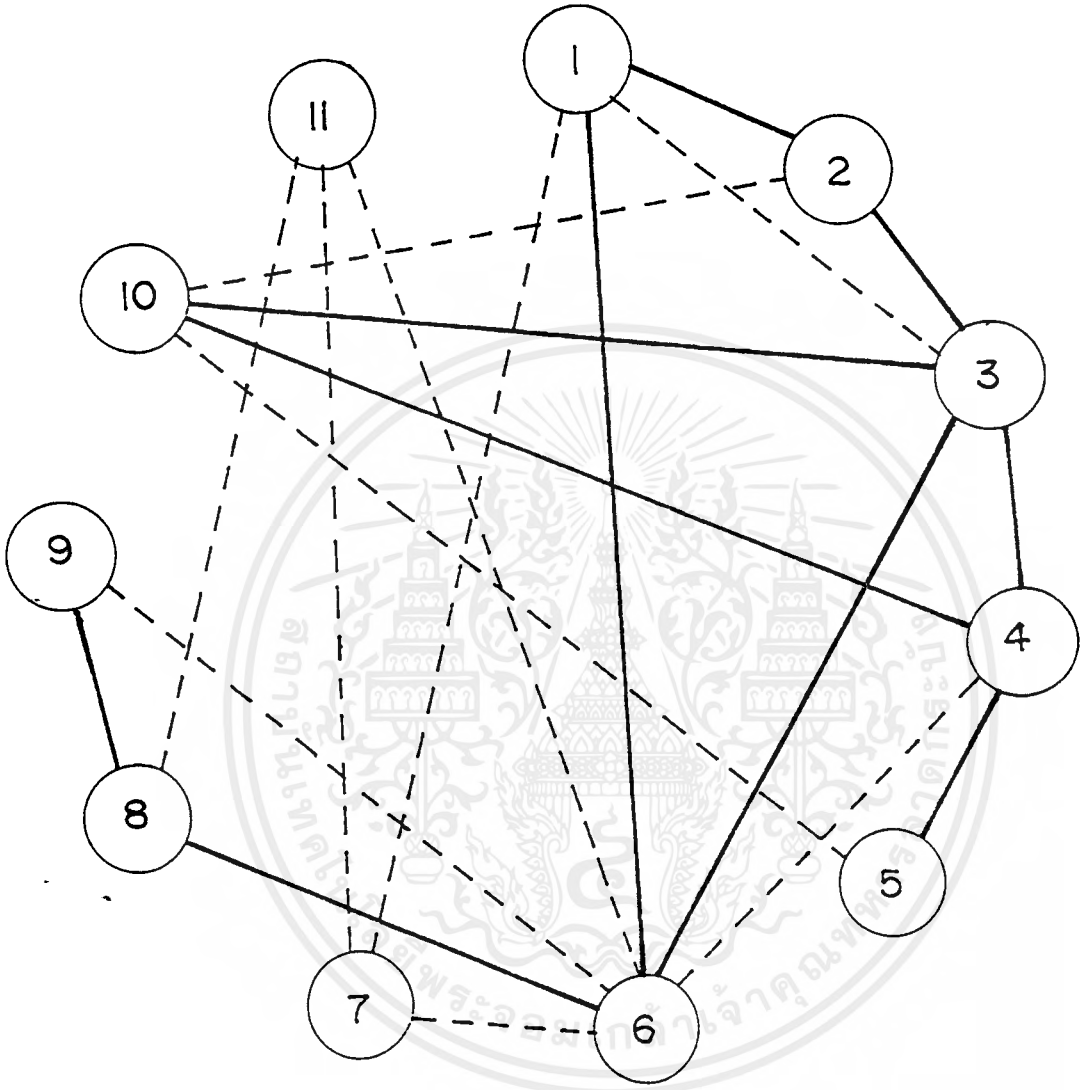
ตารางที่ 4.3.2 แสดงความสัมพันธ์ในส่วนโถงล็อบบี้ (LOBBY HALL)

องค์ประกอบ																					
1.	ทางเข้า	4																			
2.	ส่วนติดต่อสอบถาม		3																		
3.	ส่วนลงทะเบียน- จองห้องพัก			2																	
4.	ส่วนแคชเชียร์				1																
5.	ส่วนเก็บของมีค่า					1															
6.	ส่วนพักคอย						1														
7.	ส่วนสัมภาระ							1													
8.	โทรศัพท์สาธารณะ								1												
9.	ห้องน้ำสาธารณะ									1											
10.	สำนักงานส่วนหน้า										1										
11.	โถงลิฟท์											1									

หมายเหตุ

- 4 สัมพันธ์กันมาก
- 3 สัมพันธ์กันปานกลาง
- 2 สัมพันธ์กันน้อย
- 1 สัมพันธ์กันน้อยมาก

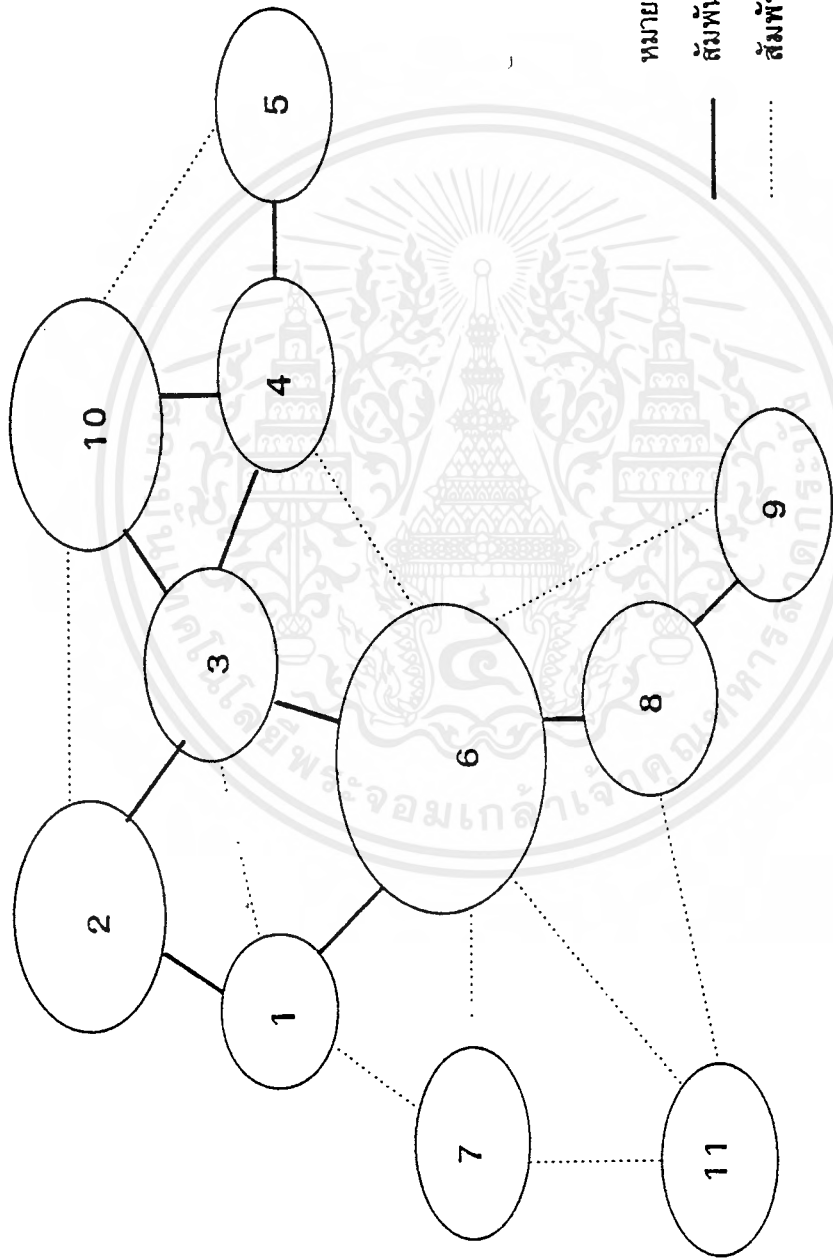
แผนผังที่ 4.3.2 แผนผังแสดงประโยชน์ใช้สอยในส่วนโถงพักคอย (LOBBY HALL)

หมายเหตุ
 ———— สัมพันธ์กันมาก
 - - - - - สัมพันธ์กันปานกลาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

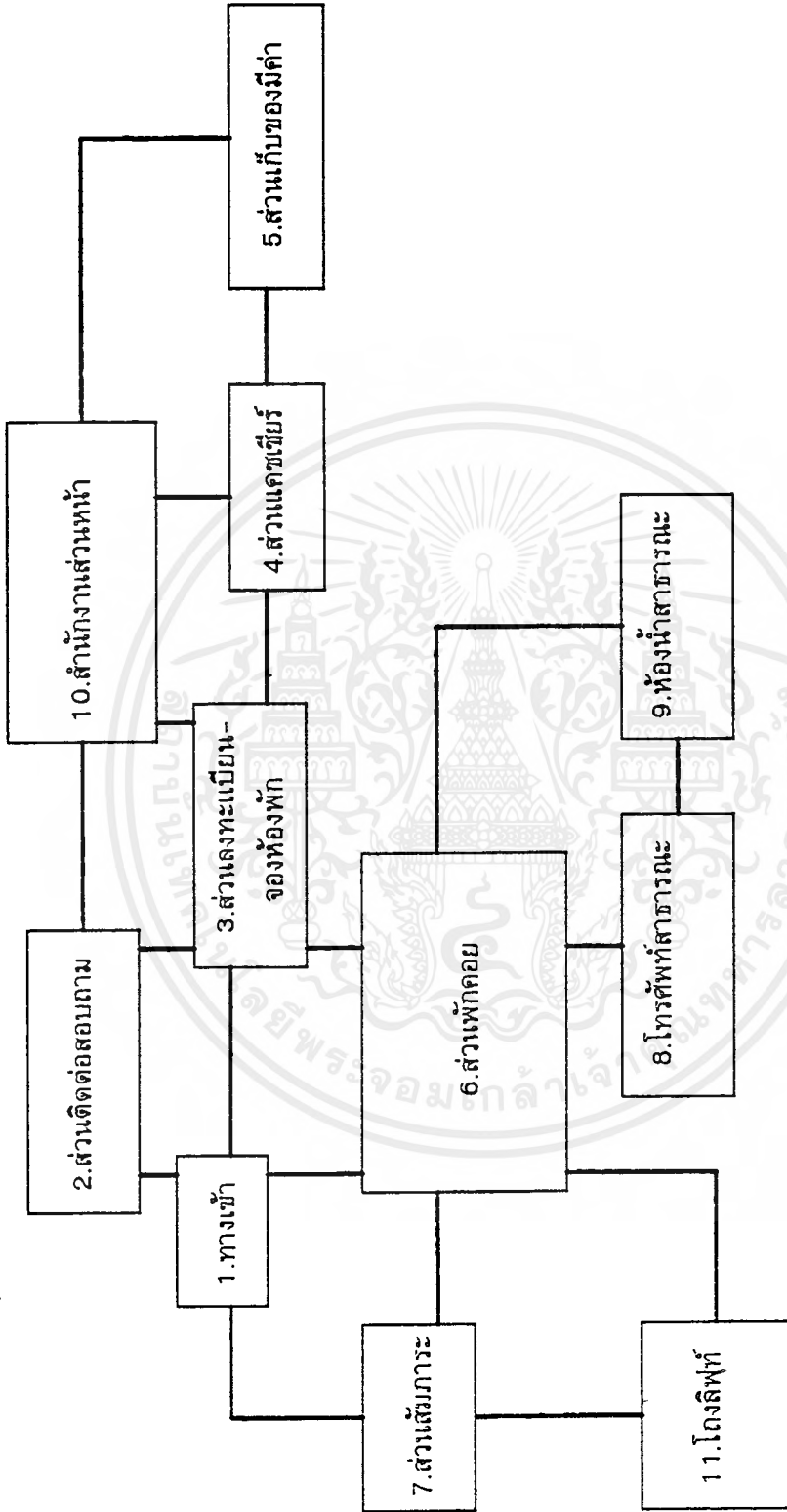
แผนภูมิประโยชน์ใช้สอยของส่วนโถงล้อมบี้

หมายเหตุ
 สัมพันธภาพ
 สัมพันธภาพปานกลาง

- 1. ทางเข้า
- 2. ส่วนติดต่อสอบถาม
- 3. ส่วนลงทะเบียน-จองห้องพัก
- 4. ส่วนแคชเชียร์
- 5. ส่วนเก็บของมีค่า
- 6. ส่วนพักคอย
- 7. ส่วนเสิร์ฟ
- 8. โทรศัพท์สาธารณะ
- 9. ห้องน้ำสาธารณะ
- 10. สำ
- 11. โถงลิฟท์

แผนภูมิพื้นที่ใช้สอยของส่วนโถงลิโอบบี้

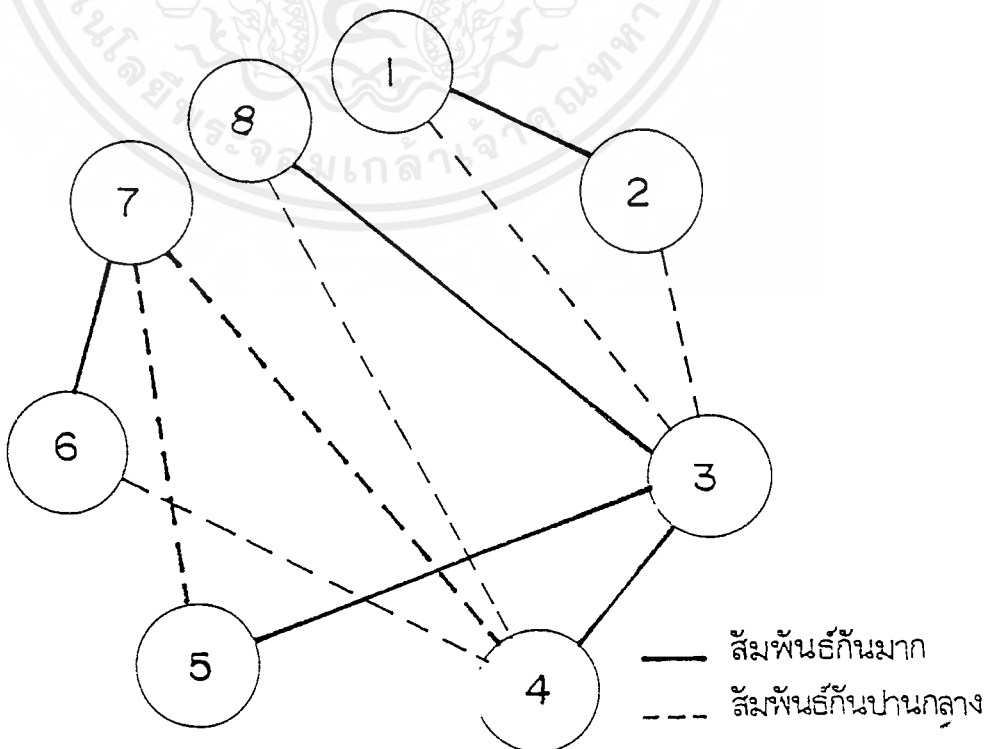

ตารางที่ 4.3.3 แสดงความสัมพันธ์ในส่วนคอฟฟี่ช็อป (COFFEE SHOP)

องค์ประกอบ								
1.	ทางเข้า	4						
2.	ส่วนต้อนรับ		3					
3.	ส่วนที่นั่ง			2				
4.	เคาน์เตอร์บาร์				1			
5.	จุดบริการ					1		
6.	แคชเชียร์						1	
7.	ครัว							1
8.	เวที							

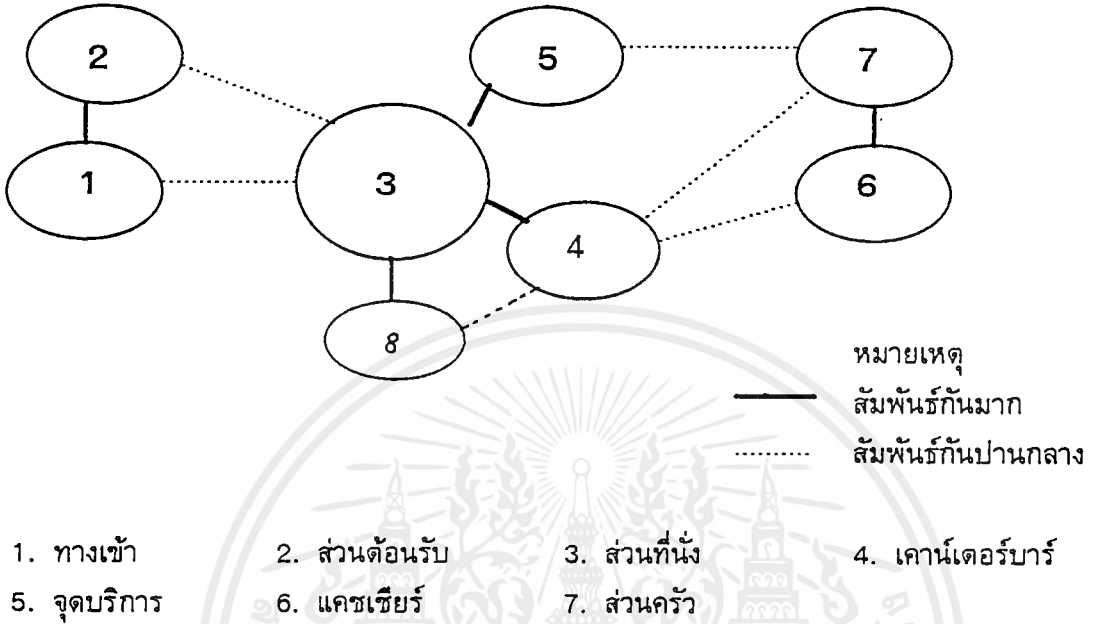
หมายเหตุ
 4 สัมพันธ์กันมาก
 3 สัมพันธ์กันปานกลาง
 2 สัมพันธ์กันน้อย
 1 สัมพันธ์กันน้อยมาก

แผนผังที่ 4.3.3 แผนภูมิแสดงประโยชน์ใช้สอยในส่วนคอฟฟี่ช็อป(COFFEE SHOP)

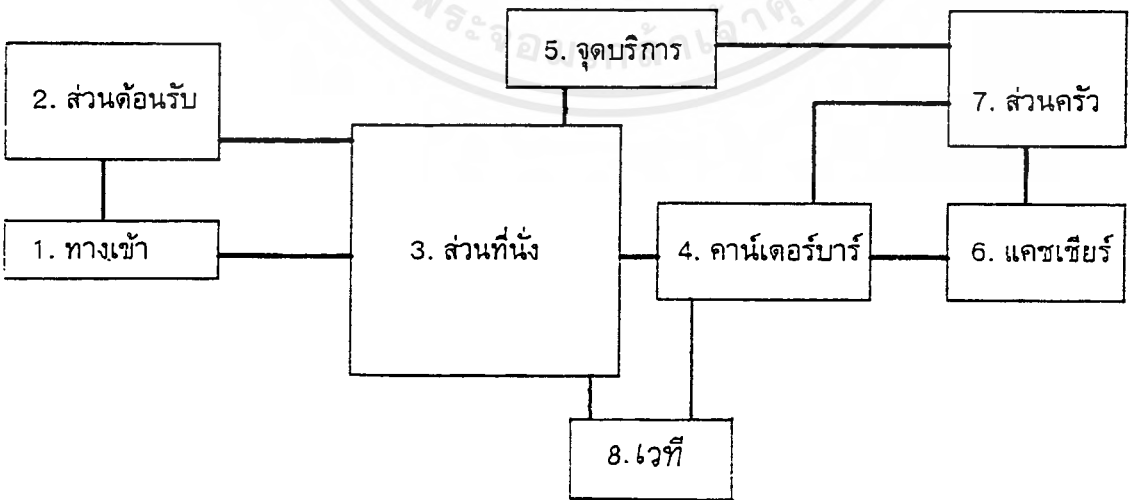

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แผนภูมิประโยชน์ใช้สอยในส่วนคอฟฟี่ช็อป

แผนภูมิพื้นที่ใช้สอยของส่วนคอฟฟี่ช็อป

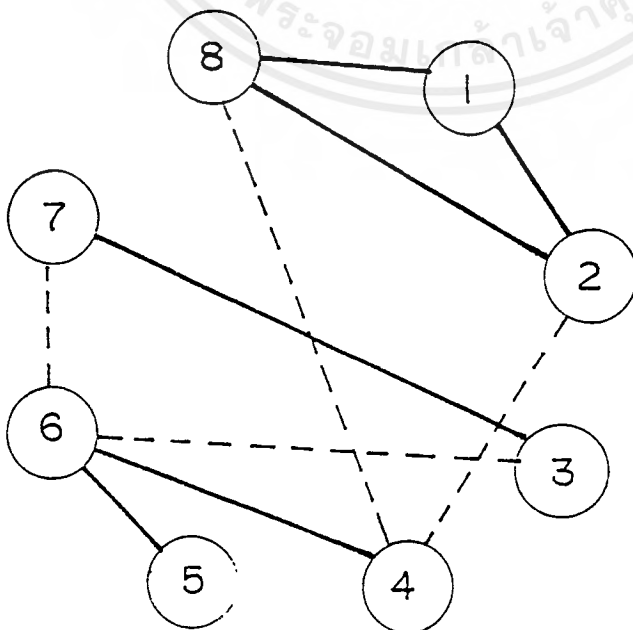
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.3.4 แสดงความสัมพันธ์ในส่วนภัตตาคารจีน (CHINESE RESTAURANT)

องค์ประกอบ								
1	ทางเข้า	4						
2	ส่วนต้อนรับ	1	2					
3	แคชเชียร์	1	3	2	1			
4	ส่วนที่นั่ง	2	1	2	1	1		
5	ห้องวีไอพี	4	4	4	1	4	4	
6	จุดบริการ	3	2	2	3	1		
7	ครัว	1	1					
8	ส่วนพักคอย							

- หมายเหตุ
- 4 สัมพันธ์กันมาก
 - 3 สัมพันธ์กันปานกลาง
 - 2 สัมพันธ์กันน้อย
 - 1 สัมพันธ์กันน้อยมาก

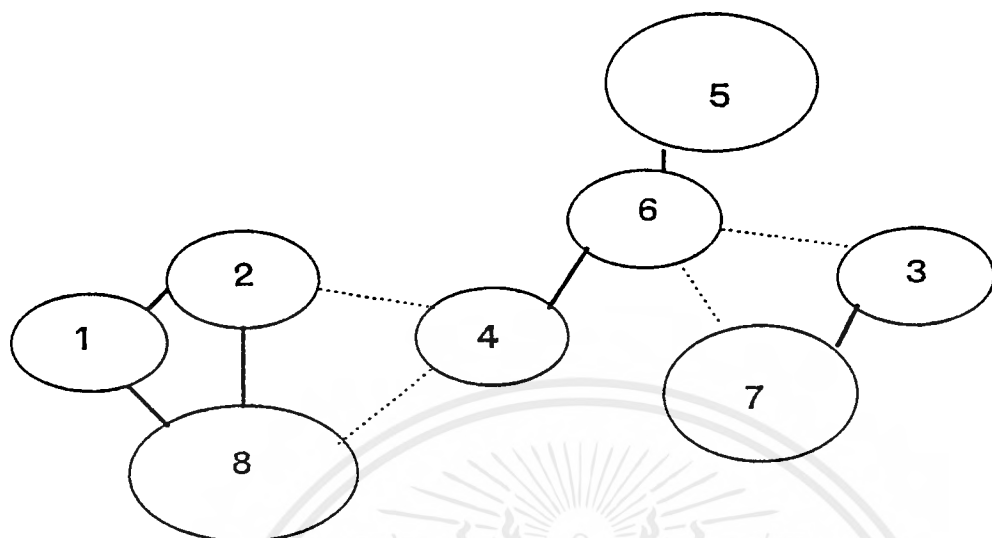
แผนผังที่ 4.3.4 แผนภูมิแสดงประโยชน์ใช้สอยในส่วนภัตตาคารจีน (CHINESE RESTAURANT)

- หมายเหตุ
- สัมพันธ์กันมาก
 - - - สัมพันธ์กันปานกลาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

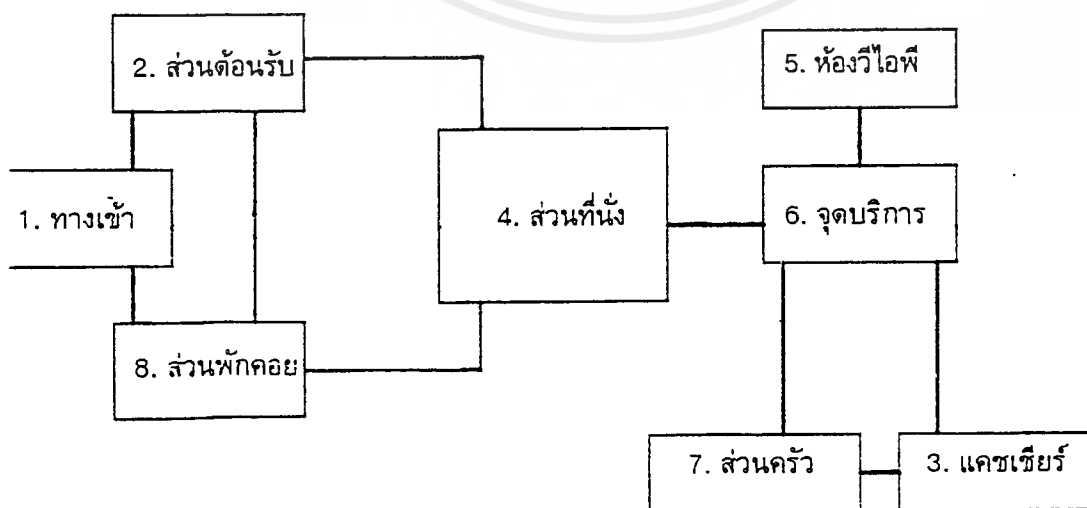
แผนภูมิประโยชน์ที่ใช้สอยในส่วนภัตตาคารจีน

หมายเหตุ
 ———— สัมพันธ์กันมาก
 สัมพันธ์กันปานกลาง

1. ทางเข้า	2. ฝ่ายต้อนรับ	3. แคชเชียร์	4. ส่วนที่นั่ง
5. ห้องวีไอพี	6. จุดบริการ	7. ครั้ว	8. ส่วนพักคอย

แผนภูมิพื้นที่ที่ใช้สอยในส่วนภัตตาคารจีน

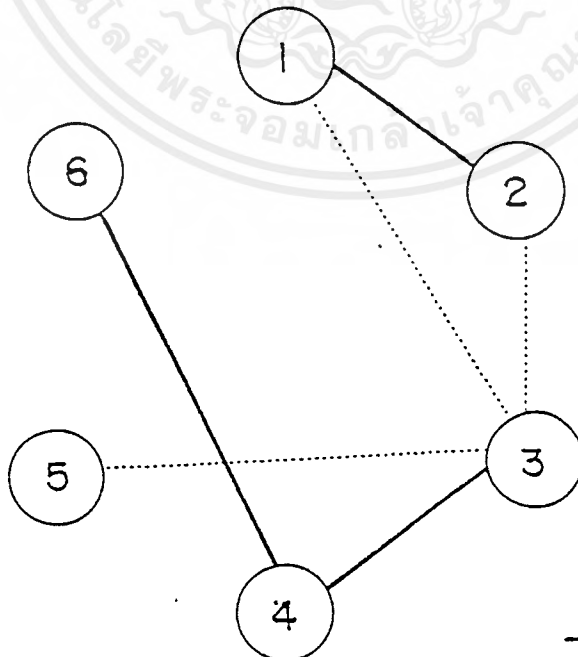
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.3.5 แสดงความสัมพันธ์ในส่วนห้องจัดเลี้ยง (BANQUET HALL)

องค์ประกอบ						
1	ทางเข้า	4				
2	ส่วนต้อนรับ - ลงชื่อ	3	3	1		
3	ส่วนที่นั่ง	4	2	1	1	
4	บริเวณเวที	1	3	2	1	
5	ส่วนเตรียมอาหาร		4			
6	ส่วนควบคุม	1				

หมายเหตุ
 4 สัมพันธ์กันมาก
 3 สัมพันธ์กันปานกลาง
 2 สัมพันธ์กันน้อย
 1 สัมพันธ์กันน้อยมาก

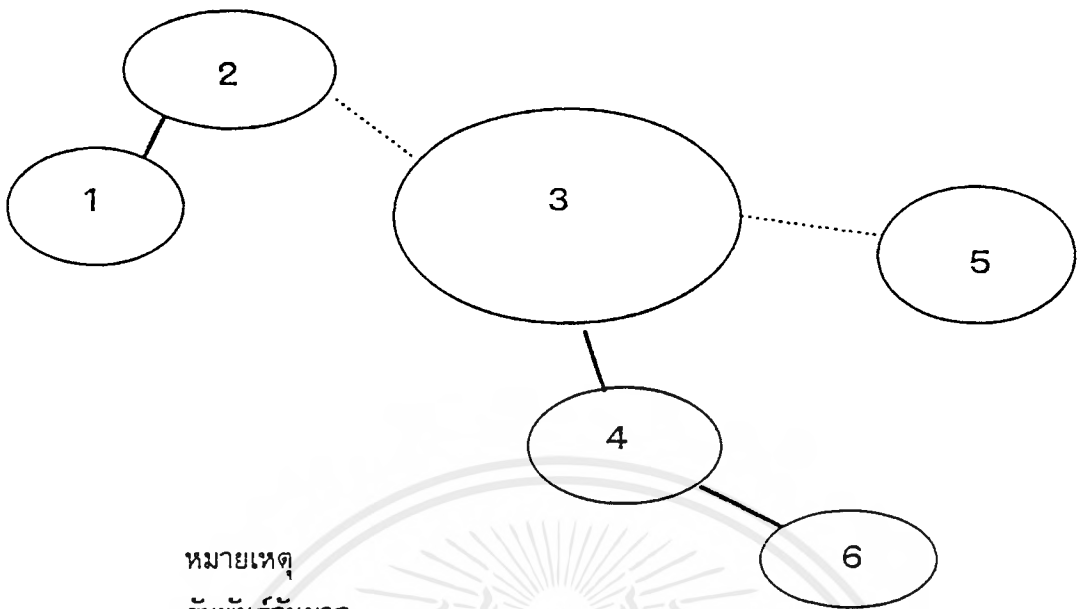
แผนภูมิรูปฟองอากาศของส่วนห้องจัดเลี้ยง (BANQUET HALL)

หมายเหตุ
 — สัมพันธ์กันมาก
 ---- สัมพันธ์กันปานกลาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แผนภูมิแสดงประโยชน์ใช้สอยของส่วนห้องจัดเลี้ยง (BANQUET HALL)

หมายเหตุ

————— สัมพันธ์กันมาก

..... สัมพันธ์กันปานกลาง

1. ทางเข้า

2. ส่วนต้อนรับ - ลงชื่อ

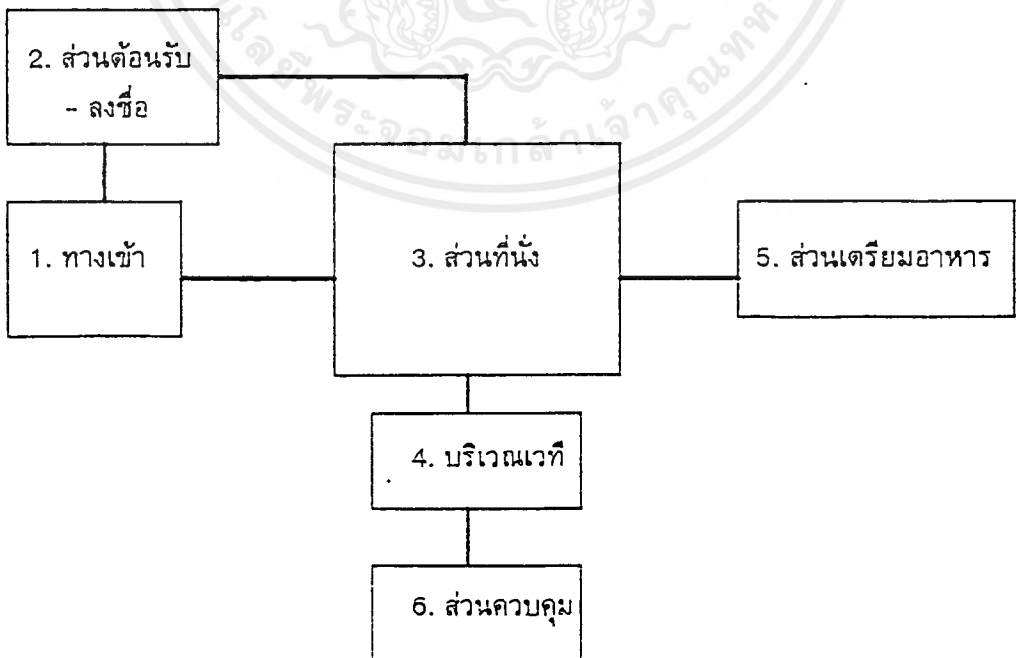
3. ส่วนที่นั่ง

4. บริเวณเวที

5. ส่วนเตรียมอาหาร

6. ส่วนควบคุม

แผนภูมิพื้นที่ใช้สอยของส่วนห้องจัดเลี้ยง (BANQUET HALL)

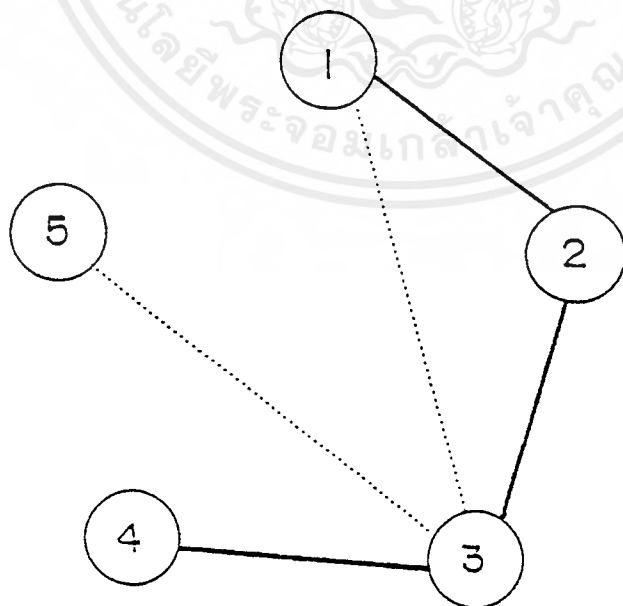
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.3.6 แสดงความสัมพันธ์ในส่วนห้องประชุมสัมมนา(FUNCTION ROOM)

องค์ประกอบ					
1	ทางเข้า				
2	ส่วนต้อนรับ- ลงชื่อ	4			
3	ส่วนที่นั่ง	4	3		
4	บริเวณเวที	4	1	2	1
5	ส่วนเตรียมอาหาร	4	3	1	
		1			

หมายเหตุ
 4 สัมพันธ์กันมาก
 3 สัมพันธ์กันปานกลาง
 2 สัมพันธ์กันน้อย
 1 สัมพันธ์กันน้อยมาก

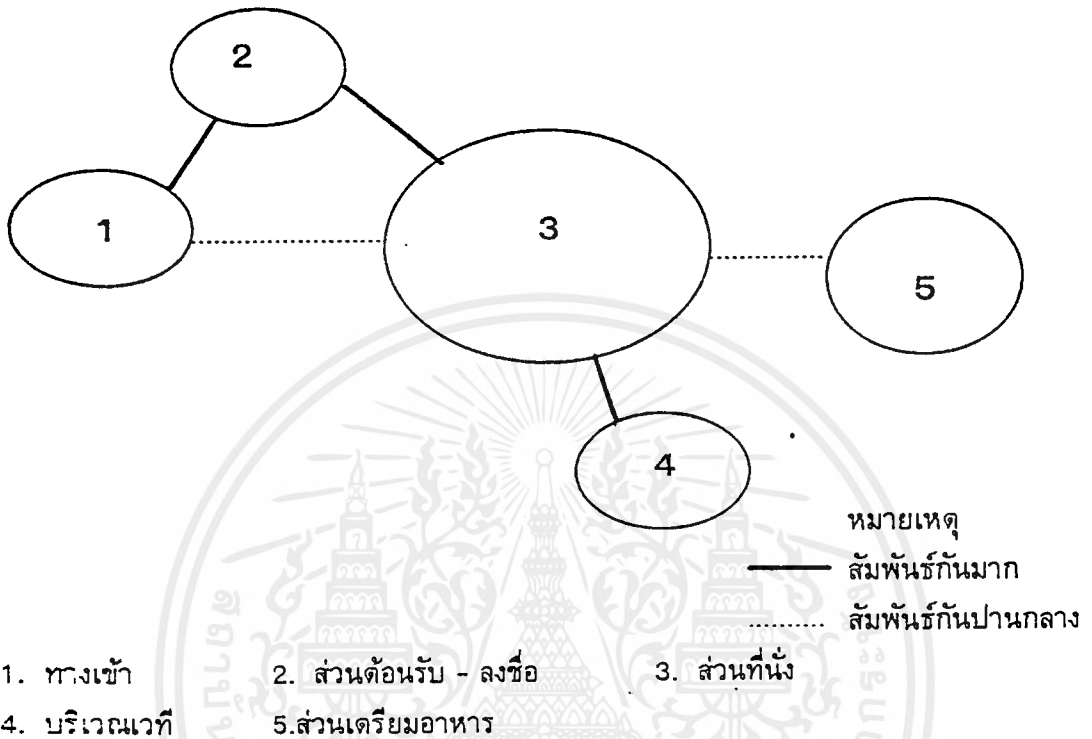
แผนภูมิรูปฟองอากาศของส่วนห้องประชุมสัมมนา (FUNCTION ROOM)

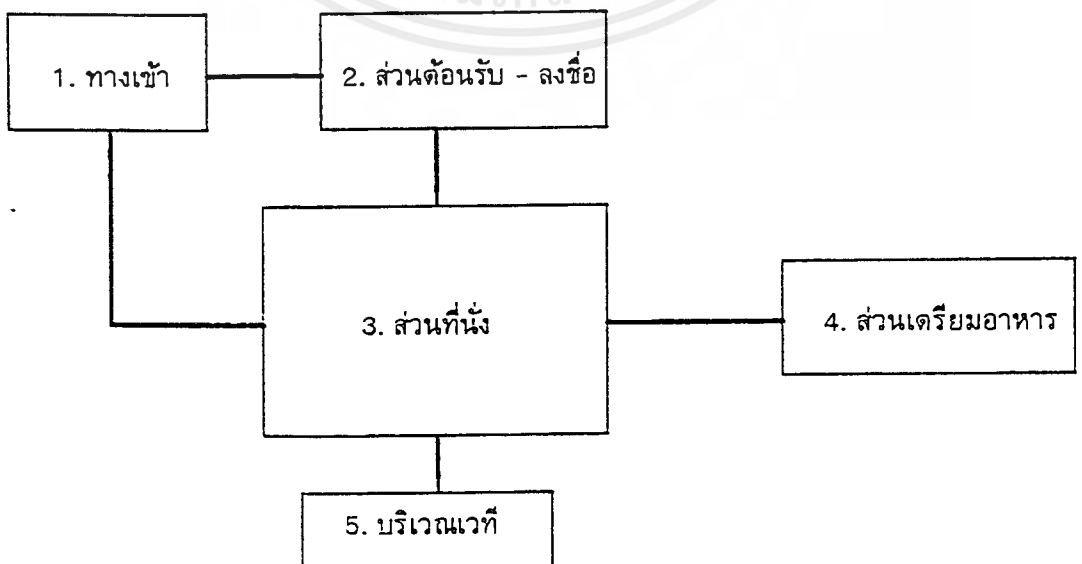
หมายเหตุ
 ————— สัมพันธ์กันมาก
 สัมพันธ์กันปานกลาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แผนภูมิประโยชน์ใช้สอยของส่วนห้องประชุมสัมมนา (FUNCTION ROOM)

แผนพื้นที่ใช้สอยของส่วนห้องประชุมสัมมนา (FUNCTION ROOM)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.3.7 แสดงความสัมพันธ์ในส่วนนอกกำลังกายและเฮลท์คลับ
(EXERCISE & HEALTH CLUB)

องค์ประกอบ											
1.	ทางเข้า										
2.	ส่วนติดต่อสอบถาม	4									
3.	ตู้เก็บของ	3	3								
4.	จุดน้ำดื่ม	1	2	1							
5.	บริเวณนั่งพัก	4	3	2	1	2					
6.	ส่วนแอโรบิค	3	3	2	1	1	2				
7.	ส่วนนอกกำลังกาย	4	3	2	1	4	1				
8.	ห้องอบซาวน่า	2	2	2	2	1					
9.	ห้องน้ำ - อาน้ำ	4	2	2							

หมายเหตุ

4

สัมพันธ์กันมาก

3

สัมพันธ์กันปานกลาง

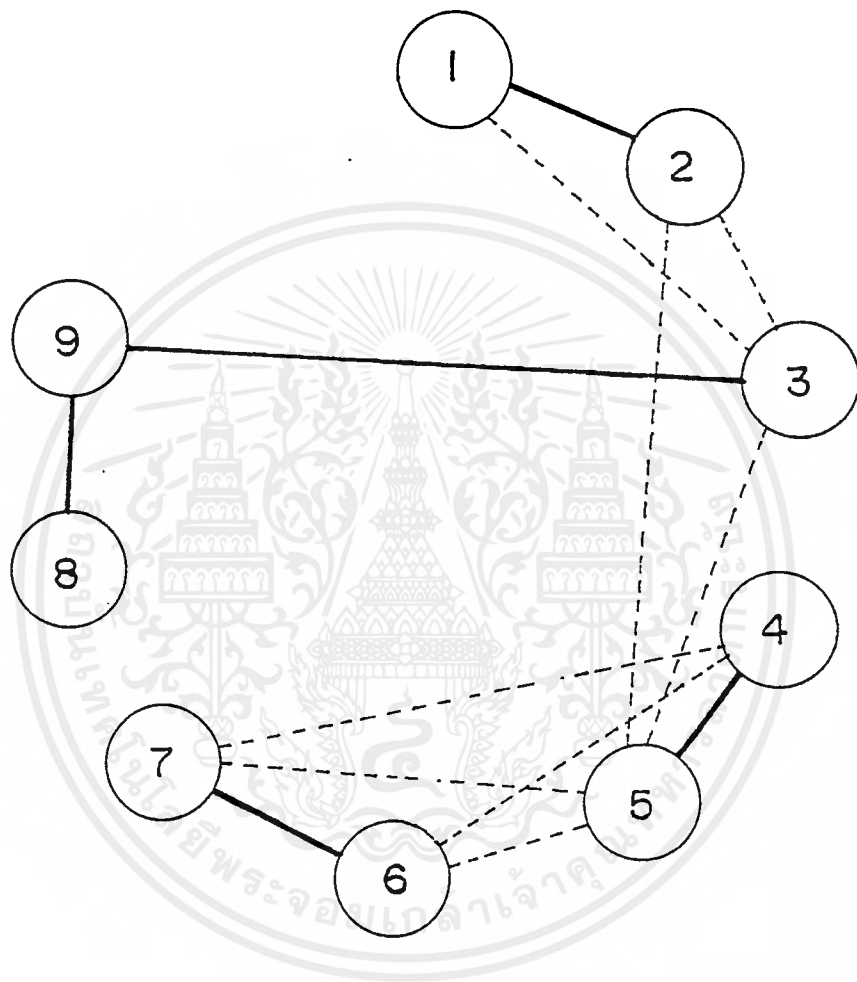
2

สัมพันธ์กันน้อย

1

สัมพันธ์กันน้อยมาก

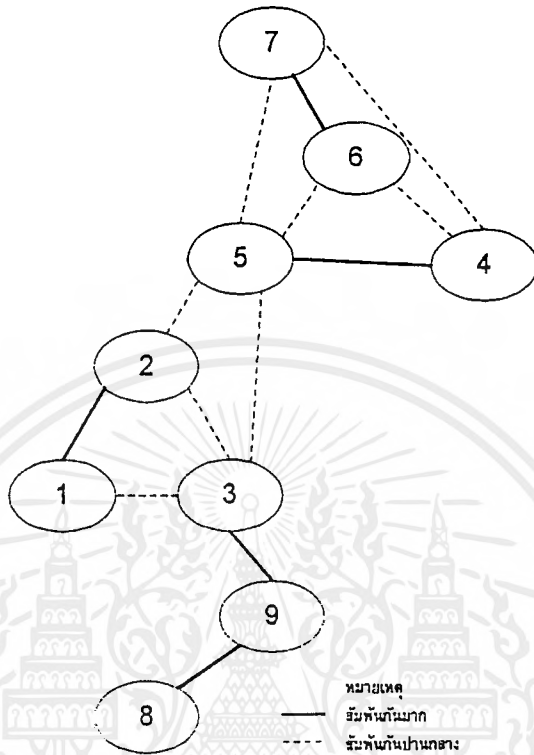
แผนภูมิรูปฟองอากาศของส่วนออกกำลังกายและเฮลท์คลับ
 (EXERCISE & HEALTH CLUB)

หมายเหตุ
 ———— สัมพันธ์กันมาก
 สัมพันธ์กันปานกลาง

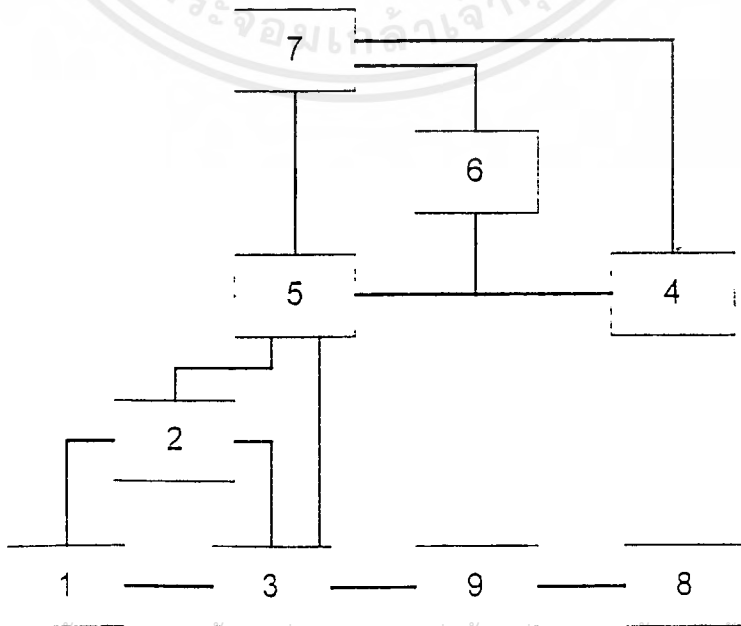
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แผนภูมิประโยชน์ของส่วนนอกกำลังกายและเฮลป์คลับ

- 1. ทางเข้า
- 2. ส่วนติดต่อสอบถาม
- 3. ผู้เก็บของ
- 4. จุดดื่ม น้ำ
- 5. บริเวณนั่งพัก
- 6. ส่วนแอโรบิก
- 7. ส่วนนอกกำลังกาย
- 8. ห้องอบซาวน่า
- 9. ห้องน้ำ-อาบน้ำ

แผนภูมิพื้นที่ใช้สอยของส่วนนอกกำลังกายและเฮลป์คลับ

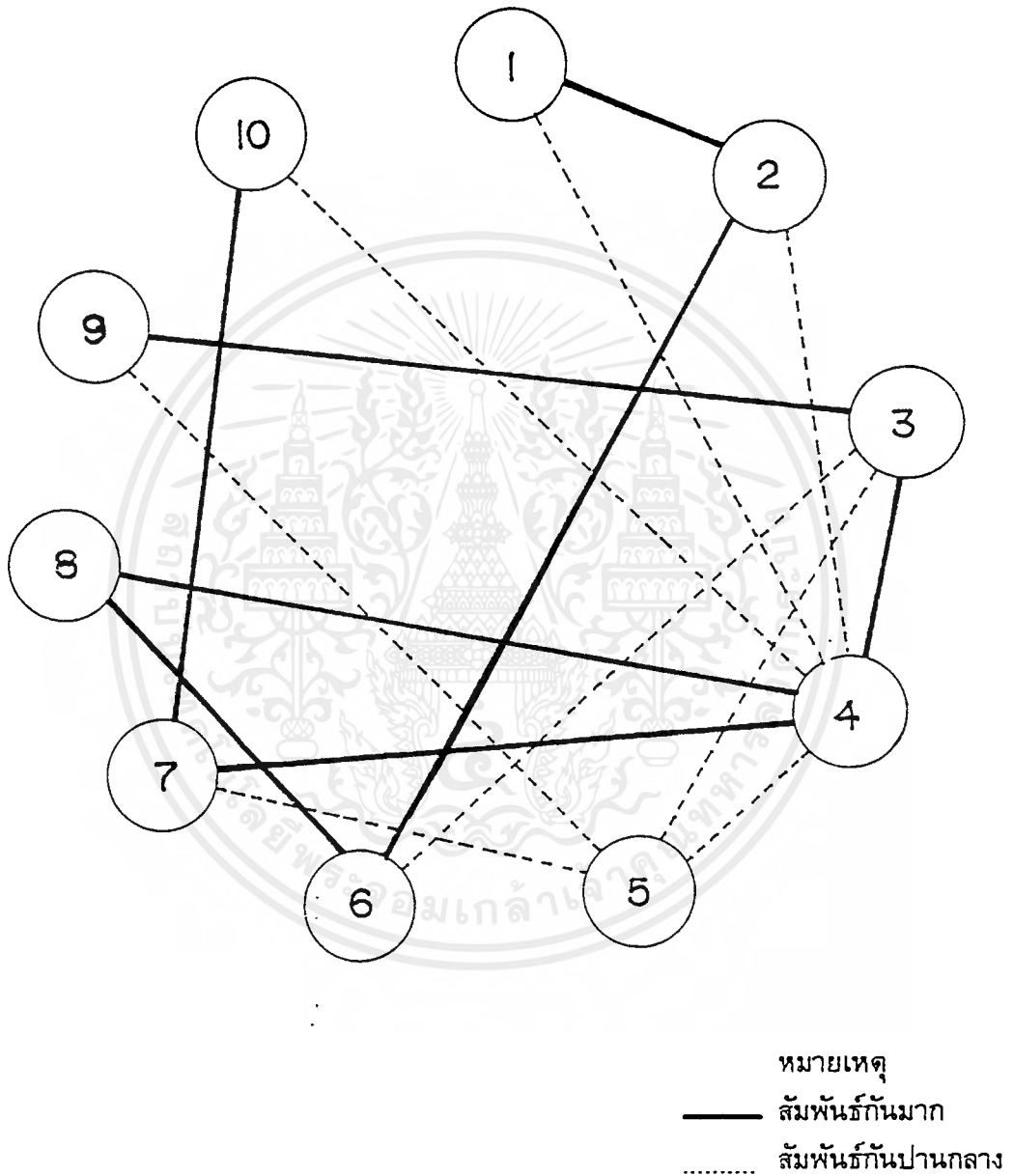
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.3.8 แสดงความสัมพันธ์ในส่วนล็องจน์และคาราโอเกะ
(LOUNGE & KARAOKE)

องค์ประกอบ											
1	ทางเข้า	4									
2	บริเวณต้อนรับ	2	1								
3	ส่วนแคชเชียร์	4	3	2							
4	ที่นั่งรวม	3	3	4	2	1					
5	เคาน์เตอร์บาร์	1	2	2	2	1	1				
6	ห้องวีไอพี	1	3	4	4	2	4	1			
7	บริเวณเวทีและจอทีวี	1	4	2	3	3					
8	จุดบริการ	2	1	2	1						
9	ครัว	1									
10	ห้องควบคุม	1									

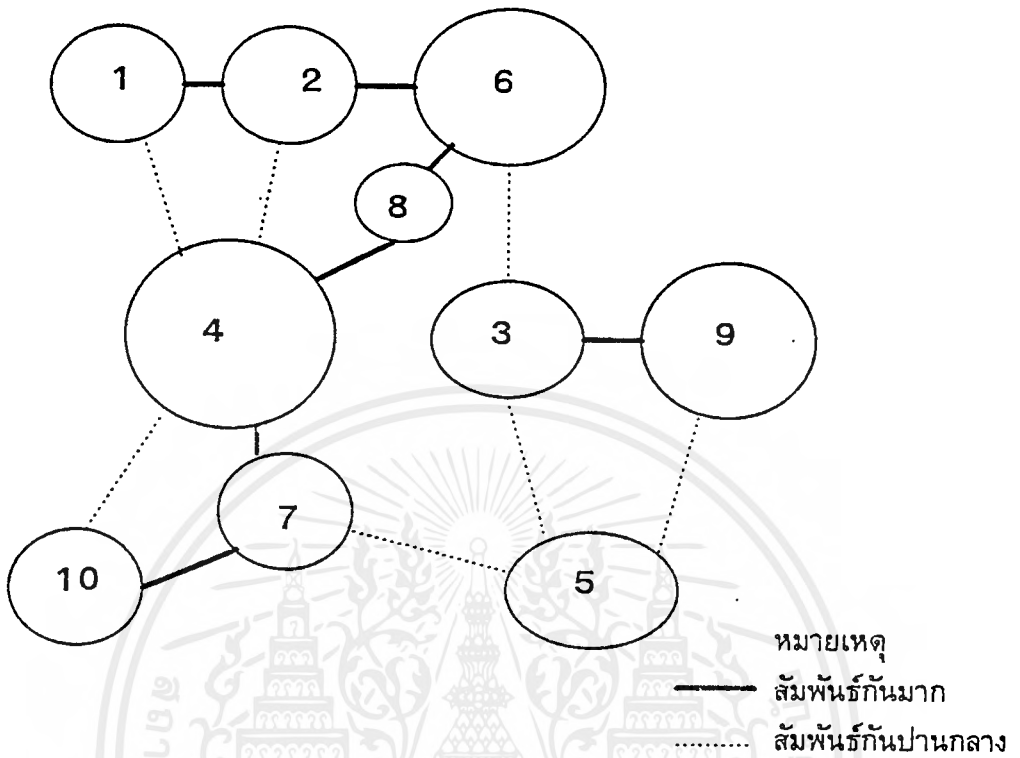
- หมายเหตุ
- 4 สัมพันธ์กันมาก
 - 3 สัมพันธ์กันปานกลาง
 - 2 สัมพันธ์กันน้อย
 - 1 สัมพันธ์กันน้อยมาก

แผนภูมิรูปฟองอากาศของส่วนเล้าจ์และคาราโอเกะ (LOUNGE & KARAOKE)

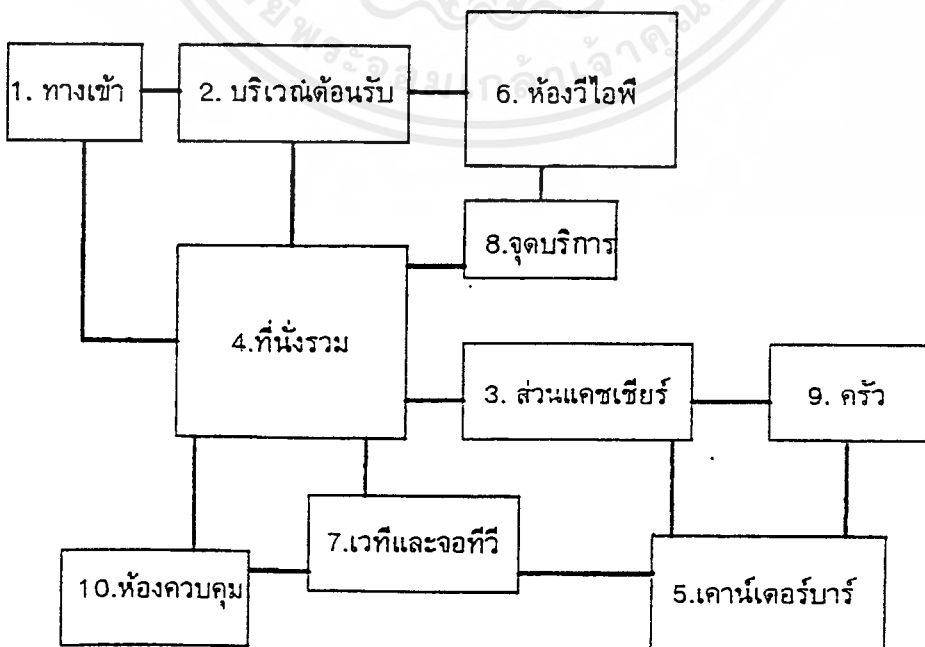

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แผนภูมิประโยชน์ใช้สอยในส่วนเล้าจั้นและคาราโอเกะ (LOUNGE & KARAOKE)

แผนภูมิพื้นที่ใช้สอยในส่วนเล้าจั้นและคาราโอเกะ (LOUNGE & KARAOKE)

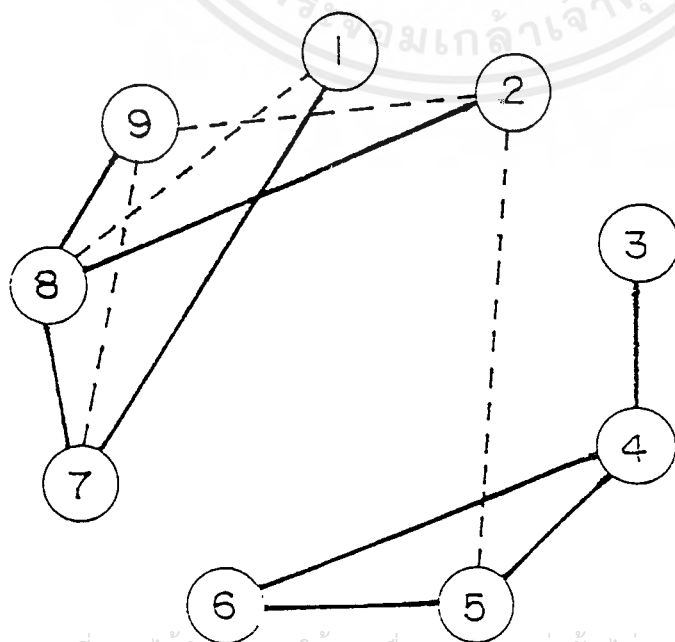
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.3.9 แสดงความสัมพันธ์ในส่วนห้องพักแบบธรรมดา (STANDARD ROOM)

องค์ประกอบ											
1	ทางเข้า										
2	ห้องน้ำ	2	1								
3	ตู้เย็น	1	2	2							
4	ส่วนพักผ่อน	4	2	3	1						
5	เตียงนอน	4	2	1	2	4	3				
6	โทรทัศน์	4	4	1	1	2	4	3	1		
7	ที่เก็บสัมภาระ	4	2	1	1	1	1	3			
8	ตู้เสื้อผ้า	1	1	2	1						
9	โต๊ะเครื่องแป้ง	4	1	1	2						

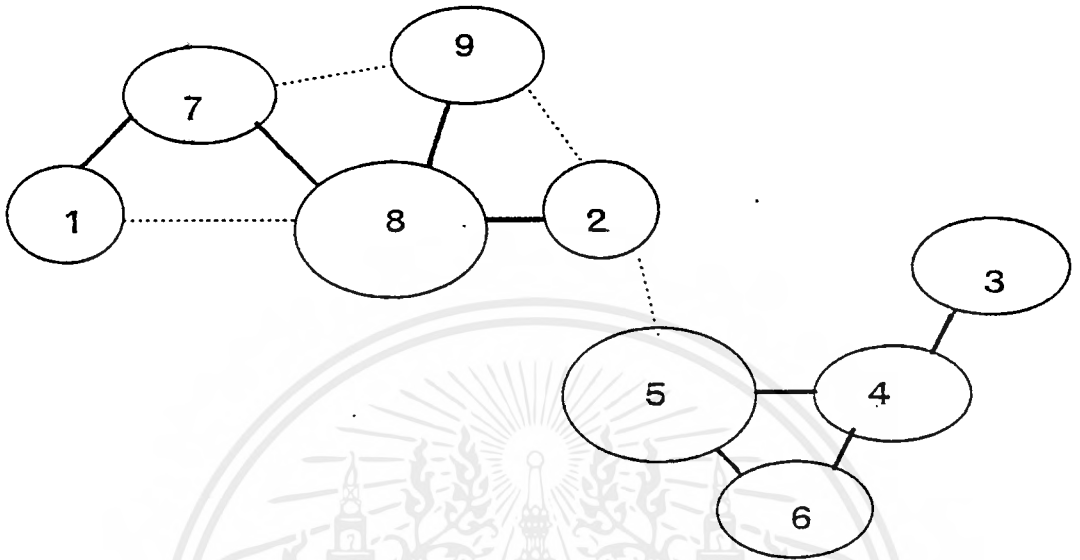
หมายเหตุ
 4 สัมพันธ์กันมาก
 3 สัมพันธ์กันปานกลาง
 2 สัมพันธ์กันน้อย
 1 สัมพันธ์กันน้อยมาก

แผนภูมิรูปฟองอากาศของส่วนห้องพักแบบธรรมดา (STANDARD ROOM)

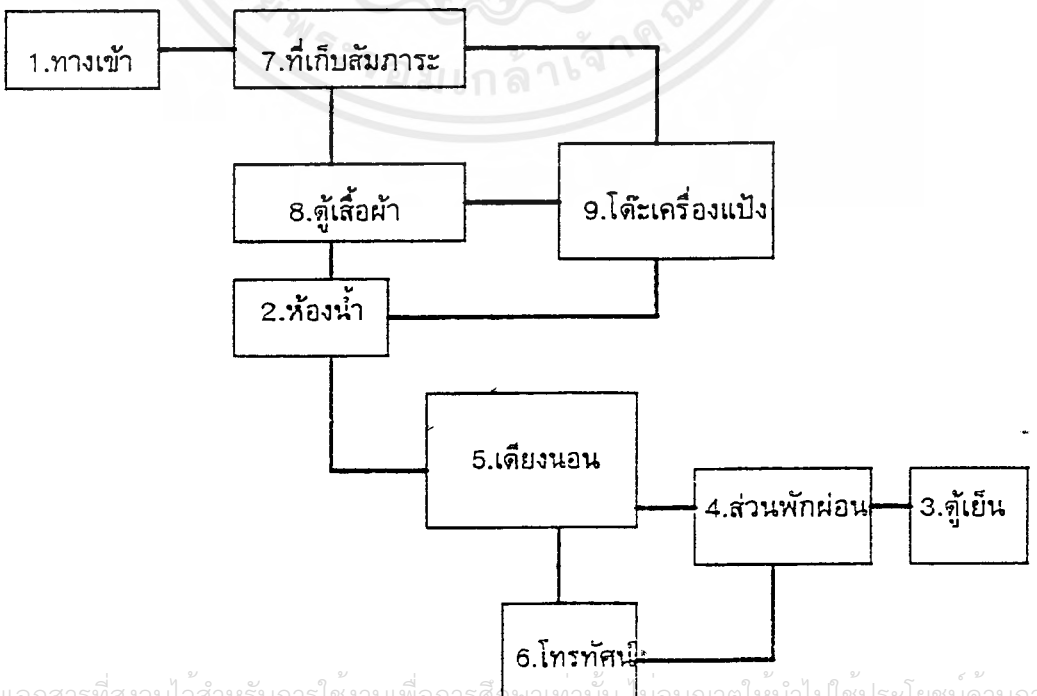
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แผนภูมิประโยชน์ใช้สอยของส่วนห้องพักแบบธรรมดา (STANDARD ROOM)

1. ทางเข้า	2. ห้องน้ำ	3. ตู้เย็น	หมายเหตุ
4. ส่วนพักผ่อน	5. เตียงนอน	6. โทรทัศน์	— สัมพันธ์กันมาก
7. ที่เก็บสัมภาระ	8. ตู้เสื้อผ้า	9. โต๊ะเครื่องแป้ง	สัมพันธ์กันปานกลาง

แผนภูมิพื้นที่ใช้สอยของส่วนห้องพักแบบธรรมดา (STANDARD ROOM)

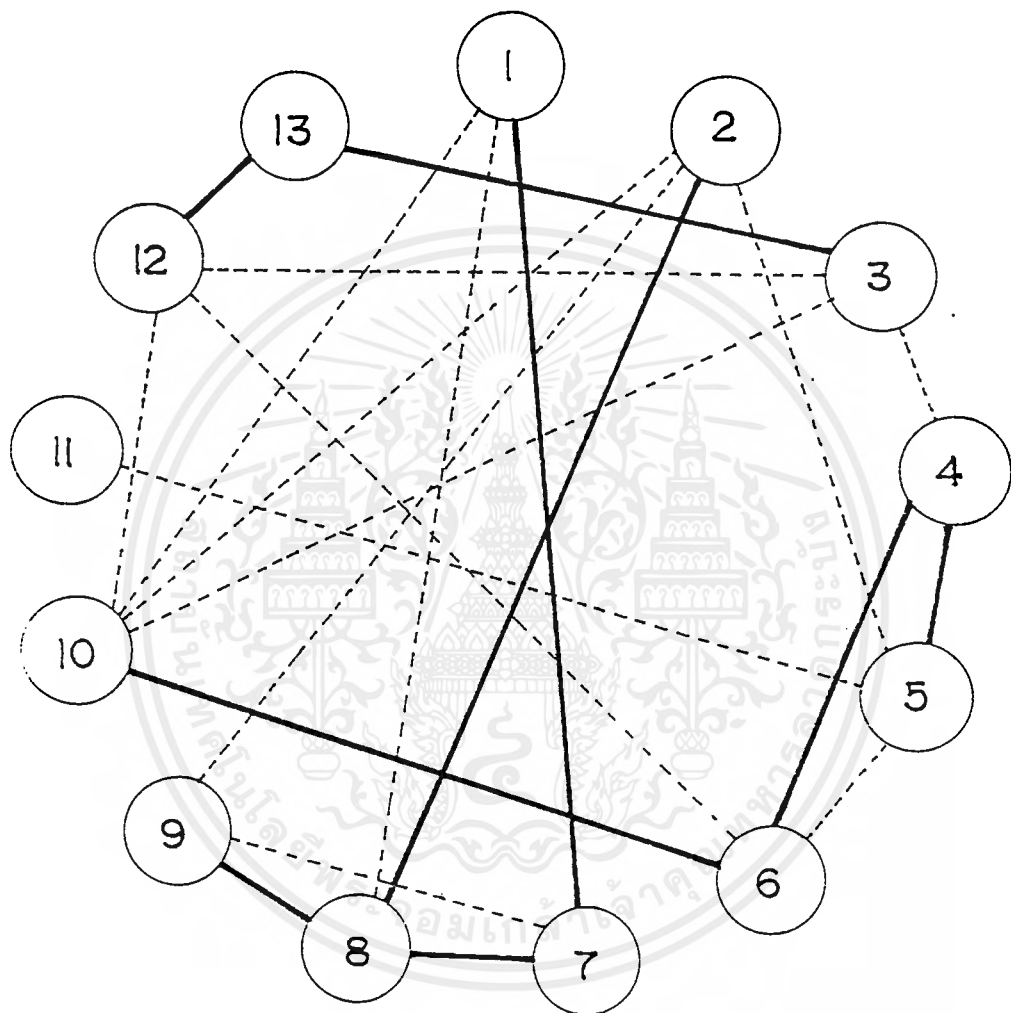
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.3.10 แสดงความสัมพันธ์ในส่วนห้องพักพิเศษ (SUIT ROOM)

องค์ประกอบ														
1.	ทางเข้า	2												
2.	ห้องน้ำ	1	1											
3.	ตู้เย็น	1	2	2										
4.	ส่วนพักผ่อน	3	2	3	1	4								
5.	เตียงนอน	4	1	1	2	3								
6.	โทรทัศน์	3	4	1	1	4	2							
7.	ที่เก็บสัมภาระ	1	1	1	1	1	3	3	1					
8.	ตู้เสื้อผ้า	1	2	1	1	3	2	2	1	2	2	1		
9.	โต๊ะเครื่องแป้ง	4	1	1	1	2	2	3	4	2				
10.	บริเวณรับแขก	4	3	1	4	3	2	2	1	4				
11.	โต๊ะทำงาน	4	1	1	2	3	1							
12.	โต๊ะรับประทานอาหาร	1	1	1	1	1								
13.	ที่เตรียมอาหาร	1	1	1	1									
		2	3	1										
		4	1											
		4												

หมายเหตุ
 4 สัมพันธ์กันมาก
 3 สัมพันธ์กันปานกลาง
 2 สัมพันธ์กันน้อย
 1 สัมพันธ์กันน้อยมาก

แผนผังที่ 4.3.10 แผนภูมิแสดงประโยชน์ใช้สอยในส่วนห้องพักแบบพิเศษ
(SUITE ROOM)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.4 การวิเคราะห์การจัดแบ่งเนื้อที่ใช้สอยของโครงการ

การวิเคราะห์การจัดแบ่งเนื้อที่ใช้สอยเป็นการคิดพื้นที่องค์ประกอบใช้สอยต่างๆ รวมทั้งพื้นที่ทางสัญจร และศึกษาพฤติกรรมของผู้ใช้พื้นที่นั้นๆ ว่าเนื้อที่ในความต้องการใช้สอยจริงพอเพียงกับพื้นที่จริงหรือไม่ เพื่อการปรับพื้นที่ในแต่ละส่วนของโครงการให้เหมาะสมกับความ ต้องการพื้นที่ใช้สอย โดยอาจจะมีการเพิ่มหรือลดพื้นที่ในแต่ละส่วนจากพื้นที่จริง แต่ต้องยังคงองค์ประกอบใช้สอยทั้งหมดไว้ โดยวิเคราะห์พื้นที่ของส่วนต่างๆ ดังนี้

1. ส่วนโถงล็อบบี้ (LOBBY HALL)
2. ส่วนคอฟฟี่ช็อป (COFFEE SHOP)
3. ส่วนห้องอาหารจีน (CHINESS RESTAURANT)
4. ส่วนห้องจัดเลี้ยง (BANQUET ROOM)
5. ส่วนห้องประชุม (FUNCTION ROOM)
6. ส่วนแอโรบิก (AEROBIC & EXERCISE)
7. ส่วนเฮลท์คลับ (HEATH CLUB)
8. ส่วนคาราโอเกะ (LOUNGE & KARAOKE)
9. ส่วนห้องพัก (GUEST ROOM)
 - 9.1 ห้องพักรวม
 - 9.2 ห้องพักพิเศษ

4.4.1 โถงล็อบบี้ (LOBBY HALL)

ลักษณะทั่วไป

เป็นส่วนที่เป็นศูนย์กลางของโรงแรมเพื่อแยกไปยังส่วนต่างๆ และเป็นส่วนแรกที่แขกได้สัมผัส มีเคาน์เตอร์ต้อนรับและบริการเกี่ยวกับห้องพัก มีบริเวณนั่งพักคอย และมีส่วนบริการอื่นๆ เช่น ห้องน้ำ โทริสต์ท์ แลกเปลี่ยนเงิน ฯ ส่วนล็อบบี้ควรอยู่ในตำแหน่งที่สามารถติดต่อได้สะดวก เนื้อที่ควรใหญ่เพียงพอแก่แขกและผู้มาติดต่อห้องพักได้โดยไม่กีดขวางทางสัญจร

บทวิเคราะห์พื้นที่

ที่ตั้ง	ชั้น 1 ZONE A
เนื้อที่	240 ตารางเมตร (ไม่รวมห้องน้ำสาธารณะ)
เวลาทำการ	ตลอด 24 ชั่วโมง
ผู้ใช้พื้นที่	1. ผู้ให้บริการ - ผู้จัดการฝ่ายบริหารส่วนหน้า - ผู้ช่วยผู้จัดการฝ่ายบริการส่วนหน้า - พนักงานต้อนรับ - พนักงานจองห้องพักและลงทะเบียน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- พนักงานโทรศัพท์
- หัวหน้าพนักงานขนสัมภาระ
- พนักงานเปิดประตู
- พนักงานขนสัมภาระ

2. ผู้ใช้บริการ

- แยกที่มาพักในโรงแรม
- แยกที่มารับบริการในส่วนต่างๆของโรงแรม
- แยกที่มาติดต่อกับแยกที่มาพัก

พฤติกรรมโดยย่อ

1. ผู้ใช้บริการห้องพักที่มาเป็นส่วนตัว เข้ามาในส่วนล็อบบี้โดยมีพนักงานเปิดประตูให้วางกระเป๋า ดึงต่อสอบถาม พนักงานกล่าวต้อนรับ ให้คำแนะนำ ลงทะเบียนห้องพัก พนักงานลงทะเบียนให้แขก ตรวจสอบหลักฐาน มอบกุญแจ รับฝากของมีค่า ในระหว่างที่ลงทะเบียนอาจจะนั่งพักคอย ระหว่างพักคอยอาจจะใช้บริการในส่วนโถง เช่น ห้องน้ำ โทรศัพท์ ฯ ไปยังห้องพัก

2. ผู้ใช้บริการห้องพักที่มากับกลุ่มทัวร์ เข้ามาในส่วนล็อบบี้โดยมีพนักงานเปิดประตูให้วางกระเป๋า แยกจะนั่งพักคอย (ในระหว่างที่พักคอยอาจใช้บริการในส่วนโถง เช่น ห้องน้ำ โทรศัพท์ ฯ) ไกด์แยกไปติดต่อสอบถาม ส่วนใหญ่จะจองห้องห้องล่วงหน้าไว้แล้ว พนักงานตรวจสอบหลักฐานลงทะเบียน มอบกุญแจ ไกด์นำไปแจกจ่ายแก่แขก แยกฝากของมีค่า ไปยังห้องพัก

3. ผู้ใช้บริการในส่วนอื่นๆหรือมาติดต่อกับแยกที่มาพัก เข้ามาในส่วนล็อบบี้โดยพนักงานเปิดประตูให้กล่าวต้อนรับ ดึงต่อสอบถาม พนักงานแนะนำ อาจจะไปใช้บริการในส่วนอื่นๆเลย หรือนั่งพักคอย (ในระหว่างที่พักคอยอาจใช้บริการในส่วนโถง เช่น ห้องน้ำ โทรศัพท์ ฯ) ถ้ามาติดต่อกับแยกที่มาพักก็จะโทรศัพท์ติดต่อแล้วนัดพบกันในส่วนต่างๆของโรงแรม เมื่อเสร็จธุระก็จะออกจากโรงแรม

การวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยในส่วนโถงล็อบบี้

ความต้องการพื้นที่

1. เคาน์เตอร์ (FRONT DESK) ประกอบด้วย

1.1 พื้นที่แคชเชียร์ ประกอบด้วย

- คอมพิวเตอร์
- ลิ้นชักเก็บเงิน
- โทรศัพท์
- เครื่องปริ้นเตอร์
- บริเวณเขียนหนังสือ
- เก็บมิล
- เครื่องรูดบัตรเครดิต

1.2 พื้นที่ส่วนลงทะเบียน จองห้องพัก ประกอบด้วย

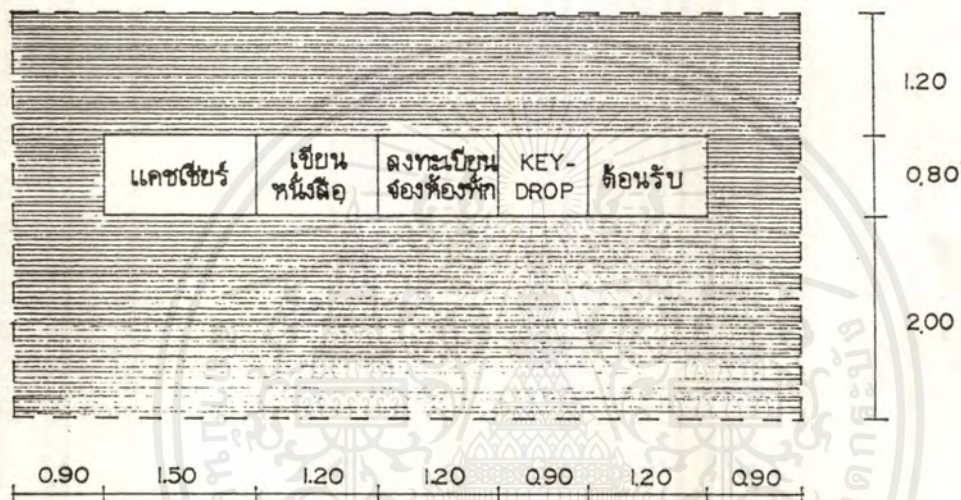
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- บริเวณเขียนหนังสือของแขก - ช่องเก็บกุญแจและข่าวสาร
- คอมพิวเตอร์ - โทรศัพท์
- ที่เก็บเอกสาร

1.3 พื้นที่ส่วนต้อนรับ

- เคาน์เตอร์ต้อนรับ - กล่องใส่แผ่นพับ

พื้นที่ของเคาน์เตอร์จากองค์ประกอบใช้สอย

รวมพื้นที่ของบริเวณเคาน์เตอร์ FRONT DESK = $4.00 \times 7.80 = 31.22$ ตารางเมตร

2. พื้นที่พักคอย

ในส่วนของโถงล็อบบี้จะมีแขกเข้ามาใช้บริการ ดังนี้

พื้นที่พักคอย

ลูกทัวร์ 30 คน / รถทัวร์ 1 คัน / 1 ชั่วโมง (โดยประมาณ)

แขกทั่วไป 10 คน / 1 ชั่วโมง (โดยประมาณ)

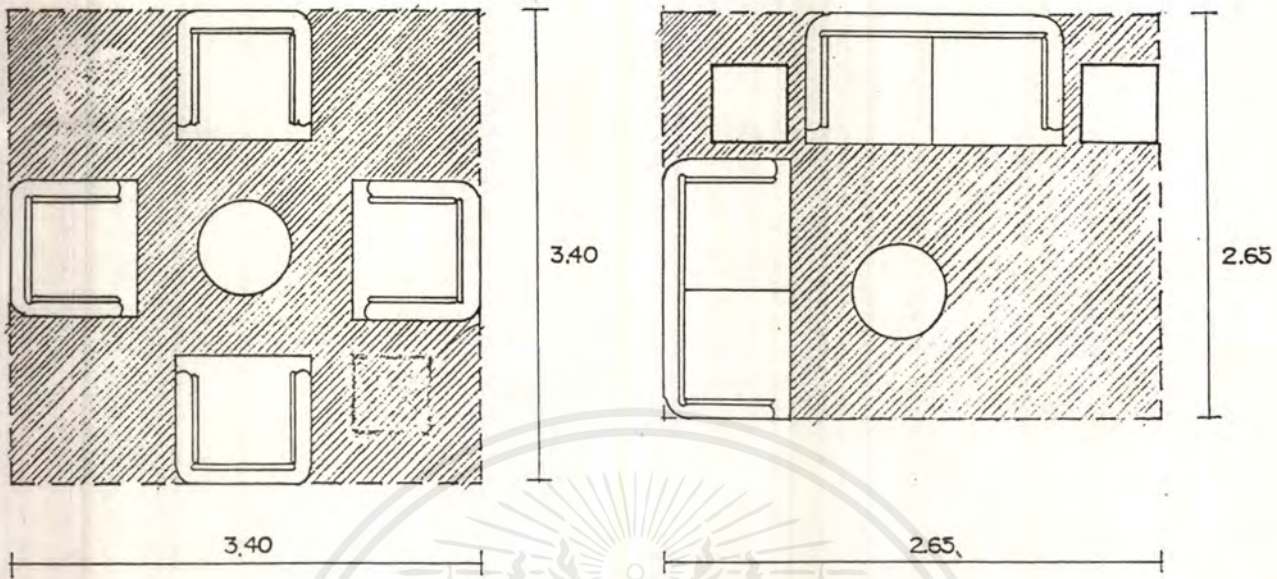
ดังนั้นแขกที่เข้ามาใช้บริการในส่วนโถงพักคอย จะมีประมาณ 40 คน / ชั่วโมง

นโยบายสำหรับกรู๊ปทัวร์นั้นทางโรงแรมต้องการให้ใช้งานกับส่วน COFFEE SHOP เพื่อเพิ่มจุดขายอาหารในส่วน COFFEE SHOP ดังนั้นจึงต้องลดจำนวนที่นั่งในส่วนโถงล็อบบี้โดยไปเพิ่มในส่วน COFFEE SHOP แทน

ดังนั้น ต้องการที่นั่งจำนวน 10 ที่นั่ง (อีก 30 ที่นั่ง เพิ่มในส่วน COFFEE SHOP)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พื้นที่ของส่วนพักคอยจากองค์ประกอบใช้สอยและการจัดวางแปลนแบบต่าง ๆ

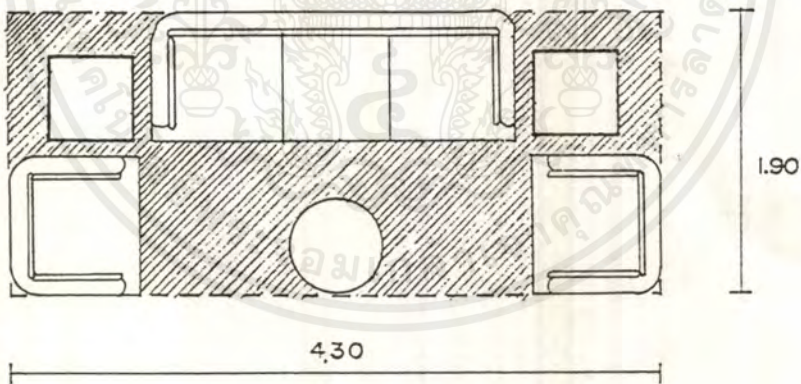

พื้นที่ = $3.40 \times 3.40 = 11.56$ ตารางเมตร

เฉลี่ย = 2.89 ตร.ม./คน

พื้นที่ = $2.65 \times 2.65 = 7.02$ ตารางเมตร

เฉลี่ย = 1.75 ตร.ม./คน

พื้นที่ = $1.90 \times 4.30 = 8.17$ ตารางเมตร

เฉลี่ย = 1.63 ตร.ม./คน

ดังนั้นใช้พื้นที่เฉลี่ย = 1.75 ตร.ม. / คน

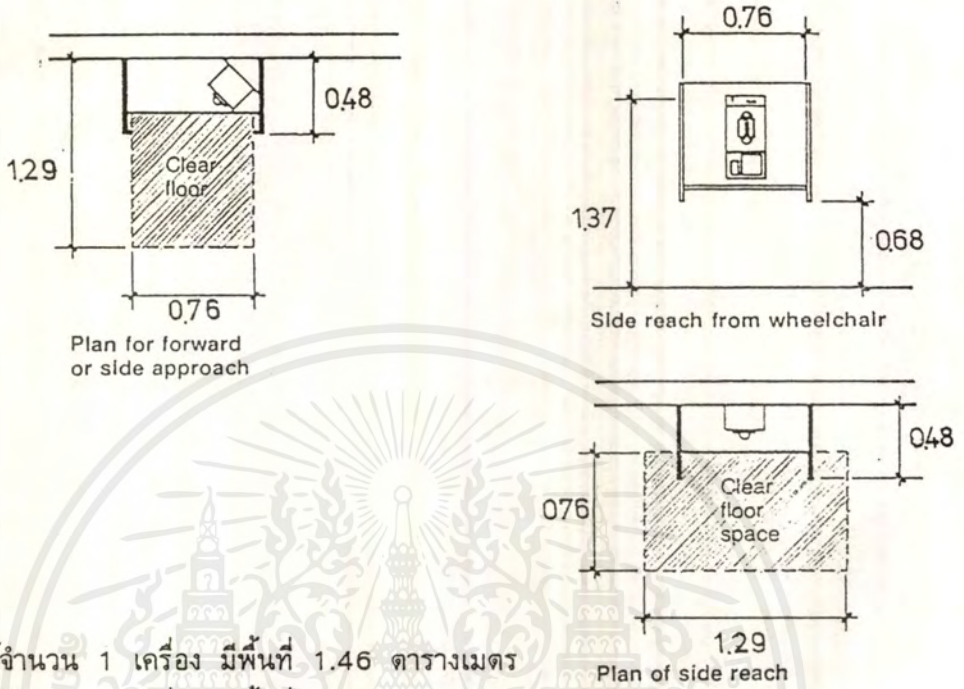
จำนวน 10 ที่นั่ง = 17.50 ตารางเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. พื้นที่โทรศัพท์

พื้นที่โทรศัพท์จากองค์ประกอบใช้สอย

(ข้อมูลจากหนังสือ INTERIOR GRAPHIC AND DESIGN STANDARDS)

โทรศัพท์จำนวน 1 เครื่อง มีพื้นที่ 1.46 ตารางเมตร

โทรศัพท์จำนวน 4 เครื่อง มีพื้นที่ 5.84 ตารางเมตร

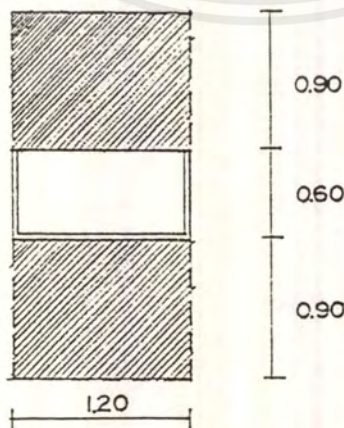
5. พื้นที่วางกระเป๋าเดินทาง

กระเป๋าเดินทาง 1 ใบ ใช้เนื้อที่วาง = 0.15 ตารางเมตร

กระเป๋าเดินทาง 40 ใบ ใช้เนื้อที่วาง = 6 ตารางเมตร

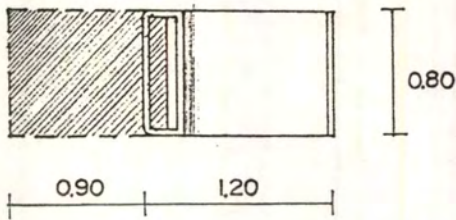
6. พื้นที่ส่วนสัมภาระ ประกอบด้วย

- เคาท์เตอร์ BELL CAPTAIN

พื้นที่ = 1.20 x 2.40 = 2.88 ตารางเมตร

- บริเวณของรถเข็นสัมภาระ

พื้นที่ = $2.10 \times 0.80 = 1.68$ ตารางเมตร

รวมพื้นที่เฟอร์นิเจอร์ทั้งหมด = 65.13 ตารางเมตร

7. พื้นที่ทางสัญจร

คิดจาก 50 % ของพื้นที่เฟอร์นิเจอร์ = 32.50 ตารางเมตร

8. พื้นที่เพื่อความโอ้โถง

คิดจาก 75 % ของพื้นที่เฟอร์นิเจอร์ = 48.70 ตารางเมตร

รวมพื้นที่ทั้งหมด

= 146 ตารางเมตร

ตารางที่ 4.4.1 ตารางวิเคราะห์พื้นที่ส่วนโถงล็อบบี้ (LOBBY HALL)

องค์ประกอบ	พ.ท./หน่วย (ตร.ม.)	จำนวน	พ.ท. รวม	หมายเหตุ	พ.ท. เพิ่มเติม	พ.ท. รวม พ.ท. เพิ่ม
1. เคาน์เตอร์ FRONT DESK	31.22	1	31.22	คิดจากองค์ประกอบใช้สอย ต่างๆ	20	42.72
2. พื้นที่พักคอย โต๊ะบุฟเฟต์	1.75	10	17.5	ค่าเฉลี่ยกลางจากการวาง แปลนในลักษณะต่าง ๆ	11.26	32.8
3. พื้นที่โทรศัพท์	1.46	4	5.84	คิดจากหนังสือ (*)	3.76	10.95
4. พื้นที่วางกระเป๋า เดินทาง	0.15	40	6.00		3.86	11.25
5. ส่วนสัมภาระ เคาน์เตอร์	2.88	1	2.88		1.85	5.40
+ รถเข็น	1.71	1	1.71		1.49	3.20
6. ทางสัญจร			32.5	คิดจาก 50 % ของพ.ท. เฟอร์นิเจอร์ทั้งหมด	24.5	52.9
7. พื้นที่เพื่อความ โอเอียง			48.7	คิดจาก 75 % ของพ.ท. เฟอร์นิเจอร์ทั้งหมด	39.3	82
รวม			146		94	240

สรุป : พื้นที่จริง > พื้นที่จากองค์ประกอบใช้สอย

240 > 146 ตารางเมตร

ดังนั้นพื้นที่เหลือเพื่อเพิ่มเติม = 240 - 146 = 94 ตารางเมตร

พื้นที่เหลือสามารถที่จะเพิ่มในส่วนต่างๆได้ดังนี้

1. พื้นที่ทางสัญจร
2. พื้นที่ในการประดับตกแต่งภายใน
3. พื้นที่เพื่อความโอเอียง สะดวกสบาย
4. การปรับเปลี่ยนรูปแบบของเฟอร์นิเจอร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.4.2. คอฟฟี่ช็อป (COFFEE SHOP)

ลักษณะโดยทั่วไป

เป็นสถานที่รับประทานอาหาร เครื่องดื่ม ของว่าง ตลอด 24 ชั่วโมง ในช่วงตอนเช้าอาจมีอาหารบุฟเฟต์ให้บริการ มีครัวอยู่ในบริเวณด้านหลัง ซึ่งเป็นครัวใหญ่ที่ทำอาหารไปตามส่วนห้องพัก หรือส่วนอื่นๆด้วย

บทวิเคราะห์พื้นที่

ที่ตั้ง	ชั้น 1 ZONE A
เนื้อที่	280 ตารางเมตร
เวลาทำการ	ตลอด 24 ชั่วโมง
ผู้ใช้พื้นที่	1. ผู้ให้บริการ 1.1 ผู้จัดการคอฟฟี่ช็อป (F & B MANAGER) 1.2 ผู้ช่วยผู้จัดการคอฟฟี่ช็อป (SUPERVISOR) 1.3 กัปตัน (CAPTAIN) 1.4 พนักงานต้อนรับ (HOSTESS) 1.5 พนักงานบริการ (WAITER) 1.6 พนักงานบาร์เทนเดอร์ (BARTENDER) 1.7 พนักงานเสิร์ฟบริเวณบาร์ (BAR WAITER) 1.8 พนักงานคิดเงิน (CASHIER)
	2. ผู้ใช้บริการ 2.1 แขกที่มาพักในโรงแรม 2.2 บุคคลภายนอก

พฤติกรรมโดยย่อ

เมื่อแขกเข้ามาในคอฟฟี่ช็อป พนักงานต้อนรับจะกล่าวต้อนรับ และจัดหาที่นั่งให้ เมื่อแขกนั่ง พนักงานบริการนำเมนูมาให้ แนะนำอาหาร รอแขกสั่งอาหารและเครื่องดื่ม พนักงานบริการนำใบสั่งอาหารไปให้ในส่วนเคาน์เตอร์ตรวจเช็ครับส่งอาหาร และนำใบสั่งเครื่องดื่มไปให้เคาน์เตอร์บาร์รับเครื่องดื่มมาเสิร์ฟก่อน แขกดื่มเครื่องดื่มในระหว่างที่รออาหาร แขกจะพูดคุย ฟังเพลง เมื่ออาหารออกจากครัว ตรวจเช็ครายการ พนักงานเสิร์ฟนำมาเสิร์ฟและคอยให้บริการ เมื่อแขกรับประทานอาหารเรียบร้อยแล้ว เรียกเก็บเงิน แคชเชียร์คิดเงิน พนักงานเสิร์ฟรับเงินหรือบัตรเครดิตนำมาให้แคชเชียร์ ทอนเงินลูกค้า กล่าวขอบคุณ ทำความสะอาดและจัดบริเวณโต๊ะให้เรียบร้อย

โดยมาตรฐานทั่วไปส่วนบริการอาหารและเครื่องดื่มของโรงแรมจะคิดจำนวนที่นั่งจาก 75% ของจำนวนห้องพัก (ข้อมูลจากหนังสือ HOTELS, MOTELS AND CONDOMINIUMS) โดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วนคือ คี้อฟฟี่ช็อปและภัตตาคาร โดยเฉลี่ยแล้วคี้อฟฟี่ช็อป จะคิด 50 % ของห้องพัก ส่วนภัตตาคาร คิด 25 % ของห้องพัก

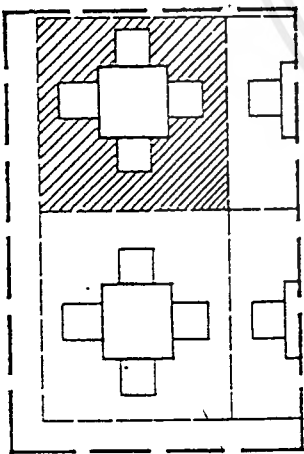
การวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยในส่วนคี้อฟฟี่ช็อป (COFFEE SHOP)

ความต้องการพื้นที่ใช้สอย

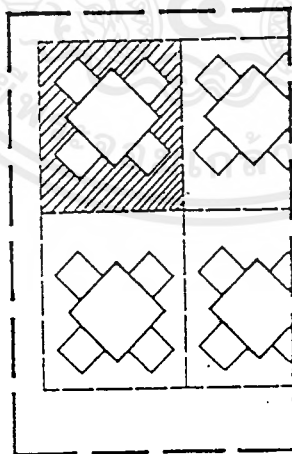
1. ที่นั่งรับประทานอาหาร

จากการศึกษาจาก CASE STUDY จำนวนที่นั่ง	=	50 %	ของจำนวนห้องพัก
จำนวนห้องพัก 159 ห้อง	=	79.5	
จำนวนที่นั่ง	=	80	ที่นั่ง
จำนวนของที่นั่งเพิ่มจากการที่รวมลิอบบี้และลิอบบี้เล้าจน์เป็นส่วนเดียวกันตามนโยบาย ของทางโรงแรม คือ 30 ที่นั่ง			
รวมพื้นที่นั่งทั้งหมด	=	110	ที่นั่ง
ที่นั่งในส่วนเคาน์เตอร์บาร์ 10 % ของที่นั่งทั้งหมด	=	10	ที่นั่ง

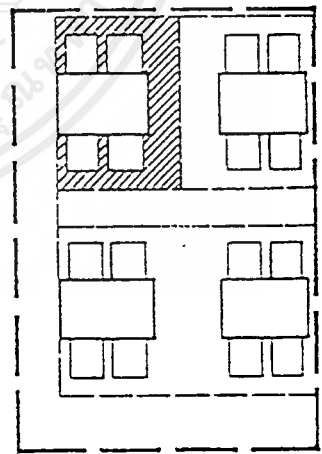
ลักษณะของการจัดวางโต๊ะในลักษณะต่าง ๆ และพื้นที่ใช้สอย (*)

พ.ท. 1.56 ตร.ม. / คน

พ.ท. 1.05 ตร.ม. / คน

พ.ท. 0.9 ตร.ม. / คน

คิดพื้นที่ / คน = 1.05 ตารางเมตร รวมพื้นที่นั่ง = 107.2 ตารางเมตร

(*) ที่มา : หนังสือ HUMAN SPACE REQUIREMENTS

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. เคาน์เตอร์บาร์ ประกอบด้วย

2.1 ส่วนแคชเชียร์

- โทรศัพท
- คอมพิวเตอร์คิดเงิน (พร้อมช่องเก็บเงิน)

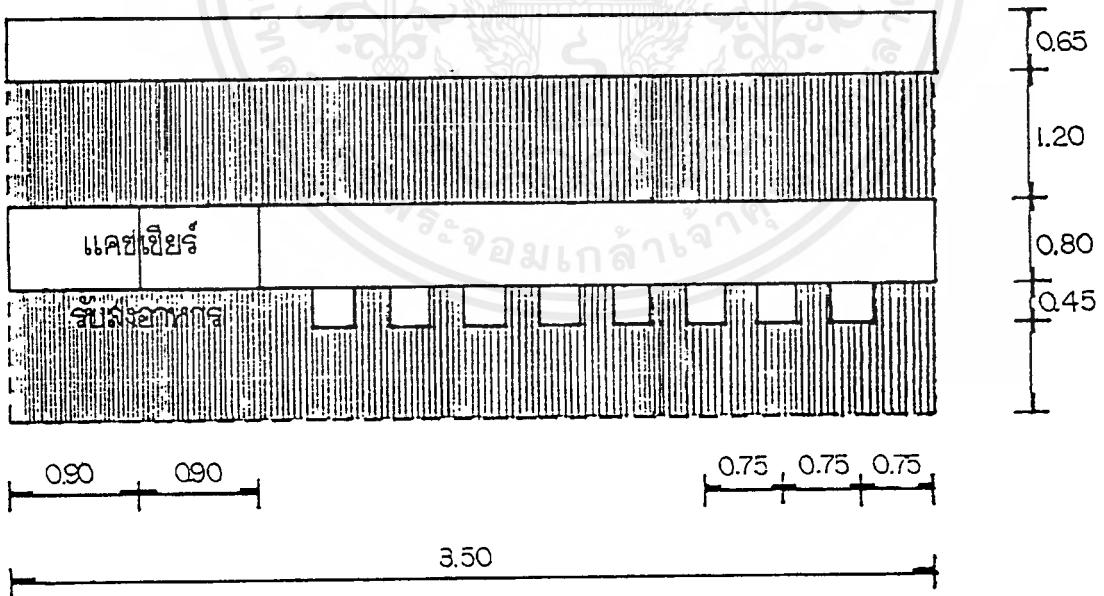
2.2 ส่วนรับส่ง ตรวจเช็คอาหารที่ลำเลียงมาจากครัว

- บริเวณรับส่งอาหาร - ที่เก็บบิล

2.3 ส่วนเตรียมเครื่องดื่ม

- เก็บเครื่องดื่ม - โซวเครื่องดื่ม - ตู้เก็บน้ำแข็ง
- บริเวณเก็บอุปกรณ์ต่างๆ เช่น แก้ว เครื่องปั่นผลไม้ อุปกรณ์ผสมเหล้า ฯ
- บริเวณวางเครื่องดื่มแชก
- บริเวณที่นั่ง = 10 % ของที่นั่งทั้งหมด = 8 ที่นั่ง

พื้นที่ของเคาน์เตอร์บาร์จากองค์ประกอบใช้สอย

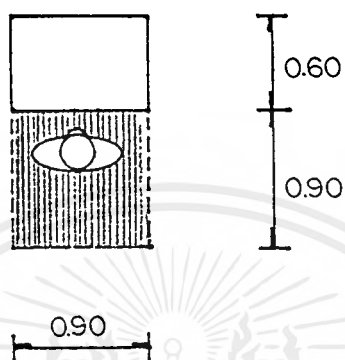

พื้นที่รวมในส่วนเคาน์เตอร์บาร์ = $8.50 \times 4.00 = 34$ ตารางเมตร

3. พื้นที่ส่วนบริการ (SERVICE STATION)

คิดจากจำนวนผู้ใช้บริการ 50 คน / 1 จุด ดังนั้นมีจุดบริการ = 2 จุด

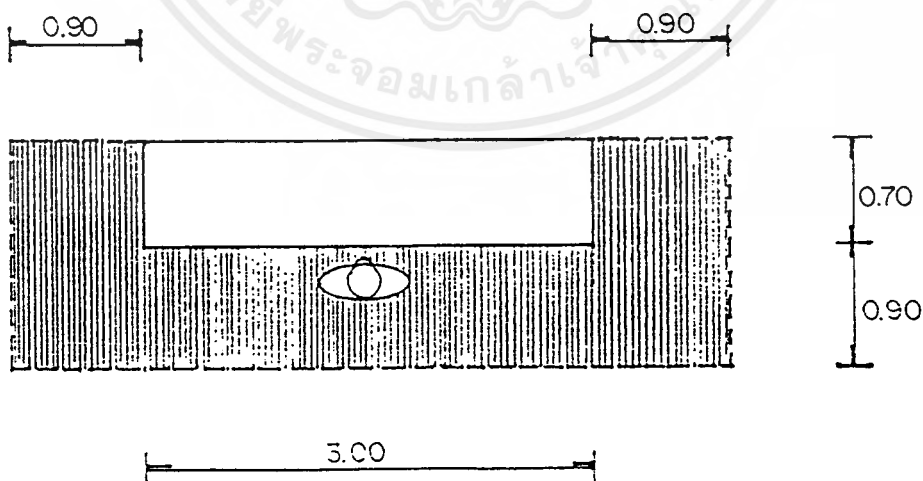
พื้นที่ของส่วนบริการจากองค์ประกอบใช้สอย

รวมพื้นที่ของส่วนบริการ = $0.90 \times 1.50 \times 2 = 2.70$ ตารางเมตร

4. ส่วนการจัดโต๊ะบุฟเฟต์

พื้นที่ของบริเวณโต๊ะบุฟเฟต์จากองค์ประกอบใช้สอย

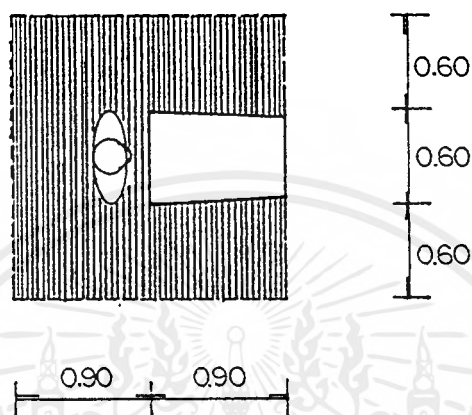

รวมพื้นที่ของส่วนโต๊ะบุฟเฟต์ = $4.80 \times 1.50 = 7.20$ ตารางเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. พื้นที่ของรถเข็นเครื่องดื่มน้ำ

พื้นที่ของส่วนรถเข็นเครื่องดื่มน้ำจากองค์ประกอบใช้สอย

พื้นที่สำหรับรถเข็นเครื่องดื่มน้ำ = $1.70 \times 1.80 = 3.08$ ตารางเมตร

6. พื้นที่เวที

เวทีคิดเป็น 15 % ของพื้นที่ = 28 ตารางเมตร

7. พื้นที่ทางสัญจร

พื้นที่ทางสัญจรคิดเป็น 50 % ของพื้นที่เฟอร์นิเจอร์

พื้นที่เฟอร์นิเจอร์ = 182 ตารางเมตร

พื้นที่ทางสัญจร 50 % = 91 ตารางเมตร

รวมพื้นที่ทั้งหมด = 273 ตารางเมตร

ตารางที่ 4.4.2

ตารางวิเคราะห์พื้นที่ส่วนคือฟฟี่ช้อฟ (COFFEE SHOP)

องค์ประกอบ	พ.ท./หน่วย (ตร.ม.)	จำนวน	พ.ท. รวม	หมายเหตุ
1.พื้นที่นั่งรับประทาน	1.05	102	107.2	ค่าเฉลี่ยจากการจัดวางแปลน ในลักษณะต่างๆ
2.เคาน์เตอร์บาร์ โต๊ะบุฟเฟต์	-	-	34 7.2	คิดจากองค์ประกอบใช้สอย ต่างๆ
3.พื้นที่จุดบริการ	1.35	2	2.7	1 จุดต่อ 50 ที่นั่ง
4.รถเข็นเครื่องดื่ม	3.08	1	3.08	
5.เวที			28	คิดจาก 10 % ของพ.ท.
6.ทางสัญจร			91	คิดจาก 50 % ของพ.ท. เฟอร์นิเจอร์ทั้งหมด
รวม			273	

1. พื้นที่จริง 280 ตารางเมตร
2. พื้นที่ประมาณจากองค์ประกอบใช้สอย 273 ตารางเมตร

สรุป : พื้นที่จริง > พื้นที่จากองค์ประกอบใช้สอย
280 > 273 ตารางเมตร

ดังนั้นพื้นที่เหลือเพื่อเพิ่มเติม = 280 - 273 = 7 ตารางเมตร

พื้นที่เหลือสามารถที่จะเพิ่มในส่วนต่างๆได้ดังนี้

1. พื้นที่ทางสัญจร
2. พื้นที่ในการประดับตกแต่งภายใน
3. พื้นที่เพื่อความโอโถง สะดวกสบายมากยิ่งขึ้น
4. การปรับเปลี่ยนรูปแบบของเฟอร์นิเจอร์
5. อาจจะใช้เพิ่มจำนวนโต๊ะรับประทานอาหารมากขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.4.3. กัดดาการจีน (CHINESE RESTAURANT)

ลักษณะทั่วไป

เป็นห้องอาหารที่ให้บริการในด้านอาหารจีน บริการเป็นช่วงๆคือ ช่วงกลางวันและช่วงเย็น มีส่วนพักคอยอยู่บริเวณด้านหน้า มีจุดบริการสำหรับพนักงานในส่วนที่หนึ่ง ในส่วนที่หนึ่งจะแบ่งเป็นที่นั่งรวมกับการกันห้องวีไอพี ที่มีความส่วนตัวและบริการสิ่งอำนวยความสะดวกไว้ มีห้องครัวต่างหากอยู่ในส่วนด้านหลัง บรรยากาศทรูและสื่อถึงความเป็นจีน

บทวิเคราะห์พื้นที่

ที่ตั้ง	ชั้น 1 อาคาร ZONE A
เนื้อที่	213 ตารางเมตร
เวลาทำการ	11.00 - 14.00 น. และ 17.00 น. - 23.00 น.
ผู้ใช้พื้นที่	1. ผู้ให้บริการ - ผู้จัดการห้องอาหารจีน - ผู้ช่วยผู้จัดการห้องอาหารจีน - กัปตัน - พนักงานต้อนรับ - พนักงานบริการ
	2. ผู้ใช้บริการ - แขกผู้มาพักในโรงแรม - บุคคลภายนอก

พฤติกรรมโดยย่อ

เมื่อแขกเข้ามา พนักงานจะกล่าวคำต้อนรับและจัดหาที่นั่ง เมื่อแขกนั่ง พนักงานนำเมนูมาให้ แนะนำอาหาร แขกสั่งอาหารและเครื่องดื่ม พนักงานนำรายการไปส่งและรับมาเสิร์ฟ โดยนำเสิร์ฟเครื่องดื่มก่อน แล้วจึงเสิร์ฟอาหารและคอยให้บริการต่างๆ เช่น ดักข้าว ถอนจาน ฯลฯ ถ้าในกรณีที่แขกรอเพื่อนก็จะสามารถนั่งคอยได้ในบริเวณเคาน์เตอร์หรือสั่งเครื่องดื่มรอที่โต๊ะอาหาร เมื่อแขกรับประทานอาหารเรียบร้อยแล้ว เรียกพนักงานคิดเงิน พนักงานคิดเงิน และรับเงิน ทอนเงินให้แก่ลูกค้า กล่าวขอบคุณ เก็บภาชนะ ทำความสะอาดโต๊ะอาหารและจัดให้เรียบร้อย

ตารางที่ 4.4.3 ตารางแสดงการวิเคราะห์พื้นที่ส่วนภัตตาคารจีน (CHINESE RESTAURANT)

องค์ประกอบ	พ.ท./หน่วย (ตร.ม.)	จำนวน	พ.ท. รวม	หมายเหตุ	พ.ท. เพิ่มเติม	พ.ท. รวม พ.ท. เพิ่ม
- ส่วนที่นั่งรวม						
1.พื้นที่นั่ง รับประทานอาหาร	1.25	26	32.5	ค่าเฉลี่ยจากการจัดวาง แปลนในลักษณะต่างๆ	46.2	78.7
2.พื้นที่บริการ	1.8	1	1.80	คิดจากองค์ประกอบใช้สอย ต่างๆ	2.56	4.36
3.พื้นที่รถเข็น	1.12	1	1.12		1.59	2.71
4.ส่วนค้อนรับ	2.88	1	2.88		4.10	6.98
5.ส่วนพักคอย	1.75	4	7.00		9.9	16.9
6.ทางสัญจร			13.5	คิดจาก 30 % ของพ.ท. เฟอร์นิเจอร์ทั้งหมด	19.2	32.7
รวม			58.8		84	143
- ส่วนห้องวีไอพี						
1.พื้นที่นั่ง	1.00	16	16.0		19.6	35.6
2.ส่วนบริการ	1.80	2	3.60		4.41	8.01
3.รถเข็น	1.12	2	2.24		2.74	4.98
4.ชั้นวางทีวี	1.20	2	2.4		2.94	5.34
5.พื้นที่สัญจร			7.2		8.82	16.02
รวม			31.44		38	212
รวมพื้นที่ทั้งหมด			90.24		123	212

สรุป : พื้นที่จริง > พื้นที่จากองค์ประกอบใช้สอย

212 > 90.24 ตารางเมตร

ดังนั้นพื้นที่เหลือเพื่อเพิ่มเติม = 212 - 90 = 123 ตารางเมตร

พื้นที่เหลือสามารถที่จะเพิ่มในส่วนต่างๆได้ดังนี้

1. พื้นที่ทางสัญจร
2. พื้นที่ในการประดับตกแต่งภายใน
3. การปรับเปลี่ยนรูปแบบของเฟอร์นิเจอร์
4. พื้นที่ในส่วนการกันห้องวีไอพี
5. อาจจะใช้เพิ่มจำนวนโต๊ะรับประทานอาหารมากขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยในส่วนภัตตาคารจีน (CHINESE RESTAURANT)

โดยมาตรฐานการคำนวณที่นิ่งของภัตตาคารภายในโรงแรมคิดจาก 25 % ของจำนวนห้องพัก (ข้อมูลจากหนังสือ HOTELS, MOTELS AND CONDOMINIUMS) ซึ่งจะเท่ากับ 40 ที่นั่ง

มาตรฐานจาก ARCHITECT DATA พื้นที่สำหรับที่นั่งต่อคน
สำหรับภัตตาคาร = 1.3 - 1.9 ตารางเมตร /คน

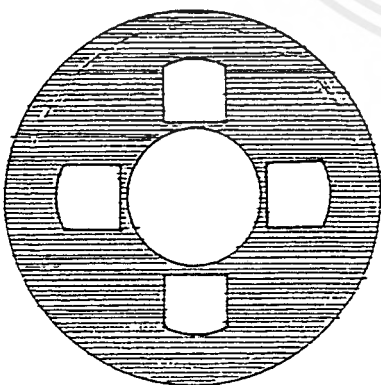
การวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยในส่วนภัตตาคารจีน (CHINESE RESTAURANT)

ความต้องการพื้นที่ใช้สอย แบ่งเป็น 2 ส่วน คือ

1. ส่วนที่นั่งรับประทานอาหารรวม จำนวน 24 ที่นั่ง
2. ส่วนห้องวีไอพี จำนวน 16 ที่นั่ง (ตามนโยบายของทางโรงแรม ต้องการห้องวีไอพี 2 ห้อง ซึ่งสามารถรวมเป็นห้องใหญ่ห้องเดียวได้) และได้มีการแยกสองส่วนนี้โดยการยกพื้นในส่วนวีไอพีให้สูงกว่า

1. ที่นั่งรับประทานอาหารรวม ประกอบด้วย
 - โต๊ะ , เก้าอี้

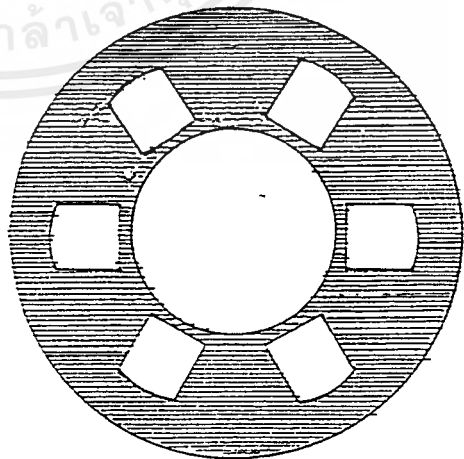
ลักษณะในการจัดแปลนของส่วนรับประทานอาหารขนาดต่าง ๆ

โต๊ะกลมขนาด ϕ 0.90 เมตร 4 ที่นั่ง

$$\text{พ.ท.} = \frac{22}{7} \times 1.35^2 = 5.7 \text{ ตารางเมตร}$$

$$\text{เฉลี่ยพื้นที่} = 1.4 \text{ ตร.ม. /คน}$$

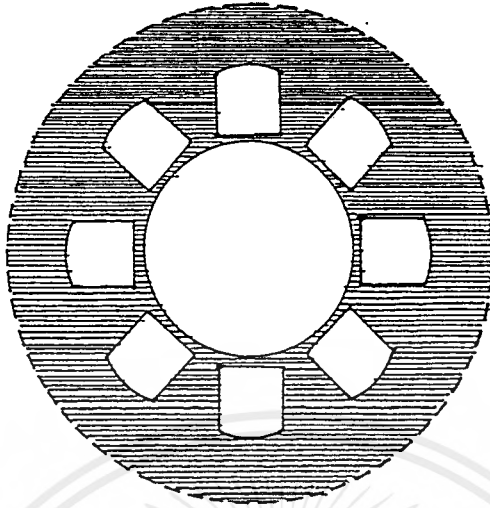

โต๊ะกลมขนาด 1.25 เมตร 6 ที่นั่ง

$$\text{พ.ท.} = \frac{22}{7} \times 1.55^2 = 7.5 \text{ ตารางเมตร}$$

$$\text{เฉลี่ยพื้นที่} = 1.25 \text{ ตร.ม. /คน}$$

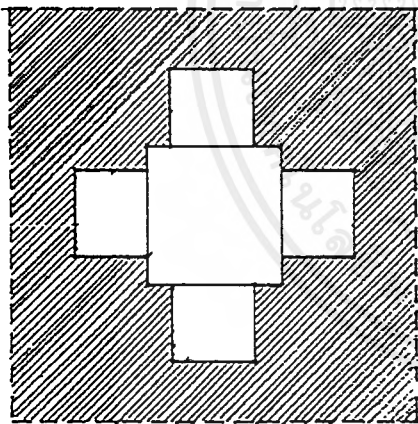
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

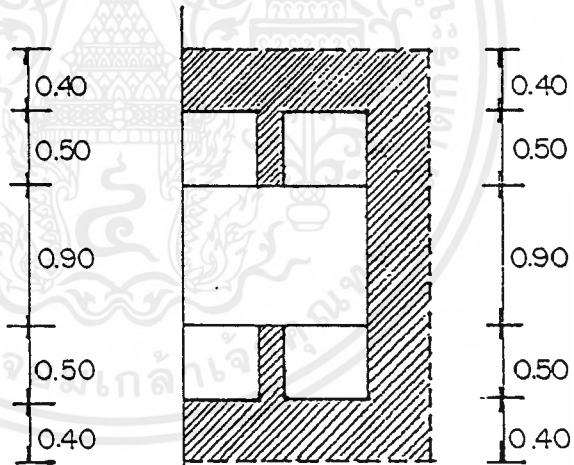
โต๊ะกลมขนาด @ 1.40 ม. จำนวน 8 ที่นั่ง

พ.ท. = $22 \times 1.6 = 8$ ตารางเมตร

เฉลี่ยพื้นที่ = 1 ตร.ม. /คน

0.40 0.50 0.90 0.50 0.40

1.25 0.40

โต๊ะสี่เหลี่ยมขนาด 0.90 x 0.90 ม.

พื้นที่ = 1.56 ตร.ม./คน

โต๊ะสี่เหลี่ยมขนาด 0.90 x 1.25 ม.

พื้นที่ = 0.90 ตร.ม./คน

ดังนั้นใช้ค่าเฉลี่ย = 1.25 ตารางเมตร / คน

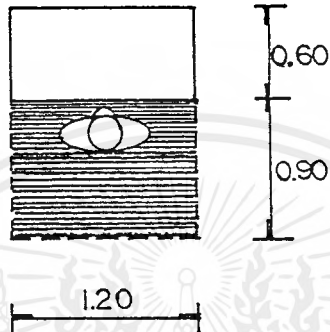
พื้นที่รวม = $26 \times 1.25 = 32.5$ ตร.ม.

- ส่วนบริการ

คิดจากจำนวน 50 ที่นั่ง ต่อ 1 จุด

ดังนั้นมีพื้นที่บริการ = 1 จุด

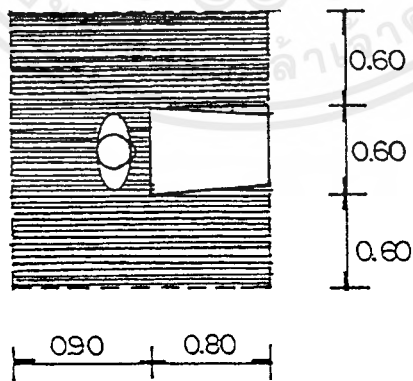
พื้นที่ของส่วนบริการจากองค์ประกอบใช้สอย

$$\text{พื้นที่} = 1.20 \times 1.50 = 1.80 \text{ ตารางเมตร}$$

- รถเข็น

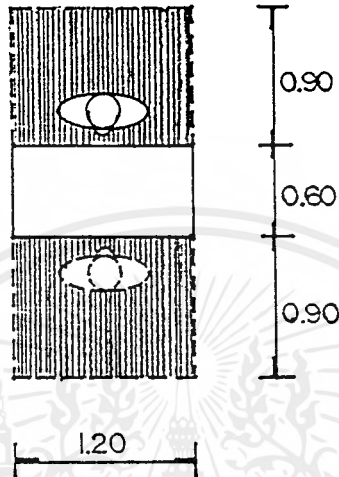
พื้นที่สำหรับรถเข็นจากองค์ประกอบใช้สอย

$$\text{พื้นที่} = 1.40 \times 0.80 = 1.12 \text{ ตารางเมตร}$$

- ส่วนต้อนรับ ประกอบด้วย
โต๊ะหรือเคาน์เตอร์ , โทรทัศน์ , ส่วนเก็บเอกสาร

พื้นที่ของส่วนต้อนรับจากองค์ประกอบใช้สอย

$$\text{พื้นที่} = 1.20 \times 2.40 = 2.88 \text{ ตารางเมตร}$$

- ส่วนพักคอย

$$\begin{aligned} \text{คิดจาก } 10 \% \text{ ของจำนวนที่นั่ง} &= 4 \text{ ที่นั่ง} \\ \text{เฉลี่ยพื้นที่} &= 1.75 \text{ ตร.ม. / คน} \\ \text{รวมพื้นที่} &= 4 \times 1.75 = 7 \text{ ตร.ม.} \end{aligned}$$

$$\text{รวมพื้นที่เฟอร์นิเจอร์ทั้งหมด} = 45.3 \text{ ตร.ม.}$$

$$\text{พื้นที่ทางสัญจร} = 30 \% = 13.5 \text{ ตร.ม.}$$

$$\text{รวมพื้นที่ทั้งหมด} = 58.8 \text{ ตร.ม.}$$

2. ส่วนห้องวีไอพี ประกอบด้วย

- โต๊ะ , เก้าอี้ สำหรับ 8 ที่นั่ง โต๊ะขนาด @ 1.40 เมตร

$$\text{พื้นที่} = 22 \times 1.60 = 8 \text{ ตารางเมตร}$$

$$\text{จำนวน 2 ห้อง} = 8 \times 2 = 16 \text{ ตารางเมตร}$$

- ส่วนบริการ (SERVICE STATION)

$$\text{จำนวน 1 จุด มีพื้นที่} = 1.8 \text{ ตารางเมตร}$$

$$\text{จำนวน 2 จุด มีพื้นที่} = 1.8 \times 2 = 3.6 \text{ ตารางเมตร}$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

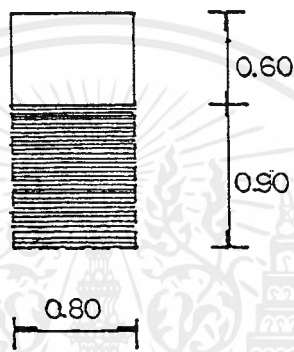
- รถเข็น

พื้นที่ 1 จุด = 1.12 ตารางเมตร

จำนวน 2 ห้อง มีพื้นที่ = $1.12 \times 2 = 2.24$ ตารางเมตร

- ชั้นวางทีวี

พื้นที่สำหรับชั้นวางทีวีจากองค์ประกอบใช้สอย

พื้นที่ = $0.80 \times 1.50 = 1.20$ ตารางเมตร

2 ห้อง = $1.20 \times 2 = 2.40$ ตารางเมตร

รวมพื้นที่เฟอร์นิเจอร์ทั้งหมด = 24.24 ตารางเมตร

ทางสัญจรคิดจาก 30% ของพื้นที่เฟอร์นิเจอร์ทั้งหมด = 7.20 ตารางเมตร

รวมพื้นที่ใช้สอยทั้งหมด = 31.44 ตารางเมตร

รวมพื้นที่ทั้ง 2 ส่วน = 90.24 ตารางเมตร

4.4.4 ห้องจัดเลี้ยง (BANQUET ROOM)

ลักษณะทั่วไป

เป็นสถานที่ให้บริการสำหรับการจัดงานเลี้ยงในลักษณะต่างๆ โดยขนาดของห้อง รูปแบบของงาน และส่วนประกอบต่างๆขึ้นอยู่กับความต้องการของเจ้าภาพและความเหมาะสมกับประเภทของงาน บรรยากาศของห้องมีลักษณะโล่ง มีจุดเด่นที่บริเวณส่วนเวที มีทางเดินบริการสำหรับพนักงานบริการด้านหลัง เพื่อเป็นทางลัดเลี่ยงอาหารโดยรวดเร็ว มีส่วนเก็บของ

บทวิเคราะห์พื้นที่

ที่ตั้ง	ชั้น 2 อาคาร ZONE A
เนื้อที่	560 ตารางเมตร (สามารถแบ่งเป็น 2 ห้องได้)
เวลาทำการ	08.00 น. - 02.00 น.
ผู้ใช้พื้นที่	1. ผู้ให้บริการ - ผู้จัดการห้องจัดเลี้ยง - ผู้ช่วยผู้จัดการห้องจัดเลี้ยง - พนักงานบริการ - พนักงานควบคุมระบบ
	2. ผู้ใช้บริการ - แขกผู้มาพักในโรงแรม - บุคคลภายนอก

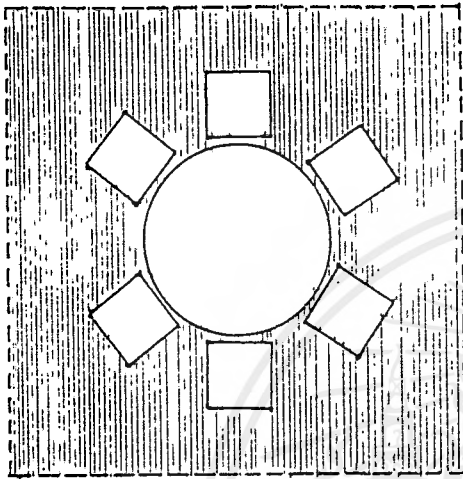
พฤติกรรมโดยย่อ

เมื่อแขกเข้ามาในส่วนโถงล็อบบี้ จะติดต่อสอบถาม และไปยังห้องจัดเลี้ยง ทางบันไดโดยไม่ต้องเข้ามาในส่วนต่างๆบริเวณโถง เมื่อแขกมาถึงด้านหน้าของงานอาจจะรอหรือเข้าห้องน้ำ โทรศัพท์ ฯ เมื่อถึงเวลาก็จะลงชื่อ และเข้ามานั่งในงาน รับประทานอาหาร เครื่องดื่ม เต้นรำ เมื่องานเลิกก็จะออก

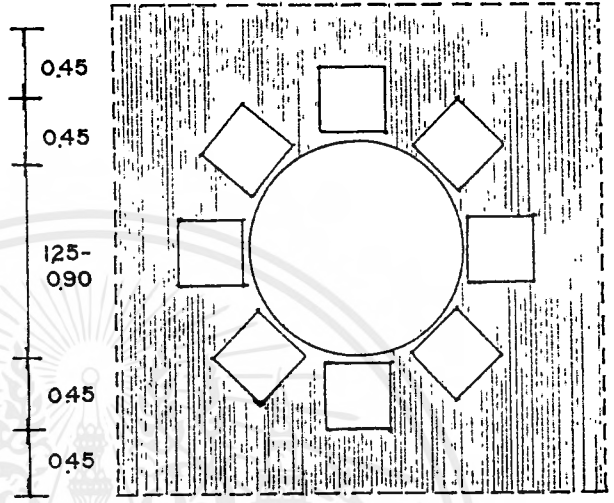
การวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยในส่วนห้องจัดเลี้ยง

ความต้องการพื้นที่

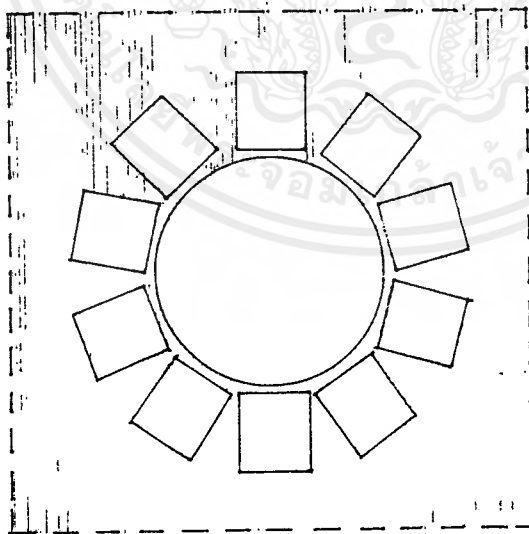
1. พื้นที่นั่งรับประทานอาหาร

จำนวน 6 ที่นั่ง ใช้พื้นที่ 9.31 ตร.ม.
เฉลี่ยใช้พื้นที่ 1.56 ตร.ม. / คน

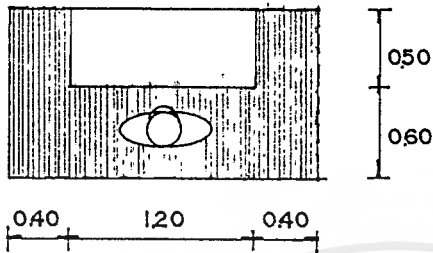
จำนวน 8 ที่นั่ง ใช้พื้นที่ 10.24 ตร.ม.
เฉลี่ยใช้พื้นที่ 1.28 ตร.ม. / คน

จำนวน 10 ที่นั่ง ใช้พื้นที่ 11.23 ตร.ม.
เฉลี่ยใช้พื้นที่ 1.13 ตร.ม. / คน

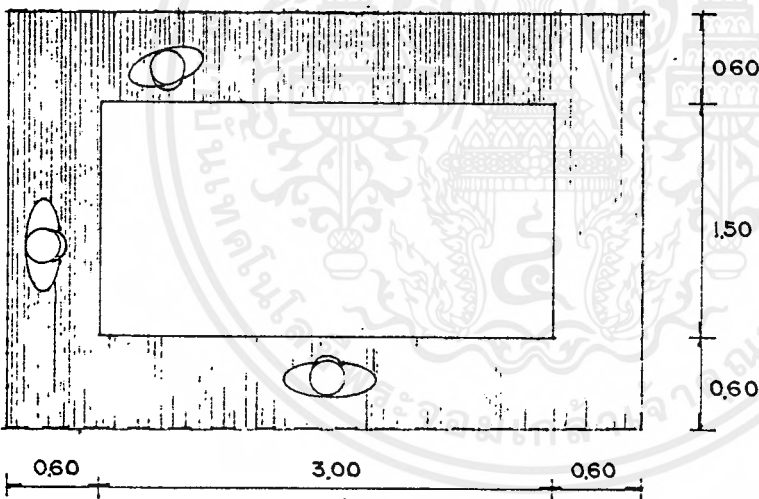
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. พื้นที่จุดบริการ

$$\text{ใช้พื้นที่} = 1.10 \times 2.00 = 2.20 \text{ ตร.ม.}$$

3. พื้นที่วางอาหาร

$$\text{ใช้พื้นที่} = 2.70 \times 4.20 = 11.34 \text{ ตร.ม.}$$

4. พื้นที่เวที

$$\text{คิดเป็น 10\% ของพื้นที่ทั้งหมด} = 56 \text{ ตร.ม.}$$

5. พื้นที่ทางสัญจร

$$\text{คิดเป็น 25\% ของพื้นที่เฟอร์นิเจอร์ทั้งหมด} = 90.4 \text{ ตร.ม.}$$

$$\text{รวมพื้นที่ใช้สอยทั้งหมด} = 520 \text{ ตร.ม.}$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.4.4

ตารางวิเคราะห์พื้นที่ส่วนห้องจัดเลี้ยง

องค์ประกอบ	พ.ท./หน่วย (ตร.ม.)	จำนวน	พ.ท. รวม	หมายเหตุ
1. พื้นที่นั่งรับประทานอาหาร	1.28	250	320	เฉลี่ยต่อบุคคลในชุดที่นั่งกลุ่ม 8 คน จาก TIME SAVER STANDARD
2. พื้นที่จุดบริการ	2.20	4	8.8	
3. พื้นที่วางอาหาร	11.34	4	45.36	ขนาด 1.50 x 3.00 รวมพื้นที่ ที่โดยรอบ
4. พื้นที่เวที			56	คิดจาก 10 % ของพื้นที่ทั้งหมด
5. ทางสัญจร			90.4	คิดจาก 25% ของพื้นที่ เฟอร์นิเจอร์ทั้งหมด
รวม			520	

1. พื้นที่จริง 560 ตารางเมตร
2. พื้นที่ประมาณจากองค์ประกอบใช้สอย 520 ตารางเมตร

สรุป : พื้นที่จริง > พื้นที่จากองค์ประกอบใช้สอย

560 > 520 ตารางเมตร

ดังนั้นพื้นที่เหลือเพื่อเพิ่มเติม = $560 - 520 = 40$ ตารางเมตร

พื้นที่เหลือสามารถที่จะเพิ่มในส่วนต่างๆได้ดังนี้

1. พื้นที่ทางสัญจร
2. พื้นที่ในการประดับตกแต่งภายใน
3. พื้นที่เพื่อความโอโถง สะดวกสบายมากยิ่งขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.4.5. ส่วนห้องประชุม (FUNCTION ROOM)

ลักษณะโดยทั่วไป

เป็นสถานที่ที่ให้บริการในการจัดการประชุมสัมมนาในลักษณะต่าง ๆ โดยพื้นที่สามารถปรับเปลี่ยนขนาดและรูปแบบในการจัดวางแปลนตามลักษณะที่เหมาะสมกับงานในแต่ละแบบได้ ทางเดินเข้าสู่แต่ละห้องอยู่บริเวณส่วนด้านหน้าใกล้กับโถงลิฟท์ อาจจะมีส่วนลงชื่ออยู่ทางด้านหน้าของห้อง มีประตูทางด้านหลังของแต่ละห้องสำหรับพนักงานบริการเชื่อมไปสู่ทางเดินบริการ และส่วนเตรียมอาหารว่าง เครื่องดื่ม ที่ใกล้กับลิฟท์ส่งอาหารมาจากครัวใหญ่

บทวิเคราะห์พื้นที่

ที่ตั้ง	ชั้น 2 ZONE A
เนื้อที่ทั้งหมด	321 ตารางเมตร
แบ่งได้เป็น	4 ห้อง
1. FUNTION ROOM 1	มีพื้นที่ 90 ตารางเมตร
2. FUNTION ROOM 2	มีพื้นที่ 56 ตารางเมตร
3. FUNTION ROOM 3	มีพื้นที่ 75 ตารางเมตร
4. FUNTION ROOM 4	มีพื้นที่ 100 ตารางเมตร
เวลาทำการ	08.00 น. - 02.00 น.
ผู้ใช้พื้นที่	1. ผู้ให้บริการ 1.1 ผู้จัดการฝ่ายจัดเลี้ยง 1.2 ผู้ช่วยผู้จัดการฝ่ายจัดเลี้ยง 1.3 พนักงานบริการ 2. ผู้ใช้บริการ 2.1 แขกที่มาพักในโรงแรม 2.2 บุคคลภายนอก

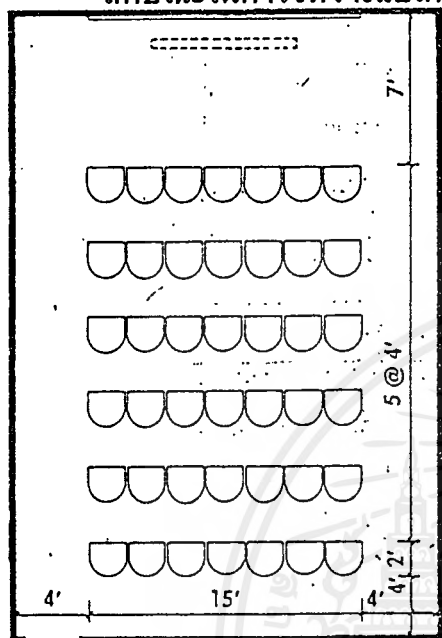
พฤติกรรมโดยย่อ

เมื่อแขกเข้ามาในส่วนโถงลิโอบบี้ จะติดต่อสอบถาม และไปยังห้องประชุมทางบันได โดยไม่ต้องเข้ามาในส่วนต่าง ๆ บริเวณโถง เมื่อแขกมาถึงด้านหน้าของงานอาจจะรอ หรือเข้าห้องน้ำ โทรศัพท์ ฯ เมื่อถึงเวลาที่จะลงชื่อ และเข้ามานั่งประชุม พักทานของว่าง ดื่มเครื่องดื่ม ประชุมต่อ ออก

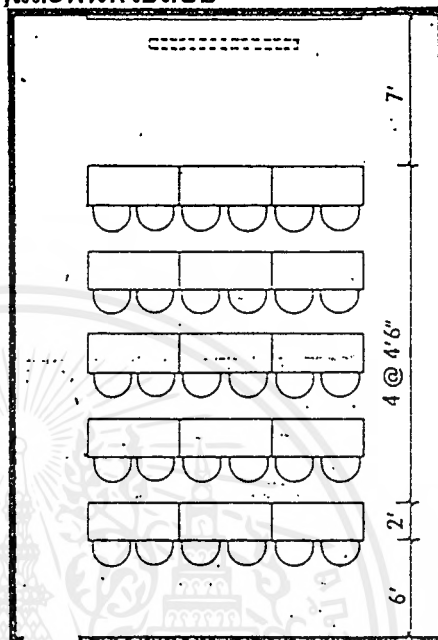
การวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยในส่วนห้องประชุมสัมมนา

ความต้องการพื้นที่

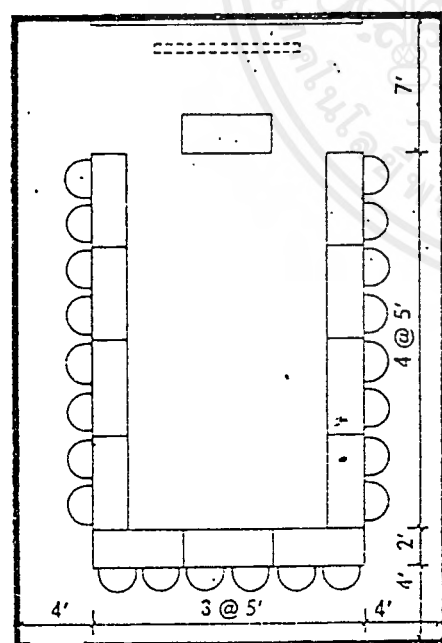
ลักษณะในการจัดวางแปลนแบบต่างๆ และพื้นที่ใช้สอย

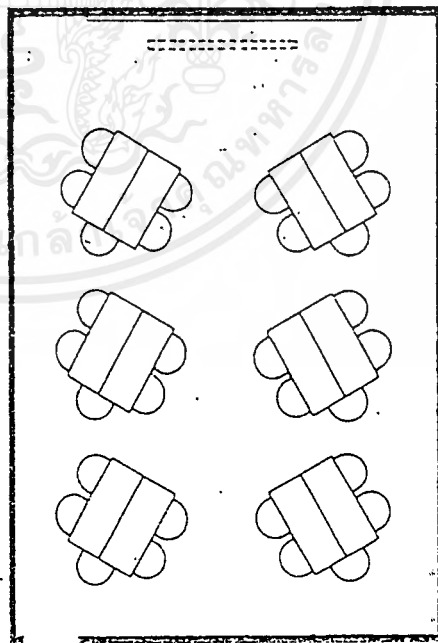
แบบ THEATER จำนวน 42 ที่นั่ง
เฉลี่ยต้องการพ.ท. 1.6 ตร.ม. / คน

แบบ CLASS ROOM จำนวน 30 ที่นั่ง
เฉลี่ยต้องการพ.ท. 2.3 ตร.ม. / คน

แบบ U-SHAPED จำนวน 22 ที่นั่ง
เฉลี่ยต้องการพ.ท. 3.18 ตร.ม. / คน

แบบ CLUSTER จำนวน 30 ที่นั่ง
เฉลี่ยต้องการพ.ท. 3.18 ตร.ม. / คน

การคิดจำนวนที่นั่งจาก 4 รูปแบบในการจัดวางแปลน ได้ดังนี้

1. FUNCTION ROOM 1 สามารถมีที่นั่งได้

- จัดแบบ THEATER = $90 - 1.6 = 56.25$
จำนวนที่นั่ง = 56 ที่นั่ง
- จัดแบบ CLASS ROOM = $90 - 2.3 = 39.1$
จำนวนที่นั่ง = 39 ที่นั่ง
- จัดแบบ U - SHAPED = $90 - 3.18 = 28.9$
จำนวนที่นั่ง = 29 ที่นั่ง
- จัดแบบ CLUSTER = $90 - 3.18 = 28.9$
จำนวนที่นั่ง = 29 ที่นั่ง

2. FUNCTION ROOM 2 สามารถมีที่นั่งได้

- จัดแบบ THEATER = $56 - 1.6 = 35$
จำนวนที่นั่ง = 35 ที่นั่ง
- จัดแบบ CLASS ROOM = $56 - 2.3 = 24.9$
จำนวนที่นั่ง = 25 ที่นั่ง
- จัดแบบ U - SHAPED = $56 - 3.18 = 17.6$
จำนวนที่นั่ง = 18 ที่นั่ง
- จัดแบบ CLUSTER = $56 - 3.18 = 17.6$
จำนวนที่นั่ง = 18 ที่นั่ง

3. FUNCTION ROOM 3 สามารถมีที่นั่งได้

- จัดแบบ THEATER = $75 - 1.6 = 46.8$
จำนวนที่นั่ง = 47 ที่นั่ง
- จัดแบบ CLASS ROOM = $75 - 2.3 = 36.6$
จำนวนที่นั่ง = 37 ที่นั่ง
- จัดแบบ U - SHAPED = $75 - 3.18 = 29.5$
จำนวนที่นั่ง = 30 ที่นั่ง
- จัดแบบ CLUSTER = $75 - 3.18 = 29.5$
จำนวนที่นั่ง = 30 ที่นั่ง

ตารางที่ 4.4.5

ตารางแสดงการวิเคราะห์พื้นที่ในส่วนห้องประชุมสัมมนา

	การจัดแปลน	พื้นที่/ที่นั่ง (เฉลี่ย) ตร.ม.	ความจุของ จำนวนที่นั่ง	พื้นที่รวม
ห้องประชุม 1	THEATER	1.6	56	90
	CLSS ROOM	2.3	39	90
	U - SHAPED	3.18	29	90
	CLUSTER	3.18	29	90
ห้องประชุม 2	THEATER	1.6	35	56
	CLSS ROOM	2.3	25	56
	U - SHAPED	3.18	18	56
	CLUSTER	3.18	18	56
ห้องประชุม 3	THEATER	1.6	47	75
	CLSS ROOM	2.3	37	75
	U - SHAPED	3.18	30	75
	CLUSTER	3.18	30	75
ห้องประชุม 4	THEATER	1.6	63	100
	CLSS ROOM	2.3	49	100
	U - SHAPED	3.18	31	100
	CLUSTER	3.18	31	100

เนื่องจากห้องสามารถปรับเปลี่ยนได้เป็น 2 ห้อง , 1 ห้อง หรือ 3 ห้อง
การคิดค่าจำนวนที่นั่งเมื่อรวมห้องทั้ง 4 เป็น 1 ห้องได้ดังนี้
เนื้อที่ทั้งหมด = 321.49 ตร.ม.

คิดจากค่าเฉลี่ยในการใช้พื้นที่ต่อที่นั่งในแต่ละรูปแบบในการจัดวางแปลน

- จัดแบบ THEATER = $321 - 1.6 = 200.6$

จำนวนที่นั่ง = 201 ที่นั่ง

- จัดแบบ CLASS ROOM = $321 - 2.3 = 139.5$

จำนวนที่นั่ง = 140 ที่นั่ง

- จัดแบบ U - SHAPED = $321 - 3.18 = 100.9$

จำนวนที่นั่ง = 101 ที่นั่ง

- จัดแบบ CLUSTER = $321 - 3.18 = 100.9$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จำนวนที่นั่ง = 101 ที่นั่ง

สรุป

ห้องประชุม 1 สามารถจุได้	56	ที่นั่ง
ห้องประชุม 2 สามารถจุได้	35	ที่นั่ง
ห้องประชุม 3 สามารถจุได้	47	ที่นั่ง
ห้องประชุม 4 สามารถจุได้	63	ที่นั่ง

ถ้ารวมทั้ง 4 ห้อง สามารถจุได้ 201 ที่นั่ง

4.4.6 ส่วนออกกำลังกายและเฮลท์คลับ (EXERCISE & HEALTH CLUB)

ลักษณะทั่วไป

เป็นสถานที่ให้บริการสำหรับการออกกำลังกายในลักษณะต่างๆและการอบไอน้ำ ภายในบริเวณจะมีส่วนห้องน้ำและอาบน้ำ บริเวณเปลี่ยนเสื้อผ้า ล็อคเกอร์เก็บของ โดยแบ่งห้องชายหญิงบรรยากาศทั่วไปโล่ง สว่าง และรู้สึกปลอดภัย มีผู้เชี่ยวชาญคอยดูแล มีการป้องกันการสะท้อนเสียง มีส่วนนั่งพัก และดื่มน้ำ

บทวิเคราะห์พื้นที่

ที่ตั้ง	ชั้น 3 อาคาร ZONE A		
เนื้อที่	ส่วน AEROBIC & EXERCISE	146	ตารางเมตร
	ส่วน HEALTH CLUB	240	ตารางเมตร
เวลาทำการ	08.00 น. - 20.00 น.		
ผู้ใช้พื้นที่	1. ผู้ให้บริการ		
	- ผู้จัดการฝ่ายออกกำลังกาย - ผู้ช่วยผู้จัดการฝ่ายออกกำลังกาย - พนักงานต้อนรับและคิดเงิน - พนักงานควบคุมดูแล (ครูฝึก) - พนักงานทำความสะอาด- ชนของ		
	2. ผู้ใช้บริการ		
	- แขกผู้มาพักในโรงแรม - บุคคลภายนอก		

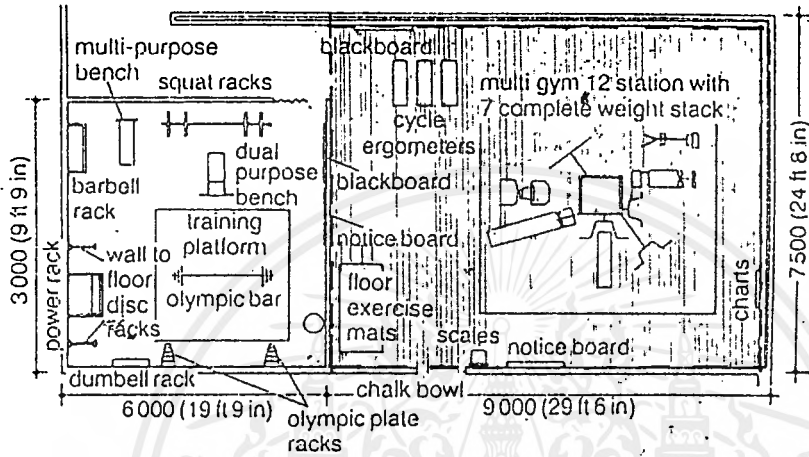
พฤติกรรมโดยย่อ

เมื่อแขกเข้ามาในส่วนนี้ ก็จะติดต่อสอบถาม (ถ้ายังไม่ได้เป็นสมาชิกก็จะลงทะเบียน จ่ายเงิน) รับกุญแจล็อคเกอร์ และผ้าเช็ดตัว จากนั้นก็จะเปลี่ยนเสื้อผ้า บางคนอาจจะอาบน้ำด้วย เก็บของที่ล็อคเกอร์ เข้าไปใช้บริการในส่วนที่ต้องการ เช่น ออกกำลังกาย เต้นแอโรบิก อบไอน้ำ อบชาวน้ำ เมื่อเสร็จเรียบร้อยแล้วก็จะนั่งพัก ดื่มน้ำ อาบน้ำ เปลี่ยนเสื้อผ้า นำของออกจากล็อคเกอร์ คืนกุญแจและผ้าเช็ดตัว ออก

การวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยในส่วนนอกกำลังกายและเฮลป์คลับ

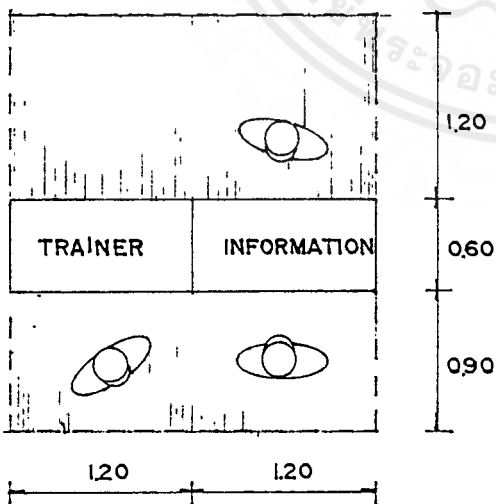
ความต้องการพื้นที่

1. พื้นที่ส่วนนอกกำลังกาย

พื้นที่รวม = 67.5 ตารางเมตร

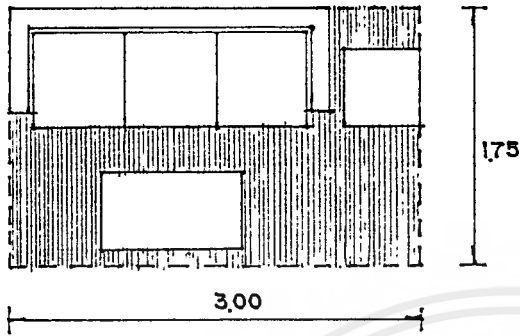
2. พื้นที่เคาน์เตอร์ต้อนรับและครุฝึก

พื้นที่รวม = 6.48 ตร.ม.

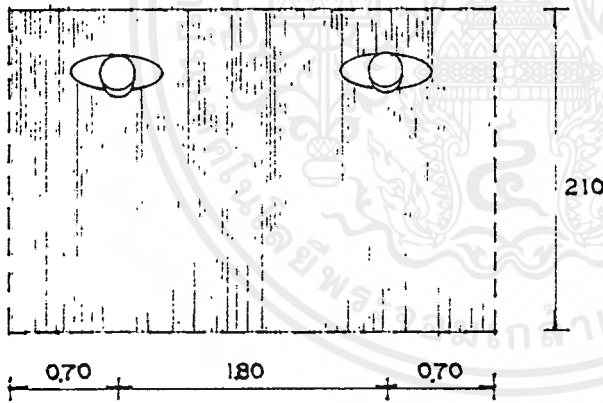
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. พื้นที่นั่งพัก, เต็มหน้า

พื้นที่รวม = 5.27 ตารางเมตร

4. พื้นที่เดินแอโรบิก

พื้นที่รวม = 6.72 ตารางเมตร

เฉลี่ยใช้พื้นที่ = 3.4 ตรม. / คน

นโยบายของทางโรงแรมต้องการรองรับได้ 10 คน(รวมครูฝึก) ดังนั้นต้องใช้พื้นที่ = 34 ตร.ม.

4. พื้นที่ใช้วางเครื่องเสียง

พื้นที่รวม = 0.58 ตารางเมตร

5. พื้นที่ทางสัญจร

คิดจาก 25 % ของพื้นที่เฟอร์นิเจอร์ทั้งหมด = 28.4 ตารางเมตร

รวมพื้นที่ใช้สอยทั้งหมด

= 142.2 ตารางเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.4.6 ตารางแสดงการวิเคราะห์พื้นที่ในส่วนนอกกำลังกายและเฮลป์คลับ

องค์ประกอบ	พ.ท./หน่วย (ตร.ม.)	จำนวน	พ.ท. รวม	หมายเหตุ
1.พ.ท.ของส่วนนอกกำลังกาย			67.5	รวมจากองค์ประกอบใช้ สอย
2.พื้นที่เคาน์เตอร์	6.48	1	6.48	ต้อนรับ, ครูฝึก
3.นั่งพัก, ดื่มน้ำ	5.27	1	5.27	
4.พื้นที่เดินแอโรบิค	3.4	10	34	เฉลี่ยจาก DATA รวม จำนวนครูฝึก
5.พื้นที่ใช้วางเครื่องเสียง	0.58	1	0.58	
6.พื้นที่สัญจร			28.4	คิดจาก 25 % ของพ.ท. เฟอร์นิเจอร์ทั้งหมด
รวม			142.2	

- พื้นที่จริง 146 ตารางเมตร
 - พื้นที่ประมาณจากองค์ประกอบใช้สอย
- สรุป : พื้นที่จริง > พื้นที่จากองค์ประกอบใช้สอย
146 > 142.2 ตร.ม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7. เล้าจน์และคาราโอเกะ (LOUNGE & KARAOKE)

ลักษณะโดยทั่วไป

เป็นสถานที่ที่ให้บริการด้านความบันเทิงในการดื่มและร้องเพลง การพบปะพูดคุยในลักษณะที่เป็นกันเองและเป็นส่วนตัว แยกได้เป็น 2 ส่วนคือ ที่นั่งรวมกับห้องวีไอพี มีพื้นที่เตรียมอาหารอยู่ทางด้านหลัง และมีเคาน์เตอร์บาร์สำหรับผสมเครื่องดื่ม มีห้องควบคุมระบบเสียงอยู่ในบริเวณ

บทวิเคราะห์พื้นที่

ที่ตั้ง	ชั้น 1 ZONE B
เนื้อที่	700 ตารางเมตร
เวลาทำการ	17.00 น. - 02.00 น.
ผู้ใช้พื้นที่	1. ผู้ให้บริการ - ผู้จัดการเล้าจน์และคาราโอเกะ - ผู้ช่วยผู้จัดการเล้าจน์และคาราโอเกะ - กัปตัน - พนักงานต้อนรับ - พนักงานคิดเงิน - พนักงานผสมเครื่องดื่ม - พนักงานบริการบริเวณบาร์ - พนักงานควบคุมระบบเสียง - ดีเจ
	2. ผู้ใช้บริการ - แขกที่มาพักกับทางโรงแรม - บุคคลภายนอก

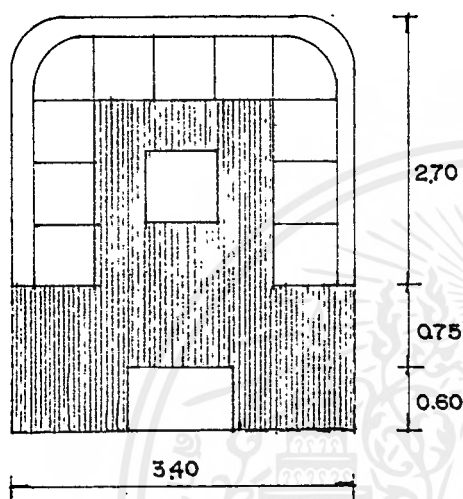
พฤติกรรมโดยย่อ

เมื่อแขกเข้ามาในส่วนนี้ พนักงานต้อนรับกล่าวคำต้อนรับและนำเสนอสอบถามสิ่งที่ต้องการ จัดหาที่นั่งให้แขก (ถ้าเป็นห้องวีไอพีจะบริการเปิดทีวี ไฟฟ้า แอร์ให้) รับคำสั่งเครื่องดื่ม อาหาร และรายชื่อเพลงที่ต้องการ นำอาหารเครื่องดื่มมาเสิร์ฟและคอยบริการใกล้ชิด แขกจะดื่มและร้องเพลง เมื่อแขกต้องการคิดเงิน พนักงานบริการนำบิลมาให้ รับเงินจากแขก นำไปให้แคชเชียร์และรับเงินมาทอนแขก กล่าวขอบคุณ ทำความสะอาดบริเวณให้เรียบร้อย

การวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยในส่วนเล้าจันและคาราโอเกะ

ความต้องการพื้นที่

1. ห้องวีไอพี

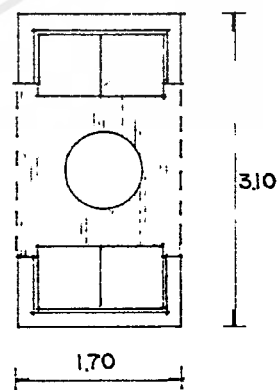
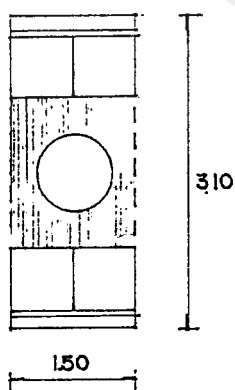
1 ห้องใช้พื้นที่ = $3.40 \times 4.05 = 13.77$ ตร.ม.

นโยบายของโครงการให้รองรับได้ 10 ห้อง ต้องใช้พื้นที่ทั้งหมด = 137.7 ตร.ม.

2. ส่วนที่นั่งรวม

- แบบโซฟา 4 ที่นั่งไม่มีพนักพิง

- แบบโซฟา 4 ที่นั่งมีพนักพิง

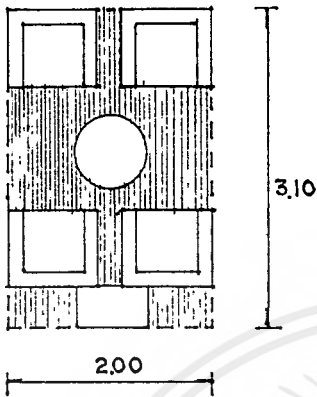
ใช้พื้นที่ = $1.50 \times 3.10 = 4.65$ ตร.ม.

เฉลี่ย = 1.16 ตร.ม./คน

ใช้พื้นที่ = $1.70 \times 3.10 = 5.1$ ตร.ม.

เฉลี่ย = 1.27 ตร.ม./คน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

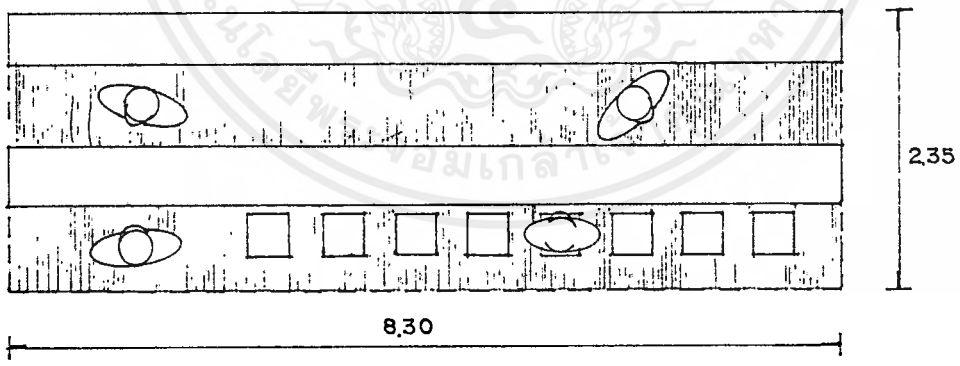
$$\text{ใช้พื้นที่} = 2.00 \times 3.10 = 6.2 \text{ ตร.ม.}$$

$$\text{เฉลี่ย} = 1.55 \text{ ตร.ม. / คน}$$

นโยบายของทางโครงการให้รองรับได้ไม่ต่ำกว่า 100 ที่นั่ง

$$\text{รวมใช้พื้นที่ทั้งหมด} = 100 \times 1.27 = 127 \text{ ตร.ม.}$$

3. เคาน์เตอร์บาร์

$$\text{ใช้พื้นที่} = 8.30 \times 2.35 = 29.50 \text{ ตร.ม.}$$

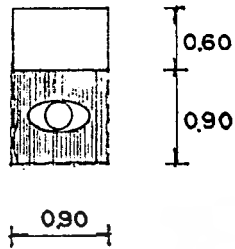
4. บริเวณเวทีและจอทีวี

$$\text{คิดจาก 10\% ของพื้นที่ทั้งหมด} = 65 \text{ ตร.ม.}$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. จุดบริการ

ใช้ 50 ที่นั่งต่อ 1 จุด = ต้องการใช้ 2 จุด

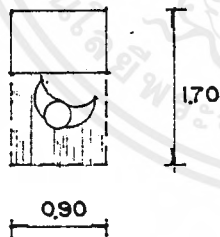

$$\text{ใช้พื้นที่} = 1.35 \times 2.00 = 2.7 \text{ ตร.ม.}$$

6. ห้องควบคุม

$$\text{ใช้พื้นที่} = 2.00 \times 3.00 = 6 \text{ ตร.ม.}$$

7. ส่วนต้อนรับ

$$\text{ใช้พื้นที่} = 0.90 \times 2.40 = 1.35 \text{ ตร.ม.}$$

$$\text{รวมพื้นที่เฟอร์นิเจอร์ทั้งหมด} = 306.25 \text{ ตร.ม.}$$

$$\text{พื้นที่ทางสัญจร คิด 30 \% ของพื้นที่เฟอร์นิเจอร์ทั้งหมด} = 108 \text{ ตร.ม.}$$

$$\text{รวมพื้นที่ทั้งหมด} = 418 \text{ ตร.ม.}$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.4.7 ตารางแสดงการวิเคราะห์พื้นที่ในส่วนเล่าจั้นและคาราโอเกะ

องค์ประกอบ	พ.ท./หน่วย (ตร.ม.)	จำนวน	พ.ท. รวม	หมายเหตุ
1.ห้องวีไอพี	13.77	10	137.7	นโยบายของโรงแรม
2.ที่นั่งรวม	1.27	100	127	
3.เคาน์เตอร์บาร์	19.50	1	19.5	คิดจาก 10 % ของพ.ท. เฟอร์นิเจอร์ทั้งหมด
4.เวทีและจอทีวี			65	
5.จุดบริการ	1.35	2	2.70	คิดจาก 30 % ของพ.ท. เฟอร์นิเจอร์ทั้งหมด
6.ห้องควบคุม			6	
7.ส่วนต้อนรับ	1.35	1	1.35	
8.พื้นที่สัญจร			108	
รวม			471	

1. พื้นที่จริง 650 ตารางเมตร

2. พื้นที่ประมาณจากองค์ประกอบใช้สอย

สรุป : พื้นที่จริง > พื้นที่จากองค์ประกอบใช้สอย

650 > 471 ตร.ม.

ดังนั้นพ.ท.เหลือ 179 ตร.ม.

พื้นที่เหลือสามารถที่จะเพิ่มในส่วนต่างๆได้ดังนี้

1. พื้นที่ทางสัญจร
2. พื้นที่ในการกันส่วนห้องวีไอพีและเนื้อที่ในการประดับตกแต่ง
3. ปรับเปลี่ยนรูปแบบเฟอร์นิเจอร์หรืออาจจะเพิ่มจำนวนของที่นั่งได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

8. ห้องพัก (GUEST ROOM)

(1) ห้องพักธรรมดา TYPE A (STANDARD ROOM)

ลักษณะโดยทั่วไป

มีเตียงนอน 2 เตียง (DOUBLE BED) และมีเฟอร์นิเจอร์ เครื่องอำนวยความสะดวกที่สามารถตอบสนองพฤติกรรมขั้นพื้นฐานได้ครบ

ที่ตั้ง	: อยู่บนชั้น 4-10
เนื้อที่	: 24 ตารางเมตร / ห้อง (ไม่รวมพื้นที่ของห้องน้ำ)
เวลาทำการ	: ตลอด 24 ชั่วโมง
ผู้ใช้พื้นที่	1. ผู้ใช้บริการ - แขกที่มาพักในโรงแรม
	2. ผู้ให้บริการ - พนักงานขนสัมภาระ - พนักงานทำความสะอาด - พนักงานเสิร์ฟอาหาร

พฤติกรรมโดยย่อ

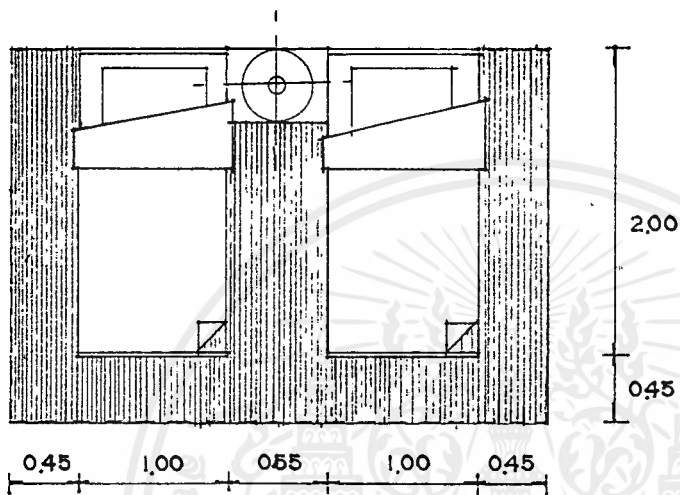
เมื่อแขกติดต่อเรื่องห้องพัก รับกุญแจเรียบร้อยแล้ว พนักงานจะขนกระเป๋าและนำไปยังห้องพัก บริการเปิดไฟฟ้า แอร์ ทีวี แนะนำเกี่ยวกับห้องพัก แขกอาจจะสั่งอาหาร กับพนักงานบริการหรือโทรศัพท์ติดต่อสั่งอาหารเอง พนักงานบริการจะรับคำสั่งแล้วไปติดต่อยังห้องครัวของทางโรงแรมให้จัดเตรียมอาหารให้ และนำมาเสิร์ฟ แขกรับประทานอาหารเสร็จก็จะนำภาชนะไปวางไว้ที่หน้าห้อง พนักงานมาเก็บไปทำความสะอาด (หรือแขกโทรเรียกให้ พนักงานมาเก็บ) แขกสามารถใช้โทรศัพท์ติดต่อได้ทั้งภายในและภายนอกโรงแรมและจะมี พนักงานทำความสะอาดห้องเปลี่ยนผ้าปูที่นอน ผ้าเช็ดตัว สบู่ ทุกๆวัน เมื่อแขกต้องการ CHECK OUT พนักงานจะเข้ามาตรวจดูความเรียบร้อย เช็คของในตู้เย็น เช็คความเสียหาย แล้วจะโทรศัพท์บอกที่เคาน์เตอร์ส่วนหน้า จากนั้นก็จะทำความสะอาด จัดห้องให้อยู่ในสภาพเรียบร้อย

การวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยในส่วนห้องพัก

ความต้องการพื้นที่

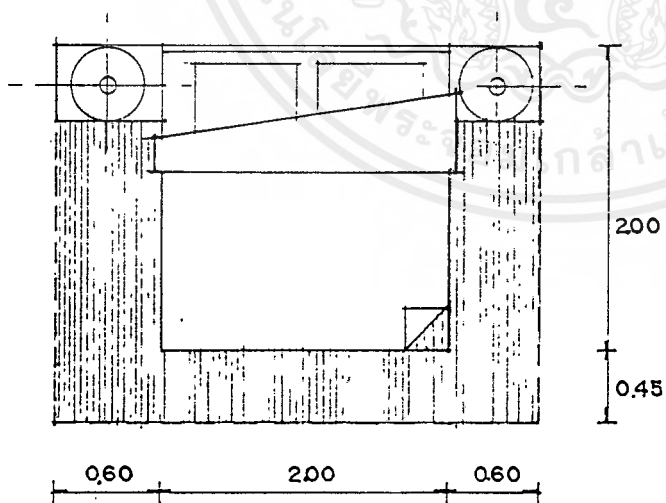
1. เตียงนอน

- แบบ 2 เตียง

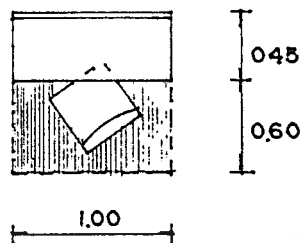
รวมพื้นที่ = $3.05 \times 2.45 = 7.5$ ตร.ม.

- แบบเตียงเดี่ยว

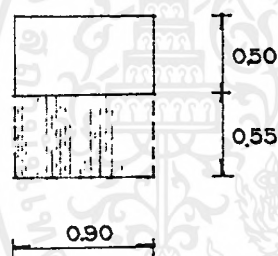
รวมพื้นที่ = $3.60 \times 2.45 = 8.8$ ตร.ม.

2. โต๊ะแต่งตัว, เก้าอี้

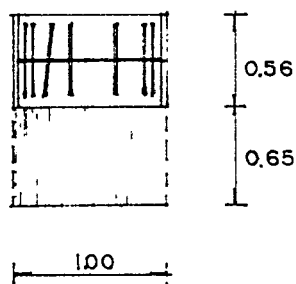
ใช้พื้นที่ = $1.00 \times 1.05 = 1.05$ ตร.ม.

3. พื้นที่วางกระเป๋า

ใช้พื้นที่ = $1.05 \times 0.90 = 0.94$ ตร.ม.

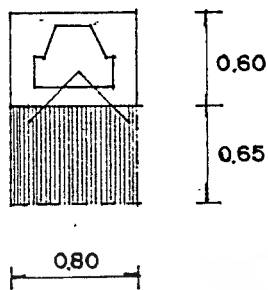
4. ตู้เสื้อผ้า

ใช้พื้นที่ = $1.21 \times 1.00 = 1.21$ ตร.ม.

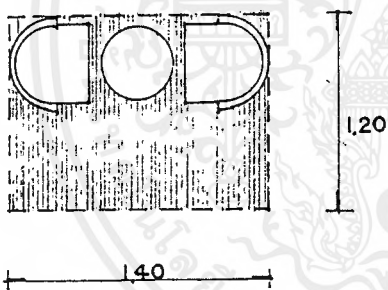
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. ตู้เย็น , ทวี

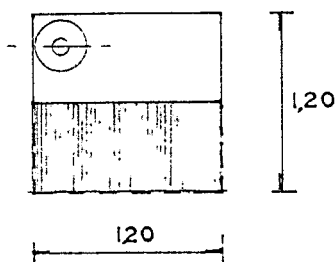
$$\text{ใช้พื้นที่} = 0.80 \times 1.25 = 1 \text{ ตร.ม.}$$

6. EASY SHAIR , COFFEE TABLE

$$\text{ใช้พื้นที่} = 1.40 \times 1.20 = 1.22 \text{ ตร.ม.}$$

7. โต๊ะทำงาน

$$\text{ใช้พื้นที่} = 1.20 \times 1.20 = 1.44 \text{ ตร.ม.}$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พื้นที่ทางสัญจรคิดจาก 25 % ของพื้นที่เฟอร์นิเจอร์ทั้งหมด

- สำหรับเตียงนอนเดี่ยว 2 เตียง = 3.5 ตร.ม.

สำหรับเตียงนอนคู่ = 3.9 ตร.ม.

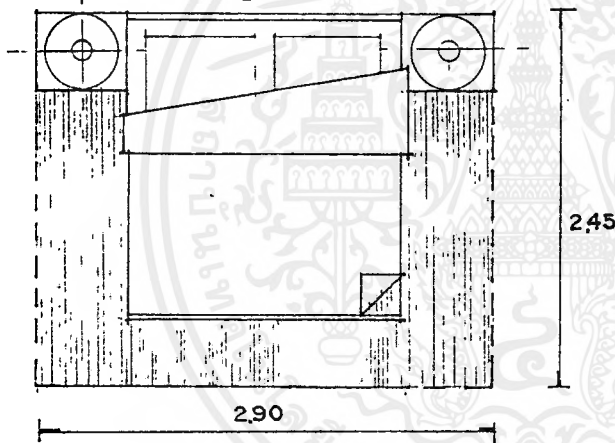
พื้นที่รวมทั้งหมด = 17.86 ตร.ม.(สำหรับเตียงนอนเดี่ยว)

พื้นที่รวมทั้งหมด = 19.56 ตร.ม.(สำหรับเตียงนอนคู่)

การวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยในส่วนห้องพักแบบพิเศษ

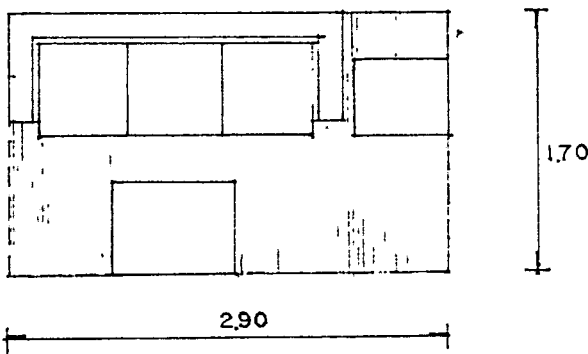
ความต้องการพื้นที่

1. เตียงนอนกับตู้ข้างเตียง

ใช้พื้นที่ = 7.1 ตารางเมตร

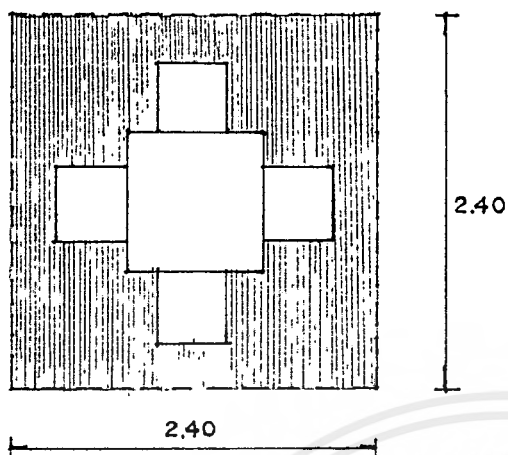
2. ชุดรับแขก, โต๊ะข้าง, โต๊ะกลาง

ใช้พื้นที่ = 4.93 ตารางเมตร

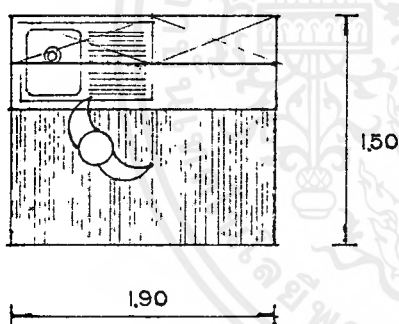
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ชุดรับประทานอาหาร

ใช้พื้นที่ = 4.41 ตารางเมตร

4. ส่วนเตรียมอาหาร

ใช้พื้นที่ = 2.64 ตารางเมตร

5. รวมพื้นที่เฟอร์นิเจอร์ในห้องพักรวมดา

ยกเว้นเตียงนอนกับพื้นที่ทางสัญจร = 24.09 ตารางเมตร

6. ทางสัญจร

คิด 25% ของพื้นที่เฟอร์นิเจอร์ทั้งหมด = 6 ตารางเมตร

รวมใช้พื้นที่ทั้งหมด = 30 ตารางเมตร

ตารางที่ 4.4.8 ตารางแสดงการวิเคราะห์พื้นที่ในส่วนห้องพักรรรมดา (STANDARD ROOM)

องค์ประกอบ	พ.ท./หน่วย (ตร.ม.)	จำนวน	พ.ท.รวม (ตารางเมตร)	หมายเหตุ
1. เตียงนอน 2 เตียง (เตียงนอนเดี่ยว)	7.5 (8.8)	1 (1)	7.5 (8.8)	เตียงนอนพร้อม โต๊ะข้างเตียง
2. โต๊ะแต่งตัว , เก้าอี้ แต่งตัว	1.05	1	1.05	พื้นที่รวมกัน
3. พื้นที่วางกระเป๋	0.94	1	0.94	
4. ตู้เสื้อผ้า	1.21	1	1.21	
5. ตู้เย็น , ทีวี	1.0	1	1.0	พื้นที่รวมกัน
6. EASY CHAIR , COFFEE TABLE	1.22	1	1.22	พื้นที่รวมกัน
7. โต๊ะทำงาน	1.44	1	1.44	พื้นที่รวมกัน
8. ทางสัญจร เตียงนอนเดี่ยว 2 เตียง			3.5	25 % ของพ.ท.
เตียงนอนคู่			3.9	25 % ของพ.ท.
พื้นที่รวม			17.86	เตียงนอนเดี่ยว
พื้นที่รวม			19.56	เตียงนอนคู่

- พื้นที่จริง 24 ตารางเมตร
- พื้นที่ประมาณจากองค์ประกอบใช้สอย 19.56 ตารางเมตร

สรุป : พื้นที่จริง > พื้นที่องค์ประกอบใช้สอย
24 ตารางเมตร > 17.86 หรือ 19.56 ตารางเมตร

ตารางที่ 4.4.8 ตารางแสดงการวิเคราะห์พื้นที่ในส่วนห้องพักแบบพิเศษ (SUTIE ROOM)

องค์ประกอบ	พ.ท./หน่วย (ตร.ม.)	จำนวน	พ.ท.รวม (ตารางเมตร)	หมายเหตุ
1. เตียงนอนกับ ตู้ข้างเตียง 2 ตู้	7.1	1	7.1	เตียงนอนคู่
2. ชุดรับแขก โต๊ะข้างและ โต๊ะกลาง	2.26	1	2.26	
3. ชุดรับประทานอาหาร	4.41	1	4.41	
4. ส่วนเตรียมอาหาร	2.64	1	2.64	
5. รวมพื้นที่เฟอร์นิเจอร์ ในห้องพักรวมดา ยกเว้นเตียงนอนพื้นที่ ทางสัญจร	-	-	24.09	
7. ทางสัญจร			6	คิด 25 % ของ เฟอร์นิเจอร์
พื้นที่รวม			30	

1. พื้นที่จริง 31 และ 50 ตารางเมตร

2. พื้นที่ประมาณจากองค์ประกอบใช้สอย 30 ตารางเมตร

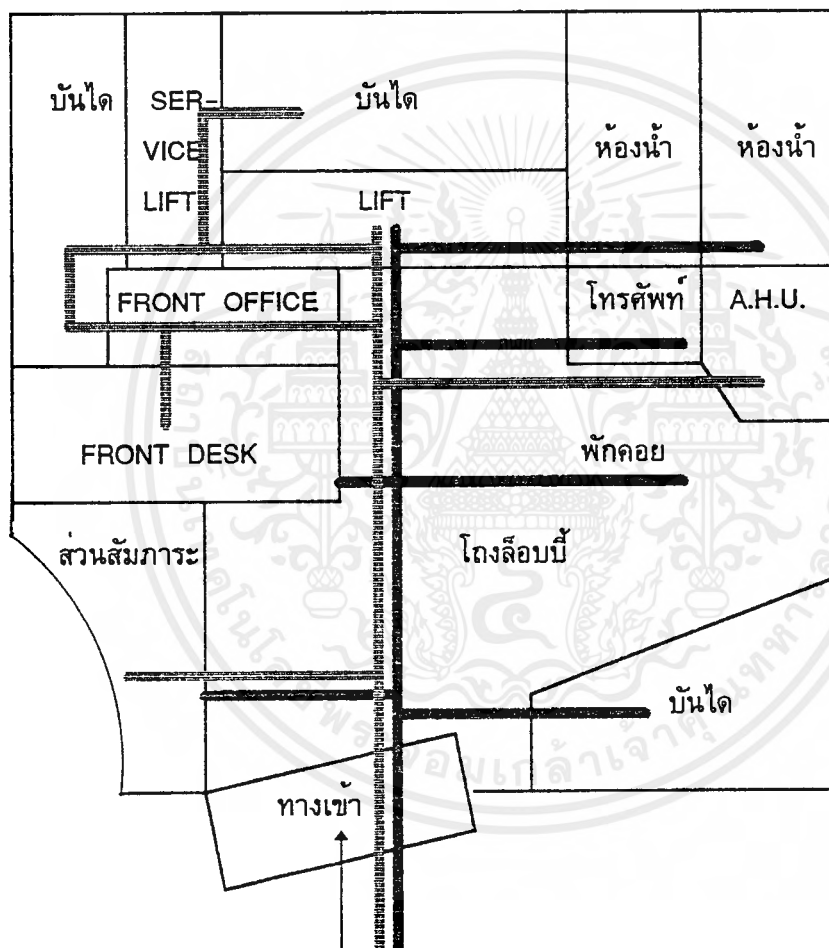
สรุป : พื้นที่จริง > พื้นที่องค์ประกอบใช้สอย

31 และ 50 ตารางเมตร > 17.86 หรือ 19.56 ตารางเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากการศึกษา FUNCTION ,ประโยชน์ใช้สอยและความต้องการเนื้อที่ใช้สอย ทำให้สามารถแบ่งเนื้อที่ใช้สอยในส่วนโถงลิโอบบี้และเส้าจันได้ดังนี้

- ZONING FOR LOBBY HALL & LOUNGE

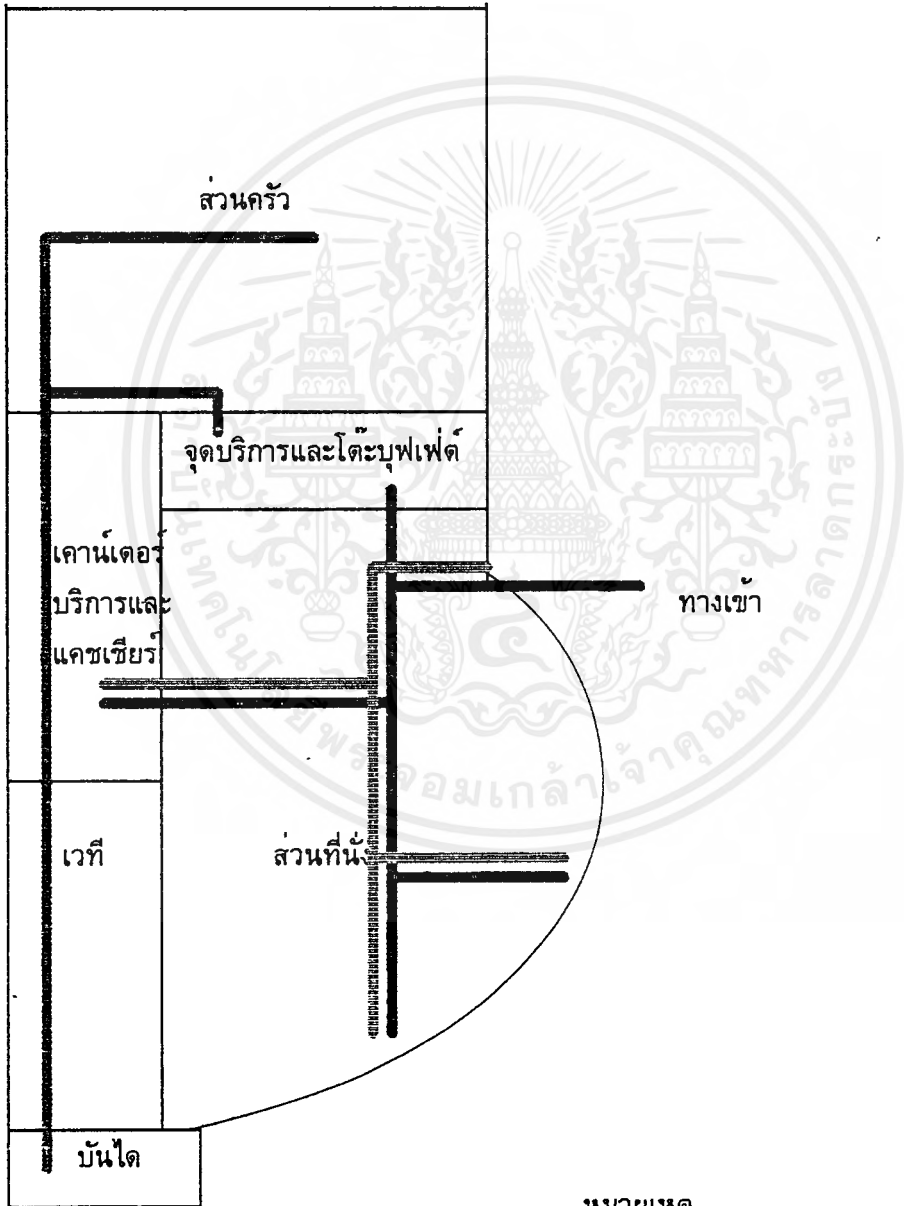

หมายเหตุ
 ════════════ ผู้ให้บริการ
 ════════════ ผู้ใช้บริการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากการศึกษา FUNCTION ,ประโยชน์ใช้สอยและความต้องการเนื้อที่ใช้สอย ทำให้สามารถแบ่งเนื้อที่ใช้สอยในส่วนคอฟฟี่ช็อปได้ดังนี้

- ZONNING FOR COFFEE SHOP

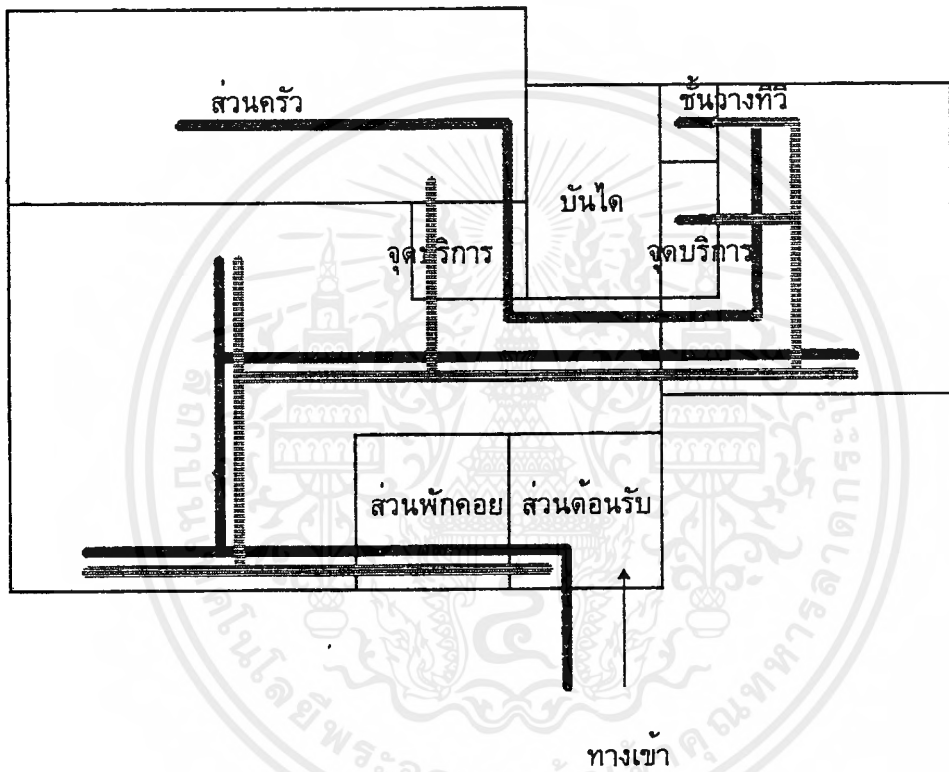

- หมายเหตุ
- ===== ผู้ให้บริการส่วนหน้า
 - ===== ผู้ให้บริการส่วนหลัง
 - ===== ผู้ใช้บริการ

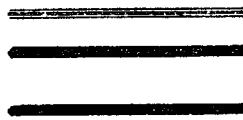
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากการศึกษา FUNCTION ,ประโยชน์ใช้สอยและความต้องการเนื้อที่ใช้สอย ทำให้สามารถแบ่งเนื้อที่ใช้สอยในส่วนภัตตาคารจีนได้ดังนี้

- ZONING FOR CHINESE RESTAURANT

หมายเหตุ

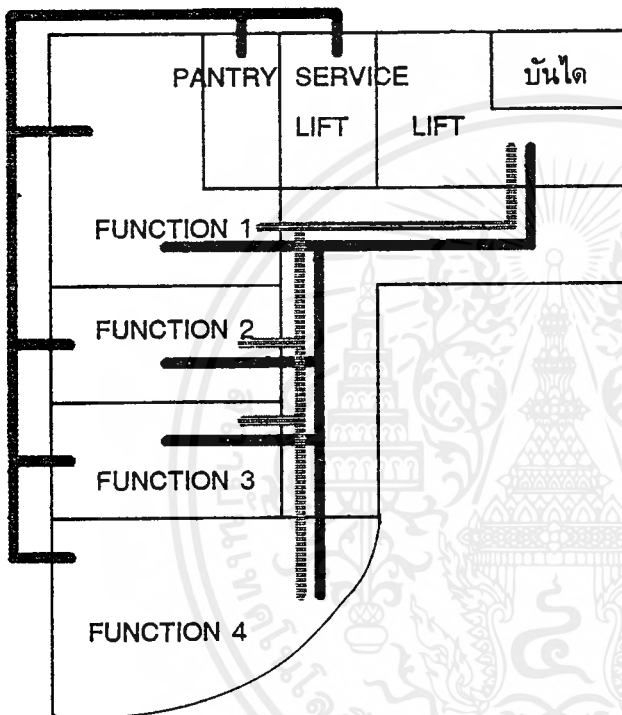

ผู้ให้บริการส่วนหน้า
 ผู้ให้บริการส่วนหลัง
 ผู้ใช้บริการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากการศึกษา FUNCTION ,ประโยชน์ใช้สอยและความต้องการเนื้อที่ใช้สอย ทำให้สามารถแบ่งเนื้อที่ใช้สอยในส่วนห้องประชุมได้ดังนี้

- ZONING FOR FUNCTION ROOM

หมายเหตุ

ผู้ให้บริการส่วนหน้า

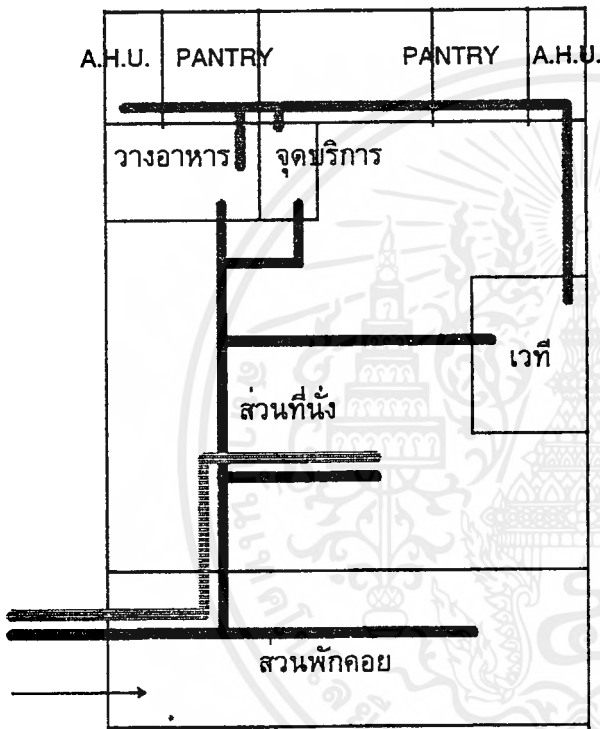
ผู้ให้บริการส่วนหลัง

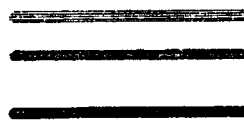
ผู้ใช้บริการ

จากการศึกษา FUNCTION ,ประโยชน์ใช้สอยและความต้องการเนื้อที่ใช้สอย ทำให้สามารถแบ่งเนื้อที่ใช้สอยในส่วนห้องจัดเลี้ยงได้ดังนี้

- ZONING FOR BANQUET HALL

หมายเหตุ

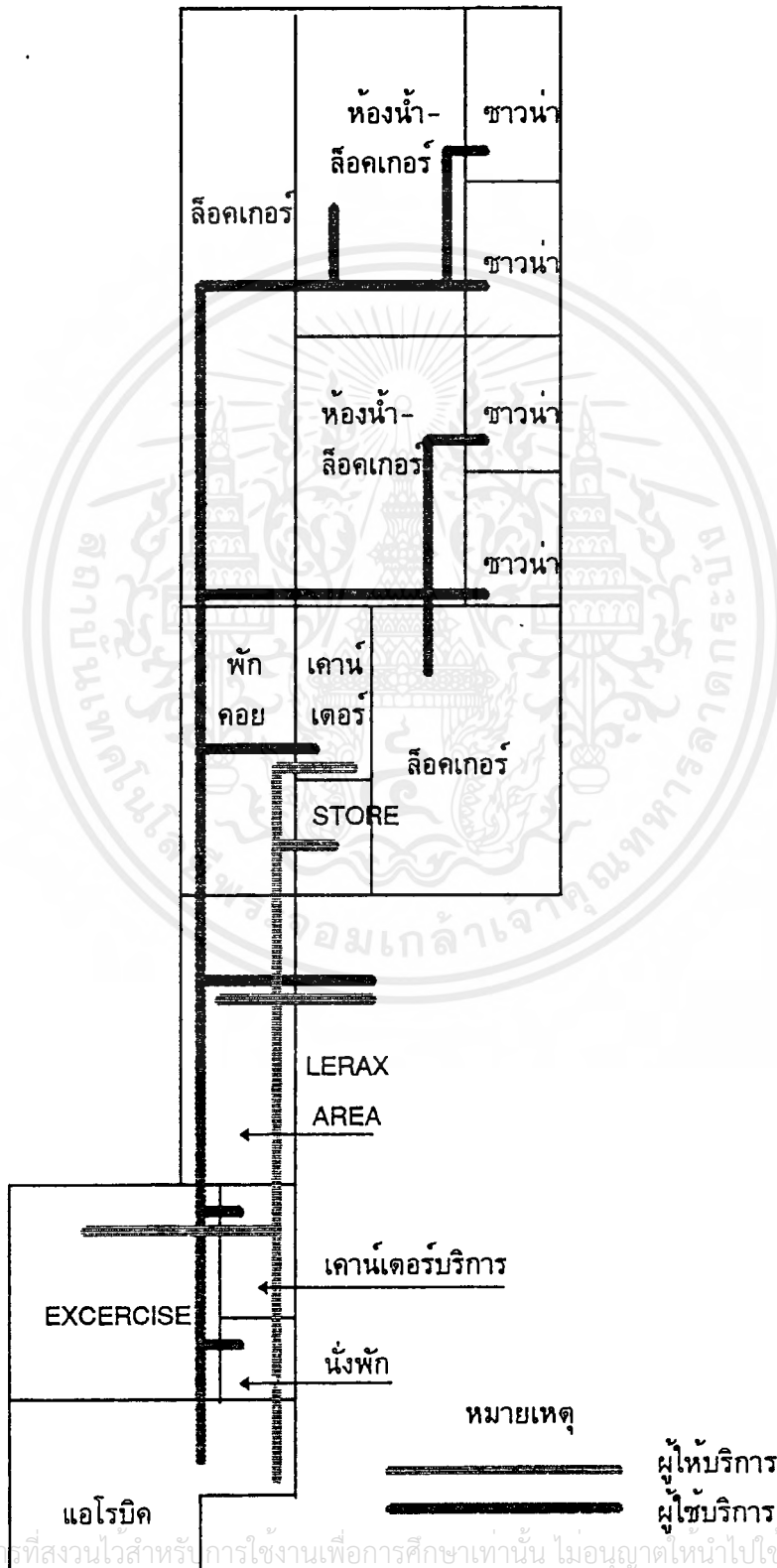

ผู้ให้บริการส่วนหน้า
 ผู้ให้บริการส่วนหลัง
 ผู้ให้บริการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากการศึกษา FUNCTION ,ประโยชน์ใช้สอยและความต้องการเนื้อที่ใช้สอย ทำให้สามารถแบ่งเนื้อที่ใช้สอยในส่วนนอกกำลังกายและเฮลป์คลับได้ดังนี้

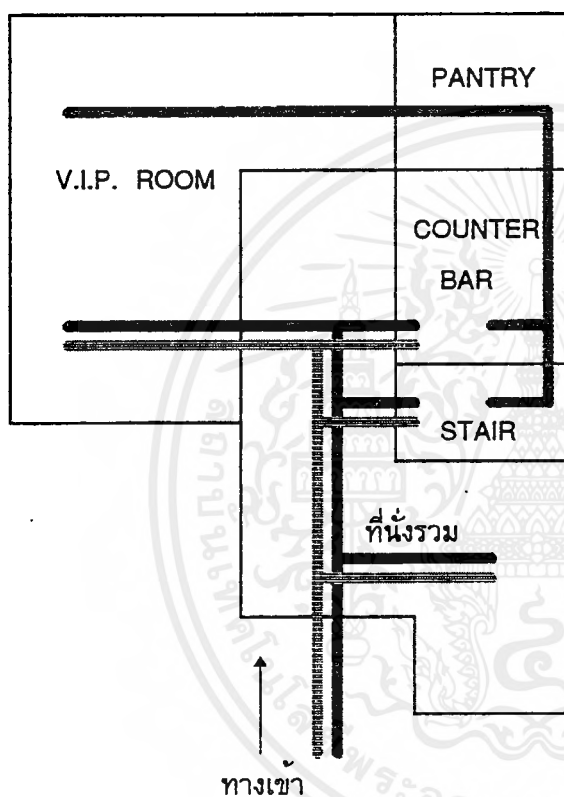
- ZONING FOR EXCERCISE & HEALTH CLUB

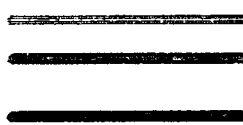
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากการศึกษา FUNCTION ,ประโยชน์ใช้สอยและความต้องการเนื้อที่ที่ใช้สอย ทำให้สามารถแบ่งเนื้อที่ที่ใช้สอยในส่วนเล้าจน์และคาราโอเกะได้ดังนี้

- ZONING FOR LOUNGE & KARAOKE

หมายเหตุ

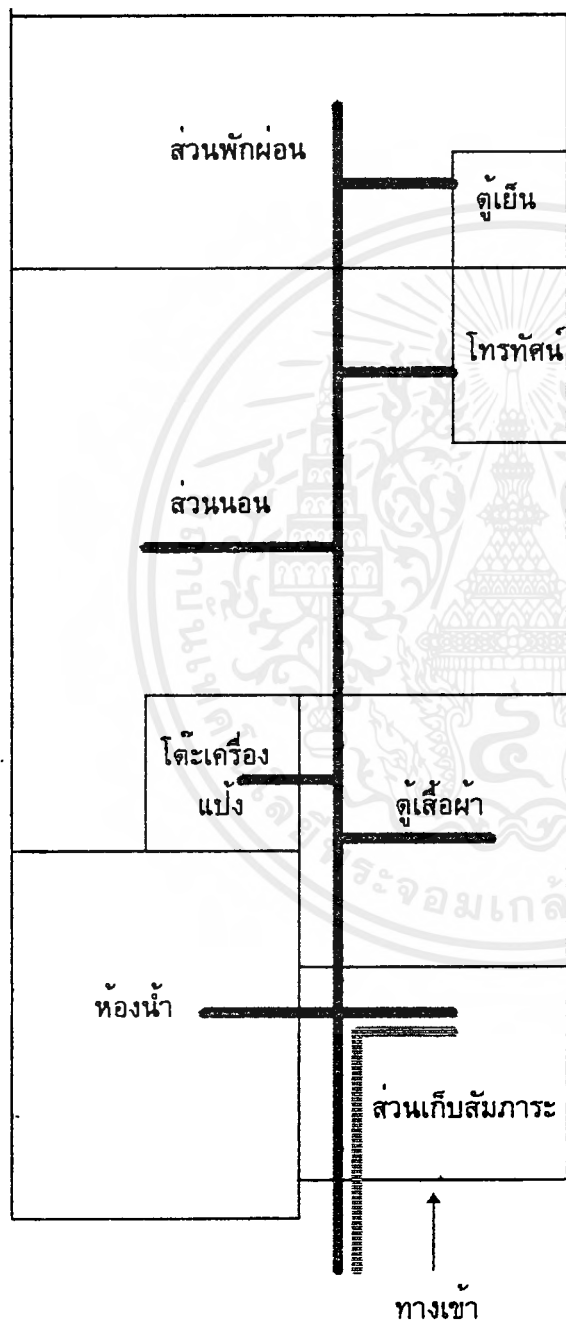

ผู้ให้บริการส่วนหน้า
ผู้ให้บริการส่วนหลัง
ผู้ให้บริการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากการศึกษา FUNCTION ,ประโยชน์ใช้สอยและความต้องการเนื้อที่ใช้สอย ทำให้สามารถแบ่งเนื้อที่ใช้สอยในส่วนห้องพักได้ดังนี้

- ห้องพักแบบธรรมดา (TYPE A)

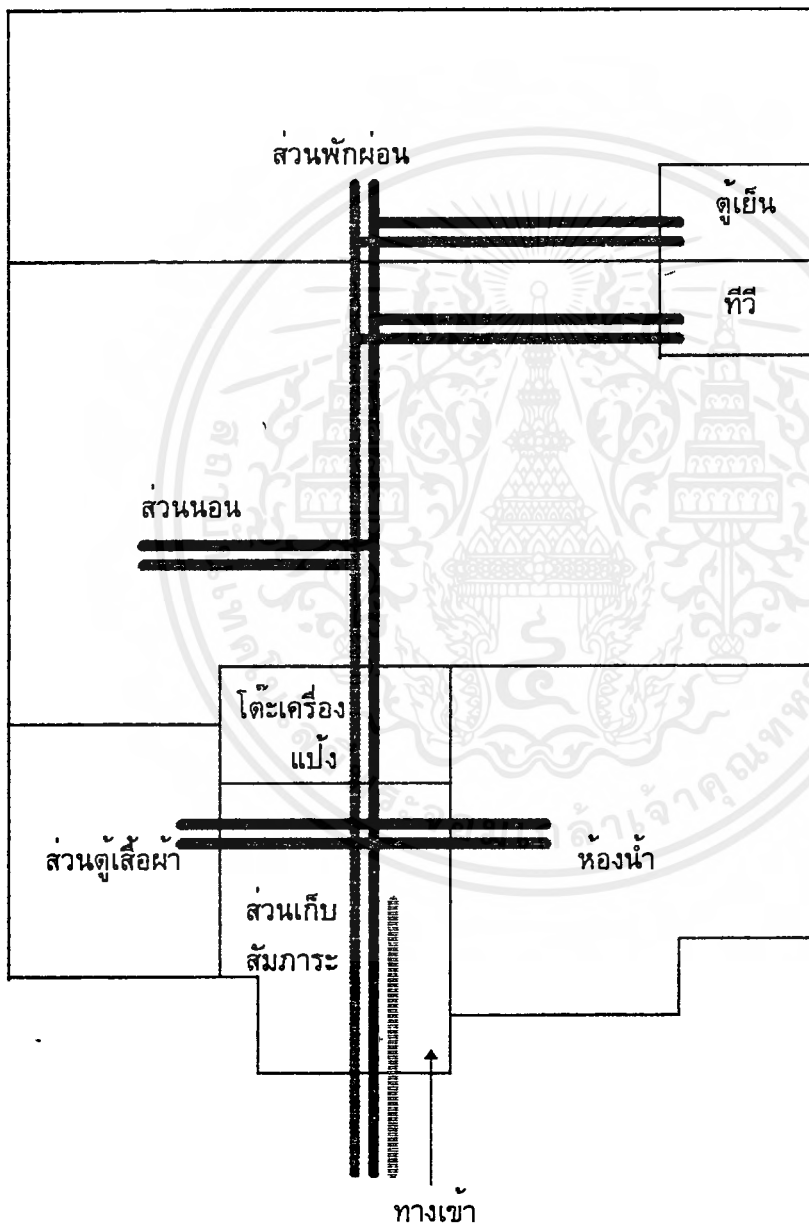
หมายเหตุ

==== ผู้ให้บริการส่วนหน้า
==== ผู้ใช้บริการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากการศึกษา FUNCTION ,ประโยชน์ใช้สอยและความต้องการเนื้อที่ใช้สอย ทำให้สามารถแบ่งเนื้อที่ใช้สอยในส่วนห้องพักได้ดังนี้

- ZONING FOR GUEST ROOM (TYPE B)

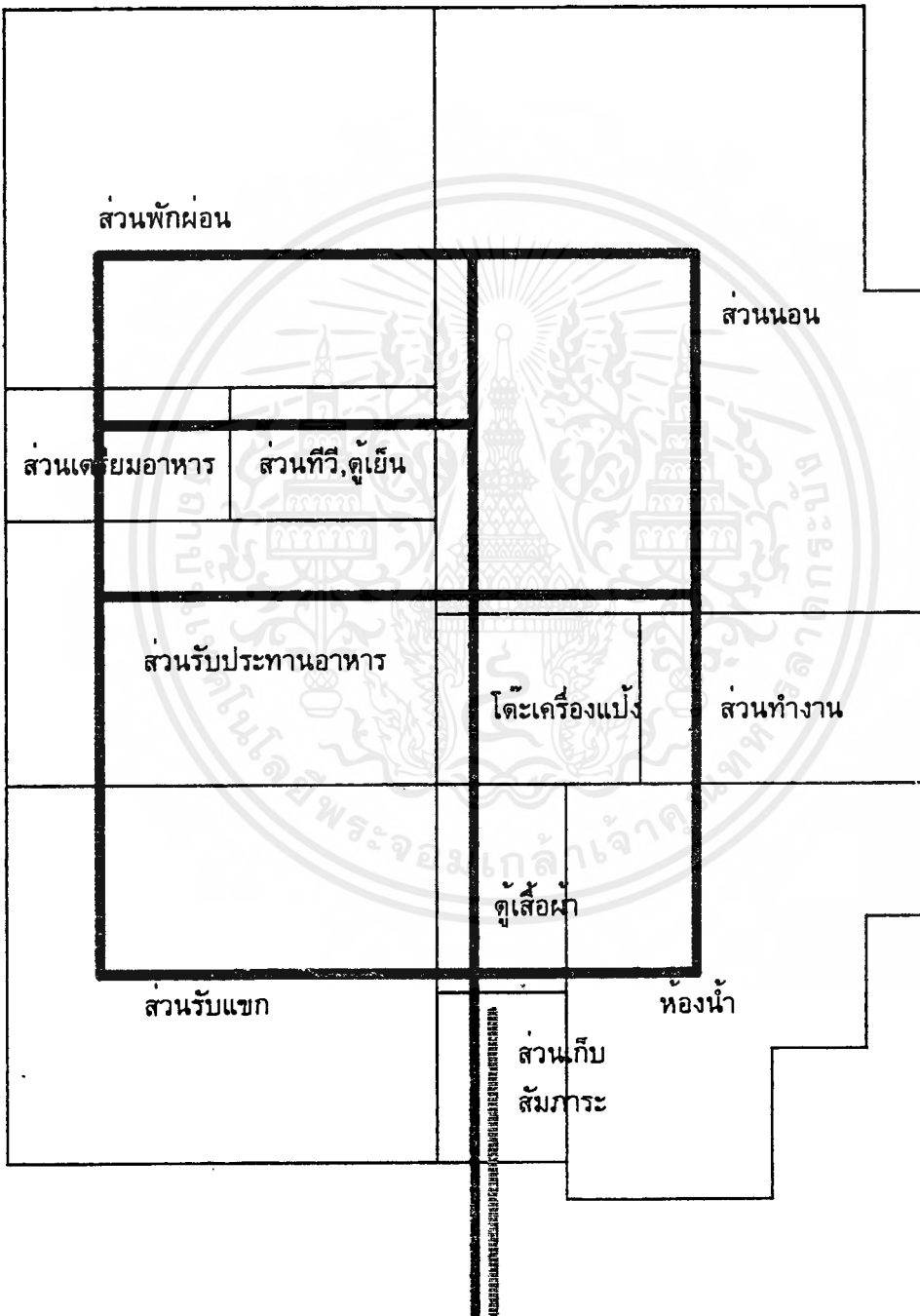
หมายเหตุ

- ผู้ให้บริการส่วนหน้า
- ผู้ให้บริการส่วนหลัง
- ผู้ใช้บริการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยญาติให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากการศึกษา FUNCTION ,ประโยชน์ใช้สอยและความต้องการเนื้อที่ใช้สอย ทำให้สามารถแบ่งเนื้อที่ใช้สอยในส่วนห้องพักได้ดังนี้

- ZONING FOR SUIT ROOM (TYPE C)

หมายเหตุ

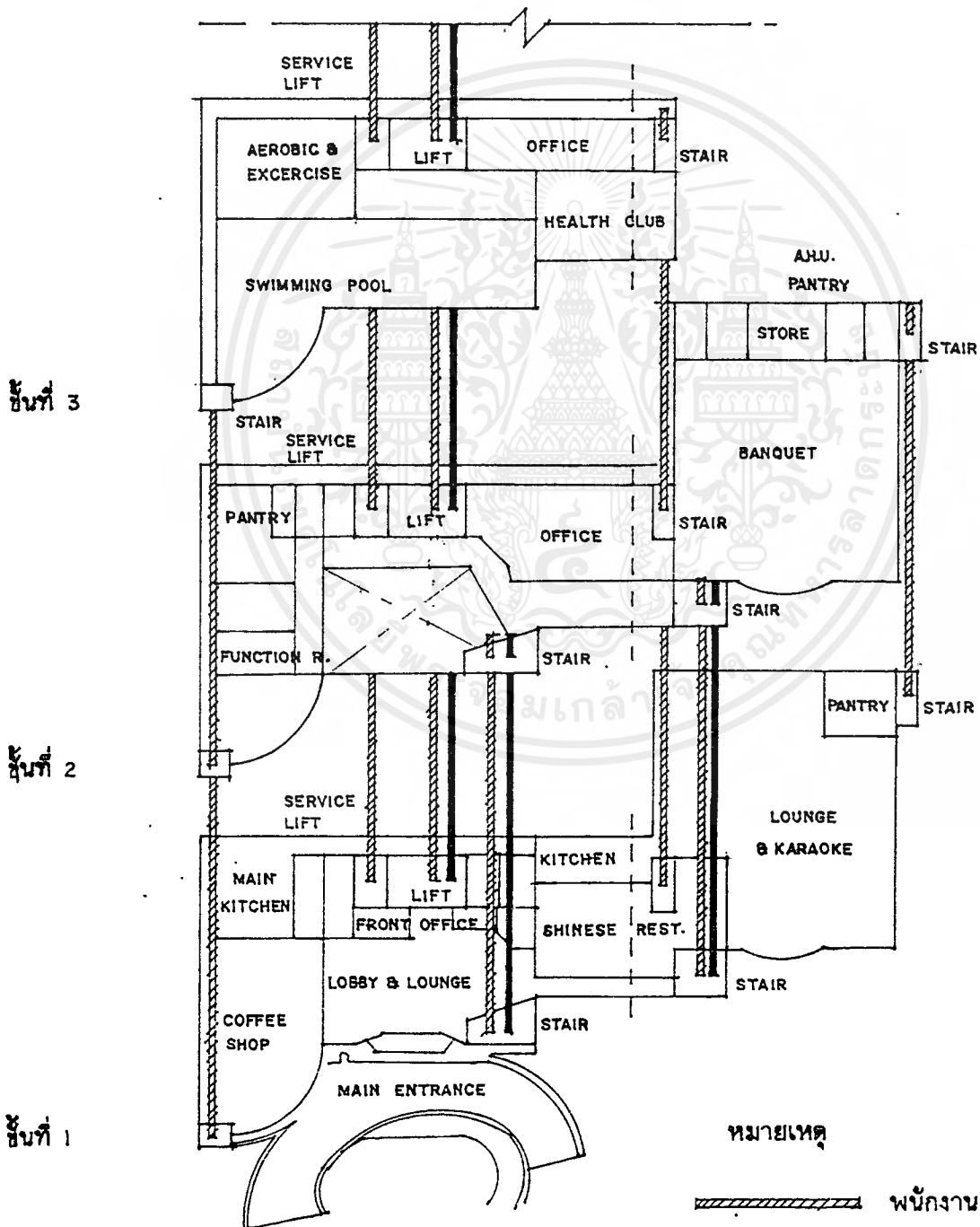
ผู้ให้บริการส่วนหน้า

ผู้ให้บริการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนุญาเห็น ใบเขียวประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากการศึกษา FUNCTION ,ประโยชน์ใช้สอยและความต้องการเนื้อที่ใช้สอย ทำให้สามารถแบ่งเนื้อที่ใช้สอยในส่วนต่างๆของโครงการได้ดังนี้

- ZONING FOR RACHAPHRUK GRAND HOTEL

หมายเหตุ

ผนังงาน

ผู้ให้บริการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้ทำซ้ำโดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.5 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถาปัตยกรรมและศิลปวัฒนธรรมอีสาน

การวิเคราะห์ลักษณะสถาปัตยกรรม

บทสรุปทางความคิดเกี่ยวกับการออกแบบเรือนพักอาศัยหรือผลงานทางสถาปัตยกรรมในแขนงอื่น เช่น อาคารทางศาสนาหรือผลงานทางช่าง ฝีมือพื้นบ้าน ในงานทัศนศิลป์ทุกแขนง ได้ว่า เป็นผลลัพธ์จากการดำรงชีวิตและจิตวิญญาณของชาวอีสานเอง อันแยกจากประชาชนในภาคอื่นในอันดับแรกนั้น ก็น่าจะเป็น

สภาพแวดล้อมทางธรรมชาติอันมีอิทธิพลรุนแรงเข้าสู่สายเลือดโดยไม่รู้ตัว จนก่อให้เกิดความอดทน บึกบึน เข้มแข็ง ทั้งทางร่างกายและจิตใจ

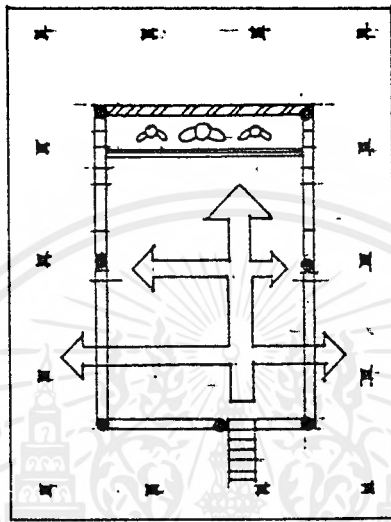
ประการหลัง อิทธิพลทางสภาพกล่อมเกลாதงจิตใจ ซึ่งพระพุทธศาสนา ได้มีส่วนปลูกฝังหยั่งรากลงอย่างหนาแน่นประกอบกับความเชื่อเดิมของบรรพบุรุษผสมผสานจนเกิดเป็นวิญญาณอันแท้จริงของคนอีสาน คือ มีความมักน้อย สัตย์ซื่อ ถ่อมตนและสมถะ ในการดำรงชีวิตมานับนาน ซึ่งพอจะสรุปได้ว่า

1. มีความเรียบง่าย สมองประโยชน์ใช้สอย (FUNCTION) ชัดเจนอย่างตรงไปตรงมา
2. มีความแข็งแรง บึกบึน หนักแน่น ทั้งทางรูปทรง (FORM) โครงสร้าง (STRUCTURES) และส่วนตกแต่ง (ORNAMENTS) ซึ่งมักไม่มากนัก
3. มีความพอตี สมถะ ในการใช้ความว่าง (SPACE) ภายในอาคาร

การวิเคราะห์ลักษณะสถาปัตยกรรมทางศาสนาของภาคอีสาน

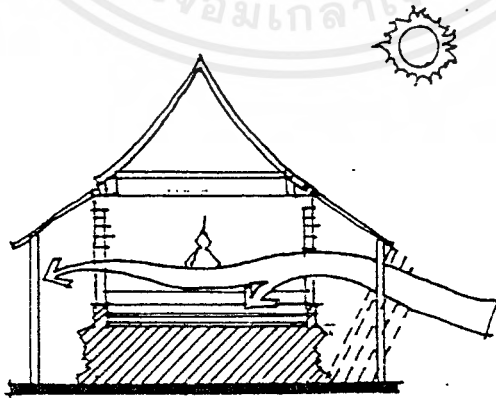
1. สิม

- สิมโปร่ง

แผนผังของสิมชนิดโปร่ง

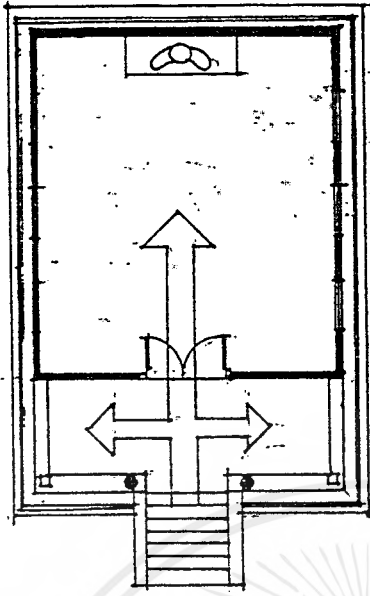
- การจัดแผนผังเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า บังคับทิศทางขึ้นเพียงทางเดียวและพื้นที่ภายในเป็นการกันขอบเขตแต่ไม่กั้นส่วนและสายตา รู้สึกถึงความโปร่งโล่ง ให้ความสำคัญกับพระพุทธรูป โดยการก่อฐานซุกซ้อย่างง่ายๆทางด้านหลังหันหน้าสู่ประตู

- การเปิดของผนังด้านข้างทั้งสองเพื่อรับลมและมีหลังคา 2 ชั้นหรือปีกนกป้องกันฝนและแดด ส่วนการก่อผนังที่ด้านหลังและลดหลั่นลงมาทางด้านข้างของพระพุทธรูปเพื่อให้ความสำคัญและป้องกันลม ฝุ่น ความเสียหายต่างๆ

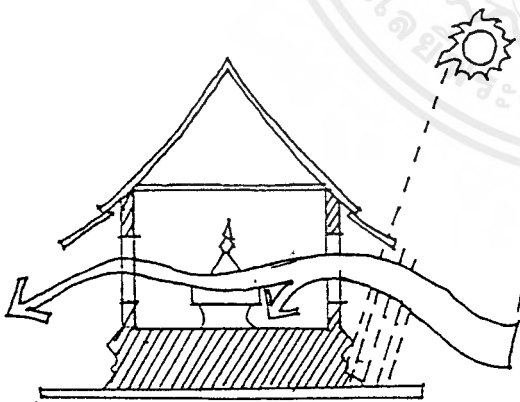
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- สิมทึบ

แผนผังของสิมชนิดทึบ

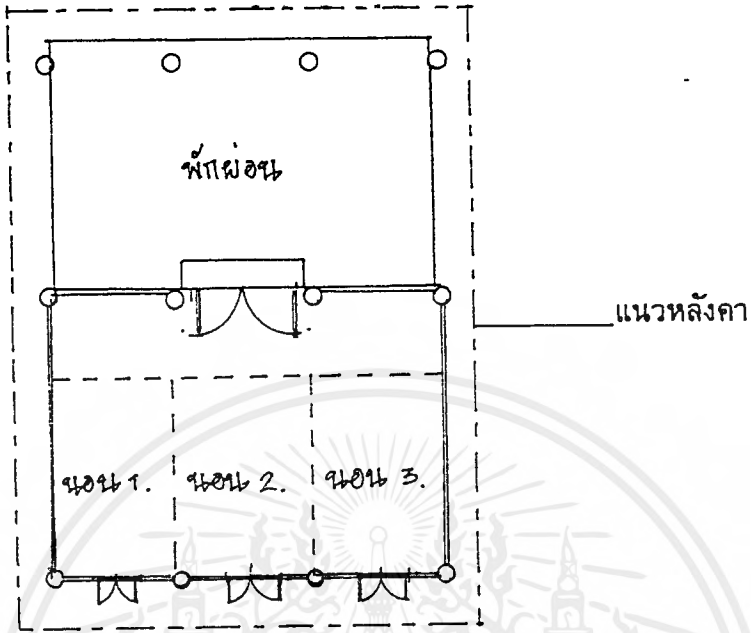
- ผนังมีลักษณะเป็นสี่เหลี่ยมผืนผ้า บังคับทางขึ้นเพียงทางเดียวแต่มีส่วนโถงพักก่อนทางประตูทางเข้ามีลักษณะเป็นระเบียง
- พื้นที่ภายในมีทวารขึ้นขอบเขตเป็นสัดส่วน ให้ความสำคัญกับพระพุทธรูปด้วยการก่อฐานติดกับผนังด้านหลัง

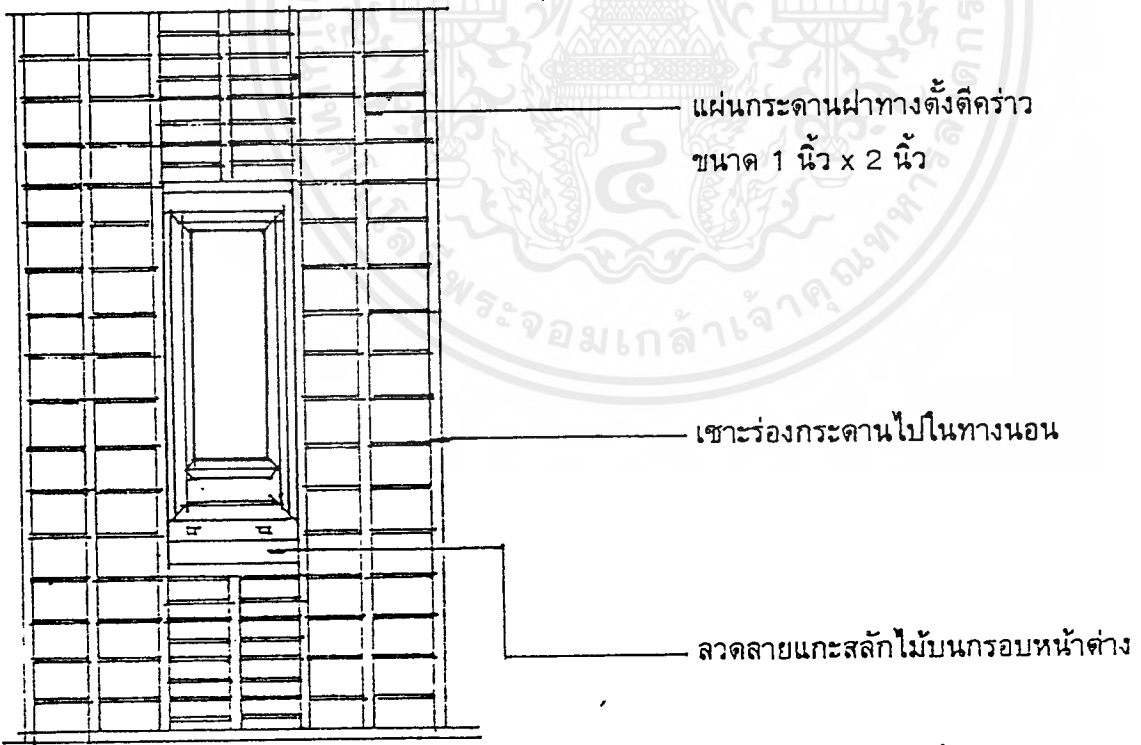
- ก่อผนังทึบทั้งสี่ด้าน ด้านข้างทั้งสองมีหน้าต่างข้างละ 3 บานเพื่อระบายอากาศ หลังคาด้านหน้ายื่นออกมาทั้งแดดและฝน
- โครงสร้าง ก่ออิฐฉาบปูน ก่อฐานสูง เสาไม้
- ส่วนประดับตกแต่ง ันทวยแกะสลักไม้ รูปปูนปั้นบริเวณบันไดทางขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การวิเคราะห์ลักษณะของเรือนไทโคราช

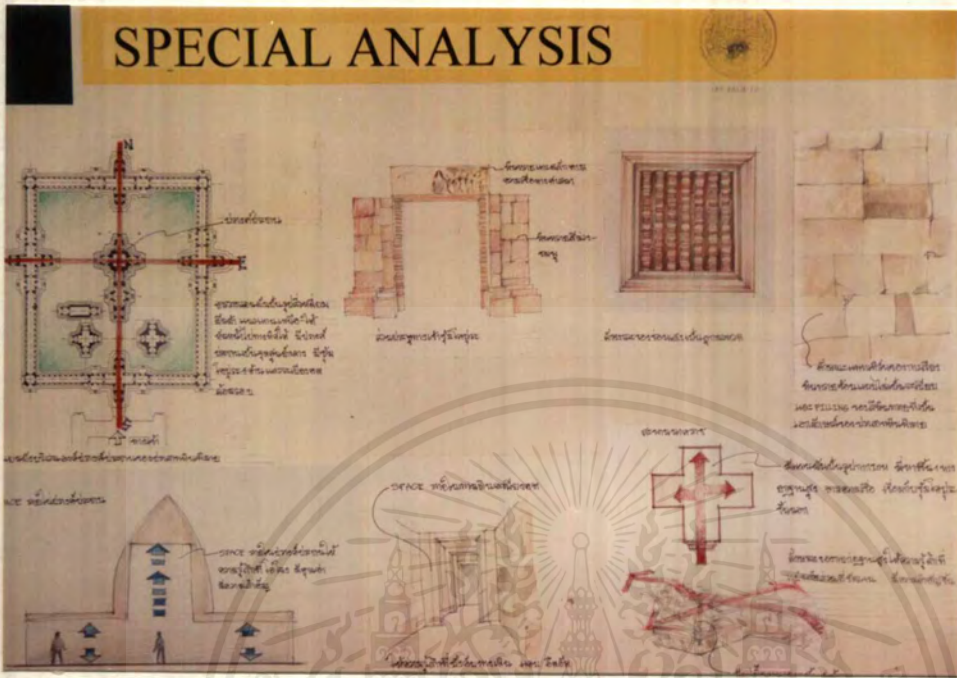
แผนผังอาคารและการจัดแบ่งพื้นที่ใช้สอย

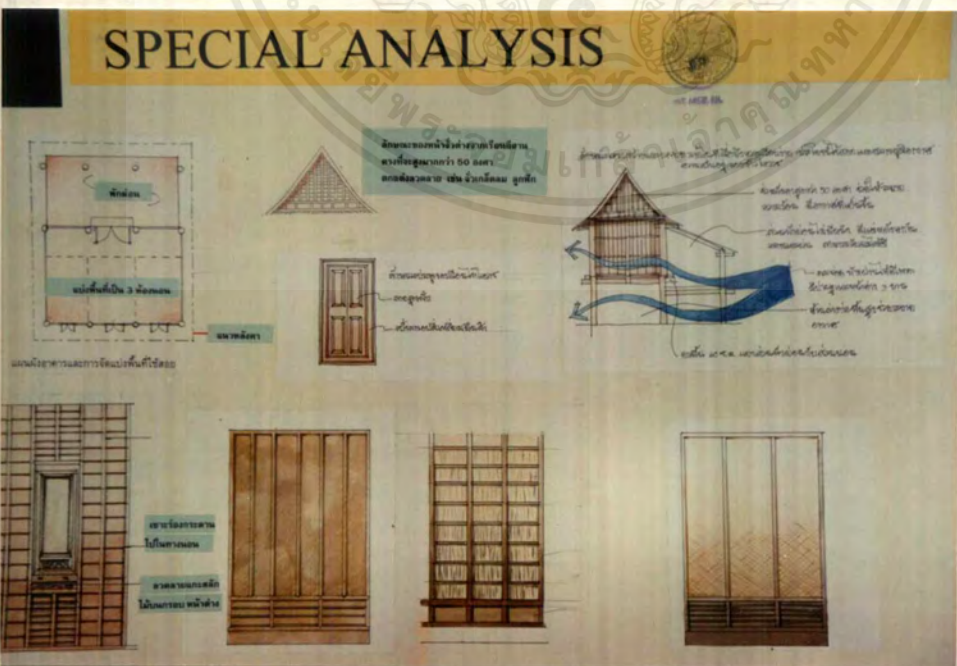
ลักษณะของฝาผนังประเภทฝาตั้ง (ฝาสายบัว)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.6 การศึกษาและวิเคราะห์ศิลปะหัตถกรรมพื้นบ้าน

ภาพที่ 4.6.1 แสดงการวิเคราะห์ปราสาทหินพิมาย

ภาพที่ 4.6.2 แสดงการวิเคราะห์บ้านเรือนไทยโคราช

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.6.3 แสดงการวิเคราะห์ศิลปะวัฒนธรรมโคราช

4.7 การศึกษาและวิเคราะห์ศิลปะสมัยใหม่

การศึกษาศิลปะสมัยใหม่

ลักษณะทั่วไปของศิลปะสมัยใหม่ ในพุทธศตวรรษที่ 25 เป็นศิลปะแนวนานาชาติมากกว่าที่จะเป็นศิลปะแนวภูมิภาคและมีลักษณะแตกต่างกันมาก มีเทคนิคและวัตถุใหม่ๆ ตลอดจนทัศน (ภาพ) ต่อโลกที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ความสำคัญของเครื่องจักรมีอิทธิพลต่อศิลปะบางอย่างและก็มีปฏิกิริยาต่อต้านศิลปะบางอย่างด้วยเช่นกัน ทำให้โลกทางกายภาพและมนุษย์ใหม่โน้มน้าของศิลปินเปลี่ยนแปลงไป ความซับซ้อนขององค์ประกอบที่ทำให้เกิดแบบอย่างของศิลปะมากขึ้น มีการเปลี่ยนแปลงแนวทางแบบอย่างของศิลปะเกิดขึ้นกับศิลปินหลายคน แนวโน้มของศิลปะยุคนี้ที่แพร่หลายมากคือ การให้คุณค่ากับคุณภาพทางรูปทรงบริสุทธิ์มาก เน้นความกลมกลืนกัน ความหลายหลาก ความละเอียดอ่อนและความเป็นเอกลักษณ์ทางรูปทรงมากกว่าการเน้นที่ถ่ายทอดเรื่องราว เกิดศิลปะแบบนามธรรม และศิลปะแบบไร้รูปวัตถุ เป็นความขัดแย้งต่อศิลปะแบบรูปเหมือนจริง

มีแนวโน้มที่แพร่หลายมากคือ การต่อสู้ การต่อต้าน ความคิดแบบประเพณีนิยม ถือว่าสิ่งของเครื่องใช้ที่ผลิตจากโรงงาน ก็เป็นศิลปะเหมือนกัน

ซึ่งศิลปะแนวป๊อป ได้ดำเนินตามความคิดนี้ ทำให้เกิดการแบ่งแยกระหว่างงานศิลปะกับภาพตามสื่อสารมวลชน หรือสิ่งที่ผลิตทางอุตสาหกรรม ศิลปะแนวคอนเซ็ปชวล ก็เป็นงานศิลปะที่กำเนิดตามแนวทางนี้ ศิลปะมินิมอล ได้เรียกร้องให้แสดงรูปสิ่งต่างๆ โดยอิสระจากความสัมพันธ์ทางรูปทรง

การผูกพันกับประสบการณ์ทางความรู้สึกนึกคิดและแบบอย่างศิลปะส่วนตัวได้รับการคัดค้านจาก ศิลปะแบบป๊อปและมินิมอล ที่ถือว่าบางที่ผลงานทางศิลปะก็ไม่แตกต่างจากสิ่งผลิตทางสื่อสารมวลชน นอกจากนี้ก็ได้รับการคัดค้านจากศิลปะที่สร้างกันเป็นกลุ่ม รวมทั้งจากงานศิลปะ ลัทธิโฟโตดรีลิสต์ ด้วย

จากแนวความคิดอันเป็นประเพณีนิยมว่า งานศิลปะคือสิ่งของที่มีค่าสำหรับซื้อขายและสะสมได้ถูกโจมตีมากขึ้น โดยประติมากรรมที่ทำลายรูปลักษณะของตัวเอง โดยการกระทำอันไร้อารมณ์ของผลงานศิลปะที่แสดงด้วยภูมิประเทศ และภาพเขียนแนว แฮพเพนิง ซึ่งใช้ภาพเหตุการณ์การแสดงของศิลปินมาเป็นคุณสมบัติของภาพเขียนตามสภาพธรรมชาติโดยตรง และแสดงท่าทีการกระทำในขณะนั้นของศิลปินไว้ด้วย แต่ในช่วงพ.ศ. 2513 - 2523 จิตรกรรมแนวแฮพเพนิง ก็ถูกแทนที่ด้วย ศิลปะแบบแสดงด้วยท่าทาง ซึ่งไม่ค่อยเป็นการแสดงอย่างปัจจุบันทันด่วนเท่าใดนักของมักมีการเตรียมการไว้ก่อนและมักมีรูปแบบต่างๆมากมาย เช่น ศิลปะวิดีโอ มีการวางแผนการแสดงเป็นเอกสารมีรายละเอียดเฉพาะสำหรับการบันทึกถ่ายภาพวิดีโอไว้พร้อม

หลังจากสงครามโลกครั้งที่ 2 เป็นต้นมา ภูมิภาคของโลกที่เริ่มมีความสำคัญทางศิลปะมากขึ้น

นับตั้งแต่ พ.ศ. 2503 อิทธิพลของศิลปะลัทธิเอกซ์เพรสชันนิส แนวนามธรรมได้ถูกทำลาย จากหลายๆแนวทางของศิลปะนานาชาติ เริ่มจากศิลปะป๊อป (POP ARTS) ศิลปะอ็อป (OP ART) และศิลปะมินิมอล

ศิลปะป๊อปเริ่มครั้งแรกในประเทศอังกฤษ ในช่วงพ.ศ. 2493 - 2503 ต่อมาจึงแพร่มาในประเทศสหรัฐอเมริกา ศิลปะป๊อปได้อิทธิพลมาจากภาพตามสื่อมวลชน ภาพโฆษณา ภาพหนังสือการ์ตูน แล้วนำมาแสดงในแบบการผสมผสาน มีการเปลี่ยนแปลงไปจากปกติบ้าง หรือเกินจากความเป็นจริงจนดูแปลกตา

ศิลปะอ็อป พัฒนารูปร่างมาจากจิตรกรรมแบบไร้รูปวัตถุและแบบนามธรรมเรขาคณิต เป็นจิตรกรรมที่ใช้รูปร่างด้วยมายาทงสายตา ทำให้เกิดการเคลื่อนไหวจนนัยน์ตาพลาและเปลี่ยนแปลงไปโดยไม่รู้จบสิ้น แต่ผลงานศิลปะอ็อปบางภาพก็เข้าช้อนกับศิลปะมินิมอล ซึ่งเป็นขบวนการทางศิลปะที่มุ่งลดทอนการใช้รูปร่างและสีให้น้อยลงหรืออาจจะใช้รูปร่างหรือสีเดียวเท่านั้น

ผลงานศิลปะในช่วงสั้นๆระหว่างพ.ศ. 2503 - 2513 มีหลายแบบ เช่น ประติมากรรมแบบเคลื่อนไหว บางชิ้นของศิลปินสวิสที่ชื่อ “แดงเกอลี” ที่ตั้งใจให้ไฟและการระเบิดทำลายผลงานของเขาตามเวลาที่คาดการณ์ไว้แล้ว

ศิลปะแนวเฮพเพนนิ่ง ก็เป็นความไม่เหมือนใครในลักษณะนี้ โดยเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นภายในเวลาและสถานที่นั้น (อย่างไม่เน้นความตื่นเต้นเร้าใจ) มีศิลปินอีกหลายคนที่น่าสนใจ ในปัญหาของกาลเวลาในงานศิลปะ โดยใช้หลอดไฟนีออนและฟลูออเรสเซนต์ สร้างสิ่งแวดล้อมในบริเวณที่ว่างชั่วคราวให้แก่ผู้ชม ด้วยการให้ความรู้สึกเคลื่อนไหวตามไปกับแสงไฟ ศิลปะแบบเป็นระบบ และศิลปะแบบต่อเนื่อง ถูกนำมาใช้กับงานที่ทำด้วยไฟนีออนหรือฟลูออเรสเซนต์บางชิ้นและใช้กับจิตรกรรม ประติมากรรมแบบเรขาคณิต บางชิ้นที่มีการผสมผสานอย่างสวยงามด้วยส่วนประกอบมูลฐานอันเป็นแบบมาตรฐานเพียง 1 หรือ 2 แบบเท่านั้น และงานศิลปะแนวนี้ก็ทำกันจากการใช้คอมพิวเตอร์ในทางสังคมและเศรษฐกิจอย่างกว้างขวาง

ช่วงปีพ.ศ. 2503 - 2513 นี้ เป็นช่วงที่ศิลปินเริ่มทำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ อย่างได้ผล ศิลปินที่มีความคิดใหม่ๆล้ำสมัยบางคนใช้วิธีผสมด้วยสื่อหลายประเภท เช่น จิตรกรรม ประติมากรรม ภาพยนต์ แสงและเสียง มาสร้างผลงาน ผลงานเหล่านี้เรียกกันว่า ผลงานพหุสื่อ หรือ สื่อรวม หรือ สื่อผสม

ศิลปินบางคนเริ่มใช้เทคโนโลยีไฟฟ้าเข้ามาสร้างผลงานให้เกิดสิ่งแปลกใหม่ เช่น ป้อนเสียงลงในอุปกรณ์เลเซอร์ แล้วทำให้เกิดเป็นลำแสงเล็กๆเข้มจัด สามารถฉายเป็นรูปทรง ลี ล้นต่างๆ เป็น 3 มิติได้ เครื่องคอมพิวเตอร์ถูกนำมาใช้ในการวาดเส้นด้วยผลงาน ศิลปะไฮเบิร์ก หรือ ไฮเบอร์เนติก ทำให้สามารถรับผลสะท้อนกลับออกมาได้ ซึ่งเป็นการตอบสนอง และมีปฏิริยาต่อกันในระหว่างผลงานศิลปะ , สิ่งแวดล้อมของผลงานศิลปะและผู้ดูงานศิลปะได้พอๆกัน

ระบบการให้ข่าวสารด้วยเครื่ององคอมพิวเตอร์และทฤษฎีต่างๆทางภาษาศาสตร์ ทำให้งานศิลปะถูกเน้นใหม่ในฐานะเป็นการสื่อสารได้ด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในขณะที่มีความสนใจในเทคโนโลยีสมัยใหม่ก็มีการกลับมาสนใจในเรื่องสังคมนาฬิกาและลักษณะเฉพาะตัวศิลปินกันใหม่อีก คำว่า ลัทธินิวเรียลลิสต์ หรือ ลัทธิโฟโตเรียลลิสต์ ถูกนำมาใช้กับศิลปะแนวนี้ เป็นการมุ่งแสดงลักษณะภาพตามที่เห็น เรื่องราวครอบคลุมเรื่องที่ทำมามีตั้งแต่ภาพทิวทัศน์ จนถึงภาพคนเหมือน แต่แสดงความสนใจเป็นพิเศษในภาพยานพาหนะในเมือง ภาพภายในอาคาร ศิลปินมักใช้ภาพถ่ายมาช่วยในการเขียนภาพ ลัทธิโฟโตลิสต์ เติบโตมาจากศิลปะป๊อปและมีลักษณะภาพเหมือนธรรมชาติอย่างไม่มีความรู้สึกนึกคิดส่วนตัวของศิลปินแฝงอยู่เสมอ ประติมากรรมรูปคนในกริยาต่างๆเหมือนลอกแบบมาจากพิพิธภัณฑ์หุ่นขี้ผึ้งเลย

ความสนใจในการร่วมเป็นหนึ่งในเดียวกับสังคม ทำให้เกิดรูปแบบศิลปะที่เกี่ยวข้องกับการร่วมเป็นกลุ่ม ประสบการณ์และการศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ดูกับระบบสังคม, เศรษฐกิจ, สิ่งแวดล้อมของผู้คนด้วย มีการใช้ลูกบอลขนาดใหญ่ นำมาเป็นเป้าหมายต่างๆกันทางศิลปะ เช่น การร่วมนับเสียงและการฉายภาพยนตร์ การมีส่วนร่วมกับบอลของผู้คน เป้าหมายที่แท้จริง คือ เพื่อค้นหาพฤติกรรมของแต่ละคนในกลุ่มที่ไปสัมผัสกับผลงาน ความสนใจในบริเวณที่ว่าง เวลาและการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นตลอดเวลาไปสู่แนวทาง ศิลปะเพอร์ฟอร์แมนซ์ (ศิลปะแบบแสดงด้วยท่าทาง) เช่น ท่าทางของซินเพลสติกที่ปลิวร่อนตามลมไปในที่สาธารณะ ศิลปินเพอร์ฟอร์แมนซ์ได้อิทธิพลมาจากศิลปะแฮพเพนนิ่งนั่นเอง รูปแบบศิลปะอีกแบบหนึ่งที่สัมพันธ์กับศิลปะเพอร์ฟอร์แมนซ์ คือ ศิลปะโบดี (RODY - ART) หรือศิลปะแบบแสดงด้วยร่างกาย ซึ่งศิลปินจะแต่งหรือประดับประดาร่างกายให้เป็นที่น่าสังเกต น่าสนใจหรือพาตนเองไปอยู่ในที่เสี่ยงอันตราย เพื่อแสดงให้เห็นความคิด การเปลี่ยนแปลงหรือความสัมพันธ์ระหว่างคน สัตว์และสิ่งของต่างๆ ศิลปะปัจจุบันมีแนวที่สร้างสิ่งแวดล้อมใหม่ให้ผู้ดูจนผู้ดูกลายเป็นส่วนหนึ่งในงานศิลปะหรือการนำเสนอเพื่อให้มีสถานการณ์ของมนุษย์กับสิ่งแวดล้อมมาอยู่ร่วมกัน เช่น การนำรูปหล่อปูนพลาสเตอร์รูปคนขนาดเท่าจริงมาจัดรวมกับวัตถุสิ่งของจริง เช่น รถยนต์ หรือเคาน์เตอร์อาหาร จัดองค์ประกอบให้เกิดสิ่งแวดล้อมเดียวกัน บริเวณพื้นที่ทั้งหมดของส่วนจัดแสดงถูกใช้เป็นพื้นที่สำหรับการจัดองค์ประกอบศิลปะ หรือเป็นผลงานแสดงกับพื้น

ศิลปะแบบแสดงด้วยภูมิประเทศ (ผลงานเอิร์ทเวิร์ด) ได้แก่ โครงงานขนาดใหญ่ที่ต้องใช้เครื่องมือช่วยและทำในพื้นที่ต่างๆ

ศิลปะแบบแสดงด้วยสนาม (ผลงานฟิลด์พีซ) เป็นผลงานที่ทำกลางแจ้ง อาจทำเป็นการชั่วคราวหรือถาวรก็ได้

ความสัมพันธ์ถึงความเปลี่ยนแปลงและปฏิริยาต่อกันระหว่างส่วนประกอบมูลฐานต่างๆนำไปสู่ ศิลปะโพรเซส หรือ ศิลปะแบบแสดงด้วยกระบวนการ

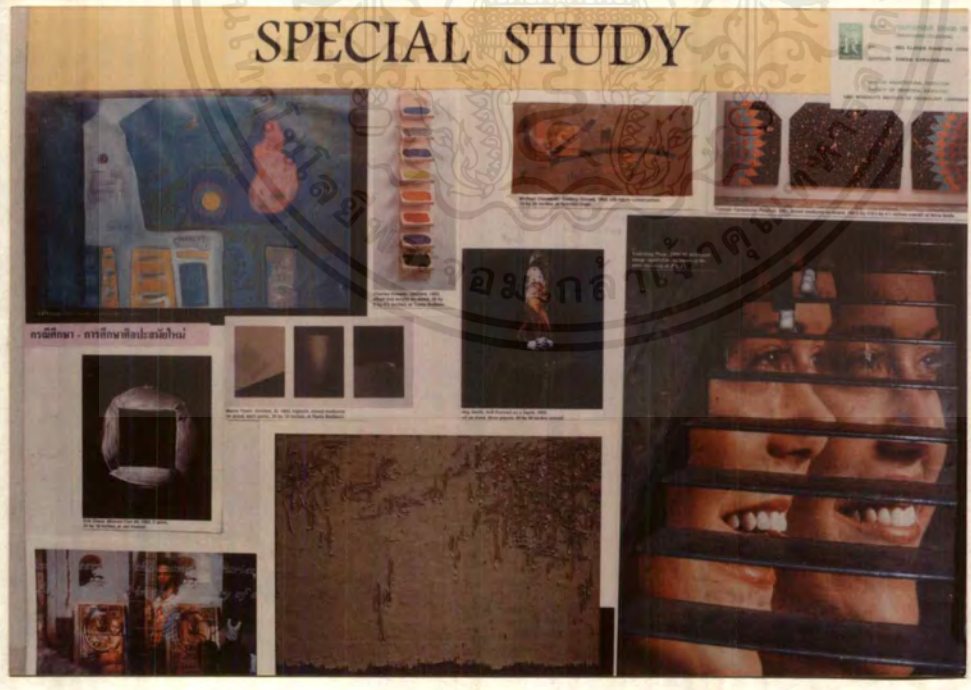
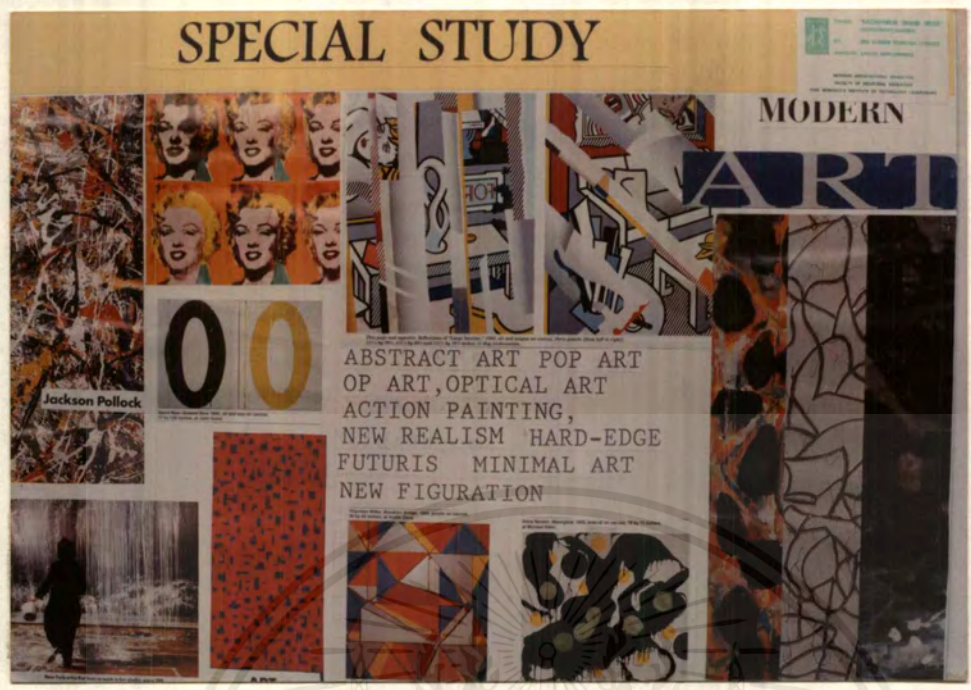
ศิลปะแบบแสดงด้วยแนวคิด (ศิลปะคอนเซ็ปชวล) เป็นงานศิลปะที่อาจใช้คำพูดหรือเส้นกราฟแสดงความคิดของผลงานได้มากกว่าที่จะต้องให้ผลงานมีความสำเร็จสมบูรณ์ในตัวเอง

การพัฒนาที่เกิดขึ้นกับศิลปะในปัจจุบันนี้ แสดงให้เห็นว่ามีความสนใจในสุนทรียภาพแบบพิเศษ หรือในเรื่องราวที่ไร้รูปทรงกันมากขึ้น ผลงานศิลปะแบบใหม่ที่สร้างขึ้นในปัจจุบัน มีความแตกต่างจากศิลปะแบบเดิมมาก ปัจจุบันสนใจในปัญหาของมนุษย์ ทำให้เกิด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

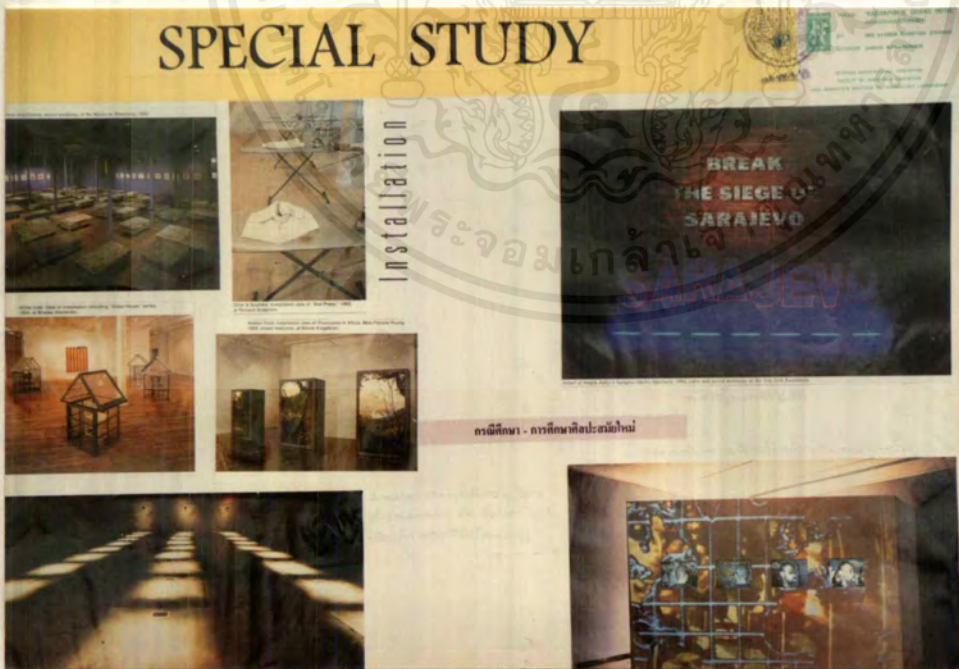
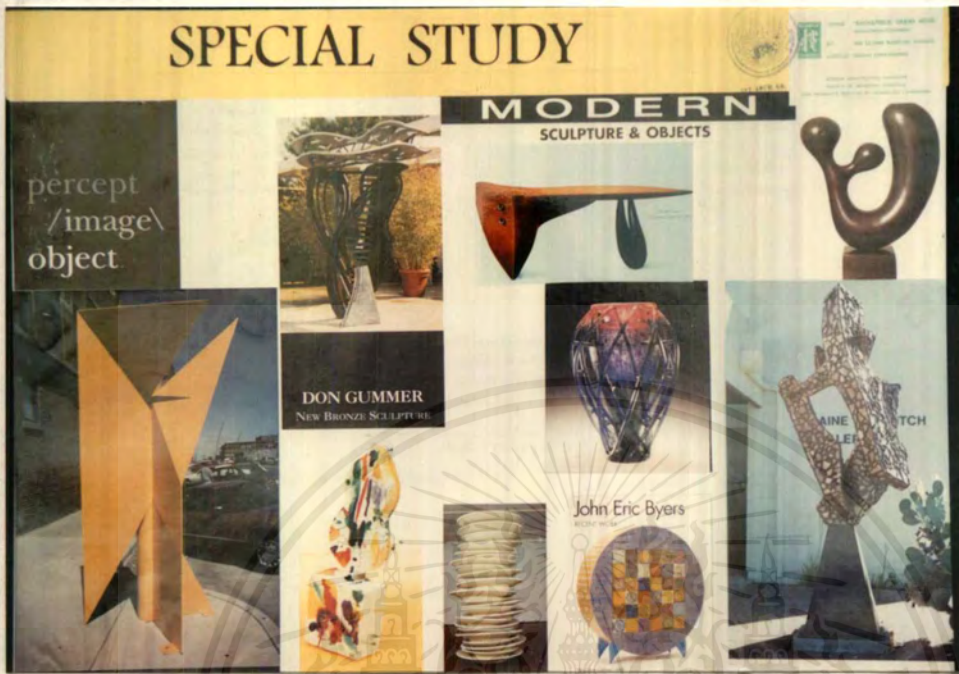
ความสนใจที่จะปรับปรุงเปลี่ยนแปลงสร้างความสะดวกสบายให้แก่สิ่งแวดล้อม ไม่แบ่งแยกศิลปะ ไม่แบ่งแยกศิลปะกับชีวิต ศิลปะปัจจุบันส่วนมากจะทำทฤษฎีที่เพิ่งเกิดขึ้นและผลักดันให้มีการประเมินคุณค่าความคิดกันใหม่ตลอดเวลา ขณะที่เทคโนโลยีสมัยใหม่ ทำให้ผลงานศิลปะสมัยปัจจุบันแสดงจุดหมายแตกต่างไปหลายอย่าง การพัฒนาศิลปะแนวทางอื่น ๆ ก็เกิดขึ้นด้วยเหมือนกัน เช่น การฟื้นฟูงานหัตถกรรม การเน้นลักษณะเฉพาะตนเองอันไม่เหมือนใคร แต่ก็มีบางส่วนที่หันจากแนวนามธรรมมานิยมรูปแบบอย่างที่เคยทำตามประเพณีนิยมมากขึ้น เช่น จิตรกรรมร่วมสมัยบางชิ้นที่สะท้อนให้เห็นลักษณะสีแบน และการใช้วรรณะสีเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับผลงานยุคแรกของโมเนและมาเน ศิลปะที่ยังคงนิยมมากในปลายพุทธศตวรรษที่ 25 จนถึงปัจจุบันได้แก่ ลัทธิเอกซเพรสชันนิสแนวนามธรรม ลัทธิเซอเรียลลิสต์ และแนวนามธรรมรูปเรขาคณิต ศิลปะร่วมสมัยที่มีความหลายหลาก ลักษณะพัฒนาไปตามสมัย รูปแบบศิลปะที่ใหม่ที่สุดในปัจจุบันมีรากฐานมาจากอดีต แต่เป็นรูปแบบที่เปิดกว้างมากให้กับอนาคตได้มากด้วย

ภาพที่ 4.7.1 แสดงการศึกษาศิลปะสมัยใหม่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

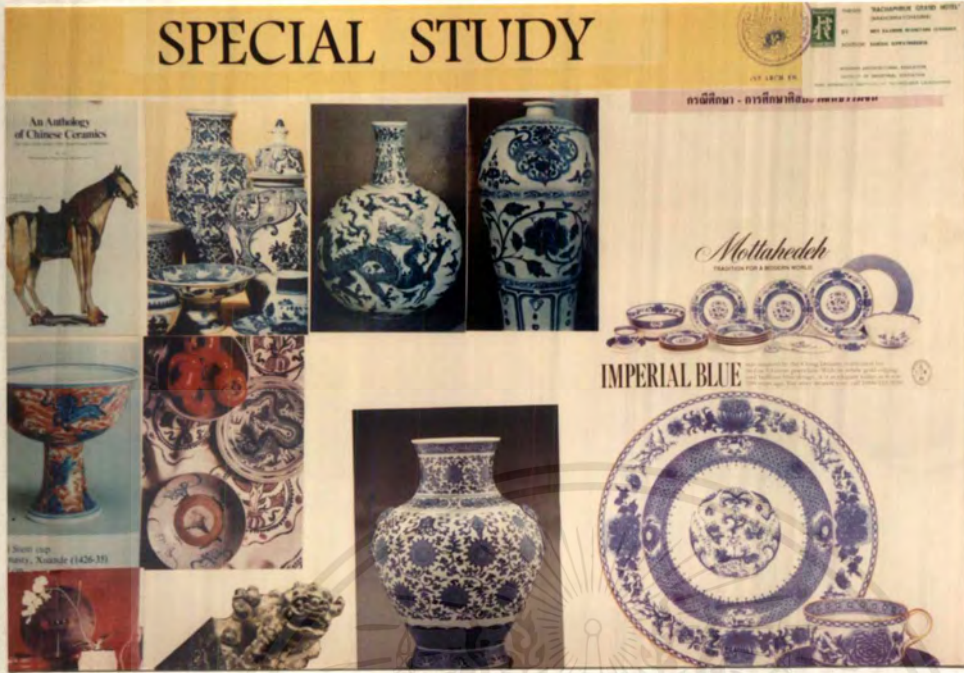
ภาพที่ 4.7.2 แสดงการศึกษาศิลปะสมัยใหม่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.7.3 แสดงการศึกษาสถาปัตยกรรมจีน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

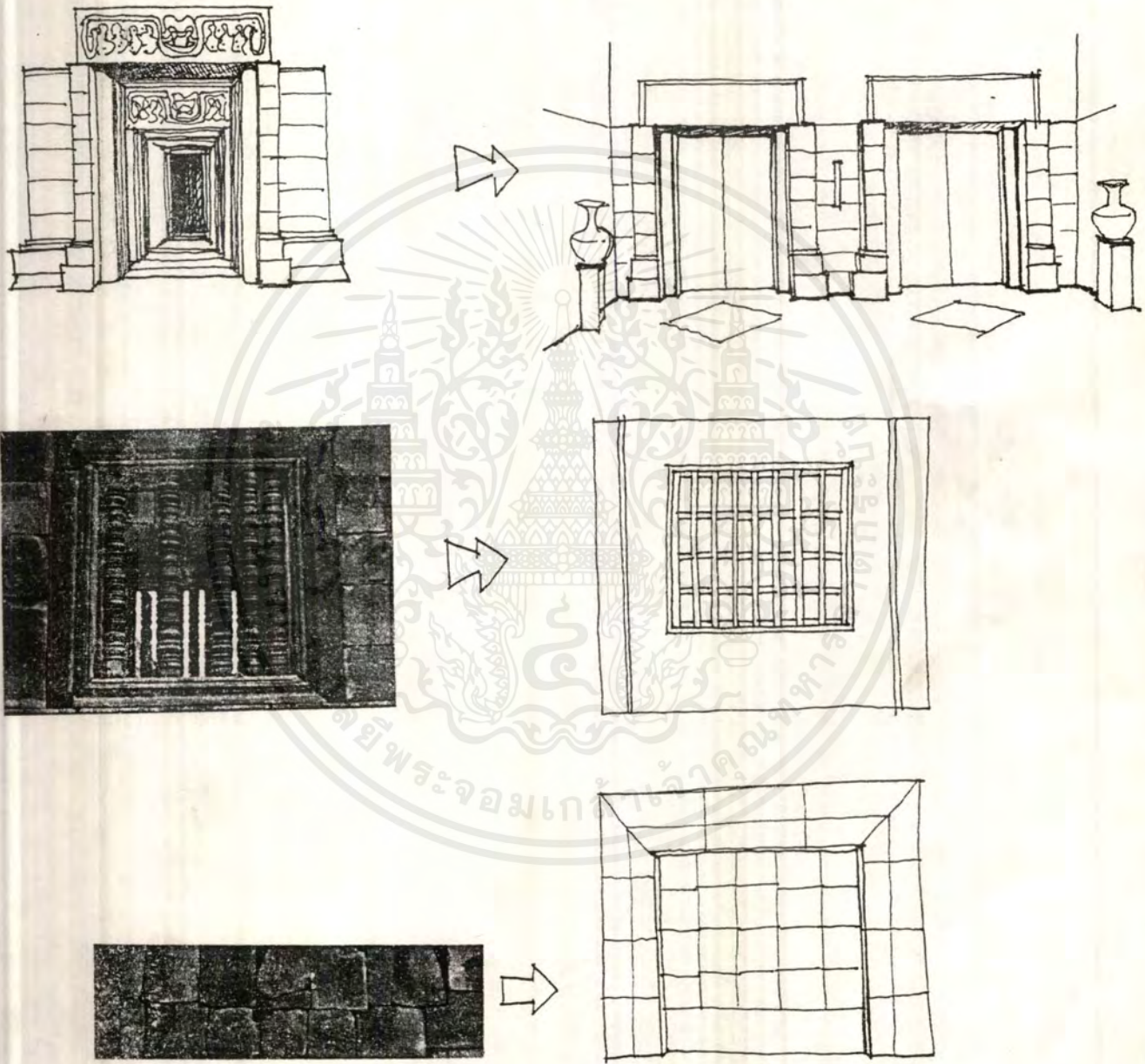

ภาพที่ 4.7.5 แสดงการศึกษาศิลปจีน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.8 การวิเคราะห์เพื่อหาแนวความคิดและแนวทางในการออกแบบตกแต่งภายใน

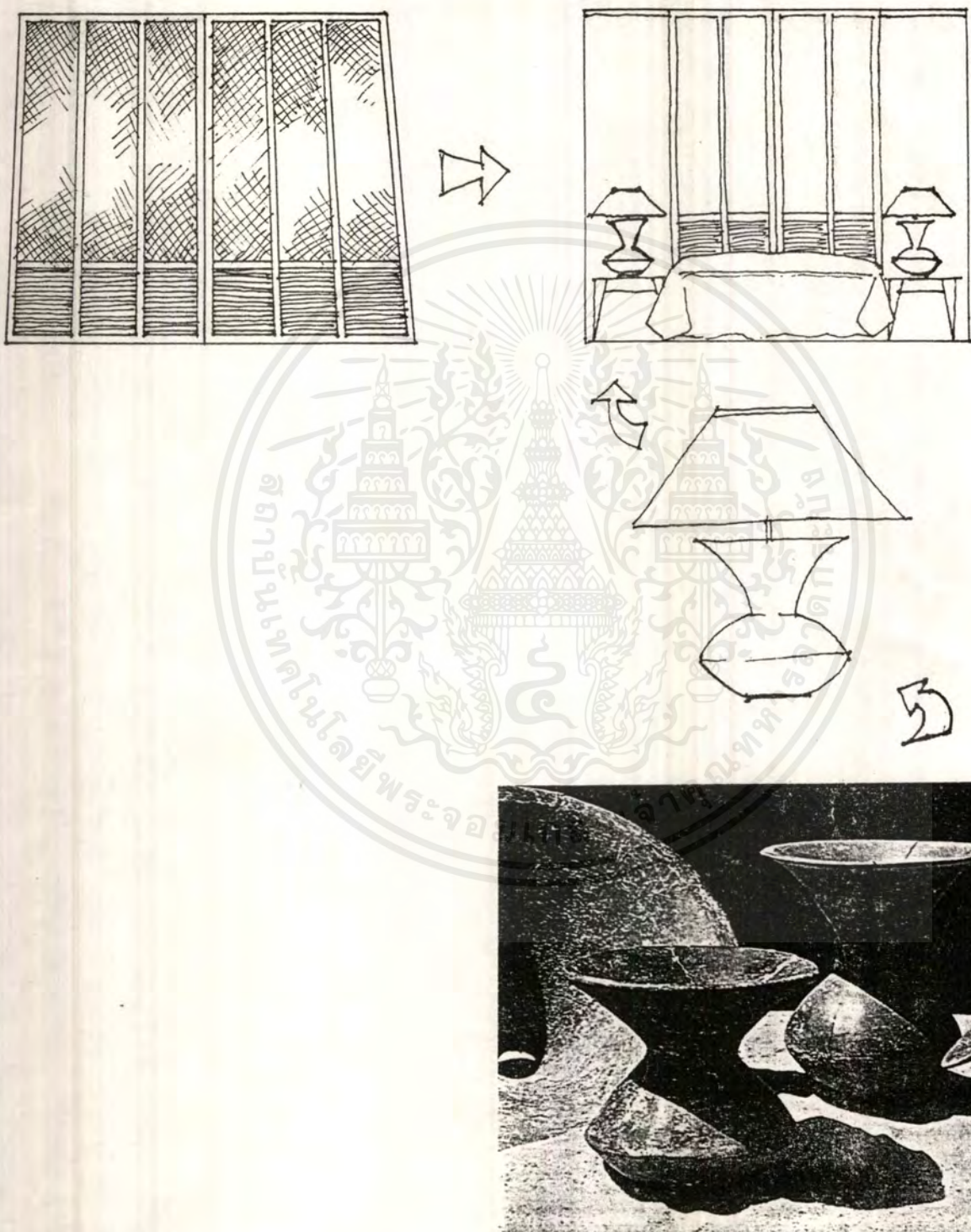
การวิเคราะห์เพื่อหาแนวทางในการออกแบบส่วนโถงลิโอบบี้และล็องจ์

ภาพที่ 4.8.1 แสดงการวิเคราะห์สู่งานออกแบบส่วนโถงลิโอบบี้และล็องจ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การวิเคราะห์เพื่อหาแนวทางในการออกแบบส่วนห้องพักแบบธรรมดาและพิเศษ

ภาพที่ 4.8.8 แสดงการวิเคราะห์สู่งานออกแบบส่วนห้องพักแบบธรรมดาและพิเศษ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

สรุปผลและแนวทางเพื่อการออกแบบ

5.1 สรุปผลเพื่อแนวทางการออกแบบ

โครงการโรงแรมราชพฤกษ์ แกรนด์ โฮเทล เป็นโรงแรมชั้นหนึ่งขนาดกลาง ที่ตั้งอยู่ในเมืองใหญ่ เพื่อให้บริการห้องพักและรองรับกิจกรรมของนักธุรกิจ ทั้งยังมีศูนย์ออกกำลังกายและสวนบันเทิง เพื่อบริการสำหรับบุคคลภายนอกทั่วไปด้วย

นอกเหนือจากความสัมพันธ์ขององค์ประกอบใช้สอย มาตรฐาน และการบริการที่ดีภายในโรงแรมแล้ว สิ่งที่ทางโรงแรมยังต้องให้ความสำคัญ ซึ่งเป็นวัตถุประสงค์หลักของทางโครงการก็คือ รูปแบบของโรงแรมที่แตกต่างและโดดเด่นกว่าโรงแรมใกล้เคียง เพื่อก่อให้เกิดความประทับใจและดึงดูดให้ผู้ใช้บริการมากที่สุด ทั้งนี้เพราะผลจากการวิเคราะห์ที่ตั้งโครงการพร้อมทั้งที่มาและจุดประสงค์ และตัวอย่างประกอบ และทฤษฎีต่างๆที่เกี่ยวข้อง

5.2 แนวความคิดในการออกแบบ

สิ่งสำคัญที่เป็นตัวกำหนดแนวความคิดในการออกแบบ คือ

1. รูปแบบของสถาปัตยกรรม
2. รูปแบบจาก SPACE ภายใน
3. เอกลักษณ์ของศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น

1. รูปแบบของสถาปัตยกรรม

การศึกษาถึงลักษณะรูปทรงของอาคารและวัตถุประสงค์ของการออกแบบอาคารนั้น มีความสำคัญยิ่ง ทั้งนี้เพื่อการออกแบบตกแต่งภายในที่สอดคล้องกับตัวอาคารภายนอก ซึ่งนอกจากจะเกิดความสัมพันธ์กันแล้ว ยังช่วยเสริมให้มีความน่าสนใจมากยิ่งขึ้น

2. เอกลักษณ์ของศิลปวัฒนธรรมโคราช

จากการศึกษาและวิเคราะห์ศิลปวัฒนธรรมดังกล่าว จะเห็นได้ว่าสามารถแยกได้หลายประเภท และในแต่ละประเภทก็ย่อมมีเอกลักษณ์ที่แตกต่างกันออกไป ดังนั้นการนำมาใช้เป็นส่วนหนึ่งของการออกแบบนั้น จะต้องพิจารณาเลือกสิ่งที่มีความเหมาะสมกับความต้องการในแต่ละส่วนเป็นหลัก

5.3 สรุปแนวทางในการออกแบบภายในโครงการ

จากการศึกษาและวิเคราะห์ความต้องการมาตรฐานของโรงแรมและการวิเคราะห์รูปทรงทางด้านสถาปัตยกรรม สภาพแวดล้อม และวัตถุประสงค์ของโครงการ สามารถนำมาเป็นแนวทางเพื่อสรุปแนวความคิดในการออกแบบ ได้ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนวความคิดในการออกแบบของโครงการ

ให้รูปแบบของโรงแรมเป็นการสื่อถึงเอกลักษณ์ของพื้นที่ถิ่นโคราช ด้วยเทคนิคและวิธีการที่ทันสมัย โดยพิจารณาเลือกวิธีการและเทคนิคของศิลปะในพุทธศตวรรษที่ 25 ซึ่งได้ศึกษาและวิเคราะห์มาแล้วในบทที่ 4 ว่ามีความเหมาะสมในด้านต่างๆ เช่น รูปแบบทางสถาปัตยกรรม SPACE ภายใน และวัตถุประสงค์หลักของโครงการ เป็นต้น

ภาพที่ 5.1 แสดงแนวความคิดในการออกแบบตกแต่งภายในโครงการ

ถึงแม้ว่าลักษณะของศิลปะในยุคนี้มีความหลากหลาย แต่ก็ยังมีลักษณะที่ตรงกันก็คือ การตัดสินใจคุณค่าด้วยความรู้สึก ความเป็นนามธรรม การหลีกเลี่ยงประเพณีและลักษณะธรรมชาติ ซึ่งในแต่ละศิลปะนั้นก็ยังมีเอกลักษณ์หรือวิธีการเฉพาะที่แตกต่างกันออกไป ดังนั้นจึงสามารถเลือกวิธีการให้เหมาะสมได้โดยพิจารณาจากการศึกษาและวิเคราะห์จากบทที่ 1-4 ได้เป็นส่วนๆ ดังนี้

1. ส่วนโถงพักคอย

องค์ประกอบ

เคาน์เตอร์ส่วนหน้า เคาน์เตอร์ BELL CABTAIN บริเวณเก็บกระเป๋า เก้าอี้
นั่งพักคอยเป็นกลุ่มและเดี่ยว

ความต้องการ

ความโอ้โถง ความประทับใจ ประโยชน์ใช้สอยและการสัญจรที่ดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนวความคิดในการออกแบบ

การให้บรรยากาศและรูปแบบของส่วนโถงมีความโอ้โง้งด้วย การใช้เอกลักษณ์ของปราสาทหินพิมาย มาเสริมกับ SPACE ภายใน และใช้การจัดวาง (INSTALLATION) ของกลุ่มเฟอร์นิเจอร์และการใช้สีกับเทคนิคของศิลปะสมัยใหม่ เพื่อสร้างความประทับใจและคำนึงถึงการใช้งานที่หมุนเวียนตลอดเวลา

การจัดวางแผนผังให้ส่วนเคาน์เตอร์บริการสามารถมองเห็นได้ง่ายเมื่อเข้ามาและอยู่ใกล้กับสำนักงานส่วนหน้า มีการเว้นพื้นที่ว่างสำหรับการหมุนเวียนของแขก และการจัดวางที่นั่งพักสำหรับกลุ่มและเดี่ยว เคาน์เตอร์สัมภาระและบริเวณเก็บสัมภาระอยู่ในตำแหน่งที่บริการแขกได้สะดวก การใช้โทนสีของปราสาทหินเป็นบรรยากาศโดยรวม และเน้นจุดสนใจในบางจุด

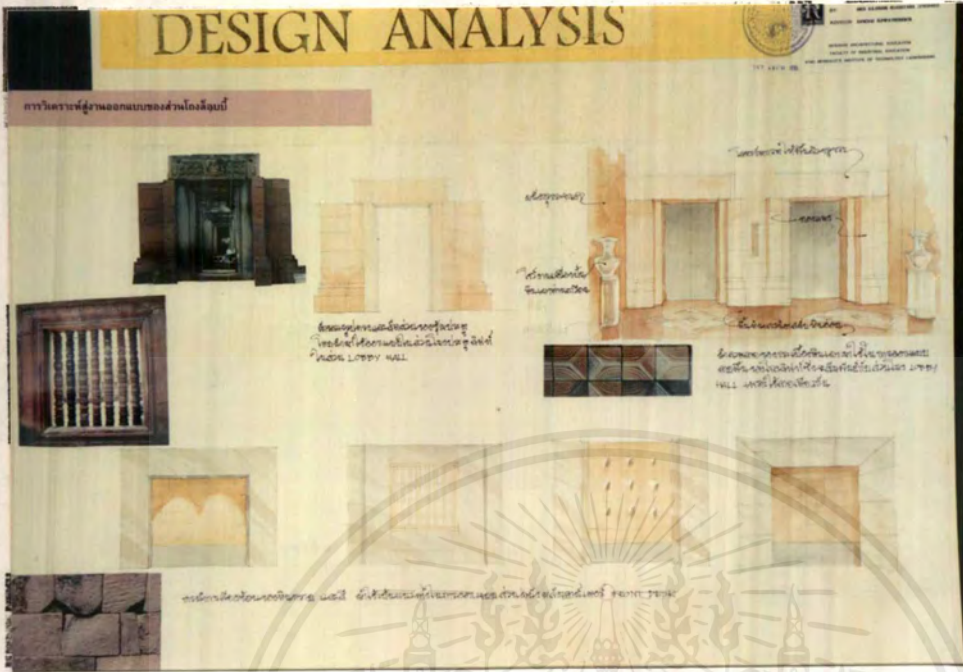
วัสดุในการตกแต่ง

พื้น	หินอ่อนสลัหินแกรนิต
ผนัง	หลังเคาน์เตอร์กรุหินทรายตกแต่งกรอบด้วยสเตนเลส
เพดาน	ตกแต่งหลุมผ้าโดยอาศัยแนวแกนของทางเข้า เสา และผนัง ซึ่งให้ออกแบบให้วงกลมเป็นจุดเชื่อมไปสู่เคาน์เตอร์ ส่วนวงรีภายนอกเชื่อมไปยังส่วนต่างๆ
เครื่องเรือน	โซฟาพักคอย ใช้เบาะหุ้มผ้า ส่วนขาเป็นอลูมิเนียม รูปแบบและสีสันทันให้ความเหมาะสมกับรูปแบบโดยรวม

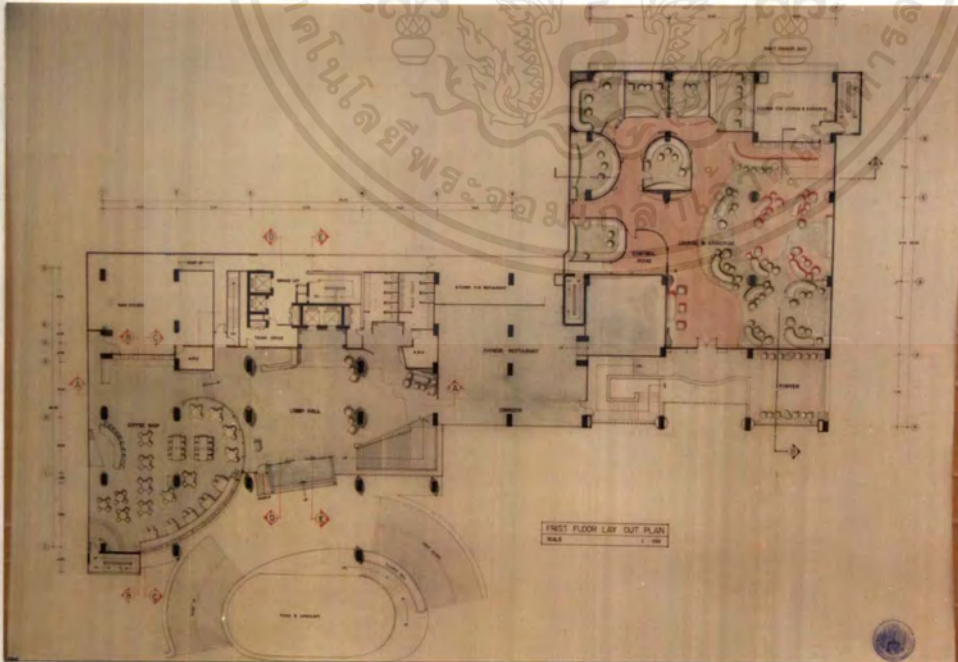

ภาพที่ 5.2 แสดงแนวความคิดในการออกแบบตกแต่งภายในส่วนโถงสี่รอบปี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอญูญาติให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

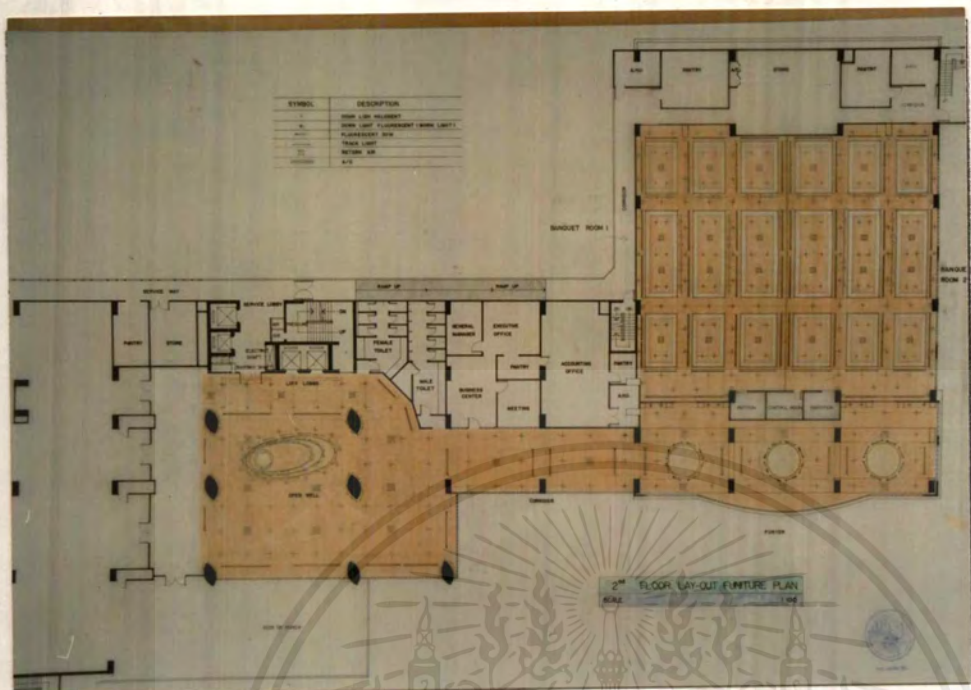

ภาพที่ 5.3 แสดงการวิเคราะห์ผู้ออกแบบในส่วนโถงลิบบี

ภาพที่ 5.4 แสดงแผนผังเฟอร์นิเจอร์ในส่วนโถงลิบบี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

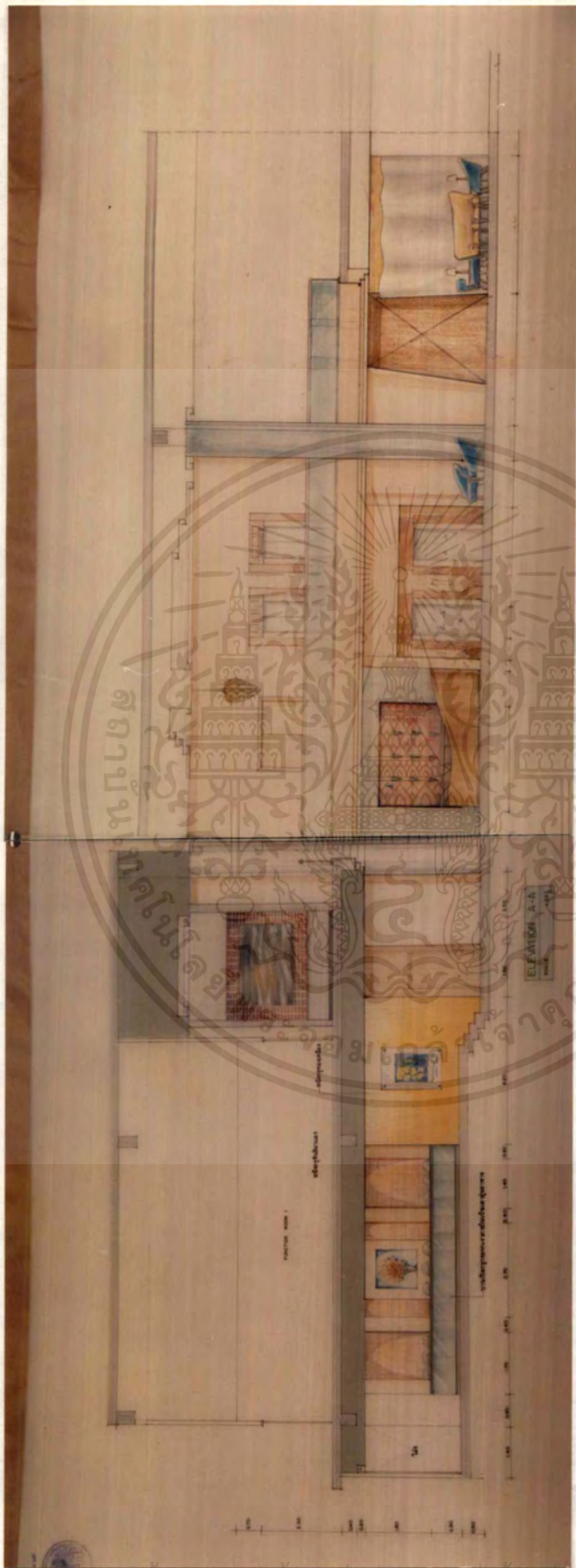

ภาพที่ 5.5 แสดงแผนผังไฟฟ้าในส่วนโถงลิโอบบี้

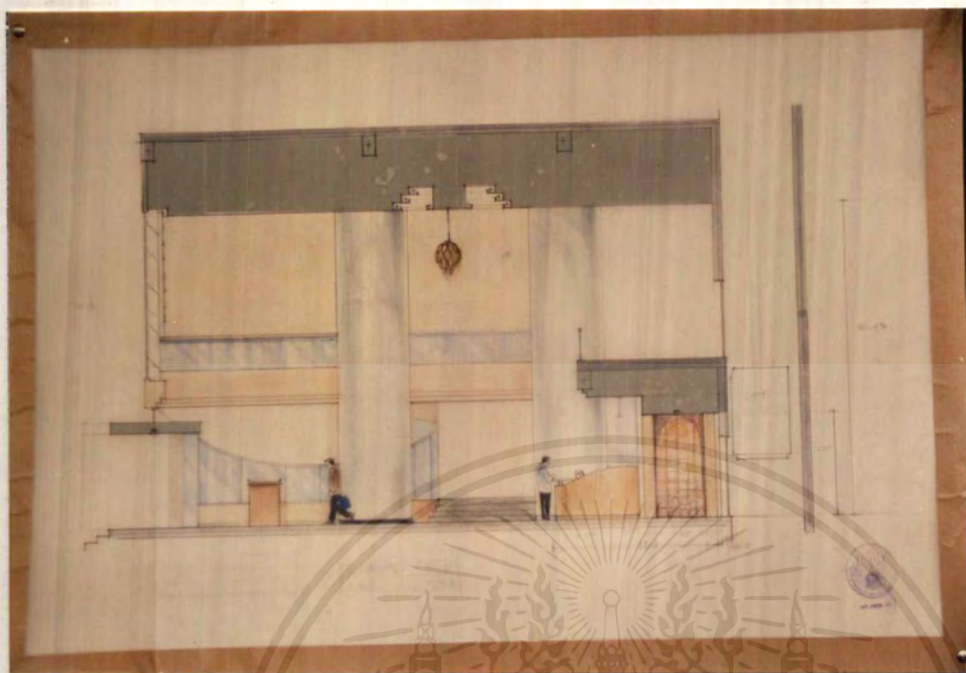
ภาพที่ 5.6 แสดงรูปด้านภายในส่วนโถงลิโอบบี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

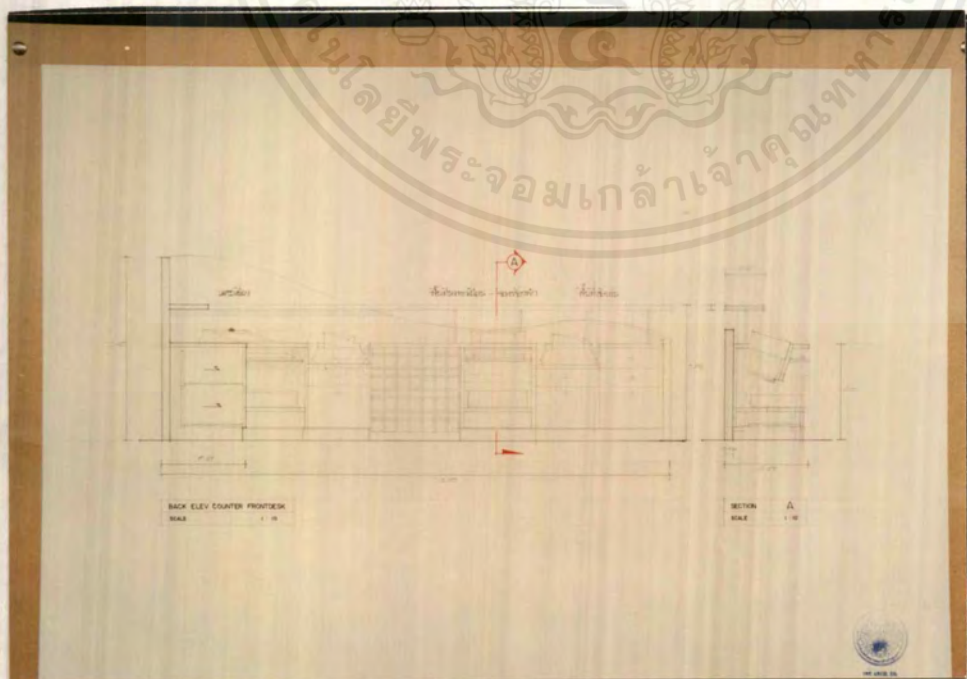

ภาพที่ 5.7 แสดงรูปदानภายในสวนโถงล้อมบี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.8 แสดงรูปด้านภายในส่วนโถงล้อมบี้

ภาพที่ 5.9 แสดงรูปตัดภายในเคาน์เตอร์บริการส่วนหน้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.10 แสดงรูปทัศนียภาพในส่วนโถงล็อบบี้

ภาพที่ 5.11 แสดงวัสดุที่ใช้ตกแต่งภายในส่วนโถงล็อบบี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ส่วนคอฟฟี่ช็อป

องค์ประกอบ

เคาน์เตอร์หรือพื้นที่ต้อนรับ เก้าอี้และโต๊ะนั่งมีลักษณะที่เคลื่อนย้ายได้ง่าย และมีหลายแบบ เคาน์เตอร์บาร์ เวที โต๊ะวางอาหารบุฟเฟต์

ความต้องการ

บรรยากาศที่มีความกันเอง สดใส เป็นเอกลักษณ์ของโรงแรม

แนวความคิดในการออกแบบ

การนำลักษณะของดอกกราสพฤกษ์ มาใช้ให้เกิดความสดใส นุ่มนวล เป็นกันเอง และให้สื่อถึงโคราชด้วยการนำลักษณะของการนำการเรียงชั้นของหินทรายมาใช้ในการออกแบบ

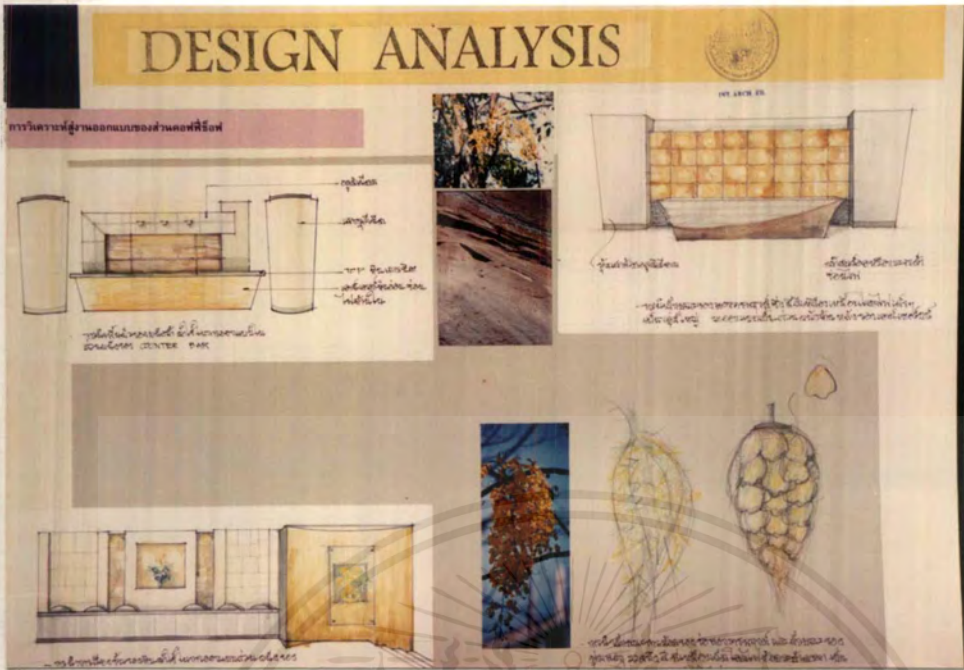
วัสดุในการตกแต่ง

พื้น	หินแกรนิต
ผนัง	โดยรวมกรูหินทรายและเน้นจุดสนใจด้วยกระเบื้องสีเหลือง
เพดาน	ตกแต่งหลุมผ้าเป็นร่องไฟตามแนวผนังและแปลน
เครื่องเรือน	เคาน์เตอร์บาร์ ใช้ลักษณะของดอกกราสพฤกษ์มาใช้ออกแบบ

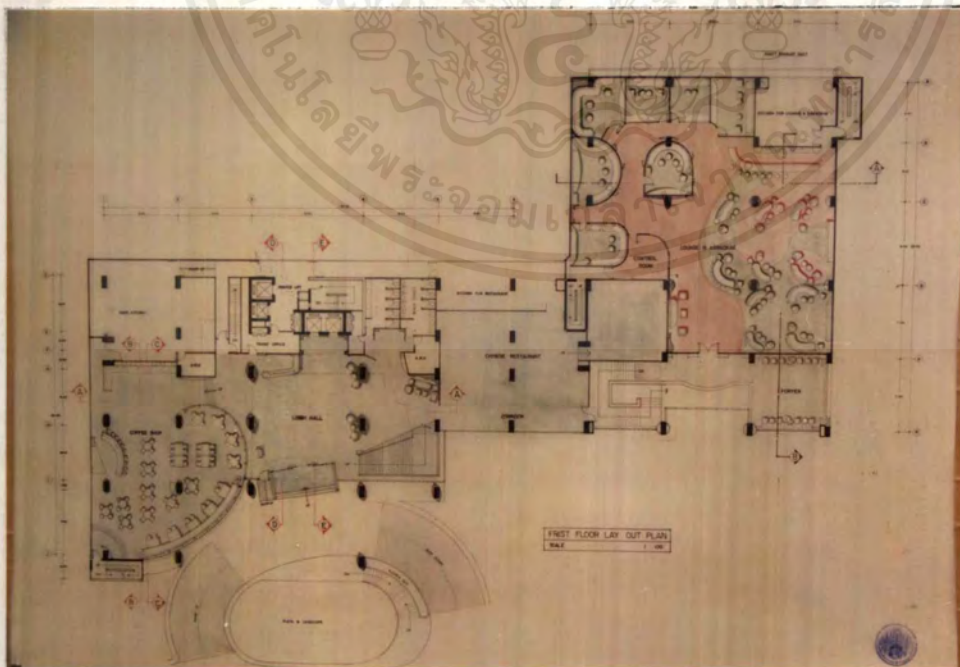

ภาพที่ 5.12 แสดงแนวความคิดในการออกแบบของส่วนคอฟฟี่ช็อป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

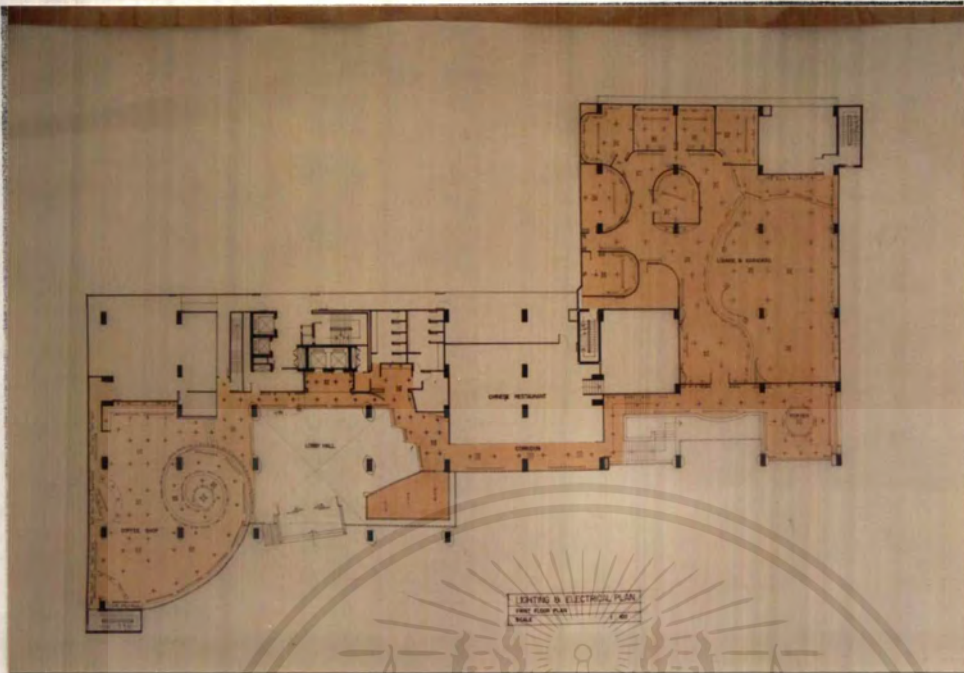

ภาพที่ 5.13 แสดงการวิเคราะห์สู่การออกแบบภายในส่วนคอฟฟี่ช็อป

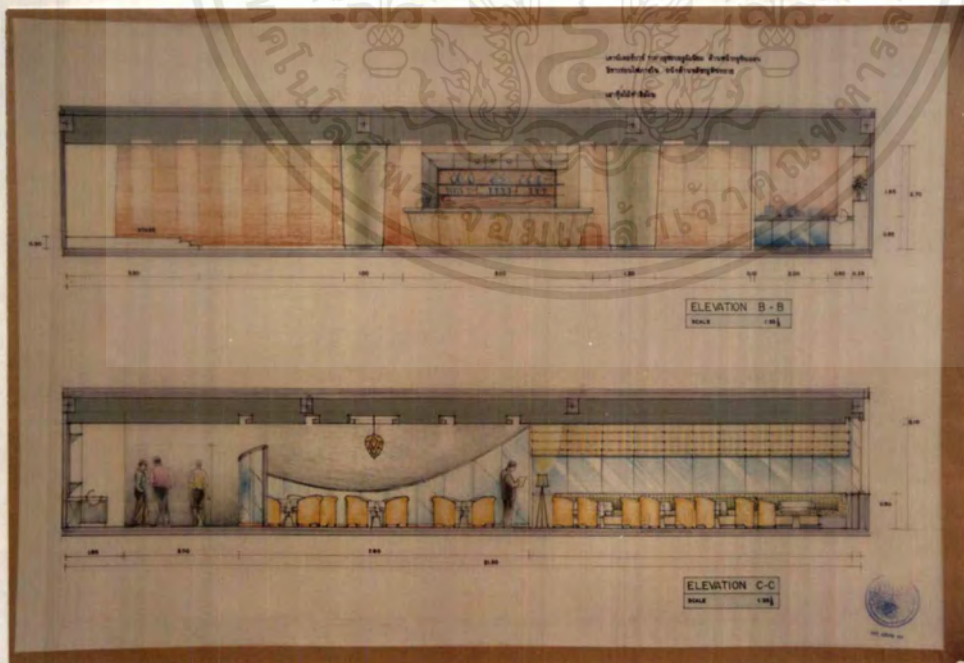

ภาพที่ 5.14 แสดงแผนผังเฟอร์นิเจอร์ในส่วนคอฟฟี่ช็อป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.15 แสดงแผนผังไฟฟ้าภายในส่วนคอฟฟี่ช็อป

ภาพที่ 5.16 แสดงรูปด้านภายในส่วนคอฟฟี่ช็อป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.17 แสดงรูปทัศนียภาพภายในส่วนคอฟฟี่ช็อป

ภาพที่ 5.18 แสดงวัสดุที่ใช้ตกแต่งภายในส่วนคอฟฟี่ช็อป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ส่วนภัตตาคารจีน

องค์ประกอบ

เคาน์เตอร์ต้อนรับหรือพื้นที่ต้อนรับ บริเวณพักคอย ที่นั่งรวม ห้องวีไอพีจุดบริการ

ความต้องการทั่วไป

บรรยากาศที่มีความสงบ หุหุรา รูปแบบที่สื่อถึงความเป็นจีนในลักษณะที่ทันสมัยน่าประทับใจ

แนวความคิดในการออกแบบ

การให้รูปแบบสื่อถึงความเป็นจีนด้วย การนำเอกลักษณ์ของจีน เช่น ลวดลายจีน โทนสีของเครื่องลายคราม ผ้าเครื่องแต่งกายจีน เป็นต้น มาใช้ในการออกแบบให้เกิดบรรยากาศที่มีความสงบ หุหุราและทันสมัย

การจัดวางแผนผังอยู่ในลักษณะแนวแกน สามารถมองเห็นลักษณะของการตกแต่งภายในที่ต่อเนื่องกันได้โดยตลอด การตกแต่งผนังด้วยกระจกชนิดต่างๆเพื่อให้มีลักษณะที่ไม่อึดอัด การนำซุ้มประตูของจีนมาใช้ตกแต่งในส่วนซุ้มประตูหรือผนังต่างๆ การใช้โทนสีของเครื่องลายครามที่เป็นน้ำเงินกับขาว

วัสดุที่ใช้ในการตกแต่ง

- พื้น ปูพรมทอลายระแจะจีน
- ผนัง กระจกกระจกพื้นทรายลวดลายมังกรจีนและอื่นๆ
- เพดาน ในส่วนโถงพักคอยตกแต่งหลุมผ้าด้วยอลูมิเนียมกักกรดเป็นลายจีน
- เครื่องเรือน เลือกใช้เครื่องเรือนที่มีลักษณะของความเป็นจีนที่ทันสมัย

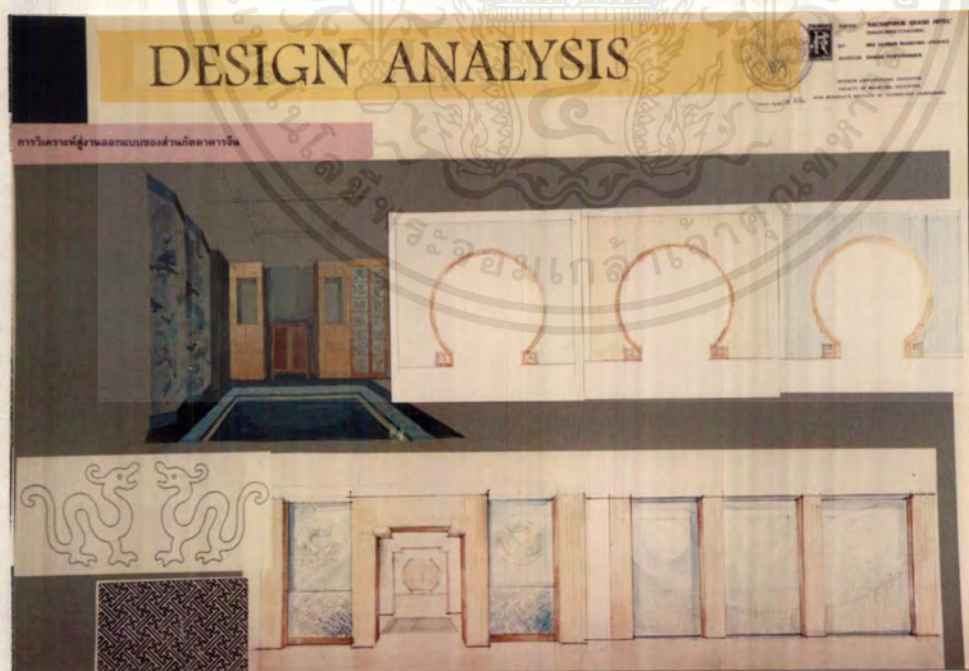

ภาพที่ 5.19 แสดงแนวความคิดในการออกแบบของส่วนภัตตาคารจีน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.20 แสดงการวิเคราะห์สู่การออกแบบภายในส่วนภัตตาคารจีน

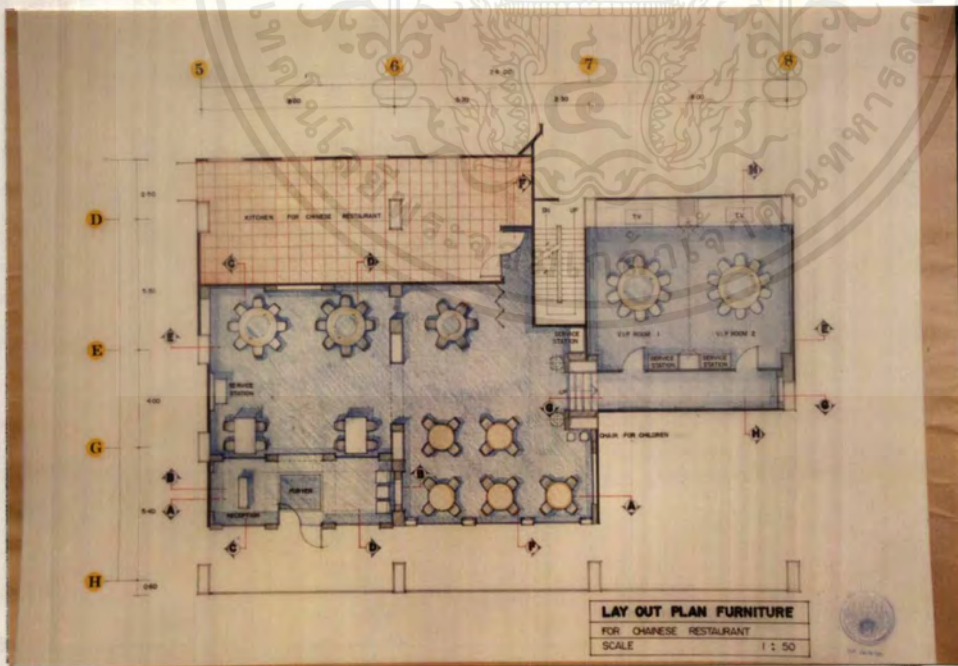

ภาพที่ 5.21 แสดงการวิเคราะห์สู่การออกแบบภายในส่วนภัตตาคารจีน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

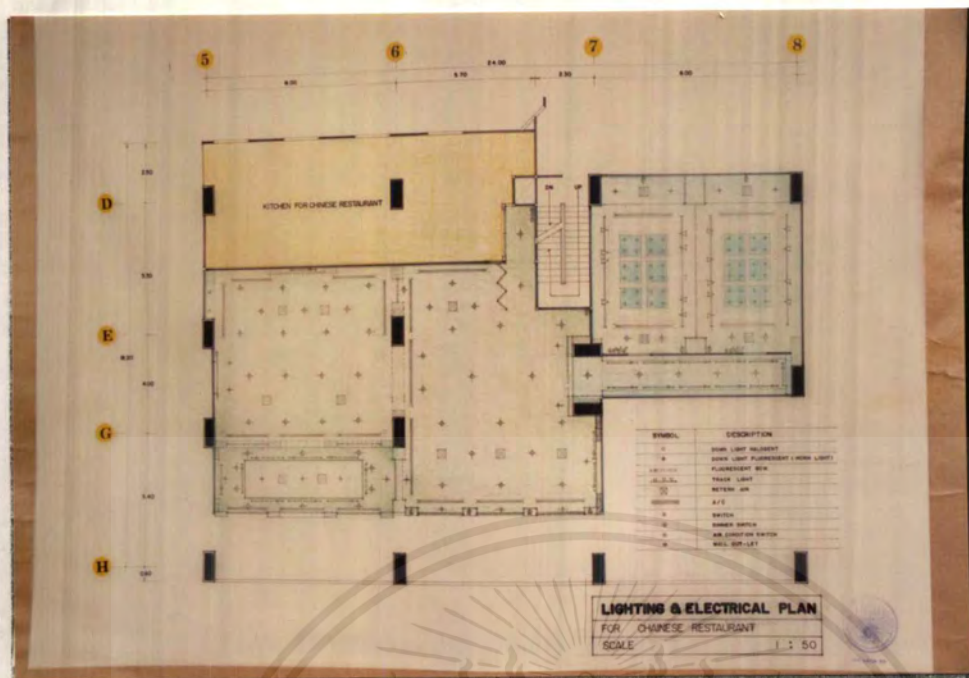

ภาพที่ 5.22 แสดงการวิเคราะห์วัสดุการออกแบบภายในส่วนภัตตาคารจีน

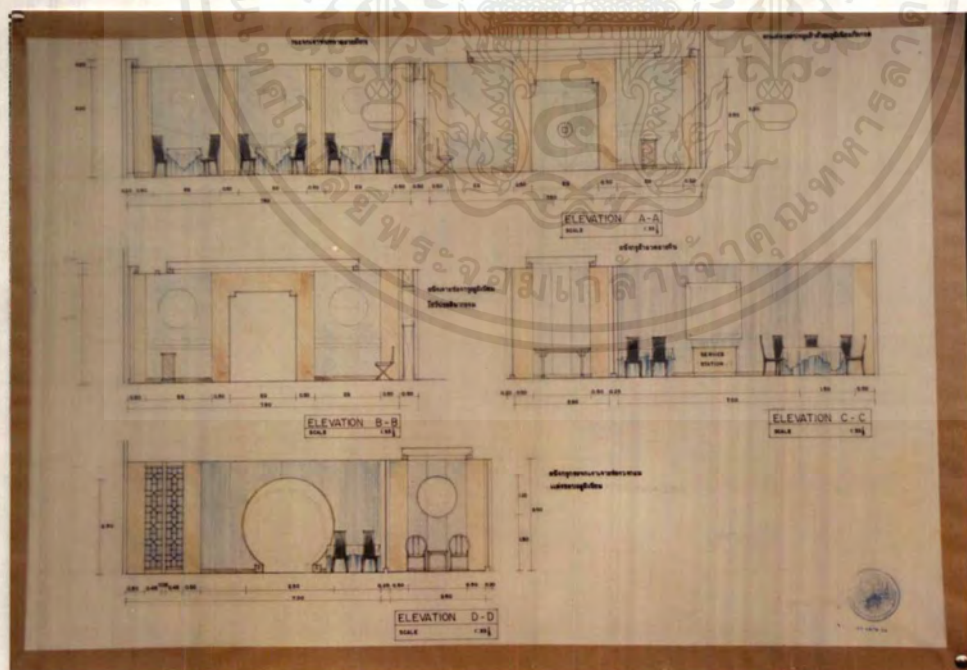

ภาพที่ 5.23 แสดงแผนผังเฟอร์นิเจอร์ภายในส่วนภัตตาคารจีน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

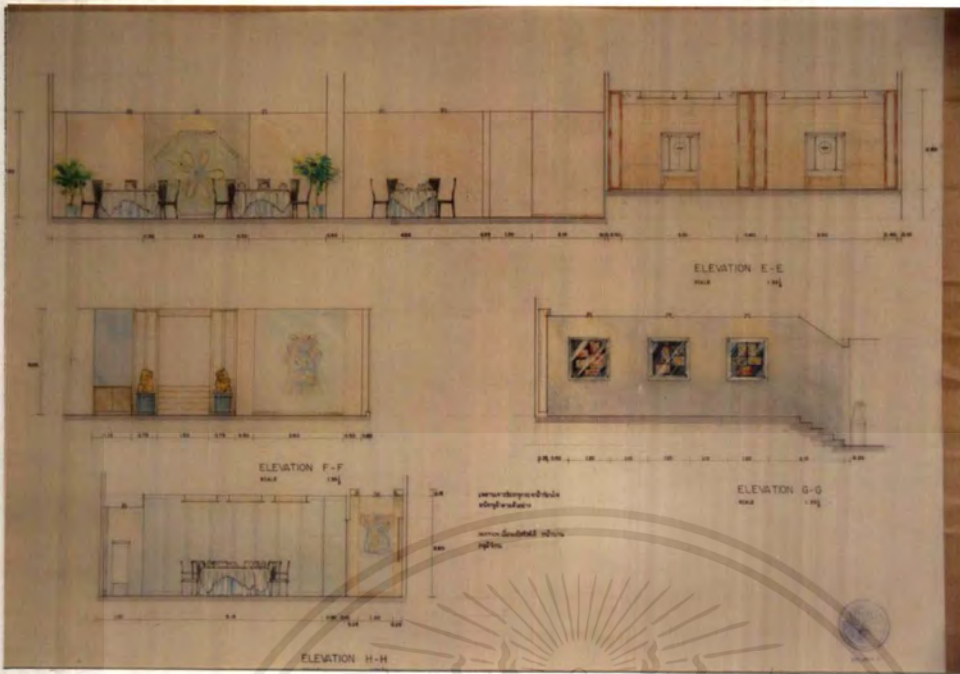

ภาพที่ 5.24 แสดงแผนผังไฟฟ้าภายในส่วนภัตตาคารจีน

ภาพที่ 5.25 แสดงรูปตัดด้านภายในส่วนภัตตาคารจีน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.26 แสดงรูปด้านภายในส่วนภัตตาคารจีน

ภาพที่ 5.27 แสดงทัศนียภาพภายในส่วนภัตตาคารจีน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.28 แสดงวัสดุที่ใช้ตกแต่งภายในส่วนภัตตาคารจีน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. ส่วนห้องจัดเลี้ยง

องค์ประกอบ

ส่วนต้อนรับ - ลงชื่อ ส่วนพักคอย ที่นั่ง บริเวณเวทีโต๊ะวางอาหาร จุดบริการ
ความต้องการทั่วไป

ความโอเอียงของพื้นที่ในการรองรับคนจำนวนมาก รูปแบบที่สามารถปรับเปลี่ยน
แปลนห้องได้ การสื่อถึงเอกลักษณ์ของโคราช

แนวความคิดในการออกแบบ

นำแพทเทิร์นของผนังปราสาทหินพิมายและโครงสร้างไม้เสริมกับ SPACE
เพื่อให้เกิดความโอเอียง และภาพแกะสลักหิน มาประดับ ตกแต่งในจุดสนใจบางส่วน และนำ
ลักษณะของเสากายในปราสาทหินมาใช้ในการออกแบบของเสาบริเวณพักคอย

การจัดวางแผนผังในลักษณะที่เคลื่อนย้าย ปรับเปลี่ยนห้องได้สะดวก การตกแต่ง
หลุมผ้าเพดานเพื่อให้รองรับกับการปรับเปลี่ยนได้ในทุกลักษณะ ไซโทนสีของหินทรายทำให้
เกิดความรู้สึกที่สบายๆ สุกภาพ ทำให้ไม่อึดอัดเมื่อมีคนจำนวนมาก

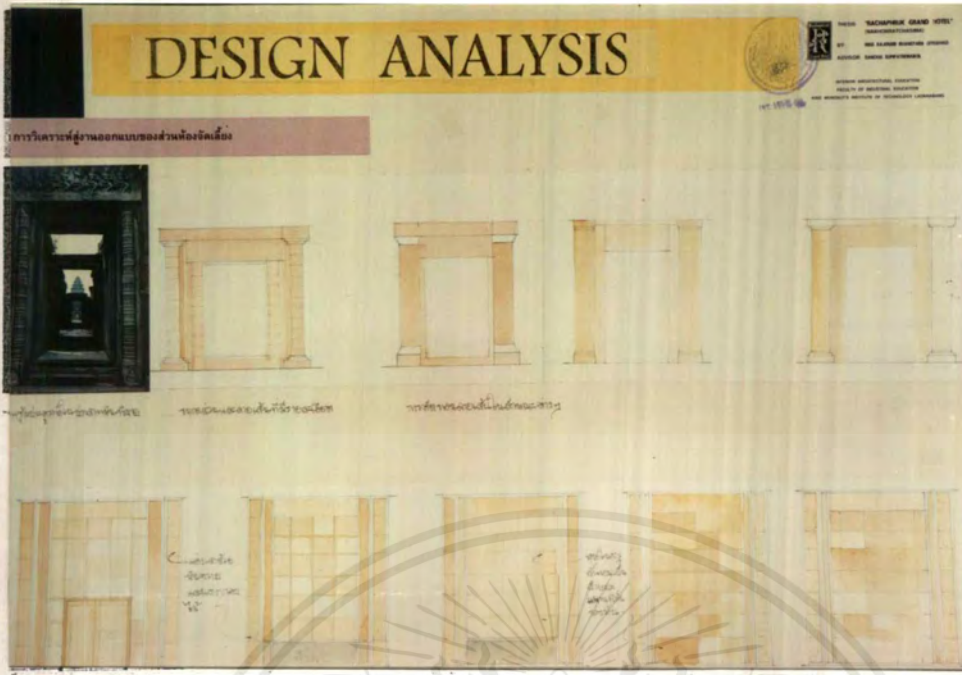
วัสดุที่ใช้ในการตกแต่ง

พื้น	เป็นพรมมีลวดลายของพื้นในปราสาทหินเป็นรูปดอกบัว
ผนัง	กรุผ้าไหมและวัสดุดูดซับเสียง และตกแต่งด้วยทองแดง ไม้ทำ สีย้อม และสเตนเลสในบางจุด
เพดาน	ตกแต่งหลุมผ้าทำสีขาวเรียบ มีลึบไฟโดยรอบ
เครื่องเรือน	เครื่องเรือนทั้งหมดเลือกไซท์ที่สามารถจัดเก็บได้โดยสะดวก ไซท์ วัสดุที่ทนทาน สามารถปรับเปลี่ยนได้

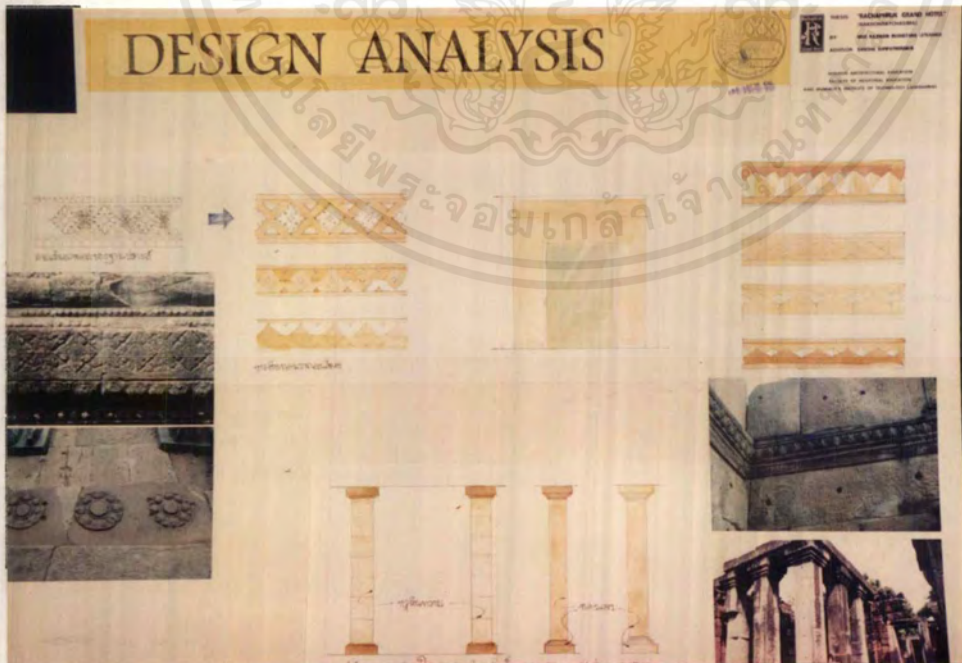

ภาพที่ 5.29 แสดงแนวความคิดในการออกแบบของส่วนห้องจัดเลี้ยง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

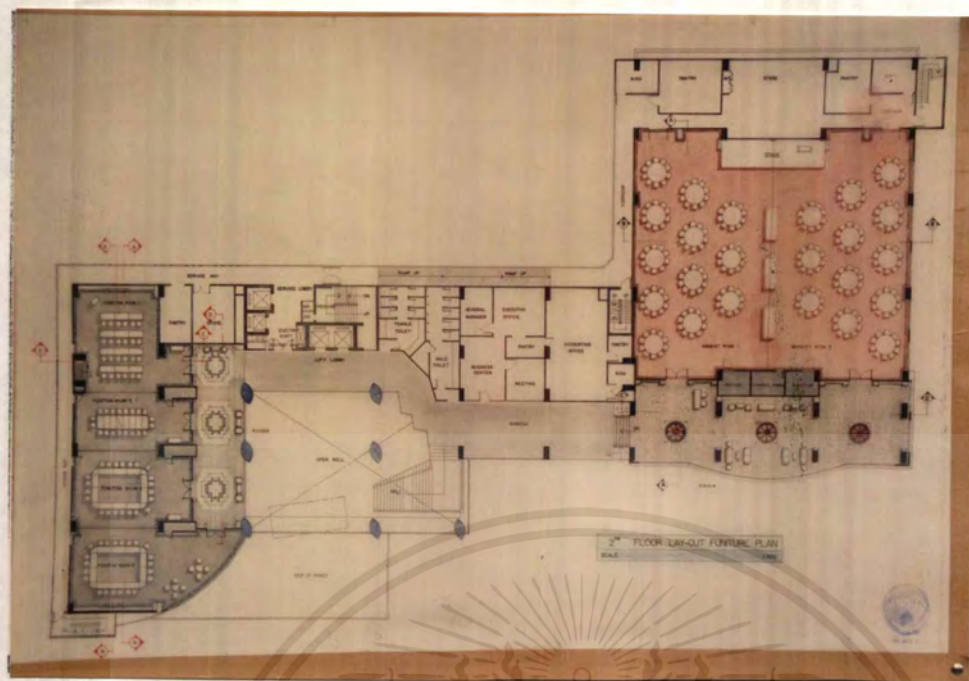

ภาพที่ 5.30 แสดงการวิเคราะห์รูปร่างนอกแบบภายในส่วนห้องจัดเลี้ยง

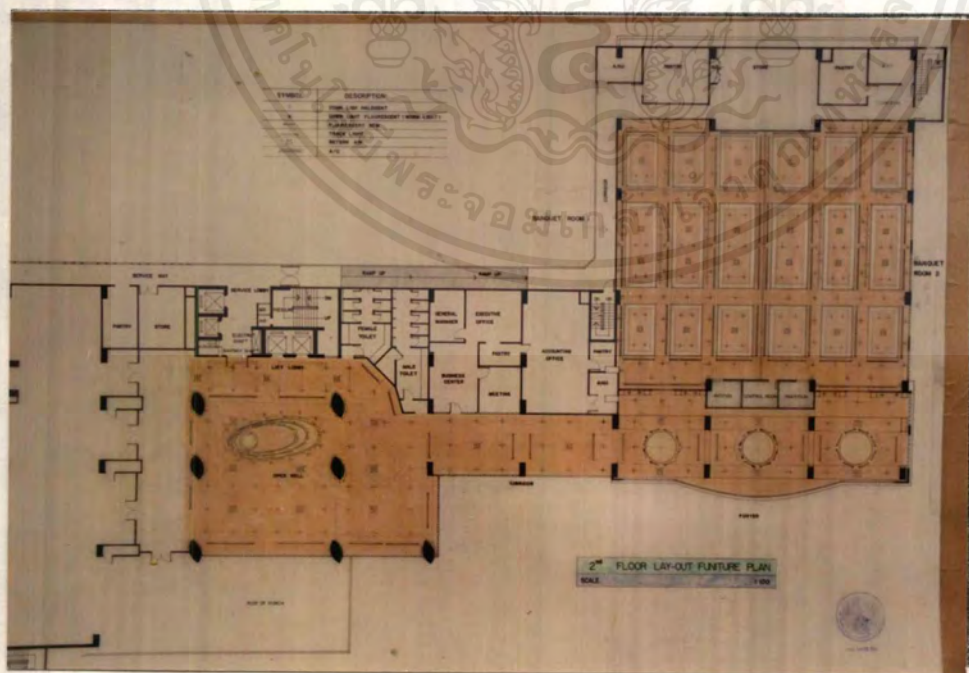

ภาพที่ 5.31 แสดงการวิเคราะห์รูปร่างนอกแบบภายในส่วนห้องจัดเลี้ยง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

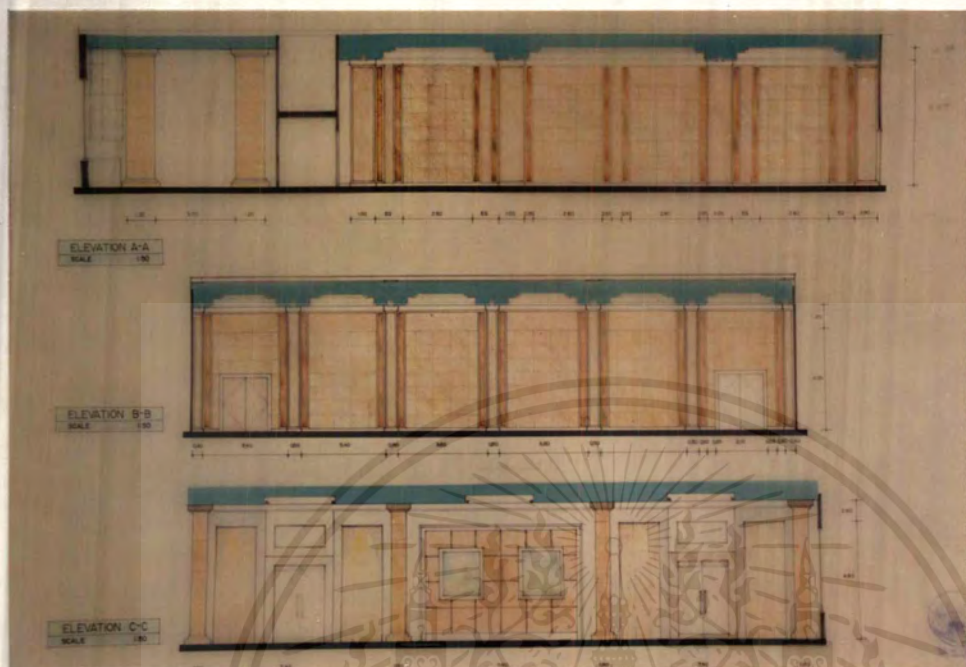

ภาพที่ 5.32 แสดงแผนผังเฟอร์นิเจอร์ภายในส่วนห้องจัดเลี้ยงและห้องประชุม

ภาพที่ 5.33 แสดงแผนผังไฟฟ้าภายในส่วนห้องจัดเลี้ยงและห้องประชุม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

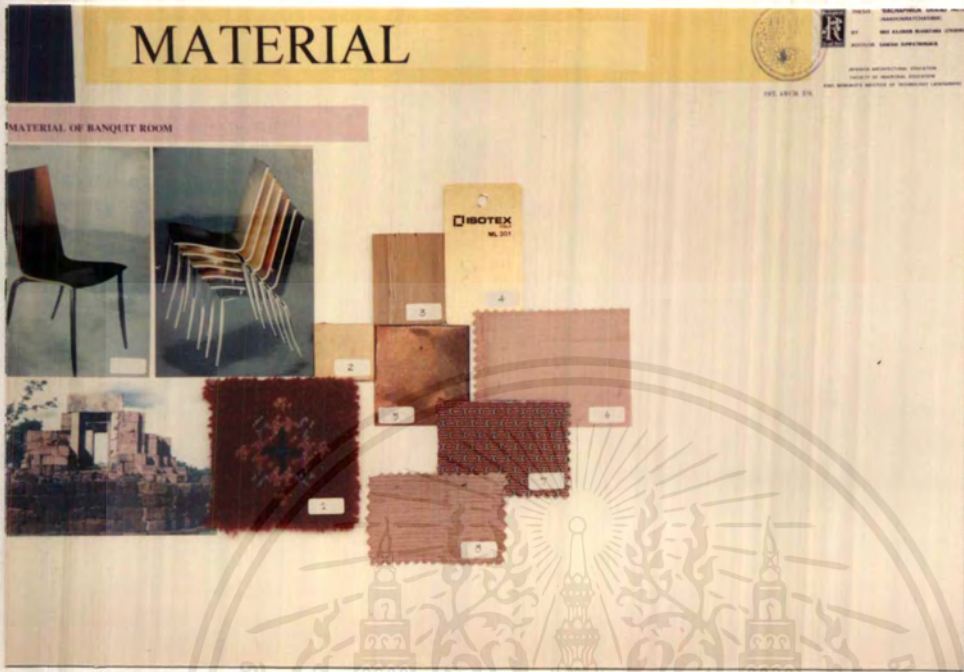

ภาพที่ 5.34 แสดงรูปด้านในส่วนห้องจัดเลี้ยง

ภาพที่ 5.35 แสดงทัศนียภาพในส่วนห้องจัดเลี้ยง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สวอนไวสำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.36 แสดงวัสดุที่จัดตกแต่งในส่วนห้องจัดเลี้ยง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้拿去ใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. ส่วนห้องประชุม

องค์ประกอบ

ส่วนพักคอย พื้นที่ต้อนรับ-ลงชื่อ โต๊ะ ที่นั่ง จุดบริการ
ความต้องการทั่วไป

ลักษณะของแปลนที่สามารถปรับเปลี่ยนการใช้งานได้ทั้งหมด 4 ห้อง รูปแบบของ
ผนังที่เหมาะสมกับการกันห้อง

แนวความคิดในการออกแบบ

การทำให้บรรยากาศและรูปแบบของห้องประชุมเหมาะสมกับลักษณะและกิจกรรม
ของการประชุมและสื่อถึงเอกลักษณ์ของพื้นที่ถิ่นโคราชด้วยแพทเทิร์นของฝาผนัง ประตู และบ้าน
เรือนไทย การใช้ลวดลายของผ้าไหม ลวดลายของขีดในลักษณะที่สมัยใหม่

การจัดวางแผนผัง

เป็นการจัดวางแผนผังในลักษณะที่สามารถใช้งานได้หลายทิศทาง และรวมห้องทั้ง
หมดให้เป็นห้องเดียวได้ โดยได้คำนึงถึงทางสัญจรโดยรอบและระยะของจอภาพ

โทนสี

ใช้โทนสีเทาเพื่อก่อให้เกิดสมาธิและความสบายในขณะที่ทำการประชุม และมี
ความเป็นกลางกับทุกประเภทของผู้ใช้ และกิจกรรมการประชุมที่มีแตกต่างกัน

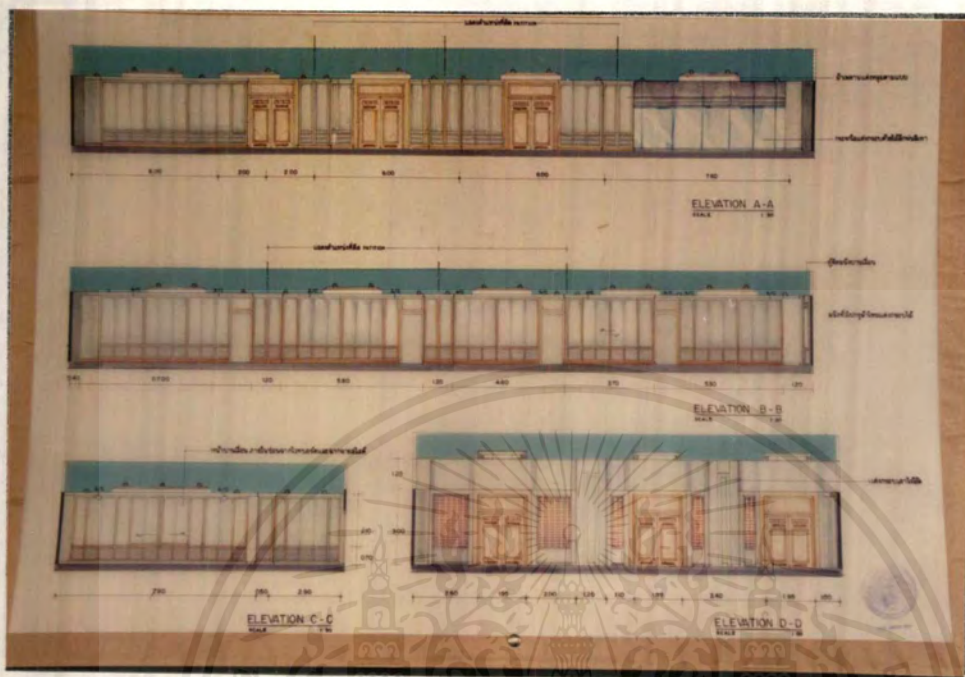
การใช้วัสดุ

พื้น ปูพรมตลอดแนว ส่วนด้านนอกปูหินแกรนิตสลับหินอ่อนลวด
ลายจากผ้าขีด

ผนัง แต่งผนังด้วยแพทเทิร์นของฝาผนังบ้านเรือนไทยโคราช กระจ่าง
ไหมแต่งกรอบไม้ทำสีย้อม

เพดาน เพดาน ตกแต่งหลุมผ้าเป็นช่วง ช้อนไฟหลืบ

เครื่องเรือน โต๊ะสี่เหลี่ยมสามารถดัดแปลงแปลนเป็นรูปแบบต่างๆได้
เก้าอี้มีลักษณะที่เคลื่อนย้ายและจัดเก็บได้สะดวก

ภาพที่ 5.39 แสดงรูปด้านภายในส่วนห้องประชุม

ภาพที่ 5.40 แสดงภาพทัศนียภาพในส่วนห้องประชุม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.41 แสดงวัสดุที่ใช้ภายในส่วนห้องประชุม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. ส่วนนอกกำลังกายและเฮลปีคลับ

องค์ประกอบ

เคาน์เตอร์ต้อนรับหรือครูฝึกและแคชเชียร์ บริเวณนอกกำลังกาย
 บริเวณแดนแอโรบิก บริเวณนั่งพัก ตู้เก็บเสื้อผ้า ห้องซาวหน้า

ความต้องการทั่วไป

บรรยากาศที่สดชื่น สะอาด โปร่งตา สว่างไม่อับทึบ สดุกสนาน

แนวความคิดในการออกแบบ

การนำลักษณะของศิลปะท่าเขาจันทร์งามที่มีลวดลายของการเคลื่อนไหว มาใช้ในลักษณะที่เป็นนามธรรมเหมือนกับงานมาทิส เพื่อให้เกิดความสนุกสนาน และการใช้สีเขียวของใบไม้ให้เกิดความสดชื่นสะอาดตา

การจัดแผนผัง

การจัดแผนผังในส่วนนอกกำลังกายสามารถใช้เครื่องออกกำลังกายเป็นกลุ่มและเดี่ยวได้ โดยเชื่อมกับส่วนแอโรบิกในลักษณะที่โปร่งแต่กันเสียงได้ ส่วนเฮลปีคลับนั้นแบ่งแยกส่วนระหว่างผู้หญิงและผู้ชาย

โทนสี

ใช้สีในโทนสีเขียวหน้าเงิน โดยเน้นจุดสนใจในบางจุดด้วยสีสดใสหรือรูปภาพ

วัสดุตกแต่ง

พื้น ในส่วนนอกกำลังกายปูพรมสีเขียว ในส่วนเฮลปีคลับปูหินกาบสีเทา

ผนัง ในส่วนของนอกกำลังกายและแอโรบิก กรุกระเบื้อง ตกแต่งด้วยไม้ทำสีย้อมโดยมีลวดลายจากศิลปะดำและอลูมิเนียมแกะลายในบางจุด

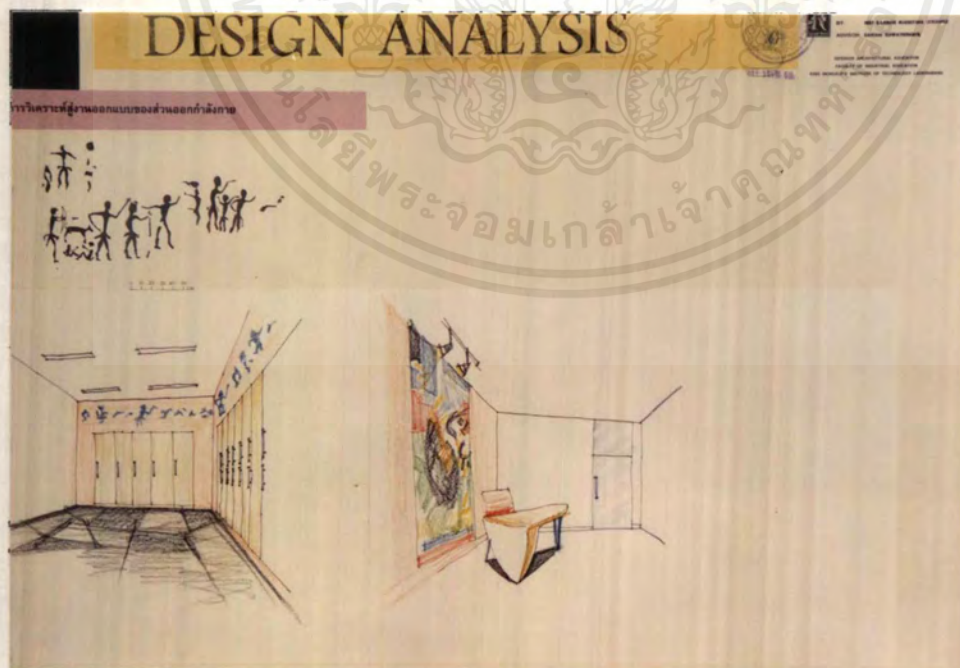
เพดาน ในส่วนของเฮลปีคลับ กรุกระเบื้องและหินอ่อน

เครื่องเรือน กรุแผ่นอนุสติค ใช้ไฟฟลูออเรสเซนต์

เคาน์เตอร์ของครูฝึกและต้อนรับ ให้มีลักษณะรูปทรงที่เป็นนามธรรม หลีกเลียงรูปแบบเดิม

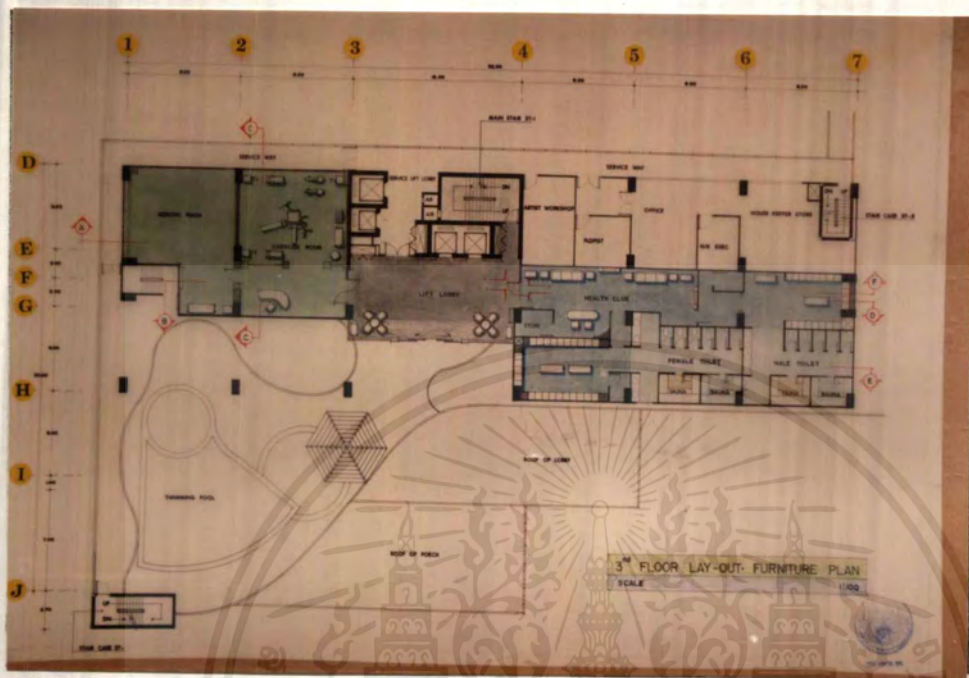

ภาพที่ 5.42 แสดงแนวความคิดในการออกแบบของส่วนนอกกำลังภายในและเฮลป์คลับ

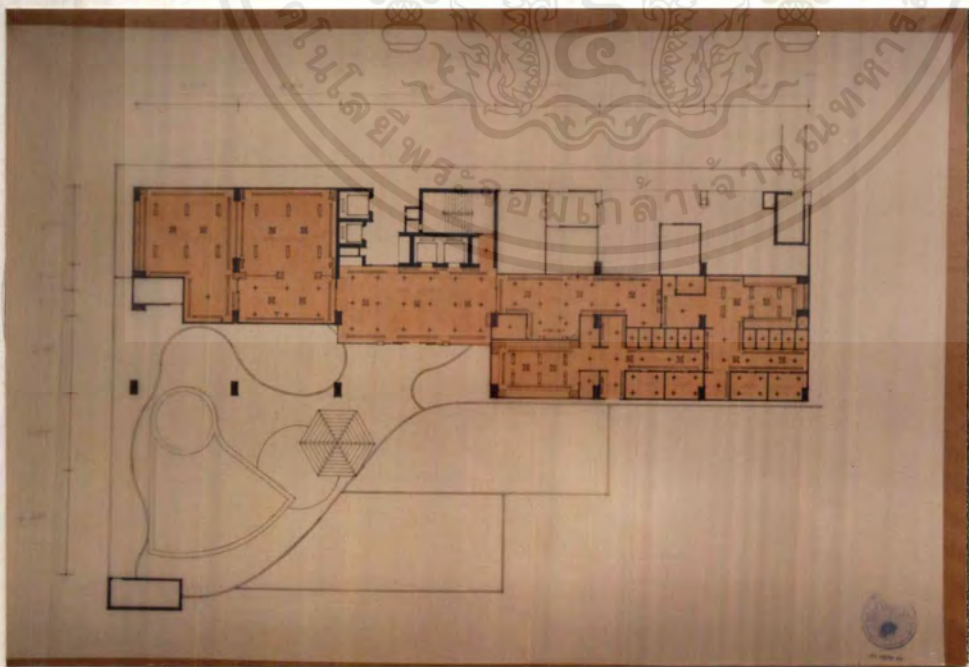

ภาพที่ 5.43 แสดงการวิเคราะห์สู่การออกแบบในส่วนนอกกำลังภายในและเฮลป์คลับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

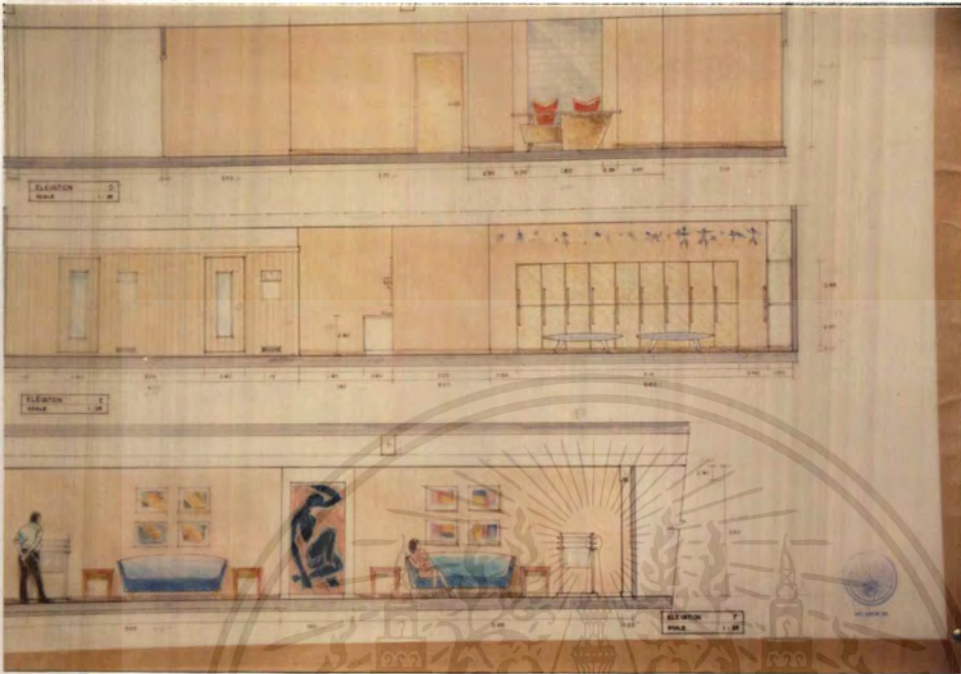

ภาพที่ 5.44 แสดงแผนผังเฟอร์นิเจอร์ของส่วนนอกกำลังกายและเฮลท์คลับ

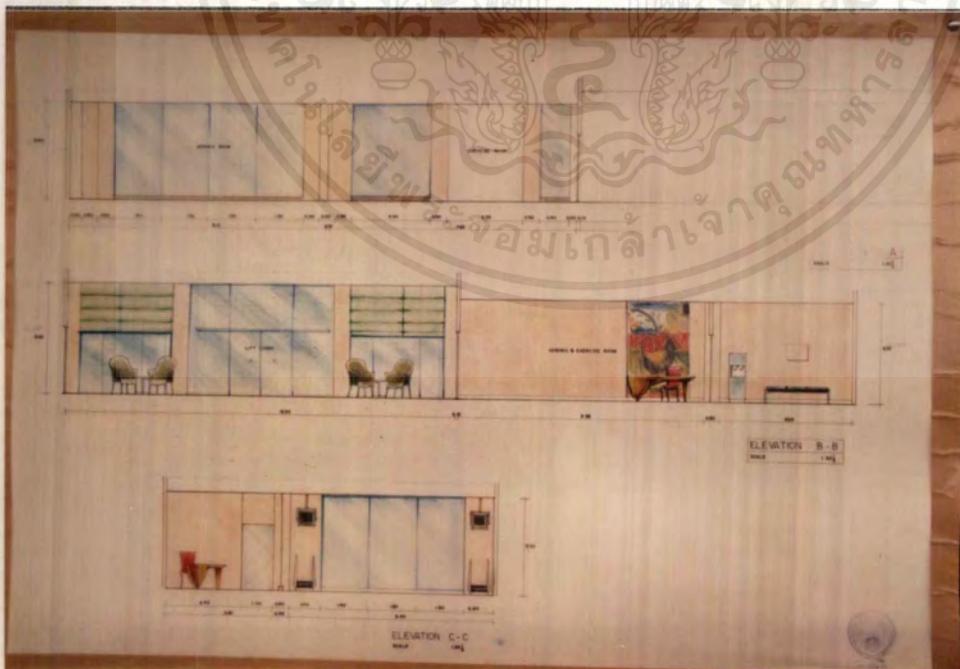

ภาพที่ 5.45 แสดงแผนผังไฟฟ้าในส่วนนอกกำลังกายและเฮลท์คลับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.46 แสดงรูปด้านภายในส่วนเฮลป์คลับ

ภาพที่ 5.47 แสดงรูปด้านภายนอกกำลังภายใน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.48 แสดงทัศนียภาพภายในส่วนแฮลป์คลับ

ภาพที่ 5.49 แสดงวัสดุที่ใช้ตกแต่งภายในส่วนออกกำลังกาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7. ส่วนเล้าจน์และคาราโอเกะ

องค์ประกอบ

เคาน์เตอร์หรือพื้นที่ต้อนรับ ส่วนพักคอย ที่นั่งแบบรวม ห้องส่วนตัว
ห้องควบคุม เคาน์เตอร์บาร์ เวทีหรือจอทีวี

ความต้องการ

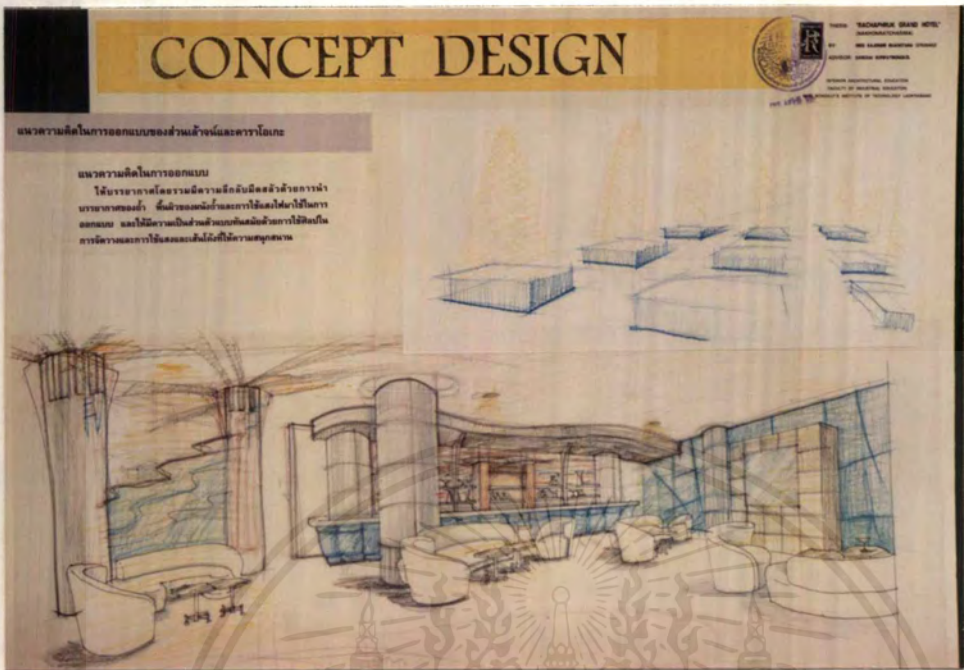
ลักษณะของบรรยากาศที่มีความมีตสลับๆ ลีกลับ และมีความสนุกสนานแบบเป็นส่วนตัว
และรูปแบบที่ให้ความรู้สึกแปลกใหม่และความเจริญของเทคโนโลยีด้านเครื่องเสียง

แนวความคิดในการออกแบบ

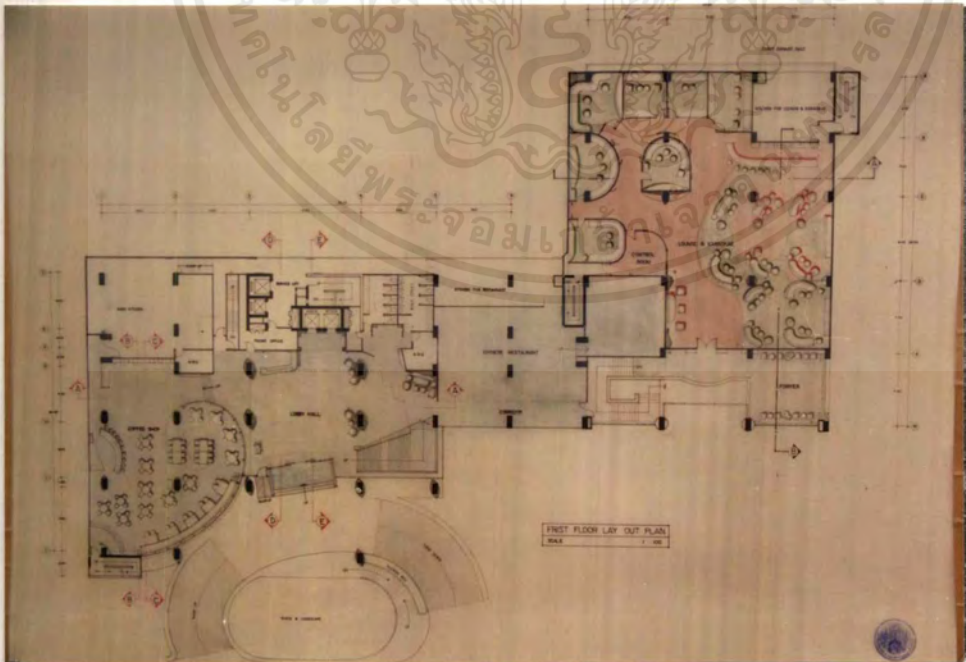
ให้บรรยากาศโดยรวมมีความลึกซึ้งมีตสลับด้วยการนำบรรยากาศของถ้ำ พื้นผิวของผนังถ้ำ
และการใช้แสงไฟมาใช้ในการออกแบบ และให้มีความเป็นส่วนตัวแบบทันสมัยด้วยการใช้ศิลปะใน
การจัดวางและการใช้แสงและเส้นโค้งที่ให้ความสนุกสนาน

การจัดแผนผังโดยให้ส่วนพักคอยในทางเข้ามีจุดแยกไปยังห้องวีไอพี ที่นั่งรวม หรือ
เคาน์เตอร์บาร์ได้โดยสะดวก ในส่วนที่นั่งรวมจัดวางกลุ่มที่นั่งให้ระยะเท่าๆกันและสามารถมองเห็น
จอภาพได้ และมีจุดทีวีในส่วนที่มองเห็น และมีกลุ่มที่นั่งที่สามารถนั่งโดยไม่ร้องเพลงได้
มีเคาน์เตอร์บาร์ที่สามารถเลือกมองจอภาพหรือไม่มองได้และมีจุดบริการในทุกกลุ่มที่นั่ง
ส่วนของห้องวีไอพีนั้นวางผังในลักษณะเป็นตัวยู เพราะทุกคนจะมีรู้สึกมีส่วนร่วมและมองทีวี
ได้ง่าย

พื้น	ปูพรมติดขอบไม้ในบางส่วน ลวดลายเส้นโค้งมีสีสัน
ผนัง	กรุผ้าเพื่อช่วยลดเสียงและในส่วนหลังเคาน์เตอร์กรุหินในลักษณะ ลวดลายแบบถ้ำ ส่วนผนังในทางเดินทึบสีชอนไฟแบบ ถ้ำซึ่งช่วยทำให้ไม่สว่างมากนักในบริเวณทางเดิน
เพดาน	ตกแต่งด้วยทึบไฟและการใช้ไฟส่องในลักษณะเป็นร่องนำทาง เดินไปยังส่วนต่างๆ
เครื่องเรือน	โซฟามีลักษณะที่เป็นเตี้ยและถู่ รูปแบบโค้งเพื่อให้รวมกลุ่มกัน ในขณะที่ร้องเพลง และบุผ้าทั้งตัวให้เกิดความนุ่มสบาย

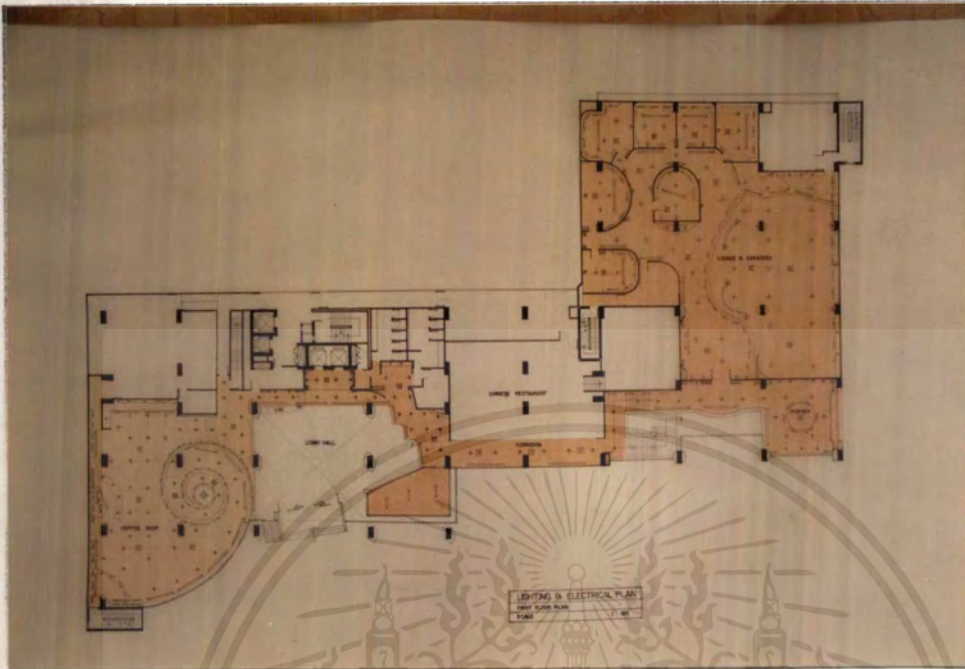

ภาพที่ 5.50 แสดงแนวความคิดในการออกแบบของส่วนร้านค้าและคาราโอเกะ

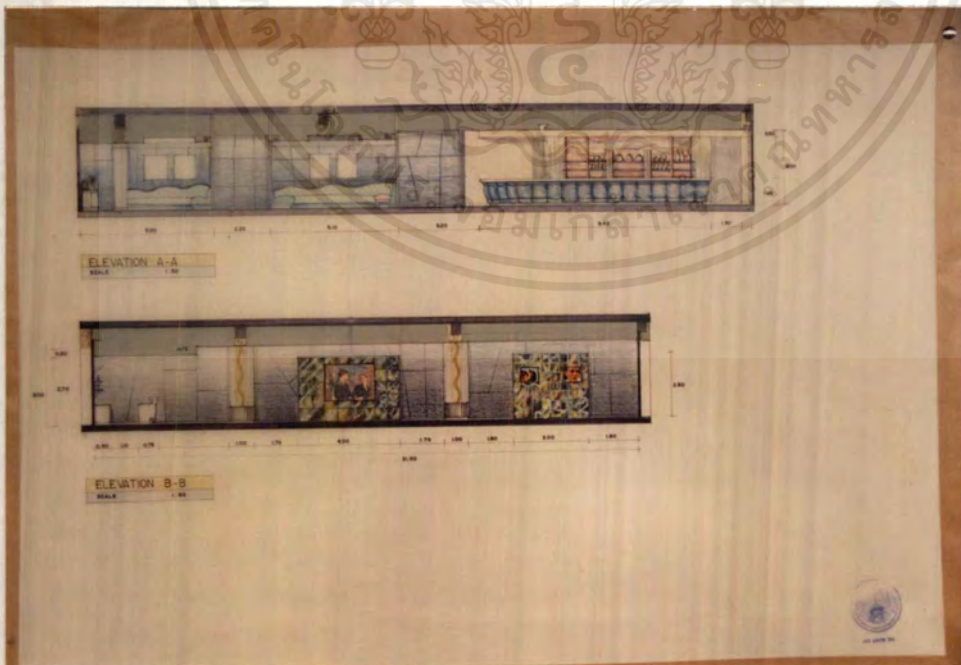

ภาพที่ 5.51 แสดงแผนผังเฟอร์นิเจอร์ในส่วนร้านค้าและคาราโอเกะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.52 แสดงแผนผังไฟฟ้าของส่วนเสิร์ฟและคาราโอเกะ

ภาพที่ 5.53 แสดงรูปด้านภายในส่วนเสิร์ฟและคาราโอเกะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.54 แสดงรูปทัศนียภาพของส่วนเล้าจน์และคาราโอเกะ

ภาพที่ 5.55 แสดงวัสดุที่ใช้ในการตกแต่งภายในส่วนเล้าจน์และคาราโอเกะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

8. ห้องพักแบบธรรมดา

องค์ประกอบ

เตียงนอนเดี่ยว 2 เตียง โต๊ะข้างเตียง ตู้เสื้อผ้า โต๊ะเครื่องแป้ง ที่วางกระเป๋า ชั้นวางทีวีและตู้เย็น ที่นั่งพักผ่อน

ความต้องการ

บรรยากาศที่มีความอบอุ่นน่าพักผ่อน รูปแบบที่ก่อให้เกิดความสบายใจและน่าประทับใจ

แนวความคิดในการออกแบบ

ให้มีความรู้สึกที่อบอุ่นน่าพักผ่อนด้วยการนำเอกลักษณ์ของบ้านเรือนไทโคราชมาใช้ออกแบบ ส่วนความสบายตาที่น่าประทับใจด้วยรูปแบบที่ไม่มีลวดลาย การใช้สีที่แตกต่างไปจากลักษณะเดิม

วัสดุตกแต่ง

พื้น

ปูพรมสีเทาเงิน

ผนัง

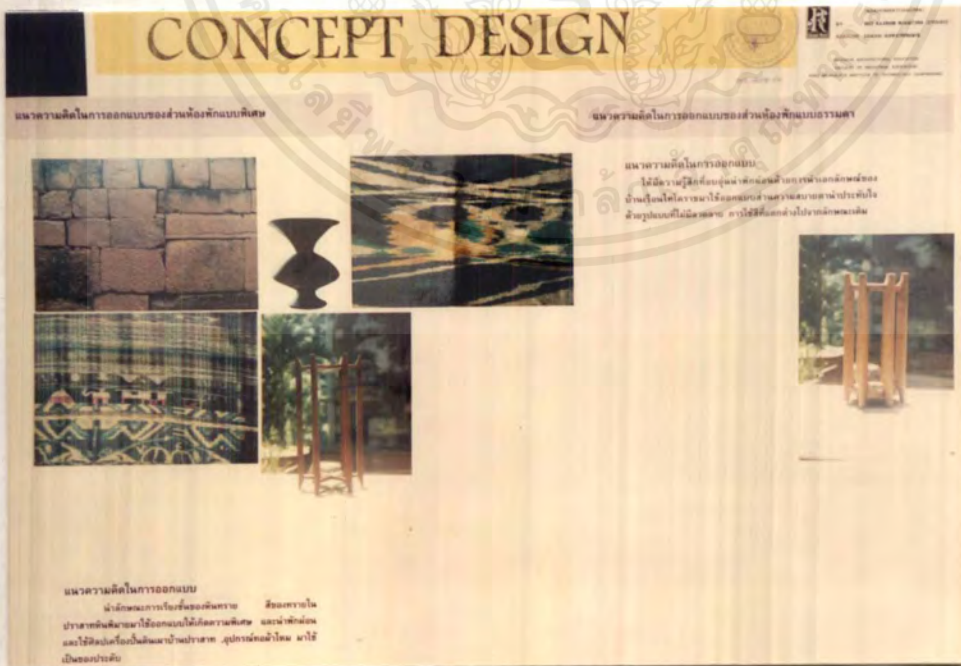
ทิวไปกรูอลเปเปอร์ บางจุดกรุหินทราย

เพดาน

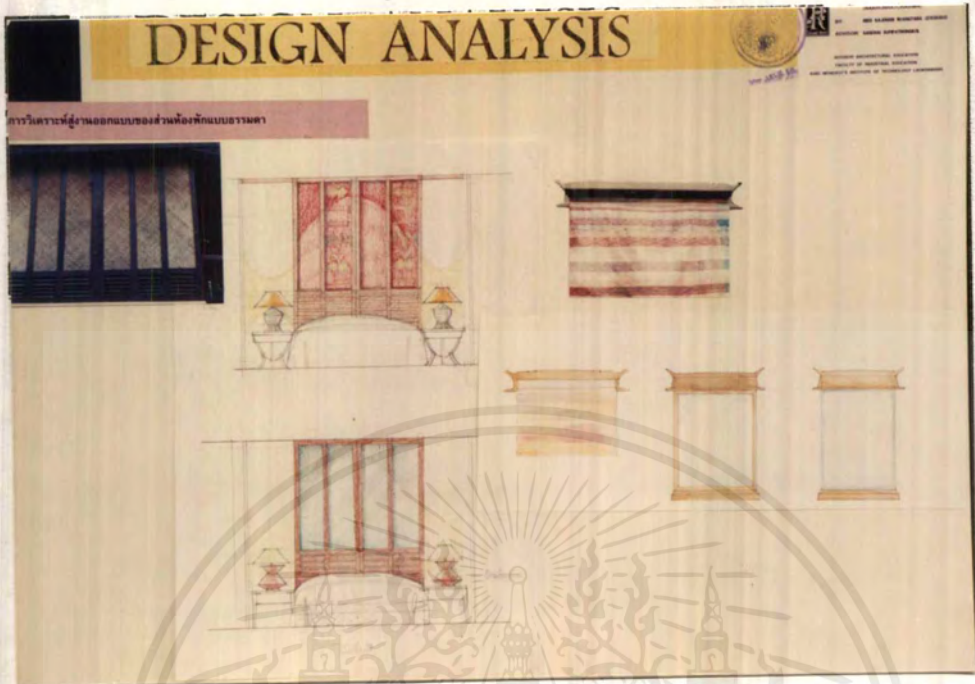
แผ่นยิบซัมบอร์ดฉาบเรียบ

เครื่องเรือน

เป็นไม้ทำสีย้อมผสมกับสแตนเลสและทองแดง

ภาพที่ 5.56 แสดงแนวความคิดในการออกแบบของส่วนห้องพัก เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

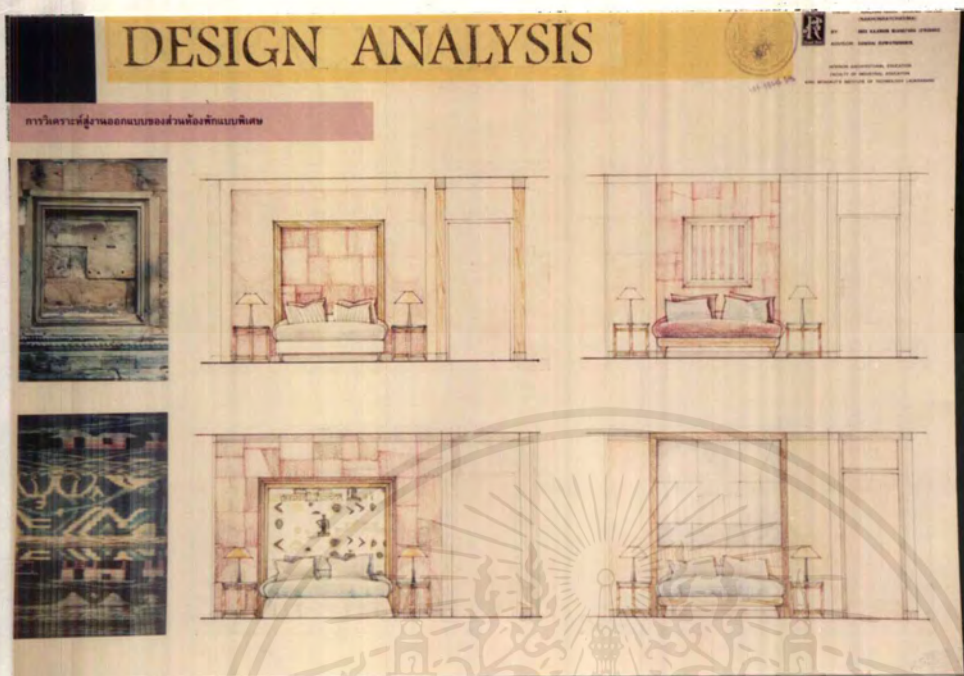

ภาพที่ 5.57 แสดงการวิเคราะห์ตู้การออกแบบภายในส่วนห้องพัก

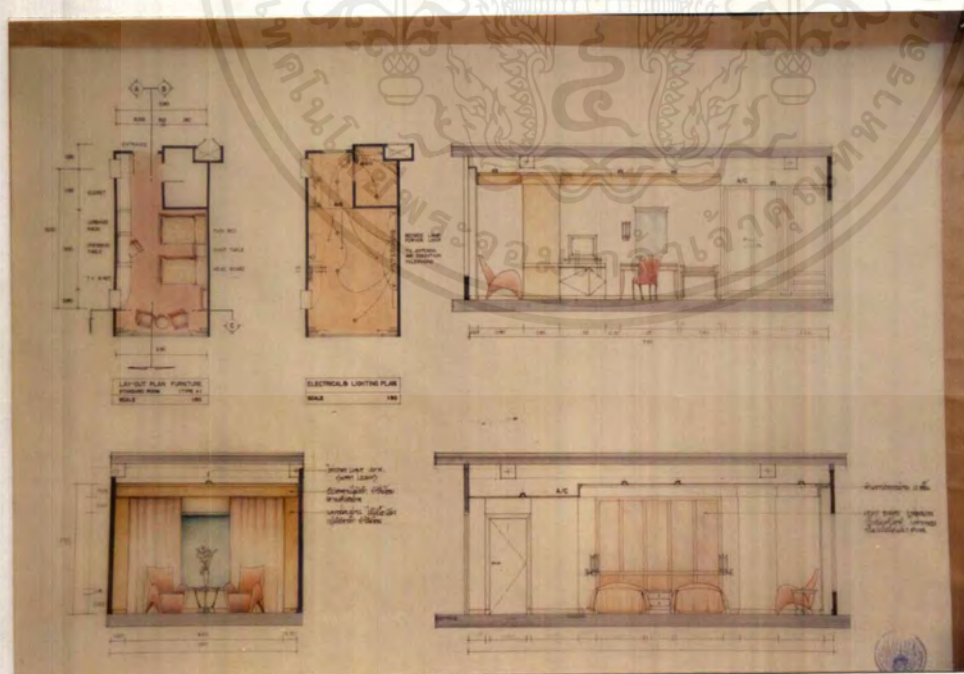

ภาพที่ 5.58 แสดงการวิเคราะห์ตู้การออกแบบภายในส่วนห้องพัก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

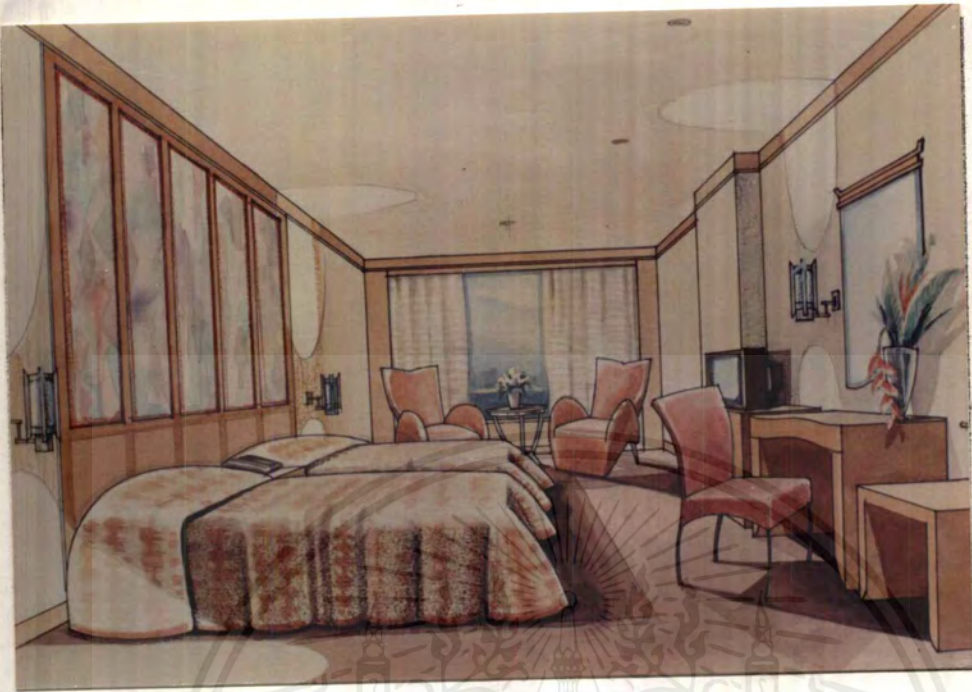

ภาพที่ 5.59 แสดงการวิเคราะห์หลักการออกแบบภายในส่วนห้องพัก

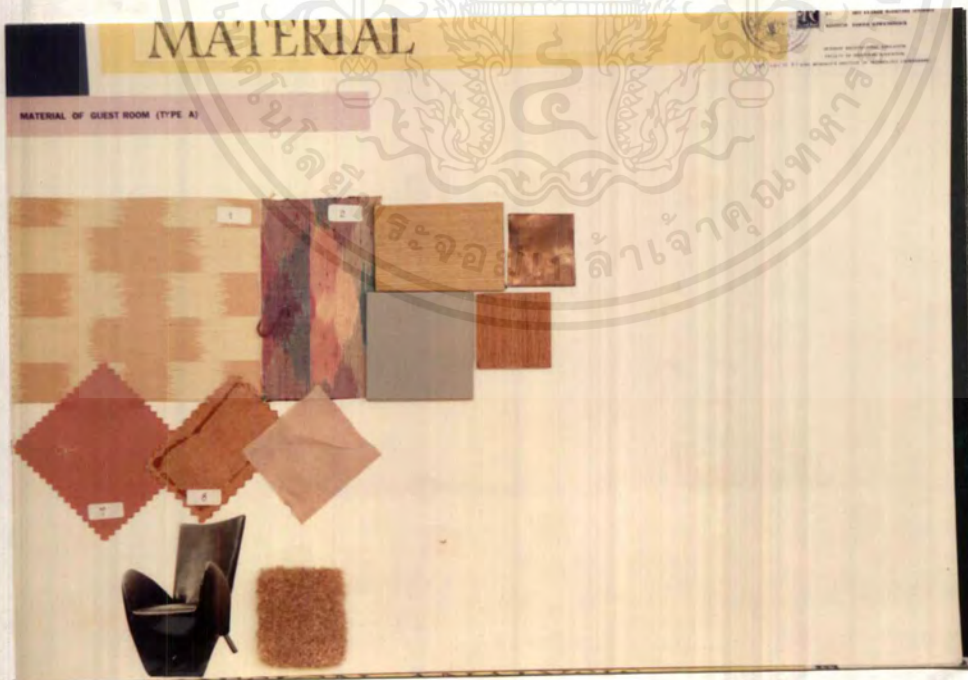

ภาพที่ 5.60 แสดงแผนผังเฟอร์นิเจอร์และรูปด้านภายในส่วนห้องพัก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

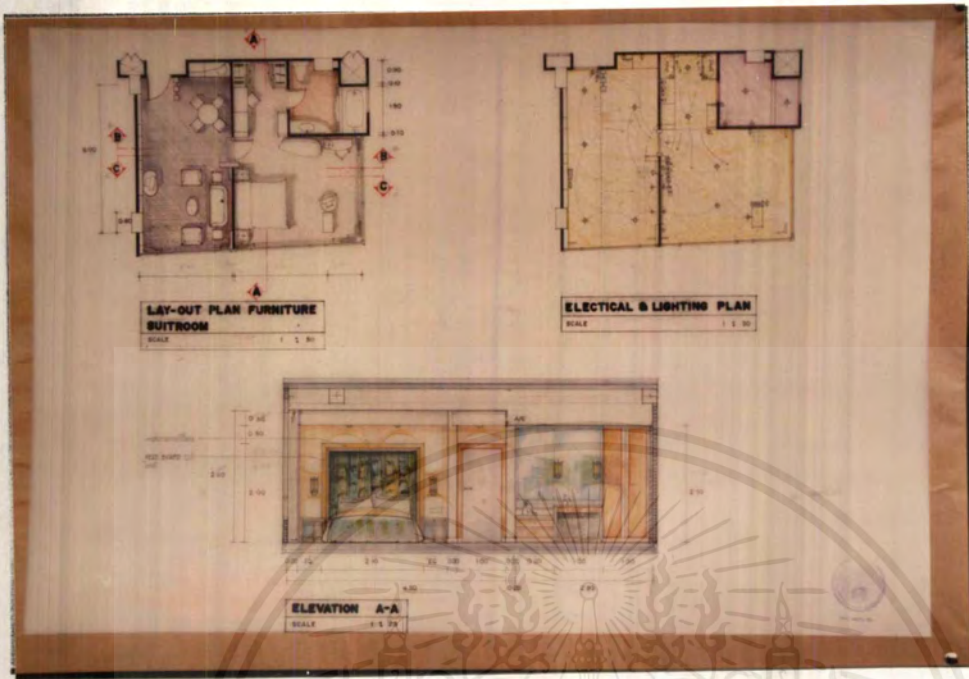

ภาพที่ 5.61 แสดงทัศนียภาพภายในส่วนห้องพักแบบธรรมดา

ภาพที่ 5.62 แสดงวัสดุที่ใช้ในการตกแต่งภายในส่วนห้องพักแบบธรรมดา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

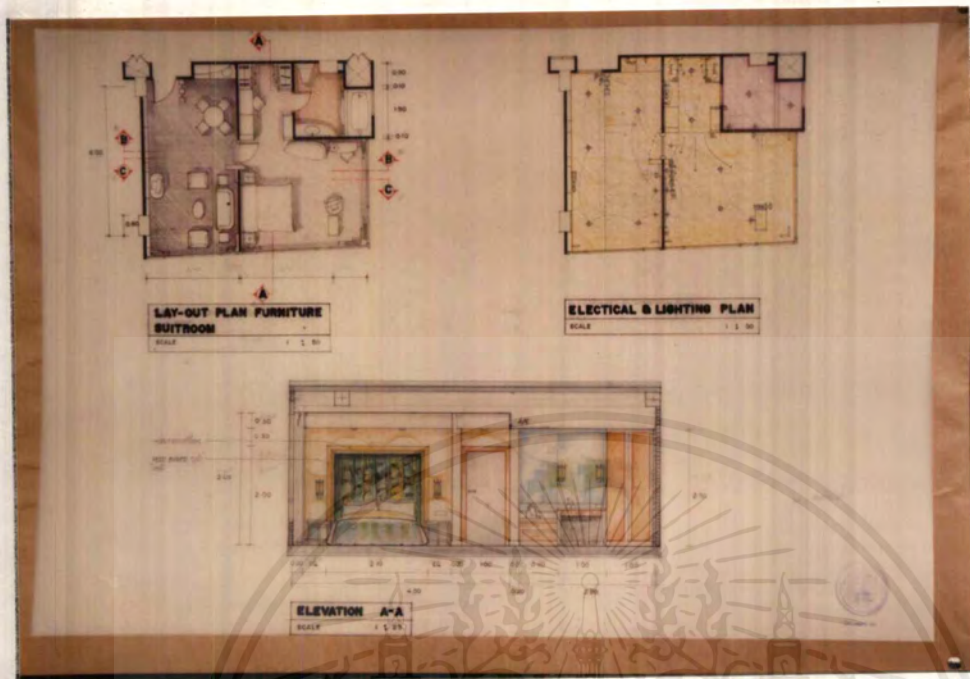

ภาพที่ 5.63 แสดงแผนผังเฟอร์นิเจอร์และรูปด้านภายในส่วนห้องพักแบบธรรมดา

ภาพที่ 5.64 แสดงวัสดุที่ใช้ตกแต่งภายในส่วนห้องพักแบบธรรมดา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.65 แสดงแผนผังเฟอร์นิเจอร์และรูปด้านภายในส่วนห้องพักแบบพิเศษ

ภาพที่ 5.66 แสดงรูปด้านภายในห้องพักแบบพิเศษ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5.67 แสดงรูปทัศนียภาพภายในส่วนห้องพักแบบพิเศษ

ภาพที่ 5.68 แสดงวัสดุที่ใช้ตกแต่งภายในส่วนห้องพักแบบพิเศษ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

ศูนย์การท่องเที่ยวจังหวัดนครราชสีมา

ศิระ วสุนทรวิวัฒน์ , อาหารและเครื่องดื่ม ,พิมพ์ครั้งที่ 6 กรุงเทพมหานคร

ปรีชา แดงโรจน์, การโรงแรม. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพมหานคร : 2525

สมสุข ตั้งเจริญ , อรวัน เลหาวิชตนันท์ , โรงแรมและการบริการอาหาร-เครื่องดื่ม
กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ ดี แอล เอส , 2536

ระรินทร อักษรศรี , การบริการในโรงแรม พิมพ์ครั้งที่ 1 กรุงเทพมหานคร

กนกพร ต๊ะใจ , โครงการออกแบบตกแต่งภายในโรงแรมเวียงลคอร จังหวัดลำปาง
วิทยานิพนธ์ครุศาสตรบัณฑิตสาขารวมบัณฑิต , 2538

ทรงพันธ์ วรรณมาศ , ผ้าไทยลายอีสาน ,พิมพ์ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2534 กรุงเทพมหานคร

พรพรรณ จันทโรนานนท์ , ศิลปวัฒนธรรมจีน , พิมพ์ครั้งที่ 2 พ.ศ. 2537

กรุงเทพมหานคร

จีรพันธ์ สมประสงค์ , ประวัติศิลปะ , พิมพ์ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2533 กรุงเทพมหานคร

HOTEL , MOTEL AND CONDOMENIUM

TIME SAVER STANDARD

ประวัติผู้ทำวิทยานิพนธ์

ชื่อ นางสาวจรรศรี เรืองธาวา

เกิด 26 ตุลาคม พ.ศ. 2515

ประวัติการศึกษา

สำเร็จการศึกษา

ชั้นมัธยมศึกษา

ชั้นปวช.

ชั้นปวส.

ชั้นปริญญาตรี

ที่อยู่ปัจจุบัน

โรงเรียนสอาดเผดิมวิทยา จังหวัดชุมพร

แผนกศิลปประยุกต์

โรงเรียนไทยวิจิตรศิลป์อาชีวะ

สาขาดกแต่งภายใน

สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตเพาะช่าง

สาขาสถาปัตยกรรมภายใน

ภาควิชาครุศาสตร์สถาปัตยกรรม

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณ

ทหารลาดกระบัง

73/5 ซ.ร่วมฤดี 2 ถ. เพลินจิต เขตปทุมวัน

กรุงเทพฯ ฯ

